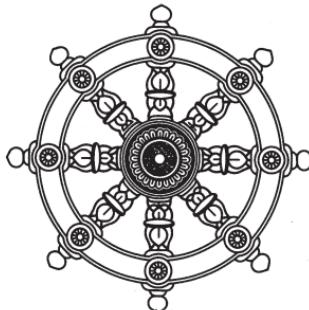

ശ്രീ ബധവൻ അരുളിയ

സാരോപദേശങ്ങൾ

யർമ്മ ചക്രം

'യർമ്മ ചക്രം' എന്ന സംസ്കൃത പദം വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു വണികിയുടെ ചക്രം ഉൾക്കൂനതു പോലെ ത്രി ബുദ്ധൻ അരളുളിയ സരോപദേശങ്ങൾ തുടർച്ചയായി മുഖ്യമായ് റിണ്ടിക്കാണഡിതിക്കുകയും നാനാ ദേശങ്ങളിലും അതിന്റെ പ്രശസ്തിയും പ്രചാരവും പ്രാദീപ്തികമാണ്. ഈ ചക്രത്തിന്റെ എടുക്കാലയകൾ ബുദ്ധമർഗ്ഗന്തിലെ പ്രധാന അംശമായ എടു അരുസന്തുഞ്ജലൈയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. അരുസന്തുഞ്ജലൈ ഇങ്ങനെ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു: ശരിയായ വിക്ഷണം, ശരിയായ ചിന്ത, ശരിയായ സംസാരം, ശരിയായ പെരുമാറ്റം, ശരിയായ ജീവിതരീതി, ശരിയായ പരിശുമാർ, ശരിയായ മനസ്സാനിത്യം, ശരിയായ ധ്യാനം എന്നിവയാണ്. അതികാലങ്ങളിൽ, മറ്റ് അരാധന വിശ്വഹണങ്ങൾ ഉരുവാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ബുദ്ധമതത്തിലെ പ്രധാന അരാധന ബിംബം യർമ്മ ചക്രമായിരുന്നു. അധ്യാത്മിക ലോകത്തിൽ ഈ ചക്രമാണ് ബുദ്ധമതത്തിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രധാന പ്രതിരൂപം

Copyright © 1966 by **BUKKYŌ DENDŌ KYŌKAI**

Any part of this book may be quoted without permission.
We only ask that **Bukkyō Dendō Kyōkai**, Tokyo, be
credited and that a copy of the publication sent to us.
Thank you.

BUKKYŌ DENDŌ KYŌKAI

(Society for the Promotion of Buddhism)

3-14, Shiba 4-chome,
Minato-ku, Tokyo, Japan, 108-0014
Phone: (03) 3455-5851
Fax: (03) 3798-2758

E-mail: bdk@bdk-jp.org <http://www.bdk-jp.org>

First edition, 2006

Printed by
Kosaido Printing Co., Ltd.
Tokyo, Japan

ബുദ്ധൻ്റെ പ്രജനനയെന്നത് ഒരു സാഹരത്തിന് തുല്യമാണ്. അതിന്റെ ചെച്ചന്നും ഒരു നിന്മീമമായ കാര്യാന്വയനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്.

ബുദ്ധൻ കാര്യാന്വയനത്തിന്റെ പ്രതിരുപ്പമായി നമ്മകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ആ പാതയിൽ നമ്മെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മഹാരാജു രൂപത്തിലെ ഭാവത്തിലെ ബുദ്ധനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഈ പുസ്തകം ഒരു അമുല്യ നിധിയാണ് കാരണം ഈതിൽ അനേകായിരം വാല്യങ്ങളിലായി പരന്നു കിടക്കുന്ന ബുദ്ധദർശനങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ്. ഈ ഉപദേശങ്ങളും പഠനങ്ങളും റണ്ടായിരന്തീ അഞ്ഞരുടു വർഷമായി എല്ലാ വർദ്ധനത്തിലും ഓശനത്തിലുമുള്ള ജനങ്ങളിൽ കൂടി വളർന്നു വികസിച്ച ഒരു ചിന്മാരയുടെ പാരമ്പര്യമാണ്.

ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ അംശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ബുദ്ധദർശനം പരിപ്പിക്കുന്നു. അതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രതിപാദന വിഷയവും

யർമ്മപദം

വെറുപ്പിനെ വെരുപ്പുകൊണ്ട് നേരിട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല;
വെരുപ്പിനെ ഭേദമാം നശിപ്പിക്കുന്നു ഇൽ ഒരു പഴയ നിയമമാണ്. (5)

വിധിസ്ഥിരായ മനുഷ്യൻ താൻ വിധിസ്ഥിരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്
അവൻ ബുദ്ധിശാലിയാണെന്നുള്ളിനുള്ള എത്രവും വലിയ തെളിവാണ്.
എന്നാൽ ഒരു വിധിസ്ഥിരാണ് ബുദ്ധിമാനന്ന് കരുതുന്നത് സ്വയം
വിധിസ്ഥിരാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. (63)

ഒരുവൻ ആയിരക്കണക്കിന് യോധകളെ ഒരായിരം യുദ്ധകളെത്തിൽ
അരായിരം പ്രാവശ്യം കീഴ്ചപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലും, അവൻ അവനെതന്നെ
കിഴ്ചപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലെ അവനെ ഒരു ഘട്ടാർത്ഥ വിജയിയെന്ന്
വിളിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. (103)

ഒരായിരം വർഷം ജീവിതത്തിലെ ആന്തരികസത്യത്തിന്റെമുല്യം
മനസ്സിലാക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവനെക്കാലും ഉത്തമനാണ് ആ സത്യത്തിന്റെ മുല്യം
മനസ്സിലാക്കി ഒരുദിവസം മാത്രം ജീവിക്കുന്നവൻ. (115)

മനുഷ്യനായി ജനിക്കുകയെന്നത് ദൃഷ്ടരമാണ്; നശിരനായി
ജീവിക്കുന്നത് ദൃഷ്ടരമാണ്; ആന്തരികസത്യത്തിലെ മുല്യം മനസ്സിലാക്കുകയെ
നന്ന് ദൃഷ്ടരമാണ്; ഒരു ബുദ്ധിമുഖം ദർശിക്കാക്കയെന്നത് വളരെ ദൃഷ്ടരമാണ്. (182)

തിന്മചെച്ചുതിരിക്കുക, നമ്മെ പോഷിപ്പിക്കുക, മനസ്സിനെ
ശുദ്ധീകരിക്കുക- ഈവയാണ് ബുദ്ധമാരുടെ ഉപദേശങ്ങളുടെ സാരാംശം. (183)

മരണത്തെ (ഡയത്തെ) വിജയിച്ചുവന്ന് ഒരുത്തരത്തിലുമുള്ള കാവലിന്റെ
ആവശ്യമില്ല; അത് പിതാവ് പുത്രനു കൊടുക്കുന്ന സംരക്ഷണമായാലും, പുത്രൻ
പിതാവിന് കൊടുക്കുന്ന സംരക്ഷണമായാലും, അഛ്യകിൽ അധികാരികളിൽ
നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സംരക്ഷണമായാലും ശരി (288)

ഉള്ളടക്കം

ബുദ്ധൻ

അമ്യായം നന്ദ്	ശാക്യമുനി ബുദ്ധൻ	2
	ശ്രീബുദ്ധൻ്റെ ജീവചരിതം	2
II	ശ്രീബുദ്ധൻ്റെ അവസാനവചനങ്ങൾ	10
അമ്യായം റണ്ട്	നിത്യവും പഴന്തപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ	15
	അദ്വൈതന്തിന്റെ കാര്യാനുവും ദ്യാഗനിശ്ചയങ്ങളും	15
II	ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ ഉപദേശിച്ച മൊചനന്തിന്റെയും ആശ്വാസനത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ	19
III	അനഘ്രനായ ബുദ്ധൻ	22
അമ്യായം മൂന്ന്	ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്വൈതന്തിന്റെ മഹത്വവും	25
	ബുദ്ധശരിരത്തിന്റെ മൃന്മാഖ ഭാവങ്ങൾ	25
II	ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ പ്രത്യക്ഷിഭാവം	29
III	ബുദ്ധൻ്റെ ഗുണങ്ങൾ	32
ധർമ്മം		
അമ്യായം നന്ദ്	കാരണ വ്യവസ്ഥ	38
	നാല് അത്രയസത്യങ്ങൾ	38
II	കാരണ വ്യവസ്ഥ	41
III	പ്രതിത്യസമുത്പാതം (ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പ്രതിത്യവസ്ഥ)	42
അമ്യായം റണ്ട്	മനസ്സു-മാന്ത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും	46
	അഹകാരമില്ലായ്മയും അന്തിത്യത്വമെന്ന പ്രമാണവും	46
II	മനസ്സു മാന്ത്രം എന്ന തത്ത്വം	49
III	വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ	52
IV	മധുമമാർഗ്ഗം	57

അമ്പും മുന്ന്	ബുദ്ധി സ്വഭാവം	65
I	മനസ്സിന്റെ ശുശ്രാവ	65
II	ബുദ്ധി സ്വഭാവം	71
III	അഹരണാർത്ഥിലും	75
അമ്പും നാല്	മനോമാലിന്യുണ്ടൾ	81
I	മനുഷ്യജന്യമായ മാലിന്യുണ്ടൾ	81
II	മനുഷ്യ സ്വഭാവം	88
III	മനുഷ്യജീവിതം	90
IV	മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ യാമാർത്ഥം	95
അമ്പും അഞ്ച്	ഭരവാൻ ബുദ്ധി അനുഗ്രഹിച്ചു നട്ടിയ ആശാസമാർധുണ്ടൾ	102
I	അമിതാദ ബുദ്ധി ശപമണ്ഡൾ	102
II	അമിതാദ ബുദ്ധി പരിശുദ്ധരാജ്യം	110
	പരിശീലന മാർധുണ്ടൾ	
അമ്പും ഒന്ന്	സുവികരണ മാർധുണ്ടൾ	116
I	മനഃശുഖികരണം	116
II	നല്ല ശീലങ്ങളും പെരുമാറ്റിതിയും	123
III	പാഠകമകളുടെ പൊരുൾ	134
അമ്പും ഒഞ്ച്	സിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർധുണ്ടൾ	150
I	സത്യാന്വേഷണ മാർധും	150
II	പരിശീലന മാർധുണ്ടൾ	163
III	വിശ്വാസത്തിന്റെ മാർധുണ്ടൾ	176
IV	പരിശുദ്ധ വചനങ്ങൾ	183
	സഹോദര സാലം	
അമ്പും ഒന്ന്	സഹോദര സംഘത്തിന്റെ കടമകൾ	194
I	ത്രജിനങ്ങൾ	194

II	സാധരണ വിശ്വാസികൾ	200
III	സത്യമായ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ	212
അദ്ധ്യായം റണ്ട്	ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട നിർമ്മാണം	225
I	സഹോദര സംഘത്തിന്റെ ഒന്നതാറുമ	225
II	ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട	233
III	ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടവർ	238
	പുസ്തകത്തിനാധാരമായ മൂല്യഗമനങ്ങളുടെ പട്ടിക	245
 അനുബന്ധം		
I	ബഹുമതത്തിന്റെ ലാലപുച്ചരിതം -ഭാരതത്തിൽ നിന്ന് ജപ്പാൻ വരെയുള്ള പ്രചരണ ചരിത്രം	258
II	ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട സാരോപദേശങ്ങളുടെ പ്രചരണം	268
III	“ആശി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട സാരോപദേശങ്ങളുടെ” ചരിത്രം	271
IV	ഗമമസൂചി “ആശി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട സാരോപദേശങ്ങൾ”	274
V	സംസ്കൃത പദങ്ങൾ	283

ബുദ്ധി

അമ്പ്രായം ഓന്
ശാക്യമുനി ബുദ്ധമൻ

ശ്രീ ബുദ്ധമൻ ജീവചരിത്രം

1. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ശാക്യവംശം എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജവംശം ഹിമാലയത്തിൽ പാർശ്വ മലനിരകളിൽ രോഹിണി നദിയുടെ തീരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ രാജാവ് സുഖേബാദന ഗൗതമ ധർമ്മമിഴുന്നും പ്രജാക്ഷേഷ തലപ്പരസ്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കപിലവാന്തു തലസ്ഥനമാക്കി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നിന് ഭരണം സ്ഥൂത്യർഹമായി നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു.

മഹാരാണി മാധാരേവി ശാക്യവംശത്തിൽതന്നെ പിറന്നവള്ളും സുഖേബാദന ഗൗതമ രാജാവിൽ മാതൃലനായ അയൽരാജ്യത്തെ രാജാവിൽ പുതിയുമാണ്.

ഭാവത്യത്തിൽ ആദ്യ ഇരുപത്തശ്ശു വർഷം അവർക്ക് സാന്താനഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് ഒരുദിവസം രാജാണി മാധാരേവിക്ക് വിശ്വേഷംായ ഒരു സ്വർഘമുണ്ടായി. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വെള്ളത്തിനിറമുള്ള ആന അവരുടെ മാനിലുടെ ഗർഭപാതനത്തിൽ കയറുന്നതായും അതിലും അവർ ഗർഭം ധരിക്കുന്നതായും കണഞ്ഞ. ആ സ്വർഘം യഥാർത്ഥമായിവീച്ചു. ആപ്രസാദഭേദത്തായ രാജാവും പ്രജകളും ആ രാജകുമാരശ്ശേരി തിരുപ്പിറപ്പിനായി കാത്തിരുന്നു. ശാക്യപരമ്പരയുമനുസരിച്ച് ആദ്യശ്ശീരൂപിവീച്ചു ജനനം മാത്ര ദ്വ്യഹത്തിൽ അക്കണമെന്നായതിനാൽ രാജഞ്ചിയും പരിവാരങ്ങളും വസന്തകാലത്തിലെ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ സ്വർഗ്ഗഹത്തിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. വഴി മദ്വേദ ലുഡിനി ഉദ്യാനത്തിൽ അരുകിൽ ഒരു ശ്രീതളചരായയിൽ കഴിഞ്ഞ തീർക്കുന്നതിനായി ആ സന്ദർഭം അല്ലെങ്കിൽ വിശ്രമിച്ചു.

പുറ്റും അദ്ദേഹക മരംഡൾ പുഷ്ടിച്ചിരുന്നു.
അദ്ദേഹകമരംതന്നാലിരുന്നുകൊണ്ട് എത്തോ അസ്ഥിയാൽ അനുഭൂതിയിൽ സ്വയം
മരിന്ന് മായാദേവി ഒരു പുഷ്ടിന്ത തലോടുവാനായി തബളി കൈകൾ ഒരു
മരശാഖയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഉയർത്തി. ആ ധന്യനിമിഷത്തിൽ അവലുടെ ഉദരത്തിൽ
നിന്ന് ഒരു കുഞ്ഞ് ഭൂതനായി. ആ കൂട്ടിയുടെ ജനനത്തിൽ രാജാവും പ്രജകളും
വളരെ സന്നോഷിച്ചു. എല്ലാവരും സന്നോഷത്താലും ആനന്ദത്താലും
ഉണ്ടക്കുഴുയായി. ഭൂമിയും ആകാശവും ആ ആദ്ദോഹാഷ്ടിയിൽ പങ്കുചേരിന്നു. ആ
ചരിത്രപ്രധാനമായ ദിവസം ചിന്തിര മാസത്തിലെ പൗർണ്ണമി ദിവസം
ആയിരുന്നു. (എപ്പിൽ മാസത്തിലെ എട്ടാം തിയേതി)

രാജാവ് കുമാരനെ “സകല ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും പുഠനികർന്നാം”
എന്നർത്ഥമം വരുന്ന ‘സിദ്ധംസ്മി’ എന്ന പേരിൽ നാമകരണം ചെയ്തു.

2. രാജാവിശ്രീ ജീവിതത്തിലും കൊട്ടാരത്തിലും ഈ സന്നോഷത്തെ
തുടർന്ന് വളരെ ദുഃഖായകമായ ഒരു സംഭവം നടന്നു. മഹാരാജി മായാദേവി
വളരെപ്പെട്ടെന്ന് ഇഹാലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അവരുടെ ഇളയസഹായർ
മഹാപജനാപതി കുമാരൻിൽ മാത്രം സന്നോഷത്തോടെ എടുട്ടുതുക്കു.

അസ്തിദാ എന്നുപേരുള്ള ഒരു സന്യാസി കൊട്ടാരത്തിൽ പെട്ടെന്നു വന്ന
മാറ്റങ്ങൾ സസ്യക്ഷും വിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ മഹർഷി രാജകുമാരൻിൽ
പിറവിയെ വളരെ നല്കി ശുഭകരമായ സംഭവമായി വിശ്വേഷിച്ചു. മഹർഷി ആത്
ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചു: “ഈ രാജകുമാരൻിൽ രാജുക്കാരുണ്ടാണ്ടിൽ
വ്യാപ്തതനാകുകയാണെങ്കിൽ, വളർന്നു വരുമ്പോൾ, ഒരു വലിയ രാജുത്തിനിൽ
ചാകവർത്തിയാകുകയും, ഈ ലോകത്തന്ത്രണ തബളി അധിനന്തരിലാക്കുകയും
ചെയ്യും; മറിച്ച്, ഈ കുമാരൻി സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിക്കുകയും
കൊട്ടാരജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഇവൻ ആശാനം
സിദ്ധിച്ച് ബുദ്ധനാകുകയും ഈ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.”

ആദ്യ മഹാരാജാവ് ഈ പ്രവചനത്തിൽ അതിവ സന്തുഷ്ടനാകുകയും
മതിമരിന്ന് സന്നോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രവചനത്തിനിൽ മറുവശമായ
സന്യാസജീവിതം കുമാരൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അദ്ദോഹത്തെ
തെള്ളു വ്യാകുലനാക്കി.

ശാക്യമുനി ബ്രഹ്മൻ

എഴാം വയസ്സിൽ തന്നെ റാജകുമാരൻ വളരെ സമർത്ഥമായി
ആദ്യാധന കലയും സാമുഹ്യശാസ്ത്രവും പരിക്ഷുവാനാരംഭിച്ചു. പക്ഷേ,
സാംഖ്യാനം അവൻറെ ചിന്ത തന്റെ ചുമുപാടുമുള്ള ജീവിതസംബന്ധങ്ങൾ
കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഒരു ശരതകാല ദിവസം അവൻ പിതാവുമാത്രം
കൊട്ടാരത്തിനു വെള്ളിയിൽ നടക്കുവാൻ പോയി. ആ വേളയിൽ കുമാരൻ ശ്രദ്ധ
പറന്നുവരുന്ന പക്ഷിയിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. അവൻ അതിനെ സസ്തക്ഷ്യം
വീക്ഷിച്ചു. ആ പക്ഷി കുറിഷകൻ ഉഴുതു മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പാടത്തിൽ നിന്ന്
ഒരു ചെറിയ മണ്ണിരയെ കൊത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതു കണ്ണു.
അതുകൊണ്ട് റാജകുമാരൻ ഗാഡ്യചിന്തയിലായുകയും, ഒരു മരചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന്
ജീവിതത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ പ്രതിഭാസത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു:

‘ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാജീവജാലങ്ങളും അനേകാനും കൊല്ലുമാ?’

സ്വന്തം മാതാവിനെ വളരെ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ നഷ്ടമായ
റാജകുമാരൻ പ്രകൃതിയിൽ സ്ഥാഭാവികമായി നടക്കുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ
കണ്ണ് വ്യാകുലചിതനായി.

അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവാക്കുന്ന ആത്മിയവേദന അവൻറെ
മനസ്സിനെ ദിവസം ചെല്ലും തോറും ശല്യപ്രകടനിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ഒരു ചെറിയ
മരത്തിന് സംഭവിക്കുന്ന നിസ്സാരമായ കഷ്ടം മുതൽ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ
സാനാവിധാനങ്ങളായ ദുഃഖങ്ങളുടെ ചിന്ത അവൻറെ മനസ്സിനെ തിരുവാക്കി
അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

റാജകുമാരനിൽ വന്ന ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളും അസദ മഹർഷിയുടെ
പ്രവചനവും മഹാരജാവിനെ വളരെ വ്യാകുല ചിത്തനാക്കി. അദ്ദേഹം
അവനെ മാകിക ജീവിതത്തിന്റെ പാതയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും ആ സുഖങ്ങൾ
ആസ്യദ്ധിക്കുവാനും ഫേറിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ തുടർച്ചയായി റാജകുമാരൻ
പത്രത്താൺപത്ര വയസ്ത്രുപ്പോർ യഞ്ചായയെന്ന പേരുള്ള റാജകുമാരിയുമായി
വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ ദദ്വദാഹ കൊട്ടാരത്തിന്റെ അധിപനും,
മഹാരാണി മായാദേവിയുടെ സഹോദരനുമായ സുപ്രഭവുമാണ്
പുത്രിയുമായിരുന്നു.

3. തുടർന്നുവന്ന പത്രവർഷം രാജകുമാരൻ വിവിധ വിനോദങ്ങളിൽ എൻപ്പട്ടകയും ജീവിതത്തിലേ സുവലോല്പപതകളിൽ മധുകുകയും ലാകിക്കജീവിതവുമായി ഇശുകിച്ചേരുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നിരുന്നാലും, രാജകുമാരൻ മനസ്സിൽ മനസ്സുകുകയും ജീവിതദ്വാരവേണ്ടഭക്ഷണിച്ചും അതുനും വ്യസനിക്കുകയും, വ്യാകൃതപ്പെടുകയും ആ ചിന്തയിൽ പലപ്പോഴും ഗാഡമായി വ്യാപ്തതനാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അങ്ങേഹത്തിലേ അണ്ണാന്തുപ്പണ ജീവിതത്തിലേ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കരിന്നുമും നടത്തിക്കാണിരുന്നു.

രാജകുമാരൻ ചിലപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് തീവ്രമായി ചിന്തിച്ചു:

“കൊട്ടാരത്തിലെ സുഖജീവിതം, തന്റെ യാവനയുക്തമായ ശരീരം, ദന്തിൽ നിന്ന് മരദാനിലേക്ക് ശുദ്ധി നിഞ്ഞുന്ന ലാകിക വസ്തുക്കളുടെയും സന്ദർഭങ്ങളുടെയും പരമാവ! ഇത്തല്ലാം എന്നർത്ഥമാണ് വെള്ളിവാക്കുന്നത്, അവയ്ക്ക് എത്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ നിന്നത്രമായി നിലനില്പുണ്ടോ? ഒരുദിവസം നാം എഴുവരും ഫോറികളാകും, എല്ലാവരേയും വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കും; മരണത്തിൽ നിന്ന് അർക്കും മോചനമില്ല. അതുകൊണ്ട് തുടക്കമുന്നു നിന്തുയാവനത്തെ നിന്നത്രമാക്കാനുള്ള അമിതാദ്ധ്യാവും, സുനനും ശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഹാനയും ജീവിതസാക്രമണഭക്ഷണിച്ചുള്ള അഭിമാനവും മറ്റും ചിന്തിക്കുന്ന അള്ളുകൾ ഉപേക്ഷിക്കണം.”

“നിലനിൽപിന്നുവേണ്ടി പരിഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സും എന്നെങ്കിലും മുല്യമുള്ള വസ്തുക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാണിക്കും. ഈ തിരച്ചിൽ രണ്ടുപിധാനിലുണ്ട്: ഒന്ന് സുവഭത്തിലേ മാർദ്ദനത്തിലേയ്ക്കും മരദാന് രൂഖാനിലേ മാർദ്ദനത്തിലേയ്ക്കും ചരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുണ്ട്. അവൻ രൂഖാവഭത്തിലേ മാർഗ്ഗാനന്തപ്രാണിയും, രൂഖാവമുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കളുപ്രാണിയും അഭിഭരിതവും, രോഗം, വാർദ്ധക്യം, മരണം എന്നിവ ജീവിതത്തിലേ അനിവാര്യാലുക്കങ്ങളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കും; എന്നാൽ മരിച്ച് സാധാരണനയായി അവൻ എഴുപ്പാഴും സുവഭത്തിലേ മാർദ്ദനത്തെയും അവയുണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടാണ് തോന്നുന്നതുമായ വസ്തുക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

“മനസ്സും ശരിയായ മാർദ്ദനത്തിൽ ശരിയായ തിരിയിൽ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ രോഗത്തിന്റെയും, വാർദ്ധക്യത്തിന്റെയും, മരണത്തിന്റെയും മറ്റും ശരിയായ കാരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും; മാത്രമല്ല അവൻ ജീവിതദ്വാരവേണ്ടി മരിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ സ്വയം അഭ്യഷിച്ച് കണ്ണുപിടിയ്ക്കും. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ആനന്ദകരമായ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക്, രൂഖാവമുല്യവാക്കാവുന്ന അന്തരം രൂഖാവമാർഗ്ഗാനന്തക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളെ, മാറ്റിനിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.”

4. ഇത്തരത്തിലുള്ള അത്യൊന്ന് സംഘർഷങ്ങൾ രാജകുമാരൻ മനസ്സിൽ

ଶାକ୍ୟମୁଣ୍ଡି ବ୍ୟୁଦ୍ଧରୀ

ଓରୁ ପୁତ୍ରର ଜଗିକବ୍ୟାନାତୁବର ନିରଗରମାଯି ଅଲାଟ଼ିଲିରୁଣ୍ୟ. ରାଜକୁମାରଙ୍କ ହରୁପତେତାପତ୍ର ପାରୁ ପାରୁ ରାହୁଲର ଏଣ ପେରିଲି ଓରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଜଗିଥୁ ହର୍ତ୍ତ ନିଃମାରିତମରାଜକୁମାରଙ୍କୁ ଜୀବିତତତୀରୀ ଓରୁ ପରିହାରମେଳା ନିଲାଯିଲ ଲୁକିକଜ୍ଞିପିତମ ଅବସାନିପ୍ରିଥ୍ବୀ ସଙ୍ଗ୍ୟାନଜୀବିତମ ତିରଗେତକୁବ୍ୟବାର ତିରୁମାନିଥୁ. ଓରୁବିବସଂ ରାତି ତର୍କେ ପ୍ରିୟପ୍ଲେଟ ବୈଲୁତର କୁତିର କର୍ମବକ୍ୟାଯୁଂ ତେରାଲ୍ଲିଯାଯ ଚଣ୍ଡକଗେଯୁଂ କୁଟୀ କୋଟାର ବିକ୍ଷ. ଅତି ମର୍ଦାରୁ ଜୀବିତତତୀରୀ ଅନୁରାଗମାକାର ନିମିତ୍ତମାଯି.

ରାଜକୁମାରଙ୍କ ମନ୍ଦ୍ର ପଲ ପ୍ରଲୋଭଗଣଶିକବ୍ୟ ବିଦେଯମାଯି ସାତତାରୀ ଅବଗୋଚ୍ଛବିଥୁ: “ମୀ କୋଟାରତତୀଲେଇୟକୁ ତିରିଥୁପୋକୁକ୍ୟାଣକିଲ ହୁ ଲୋକଂ ମୁଖ୍ୟବ୍ୟାନ ଅତିର୍କର୍ତ୍ତା ସର୍ବଭ୍ୟାନକିରଣଲ୍ଲୁ ହୁ ନିମିଷଂ ତଥା ତାର ନିନକର ଅଧିଗୀଵେଶପ୍ଲେଟ୍ଟୁତି ତରାଂ.” ପକଷ, ନିଃମାରିତମର ଅତ ଉପବେଶଂ ତିରୁମାନିକୁବ୍ୟାଯୁଂ, ସାତତାଗୋଚ୍ଛବିତକୁବ୍ୟାନିଲ୍ଲୁ ତର୍କେ ତିରୁମାନଂ ଉଚ୍ଚତାଗୋଚ୍ଛବିତକୁବ୍ୟାଯୁଂ, ପର୍ଯ୍ୟାପିକୁବ୍ୟାଯୁଂ ଚେଷ୍ଟୁ. ଅତିକ୍ରମେଷଣଂ ଅବଶ ତର୍କେ ତଥମୁଖ୍ୟାନଂ ଚେଯତ୍ତ ଓରୁ ଶିକ୍ଷାପାଠବ୍ୟାମଦକ୍ଷତା ତଥକୁତିଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟମାକଣ ଯାତ୍ରାଯାଯି.

ଭାଗବା ଏଣ୍ୟ ପେରୁଛି ଓରୁ ସଙ୍ଗ୍ୟାନିଫେଯେଯାଙ୍କ ରାଜକୁମାରଙ୍କ ଅତ୍ୟା କଳାତ. ଅଭ୍ୟେଷତିର୍କେ ତାପସ ପରିଶୀଳନିତି ମନ୍ଦ୍ରିଲିବାକଣିଯ ଶେଷଂ ନିଃମାରିତମର ଅରଦ କଳାମା ଏଣ୍ୟାନୁ ଉତ୍ତର ରାମପୁତ୍ର ଏଣ୍ୟାନୁ ପେରୁକୁଛୁଛି ରାଜୁ ସଙ୍ଗ୍ୟାନିମାର ସମୀପିଥ୍ବୀ ଯ୍ୟାନଂ ପରି କରୁବାନିଲ୍ଲୁ ତର୍କେ ଅଭ୍ୟେଷାଂ ପ୍ରକଟିପ୍ରିଥ୍ବୀ ଅତିନେତ୍ରକରିଙ୍କ କୁରାଥୁପ୍ରକାଳଂ ଅବଶିଳ ନିନି ପିପିଯ ଯ୍ୟାନମର୍ଦ୍ଦିତିରୀ ଅଭ୍ୟୁନିଥୁ. ଅତରଥର୍ଯ୍ୟାନ ମାର୍ଦ୍ଦିତିରୀ ନିନୋନ୍ତମୁକ୍ତ ତର୍କେ ହୋଇନେଶିକବ୍ୟ ପ୍ରକରମାଯ ମରୁପକି ଲଭିକୁବ୍ୟାକ୍ୟାନ୍ତିରୁ ମନ୍ଦ୍ରିଲିବାକଣ ନିଃମାରିତମର ଅଭିନେତିର୍କୁ ପିଲେଖା ମର୍ଦ୍ଦିତିରୀ ପରିଶୀଳନ ଅବଶ ମହା ଏଣ ରାଜୁତାତ୍ତ ନିଃମାରିତିର୍କୁ ଉରୁବିଲ୍ଲା ଏଣ ବନତିରୀ ତପଲ୍ଲୁନ୍ତିଶିକୁବ୍ୟାର ତ୍ରୁଟନ୍ତି. ଅତ ବନଂ ନିରଗେନା ନତିଯୁଦ ତିରତା ଗରୁନ୍ତିରୁ ନିଃମାରିତିର୍କୁ ନିଃମାରିତିର୍କୁ ନିଃମାରିତିର୍କୁ.

5. അവൻ പരിശീലിച്ച തപസ് വളരെ കർന്മായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും : “രജു സന്യാസിയും ഇതിനുമുണ്ടോ, ഇപ്പോഴോ, ഇതിനു ശേഷമോ ഇതെത്യും കർന്മായ താപസ പരിശീലനം നടത്തിയിട്ടില്ല. അതെക്കാണ്ഡം ഇതെത്യും ആത്മാർത്ഥമായ രിതിയിൽ താപസപരിശീലനം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമോയെന്നു തോന്നുന്നില്ല; അതെങ്കും ശ്രദ്ധയോടും സമർപ്പണ ബുദ്ധിയോടും കൂടിയാണ് ഞാൻ അവ ഓരോനും പരിശീലിച്ചത്.”

ഇതെന്നും കൈയ്യായിട്ടും സിദ്ധാർത്ഥൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം നിബിച്ചതായി തോന്നിയില്ല. അരുവൻഡിഷ്ടാന നിരന്തരമായ കർന്മ പരിപ്രേമത്തിനുശേഷം അവൻ സന്യാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തിരുമാനിച്ചു. ഈ തിരുമാനത്തിനുശേഷം അവൻ ഒരുവിവസം കൂളിക്കുവാനായി അടുത്തുള്ള നദിയിലേയ്ക്കുപോയി, അവിടെവെച്ച് സുജാത എന്ന പെൺകുട്ടിയിൽ നിന്ന് ഒരു പാത്രം പാൽ ശിക്ഷയായി കൂടിക്കുവാനായി വാങ്ങി; അവലുടെ വീട് നദിയുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു. അവൻഡിക്കുടെ അരുവൻഡിഷ്ടാന അടുത്തുള്ള സഹചാരികൾ ഇതുകണ്ട് കൂപിതരായി അവനുമായുള്ള സഹവാസം അവസാനിപ്പിച്ച് അവിടെനിന്ന് പോയി.

എന്നാൻ തന്റെ മുന്നിൽ വന്ന ഓരോ വെള്ളവില്ലിക്കളും സന്യാസ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള അവണ്ട്രേ ദ്രോഗനിശ്ചയവും പ്രതീക്ഷകളും ഉച്ചീപിപ്പിക്കുവാനേ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, എക്കും കഴിഞ്ഞതനുമായ അവന് ഒരു സമയത്ത് തന്റെ ജീവൻ തന്നെ അപകടത്തിലാക്കുമെന്ന നിലയിൽപ്പോലും എത്തിച്ചേരേണ്ടതായിവന്നു. അ നിലയിലും തന്റെ മനസ്സാനിഭ്യർ വിടാതെ ദ്രാനാഭ്യാസം തുടരുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. സ്വയം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “എന്നെ രക്തം ഒരുപക്ഷ വർദ്ധിപ്പോകുമായിരിക്കും, ഒരുപക്ഷം എന്നെ മാനസം ചീണ്ടു പോകുമായിരിക്കും; അസ്ഥികൾ ഒരുപക്ഷം പൊതിപ്പേണ്ടുകൂമായിരിക്കും; എന്നൊക്കെ സംഭവിച്ചാലും നിർബാണം സാമ്പ്രദായിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ ഈ സ്ഥലം വിശ്വ പോകുകയില്ല.”

അവണ്ട്രേ മനസ്സിൽ വളരെ കർന്മായ ആത്മാസ്ഥാർഷം ഉറുവിടാൻ തുടങ്ങി. വളരെ വിചിത്രവും വേരനാജനകവും ദുരുഹാവുമായ ചീനകൾ അ മനസ്സിനെ വിണ്ണും വിണ്ണും അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സാത്താൻപരീക്ഷണങ്ങളും പ്രലോഭനങ്ങളും കൊണ്ട് അവണ്ട്രേ മനസ്സാനിഭ്യവും ശ്രദ്ധയും മാറ്റുവാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ശാക്യമുനി ബുദ്ധൻ

വളരെ ക്ഷമയോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂട്ടി അവൻ ഓരോ പ്രഭാതനേജ്ഞലുടേയും അതുമുണ്ടാക്കി അവയെ മനസ്സാ തിരുത്തിച്ചു. അ കരിന തപസ്സ് സിദ്ധാർത്ഥമൻ ആരോഗ്യനിലയെ സാരമായി ബാധിച്ചു, അവൻ അസ്ഥികൾ പൊട്ടുകയും രക്തം വർണ്ണി മാംസം ചുറുഞ്ഞി ശോഷിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യു.

അങ്ങമെനയോരു പ്രഭാതത്തിൽ കിഴക്ക് പ്രഭാത സൃഷ്ടി ഉടിച്ചുയരുമ്പോൾ അവൻ മനസ്സിൽ എന്നതനില്ലാത്ത ഒരു സമാധാനം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നു; പ്രഭാതം പൊതി വിരിഞ്ഞതു പോലെ അവൻ മനസ്സിൽ എന്നോ ഒരുജ്ഞതാനും ഉളിച്ചുവന്നു. ആ അഞ്ചാന ദൃശ്യം കൊണ്ട് ലോകത്തെ ശരിയായ നീതിയിൽ ഗോക്കിക്കാണുവാനും തന്നെ അലത്തിക്കാണീരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ളാം ഉത്തരം വൈദിവായി വരുന്നതായും അവനു ഭോധ്യപ്പെട്ടു. അവസാനം അവൻ കരിന തപസ്സിന് ശരിയായ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടായി. അങ്ങമെന തന്റെ മുന്മുത്തിയഞ്ചൊം വയല്ലിൽ രാജകുമാരനായിരുന്ന സിദ്ധാർത്ഥമൻ ബുദ്ധനായി മാറി.

6. അന്നുമുതൽ അവനെ ജനങ്ങൾ പല പേരിൽ സംഖ്യാധന ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ചിലർ ബുദ്ധൻ എന്നും, മരുചിലർ അഞ്ചാനം പ്രാപിച്ചുവൻ അലേഷ്യിൽ തമാഗതൽ എന്നും, വെരെ ചിലർ ശാക്യമുനി, ശാക്യ കുലത്തിൽ നിന്നുള്ള മുനിയെന്നും; ലോകം ബഹുമാനിക്കുന്നവൻ എന്നുമെങ്കെ അർത്ഥം വരുന്ന പദങ്ങളാൽ ഉപചാരപൂർവ്വം സംഖ്യാധന ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

ആദ്യമുനി അവിടെന്നിന്നും വാരാണസിക്കട്ടുത്തുള്ള മുഗ്ധവ എന്ന ദേശനേതര്യക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു, അവിടെ തന്റെക്കൂട്ട് വളരെക്കാലം തന്നെ പരിശീലിച്ചിരുന്ന അഞ്ചു സന്ധ്യാനി സുഹൃത്തുക്കളെ കാണാം എന്ന പക്ഷ്യത്തിലായിരുന്നു. അവരെ കാണുവാൻ സാധിച്ചുകൂലും അവർ ശ്രീബുദ്ധമുനെ ആലും അംഗീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ പിന്നീട് പാഠനാഹചാരിയിലുണ്ടായ മാറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞ അവർ അഞ്ചുപേരും ശ്രീബുദ്ധമൻ ആലു ശ്രിഷ്ടമാരായി. അവിടെന്നിന് അവർ രാജഗഹ എന്ന രാജുന്നേതര്യക്കു പോയി, അവിടുതെന്ന രാജാവായ ബിംബിസാരൻന്റെ അതിമും സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഹരം സന്പാദിക്കുകയും ചെയ്യു പിന്നീട് ബുദ്ധമൻ ഗ്രാമാനാഭങ്ങളിലും നഗരപ്രാന്തങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് ബാധകരിന്തു പരിപ്പിച്ചു.

ബുദ്ധമൻ വചനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ച മനസ്സുർ അഡിക്കുന്നവൻ ജീവനിക്കുന്നതുപോലെയും വിശക്കുന്നവർ ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെയും സ്വീകരിച്ചു.

പിഞ്ചാലത്താണ് ബുദ്ധത്തുചിന്തയിൽ അഗ്രഗണ്യരായി അറിയപ്പെട്ടി, സാർപ്പിതയും മാർഗ്ഗലഭ്യനയും നണ്ണായിരുന്നൊളം അനുചരണാരോടൊപ്പം ബുദ്ധമിഷ്യരായി ചേർന്നു.

സ്വപ്നതാവ്, സുദേഹാദനൾ, ആദ്യം കിരിടാവകർഡിയായ തന്റെപിയ പുതൻ കൊട്ടാര ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ച് സന്ധാരം സ്വീകരിച്ചതിലുള്ള അസാന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും, സ്വപ്നതൻ നേടിയ അറിവിൽനിന്ന് ഒന്നന്തുമർണ്ണനു ബുദ്ധന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന ശിഷ്യരിൽ ഒരുപന്നായി മാറി. തന്റെ വളർത്തമ പ്രജാന്താവതി, ഭാര്യ യഥാദാരം, ശാക്യവംശത്തിലെ മദ്ദംഗണങ്ങൾ തുടങ്ങി, ആയിരക്കണക്കിനാല്ലൂകൾ ബുദ്ധമിഷ്യരായി മാറി.

7. എത്രാണ് നാല്പതു വർഷക്കാലത്തോളം ശ്രീബുദ്ധൻ ആരതവർഷിഷ്ഠിലുള്ള വിവിധ ഓണങ്ങളിൽ സഖ്യരിച്ച് ദൃഢവിതരും അശ്വരാജുമായ ജനങ്ങളെ മുക്തനിയും ഫലയും അണാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെയും പഴി അർജിക്കുവോൾ താൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സുവിശേഷം പരിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം എത്രാണ് എൻസ്പത്രുവയൻ പ്രായമുള്ള സമയത്ത് ഒരിക്കൽ ശ്രദ്ധാവനിയിൽ നിന്ന് രാജഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കുള്ള പഴിമങ്ങൾ ബൈശലി എന്ന സ്ഥലത്തു പെച്ച് അദ്ദേഹം പെട്ടേന്ന് രോഗബാധിതനാകുകയും മുന്നാനുമാസത്തിനിടയ്ക്ക് താൻ മഹാസമാധി പ്രാപിക്കുമെന്നും പ്രവചിച്ചു. രോഗബാധിതനായ ബുദ്ധൻ തന്റെ രോഗം വക്കവെക്കാതെ അവിടെനിന്നും യാത്രയായി. പാപ എന്ന സ്ഥലത്തിനിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ ദുഷ്ടഹമായതിൽ രോഗബാധിതനായി. അവിടെപെച്ച് ചുണ്ടാ എന്നുപേരുള്ളതു ഒരു കൊല്ലുന്റെ തൈയിൽ നിന്ന് ആഹാരം വാങ്ങി കുഴിച്ചു. പിനിട് പുരുഷൻ ശ്രമപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം കുഴിന്നരം എന്ന സ്ഥലത്തിനടക്കത്തുള്ള ഒരു വന്നതിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ആവന്തനിൽ രണ്ടു അശോകമരങ്ങളുടെ മദ്യത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ശിഷ്യരാജുടെ നാംശയങ്ങൾക്ക് നല്ലതിനിയിൽ ഉത്തരം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അണ്ണനെ തന്റെ അവസാന ശ്രാംകാലംവരെ ശ്രീബുദ്ധൻ തന്റെ അണാനമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശ്യം തുടർന്നു. ആ വനമദ്യത്തിൽ പെച്ച് അദ്ദേഹം ഇം ലോകത്തോടുള്ള തന്റെ കടമകൾ കൂത്യമായി നിരവേറ്റിയ ശേഷം വളരെ ശാന്തനായി മഹാസമാധി പ്രാപിച്ചു.

8. பெயுவுலரவாளி பியாசிஷ்யாயிருடை அனந்தயுடை னேதைத்தில் ஸுபூத்துக்கலூடை ஸாங்கியுத்தில் அது திருஶ்ரீராம கூஶினராம வந்ததில் வெற்று பெரிப்பிடிச்சு.

ஸமீபப்பேசுத்துக்கு ராஜைஞலிலை ஏழாகு ராஜாக்கொரூடு மஹாராஜாவுக்கு அரஜாதஶ்துவும் ஓந்திகாவலியிலும் அவர்கூட ஹடயில் துழுமாயி விதிக்களைவாங்கு அவுவெழுமூன்யிக்கூக்குயும் அதனுஸாலி பிழு அவைனா செய்யுவாளி திருமானிக்கூக்குக்குயும் செய்யு எடுக்கி ஹு அவுவெழும் கூஶினராமிவானிக்கு ஏதிலித்ததிலை துக்ளோன் பெயுவுலரவாளி ஜாதிகாவலியிலுத்தெடுப்பி யுபம் உள்ளாக்கும் எடுக்க நிலவரை வாங்கு. அது ஸமயத்தில் அவாளை ஏடுப்பு பேரல்லூடு கலூ முதிர்க்கு வூஶியுதயை னேதைத்தில் ஜாதிகாவலியிலும் எடுப்பு தொண்டலூடுயி விதியூபாளி திருமானமாயி. அதனுஸாலி பிழு சிதாபூதும் அதை ஸுபூக்ஷித்திருடை கூஶன்தலூம் வழிரை பெயுமானுரையும் மிகு ரெல்லூ ராஜாக்கொரூடை அந்துதென்றயக்கு அயக்குக்குயும் செய்யு. அவைனா அவுவெஸாங் பெயுவுலரவாளி ஜாதிகங்களில் பத்தாலாண்தலூடுயி திரிப்பு அவு ஸுபூக்ஷித்திருடை ஸமலண்டலின் தீமாகாரமாய பத்து ஸ்ரூபண்தலூம் பளிக்கிணிப்பிக்கப்பெட்டு.

॥ நு பெயுவுளி அவுஸாங் வசங்கை

1. ரள்க் அரேஷாகமரண்தலூடை தளைலில் கிடங்குகொள்க் கூப்புலரவாளி தலை அவுஸாங் ஸாரோப்பேசேங்கள் அவிடகூட்டியிருடை ஸிஷ்யாள்க்கூடு கூடு.

“நினைமில் நினைலை தெளை ஏழு ப்ரகாஶமாக்குக; ஸுயங் தங்கின்தெளை விஶுாஸமுடியுப்பிக்குக; ஹதா விஶுாஸப்ரமாணனைலை ஒரேஸமயங் பிஸ்பந்தானிர்க்குக; தொளி உபவேசித்துதை ப்ரமாணனைல் நினைக்கக் கூடுக்கொயித்தெடு. அதைகாளி தூத்தங்கு ப்ரகாஶத்தில் ஸலவரிக்குக; மிகு ப்ரமாணனைலை முயமாயி அவுலாப்பிக்கானிதிய்க்குக.”

“நினைலை ஶத்ரிதைத்தைப்புறி சிதிக்குக; வசுஷுநரமாய அக்குதியூது அதிலை உல்லை அஶுஷுமலே? ஹு ஶநிரத்திலை ஸாநோஷத்திலேயும் வே஽நயுதையை காரணம் ஓஃவமாள். அது ஸத்ய மங்குலிலாக்கியால் எடுக்கை நினைக்கக் கூடுவழுள்ளாக்கும் அதுதைத்துதையை தூஷ்ணயுதையை பின்னாலை போக்குவாள் ஸாயிய்க்கூடும்?”

“நினைவுடை அறங்காவிலெப்புள்ளி சிரித்துவோக்கு, அத்த எடுத்த வோலமாள். எடுத்த எடுத்துப்புமாளை பிலோகெண்டீஸ், சிவபாஸபுஜனரி, அஹாகாரம், அஸுய எடுநிவயக்கீர்த்துக்கப்பேட்டுள்ளத். அதினெப்புள்ளி ஸுக்ஷ்மாயி மனஸிலாக்குக்கர்யாளைக்கிறி அவரையூங் ஒருவர்த்தியில் மனு ரூபஞ்சலாளையாக்கிறிதழியுவான் ஸாயிக்குக்கியிலே? ஜூனிதிலுக்கு
எழுப்பான்பூச்சிக்கலூடியும் கூரித்துத் தாங் திரித்துக் கூப்பாதெயூங் சிரித்துவோக்கு அவபியில் எடுத்துக்கிலும் கணித்திருத்த காளைங்குளேலா? எழுப்பான்பூச்சிக்கலூடும் மனு வடியுக்கலூடு சமீக்குத்தமலே அனிடான் ஸுக்ஷ்மபிலோயாயில் அவப் பலூரைவேஶம் மநுவான்பூச்சிக்கலூடியி பிரின்தூ மநுநாத் நமுக்கீர்த்துக் காளைவாங்கு ஸாயிக்குங்கிலே? ஏவுவடியுவினாகு ஸுதாநமாய நிலநிலீபு,
எழுப்பான் விவிய வடியுக்கலூடு சக்கலநமாயி ஒரு தீபம் எடுத்துக்கொயோ பிரியைநாதுபோலையாள். நினைச் சுரிகலூபும் ஒருவர்த்தக்களைச் சுரியைக்குக்கர்யா யெப்பேட்டுக்கர்யா செய்யுத்து, எடுத்துக்கொள்ளி ஒருவம் சென்மிசிக்கமாள். எடுத்து மற்றைஶேஷவும் நினைச் சுரித்து வெப்பந்தைக் கணுங்களித்து ஜீவியக்குக்கூ. நினைச் சூப்புவர்த்திருத்த நினை மோசித்தாக்கு. அனிலுடை நினைச் சூப்புவாது எடுத்து உறுதம் அங்குச்சுரையாலையி தீருக்கியும் செய்யு.”

2. “பிரிய ஶிஷ்யர, தொனி பரிப்பித்து காலுண்டு நினைச் சுரிகலூபும் மரக்குக்கர்யா உபேக்கஷிக்குக்கர்யா செய்யுத்து. அவப நினைச் சுரிபேபோலை ஸுக்ஷிக்களை, அதுபோலை அவரையெப்புள்ளி புகாஶ்சிக்கான் நடத்துக்கர்யா, அவப கூடுமாயி பரிசிலிக்குக்கர்யா செய்யுளை. எடுத்து உபாரேஞ்சுக்கீர்த்து நினைக்கு ஸாநோஷத்திலும் ஸஂதூஷியிலும் ஜீவிக்குவான் ஸஹாயிக்குங்க கஷிவுள்ளத்.”

“இப்பு உபாரேஞ்சுவுடை அநதைசுதந நினைச்சுக்கீர்த்து எடுத்துக்கொன நினைவுடை மனஸிலை நியாந்தென்றதில் வழுதாங் எடுநாளைன். அவபை அங்குஸ்ரிக்குக்கர்யாளைக்கிறி நினைவுடை மனஸ்ஸுவுபும், அஹாகாரத்தில் நினை விமுக்தவும், சுபந்தைக் கிருஷ்ணயோஶுவும், பெருமாடும் ரூபநாயகவுமாயி திரும். மங்குஷ்ஜிவிதம் மாந்தைக்கீர்த்து வியேயம்களைங்கு மனஸிலாக்குங்கோடை நினைச்சுக்கீர்த்து அஹாகாரம், அஸுய, வேஷம் எடுநிவயக்கீர்த்து மனஸிலையை நியாந்தென்றதில் நினை மோசுக்காவும் திறகிற நினை கூஷ்யுங் ஸுயம் ப்ராஷ்மாக்குவான் ஸாயிக்கூ.”

“எடுப்பாலைக்கிலும் நினைவுடை மனஸ்ஸு ஜூனிதிலுக்கு வடியுக்கலூடுலுக்காக்கான பிலோகெண்டீஸ் பிலோபேபேட்டுக்கர்யா வர்த்துப்பேட்டுக்கர்யா அஹாகாரத்தில் பிரியில் அமர்ஷுக்கர்யா செய்யுக்கர்யாளைக்கிறி, நினைச் சுரிவுடை மனஸிலை யாந்தென்றிலும் நியாந்தென்றதில் கொள்கூவருக்கர்யா மனோவூபாரனைக்கூ ஜயியக்குக்கர்யா செய்யுளை.”

ശാക്യമുനി ബുദ്ധൻ

“മനുഷ്യമനസ്തിന് ഒരുവനെന്ന ഒരു ബുദ്ധമനസ്താനനും അതേപോലെതന്നെ ഒരു മഹാമാക്ഷാനും സാധിയ്ക്കും. അതാനുഭോധം ഉള്ളവാക്കാവുന്ന ബുദ്ധമാർമ്മതിഞ്ചീ മാർഗ്ഗതിഞ്ചീ ജീവിച്ചാൽ ഒരുവൻ നിശ്ചയമായും ബുദ്ധമനസ്താനും സാധിയ്ക്കും. മരിച്ചു അജാനാനത്തിഞ്ചീയും അതിൽ നിന്നുള്ളവാക്കുന്ന തെരിഞ്ചീയും മാർഗ്ഗതിലാണ് ജീവിതം നയിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവൻ ചെക്കുത്താനായി തിരുന്നും. അതുകൊണ്ട് ശരിയായ റിതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഒരുവൻ പരിശീലിക്കണം.”

3. “നിങ്ങൾ അഭ്യന്തരാനും ബഹുമാനിക്കുവാൻ പറിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ഞാൻ പരിപ്രീച്ച കാര്യങ്ങൾ പിൻതുടരുകയും പരസ്യരം കലാഭ്യാസത്തിൽ നിന്ന് കഴിവായി നിർക്കുകയും ചെയ്യണം. പാല്യം ബെള്ളിവും ഓന്നായിച്ചേരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഒരുമയോടുകൂട്ടി ജീവിക്കണം. മരിച്ചു എണ്ണയും വെള്ളിവും ഓന്നായിച്ചേരുന്നതുപോലെ പ്രഹാതത്തു പോലെ പരസ്യരം വേദിക്ക് നിൽക്കരുത്.”

“ ഒന്നിച്ചു പരിയക്കുക, കാര്യങ്ങൾ തുരന്നബുദ്ധിയോടെ മനസ്തിലാക്കുക. ഞാൻ പരിപ്രീച്ചകാര്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പരിശീലിക്കുക. നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സമയം ഒരിക്കലെല്ലം കലാഭ്യാസത്തിനും, പുലാലും പരയുന്നതിനും അതുപോലുള്ള മറ്റ് അനാവശ്യായ കാര്യങ്ങൾക്കുമായി നാശപ്പെടുത്താതിരിക്കുക. അതാനുമനന പുക്കലെ താലോലിക്കുക, അതാനുത്തിലും പ്രാപ്തമാകുന്ന ശരിയായമാർഗ്ഗമെന്ന ഫലത്തെ ജീവിതസന്ധാരണത്തിനുള്ള പശിയായി സ്വീകരിക്കുക. അതാനുഭ്യൂഷിയിലും വസ്തുതകളെ മനസ്തിലാക്കുന്നതിലും മാത്രമേ ശരിയായ ജീവിതസന്ധാരണമാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അത് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.”

“ ഞാൻ പരിപ്രീച്ച ഓരോ പാഠവും ഞാൻ ആർഥജിച്ച അതാനുഭ്യൂഷിയിലും മനസ്തിലാക്കിയ ശരിയായമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ പുനരാവിഷ്ടരണങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് അവ നിങ്ങൾക്കും ശരിയായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതൃപ്തമെന്നാനിക്കുറപ്പാണ്. നിങ്ങൾ ആ പാഠങ്ങളെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്തിലാക്കുവാൻ ശുമിയക്കുക.”

“ നിങ്ങൾ ഞാൻ പരിപ്രീച്ച പാഠങ്ങളെ തിരിസ്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലെല്ലം എന്നെന്ന കാണുകയോ എന്നൊട്ടാലും ജീവിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലായെന്നും; മരിച്ചു നിങ്ങൾ എന്നിൽ പച്ചന്തെ പരിക്കുകയും അവ പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നോട് വളരെ അടക്കത്തും എന്നിൽ പാഠങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുശ്രദ്ധിക്കണം സിദ്ധിക്കുന്നവരുമായിതിരും. ഞാൻ പരിപ്രീച്ച പാഠങ്ങളാണ് നാമ്മെത്തമിൽ അടക്കപ്പെടുകയോ അകർക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രധാന ഘടകം.”

4. “പ്രിയർഖ്യമാരെ, എൻ്റെ ജീവിതത്തിഞ്ചീ അവസാന നിമിഷങ്ങൾ

അടുത്തുവേകാണ്ടിരിക്കുന്നു! നമുകൾ പേര്‌പിരിയുവാനായുള്ള സമയം ആയിരിക്കുന്നു! നിഞ്ചൽ ആറും കരയുത്ത് ലോകജീവിതം എപ്പോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ആർക്കും മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആ സത്യം നിഞ്ചൽ എൻ്റെ മരണം നേരിട്ട് ദർശിക്കുന്നതിൽനിന്നിന്നും നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കും. നോക്കു! എൻ്റെ ഈ ശരിരം ഒരു പഴക്കിയതും നശിച്ചുവേകാണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വണ്ണിപ്പോലെ മുഖപാട്ടേപാകാനാവാതെ ഒടിഞ്ഞു വിശുന്നാത് നിഞ്ചൽക്കു കാണാം.”

“കരയാതെയിരിക്കു! എന്നാൽ ഒന്നും ശാശ്വതമല്ലെന്നും എല്ലാത്തിങ്ങേയും അന്ത്യഃസത്ത ശുശ്രമാഭന്നനുമുള്ള സത്യം നന്നായി മനസ്സിലാക്കു. നിഞ്ചൽ അനാവശ്യമായി ആഗ്രഹംഡായേയും തൃപ്തിഭാഗയും പിഠ്ടുകരുന്നതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കൾ നിത്യമെന്നു തെറ്റിവരിച്ച് അവയുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നു.”

“ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളുടെ മേലുള്ള ‘അതിയായ ആഗ്രഹം’ എന്ന സാന്നിധി എപ്പോഴും നിഞ്ഞളുടെ മനസ്സിനെ പരീക്ഷിച്ചുവേകാണ്ടിരിയ്ക്കും. നിഞ്ഞളുടെ ഉറക്കമുറിയിൽ ഒരു സർപ്പം കൂടിയിരിക്കുകയും നിഞ്ചൽ സമാധാനമായ ഒരു നിദ്ര ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെക്കിൽ നിഞ്ചൽ ആരും ആ സർപ്പത്രൈ ആ മുറിയിൽനിന്ന് ഓടിക്കണം.”

“അതുകൊണ്ട് തൃപ്തിഭാജനിതമായ ആഗ്രഹംഡായേയും അവ നിഞ്ഞളിലൂഡാക്കാഡാവുന്ന സ്വംഭിന്നതയും, ആ സർപ്പത്രൈ അക്കദ്ദന്നതുപോലെ നിഞ്ഞളുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് പുറത്തുകളഞ്ഞശേഷം നിഞ്ചൽ മനസ്സിനെ വിശദ്ദും ആ സർപ്പത്രിംഗൾ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാവാതെ നിന്തിയിൽ ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുക.”

5. “ശിഷ്യർ, എൻ്റെ അവസര നിമിഷം അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഒരു പ്രധാനകാര്യം മനസ്സിലാക്കുക, മരണം ശരിരത്തെ മാത്രമെ ബാധിക്കുകയുള്ളൂ, മാതാപിതക്കളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഈ ശരിരം ആഹാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പുഞ്ചി പ്രാപിച്ച് ആരോഗ്യമായി നിലനിർക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അത് രോഗഭാഗ്യയാൽ നാശത്തിനിരയാകുകയും അവസാനം മരണത്തിൽ ചെന്നവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും.

“ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധം എന്നാത് എൻ്റെ ശാതിക്കശർിരത്തയല്ല പ്രതിനിധികരിക്കുന്നത്, അത് എന്നിൽ ആർജ്ജിച്ച അഭ്യന്തരഭോഗാധനയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ശരിരം മരണത്തിനും നാശത്തിനും വിധേയമാണ് എന്നാൽ അഭ്യന്തരഭോഗാസ്ത്രിയും വിവേകവും ഏകിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല. അവ അനശ്വരസത്യങ്ങളാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് ബുദ്ധമാപദേശങ്ങളും അവയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പരിശീലനങ്ങളും.

അതും എന്തേ ശർഹം മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്നുവോ അവൻ യമാർത്ഥത്തിൽ എന്നു
കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് എന്തേ പചനം ശ്രവിക്കുന്നുവോ അതനുസരിച്ച്
ജീവിക്കുന്നുവോ അവൻ എന്ന സത്യത്തിൽ കാണുകയും എന്തേ
പചനങ്ങളുടെ മഹത്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.”

“ എന്തേ മരണശേഷം ഞാൻ പരിപ്പിച്ചപാഠങ്ങളും എന്തേ പചനങ്ങളും
നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വഴികാട്ടിയായിരിയ്ക്കാം. ഞാൻ പരിപ്പിച്ച
അർത്ഥവിനിക്ക് പിൻതുറുന്നതാണ് നിങ്ങൾ എന്നോട് കാണിക്കുന്ന എന്നവും
വലിയ ഉപചാരവും ബഹുമാനവും.”

“ കഴിഞ്ഞ നല്ലതെല്ലു വർഷങ്ങളെത്തെ ജീവിതത്തിനിടക്ക് ഞാൻ ഒന്നും
നിങ്ങളിൽ നിന്നു മരിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാം ഒരു തുറന്ന പുള്ളക്കും പോലെ
സൃഷ്ടുക്രതമാണ്, ഞാൻ ഒന്നും മരിച്ചുവെക്കുകയോ രഹസ്യമായി
പരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ എല്ലാവർക്കും
മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷയിലാണ് പരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്തേ പ്രിയർഹിഷ്യരെ എന്നിക്ക്
പോകാനായതും സമയമായിരിക്കുന്നു. ഒരുന്നിമിഷ്ടത്തിനകം ഞാൻ
നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കും. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഈ പചനങ്ങൾ
നൽകുന്നു.”

നിത്യവും വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരണ്യവും ദ്യാനിശ്വയങ്ങളും

1. ബുദ്ധവചനങ്ങളുടെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും അന്തസ്തത ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് ഉൽക്കുഷ്മാധനപ്പെട്ടാത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും എല്ലിമയുടെയും പഴിതുനാനുകാണിക്കുന്നതിലാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ പഴിയെന്നത് എല്ലാ മനുഷ്യരിയും എല്ലാവിധന്തിലും അല്ലെങ്കിൽ എത്രവിധത്തിലും രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയെന്നതിലാണ്. കരുണയുടെയും എല്ലിമയുടെയും മാർഗ്ഗമെന്നത്, പേരനിക്കുന്നവരുടെയും രോഗിക്കളുടെയും ദൃഢിതരൂപതെയും ക്ഷേമത്തിനും എത്രവരുത്തിനും പേരഞ്ചി ശ്രമിക്കുകയും അവരുടെ പേരന്തിൽ ഒരാളാസമായി നിലകൊള്ളുന്നതുമാണ്.

ശ്രീബുദ്ധൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു, “നിണ്ണലുടെദൃഢിപൊം എന്റെ ദൃഢിവും നിണ്ണലുടെ സംഭാഷണം എന്റെ സന്നാഹം പൊം മാത്രം കൂടിയെന്നും എപ്പോഴും ഭോധവതിയായിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ശ്രീബുദ്ധൻ കരുണയെന്ന ബുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിലുടെ മർദ്ദിലുവരുടെ ബുദ്ധമിച്ചുകളിയും പ്രദിണങ്ങളിയുംകൂടിച്ചും ഭോധവാനാണ്.

ബുദ്ധൻ കരുണയെന്നത് അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമാണ്, എന്നാൽ അത് പ്രാപിക്കാൻ കൂടിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ആവശ്യാനുസരണം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധിക്കും. ഒരുവൻ വിശ്വാസത്തിൽ അതുപ്രതിഫലിക്കും, അത് അവനു അഭ്യന്തരാന്തിന്റെയും പ്രത്യുതാ രക്ഷയുടെയും മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കും. എങ്കണ ഒരു മാത്രാവ് തന്റെ മാതൃത്വത്തിന്റെ ആശവും പരപ്പും തന്റെ കൂട്ടിയെടുക്കി സ്നേഹത്തിനിനിന് അനുഭവിച്ചിരിയുന്നുവോ, അതുപോലെ കൂട്ടി മാതാവിൽ നിന്ന് മാതൃസ്നേഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും രക്ഷയും അനുഭവിച്ചിരിയുന്നു. ആ സ്നേഹത്തിന് പരിധിനിർണ്ണയിക്കുകയെന്നത് ദുഷ്ടരമായ കാര്യമാണ്.

നിരുവ്വും വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ

ഡോക്ടർ ബുദ്ധൻ ഉപദേശങ്ങളുടെ അന്തിമത്തെ മനസ്സിലാക്കാതെ
സാധാരണജനങ്ങൾ മായയുടെയും അജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ബന്ധനത്തിൽപ്പെട്ട്
ഈ ജീവിതത്തിൽ കരിനമായ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ വേദനയുടെ
യമാർത്ഥകാരണം അവർക്കു തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ജീവിതപാതയിൽ ഒരു
സാധാരണ മനുഷ്യൻ അക്കണ്ഠപ്പെടുന്ന തിരക്കളുള്ളവാക്കുന്ന അമിതാഗ്രഹവും
അതിന്റെ വിളവായ മോഹങ്ങളും മോഹഭംഗങ്ങളും അവരെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ
പഴുതുകളില്ലോത്തരിതിയിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിത്തിരിക്കുന്നു.

2. ശ്രീ ബുദ്ധൻ്റെ ഫോറവും കരുണയും കാലാൺതമായി
നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. അത് അനാദികാലം മുതൽ നിലനിൽക്കുന്നതും,
സാധാരണമനുഷ്യനും അജ്ഞതയുടെ പിക്കിയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ
പ്രാണിയുള്ളതുമാണ്. കരുണയും ഫോറവും വേദനയനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ
എന്തും കരിനപു നാശദായകവുമായ അജ്ഞതയിൽ നിന്ന് അനാദി
കാലംമുതൽ രക്ഷിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ജീവിതസന്തുണ്ടാണ്.

നിരുന്നായ ബുദ്ധൻ തന്റെ സ്വനിദിവമായ സംഹ്യാദാവത്രേതാട
മനുഷ്യരെ സമീപിക്കുന്നു അതുപോലെ അവർക്ക് എന്തും ഉചിതമായ
ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നു.

ശാക്യമുനിയെന്നിയപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ ഒരു രാജകുമാരനായി തന്റെ
ഗോത്രമായ ശാക്യവർംതതിലാണ് ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹം കൊട്ടാരത്തിലെ എല്ലാ
സുവസനാകർണ്ണങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് സന്ധാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചു. നിഴ്ഞെമ്പയും
എന്ന യോനമാർഗ്ഗത്തിലും അദ്ദേഹം അണാവും നിർവ്വാണവും നിവർഖിച്ചു.
അദ്ദേഹം തന്റെ ധർമ്മം (ഉപദേശങ്ങൾ) എന്തും അടുത്ത അനിയായികളിലും
പ്രചരിപ്പിച്ചു അതിനുശേഷം തന്റെഭാര്യ പുണ്ടത്തിക്കരണം
എന്നുംതോന്നിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ്
മഹാപരിശ്രദ്ധാം പ്രാപിച്ചു.

മനുഷ്യരെ അജ്ഞതയെ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ
സാധിക്കാനെത്തുപോലെയും അൻ അവസ്ഥാന്തിരത്തിലും തുടരുന്നതായി
തോന്നുമെങ്കിലും അതിനെ നിർജ്ജീവപ്പെടുത്താൻ ബുദ്ധൻ പരിപ്പിച്ചു
ജ്ഞാനബോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് നിഷ്പ്പത്യാസം സാധിക്കും; അവ ആ നിലയിൽ
പരമ്പര പുരക്കണംഞ്ഞാണ്. അണാവും കാരുണ്യവും അജ്ഞത മാറുവാനുള്ള
ഗർജ്യായമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതരുവാൻ പ്രാണമായ എന്തും ഉന്നമമായ
ബുദ്ധമാർഗ്ഗങ്ങാണ്.

ലാകിക ജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് സന്യാസ ജീവിതം ആരംഭിക്കുവാൻ തിരുമാനിച്ചേപ്പാർ ശ്രീബുദ്ധൻ നാല് പ്രധാന പ്രതിജ്ഞകൾ എടുത്തു (1) എല്ലാജനങ്ങളെയും സഹായിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക; (2) ജീവിതസുവണ്ണങ്ങളെയും പ്രവോഗങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കുക; (3) എല്ലാ പ്രഭോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പരിക്കുക; (4) അണ്ണാനും ശ്രീമതിയിലൂടെ നിർമ്മാണം സാമ്പ്രദായക്കുക. ഈ പ്രതിജ്ഞകൾ അന്നാർത്ഥമാക്കുന്നതുപോലെയാണ് ബുദ്ധൻ സ്നേഹവും കാരണംവും അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

3. ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ അഹരിംസയുടെ പാഠങ്ങൾ ആദ്യം സ്വയം പരിച്ഛു. ജീവജാലങ്ങളെ കൊന്നാടുകുന്നതിനെതിരെ സംസാരിച്ഛു. ശ്രീബുദ്ധൻ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ലോകത്തിൽ ഒരോ ജീവിക്കും പ്രകൃതി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുത്തു അതെയും ശ്രീമാതായ ജീവിതം ദുഷ്വണങ്ങളുടെ അധിനിവേശമില്ലാതെ അനുഭവിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്.

അദ്ദേഹം മോഷണവും ചുപ്പണവും ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ സ്വയം ശ്രീമിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാമനുശ്ചർക്കും തന്നുടെ എല്ലാ ജീവിതാവശ്യങ്ങളും സുഗമമായി നിരവേദ്ധവാനുള്ള ധനവും മറ്റ് വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വളരെ കാരുമായി ആഗ്രഹിച്ചു. അത് സാധ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ വളരെകാരുമായി തന്റെ ശിഖ്യരെയും അധികാരണമാനന്തരപ്പുള്ള മർദ്ദുലഭവരെയും തന്റെ പ്രഭോധനങ്ങളിലൂടെ അറിയിച്ചു.

അദ്ദേഹം വ്യക്തിപാരം, പരിസ്ഥിതിക്കുവാൻ സ്വയം ശ്രീമിക്കുകയും അതിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്യും ബുദ്ധവിഹാരി അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാമനുശ്ചർഹും ഗൈത്രമല്യത്തിലേയും അത്മശൂഡിയുടെയും മാർഗ്ഗത്തെ മുൻനിർത്തി ജീവിക്കുകയും അതുമുപയോഗിക്കുന്നതിനും തികച്ചണമായ ജീവിതാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷണേടുകയും ചെയ്യണം.

ശ്രീബുദ്ധൻ സ്വയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ ആശയങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ തന്നെതന്നെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. എല്ലാ വിഭാഗത്തിലുമുള്ള തെരുക്കളിൽനിന്നും മാനിനില്ലെവന്നുള്ള ഉൾക്കരുതൽ സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ അവരെ സത്യം പറയുവാനും തിന്മയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നവിയത്തിലുള്ള പ്രഭോധനങ്ങൾ നിലനിൽക്കി അനുശ്രദ്ധിച്ചു.

അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ സമ്മാനായ ഭാക്ഷയിൽ വ്യംഗ്യാർത്ഥപ്രയോഗങ്ങളുടെ അതിപ്രസർഖില്ലാതെ സംസാരിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ സാധാരണജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടും സംഹോദരിത്താടും ജീവിക്കണമെന്ന് ആശാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു.

നിയുവും വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ

അദ്ദേഹം മരളിക്കവരെ അപമാനിക്കാതെ എല്ലാവരോടും
ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറുവാൻ തന്നെത്തന്നെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. അത്
ജനങ്ങളെ അവസരരാചിതമായി പരിപ്പിക്കുക വഴി അവരെ മനസ്സാന്തിയോടും
പരസ്പരസാമോദരുണ്ടാകും ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു.

ബുദ്ധമഭഗവാൻ എപ്പോഴും അടിസ്ഥാനരഹിതവും വ്യർത്ഥവുമായ
സംഭാഷണാർത്ഥിയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി തന്റെ കൃത്യനില്ലെന്നെന്ന നടത്തുവാൻ
സ്വയം പരിശീലിച്ചു, അതുരം പരിശീലനങ്ങൾ വഴി എല്ലാവരും
അനുഗ്രഹത്തിലേണ്ടയും കാരുണ്യത്തിലേണ്ടയും ഉംജ്ജളത അനുഭവിക്കണമെന്ന്
ആഗ്രഹിച്ചു.

വസ്തുക്കൾ സമാഖ്യക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള അമ്മിതാഗ്രഹത്തിൽ
നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെത്തന്നെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.
അങ്ങനെ സിദ്ധിക്കുന്ന അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ മനുഷ്യരും ശാന്തിയും
സമാധാനവും ആർജ്ജിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

ദ്രോഷം തുടങ്ങിയ കൾന വികാരങ്ങൾക്ക്
അടിമപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഡ്യാന്റനിലൂടെ സ്വയം തയ്യാറാടുത്തു. കൾനമായ
വികാരങ്ങൾക്കിടയിൽപ്പെടാതെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദ്രോഗത്തിലൂം
സാഹോദര്യത്തിലൂം ജീവിക്കണമെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് നിരന്തരമായപരിശീലനവും യുന്നവും
അദ്ദേഹത്തെ അജ്ഞനതയിൽനിന്ന് മോചിതനാക്കുവാൻ സഹായിച്ചു.
വസ്തുക്കൾക്കുപിന്നിലെള്ളുള്ള കാരണങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി
അവയുണ്ടാക്കിയൊരു പ്രദാനങ്ങളിൽ നിന്നും വൈരുദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും
എല്ലാമനുഷ്യരും രക്ഷനേടണമെന്ന് ബുദ്ധമഭഗവാൻ ഉച്ചർച്ഛിച്ചു.

എല്ലാമനുഷ്യരും കാരുണ്യത്തിലേണ്ട ഉംജ്ജളതയും
ദ്രോഗവുമനുഭവിക്കണമെന്നും അതുവഴി എല്ലാവരും
സന്തോഷദായകമായജീവിതം നയിക്കണമെന്നും ഭഗവാൻ അത്മാർത്ഥമായി
ആഗ്രഹിച്ചു. അത് ദ്രോഗവും കാരുണ്യവും മാത്രാപിതാക്കൾക്ക് കൂടിക്ക്ലോടകൂടി
തുഴപാലെ ഉത്തരവാദിത്വം നിരഞ്ഞതും ഉംജ്ജളതാഭർത്തവുമായിരുന്നു ജീവിത
ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ വിജയകരമായി
നേരിട്ടുന്നതിനുമുള്ള തന്റെടക്കവും ജനനമരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയോക്കാവുന്ന
വേദനയിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുവാൻ ശക്തിക്കാണക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ സരളമായ
ഭാക്ഷയിൽ സാധാരണമനുഷ്യരിക്ക് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു.

||

ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ ഉപദേശിച്ച മോചനത്തിന്റെയും
അത്രാസനത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ

1. സാധാരണ ജീവന്തലികൾ ബുദ്ധദർശനത്തിന്റെ അന്തഃസന്ത
സാധാരണ നീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്,
ബുദ്ധഭഗവാൻ ഈ ലോകത്തിലെപ്പറിക്കുകയും സാധാരണജീവന്തലികൾ
അതിന്റെ അന്തഃസന്ത സ്ഥായം നേരിട്ട് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു.

ദർശകൻ ബുദ്ധൻ ഇങ്ങനെന്നയാറു കമ വിവരിച്ചു, “ ദർശകൻ
ധനികനായ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ധനത്കഴിഞ്ഞു വരുന്ന സമയത്ത് തന്റെ വീടിന്
തീ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു കണ്ണെടു; അതുകൊണ്ട് പരിഭ്രാന്തനായ അധികൻ
കളിയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന തന്റെ കൂട്ടികളെ ഓടി രക്ഷപെടുവാൻ
കേണാവായുപ്പെട്ടു. പക്ഷേ കൂട്ടികൾ അതുകൊണ്ടുതന്നെ തുടർന്നും കളിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു.

“കൂട്ടികളുടെ സ്വന്തം അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള അശ്രൂദയയും
കളിയില്ലെന്ന പ്രാശനയും മനസ്സിലാക്കിയ പിതാവ്, അവരോട് താൻ അവർക്കായി
നല്ല കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവെ അതുകേട്ട്
കളിപ്പാട്ടങ്ങളോടുള്ള താല്പര്യംകൊണ്ട് കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വീടിൽ നിന്ന് വളരെ
ഭേദം പുറത്തുവന്നു.”

ഈ ലോകം ഒരു കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വീടാണ്.
സാധാരണജീവന്തലി ആ കൂട്ടികളുപ്പാലെ ഈ പരമസത്യം മനസ്സിലാക്കാതെ
അജ്ഞനതയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവൻ ഒരുവലിയ
വിപത്തിന്റെ നടവിലാണ് ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ബുദ്ധൻ
കാര്യാന്വേഷണം അവർക്ക് ആ വലിയ വിപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള
മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

നിയുവും വാഴ്ത്തപ്പട്ടനം ബുദ്ധൻ

2. ബുദ്ധൻ മഹാരാജു കമയിലൂടെ ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ സൃഷ്ടക്രമമാക്കി. “ഒരിക്കൽ ഒരിട്ടെന്ന് യാനികനാബാധയാരു പ്രക്കരി ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പുത്രൻ ഒരിക്കൽ പിതാവിനോട് കലഹിച്ച് സ്വന്ധാഹം ഉപേക്ഷിച്ച് പോകുകയും, തമ്മിലും വളരെ കറിന ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടതായും വന്നു.

“സ്വപ്നതന്ത്രത്തിൽ യാത്രതിൽച്ച് പിതാവ് തന്റെ ഉദ്ധമത്തിൽ പരാജയപ്പെടുകയും അവനെ കണ്ണുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെ അലഞ്ഞുത്തിരിഞ്ഞ് ആ ഉദ്ധമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു. അദ്ദേഹം തനിക്കു പട്ടനം ഏല്പാമാർഗ്ഗത്തിലും പുത്രനെ കണ്ണുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകിലും അതിൽനിന്നിന്നൊന്നും ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.”

“പർഷ്ണങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം ദർഭനും ദൃഢവിതനുമായ പുത്രൻ പിതാവു താമസിക്കുന്ന ദേശത്തിനു സമീപത്തിൽ വന്നു.

“പിതാവ് തന്റെ പുത്രനെ വളരെ വേണം തിരിച്ചുറിയുകയും അതനുസരിച്ച് തന്റെ ഭ്രാത്യമാരോട് പുത്രനെ സ്വന്ധാത്തിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ അവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വളരെ പർഷ്ണങ്ങൾക്കുശ്രേഷ്ഠം തിരിച്ചുവന്ന പുത്രന് തന്റെ പിതാവിനെയോ ഭ്രാത്യമാരെയോ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൻ ആ ഭ്രാത്യമാർ അവനെ കളിയാക്കുന്നുവെന്നു തോന്ത്രിയതിനാൽ സ്വന്ധാത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

“ മക്കൾ യമാർത്ഥ പ്രസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയ പിതാവ് തന്റെ ഭ്രാത്യമാരോട് പുത്രന് ആദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് വലിയ മാളികയിൽ ഒരു ജോലി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയുള്ളിക്കാണ്ഡുവരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ വാഗ്ദാനത്തിൽ സന്ദേശവാനായ പുത്രൻ താല്പര്യപൂർവ്വം തന്റെ സ്വന്നം പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ ജോലിക്കാരനായി വന്നുചേരുന്നു.

“ പിതാവും പുത്രനും പരസ്പരം അനേകാനും വളരെ അടുത്തു, ആ പിതാവ് പുത്രൻ് പത്രക്കെ തന്റെ സ്വന്തത്തിൽനിന്നെയെല്ലാം നിയന്ത്രണം ഏഴിച്ചു കൊടുത്തു, എന്നിട്ടും സ്വപിതാവിനെ തിരിച്ചുറിയുവാൻ ആ പാപം പുത്രൻ് കഴിഞ്ഞില്ല.

“ പക്ഷേ പിതാവ് തന്റെ പുത്രത്തിൽനിന്നും പുത്രത്തിൽനിന്നും വിശ്വസ്തയിലും കഴിവിലും വളരെ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. മരണം

അടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സുഹൃത്തുക്കണ്ണലെയും ബന്ധുങ്ങളെല്ലായും അടുത്തു വിശ്വിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, 'ഈവൻ എൻ്റെ പ്രിയ പുത്രനാണ്. ഞാൻ പർഷ്ണംമായി തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്ടിരുന്ന എൻ്റെ സ്വന്തം പുത്രൻ. ഈനു മുതൽ എൻ്റെ സർവ്വസ്വന്ത്രപുകൾക്കും ഇവന്നാണെവക്കാശി ."

"പിതാവിണ്ടെ ഇം ബെണ്ണിപ്പെടുത്തൽ കേട് അത്ഭുതപരവര്ഷനായ പുത്രൻ തബ്ദി പിതാവിണ്ടെ ഭ്രാഹ്മിലും കാരുണ്യത്തിലും തികച്ചു അണിമാനങ്കാണ്ടു. അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എൻ്റെ പിതാവിനെ തിരിച്ചറിയുക മാത്രമല്ല എനിക്കുവകാശപ്പെട്ട ആളിമുഴുവനും തിരിച്ചു നേടുകയും ചെയ്യു '"

ഇം കമയിൽ വിവർിച്ചിരിക്കുന്ന ധനികനായ പിതാവിന്നപ്പേരെയാണ് ശ്രീബുദ്ധൻ. സ്വയിജ്ഞപ്രകാരം കൂടുംബത്തിൽ നിന്നും പുരപ്പള്ളപോയി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന പുത്രനോട് ഇം ലോകജനതയെ ഉപമിക്കാം. എന്നാൽ ബുദ്ധമേഖലാവും കാരുണ്യവും ഒരു പിതാവിന് തബ്ദി എക്ക് പുത്രനോടുണ്ടാക്കാവുന്ന താല്പര്യത്തിനും മമതക്കും തുല്യമാണ്. ഉർക്കുപ്പുമായ ആ ഭ്രാഹ്മം ഭൂരിതും അനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്, ഏറ്റവും നല്ല നിതിയിൽ, രക്ഷാമാർഗ്ഗവും മോചനമാർഗ്ഗവും പ്രദാനം ചെയ്യ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

3. എങ്ങനെ മഴ സന്സ്കാരത്താർക്കളിൽ ക്രമമായി പതിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ ബുദ്ധമേഖലാവും കാരുണ്യവും എല്ലാവർിലും ഒരുപോലെ ക്രമമായി പതിക്കുന്നു. അങ്ങനെന്നതെന്ന വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വ്യക്ഷലതാർക്കൾ മായിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ ആ ഭ്രാഹ്മ പ്രവാഹത്തിനു പാണ്ഡിതവിക്കുന്ന ജനങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ നിശ്ചിക്കുവാൻ (പ്രാപ്തം) നീരുന്നു.

4. മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കൂട്ടികളെ എല്ലാവരെയും തുല്യമായി ഭ്രാഹ്മിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അംഗംബാധിതനായ കൂട്ടികൾ അവബന്ധി നിന്നും പ്രത്യേക ഭ്രാഹ്മവും കൂടുതൽ പർശാളനയും ശ്രദ്ധയും ലഭിക്കുന്നു.

ഭരവാൻ ബുദ്ധമേഖലാവും അതുപോലെ എല്ലാവർിലും തുല്യമായി ഭവിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അത് അജ്ഞനതയുടെ അന്യകാരത്തിൽ വിണ്ട് കരിനമായ ദുഃഖത്തിൽ വലയുന്നവരുടെയിരിലേക്ക് മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രത്യേകഭ്രാഹ്മപോലെ അത് നിരുപാധികം പ്രവാഹിക്കുന്നു.

നിയുവും വാഴ്ത്തപ്പെടുത്തുന്ന ബുദ്ധൻ

കിഴക്കുവിച്ച് പകിഞ്ഞാർ അസ്മീകരുന്ന സൗര്യൻ
എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും തണ്ടീ കിരണങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, ഒരു
വിവേചനവും കൂടാതെ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും തണ്ടീ പ്രകാശവും ഉൾജ്ജവും
നൽകി അനുഗ്രഹപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധവിശ്വാസ്ത്ര സ്നേഹവും
കാരുണ്യവും സുരൂപകാശംപോലെ എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹപ്പിക്കുന്നു, അത്
മനുഷ്യരെ സത്യത്തിൽ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ
പേരിപ്പിക്കുന്നതിനാടാപ്പാം അജ്ഞന്തയാകുന്ന ഖരുട്ടിൽ നിന്ന് അറിവിൽ
മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നിയുമായ അനാനന്തതിലേയ്ക്കും അതിലൂടെ
നിർപ്പാണത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ ബുദ്ധമുദ്ദുന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പിതാവിനെപ്പാലെ
കാരുണ്യവും മാതാവിനെപ്പാലെ സ്നേഹപരിലാളനകളും നൽകുന്നു.
സാധാരണജനങ്ങൾ അവരുടെ അജ്ഞന്തയും അതുമുലമുണ്ടാകുന്ന
ലാകികസുവണ്ണഭൂട്ടുള്ള അഫിതമായപ്രതിപത്തിയും കാരണം സ്വയം
മെന്നതെന്നടുത്ത ഒരു ബന്ധനത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ആ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന്
നിയന്ത്രണത്തിൽ അവർ എപ്പോഴും അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും സ്വാർത്ഥതയുടെയും
പരിധിയിലാണ് ജീവിതത്തെ വിക്ഷിക്കുന്നത്. ആ ബന്ധനത്തിൽനിന്ന് പിടിയിൽ
നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് പ്രതിചരാധാരമുള്ള
ബുദ്ധപ്പെടുത്തിനുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അത് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും
ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുകയും അവയുടെ മോചനത്തിന് വേണ്ടുന്ന ശർയായ
മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

III അനഘരണായ ബുദ്ധൻ

1. ലോകജനതയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലും അറിവിലും ബുദ്ധവിശ്വാസി
ഒരു രാജകുമാരനായി ജനറിക്കുകയും. സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ച് മോചനം
സിദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കി അഞ്ചാനന്ദിപിച്ച്
ബുദ്ധനായിന്നരുകകയും ചെയ്യു എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധൻ
ലോകമുണ്ഡായകാലംമുതൽ ആദിമദ്യാനന്ദമില്ലാതെ ഒരിക്കലും നാശമില്ലാത്ത ഒരു
അതുല്യ പ്രതിഭാസമാണ്.

അനഘരണും അമരനുമായ ബുദ്ധൻ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും
അറിയുകയും അവർക്ക് ആവശ്യാനുസരണം അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ
അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തക്കതയാ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധൻപൊലെതന്നെ അദ്ദേഹം പരിപ്പിച്ച ബുദ്ധധർമ്മവും നിയുമാണ്, അതിന് ഒരിക്കലും നാശമില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ജ്ഞാനദാഖ്യാതി ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവസ്ഥകളുടെയും യഥാർത്ഥ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിനാലുംപോലും അവയുടെ അന്തഃസന്ത കൃത്യമായി മറുള്ളവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

തീർച്ചയായും ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവസ്ഥകളെല്ലായും അവയുടെ യഥാർത്ഥമാർത്ഥിയിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധമില്ലെങ്കാം. അവ പ്രമമദ്വാഴിയാൽ സത്യവും നിയുപ്പമായി തോന്നുമെങ്കിലും, യഥാർത്ഥമാർത്ഥിൽ സത്യമേ നിയുമോ അല്ല. മരിച്ച് പ്രതിവാപവും അവ അനിന്ത്യവും അസത്യവുമായി തോന്നുമെങ്കിലും അവ അനിന്ത്യമോ അസത്യമോ അല്ല. അജ്ഞാനികളായ മനുഷ്യർക്ക് ഈ ലോകത്തെ വ്യക്തതായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അവർ ആഭ്യം അവരുടെ അജ്ഞാനം മാറ്റണം.

ബുദ്ധനു മാത്രമേ ലോകത്തെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥമാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലെ പ്രതിഭാസങ്ങളെ സത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ തരംതിൽച്ച് വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഇതിനെക്കുറിച്ച് ബുദ്ധൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു, “ എല്ലാ മനുഷ്യരും അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയ്ക്കും പ്രകൃതിയ്ക്കും കർമ്മഗ്രഹിക്കുമനുസരിച്ച് നന്ദിയ വളർത്തിയെടുക്കണം. ബുദ്ധമോപദേശങ്ങൾ ആ അസ്തിത്വവാദങ്ങളെല്ലായോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിവാദമായ നാന്തിത്വവാദത്തെയോ സാധുകർക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധധർമ്മം അവ ശണ്ടിനുമർത്തിത്തമാണ്.

2. ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ വെറും വാക്കുകൾ മുഖേന മാത്രമല്ല, തന്റെ ജീവിതത്തിനിയലുടെകൂട്ടിയുമാണ് സുഖത്തുമാക്കിയിരുന്നത്. ആ ജീവിതം ആദിമദ്യാന്തമില്ലാതെ നിയുമാണെങ്കിലും സാധാരണജനങ്ങളുടെ അഹാക്ഷാരത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും അവരുടെ അമിതാലഹം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഭാതികജീവത്തിൽ ജനിച്ചുജീവിച്ച് മരിക്കുന്നതായി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിക്കുന്നു.

“ ഒരു വൈദ്യുതി തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ചു കാലത്തേന്തെങ്കണ്ട് മാറിനിന്നും ഇക്കാലത്തിനിന്തയ്ക്ക് സന്ദർഭവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടികൾ എത്തോ വിഷം എടുത്തു കഴിയ്ക്കുവാൻഡയാകുകയും തന്മുലം രോഗബാധിതരായിരുക്കയും ചെയ്യു. പിട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്ന

നിയുവും വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ബുദ്ധൻ

വൈദ്യന്തർ തന്റെ കൂട്ടികൾ ചെയ്യു അബവമും മനസ്സിലാക്കുകയും ആ വിഷത്തിൽന്നു പ്രഭാവത്തെ നശിപ്പിച്ച് അവരെ രോഗവിമുക്തമാക്കാൻ കൈല്ലുക്കൂട്ടു ഒരു മറുമരുന്നുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു. അധികം രോഗബാധിതരല്ലാതെ കൂട്ടികൾ അതുകൂടിയുള്ളൂകയും വളരെ വേഗം സുവം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യു. പക്ഷേ മറ്റു ചിലകൂട്ടികൾ തങ്ങളുടെ നിശ്ചയബുദ്ധിമുളം ആ മറുമരുന്ന് കഴിയ്ക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

അദ്ദേഹത്തിൽന്നു പിതൃഭൂമാഹം തന്റെ കൂട്ടികളുടെ നിശ്ചയബുദ്ധിയും അനുസരണ ഖ്രീഡയമയ്ക്കും പുക്തമായി മനസ്സിലാക്കി. തിഷ്ഠരനായ ആ പിതാവ് ചില കരിന് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ കൂട്ടികളോട് പരഞ്ഞു, ഞാൻ ചെറു നീംഒ യാത്രയ്ക്ക് പോകുകയാണ്, വാർദ്ധക്യവും അനാരാഗ്യവും എന്നെന്ന വളരെ ക്ഷീണിതന്നൊക്കെയിരിയ്ക്കുന്നു, ഏതുസമയത്തും ഞാൻ മരിച്ചുപോകാം, ഞാൻ നിംജലാടൊപ്പം ഉള്ളപ്പറ്റി എന്നിക്ക് നിംജലുടെ കാരുഞ്ഞൾ ശ്രദ്ധിയ്ക്കാം, പക്ഷേ ഞാൻ ഇല്ലെങ്കിൽ ആർ നിംജലുടെ കാരുഞ്ഞൾ ശ്രദ്ധിയ്ക്കും. വിഷബാധിതരായ നിംജൾ ചിന്നപ്പറി ആരോഗ്യാനില മോശമായി കൂഴ്ചപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് എന്നു മരണവാർത്ത കേട്ടാൽ നിംജൾ ഈ മരുന്നുപയോഗിച്ച് സ്വയം രക്ഷപെടുവാൻ നോക്കു, അല്ലെങ്കിൽ പരിസാഹായമില്ലാതെ നിംജൾ കൂഴ്ചപ്പെട്ട് നശിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞ് ആ പിതാവ് അവിടെനിന്നു യാത്രപൂര്വപ്പേരുള്ള കൂടച്ചു കാലത്തിനുശേഷം തന്റെശാഖയായ ആ പിതാവ് തന്റെ കൂട്ടികളുടെ അടക്കത്തെയ്ക്ക് തന്റെ മരണവാർത്ത ഒരു ദുതൻ മുവേന അറിയിച്ചു.

സ്വന്നം പിതാവിൽന്നു മരണവാർത്ത ആ കൂട്ടികളെ തങ്ങൾക്കു കീഴ്തിയിരുന്ന സംരക്ഷണം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന ഭയം വളരെ വിഷമിപ്പിച്ചു. വിഷംാംശമുളം രോഗബാധിതരായ അവർക്ക് അപേപ്പാംബാം പിതാവ് യാത്രപൂര്വപ്പെട്ടുന്നതിനുമുമ്പു നഞ്ചിയ ഉപാട്ടേം ഓർമ്മ വന്നത്. തങ്ങലുടെ ശരിക്കുമുള്ള നിസ്ത്വാധാരവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയ നിശ്ചയികളും താനേനാനികളുമായ ആ കൂട്ടികൾ പിതാവിൽന്നു ഉപദേശാനുസരണം അദ്ദേഹം നൽകിയ മരുന്ന് കഴിയ്ക്കുകയും തുടർന്ന് സുവം പ്രാപിയ്ക്കുകയും ചെയ്യു.

ആരും ഈ പിതാവിൽന്നു കരിനമായ പ്രവൃത്തിയെ പഴിയ്ക്കുകയില്ല. സാധാരണമനുഷ്യർ താനേനാനികളായ ഈ കമയിലെ കൂട്ടികളെപ്പോലെ ജീവിതസ്ഥാവഞ്ഞലുടെ പിരുക്ക ഭാഗമായി സഞ്ചാരിയ്ക്കുകയും അറിയാതെ അമിതാഗ്രഹം എന്ന വിഷ കഴിയ്ക്കുകയും അതിനെ സ്വന്നം ശരിതന്നിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നവർമാണ്. ബുദ്ധമർമ്മം നല്കുന്ന മരുമരുന്നു കഴിയ്ക്കുവാൻ ആരും തയ്യാറാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യരാജിയോടുള്ള അന്തിമംജസാധാരണമായ ഭ്യൂഹവും കാരുണ്യവുംകൊണ്ട് ശ്രീബൃഹവൻ ആ പിതാവിനെപ്പോലെ തന്റപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്ഥികരിച്ച് അജന്തരും നിശ്ചയികളുമായ മനുഷ്യരെ അമിതാഗ്രഹമെന്ന വിഷബാധയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

അമ്പും മുന്ന്

ഭരവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്യവും

ബുദ്ധഗർഭത്തിന്റെ മുന്നു ഭാവങ്ങൾ

1. ബുദ്ധനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാരിരിക രൂപത്തിലോ ഭാവത്തിലോ നോക്കിക്കണ്ണുന്നതിൽ അംഗത്വമില്ല. രൂപഭാവങ്ങളിൽ ബുദ്ധനെക്കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥ ബുദ്ധൻ അന്നാനുജ്ഞാപ്പിയില്ലോ നിർപ്പാണത്തിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നിർപ്പാണം സാധ്യമാക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധനെ അറിയുവാനുള്ള ഏതൊക്കെ എഴുപ്പുമായ മാർഗ്ഗം.

ആരക്ഷിലും ബുദ്ധൻ്റെ സുന്നരമായ രൂപം കണ്ടിട്ട് ബുദ്ധനെ അറിയും എന്ന് പിന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ മുഖ ലോകത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് കരുതണം. രൂപഭാവങ്ങളിലൂടെ ബുദ്ധനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. വാക്കുകൾക്ക് വിവരിക്കുപാർ സാധിക്കുന്നതിനു വെളിയിലാണ് ബുദ്ധൻ്റെ ഗുണങ്ങൾ. ബുദ്ധമെന്നത് വാക്കുകളുടെയോ മറ്റു വിവരങ്ങൾിൽക്കളുടെയോ പരിധിയിൽ ഒരുണ്ടിനില്ക്കുന്ന ഓളം.

നമുക്ക് ബുദ്ധനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസാർിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെങ്കിലും അനശ്വരനും നിര്ത്യനുമായ ബുദ്ധന് സ്ഥിരമായ ഒരു രൂപമേം ഭാവമോയില്ല. ബുദ്ധൻ്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാർിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥ ബുദ്ധൻ് എല്ലാഘുണങ്ങൾക്കുമധിനന്നാണ്. എന്നാൽ ബുദ്ധൻ് എത്രു രൂപഭാവത്തിലും ഉത്തമ ഗുണത്തിലും പ്രത്യേകശപ്പെടുവാനും ജനിക്കുവാനും സാധിയ്ക്കും.

ഭവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്യവും

അതിനാൽ ഒരു ബുദ്ധന്റെ രൂപഭാവങ്ങളെയും
സുഖമേമകളെയും മനക്കല്ലിൽ യാന്ത്രികലുടെ കൊണ്ടുവരുകയും, അത്
രൂപത്രൈഡാടും ഭാവത്രൈഡാടും ഗുണവെച്ചിപ്പട്ടണമേളാടും ഇല്ലാ യഥാർത്ഥ
ബുദ്ധമെമനിന്തിയിൽ അകർച്ച കാത്തുസുക്ഷിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയും
ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഗുണങ്ങൾക്കും നിന്മി ലഭിക്കും.

2. ബുദ്ധന്റെ ശർണ്ണം നിർപ്പാണത്തിന്റെയും മോചനത്തിന്റെയും
പ്രതീകമാണ്. വിവരങ്ങളുടെക്കയീനമായ അത് ജ്ഞാതിസ് എന്നും നാശമില്ലാതെ
നിലനിൽക്കുന്നു. മജജയും മാനസവുംകൊണ്ട് നിർജ്ജിതമല്ലാത്തിനാൽ അതിനെ
കേഷണം കൊണ്ട് പുസ്തിപ്പുട്ടത്തേണ്ടതില്ല. അത് ഒരു അനാശ്വരപ്രതിഭാസമാണ്,
അതിന്റെ അക്കിന്മാനം പ്രജനയും വിവേകവുമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ
ബുദ്ധൻ ലോക ദ്യുവണങ്ങൾക്കുറവിടമായ യൈത്തിനോ രോഗങ്ങൾക്കോ
വിജയമല്ല.

അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധൻ ഒരിക്കലും നമ്മിൽ നിന്ന് വേർപ്പിരിഞ്ഞ
പോകുകയില്ല. നിർപ്പാണവും അതാണവും നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം
ബുദ്ധവും നമ്മോടാണും നമുക്കൊരാശ്വാസമായും പ്രതീക്ഷയായും
നിലനിൽക്കും. നിർപ്പാണം ഒരു പ്രകാശംപോരലെ മനുഷ്യമനസ്സുകളെ
വിവേകത്തിലെയ്ക്കും പ്രജനയിലേക്കും നയിയ്ക്കും. ഈ ലോകം ബുദ്ധന്റെ
സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് ധന്യമാണ്.

ആര്‌ഖാ സത്യം മനസ്സിലാക്കി ജീവിക്കുന്നുവോ അവരാണ്
ബുദ്ധഭവാണ്ടെ ഏറ്റവും അടുത്തതും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ അനുയായികൾ.
അവർക്ക് പിതാവിൽ നിന്ന് മകൾക്ക് കിടുന്നതുപോലെയുള്ള ദ്രോഹവും
സംരക്ഷണവും എപ്പോഴും കിടുന്നു അവർ ബുദ്ധാപരശ്രാംകളുടെ
കാവൽഭടകരാണ്. അവർ അതുകൊണ്ട് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധൻ
മനുഷ്യരാശിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും ഉൽക്കുഷ്ഠവും ഗ്രേഷ്മവുമായ
അതിശയമാണ്, അനുഗ്രഹമാണ്.

3. ബുദ്ധഗർഭത്തിന് മുന്ന് ഭാവങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി
ബുദ്ധവചനങ്ങളുടെയും ഉപദേശങ്ങളുടെയും അന്തിഃസന്തത എന്ന് അർത്ഥമം
വരുന്ന ധർമ്മകായ; രണ്ടാമതായി അവയുടെ ക്രിയാ ശക്തിയെന്നിൽമുമം വരുന്ന
സംഭാഗകായ; മൂന്നാമതായി അവയുടെ സംപൂർണ്ണീകരണം എന്ന് അർത്ഥമം
വരുന്ന നിർമ്മാണകായ.

യർമകായയെന്നത് ബുദ്ധമൾ ഉപഭോഗങ്ങളുടെ മുല്യവും അന്തഃസന്ത്വന്നയുമാണ് സൂചിപ്പിയക്കുന്നത്. അത് സത്യത്തിന്റെ മുല്യമാണ്. യർമകായമെന്നത് ബുദ്ധമന്നപ്പോലെ തന്നെ അവർണ്ണനീയമാണ്. അത് എവിടെനിന്നൊക്കിലും പരുക്കയോ എവിടെക്കൈക്കിലും പോകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. നീലാകാശത്തെപ്പോലെ അത് എല്ലാത്തിനെന്നും ആവശ്യം ചെയ്യുന്നിൽക്കുന്നു. യർമകായ എല്ലാത്തിനെന്നും ചുഴുന്നു നിൽക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാത്തിനെന്നും ഉർക്കാള്ളുന്നു, ഒന്നിനെന്നും മാറ്റി നിർത്തുന്നില്ല.

അതിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മാത്രമല്ല. അതുപോലെ തന്നെ നാശവും ജനവിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും. ബുദ്ധമൾ യർമകായ മനുഷ്യരിൽ എല്ലാ ചിന്താപരിധികൾക്കും റിതികൾക്കും മുകളിലാണ്, അത് മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിക്കുന്നേണ്ടി പ്രത്യേകശപ്പെടുകയോ, അവഗ്രഹിക്കായെന്നുതോന്നുന്നേണ്ടി അപ്രത്യേകശമാകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ബുദ്ധയർമ്മം വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തിനും ആഗ്രഹത്തിനുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമോ നമാപനമോ അല്ല.

ബുദ്ധമരന്ത്രിനും അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കാണ് ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ അവന്മകളുമായി ചേർന്നുനിർക്കുന്നു. അത് എല്ലായിടങ്ങളിലും എത്തിച്ചുരുളുന്നു. ജനങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചാലും ഖല്ലങ്ങിലും എന്നും അത് അനശ്വരമായി നിലനിൽക്കും.

4. സംഭാഗകായ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ബുദ്ധപ്രക്രാതിയാണ്, അത് ബുദ്ധമൾ ഫ്ലൂഹത്തിന്റെയും കാരുബ്രജന്തിന്റെയും സകലനമാണ്. അത് അരുപ്പിയാണ്, ജനന മരണങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളിലും അത് വൃക്തതന്നേടുന്നു. മനുഷ്യരാശിയുടെ നമ്മെയ മുൻ്നിൻ്റെ അത് പരിശീലനങ്ങളിലുടെയും ദ്രശ്യനിശ്ചയങ്ങളിലുടെയും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഭവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും

സംഭാഗകായത്തിന്റെ അനുസന്ധാനയെന്നത് കാരുണ്യമാണ്. ബുദ്ധൻ എല്ലാ പഴികളും മോചനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കായി അനുവദിച്ചാൽ ഇന്നനും ഒരു അബിക്കലിക്കപോലെ ഒരിക്കൽ കത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചാൽ ഇന്നനും ഒരു അബിക്കലിക്കപോലെ അത് അണ്ണയാൽ കത്തുവാൻ അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധൻ്റെ കാരുണ്യ പ്രകാശനത്തെക്കുറിച്ച് ശങ്കവേണ്ടി, അത് മനുഷ്യനിലെ ലാകിക ജീവിതത്തോടുള്ള തൃപ്തിശാന്നിക്കുന്നതുവരെ കത്തിനിൽക്കും. എങ്ങനെ കാര്യ പൊടിപ്പടിഞ്ഞെല്ലാ നീക്കിക്കളയുന്നുവോ അതുപോലെ സംഭാഗകായത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ബുദ്ധൻ്റെ കാരുണ്യം മനുഷ്യദുഃഖങ്ങളെ തുടർന്മാർന്നി കൂളയുന്നു.

ബുദ്ധശർണ്ണത്തിന്റെ ഭാഗമായ നിർമ്മാണകായ പ്രതിനിധിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷയ്ക്കായി ഭവാൻ ബുദ്ധൻ ഉപയോഗിച്ച തണ്ടിന്റെ കഴിവുകളെയും റിതികളെയുംാണ്. ഭവാൻ സാധാരണമനുഷ്യർക്കു മനസ്സിലൊക്കുന്നവർത്തിയിൽ അവരുടെ കഴിവുകൾക്ക് അനുയോജ്യമായി മനുഷ്യാവതാരം, ജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചുള്ള ജീവിതം, അവരുടെ പ്രസ്താവനർക്ക് തക്കതായ പരിഹാരനിർദ്ദേശം നിർവ്വാണം നിബിച്ച് ബുദ്ധനാകുക തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാക്കുന്നു. ഈ പിഡിത്തിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബുദ്ധൻ സ്വയം ജീവിതംനില്കൂട്ടുന്ന എല്ലാവഴികളിലുടെയും, മരണത്തിലുടെയും രോഗത്തിലുടെപോലും, തന്റെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യം ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കാടുക്കുന്നു.

ബുദ്ധശർണ്ണരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ധർമ്മകായതെന്നത് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിർവ്വചിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ നിലവാരം, അവരുടെ അഭിരൂചി എന്നിവയ്ക്കുന്നുണ്ടിച്ച് ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും പ്രത്യക്ഷഭാവവും മാറി മാറി കാണുന്നു. ബുദ്ധൻ്റെ ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം ജനങ്ങളെ ധർമ്മത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിച്ച് മനുഷ്യജീവിതം സുഗമമാക്കുകയെന്നതാണ്.

മുന്നു രൂപത്തിൽ സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന ബുദ്ധൻ ജനങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുകയെന്ന ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം സക്ഷാല്ലാർക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്നത്.

എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ചുറ്റപാടുകളിലും ബുദ്ധൻ്റെ അവതാരം പരിശുദ്ധിയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതായി നിർവ്വചിച്ചുകാണുന്നു.

എന്നാൽ അത് ബുദ്ധനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരേയൊരു നിർപ്പചനമായി കാണുകക്കപ്പെടുത്ത. എന്നെന്നാൽ സംക്ഷാരി ബുദ്ധൻ നിർപ്പചനങ്ങൾക്ക് അതിനുണ്ട്. ബുദ്ധം എല്ലാത്തിലും നിരഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു അത് നിർപ്പാണതെന്നും അതിന്റെ ശരീരമായി മാറ്റിയിരിയ്ക്കുന്നു. അത്, സത്യം തിരിച്ചറിയുവാൻ ആഗ്രഹവും കഴിവുമുള്ള എല്ലാവരെയും സഹായിക്കുന്നു.

॥ ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ പ്രത്യക്ഷിഭാവം

1. ബുദ്ധഭഗവാൻ്റെ അവതാരം ഈ ലോകത്തിൽ അസ്വലേമായി സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ബുദ്ധാവതാരം മനുഷ്യനമയ്ക്കായി സംബന്ധിക്കുന്നതിനോടൊക്കെപും അത് സാധാരണമനുഷ്യരെ ദുരിതപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ച് ആശാനത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെ നിർപ്പാണത്തിലേയ്ക്കുന്നു. അവതാരം സമയത്തെ സാഹചര്യത്തിനുസരിച്ച് ബുദ്ധഭാപദേശവും ബുദ്ധാധർമ്മവും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ജനങ്ങളെ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സഹായിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരുടെ സാധാരണ സംശയങ്ങൾ ദുരിക്കിക്കുകയും, ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കും അവിത്തേമാഹങ്ങൾക്കും വശപൂട്ടാവുന്ന അവരുടെ മനസ്സിനെ സംരക്ഷിച്ച് അവയുണ്ടാക്കാവുന്ന വിഭാഗിയിൽനിന്ന് രക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ ലോകജീവിതം ഉണ്ടാക്കാവുന്ന എല്ലാ പ്രഭോഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഭഗവാൻ എല്ലാത്തിന്റെയും അധിപനായി നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഭഗവാൻ ഏകാന്മാരുമാണ് അവതാരപൂര്വുഷനായ ബുദ്ധൻ.

ഫോശങ്ങൾ നിരഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് അവതരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ബുദ്ധഭഗവാൻ ഫോശമനുഭവിക്കുന്നവരുടെമേലുള്ള നിസ്തീമമായ സ്നേഹമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ഒരേ ഒരുലക്ഷ്യം തന്റെ ധർമ്മം പ്രചരിപ്പിയ്ക്കുകയും തന്മുളം ദുഃഖമനുഭവിയ്ക്കുന്ന ജനങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതുമാത്രമാണ്.

അനീതിയുടെയും അക്രമങ്ങളുടെയും കൃതിമമുല്യങ്ങളുടെയും വിഹാരരംഗമായ ഈ ലോകത്ത് ബുദ്ധാധർമ്മമോ ഉപദേശങ്ങളോ പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്നത് തികച്ചും ശ്രമകരമായകാര്യമാണ്. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കും അവയുണ്ടാക്കുന്ന വൈഷ്ണവങ്ങൾക്കും പാത്രമാക്കാതെ ഒരു മാത്രകാപുരുഷനായി ജീവിച്ചത് ഈ ലോകത്തിന്റെയും ഇവിടെ ജീവിയ്ക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടിയാണ്.

2. ബുദ്ധൻ എല്ലാവരുടെയും ഒരു നല്ല സുഹൃത്താണ്. എവിടെയെങ്കിലും

ഒരവാൻ ബുദ്ധിമുഖം രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും

ആരക്കിലും അജ്ഞത്തയും അധികാഗഹവും മുലമുണ്ടാകുന്ന
ജീവിതവുടിത്തിന്റെ കരിന്തയിൽ ദുഷ്കരമുണ്ടു് കണ്ണാൻ ആ ഭാരം
കുറയ്ക്കുന്നതിനായി ബുദ്ധകാരുണ്യം ഉയർത്തുന്നേൻകുകയും, അല്ലെങ്കിൽ
ആരക്കിലും മോഹത്തിന്റെ വിഭ്രാന്തിയിൽ മുഴുകി കഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ
അവരെ ആ മോഹാലസ്യത്തിൽ റിന്നുണ്ടാക്കി യാമാർത്ഥദശം ചെയ്യുന്നു.
വ്യക്തമായി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ട് പശുക്കുട്ടിയക്ക് അതിന്റെ മാതാപായ പശുവിൽ
നിന്നുകിട്ടുന്ന സംരക്ഷണം പോലെ ബുദ്ധപാപദേശങ്ങളിൽ
അനുനയിക്കപ്പെടുന്നവന് നിരുത്തായ സംരക്ഷണംവും സംഭവാശവും ലഭിക്കുന്നു,
അതുപോലെ അവരെ ആ വചനങ്ങൾ കരിക്കലും അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല.

3. എപ്പോൾ നിലാവ് അസ്ത്രിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പറയും
നിലാവ് അസ്ത്രിച്ചുവെന്ന്; അതുപോലെ എപ്പോൾ നിലാവ് ഉദിക്കുന്നുവോ
അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പറയും നിലാവ് ഉദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ
യാമാർത്ഥത്തിൽ നിലാവ് ഉദിക്കുകയോ അസ്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, അത്
തുടർച്ചയായി എന്നും എപ്പോഴും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു ബുദ്ധൻ ആ
നിലാവിന് സമാനനാണ്, അസ്ത്രിക്കുകയോ ഉദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
ജനനയക്കായി ജനിക്കുന്നതായും മരിക്കുന്നതായും കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ
ഭൂമിയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് പുതിയ പാംജൻ കാലാനുസരണമായി പരിക്കുവാനും
ജീവിതത്തക്കുറിച്ച് പുതിയ പാംജൻ പരിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

ജനങ്ങൾ നിലാവിന്റെ രണ്ട് മുഴുവനായ പ്രത്യക്ഷത്തെ
നിലാവെന്നും മറ്റൊരുമയെ ചാറ്റക്കലായെന്നും വിശയക്കുന്നു; എന്നാൽ
നിലാവിന് എപ്പോഴും ഭോജാകൃതിയാണുള്ളത്; അത് കരിക്കലും മാറുന്നില്ല.
സാധാരണമനുഭ്യരൂപ ദൃശ്യത്തിൽ പല ഭാവങ്ങളിലും രൂപങ്ങളിലും
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ബുദ്ധൻ ഭോജാകൃതിയിലുള്ള
നിലാവിനെപ്പോലെയാണ്, യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള അവസ്ഥാനാവും
സംഭവിക്കാതെ തന്റെ തന്ത്ര സ്വഭാവത്തെ നിലനിർത്തുന്നു.

നിലാവ് എല്ലാംബല്ലത്തും ഒരുപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു:
തിരക്കുള്ള നഗരത്തിലും, ഉറഞ്ഞിക്കിടക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിലും, മലമുകളിലും,
നദിയിടങ്ങളിലും, കായലിന്റെ അഘായതയിലും, രണ്ട് പാതയ്ക്കിൽ
പകർന്നുവെക്കുന്ന വെള്ളത്തിലും, രണ്ട് മലയ്ക്കു
തുമ്പത്തു തുമ്പിക്കിടക്കുന്ന മണ്ണത്തുള്ളി കണ്ണത്തിലും ആ നിലാവ് രണ്ടോലെ
പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

രണ്ടു മനുഷ്യൻ നൂറുകണക്കിന് മെല്ലുകൾ സഖ്യരിച്ചാലും നിലാവ് അവണ്ണിക്കുടെ സഖ്യരിയ്ക്കുന്നു മനുഷ്യർക്ക് നിലാവ് മരിയുന്നതു പോലെ തോന്ത്രമകിലും അത് അരിക്കലും തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് മാറുന്നില്ല. ബുദ്ധൻ ചാന്ദനപ്പോലെയാണ്. ഘള്ളാസമയത്തും ജനങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, വിവിധ രൂപങ്ങളിലും ഭാവങ്ങളിലും ബുദ്ധൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും എന്നാൽ നിലാവിനപ്പോലെ തന്നെ ബുദ്ധൻ അന്തഃസന്തയും അരികലും മാറുന്നില്ല.

4. ബുദ്ധാവതാരം എപ്പോൾ ലോകം കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ അത് സംഭവിയ്ക്കുന്നു അങ്ങനെയൊരു കാരണമെ ബുദ്ധാവതാരത്തിന് നല്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയുള്ളൂ. ലോകനയ്യായി മാത്രമം സംഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധൻ ഈ മനുഷ്യജനം, എപ്പോൾ തന്റെ ഭാത്യം നിരവേദ്ധിയെന്ന് ഖോധ്യപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോൾ ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ അവതരിച്ചാലും ഇല്ലകിലും ബാധം എന്നത് എന്നും നിലാവിന്കുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കിക്കാണഡിവേണം സ്ഥിരമായ വിവേചനാ ബുദ്ധിയും (പ്രജന്യയും) അതിലുടെ നിർവ്വാണവും ആശയിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി തന്റെ പ്രവർത്തനപരമാം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ. ബാധമെന്നത് ജീവിതപന്മാവിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ അഭിമുകിക്കിണങ്ങിപുരുന്ന ശ്രമകരങ്ങളായ മാനനികവും ആത്മീയവുമായ പര്മ്മങ്ങളെ സുലഭമായി തരണം ചെയ്യുന്നതിന് അവനെ സഹായിയ്ക്കും.

പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ബാധംമെന്നതിനെ നിർവ്വാണത്തിനു സമാനമായാണ് വിവരിച്ചു കാണുന്നത്. ബുദ്ധൻറീതേനു ഒരു ചപശകത്തോടുപമിക്കാം. ആ ചപശകം നിർവ്വാണത്തിന്റെയും ജനാനന്തത്തിന്റെയും അമൃതകാണ്ഡം നിരണ്ടിനിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ ബുദ്ധം എന്നുപിഴിയ്ക്കാം. അതരക്കിലും ബുദ്ധൻ ഭാതികശർണ്ണവുമായി തന്നെ തന്നെ താരത്മ്യം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ ബുദ്ധൻ തിരേഖാനാന്തക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. അവന് അതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്നും നിര്ജ്ഞസന്ത്മായ ബുദ്ധനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല.

ഭവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും

യമാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിലൂടെ എല്ലാവസ്തുകളുടെയും പരിധി
പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതിനെക്കാലും, വിവരിയ്ക്കുവാൻ
സാധിയ്ക്കുന്നതിനേക്കാലും അപ്പറിത്താണ്. അത് പ്രത്യക്ഷത്തിനും
അപ്രത്യക്ഷത്തിനും, പരവിനും പോകിനും, നല്പിനും ചീതയ്ക്കും
അതിനമാണ്.

അതുപോലെ വ്യത്യാസങ്ങളാൽ നിശ്ചയിക്കുവാൻ
സാധിയ്ക്കാതെ തുല്യതയും സമാനതയും കാണിയ്ക്കുന്നു. അതിനെ
മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധമശറിത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ അഭിയുന്നവനുമാത്രമെ
സാധിയ്ക്കും.

III ബുദ്ധൻ്റെ ഗുണമേഖകൾ

1. അഞ്ചു ഗുണമേഖകൾ സ്വാധയത്തമാക്കിയതുമുലം ബുദ്ധൻ
ലോകത്തിന്റെ ആദരവും മർബദയും അല്ലവിന്നതിനെത്തുടർച്ചയിലും
എല്ലാജീവിയിൽക്കുന്നു. അവ ഉത്തമമായ പെരുമാറ്റം; ഉന്നതമായ വിക്ഷണം,
സ്ഥിരമായ വിവേചനാബുദ്ധി അമ്പവാ സ്ഥിരപ്രജ്ഞത; സംഭാഷണത്തിനും;
സ്വനം ഉപദേശങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളെ നേർവചിയ്ക്കുന്നതുള്ള കഴിവ്
തുടങ്ങിയവയാണ്.

അതിലുമുപരിയായി മറ്റ് എല്ലു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം
സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് നിരുമായ സന്ന്ദേശവും പ്രദാനം ചെയ്യും. അത്
മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ തിക്കവിനെ ഇണ്ടണെ വിവരിക്കാം: തന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും
ആത്മിയമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ജനങ്ങൾക്ക് പേരാത്തിൽ നന്ദയും സന്ന്ദേശവും
പ്രദാനം ചെയ്യുവാനുള്ള സമർത്ഥ്യം; ശരിയെയും തന്റെനേയും വേഗത്തിൽ
തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രാളീ; ശരിയായ മാർഗ്ഗാപദ്ധതികളിലൂടെ മനസ്സിൽ
നിർമ്മാണ മാർഗ്ഗത്തിലെയ്ക്ക് നന്ദയ്ക്കുവാനുള്ള കഴിവ്; തുല്യതയുടെയും
സമാനതയുടെയും മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഉർക്കാഴ്ച;
അഹാകാരവും പൊങ്ങച്ചവും നിരിഞ്ഞ സംഭാഷണം ഉപേക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ള
മെയ്യു; ഉപദേശംപോലെ പ്രവർത്തനിയ്യാനുമുള്ള ശേഷി; തന്റെ പ്രവർത്തനികളെ
പിലയിരുത്താനും അതിനെപ്പുറി സംസാരിക്കുവാനുമുള്ള സാമർത്ഥ്യം;
അതുപോലെ തന്റെ കരുണായ്ക്കു പാതമാകുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നവരെടുള്ള
ആദരവും അവരെ സഹായിയ്യാനുമുള്ള സന്ദർഭം, തുടങ്ങിയവയാണ്.

നിരന്തരമായ യാനന്തരിലൂടെ ബുദ്ധൻ ശാന്തിയും സമാധാനവും
സയമാർജ്ജിച്ചു, അത് കാരുണ്യത്താൽ പ്രകാശിതവും, ഏഴുഹത്താലും
സന്ദേശത്താലും സമാനതയാലും പ്രശ്നാഭിത്വവുമായിരുന്നു, എല്ലാ

മനുഷ്യരെയും തുല്യരായി കാണുവാനും അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന്
അസുഖചിന്തയെയും വികാരങ്ങളെയും മാറ്റി നിരന്തരമായ സുഖവും
സന്തോഷവും നലകുവാനും അത് ഉപകരിച്ചു.

2. ബുദ്ധൻ ഈ ലോകർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു് ദൃഢഭം
അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക്, മാതാപുംസാം കൂട്ടിയേം മാതാപിതാക്കൾ കൂട്ടി
യക്ഷമനസ്സിലാംപുന്ന ശ്രദ്ധാപശ്യിൽ സംസാരിയക്ഷുന്നു; സാവധാനത്തിൽ
അവനെ മുതിർന്നവരുടെ ഭാക്ഷ സംസാരിക്കാൻ പഠിപ്പിയക്ഷുന്നു.
അതുപോലെ ബുദ്ധൻ ആദ്യം സംഘജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ശ്രദ്ധയേണ്ട
കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാണി കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് അവരെ സ്വന്നം വഴി
തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിയക്ഷുന്നു. ആദ്യം അദ്ദേഹം പരിപ്പുകൾക്കു
ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനും താല്പര്യങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായി
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, പിന്നീട് അവയുടെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന്
രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മർദ്ദങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത് സുരക്ഷിതമായ
ജീവിത പാതയിലേയ്ക്ക് അനുനയിച്ചു നടത്തുന്നു.

ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ തന്റെ സ്വനിഖമായ ഭാഷയിൽ
പരയുന്നകാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങൾ അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന നീതിയിൽ
മനസ്സിലാക്ഷുന്നുവെങ്കിലും, അവയുടെ അത്ഭുതകരമായ
ഉദ്ദേശ്യാധനപാടവംമുളം അവർക്ക് അത് സ്വന്നം ഹ്യാദയത്തിന്റെ ഭാഷയായി
അനുഭവപ്പെടുന്നു, അതെ ഹ്യാദയഹാരിയാണ് ബുദ്ധമാപദേശങ്ങൾ.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ പരിധികൾക്ക് അതിത്തമാണ് ബൗദ്ധത്തിന്റെ
പരിധി. അതുകൊണ്ട് അതിനെ വാക്കുകൾക്കാണോ
ഉദാഹരണങ്ങൾക്കാണോ വിവരിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുവെപ്പെടും. അവ
ഉപമകളിലുടെ മാത്രം അനാവരണം ചെയ്യുവെള്ളുന്നു.

ഗംഗാനദിയെ കുതിരകളുടെ കൂളിപട്ടികൾ കൊണ്ടോ
ആനയുടെ നടന്നാകൊണ്ടോ കലശിമരിച്ചു് അവിടെ ജീവിക്കുന്ന
ജീവജാലങ്ങളെയും മറ്റും നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും, പക്ഷെ ഗംഗാനദി ഈ
കല്പശിത്തങ്ങളിലെണ്ണും വഴിപ്പെടാതെ ശാന്തമായി ഒഴുകിക്കാണിരിക്കും

ഭവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും

ബുദ്ധൻ ഈ മഹാന്നറിയപ്പോലെയാണ്. എന്തു മാറ്റങ്ങൾ കാലികമായോ സന്ദർഭവശാലോ സംഭവിച്ചാലും ബുദ്ധധർമ്മവും ബുദ്ധമാപദേശങ്ങളും എപ്പോഴും നദിയുടെ ഷുക്കരിനുതുല്യമായി എന്നും തുകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

3. വിവേചനാ ബുദ്ധിലും പ്രജനയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ബുദ്ധചിന്ത തീവ്ര ചിന്തയെയും അൽറൈറ്റ് സാക്ഷാത്കാരിനായി കരിന്നപറവർത്തികളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിയ്ക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത മിതമായ റിതികളെയും ചിന്തപരിത്തികളെയും ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. ആ റിതികളെ വാക്കുകൾക്കാണ് വിവരിയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. വിവേകശാഖയായ ബുദ്ധൻ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയുടെ നേന്മിഷികാസ്തിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

വാനിലുക്കുള്ള കക്ഷത്താർ ശാന്തമായ സമുദ്രത്തിൽ സ്വച്ഛമന്നും പ്രതിഫലിക്കുന്നതുപോലെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളും ചിന്തകളും ബുദ്ധൻ്റെ വിവേകബുദ്ധിയാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽ പ്രതിഫലിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധനെ തികഞ്ഞ ജനങ്ങിയെന്ന് വിശ്വകുന്നത്.

ഭവാൻ ബുദ്ധൻ പരിപ്പിച്ച പ്രജനയുടെ മാർഗ്ഗം കല്പിത മനസ്സുകളെ ശൃംഖിക്കിച്ചു അവയിൽ സത്ചിന്നയെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു, ലോകത്തിന്റെ അസ്ഥിത്തത്തിനാധാരമായ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥ, ഭാഗവത്പ്രകാരമുള്ള നേന്മിഷികത തുടങ്ങിയവ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നു. യമർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധപ്രജനയുടെ സഹായമില്ലാതെ എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ ആർക്കൈക്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

4. ബുദ്ധൻ ഒരിക്കലെല്ലും സാധാരണമനുഷ്യരുപവും കാരുണ്യഭാവവുമുള്ള ബുദ്ധനായി മാത്രം അവതരിയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ല. ചില സമയങ്ങളിൽ ബുദ്ധൻ സാത്താനായി അവതരിയ്ക്കപ്പെടുന്നു, മറുചിലപ്പോൾ ട്രീയായും, ഭേദനായും, രാജാവായും, നയത്രത്തജ്ഞനായും, അഭിസാരികയായും, വേദ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരിയായും, ചുട്ടാട്ടകളിയുടെ കാവൽക്കാരനായിപോലും സന്ദേശഭോച്ചിതമായി മനുഷ്യജനം സ്വീകരിക്കുന്നു.

ഭവാൻ പകർച്ചവ്യാധി പടരുന്ന ഒരു പ്രദേശത്ത് ഒരു ഭിഷഗ്രഹനായും, യുദ്ധക്ലൈത്തിൽ ഒരു സമാധാന പ്രവാചകനായി ദുർവമനുഭവിക്കുന്നവരെ സമാധാനിപ്പിയ്ക്കുകയും; ലോകത്തിന്കും അവയിലൂള്ള പസ്തകൾക്കു സർപ്പചരാചരണൾക്കും നിത്യമായ സ്ഥിതിയുണ്ടെന്ന് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നവരോട് ഈ ലോകത്തിന്റെ ധമാർക്കമായ അവസ്ഥ നേരിപ്പിക്കമാണെന്നും അതിനെ വിവരിയ്ക്കുന്നത് ദുഷ്ടരമായ കാര്യമാണെന്നുമുള്ളെല്ലാം, സുവാക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു അതുമാത്രമല്ല അഹങ്കാരത്താലും തന്നിഴുത്താലും ജീവിതം നയിയ്ക്കുന്നവരോട് എല്ലിലിധിച്ചെടുയും തൃശ്ശരത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്നു; അതും ജീവിതത്തിന്റെ സുവഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധക്രോഢികൾ ത്രാം ജീവിക്കുന്നുവോ അവരോട് ജീവിതത്തിൽ ദുർഘാവസ്ഥകളുള്ള കാരണാത്മപ്പറ്റിയും അതുണ്ടാക്കാവുന്ന കർന്വേദനയപ്പറ്റിയും കൂട്ടുമായി വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ്റെ പ്രഖ്യാതികൾ നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്നത് ബുദ്ധധർമ്മരംഗത്തിൽ അശയങ്ങളും അടിസ്ഥാനമുന്നോടുത്തിയാണ്, അതാണ് ബുദ്ധൻ്റെ പരമായ അവസ്ഥ. അതുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്ന് കരുണയും ദ്രോഹവും നിത്യമായി പ്രവർച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

5. ഈ ലോകം കത്തിക്കാണിരിക്കുന്ന ഒരു വീടുപോലെയാണ്. അത് എല്ലാശ്വരം നശിച്ചുകാണിരിയ്ക്കുകയും, തുടർന്ന് അതുപോലെ പുനർന്നിർമ്മാണം ചെയ്യുകൊണിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും തുടർന്ന് അതുപോലെതന്നെ പുനർന്നിർമ്മാണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരുപദ്ധതി. സാധാരണമനുഷ്യർ അജന്തിയിൽ മുഴുകിയുള്ള വിഭാഗത്തിയിൽ ദേശവ്രതത്തിനും, അസുഖയ്ക്കും, തൃഷ്ണായ്ക്കും പശംവദരാകുന്നു. അവർ അമ്മയുടെ ദ്രോഹം തേടുന്ന കൂട്ടികളെപ്പോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമേഘാവത്തിനു തുല്യമായ ബുദ്ധൻ്റെ കാര്യങ്ങളും ദ്രോഹവും എല്ലാവർക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ബുദ്ധൻ എല്ലാവർക്കും ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെയാണ്, അതുപോലെ എല്ലാമനുഷ്യരും അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം പുത്രന്മാരപ്പോലെയാണ്. എല്ലാ ഭിവ്യപുരുഷങ്ങളാരകളും ഭിവ്യനാണ് ബുദ്ധൻ, ഈ ലോകം മരണത്തിന്റെയും അനാമത്യത്തിന്റെയും തീച്ചുള്ളിയിൽ വെന്നുകൊണിരിയ്ക്കുകയാണ്, എല്ലായിടങ്ങളിലും ദുർഘാവസ്ഥയും വേദനയും മാത്രമാണ് അവഗേശിയ്ക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ നിത്യസുഖങ്ങളുണ്ടെന്തെങ്കിട്ടാതെ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു.

ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്യവും

ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ ഈ ലോകത്തെ ഒരു അനിതുമായ മായയായി
ചിത്രീകരിച്ചുവെങ്കിലും, അത് ഒരു കത്തികക്കാണഡിയർക്കുന്ന
വൈനമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനുവെപ്പുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ
കിട്ടാവുന്ന സുവഞ്ഞങ്ങളും വെടിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ഒരു ശാന്തമായ വന്നതിൽ
അഭ്യന്തരം തന്നെ. അപിടെന്നിന് സ്വയമാർജ്ജിച്ച കാര്യങ്ങൾ
നിരസ്താന്തരം രൂപവത്തിലുംല്ലെന്ന നാമാട്ട് സംസാരിയ്ക്കുന്നു;
“നിത്യവും മാറികക്കാണഡിരിക്കുന്ന ഈ ലോകവും അതിലെ രൂപവും
എന്നിയക്കുള്ളിട്ടാണ്; എല്ലാ അജ്ഞത്വവും അശാന്തവുമായ ജനങ്ങൾ എൻ്റെ
കൂട്ടികളുണ്ട്. എന്നിയക്കുമാത്രമെ ത്വരം ഈ രൂപവത്തിൽ നിന്നും മായയിൽ
നിന്നും രക്ഷപെടുത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയുള്ളൂ.”

ബുദ്ധൻ ബുദ്ധയർമ്മത്തിന്റെ അധിപനായതിനാൽ
അദ്ദേഹത്തിന് എത്തുവിധാനത്തിലും സൃം ഇച്ചുമ പ്രകാരം ജനങ്ങളെ
പരിയപ്പിയക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ ഈ ലോകത്തിൽ
അവതരിയക്കുന്നത് സാമാന്യജനങ്ങളും
അനുഗ്രഹിയക്കുന്നതിനുവെണ്ടിയാണ്. അവരെ
ബുദ്ധയർമ്മമാപദേശത്തിലുടെ ജനങ്ങളെ സേവിയ്ക്കുവാൻ
മുൻപോട്ടുവന്നാലും ജനങ്ങൾ അതിന്റെ ഗുണം മനസ്സിലാക്കാതെ
അംഗങ്ങാരത്തിലീരുയും അസുഖയുടെയും പ്രേരണയിൽ മതിമരന്
ഉപദേശങ്ങളുടെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കാതെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ജീവിയ്ക്കുന്നു.

പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സത്രവും
ഗ്രവിക്കുന്നവർ അജ്ഞതയിൽ നിന്നും ജീവിതദൃഢഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും
രക്ഷപാപിയക്കുന്നു. ജീവിതദൃഢഭാവങ്ങളുടെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കി
അതിനുസരിച്ചാണുമായി ഉറുപാട്ടിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധമാപദേശങ്ങൾക്ക്
അഭ്യർത്ഥ്യമായ ശക്തിയുണ്ട്: “ആർക്കുറ ഈ ലോകവൃത്തകളിൽ നിന്ന് സ്വന്തം
ബുദ്ധമിക്കാണം കഴിവുകൊണ്ടുമാത്രം രക്ഷപാപിയക്കുവാൻ
സാധിയക്കുകയില്ല; എന്നാൽ എണ്ണി ഉപദേശങ്ങളുടെ അന്തഃസന്ത്രയിലും
പൊരുളിലും വിശ്വാസമിഷ്ടിക്കുന്നവർക്ക് അൽ സംശയമാണ്.” അതുകൊണ്ട്
മനുഷ്യർ ബുദ്ധമാപചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിയക്കയും അവരെ ജീവിതത്തിൽ
പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും വേണം.

யർമ്മം

അമ്പ്യൂയം ഓന് കാരണ വ്യവസ്ഥ

|
നാല് ആരുസത്യങ്ങൾ

1. ഈ ലോകം മൃഖവന്നും ദൂഃവം കൊണ്ടുനിശ്ചിയ്ക്കുന്നു; ജനനം ദൂഃവമാണ്, വാർദ്ധ്യക്കും ദൂഃവമാണ്, മരണം ദൂഃവമാണ്, രോഗങ്ങൾ ദൂഃവമാണ്; മാത്രമല്ല, പവർക്കുന്നവനെക്കാണുന്നത് ദൂഃവമാണ്, സ്നേഹിക്കുന്നവർിൽ നിന്നുള്ള വിരഹം ദൂഃവമാണ്, വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് ജീവിതസ്വഭവങ്ങൾ തേക്കുന്നത് ദൂഃവമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ കാമപുറം അമിതാഗ്രഹങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ജീവിതം ദൂഃവപ്പൂരിതമാണ്. ഈ സുപ്പുഷ്ഠമായ വസ്തുതയെ ദൂഃവത്തിന്റെ സത്യം എന്നു പറയുന്നു.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ധ്യാനത്തെ ദൂഃവക്കാരണം നിഷ്പക്ഷമായി വിലയിരുത്തിയാൽ അതിന്റെ ഉത്തരവും ശർഖത്താട്ടുള്ള അഫിത വാൺചരയും ലോകസുഖഭാജനാട്ടുള്ള പിടാരത താലുറുവുമാണെന്ന് പ്രക്രമാകും. ദൂഃവത്തിന്റെ ധ്യാനത്തെക്കാരണം ആരാധ്യക്കയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉറവിടം തീവ്രമായ ആഗ്രഹങ്ങളും അവ ശർഖത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന പ്രലോഭനങ്ങളുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. അതിനാൽ ജീവിയ്ക്കുവാനുള്ള തുര മനുഷ്യനെ വസ്തുക്കല്ലെട പിന്നാലെ പോകുവാനും അതിനെ മരണവെച്ചാലുണ്ടോടെ പിൻതുടരുവാനുമവരെ പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രേരണകളെ ദൂഃവക്കാരണമെന്നും നിർപ്പച്ചിക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു.

അത്തരം പ്രേരണയ്ക്കണി നധാനമായ മനുഷ്യത്യാൾഷണയെ നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളെ നിയന്ത്രണാവന്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ തൃപ്തി സാവധാനം നശിച്ചു പോകുകയും മനുഷ്യരും ദൂഃവങ്ങൾ അവസാനിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ ദൂഃവാവസാനത്തിന്റെ സത്യം എന്ന് നിർവ്വചിക്കുന്നു.

ആഗ്രഹങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളുമില്ലാത്ത അവന്മയിൽ എത്തുവാൻ മനുഷ്യർ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വാധീനമാക്കണം. അത് എടുപ്പിയമുള്ളതിനാൽ അതിനെ അഴ്വാംഗപാത എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുവില്ലിൽക്കുന്നു. അഴ്വാംഗപാതയെന്നത്: ശരിയായ വീക്ഷണം, ശരിയായ ചീത്, ശരിയായ സംസാരം, ശരിയായ പെരുമാറ്റം, ശരിയായ ജീവിതമാർഗ്ഗം, ശരിയായ പരിശുമം, ശരിയായ മനോവ്യാപാരം, ശരിയായ എക്കാംഗത എന്നിവയാണ്. ഈ എടുപ്പമാർഗ്ഗങ്ങളും ദുഖവനിവാരണന്തിനുള്ള അഴ്വാംഗമാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്ന് നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സത്യങ്ങൾ ഒരുവൻ തന്റെ ചിന്തയിൽ എഴുപ്പുായും സുക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കണം. ഈത് അവന്മയാന്തരമല്ല, ജീവിതത്തിൽ ആർ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും വേദനയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അവരെ ഈ സത്യങ്ങൾ വളരെ സാധാരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ പ്രാഥമികമായി എഴുപ്പും ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും ചുണ്ണിയിൽ നിന്നും മോചനം നേടണം. ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും മോഹണാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന തൃപ്തിശാഖയിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനം നിർമ്മാണത്തിൽ കൂടി മാത്രമെ സാദ്ധ്യമാക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ നിർമ്മാണം അഴ്വാംഗമാർഗ്ഗം പിൻതുടരുന്നതിലൂടെ മാത്രമെ സാക്ഷാല്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

2. നിർവ്വാണം സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ നാല് അതുസത്യങ്ങളുടെ അർത്ഥമം ശരിയ്ക്കും മനസ്സിലാക്കണം. അവയുടെ അന്തിംസന്ത മനസ്സിലാക്കാതെ അതുസത്യം സാധാരണമനുഷ്യർ മോഹങ്ങളും തൃപ്തിശാഖയും ഉണ്ടാക്കുന്ന മായികവലയത്തിലെപ്പേക്ക് സഭന്മാരത്തിലും വിഷാദത്തിലും ജീവിതം നയിക്കേണ്ടതായിപ്പറുന്നു. ആർ ഈ നാല് അതുസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവോ അവരെ, “നിർമ്മാണത്തിന്റെ സുക്ഷ്മമായ അർത്ഥമം മനസ്സിലാക്കിയ മനുഷ്യർ എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നു.”

അതുകൊണ്ട് യാതൊരുവൻ ബ്യുദ്ധഭർജ്ജ ഉപദേശങ്ങൾ പിൻതുടർന്ന് മനസ്സിനാല് അതുസത്യങ്ങളും വിശ്വസിച്ച് അവയുടെ അർത്ഥമം ശരിയ്ക്കും മനസ്സിലാക്കി ജീവിക്കുന്നുവോ അവൻ കാലാതിതനായ ഒരു ദിവ്യസന്ധ്യാസിയായിരിയ്ക്കുകയും, മാത്രമല്ല അവൻ മഹാളവരെ ബ്യുദ്ധയർമ്മം പരിപ്രക്കുവാൻ പ്രാപ്തുന്നമായിരിയ്ക്കും. ഏകിക്കൻ ഒരു മനുഷ്യൻ ശരിയ്ക്കും നാല് അതുസത്യങ്ങളുടെ അർത്ഥമം മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവനെ അഴ്വാംഗ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ശരിയായവഴിക്കും.

காலன வழவும்

ஆணைத்திலேய்க்கு நயிக்கு. அது ஆணைங் அவைகளாரத்தில் நின்கு விமுக்தமாயிரிய்க்கு. ஏனிகள் அவைகளாரத்தில் நின்கு விமுக்தநாயான் அவை ஜிவிதவழுமாயி ஸாஸ்திரத்தில் எழுதப்பெற்றுக்கூடியில். அவர் கொலூக்கூடியில், புதிச்சால் செய்யுக்கூடியில், மோஷிய்க்கூடுகூடியில், தானிய்க்கூடுகூடியில், அயிகேசபியிய்க்கூடுகூடியில், ஏஞ்செயிய்க்கூடுகூடியில், பொன்னாசு பரயுக்கூடியில். மாற்றமு, அவை ஜிவிதத்திலெழியும் லோகத்திலெழியும் யமாஸ்தம் அற்றமு மன்றிலாகி ஸம்சித்ததயோடு பிரவர்த்திக்கூவான் ஸாயிய்க்கூடுகூடும் செய்யுங்கு.

3. அதறுஸ்துண்டலை பிரத்துக்கயைநாத் ஹருஸ்ரிரத்த ஒரு முரியிலேய்க்கு விழுக்கூமாயி கடங்குப்பலூங்குபோலெயான்; ஹருஸ் மண்மிரயுள்ளதினொப்பும் முரி வெளிச்சும் கொள்க் பிரகாரமானமாகுக்கயும் செய்யும்.

அதற் அதறுஸ்துண்டலை அற்றமு நாயிமன்றிலாகி அதிலே வசியித் தொன்றிக்கூவான் பிராப்புங்குகூஙுவோ அவர் அஜத்தையாகும் ஹருக்கிணம் மாடி ஆணைநோயை உருவாகி பிரஜனத்தையும் விவேகவும் பிராபிக்கூங்கு. அஜத்தை, ஹருக்கு வெளிச்சுத்தில் மாரிபோகுங்குபோலெய் மாரி பிரஜனத்தைக்கும் பிரகாரத்தை ஜிவிதத்தையுமாக்கூங்கு.

தெவான் பெருவன் அதறுஸ்துண்டலை முஸ்ரிஸ்ததி ஜிவிதத்தைக்கூரிச்சுல்ல தலை அதைப்போன்ற மாஸ்ரீஞ்சர் ஜங்கள்லை அரியியக்கூக்கயும் அதிலுடை அவரை ஆணைமாஸ்ரீத்திலே பாதயித் துயா நயிக்கைப்பெற்றுவான் பிராப்புரைக்கூக்கயும் செய்யும். அண்ணென பெருவமாஸ்ரீத்திலுடை நயிக்கைப்பெற்று மன்றாசுஞ் துயா ஜிவிதத்துவண்ணலில் நின்கு மோசிதநாகுங்குதோக்காப்பும், மற்றுலுவரை சுரியாய மாஸ்ரீத்தில் நயிக்கைப்பெற்றுவான் பிராப்புரைக்கூக்கயும் செய்யுங்கு.

അവർ എക്കാലപും വിശ്വാസം, സ്നേഹസന്ദര്ഭം, തമിലം തികഞ്ഞ മനുഷ്യങ്ങൾക്കുമായിരിയ്ക്കും. അവർ ആര്യസത്യങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം ശരിയ്ക്കും മന്ത്രിലാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നതിനാൽ അജന്തയും പോന്നയും ഒരിക്കലും അവരെ അലോസരപ്പട്ടത്തുന്നില്ല, മാത്രമല്ല അമിതമായ ദൈവാഗ്രഹങ്ങൾ അവരിൽ അശേഷം അവരേഖിയ്ക്കുകയുമില്ല. ആര്യസത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് ബുദ്ധാശൈത്യം തമാർത്ഥാശൈത്യം മലുജീവിത സത്യങ്ങളും ക്രമേണ സ്വാംഭീകരിച്ചടക്കുന്നു; മാത്രമല്ല, ജീവിതസംബന്ധിയായ എല്ലാകാര്യങ്ങളുടെയും അശ്വിനിയും അവൻ വളരെ വേഗം മന്ത്രിലാക്കിയെടുക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ബുദ്ധാശൈത്യത്തിന്റെ സാരാംശം സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് സരളഭാഷയിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

॥ കാരണ വ്യവസ്ഥ

1. എല്ലാ ജീവിത ദുഃഖങ്ങൾക്കും അതിഭേദതായ കാരണങ്ങളുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവരെ ഉന്നമുലനും ചെയ്യുന്നതിന് ശരിയായ മാനസികഭൂണ്ട്. ഈ ലോകത്തിനും അതിലുള്ള എല്ലാവസ്ഥകളും കാര്യകാരണങ്ങളും അവരുടെയും അശ്വിനിയും അപേക്ഷയും അപേക്ഷിക്കുന്നതോടു വന്നുകളും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

മഴ പെയ്യുന്നതും, കാട്ട് വീശ്വന്നതും, ചെടികൾ തലിക്കുന്നതും, ഇളകൾ പചുക്കുന്നതും, അവ നിലത്തുവിണ്ട് കരിയിലയായി കാട്ടിൽ പറക്കുന്നതും എല്ലാം ആനന്ദകമായി നിലനിൽക്കുന്ന ചില കാര്യകാരണങ്ങളും വാദമായാണ്, ഒന്ന് മദ്ദനിനെന്നയാഗ്രഹിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ സമഗ്രമായ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നിർവ്വചിത്തിക്കുകയോ നിലയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രതിഭാസങ്ങൾ ഒന്നാണായി അപ്രത്യക്ഷമാകും. ഉദാഹരണത്തിന് കടലിലെ വെള്ളം സൗഖ്യപ്രകാശത്തിൽ താപമേറ്റ് അവിയായി മേലങ്ങളായി മാറിയിരുക്കിൽ മഴ പെയ്യുകയില്ല.

കരുവൻ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും ജീവം സ്വീകരിയ്ക്കുകയും, അവർന്തെ ശരിയിൽ ഭക്ഷണത്താൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുവെപ്പട്ടകയും, അവർന്തെ ആനന്ദാവും മനസ്സും ഉപദേശങ്ങളാലും പഠനങ്ങളാലും അനുഭവങ്ങളാലും രൂപം പ്രാപിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യർന്നു ശരിവും മനസ്സും കാര്യകാരണങ്ങളെ അസ്വാഭാവമാക്കി നിലകൊള്ളുന്നു. അവ മാറുകയോ അവയുടെ സ്വാധീനം കൂറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ തന്ത്കുല്യമായ മാറ്റം അ വ്യക്തിത്വത്തെയും സാരമായി പാശിയ്ക്കുന്നു.

രഹവല ധാരാളം ചെറിയ കെട്ടുകളാൽ നിർമ്മിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതും അക്കുകൾ പരസ്യം ആത്രയിച്ചിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുകളും പരസ്യം ആത്രയിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അരക്കിലും പലയുടെ എത്തെങ്കിലും ഈയേം കെട്ടോ സ്വത്രമാണോ കരുതിയാൽ അയാൾ തികച്ചും ധമാർത്ഥവിരുദ്ധമായി ചീറിയ്ക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം.

രഹവലയെ വലയെന്ന് വിളിയ്ക്കുന്നത് അത് അനേകം ഖാകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്, അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഒരു ഖായ്ക്കും മറ്റ് ഖാകളുമായുള്ള പരസ്യവും അവയെ താഴെനിന്നിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വവും.

2. പുഷ്പങ്ങൾ വിടവുന്നത് വളരെ സൃഷ്ടമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിയെ വിവരിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ ഖാകൾക്കും തലിരുകൾക്കും പിന്നിലും സൃഷ്ടങ്ങളായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. പുഷ്പങ്ങളോ ഖാകളോ സ്വത്രമായി ഉണ്ടാകുകയോ സർജ്ജക്കുയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ പ്രതിഭാസങ്ങൾ കാലാവസ്ഥയെയും അന്തരീക്ഷത്തിലേ ഉണ്ടാവിന്നേയും ആത്രയിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാപ്രതിഭാസങ്ങളും കാരുകാരണങ്ങളെ അസ്പദമാക്കിയാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.

(പ്രപഞ്ചത്തിലെയെല്ലാപ്രതിഭാസങ്ങളും എന്തെങ്കിലുമൊരു കാരുകാരണ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ധാമാർത്ഥവും ഈ ലോകത്തെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിസ്ഥാനവും മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ സത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു,

III പ്രതിയുസമുത്തപാതം (ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പ്രതിയാവസ്ഥ)

1. എവിടെയാണ് മനുഷ്യരെ വേദനകളുടെ, സക്കണ്ണലുടെ, ദൃഢഭഞ്ചലുടെ, രോദനങ്ങളുടെ ഉറവിട? അവയുടെ ഉറവിടം മനുഷ്യർ അവരെ ദ്രവ്യാഗ്രഹങ്ങളുടെ മേലാളുള്ള അമിതവാണ് തരയിൽ കണ്ണത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ?

മനുഷ്യൻ സ്വന്തം ഇപ്പോൾ മെരെൽ അമിതമായി തുണി പിടിയ്ക്കുകയും ധനത്തിന്റെയും, പദ്ധതികളുടെയും, സുവസ്ത്രക്രമങ്ങളുടെയും മായികലേക്കൽ അമിതമായ താല്പര്യവും മർത്യുവും കാണിയ്ക്കുകയും അവയുടെ സാക്ഷാൽക്കാരന്തിനായി അഴകാന്തം പരിഗ്രാമിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ അഭിവാദ്ധത്തുമായാണ് മനുഷ്യരും വണ്ണലുടെ ശരിയായ കാരണം.

ലോകം അതിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു വലയത്തിലാണ് സ്ഥിരിച്ചെയ്യുപോന്നിട്ടുള്ളത്, അതുമാത്രമല്ല നിത്യദുഃഖങ്ങളായ ഫോറഡേർ, വാർദ്ധക്യം, മരണം എന്നിവ മനുഷ്യജീവിതത്തെ പിടിച്ചു കുല്പക്കിക്കാണിക്കുന്നു.

ദുഃഖങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം വിശകലനം ചെയ്യു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരുക്കാരും പ്രക്രമാകും, മനുഷ്യൻ്റെ അമിതമായ അത്രഹാഞ്ചളാണ് അവധ്യക്കല്ലോം പിന്നിലെന്ന്. ഇങ്ങനെ അത്രഹാഞ്ചളാക്കുന്ന മായികവലയത്തിൽ നിന്നും അവയുടെ സ്വാധീനത്തിന്തീര്ന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചാൽ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്ന് നിത്യശാന്തിനേടുവാൻ സാധിക്കും.

അജ്ഞത അമിതമായ ആർത്ഥിക്കെലാണ് മനുഷ്യമനസ്സിനെ നിരയ്ക്കുന്നു.

അജ്ഞത ഉണ്ടാകുന്നത് യമാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ കാര്യകാരണങ്ങളുടെപ്പറ്റി അവധിയിൽ അവധിയും അവന്മായ അവധിയും അവധിയും അവധിയും വേണ്ടപോലെ ബോധവാന്നു.

ഈ അജ്ഞതയിൽ നിന്ന് അമിതാഗ്രഹം മുളയിടുന്നു. അമിതാഗ്രഹം വിവിധങ്ങളായ ഭദ്രങ്ങളുടെമേലും, നേരാൺ അസാധ്യമായ വസ്തുകളുടെമേലും അവാച്യമായ ഒരുംനിവേശം ഉറുവാക്കുവാൻ കാരണമാക്കുന്നു, മാത്രമല്ല അവയുടെ പിന്നാലെ പോകുവാനും അവയുണ്ടാക്കാവുന്ന മേഘയെപ്പറ്റി സ്വാം കാണുവാനും അതുകീട്ടില്ലെങ്കിൽ തീവ്രമായി ദുഃഖിക്കാനും അവനെ, പേരില്ലെങ്കുന്നു.

അജ്ഞതയുടെ സ്വാധീനവും അമിതാഗ്രഹങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവും കാരണം മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുകളെല്ലാം സംഭവണ്ടിയും തരംതിൽപ്പു വീക്ഷിക്കുവാൻ പ്രേരിതനാക്കുന്നു. എന്നാൽ യമാർത്ഥത്തിൽ അവ തരംതിൽപ്പു വീക്ഷിക്കേണ്ടവയല്ല. എന്നെന്നാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നാലും ശരിയും തെറ്റും വേർത്തിൽപ്പു കാണേണ്ടല്ല. ശരിയും തെറ്റുമെന്ന പേരിൽവീം മനുഷ്യൻ്റെ അജ്ഞതയിൽ നിന്ന് ജനിതമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്.

കാരണ വ്യവസ്ഥ

അജ്ഞനതയുള്ളതിനാൽ സംമാനം മനുഷ്യർ എപ്പോഴും തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിന്നിയങ്കുകയും തുടർന്ന് ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. തെറ്റായ ചിന്നകളും അഹാക്ഷരവും ഒരുപണി വ്യക്തിത്വത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുന്നു, അത് അവനെ ജീവിതത്തിൽ തെറ്റായ മർഗ്ഗങ്ങളെ പിന്തുടരുവാൻ പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഈ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ അവൻ മായികമായ ഒരു പ്രഭാവത്തിന് വിധേയനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അജ്ഞനതനായ മനുഷ്യർ അഹാക്ഷാരമാക്കുന്ന നിലവത്തെ തന്റെ ക്രമമാണില്ലാതെ തന്ത്രങ്ങൾക്കുന്നു. മനസ്സിൽ തരംതിരിക്കൽ ആകുന്ന വിത്ത് വിതയ്ക്കുന്നു, അജ്ഞനതയാൽ അത് ഘടനയാംശിരമാക്കുന്നു, അഭിരാഗഹമാകുന്ന വളവും വെള്ളിവും അതിനെ പരിപോഷിപ്പിയ്ക്കുന്നു. അഹാക്ഷാരത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാവുന്ന സ്വികരിച്ചുകൊണ്ട് തിരയകുന്ന വിളവും അതിൽ പാർശ്വഹലങ്കരാക്കുന്ന മോഹത്തിന്റെയും മായയുടെയും വലയത്തിൽ അണ്ടനെയാവൻ സ്വയം അക്കപ്പെടുന്നു.

2. ഈ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നിക്കിയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ധമാശ്വത്വത്തിൽ മനുഷ്യ മനസ്സാണ് എല്ലാ ആശനിരാശകളുടെയും, വേദനയുടെയും, വാർദ്ധക്യത്തിന്റെയും രോഗങ്ങളുടെയും കാരണം.

ഈ മായികലോകത്തിൽ നേരായുള്ള കാരണം മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു കാല്പനിക്കലോവത്തിൽ ആവിഷ്ണവാഥാണ്. അത് ഒരു നിശ്ചിപ്പോലെയാണ്. എന്നാൽ അതെന്നടാപ്പും ഒരു വസ്തുത മനസ്സിലാക്കണം ഈ മനസ്സിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് അബനവപും നിർവ്വാണവും സാമ്പ്രദായികമാക്കുന്നത്.

3. ഈലോകത്തിൽ മുന്ന് തെറ്റായ വിക്ഷണങ്ങളെ നമ്മൾ .

കാരുമായി ശ്രദ്ധിക്കണംഎത്തന്നാൽ ഒരുവൻ ഈ വിക്ഷണങ്ങളോട് പ്രതിപത്തികാണിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാത്തിനെയും നിശ്ചയിക്കുവാനെ അവനു സാധിയ്ക്കുകയുള്ളൂ.

ആദ്യത്തെ ചിലർ പറയുന്നു എല്ലാ മനുഷ്യാനുഖേദങ്ങളും വിധിയെ അനുസരിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. രണ്ടാമത്തെത്, എല്ലാം ദൈവത്താൽ സ്വന്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് അതിനാൽ എല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്, ആ തിവ്യനിശ്ചയത്തിന് വഴിപ്പെടുവാനെ മനുഷ്യൻ ആത്മയികമായി സാധിയ്ക്കുകയുള്ളൂ. മുന്നമത്തായി ചിലർ പറയുന്നു, ഈ ലോകവും സർവ്വചാരണങ്ങളും ആകന്നീകമായി സംബന്ധിച്ച കാരുജണാം അഭയയുടെ പിന്നിൽ യാതൊരു കാരണമോ നിയന്ത്രണമോ ഇല്ല.

എല്ലാം തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത് വിധിയെയുന്നാണിച്ചാണെങ്കിൽ
സർക്കർമ്മവും, ദുഷ്ടരിന്റെ ഒരുപണ് വിധിയെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സ്നേഹവും
വെറുപ്പും വിധിയെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു; മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിൽ
വിധിക്കപ്പെടുവയ്ക്കാതെ എന്നും നിലനില്ലപ്പെടുന്നില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം ഈ
ലോകജീവിതത്തിൽ എല്ലാം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ
മനുഷ്യരെ ഇള്ളാശക്തിക്കും പ്രവർത്തന ക്ഷമതയ്ക്കും ധാതനാരു
പ്രധാനമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവയെ അതുകൊന്നത് യാമാർത്ഥത്തിൽ
വിധിയിൽവുമാണ്. എന്തോ ഒരു ശക്തി എല്ലാം തീരുമാനിച്ച്
ഉറപ്പിച്ചകാര്യങ്ങൾ സേച്ചുയാ നടത്തുന്നു. മനുഷ്യന് അവരെ പ്രയന്നംകാണും
എന്തെങ്കിലും സാധിയ്ക്കുവാനോ അതിൽകൂടി എന്തെങ്കിലും
പത്രാശിയ്ക്കുവാനോ ധാതനാരു അവകാശവുമില്ല.

ഈ ദർശനത്തിന്റെ മറുപറ്റനമായ, ഈ ലോകത്തിലുള്ള
എല്ലാവസ്തുകളും, സംഭവങ്ങളും ദർക്കല്ലും കണഡിക്കില്ലാത്തതും സത്യമെന്ന്
പറഞ്ഞുമാത്രം അറിവായിട്ടുള്ള ദൈവത്തെ അതുകൊന്ന്
നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു
നിമിത്തത്തിന്റെ വൈദികസ്ഥാനമാണെങ്കിൽ എന്തു പ്രാഥാന്യമാണ്
മനുഷ്യരെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രയന്നങ്ങൾക്കുമുള്ളത്? അവയും
മുല്യമീലൈന്തുമാത്രമല്ല, ഉണ്ടാവുന്നതു ദർശനം കൊണ്ടു നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ,
എപ്പോഴും നിരാശനാകുകയും പരിശുമാദങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ വിധിയെയും
ദൈവത്തെയും പഴിച്ചുജീവിതം സ്വയം ദുർഖപ്പരിണാമങ്ങൾക്കിമാറ്റുന്നു ഒരുപാർ
ത്വത്തിൽ പരിശുമാദങ്ങളിലൂടെ സ്വായത്തമാക്കുന്ന അറിവിലും കഴിവിലും ഉണ്ണി
നന്നയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനെ തിരു ദർക്കല്ലും
ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ അതുമുലം അവരെ മനസ്സിൽ ദേശവം കൂമിന്തുകൂടുകയോ
ചെയ്യുന്നില്ല.

യമാർത്ഥത്തിൽ ഈ മുന്നു വീക്ഷണങ്ങളും തെളാണ്; ശരിയ്ക്കും ഈ
ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാകാരുണ്ടാലും, സംഭവങ്ങളും തുടർച്ചയായി മാറിവരുന്ന
നേരിപ്പിക്കങ്ങളായ ചെറിയ സംഭവങ്ങളാണ്; മാത്രമല്ല, അവയെ നയിക്കുന്ന
നിയതമായ ഒരു കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥിതിയും അവയ്ക്കു പിന്നിൽ
പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

അമ്പ്യൂയം റണ്ട്

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവന്നമയും

അഹിക്കാരമില്ലായ്മയും അനിത്യത്വമെന്ന പ്രമാണവും

1. ശർബവും മനസ്സും ഒന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പിന്നിൽ നിയതമായ ഒരു കാര്യ കാരണവുമായി പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അത് ഒരിക്കലും ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാലവുകൾക്കുതന്നെ അനുയിച്ചുള്ള സംഭവിയ്ക്കുന്നത്. മറിച്ച് മനസ്സുശ്രീരം സൃഷ്ടിങ്ങളായ കണികകളുടെ സജീവത്തിനായിട്ടുള്ളതിനാൽ അത് അനിത്യമാണ്.

ശർബത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത് അഹിക്കാരവും വ്യക്തിപ്രഭാവവുമാണെങ്കിൽ, അത് മുൻനിശ്ചയംപോലെ നടക്കപ്പെട്ടും എന്നാൽ അഞ്ഞന്നെന്നയല്ല ലോകസംഭവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ.

ഒരു രാജാവിന് തനിക്കില്ലെങ്കിലും രാജ്യവും ചെയ്യുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാധിക്കും. എന്നാൽ രോഗവും പാർശ്വക്കുവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഇഷ്ടത്തിനു പാഠങ്ങുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ താല്പര്യമോനോക്കരെ രോഗവും പാർശ്വക്കുവും ക്രമേണ ഭവിയക്കുന്നു. അഞ്ഞനെ നോക്കുമ്പോൾ നിത്യാഘ്നിവും അത്രവിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിനും ജീവിതത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾക്കും തുമ്പിൽ പ്രത്യേകിച്ചുരു ബന്ധവുമീല്ല.

യധാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സും, അഹിക്കാരമോ നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല; മനസ്സും മനസ്സും എന്നത് കാര്യകാരണവുവുമായും അതിനെ ചുഴിപ്പാടുകളുടെയും ഒരു സമികരണമാണ്, മാത്രമല്ല അത് തുടർച്ചയായി മാറ്റഞ്ഞൾക്ക് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു.

മനസ്സിന്റെ കാരണങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത് അഹിക്കാരവും വ്യക്തിപ്രഭാവവുമാണെങ്കിൽ, അവ അഹിക്കാരത്തിന്റെ നിശ്ചയംപോലെ നടക്കും. എന്നാൽ മനസ്സ് സാധാരണയായി അത്തരം നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകാറില്ല,

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖാരവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

അത് ശരിയായ കാര്യങ്ങളിൽ നിർണ്ണയിച്ച് പ്രവർത്തിയ്ക്കുമ്പോഴും അതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് തെളിഞ്ഞേ പാതപിഞ്ചക്രമങ്ങളായി കാണാം. ഒരിക്കലും മനോധർമ്മത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി കാണാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല.

2. ആരൈക്കില്ലും ശരിവും മനസ്സും നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നോ അതോ മാറിക്കാണിരിക്കുന്നുവെന്നോ ഉള്ള ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ആളും മാറിക്കാണിരിയ്ക്കുന്ന മനസ്സിനെപ്പറ്റി പറയണം.

അതുപോലെ ഒരുവൻ, ജീവിതത്തിൽ മാറിക്കാണിരിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കുന്നതും ഒരു ദാനം എന്നും ദാനം എന്നും അവൻ അഭ്യർത്ഥിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയണം.

എന്നാൽ അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റി ഒരു തത്ത്വം രൂപീകരിച്ച്, ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ മനോധർമ്മവും അഹങ്കാരവും എപ്പോഴും ദുഃഖപൂർത്തവും മാറ്റണമിക്ക് വിഡേയമായിക്കാണിരിക്കുകയാണെന്നും വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അ വിശ്വാസം ഭ്യാനകമായ ഒരു വിപത്തിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യമനസ്സ് അനിത്യവും ദുഃഖവും നിരണ്ടതുമാണ്; അതിൽ ഒരുപിഡിത്തിലുമുള്ള അഹങ്കാരം നിലനിൽക്കുന്നതായി തൊന്ത്രനില്ല. നമ്മുടെ പ്രക്രിയയിൽ ആയാരമായ മനസ്സും ശരീരവും അണിനെ ചുട്ടിനിൽക്കുന്ന ലോകവും 'ഞാൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'എന്തെന്ത്' എന്നീ വിശ്വഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് പേരിട്ട നിൽക്കുന്നു.

മനുഷ്യമനസ്സിൽ അശുദ്ധമായ ഭവ്യാഗ്രഹവും ത്രഞ്ചിനയും ഉണ്ടുകൂടുന്നുവോണ്ടും അവൻപേരും 'ഞാൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'എന്തെന്ത്' തുടങ്ങിയ ചിന്തകളിൽ വ്യാപ്തമാകുന്നത്.

മനുഷ്യരീഖവും അതിന്റെ ചുമകുപാടുകളും എപ്പോഴും മാറിക്കാണിരിക്കുന്നതും നെന്മിഷിക്കുവുമായ സംഭവങ്ങളുടെ ഒന്നായുമിക്കലിഞ്ഞേരു ശ്രദ്ധവലയയുമായതിനാൽ അത് തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവന്ദനയും

മനസ്സുമനസ്സിനെ ഒരു നിലയ്ക്കാതെ ജലപ്രവാഹത്തിനോടും, കത്തിക്കണാണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന തീജാലുവയോടും തുലനപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്, ഒരു കുരങ്ങേന്നെപ്പാലെ അത് എപ്പോഴും അഞ്ചോടുമിഞ്ഞാക്കും ചാടിക്കണാണ്ടിരിയ്ക്കും, ദരിക്കലും ഒരിന്ത്യും സ്ഥായിയായി നിൽക്കുന്നില്ല.

ബുദ്ധിമാനായ ഒരു മനസ്സും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന തുട്ടരം വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കി തന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ അവൻ ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും ബന്ധനങ്ങളിൽപ്പെടാതെ മാറി നില്ക്കുവാൻ പരിയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ നിർപ്പാണം എപ്പോഴും സാധ്യമാകുന്നു.

3. ഈ ലോകത്തിൽ അഞ്ചുകാര്യങ്ങൾ ഒരുമനസ്സുനെക്കാണ്ട് നിത്യമായി നിലനിർത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല: ഓൺ, യാദുനത്തിൽ നിന്ന് വാർദ്ധക്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാലർച്ച നിർത്തുവാനുള്ള കഴിവ്; റണ്ട്, രോഗങ്ങളെ തടയുന്നതിനുള്ള കഴിവ്; മൃഗനാമത്, മരണം ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള കഴിവ്; നാല്, നാശം വരുമ്പോൾ അതിനെ തടങ്കുന്നിർത്തി നശിപ്പിയ്ക്കുപഠനുള്ള കഴിവ്; കഷിണാന്തര നിർത്തുവാനുള്ള ക്ഷമതയും കഴിവും.

സാധാരണ മനസ്സും ഈ അഞ്ച് അംഗാദ്യമായ കാര്യങ്ങളെ നിത്യമായി അവസാനിപ്പിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള കരിന്പയന്ത്രത്തിൽ എൻപെട്ട കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. അസാധ്യമായ ഈ ശുമാർത്തിൽ എൻപെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന അവരുടെ ദുഃഖത്തിന് ഏകലഭ്യം അവസാനമുണ്ടാകുന്നില്ല. വേറേ ചിലർ ഈ സത്യങ്ങളെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു വിശ്വസിച്ചു ജീവിതം നയിയ്ക്കുന്നു. ബുദ്ധമാപദേശങ്ങൾ ഈ സത്യങ്ങളെ വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കി ജീവിതത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഒരു മനസ്സുനെ സാഹായിയ്ക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്തിൽ നാല് സത്യങ്ങൾ വളരെ കാരുമായി കാണണം: അഞ്ചുമായി, എല്ലാ ജീവനും അജ്ഞത്തെതിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്; രണ്ടാമതായി, അഞ്ചുഹാമുന്നാൻമുന്നും വസ്തുക്കളെല്ലാം അനിത്യമാണ്; ദുഃഖജനിതമാണ്; അവ്യക്തമാണ്; മുന്നാമതായി, ലോകത്തിൽ അനുഭൂദിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതും നിലനിൽക്കുവാതെന്നുത്തോന്നുന്നതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനിത്യമാണ്, അവ്യക്തമാണ്, ദുഃഖത്തോന്നുകളാണ്; നാലമതായി, ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നിന്കൂട്ടുതന്നൊരു പുഞ്ജിയാണ്; അതിനാൽ ‘ഞാൻ’ ‘എന്നേൻ’ തുടങ്ങിയ ചിന്തകൾക്ക് യാതൊരു അടിസ്ഥാനമോ നിലനിലപോയില്ല.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖാരവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

എല്ലാം അനിതുമാബന്ധങ്ങളുള്ളതും, ബന്ധമിഷികമായി കടന്നുപോകുന്ന പ്രതിഭാസമാബന്ധങ്ങളുള്ളതും, സ്വഭാവമോ വ്യക്തിത്വമോ ഇല്ലാത്തവയെന്നുമുള്ള സത്യം ഒരു ബുദ്ധിപരാശ്രാംഖലായി യാതൊരു ബഹിവിധില്ല. ഈ ലോകത്തിൽന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അനിതുമാബന്ധങ്ങളുള്ളതും ബന്ധം ബന്ധംപോലെഞ്ചേരുന്നതും അനുഃസനതയാണ്, അതാണ് ബന്ധവിധിയിൽന്റെ യഥാർത്ഥമൂല്യവും.

|| മനസ്സു മാത്രം എന്ന തത്വം

1. നിമ്യയുടെ പ്രഭാവമുള്ള ഭാതികലോകവും നിർപ്പാബന്ധത്തിൽന്റെ ലോകവും മനസ്സിനുള്ളിൽ തന്നെയാണ്. ഒരു മാനന്തികഗണ്യ കരബവഭവത്തിൽനിന്നിന്ന് വിവിധ വസ്തുക്കൾ വിടർന്നു വരുന്നതുപൊലെ എല്ലാ ഭാമവസ്തുക്കളിലും പ്രതിഭാസങ്ങളും മനോവ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ട് ആവിശ്വാസിയ്ക്കുന്നത്.

മനോവ്യാപാരങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. അവ മനുഷ്യൻ ചുമുപാടുകളെ രൂപീകരിക്കുന്നു. ശുദ്ധമായ മനസ്സിനെ ചുരുംപുറി അതുപൊലെതന്നെ ശുദ്ധവും നിർമ്മാണവുമായ വസ്തുക്കളും, പ്രതിഭാസങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നു; അശുദ്ധമായ മനസ്സിനെപുറ്റി അശുദ്ധവും മാലിന്യങ്ങൾ നിരണ്ടത്തുമായ വസ്തുക്കളും പ്രതിഭാസങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിതചുമുപാടുകളെ അവക്കു ശുദ്ധമോ അശുദ്ധമോ ആയ മനോവ്യാപാരങ്ങൾ രൂപീകൃതപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്നെന്നെങ്ങാറു ചിത്രം ചിത്രകാരനാൽ തണ്ടി മനോധർമ്മത്തിനുസരിച്ച് ചിത്രികരിക്കപ്പെടുന്നുവോ, ജീവിതചുമുപാടുകളെ ഒരുവശ്രേഖി മനോവ്യാത്തി സ്വത്വവേ ചിത്രികരിയ്ക്കുന്നു. ബന്ധവശ്രേഖി മനസ്സ് ശുദ്ധവും സന്ന്ദേശങ്ങളുമായ സാഹചര്യങ്ങളെ ചിത്രികരിയ്ക്കുന്നു, എന്നാൽ സാധാരണ മനുഷ്യൻ മനസ്സിന് ആ കഴിവില്ല.

മനസ്യ-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

മനസ്യമനസ്യ ചിത്രപാടവമുള്ള ഒരു ചിത്രകാരനെപ്പാലെ
വിവിധങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വത്വം
മനസ്യമനസ്യിന് മനോവ്യാപാരങ്ങൾക്കുസംബന്ധമായി സൃഷ്ടിയ്ക്കുവാൻ
സാധിയ്ക്കും. ബുദ്ധബാണി മനസ്യ ഏല്ലാം സൃഷ്ടിയ്ക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള
മനസ്സാണ്. നിർമ്മലരായമനസ്യർ ബുദ്ധബന്ധപ്പാലെ നിർമ്മലരായ
മനസ്സിനുകമകളാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് മനോവ്യാപാരങ്ങളുടെ
പ്രവർത്തനത്തക്കുറിച്ച് വളരെ വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ട്.

ബുദ്ധന് ഈ ഭൂമിയിൽ അനുഭവനിയമായ എല്ലാ
വസ്തുക്കളുമുന്നിയും ശരിയായ ധാരണയുണ്ട്, ആ ധാരണയുണ്ടാക്കുവാൻ
നശ്വരമായ മനസ്യമനസ്യിന് സാധിയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട് ആർക്ക് ഈ സത്യം
വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നുവോ അവന് ബുദ്ധബന്ധ
മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കും, മാത്രമല്ല, അതിനാൽ ജീവിതവുംവഞ്ചിൽ
നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിയ്ക്കുവാനും സാധിക്കും.

2. ചുമുപാടുകളും സ്വയം സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്ന മനസ്യിന്
ഉരികല്ലും ഓർമ്മകളിൽ നിന്നോ, ഭയത്തിൽ നിന്നോ, രോദനങ്ങളിൽ നിന്നോ
ഒഴിവനുമാരുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. ഈത് ഭൂതകാലത്തിൽ കാര്യത്തിൽ
മാത്രമല്ല, പർണ്ണമാനകാലത്തിൽ കാര്യത്തിലും, ഭാവികാലത്തിൽ കാര്യത്തിലും
സാഹചര്യക്കുന്നു. അതിന്റെ ധമാർത്ഥകാരണം തിക്തമായ ഓർമ്മകളുടെയും
ഭയത്തിന്റെയും ഉറവിടം, മനസ്യാർഥി അഹാക്ഷാരവും അതിന്റെ ഘലമായ
അജ്ഞനതയും അസുരയയുമാണ്.

മനസ്യാർഥി അജ്ഞനതയിൽ നിന്നും ഭവ്യാഗ്രഹത്തിൽ
നിന്നുമാണ് ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കർശിതഭാവന മനസ്യിൽ ഉറുവായിവരുന്നത്;
അതുമാത്രമല്ല, സക്ഷിശ്ലീമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും അവയെ ചുർന്നു നിർണ്ണകുന്ന
സൃഷ്ടിമായ കാര്യക്കാരണ വ്യവസ്ഥിതിയും എല്ലാം മനസ്യിൽ തന്നെയാണ്
നിലക്കാളുന്നത്.

ഉർജ്ജവും നാശവും മനോവ്യാപാരങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ
നിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ, എത്രതാലുമനസ്യ് ഉർജ്ജവെന്നതയും നാശത്തെന്നതയും
കടന്നുപോയിക്കാണിരിയ്ക്കുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളായി മനസ്യിലാക്കുന്നുവോ, ആ
മനസ്സിനെ മരണവും, ജനനവും സ്വാധീനിയ്ക്കുന്നില്ല.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖാരവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

അപ്പത്തെയെ ചുഴുന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു ജീവിതാ മിച്ചയുടേയും മായയുടേയും വർഷികൾന്താൽ മനസ്സിനാൽ സംഭവിയ്ക്കുന്നതാണ്. എപ്പോൾ നമൾ ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങളുടേയും മനസ്സിൽ നിന്നാണ് ഉൽപ്പെഡിയ്ക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത, പ്രാധാന്യത്താണ് മനസ്സിലാക്കുന്നവോ അപ്പോൾ ചാഞ്ചലവും ചകിതവുമായ മനസ്സ് ശുദ്ധികരിയ്ക്കപ്പെടുകയും; നമൾ അവിശുദ്ധമായ ചുറ്റുപാടുകളെ സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുകയും തുടർന്ന് നിർവ്വാണം വളരെപ്പെട്ടെന്ന് സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ സ്വശ്രിയും നാശവും മനോഭ്യാപാരണങ്ങളെ അഥാരമാക്കിയാണ് സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നത്, അവ മനസ്സിന്റെ തടവരിയിലാണ്, അത് മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്; മനസ്സാണ് എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളുടെയും നായകൻ. ദേശവാദാക്കമായ ജീവിതം സ്വശ്രിക്കുന്നതിന്റെയും നായകത്വം നശ്വരമായ മനസ്സിനാണ്.

3. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവസ്തുക്കളും പ്രതിഭാസങ്ങളും അടിസ്ഥാനമായി മനസ്സിന്റെ സ്വശ്രിപതിയിക്കുള്ളിലാണ്, നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. വണ്ണിച്ചുക്കണം അതുവാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാളയെ പിൻതുടരുന്നതുപോലെ അശ്വവുമായ മനസ്സിന്റെ ഉടമയായ വ്യക്തിയെ ദേശവഞ്ചളും അനസ്യത്വം പിൻതുടരുന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

ഒരു മനുഷ്യൻ ശുദ്ധമായ മനസ്സാട്ടുകൂട്ടി ജീവിയ്ക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സന്ദേഹം അവനെ അവബന്ധി നിശ്ചിപ്പോലെ പിൻതുടരുന്നു മറ്റ്, ഒരുവൻ തെറ്റായമാർഗ്ഗത്തിൽ ചിന്തിയ്ക്കുകയും പ്രവർത്തിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ, ചെയ്യുന്ന തെരുക്കളുപ്പർത്തിയ്ക്കു ഭോധം അവനെ തെരീഞ്ഞെ പ്രത്യോർപ്പനമായ മാനസികാസ്യാശ്വിവും ദേശവബും നിശ്ചിപ്പോലെ തന്നെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് നല്കുമാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുകയും മനസ്സിനെ നല്കുചിന്തകൾക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ സഞ്ചരിക്കുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

അശുദ്ധമായ മനസ്സ് കഷ്ടകൾിനിരഞ്ഞ ജീവിതപാതയിൽ
ഇടൻവിഴുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ കൂടുന്നു. അത് ജീവിതയാത്രയെ
ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാക്കുകയും ദുഃഖങ്ങളും ഭൗതികങ്ങളും
അവസാനമില്ലാത്തതുപോലെ നിലനിർക്കുന്നവും തോനിപ്പിയ്ക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ മനസ്സ് ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ ജീവിതപാത കഷ്ടവിമുക്കവും
യാത്ര ശാന്തപൂർണ്ണവുമായിരിയ്ക്കും.

ആര്ജീവിതനിൽ ശർജ്ജനയിൽനിന്നും മനസ്സിൽനിന്നും മനസ്സിലെന്നും പരിശുദ്ധിയും തുടർന്ന് സന്ദേഹാശയവും സമാധാനവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവോ
അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടുമുന്നിൽനിന്നും മാർഗ്ഗം പിന്തുചൂഢവാൻ അശ്വിനാണ്.
മലിനമായചിന്താർത്ഥിയും, അമിതമായ ഭ്രവ്യാഗ്രഹവും നിരണ്ട ജീവിത
സംശയചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവാൻ രഹുവനം ബുദ്ധിമുട്ടം
സഹായിക്കും. രഹുവൻനി മനസ്സ് ശുദ്ധവും ശാന്തപുമായിരുന്നാൽ അവൻ തന്റെ
മനസ്സിനെ ഒരു ശ്രീലങ്കൻ പരിശില്പിച്ചെടുക്കാൻ സാധിയ്ക്കും. ആ ശ്രീലങ്കൻ
അവൻ മനസ്സിനെ സ്വയം അശുദ്ധമാക്കുന്നതിൽ നിന്നു സംരക്ഷിയ്ക്കും.

III വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ

1. ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും നേരയി വിവർക്കുവാൻ
സാധിയ്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യകാരണം വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ
വിവരിക്കുവാൻ സധിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ, വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ
അവസ്ഥകൾ തമിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ല. എന്നാൽ അവ വിവരിക്കാനും
മനസ്സിലാക്കുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യരുടെ
അയ്ക്കത്തിനിരഞ്ഞതുകൂടി കല്പശിത്തമായതുമായ ചിന്ത അവയുടെ മേരി ആയിപ്പറ്റും
സ്ഥാപിക്കുന്നതുമൂലമാണ്.

ആകാശത്തിൽ തിണാവ്യാസമില്ല, എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അവൻ നിൽക്കുന്ന
സാക്കര്യാർത്ഥം കിശക്കെന്നും പട്ടണത്താണെന്നും തിക്കുക്കുള്ള തിരിയ്ക്കുന്നു,
അതിനുശേഷം ഈ തരംതിരുപ്പുകൾ നിരുസ്ത്യാജ്ഞളും കരുതി,
അതിനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാണിത്രാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നമുതൽ അനന്തതവരെയുള്ള
സംബന്ധം പുണ്ണി സംബന്ധകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു; മാത്രമല്ല ഒരോ
സംബന്ധം അതിന്തന്നെ വ്യക്തമായ എന്നെങ്കിലും അളവോ ഗുണമോ മുല്യമോ
സുചീപ്പിയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അവരുടെ
അവയുണ്ടാക്കുന്നവരാണെങ്കാണെയി സുചിക്കൽ നിശച്ചയിക്കുകയും ഈ
സംബന്ധം മുല്യവും അളവും നൽകി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കുന്ന കാരണങ്ങളായ ജനനം, പളർച്ച്, പുരോഗതി തുടങ്ങിയവയും, അഭിഭ്രൂ മറുപട്ടം മരണം, നാശം, അധ്യാത്മി തുടങ്ങിയവയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ സുക്ഷ്മമായി നിന്നീക്കിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് എന്നേക്കിലും വ്യത്യാസമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അവരുടെ മനോധർമ്മമനസ്സിൽ തുടർന്നെന്ന ജനനമെന്നും വേരൊന്നിനെ മരണമെന്നും വേർപ്പെടുത്തി വിളിയ്ക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഈ ലോകവസ്തുക്കളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലില്ലെന്നും വ്യത്യാസമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല; പക്ഷേ, അവിടെയും മനുഷ്യർ അവരുടെ അവശ്യമുണ്ടുമെന്നും താൽപര്യവുമനുസരിച്ചു ഒന്നിനെ നഘ്പേ പ്രവർത്തിയെന്നും മദ്ദാന്നിനെ തെറ്റായപ്രവർത്തിയെന്നും തങ്കിട്ടുന്ന നഘ്പേയിക്കിയ്ക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ ഈ വേർത്തിവുകളിൽ നിന്ന് എപ്പോഴും അകന്നുമാറിനിന്ന് മനുഷ്യജീവിതത്തെ വികിട്ടിയ്ക്കുന്നു മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാവസ്തുകളെയും പ്രതിഭാസങ്ങളെയും ആകാശത്തിൽ ഒഴുകിമാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന മേഖങ്ങളോട് തുലനം ചെയ്യു വികിട്ടിക്കുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യർ യഥാർത്ഥമമന്ന് നിർപ്പുചിച്ചുവരിച്ച കാരണങ്ങളെ ബുദ്ധൻ വിശ്വാസിയി കാണുന്നു. അദ്ദേഹം മനുഷ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒരുക്കാരും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു; മനുഷ്യമനസ്സിൽനിന്ന് മനോധർമ്മങ്ങൾ അവിടെയാൽ സ്വാഞ്ജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തരംതിരുവുകൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. ബുദ്ധൻ ഉപദേശങ്ങളോ പഠനങ്ങളോ പക്ഷപാതവിക്ഷണങ്ങളെ മുഹൂർത്തിന്നുണ്ടായി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നില്ല. അത് ലാകിക്കജീവിതം സുഗമമക്കുന്നതിനില്ലെങ്കിലും എല്ലാവിക്ഷണങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അന്തരം വികിഷണങ്ങളെ അന്തിമസത്യങ്ങളായി കാണുന്നതിനെയെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്ട് വിമർശിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ലോകത്തിലുള്ള വസ്തുകളെ അത്മകൾ കാണുന്നത് അവരുടെ മനോധർമ്മത്തെയും അവശ്യങ്ങളെയും മുൻനിർത്തിയാണ്. സുഖഭേദാവസ്തുകൾ, ധനം, നിധികൾ, ബഹുമതികൾ തുടങ്ങിയവയാണ് ഒരു സാധാരണമനുഷ്യർ വികിഷണത്തെ സൃഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഘടകങ്ങൾ. അവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനുഷ്യർ നശ്ശരഹായ ജീവിതത്തോട് കലിച്ചുണ്ടി നിൽക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ അണ്ണിതുത്തെപ്പറ്റിയും നാണ്ണിതുത്തെപ്പറ്റിയും ദ്രും ശുഖരാവയങ്ങളെല്ലാക്കുന്നു, മാത്രമല്ല നഘ്നിനെപ്പറ്റിയും ചീത്തയെപ്പറ്റിയും, ശർബയെപ്പറ്റിയും തെറ്റിനെപ്പറ്റിയും അതേപോലെ വളരെ കണ്ണിഗമായ തീരു മാനങ്ങളുമേടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

തുടർച്ചയായില്ല ഒരു നിഃബന്ധത്തോടുകൂടിയോളം ദരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യർ ഒരു നദിക്കാരയിൽ എത്തിച്ചുരന്നു മറുകര കണ്ണ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ ഇണ്ണണെ ചിച്ചാൻമാത്രം: ‘ഈ കരയിൽ കൂടി നടക്കുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലപ്പും സുരക്ഷിതവപുമാണ് മറുകരയിലുടെയുള്ളതാണ്’.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖലതവും വസ്തുക്കളുടെ യമാർത്ഥം അവസ്ഥയും

അങ്ങേഹം സ്വയം ഒരു ചെറിയ ചണ്ണാടം നിർമ്മിച്ച് അതിൽ മരുക്കരയിൽ എത്തി ചേർക്കുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങേഹത്തിൽ മനസ്സിൽ ഒരു പുതിയ ചിന്ത ഉള്ളവായി “ഈ ചണ്ണാടം നടി മുറിച്ചു കുടക്കുന്നതിന് അത്യുത്തമം സഹായകരമാണ്; അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ ഇത് ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നത് ബാധിയില്ല, എന്റെ ഇത് കൂടുകൊണ്ടു പോകുന്നതുകൊണ്ട് എന്നിക്കും യഘേഷ്ഠം ഇത് ഉപയോഗിക്കാം.” അഞ്ചെന്ന ഈ മനുഷ്യൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു ചുമടക്കിൽ വാഹകനായി. ഈ മനുഷ്യനെ ഒരു ബൃദ്ധിമാനായി കണക്കാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമോ?

മെല്ലുവരിച്ച ഉദാഹരണം ഒരു വലിയ ജീവിതസ്ത്രീത്തെന്നയാണ് വെളിവാക്കുന്നത്. എത്രു വസ്തുവും ഒരു അനാവശ്യമായ ബാദ്ധ്യതയായി തീരുമോന്താൻ അതിനെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്നതാണ് ബാധി; ആ വസ്തു വൃത്തിയിനവും വ്യർത്ഥവുമായാൽ അത് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് നല്കുത്. ഈ ഉദാഹരണം വ്യർത്ഥവും ഗുണമില്ലാത്തതുമായ വാദപരിവാദങ്ങളെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുവാൻ ആവാനം ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

3. വസ്തുകൾ വന്നുപോകുന്നവയോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടശേഷം അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവയോ ആല്ല; അതുകൊണ്ട്, ആരും വസ്തുക്കളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

ബുദ്ധൻ ഇങ്ങനെ പരിപ്പിക്കുന്നു, വസ്തുകൾ പ്രത്യക്ഷമാകുകയോ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, എന്നെന്നനാൽ അവയുടെ യമാ സ്ഥിതി അവസ്ഥ ലോകസ്ത്രജ്ഞൻക്കും അസ്ത്രജ്ഞൻക്കും അതീതമാണ്. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന വസ്തുക്കളെ എങ്ങനെ വിവരിക്കാം? ബുദ്ധൻ മനസ്സിനു വസ്തുകൾ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥിക്കുന്ന പരസ്പരാ ശ്രദ്ധവും വിശ്വാസിത്തിക്കും വിശ്വാസിത്തിക്കും അതിനാൽ ഒരുപാസ്തു സ്വത്വവേ നിലനിൽക്കുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ അണിത്തും എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ, അവ പരസ്പരാ ശ്രദ്ധയിൽ വിശ്വാസിത്തിനാൽ പൂർണ്ണ അസ്ത്ര മന്ന് വിവക്ഷിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല.

ങ്ങൾ വസ്തുവിൽനിന്ന് പ്രത്യേകഭാവത്തെയും രൂപത്തെയും മുൻ്നി ശ്രദ്ധി അത് സത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ വിവക്ഷിയ്ക്കുന്നതും അതിനോട് ഭാന്തമായ ആസക്തി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതുമാണ് മനസ്സും മൊറഡോറണ്ടിക്സ് മൂല്യകാരണം. ആസക്തിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മായാ പ്രപഞ്ചത്തിന് അക്കിമപുടാതെ വസ്തുക്കളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ യില്ലോ മൂല്യത്തിലും കാണുന്നതാണ് നിർവ്വാണം അല്ലെങ്കിൽ അതാന്നൊബാധം എന്നീ വാക്കുകൾക്കാണ് വിവക്ഷിയ്ക്കുന്നത്.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ ഒരു സ്വഭാവത്താട്ട് താരതമ്യം ചെയ്യാം; അതിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥമൂല്യമെന്ന് വിവക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളെ ഒരു മന്ത്രിക്ക യോട്ടു താരതമ്യം ചെയ്യാം. ഒരു ചിത്രം വളരെ ദുരന്തിൽ നിന്ന് പീക്ഷി യ്ക്കുന്നോർ നീത് യഥാർത്ഥ ചിത്രത്തെക്കാൾ വ്യത്യസ്ഥമായി പ്രത്യേകഭപ്പെടുന്നു. വസ്തുക്കൾക്ക് യഥാർത്ഥ നിലനിൽപ്പിലും അവയുടെ പ്രത്യേകഭാവത്തെ മന്ത്രിക്ക പോലെ അടുക്കുന്നതോറും അകലൂക്കയ്ക്കും ഒരു പ്രത്യേകവിക്ഷണത്തിൽ സത്യമാണെന്നുതോന്നിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

4. അനന്തവും കണക്കിലെടുക്കാൻ ബന്ധവിമുഴുള്ളതുമായ കാരണങ്ങളാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നുള്ള തത്ത്വവും വിശ്വാസവും ഒരു പലിയ തെറ്റിവരാണെയാണ്, ഇതിനെ നിരുത്തുത്തെയാസ്വദമാ കുറയുള്ള തത്തം എന്ന് വിളിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെയുള്ള മരജാരു തെറ്റിവാ രണ്ടുണ്ട്, എല്ലാം ഒരു മായപോലെ മാറിപ്പോകുന്നത് എന്ന് വ്യവസ്ഥാപിതമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതും തമ്മിലം അനിതുത്തതെ വിവക്ഷിക്കുന്ന തത്തച്ചിന്ത ഉണ്ടാക്കിയ ദൃഷ്ടുന്നതും.

ഇതേപ്പാലെ നിരുത്തുത്തെയും അനിതുത്തതെയുമായും അക്കിന്താപരമാക്കുന്ന ചിന്തയിൽക്കൂടും വിക്ഷണങ്ങൾക്കും മനസ്സും കൂട്ടായി തിരുക്കുന്ന യഥാർത്ഥവസ്തുകളുടെ നടപ്പുണ്ടി തിരുക്കുന്ന യാതാരു ബഹാവുമില്ല. ഈ വക്ഷണങ്ങൾക്ക് മനസ്സും കൂദായി കൂദായി വരുന്ന വസ്തുതകളും, അജ്ഞതന്ത്രിനിശ്ചയം കൂട്ടുകളിലും നോക്കി വളരെ അപകട മായ റിതിയിൽ വിലയിരുത്തുന്നതുമുലമാണ്. ഈ അപകടതയുണ്ടാക്കാനുള്ള മൂലകാരങ്ങളിലെന്ന് മനസ്സും ആക്കുന്നു അവയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുവാനും പേരിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ വളരെപ്പെട്ടെന്ന് വസ്തുക്കളുമായി താാത്യും പ്രാഥിയ്ക്കുകയും അവയുമായി അക്കൗൺ വയ്യാത്തവിധം അടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലായിച്ചുകൊണ്ടും അഭ്യർഥങ്ങൾക്കും അനിതമാണെന്നുള്ളതാണ്.

എല്ലവസ്തുക്കളും നിയതമായ കാര്യകാരണവുംവസ്ഥിതിയ്ക്ക് വിശയമായി സ്വാശീകരിപ്പിക്കുള്ളതിനാൽ അവയുടെ പ്രത്യേകഭാവം എപ്പോഴും

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

മാറിക്കാണിരിയ്ക്കും; എങ്ങനെന്നെല്ലാൻ ഒരുത്തരത്തിലുമുള്ള നേരാരത്തിൽ
തുമുള്ള വസ്തുക്കളുാൻ നിർബന്ധിക്കുപ്പീടിക്കുള്ളതും ഈ പ്രതിഭാസങ്ങൾ, ഇങ്ങനെ
എപ്പറ്റിയും മാറിക്കാണിരിക്കുന്ന ഭാവങ്ങളുള്ള പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ സങ്കലനമായ
തുക്കാണാണ്. ഈ വസ്തുക്കളും മരിച്ചിക്കയോടും സ്വപ്നത്തിനോടും ഉപമിക്കുന്നാണ്.
പക്ഷേ, ഇങ്ങനെ മാറിക്കാണിരിയ്ക്കുന്ന പ്രതിഭാസമായിരുന്നാലും, ഈ വസ്തു
ക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അർക്കലും മാറാത്തതും മാറ്റഞ്ഞർക്ക് വിധേയമാകാ
ത്തത്തുമാണ്.

ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഒരു നദിയെ ഒഴുകുന്ന ജലപ്രവാഹ
മായികാണക്കാക്കുന്നു, പക്ഷേ നദിയിൽ കാണുന്ന ജലത്തെ വിശദമാക്കുന്ന ഒരു
ഭൂതം തീജ്യാലയായി വിവക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വെള്ളത്തിൽനിന്ന് നദിയിലുള്ള
നിലനിൽപ്പിനെപ്പറ്റി സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഒരു ധാരണയുണ്ട്; എന്നാൽ ഭൂതത്തിന്
നദിയിലുള്ള വെള്ളത്തെപ്പറ്റി ഒരുഡാരണയുമെല്ലാം.

ഈ നീതിയിൽ വസ്തുക്കളെ ഒരു മിച്ചയോട് ഉപമിക്കുപ്പെടുന്നു;
അവയുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നവയോ അല്ലയോ എന്നുള്ള
ചോദ്യം അപ്രസക്തമാണ്.

ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അവസ്ഥകളെ വിവരിക്കുന്നു. അവയും മാറാത്ത എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന
ഒരു സത്യമാണെന്നു വിവക്ഷയും ഒരു സത്യമല്ല. അതുപോലെതന്നെ ഈ
ലോകം കഷണികമാണെന്നും ആ കഷണികത്വം ഒരു സത്യമാണെന്നുമുള്ള വിശദീകരണവും ഒരു സത്യമല്ല.

പക്ഷേ, അജ്ഞനരായ മനുഷ്യൻ അജ്ഞതയുടെ സ്വാധീനം മുലം ഈ
ലോകം ഒരു നിര്വ്വയമാർത്ഥമാണെന്നുള്ള ധാരണയിൽ മുന്നോട്ടോക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖാരണവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

എന്നാൽ ഒരു മിഡ്യോപാലെ കാണപ്പെടുന്ന ലോകത്തെക്കരീച്ച് നിര്വ്വാഹം സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്ന മനുഷ്യന് അതിൽ നിന്നുള്ളവാക്കുന്ന നിര്വ്വാഹം മാത്രമേ പലമായി കിട്ടുകയുള്ളൂ.

മറിച്ച് ഒരു സമർത്ഥനും ബുദ്ധിമാനുമായ മനുഷ്യൻ, ഈ ലോകത്തിന്റെ മിഡ്യോപാസ്ഥയെ ന്യൂതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവ യഥാർത്ഥമല്ലെന്ന കാര്യത്തെ അനുഭവമാക്കി ചിന്തിക്കുന്നതുമൂലം ദൃശ്യവദായമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുന്നു.

IV മധ്യമമാർഗ്ഗം

1. ആർ നിർദ്ദിഷ്ടാണം പ്രാപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അവൻ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളെ കണിശമായും ഉപേക്ഷിക്കണം. ഈ രണ്ടു തീവ്രമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നിയന്ത്രിയ്ക്കണം. ഒന്നാമതായി, വസ്തുക്കളുടെ മേലുള്ള അമിതമായ ആസക്തി, അവ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം. രണ്ടാമതേനത്, അദ്യത്തെത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒക്കും ഭവ്യം ശ്രദ്ധാരം മിഡ്യോപാക്ഷിച്ച് സ്വപ്നിയന്നം നടത്തി ജീവിക്കുന്ന ചില സന്ധാനിമാരുടെ ജീവിത തീർന്നിരിക്കാം.

എന്നും ഉത്തമമായ തീർന്നയെന്ന് ബുദ്ധിമർശനം വിവക്ഷിക്കുന്നത്, ഈ രണ്ടു തീവ്രവിചാരങ്ങൾക്കും മദ്യത്തിൽ വരുന്ന ചിന്താ പദ്ധതിയാണ്. അത് മനുഷ്യനെ ശാന്തിയിലേയ്ക്കും സമാധാനത്തിലേയ്ക്കും നിർദ്ദിഷ്ടാണം തീവ്രഭ്യം നയിക്കും. എന്നാണ് തയാർത്ഥ മധ്യമാർഗ്ഗം? മധ്യമ മാർഗ്ഗത്തിൽ എട്ട് ഉത്തമ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്: ശരിയായ വീക്ഷണം, ശരിയായ ചിന്ത, ശരിയായ സംസാരം, ശരിയായ പെരുമാറ്റം, ശരിയായ ജീവിതത്തിൽ, ശരിയായ ജീവിതമാർഗ്ഗം, ശരിയായ പരിശുമം, ശരിയായ മനോവ്യാപാരം, ശരിയായ എക്കാഗ്രത തുല്യവാണ്.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖലങ്ങളിൽ വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

ആദ്യം പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും പ്രത്യേകശമാക്കുന്നതും അപ്രത്യേകശമാക്കുന്നതും ഒരിക്കലെല്ലാ നിലയ്ക്കാത്ത ഒരു കാര്യകാരണ വുവ സ്ഥിതിയുടെ കാരണത്താലാണ്. അജ്ഞന്മായ മനസ്സും ജീവിതത്തിലെ ഈ പ്രതി ഭാസംതെ മനസ്സിലാക്കാതെ അഭിനന്ദന നിരുത്തേണ്ടതും അനിരുത്തേണ്ടതും തരംതിരിച്ചു കാണുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനനായ ഒരു മനസ്സും ഈ പേര്ത്തിരിവുകൾക്കെതിരെ മായി ജീവിതത്തെ കാണുകയും ഉത്തരം പേര്ത്തിരിവുകളിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന തെറ്റിഭാരണകളിൽ നിന്നും വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും പേരിട്ട് നിൽക്കുന്നു ഈ വീക്ഷണഭാഗത്താണ് മധ്യ മാർഗ്ഗം എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

2. ഒരു മരന്തടി വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നുവെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുക, അതിനെ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തികളുഡാതിരിയ്ക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അരബ്രക്കിലും മാറ്റിക്കൊണ്ടു പോകാതിരിയ്ക്കുകയോ, ചീണ്ടുപോകാതിരിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് തിരിച്ചയായും കൂടലിൽ ചെന്നുവിഴും. ജീവി തവപും അതുപോലെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട ഒരു തട്ടിക്കുണ്ടാൽ തുല്യമാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ അഹാകാരത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചേം സുവഭോഗങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചേം; അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തെ തുജിച്ചു ശരിരത്തെ പിഡിപ്പിച്ചു തന്റെ ജീവിതത്തിൽ രൂപപൂട്ടത്തിനെക്കുകയോ. അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരുവൻ, തന്റെ കഴിവുകളിലും പ്രാണിയിലും അഹാകാരങ്ങളിൽയിരിയ്ക്കുകയും സ്വന്നം ആർവാസനകളിൽ അഭിമാനിയ്ക്കുയും, തന്റെ ജീവിതദൈവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനയാത്രയിൽ മോഹഭംഗത്താൽ അധികം വിഷമിക്കാതെ അല്ലെങ്കിൽ ഭയപെടാതെ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ തികച്ചും മധ്യമാർഗ്ഗത്തെ പിൻതുടരുന്നവനാണ്.

നിർവ്വാണം നിഖിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും സുലഭമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് മധ്യമാർഗ്ഗം. എല്ലാതീവീക്ഷണങ്ങളെല്ലായും മാറ്റി അവയുടെ പട്ടികമുറുക്കത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സുമനസ്സിനെ ഈ ഉത്തമവീക്ഷണം മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നു.

വസ്തുക്കൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയോ നിലനിൽക്കാതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന കാര്യവും സ്വപ്നത്വലുമായ വസ്തുക്കളുടെ അവസ്ഥയും മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഒരു മുഖ്യന്മാരായ അവബന്ധീ വ്യക്തിയുമായി അഹാകാരിയ്ക്കുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ അവബന്ധീ നിലയിൽ അമിതമായി മാനം കൊള്ളുവാനോ അതുപോലുള്ള മരുന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ മുഴുവൻ സമയവൂപ്പെതനായി കഴിയുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല.

ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ വസ്തുക്കളുമായി സമുലം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കണം, അങ്ങനെന്നെയാരുൾഭാഗം ഉണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ വസ്തുക്കളോട് ബന്ധസ്ഥികമായ ഒരു വാസന ഉണ്ടായെങ്കിൽ സാധ്യതയുണ്ട്. മനുഷ്യൻ പ്രത്യേകജീവിതാവസ്ഥകളുന്നു വികച്ചിയക്കുന്ന നിത്യത്വം അനിത്യത്വം, അന്തർലിനത്വം ബഹിർമ്മത്യത്വം, ശരികളും തെരുകളും, നിജ വസ്തുക്കൾ അല്ലെങ്കിൽ മോശമായവസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയ സാധാരണ പേര്ത്തിരുവു കളിൽ അമിതവിശ്വാസം അർപ്പിയക്കരുത്. അങ്ങനെയുള്ളവേർത്തിരുവുകൾ മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണ്.

ഒരുവൻ വസ്തുക്കളോട് അഭിനിവേശം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ ആ നിമിഷം അവൻ മോഹണശ്രദ്ധ അടിമയാകുന്നു. ആർ നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുവാൻ ആദ്യഹിക്കുന്നുവോ അയാൾ മോഹഭംഗണശ്രദ്ധക്കോ, നിജ ബോധങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെടുകയില്ല പ്രത്യേത എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും പ്രതിഭാസങ്ങളെയും സമചിത്തതയോടെ വീക്ഷിയക്കുകയും ഒന്നിലും അമിതമായ വിശ്വാസം അർപ്പിജ്ഞാനിരിജ്ഞകയും ചെയ്യുന്നു.

3. നിർവ്വാണത്തിന് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകമായ രൂപമോ ഭാവമോ അവതരണ ത്രിത്യയില്ല. അതിനാൽ നിർവ്വാണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നിർവ്വാണ പ്രകൃതന്തര ഈ.

നിർവ്വാണമെന്നത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ അജ്ഞതയെയും കല്പനാ ഭാവന ക്രൈയൂമാന്ത്രിക്യിച്ചിരിക്കുന്നു. എപ്പോൾ അവ മാറിപോകുന്നുവോ അപ്പോൾ നിർവ്വാണം സാധ്യമാകുന്നു. അതിന്റെ മറുപട്ടബും സത്യമാണ്, അജ്ഞതയും കല്പനാഭാപനയുമില്ലെങ്കിൽ നിർവ്വാണം ദരിക്കുലും സാധ്യമാകുന്ന ദി. അത് മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനഭാവമായ അജ്ഞതയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അജ്ഞതയും കല്പനാഭാപനയും നിർവ്വാണമില്ലെങ്കിൽ നിലനിൽക്കുകയില്ല.

അതുകൊണ്ട് നിർവ്വാണത്തെയായും വസ്തുവായോ പ്രതിഭാസമായോ കാണാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുണ്ടാം, അതുപോലെ അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ ധാരണയില്ലാതിരുന്നാലും അതു നല്കുത്തു അനുകാരത്തിൽ അവശ്യമാണെന്നു കൊണ്ടിരിജ്ഞുന്ന മനസ്സ് നിർവ്വാണംകൊണ്ട് പ്രകാശിതമാകുന്നു.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

ആ അന്യകാരം ക്രമേണ മാറിപ്പോയി മനസ്സ് ശ്രദ്ധമാകുന്നു, അതോടൊപ്പം നമ്മൾ നിർവ്വാണമെന്ന് വിവക്ഷിച്ച് സംജ്ഞയും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

മനുഷ്യർ നിർവ്വാണത്തെ ആഗ്രഹിയ്ക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മായയും ആകർഷിത വലയത്തിലാണ്; അതുകൊണ്ട് നിർവ്വാണത്തിനായി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വുക്കറി എപ്പോഴും അതിനെ ഏയാറു ബിംബമായി കാണാതിരിക്കുന്നും അതിനോട് തീവ്രമായ അഭിനിവേശം ചെലുത്താതിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിയ്ക്കണം. അതുപോലെ നിർവ്വാണം സാധ്യ മായാൽ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയിൽ നിന്ന് മോചിതനാകണം.

എപ്പോൾ ഒരുവൻ നിർവ്വാണം സാധിച്ചുകൂടുന്നവോ അല്ലോ അവൻ നിർവ്വാണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാവസ്തുതകളും സ്വായത്തമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിർവ്വാണകാക്ഷികളായ മനുഷ്യർ അവരുടെ അജ്ഞതെ, അഭിനിവേശം തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനവികാരങ്ങൾ നിർവ്വാണത്താടക്കൂട്ട് ഇല്ലാതാക്കി ആത്മയി ദാക്ഷ്യവും സമാധാനവും പ്രാപിക്കുന്നു.

4. പ്രപഞ്ചത്തിലെ എക്കൽ എന്ന ആശയം - എല്ലാ വസ്തുക്കളും പ്രത്യേകജനിൽ തുല്യമാണ് വ്യത്യാസങ്ങൾ മനുഷ്യാരോപിതമാണ്, അതിനെ ശ്രദ്ധ തയ്യാറാക്കുന്നു. ശുന്നതെയെന്നാൽ സ്ഥിരതീകരിയ്ക്കപ്പെടാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട് നാണ്, അതിനെ ജീനനസാധ്യമല്ലാത്തതും, സ്വയമായ രൂപമില്ലാത്തതും, അവയവുമായതും(ഈണ്ട് ആക്കാൻ സാധിക്കാത്തത്), തന്ത്രായ സ്വഭാവമില്ലാത്തതാണെന്നും അവയ്ക്ക് സ്വന്തമായ രൂപഭാവങ്ങളോ ലക്ഷണങ്ങളോയില്ലാത്തതിനാലും നമുക്ക് അവയെ ജനിച്ചുവ യെന്നോ നിർപ്പിക്കാൻ സാധ്യമായവയെന്നോ കൂത്രമായി പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വസ്തുക്കളുടെ അന്തര്സ്ഥതയെപ്പറ്റി കൂത്രമായി നിർവ്വചിക്കുവാൻ ബുദ്ധി മുട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കളെ നിർവ്വചനാർത്ഥമെന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

മുസ്യ വിവർിച്ചപോലെ എല്ലാവസ്തുക്കളും പ്രത്യേകജമായികാണുന്നതും അപ്രത്യക്ഷിമായി കാണുന്നതും കാര്യകാരണവും സ്ഥിതിയുടെയും മറ്റ് വസ്തുക്കളുമായുള്ള ബന്ധത്തെയും. അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്.

ഒന്നും തനിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല. സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ വസ്തുക്കൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപ്പ് അസാധ്യമാണ്. എല്ലാർന്നും മറ്റുള്ളവ യോട് ബന്ധമുണ്ട്.

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിദിഷ്ടവയും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

എവിടെ വെളിച്ചുമുണ്ടോ അവിടെ നിഖലമുണ്ട്; എവിടെ നീളുമുണ്ടോ അവിടെ ഹരസവുമുണ്ട്; എവിടെ കരുപ്പുമുണ്ടോ അവിടെ വെള്ളപ്പുമുണ്ട്. അതുപോലെ വസ്തുക്കൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായ സ്വഭാവമെന്നത് ഒരു പ്രപഞ്ചവസ്തുത കല്ലേ ആധാരപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ അസാധ്യമായ വസ്തുതയാണ്. വസ്തുക്കളെ നിർവ്വചനാതിഥമെന്ന് വിശ്ലീകരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.

അങ്ഗതപോലെ വിലയിരുത്തുനോഡി നിർവ്വാണമെന്നത് അജഞ്ചതയെയാറ്റിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു; മറിച്ച് അജഞ്ചതയെന്നത് നിർവ്വാണ തന്ത്യാറ്റയിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു. വസ്തുക്കളുടെ അടിസ്ഥാനനിലകൾ മാറ്റമില്ലാം തത്തിനാൽ അവയെ ബൈത്തം (രണ്ടായിക്കാണുവാൻ പരുന്നത്) എന്നു വിവക്ഷിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടോ.

5. സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളുണ്ടെന്നില്ല വസ്തുകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായും വിഘ്രഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ യാമാർത്ഥമത്തിൽ വസ്തുകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

എപ്പോൾ മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി വോധവാനാകുന്നുവോ അപേപ്പാർ അവബൾ മനസ്സിൽ നിന്ന് സ്വയജ്ഞിയെപ്പറ്റിയും നശിക്കരണ തന്നപ്പറ്റിയും പുതിയ ഒരു അവവോധം ഉണ്ടാക്കിണ്ടതു വരും.

സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിൽ അഹാകാരിക്കുന്നവ്യക്തികൾ അവഗ്രഹിക്കുന്നതുപേരും വസ്തുക്കളുടെമേൽ അമിതാസക്തിയുണ്ടാകുന്നത് സ്വഭാവികം മാത്രം അവൻ അവയോട് താരത്യും പ്രാപിക്കുകയും അവമുലം തിരുത്തി അഹാകാരത്വത്വം ഉജ്ജ്വലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അഹാകാരമെന്നത് ഒരു മാനനിക്കാവസ്ഥ മാത്രമാണ് അതിന് നിലനിൽപ്പിലും അതുകൊണ്ട് അഹാകാരത്വാർ പ്രതിഫലപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കും നിലനിൽപ്പിലും മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നോൾ അവന് ഈ ലോകത്തിന്റെ അഭ്യരംഗം അവസ്ഥ (രണ്ടാക്കാൻ പറാത്തത്) മനസ്സിലാക്കും.

മനസ്യ-മാത്രം എന്ന സിദ്ധാന്തവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

മനസ്യൻ വസ്തുക്കളുടെ ശൃംഖിയെപ്പറ്റിയും അശൃംഖിയെപ്പറ്റിയും അനാവാനവുമെല്ലാം ഒരു അവബേബാധം സ്വയം രൂപപ്പെടുത്തിയെങ്കിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയിൽ അഞ്ചെന്നെയുള്ള വ്യത്യാസപ്പെട്ട തലവുകൾക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. അവയുടെ ഉറവിടം മനസ്യമനസ്സിൽ അടിസ്ഥാന വികാരമായ അജ്ഞനത്തെ അസ്വദമാക്കിയുള്ളതാണ്.

അതുപൊലെ നല്ലതിനെയും ചിത്തത്തെയുംപ്പറ്റി വളരെ കൂട്ടു മായ വിക്ഷാനമാണ് മനസ്യൻ വെച്ചുപുലർത്തുന്നത്, എന്നാൽ നല്ലതോ ചീ ത്തെയോ യഥാർത്ഥത്തിൽ തരംതിക്കുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. നിർപ്പാം പ്രാപിക്കുന്ന ആശാഹിക്കുന്നവർ അഞ്ചെന്നെയുള്ള വിദ്യേ ഷണ്ണങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ഒരിക്കലെല്ലാം നന്നല്ല. അവരും നല്ലതിനെ അമിതമായി ഭേദഗി ക്കുന്നതോ ചിത്തത്തെ തിരസ്സുനിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ചിത്തത്തെ ഭേദഗിക്കു നതോ നല്ലതിനെ തിരസ്സുനിക്കുന്നതോ അംതു അഭികാമമായ കാര്യമല്ല.

മനസ്യർ സാധാരണനായി ഭാഗ്യഭായകമായ കാര്യങ്ങളെ ഭേദഗി ക്കുന്നതും ദുഃഖദായകമായ കാര്യങ്ങളെ വെറുക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ സുക്ഷുപർശ്ചയനയിൽ അത്തരം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തലുകൾക്ക് യാതൊരു അർത്ഥ വുമില്ല. ദുരബന്ധകൾ നല്ലവയായും, നല്ല അവസ്ഥകൾ ദുരബന്ധകളായും മാറ്റുന്നത് നമ്മകൾ നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കുവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഒരു ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കി സമചിത്തത്തെയോടെ കാര്യങ്ങളെ ശരിക്കുന്നു. തന്മുഖം വിജയത്തിൽ അമിതമായി സന്ദേഹിക്കുകയോ ദുഃഖത്തിൽ അമിതമായി വ്യസനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അഞ്ചെന്നെ അവൻ അദ്വായത്തിൽ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് എത്ര സംജ്ഞകളാണോ ലൈത്തമായ അവസ്ഥകളെ പ്രകിർത്തിക്കുന്നത് അവക്ക് യഥാർത്ഥവുമായി യാതൊരുബന്ധ വുമില്ല. മനസ്യൻ അഭികാമമായ ചിന്ത എപ്പോഴും നല്ലതിനെയും ചിത്തത്തെയും, നിരുത്തവത്തിനെയും അനിരുത്തവത്തിനെയും, അധമമായ ചിന്തയെയും ഉന്നത മായ ചിന്തയെയും തുലനംചെയ്യുന്ന നീതിയിലാംവരുത്. എപ്പോൾ മനസ്യൻ ഇത്തരം സംജ്ഞകൾക്ക് അതിനമായി ചിന്തിക്കുന്നയും പ്രവർത്തിക്കുന്നയും ചെയ്യുന്നവോ അപ്പോൾ അവർക്ക് ശുഭന്തയ്ക്കു ശരിയായ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതും ഒരു അളവുകേകാലായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. താമർച്ചറ്റി ചെളിനിരണ്ട കൂഴികളിൽ തെളിനീരുള്ള കുളങ്ങളുകൾ നന്നായി പള്ളുന്നു. അതുപോലെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് മുഖവണ്ണഭിൽ നിന്നും അജന്തയിൽ നിന്നും നിർമ്മാണവും ബൗദ്ധവും സാധ്യമാവും. അവി ശ്രാംകക്കൂടു പീക്ഷണങ്ങളും, സുവലോഗികൾക്ക് വസ്തുക്കളുടെമേഖലയും അഭിനി പേരുവും ബൗദ്ധം സാധ്യമാക്കുവാനുള്ള മർഗ്ഗങ്ങളായി മാറാം.

രു നീന്തണിക്കാൻ മുന്തു പവിഴവും കിള്ളുന്തിനായി കടലി ന്ത് മുഞ്ഞകയാണെങ്കിൽ അവൻ കടൽജീവികളായ ശ്രാവ്, കടലിലെ അപകടകാരി കളായ കടൽപുറുകൾ തുടങ്ങിയവയുമായി മലിംഗം. അതുപോലെ നിർമ്മാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിത മുഖവണ്ണലൈയും മോഹണലൈയും മോഹ ഭാഗങ്ങളൈയും അഭിമുക്കിക്കിണം. ആവുമായി അവൻ തീമാകാരമായ അഹക്കാര വും അഹാരാവും നിരണ്ട അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ മറികടക്കണം, അപേരൻ അവന്റെ മനസ്സിൽ നിർമ്മാണം നിഖിക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ ചീര ഉടലെ ദൃക്കും, അത് അവനെ നിര്യശാനിയിലേയ്ക്കും സമാധാനത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കും.

നിർമ്മാണം നിഖിക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞ ഒരു സന്ധ്യാസിവരുൻ തന്റെ ജീവൻപോലും വക്കവുകാരെ മുൻ്ത്യയുള്ള കുന്തി കുളാൻ നിർമ്മിതമായ ഒരു മലചവിച്ച കടന്നതും, കുന്തിക്കാണിരുന്ന തിരിലേപ്പും എടുത്തു ചാടിയെന്നുമുള്ള കുമ ആത്യന്തികമായി നിർമ്മാണം നിഖിക്കുവാ നുള്ള മനുഷ്യൻ്റെ അഭിവാഞ്ചലരംഗങ്ങൾക്കാണിക്കുന്നത്. ആർ തന്റെ തന്നെ ജീവിതം കരിനമായ പാതയിലൂടെ തന്റെ ജീവിത പാത തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ അവൻ മുൻ്ത്യയുള്ള വാളിലും, തന്നെതന്നെ നശപ്പിക്കുന്ന അഹക്കാരത്തിലും, പകയുടെയും വെവരായത്തിന്റെയും തിരുതയിലും ശാന്തിയുടെ ശ്രീതലമായ അസുഖവോ ഉണ്ടാകും. അവന്റെ അഹക്കാരവും അസുയയും നിർമ്മാണമല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ലെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കും.

7. ബുദ്ധൻ്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നമ്മളെ പുത്രസ്താളും പരസ്യവി രൂദാംബളമായ വിക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് എക്കത്രണിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു. നല്ലതെന്നും ശരിയെന്നും വിവക്ഷിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെയുംസംഭവങ്ങളെയും അസ്യമായി പിന്തുടരുന്നത് നല്ലകാരമല്ല. അതുപോലെതന്നെ ചീതയെന്നും മലിനമെന്നും കരുതുന്നവയിൽ നിന്നും പിന്തമാറിപോകുന്നതും അഭികാരമല്ല തന്ന കാര്യമാണ്.

ചീല മനുഷ്യൻ വസ്തുക്കളെയും മരിം ശുന്നുമെന്നും ദോഷിഷിക മെന്നും വിധിയെഴുതുന്നു, അത് തികച്ചും തന്നും കാര്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ വേറെ ചീലൻ വസ്തുക്കളും മരിം അന്വരണങ്ങളും നിര്യവുമാണെന്ന് വിധിയെ ആശി അവയെ മറ്റാരു വിക്ഷണങ്ങാണത്തിലുണ്ട് വിക്ഷിക്കുന്നു. അതും സത്യവിരുദ്ധവും തന്നുമാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനോടും

മനസ്സു-മാത്രം എന്ന നിഖലതവും വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയും

അഹാകാരത്തിനോടു അധികമായ പ്രതിപത്തി കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ജീവിതപ്രദിനങ്ങളേ അഭിമുഖിക്കിക്കുന്നതിൽ വളരെ പരാജയപ്പെട്ടു. അത്തരം ചിന്തകൾ അവനെ ദുഷ്കരതയിൽ നിന്നും വേദനകളിൽ നിന്നും ശാശ്വതമായി റക്ഷി ക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് അവൻ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ഒഴും വിശ്വനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ സന്തൃപ്തിക്കും മാർഗ്ഗം അനേകം ചുമ്പിച്ച് നടക്കുന്നതിൽ ഒരുമ്പവസ്തുവില്ല. ചില മ സുഷ്യർ ജീവിതം ദുഷ്കരമാണെന്ന് വിഡിയേഴ്സുൽ ജീവിക്കുന്നു, അവരും ശരിയായ മാർഗ്ഗമല്ല പിൻതുടരുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ ജീവിതം സുഖം മാത്രം നിംഠിത്താണെന്നുള്ളതും അയധികാരിമായ ഒരു വീക്ഷണമാണ്. ഉത്തരം കാരണങ്ങൾ നിരണ്ട ബുദ്ധിമുദ്രകൾ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നത് മനസ്സിലാക്കിയാണ് ഭവാൻ ബുദ്ധാൻ മധ്യമിക മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുകയും, അ മാർഗ്ഗത്തിലുടെ എക്കൽപ്പം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ പേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത്.

അമ്പുയായം മുന് ബുദ്ധ സ്വഭാവം

മനസ്സിൽ ശുഖർ ശുഖര

1. സാധാരണ മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാനോഭ്യപാരഞ്ഞലുകളും, ചിലർ വിധികൾക്കും, ചിലർ ഒളം ശിലങ്ങൾ ഉള്ളവരും, മറ്റു ചിലർ മോശമായ ശിലങ്ങൾ പെട്ടു പുലർത്തുന്നവരും, ചിലരെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരും, ചിലർ ശുഖമായ മനസ്സുള്ളവരും, മറ്റൊരു ചിലർ അശുഖമായ മനസ്സും, പ്രവർത്തനയള്ളു പരുമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാവരും നിർവ്വാണം സാധ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രസ്തുത സ്വഭാവങ്ങൾ കാരണം അവരുടെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ അവർക്ക് വലിയ സ്വയിനമുട്ടാത്തതായി കാണുന്നു. ഈ ലോകത്തെ വിവിധങ്ങളായ പ്രസ്തുതങ്ങൾ നിരണ്ടു നിർക്കുന്ന ഒരു താമരക്കൂളത്തിനോട് താരതമ്യം ചെയ്യാം; അപീഡ പല വർഷങ്ങളിലൂടെ പ്രസ്തുതങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു നിർക്കുന്നതുകാണാം. ചിലവ വെളുത്തനിറത്തിലും മറ്റു ചിലവ ചുവപ്പു നിരത്തിലും, നില നിരത്തിലും, മണ്ണത്തിനിറത്തിലും; ചില പ്രസ്തുതങ്ങൾ വെളുത്തനിറത്തിലും, ചിലവ വെളുത്തതിനു മുകളിലായി ഇലകൾ വിടർത്തിയും, മറ്റു ചിലത് വെളുത്തതിനു മുകളിലേയ്ക്ക് പളർന്നുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരാജിക്ക് ഇതിലും കുടുതൽ പ്രത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിൽ എറ്റവും പ്രധാനമായ പരിശീലനത്തിൽ അണിനും പെണ്ണിനും ഒരു പോലെ നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അനുയൂദ പരിശീലകനാക്കുവാൻ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അണുവു ഗുണങ്ങൾ അത്യാവസ്ഥയായി ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം, അവ: ഒളം അഞ്ചോരും, മനോ ബൈരും, വിശ്വാസം, പലാപാളിക്കായുള്ള അനുവിശ്വാസവും ശ്രമവും, തിരിച്ച നിവു ബുദ്ധി എന്നിവയുമാണ്. ബുദ്ധവാൻ പരിപ്പിച്ചതും സ്വയം പ്രാവർത്തനക്കാരിയത്തുമായുള്ള അശ്ശാംഗ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരിശീലിക്കുന്നതിനുംഅതുമുലം നിർവ്വാണം നിബദ്ധിക്കുന്നതിനും ഒരു മനുഷ്യൻ ഇതുപോലുള്ള അണുവുകാരുംഞ്ഞിൽ പ്രാവിണ്ടും നേടണം. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനിൽ

ഉണ്ടാക്കിയിൽ ലിംഗ ഭേദമില്ലാതെ അണിനും പെണ്ണിനും നിർവ്വാണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. ബുദ്ധവചനങ്ങളുടെ സാരംശം മന

സ്ഥിലാക്കൂവാൻ നല്ല ഗുണങ്ങൾ സ്വാധീനമാക്കിയ വ്യക്തികൾ പള്ളരെയെല്ലാപ്പോൾ സാധിക്കും .

2. നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി പരിശീലനം നടത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തികൾ സ്വാം കണ്ണുകൾക്കാണ് ഭഗവാൻ ബുദ്ധനാം കാണുവാനും മനസ്സു കൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു. ബുദ്ധൻ്റെ രൂപം കാണുന്നുകളും, ബുദ്ധനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്ന മനസ്സും, ഇപ്പോൾവരെ നശിരവും മനസ്സിനെ വിഭാഗിച്ചെപ്പറ്റിനുന്നതുമായ ഈ ലോകത്തെ കാണുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കണ്ണുകളും മനസ്സുമാണ്.

ഒരു രജാവ് തന്റെ രാജ്യം കളിക്കുന്നാലും അക്കമികളാലും നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അദ്ദേഹം ആദ്യമായി അവരുടെ താവളം എവിടെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം എന്നിട്ടുവേണം അവരെ ആക്കമി ക്കൂവാൻ. അതുപോലെ ലോക സുഖങ്ങളിൽ മുഴുകിജീവിക്കുന്ന ഒരുമനസ്സും, ആദ്യമായി അവരെ സുഖം തേടുന്നതിനുള്ള വാൺചരയുടെ ഉറവിടം കണ്ണുപിടി കാണാം.

മുൻഡിലിരിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സും അവരെ കണ്ണുകൾ തുറ ക്കുവോൻ ആദ്യം കാണുന്നത് ആ മുടിയുടെ അകഭാഗവും അതിലുള്ള വസ്തുക്കൾ തുരുമാണ്, അതിനു ശേഷം ജീവിതിൽ കൂടി വെളിയിലേക്ക് നോക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ് പുറാഡോക്കം കാണുന്നത്. അതുപോലെ നമ്മൾ പുറത്തുള്ളവയെ മാത്രം കാണുവാനുള്ള ഒരു കണ്ണ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്, ആദ്യം അക്കത്തുള്ളവയെ കാണുന്നതാണ് കണ്ണുകൾക്ക് അഭികാമ്യം.

മനസ്സുമനസ്സ് ആദ്യം ആനന്ദിക്കാണുവെങ്ങളെയും അനുഭവങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കണം അത് മനസ്സും ജീവിതവിജയത്തിന് അത്യന്ത പേക്ഷിതമായ കാര്യമാണ്. എന്നാൽ സാധാരണമനസ്സും ബാഹ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനും സമയം പാഴാക്കുന്നു. ആത്മീയമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് പള്ളരെക്കൂട്ടും സമയമേ ചിലവാക്കുന്നുള്ളൂ.

மன்றப் பொறுமையை காருண்ணலில் வழாபூதமாயிருங்கான் அதின் ஶலிருத்திலிருந்து காருண்ணலில் சூரியனையும் சுற்றுக்கூடியில். பகைச், யமாற்றமத்தில் மன்றப் பலிருத்திலிருந்து அவசூரணையைப் பூரியும் வழாரை கூறுமாயி அளியுங்கு. அதைகொள்ள மன்றப் பலிருத்தும் ராஜாவெள்ளு தடும் ஏறிக்கூரும் அங்கீகரிக்கவேண் ஸாவுமலை. என்ற மன்றப் பூரிவிட நிலகொலையை அதிலிருந்து பரியிட வேறு என்னின்னென்யூதை காருண்ணல் அதுவுமாயி நிர்ப்புதிகளை. மன்றப் பலிருத்து ஸுதந்திரமாக அதைக் கொலையூக் கூறுமலை.

3. வழாரை பூராதநகாலம்முத்தன், மங்கூசூர் அவளிருந்து கர்மணைகள் மூலவும் ராஜை ப்ரயார் மிழாயாவெள்கள் மூலவும் அஜஸ்தயுடை ஹோக்கன் அல்லது திரின்திருங்கு.

ஒன்றாம்பெற மிழாயாவெள், அவருடை விஶாஸத்தில் ஜநந தனிக்கு மஹாத்திரியிலூதை ஜிவிதவும், அதில் மன்றப் பலிருத்து ஸாயாள பிவர்த்தனைகளைய விலகியுத்தலைக்கலை, தரங் திரிக்கலைக்கலை நிதுஸத்துண்ணலை வெள்ளு விபக்ஷிக்குவான்த். ராஜாமதாயி, பூரண்ணலைய தரங்திரிவுகள் நட ந்துள ஸாயாவெளமங்கிலிருந்து பின்னில் சூப்புமாய் நிர்ப்புவான் காங்க்ஷிக்குவுன் ஏதுக்கறும் அனுபவவிகளை ஸாயிக்குவுன் ஒரு மன்றப் பலையூதையூதை.

ஒரு மங்கூசூர் தனிருத்தைப்பற்றிக்கூரி மக்களி முத்தி உயர்த்தி நட ந்துள பெயுத்திரைய கல்லூக்கல் காளூக்கலை மன்றப் பெரிக் கூரிக்கூரியும் செய்யுங்கு. பகைச் தரங் திரித்து வண்ணுக்கலை காளூங்கு மன்றப் பலிருத்து கர்மமலை செய்யுங்கன்த்.

தரங் திரிவு நடத்துக்கலையானத் அனுசுயயாலும் அத்திரி யாலும் ஸுஷ்டிக்கப்போட்டு மிழாவோயத்தில் நினைவுகளாகுங் சிரியில் உட வெட்டுக்குவுன் மணோவூபாரமாய அதுமாவு நிதுமாயி நிலகினிக்குவுங்கு என்று தூட்டனிய காருண்ணலில் நினைவுமாள். தரங் திரிவு ஸுலோவமாக்கியிருக்குவுன் மன்றப் பகைச் காருகாரணங்களை அதுஞ்சிதாமாய ஒரு ஸுஷ்டியாள், அதின் ஸுதந்திரம் நிலகினிப்பிலை. மாதமலை அத்தூட்டனார் மாந்தால்கள் வியேதமாயிகொள்ளிக்கூரு. பகைச் லுத்தரத்தில் முருகூட்டி நிர்வாசிகளை பிரயாஸமத்து மன்றப் பிறகு நென்கு ஸதுமாவெள்கு விஶுங்கிக்குவுன்துமூலம் மிழாவோயம் அது காருகார வெள்ளு வூப்புமிதியில் அதுஞ்சிதமாய மன்றப் பலிருத்து சிரிநாயாரயின் கடக்குக்குடு க்கலையும் ஒருவொவாப் சிரியில் அதியூரப்பிக்கூக்கலையும் செய்யுங்கு.

ഒരു മനുഷ്യൻ അവരെ കൈകകൾ പിടിക്കുന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. കൈകകൾ പിടിക്കുന്നത് മനസ്സ് മനസ്സിലാക്കുന്നു കൈകകൾ പിടിക്കുന്ന ആ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ ചീം മനസ്സും മാറുന്നതായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ എന്നാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മാറുന്നത്, കൈകളോ അങ്ങോ മനസ്സോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും ഓന്നിൽ മാറുന്നുവോ? ഒരു കാര്യം സത്യമാണ് കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ചീം മാറുന്നതായി തോന്നുന്ന മനസ്സിൽനിന്ന് പ്രവൃത്തി അതിന്റെ യഥാർത്ഥമാണോവോ?

4. അവിന്ധാനപരമായി മുഴുംമനുഷ്യർക്കും ശുദ്ധമായ മനസ്സാണുള്ളത്. എന്നാൽ അതിനെ വളരെപ്പെട്ടുന്ന് മലിനപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. അതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം ലോകജീവിതത്തിൽ നിന്ന് സന്പാദിക്കുന്ന ഭവ്യാഗ്രഹവും തുഷ്ടിയായമാണ്. അങ്ങനെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നു് ഒരു മനുഷ്യമനസ്സിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥ പ്രക്രിയയും; അത് വിടിനകത്തു കടന്നുകൂട്ടിയ ഒരു കടന്നുകയറ്റക്കാരനെപ്പോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ നല്കിതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു അപിത്തിയെപ്പാലെയോ ആണ് അജൂണതെ അ വിടിലെ വിട്ടുകാരന്നല്ല.

മേഖലാങ്ങൾ നിലാവിനെ മരയ്ക്കുന്നു, എന്നാൽ മേഖലാങ്ങൾക്ക് നിലാവിൽ പരിശുദ്ധവതയെയോ വെളിച്ചുതെന്നെയോ മാറ്റാനൊ നശിപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ മനുഷ്യർ ഒരിക്കലെല്ലും അശുദ്ധമായ ചിന്തയാൽ ആവരണാവിധേയമായ അവരുടെ മനസ്സ് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. അശുദ്ധത മാറ്റാവുന്ന ഒരു ആവരണം മാത്രമാണ്.

ഈ സത്യം സാധാരണ മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുകയും അത് എന്നോടുപുറം മനസ്സിനെ ഒരിക്കലെല്ലാം മനസ്സിലെ നിർപ്പാണത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. മിച്ചാധാരണകളാലും അശുദ്ധചിന്തകളാലും ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനസ്സ് ഈ ലോകത്തിൽ എന്നിനെയൊന്നേ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

മനുഷ്യമനസ്സിൽനിന്ന് സംഘർഷങ്ങളും മനോവ്യാപാരങ്ങളും ഉത്തരവിക്കുന്നത് അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും അഹായ്യർത്തിയിൽ നിന്നുമാണ്. മാത്രമല്ല, അതുരം വികാരങ്ങളോട് വളരെ നേരിട്ട് പ്രതികരിക്കുന്നതും മാനസിക പ്രഭ്രംബികൾക്ക് കാരണമാകാറുണ്ട്.

ചുരുപാട്ടു നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളോട് ബൈക്കാരികമയി പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുകയും, സംഭവങ്ങളെ അവധ്യത തീരിയിൽ നടക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും, എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും സമചിന്തയെടു പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്, മനസ്സിൽ മുലസ്യഭാവം. അതാണ് ഒരു മനുഷ്യൻ സ്വാധീനത്തിലുണ്ട്.

അതിമികളിലൂടെ ഒരു സത്രം മരണത്തു പോകുമെന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; അതുപോലെ മനസ്സിൽ നിന്നും സംഘർഷങ്ങളും പുത്രുണ്ടെന്നായ മനോവ്യാപരങ്ങളും അവധ്യക്ക് മുലകാരണമായ അഹങ്കാരവും അഹാമതിയും മാറിപോകുകയാണെങ്കിൽ മനസ്സിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥലാവണ്ണങ്ങളും അവധിയും മാറി പോകുമെന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവ സ്വത്തിൽ വരുന്ന അതിമികളുപോലെയാണ് സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നസ്യഭാവമല്ല. മാറിപോകാവുന്ന അവ സ്ഥകൾ ദരിക്കലും മനസ്സിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥസ്യഭാവമല്ല.

5. സുരൂൾ ഉച്ചിക്കുണ്ടോൾ വെളിച്ചും കയറി വരുകയും അസ്ഥിക്കുണ്ടോൾ ഇരുട്ടിൽ ആഴുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മുരിയെക്കുറിച്ച് നമ്മക്ക് വിശകലനം ചെയ്യേണാക്കാം.

നമ്മക്ക് പ്രകാശം മരണത്ത് പകൽ അസ്ഥിക്കുന്നതും ഇരുട്ടിൽ മുഴുകി റാത്രി വരുന്നതും ഉജമ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും; പക്ഷെ, നമ്മക്ക് റാത്രിയെയും പക്ഷ ലിനേയും മനസ്സിലാക്കുന്ന മനസ്സിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പക്ഷ ലിനോട്ടും റാത്രിയോടും നേരിട്ട് പ്രതികരിക്കുന്ന മനസ്സ് വ്യക്തിഗത അഭിരൂചികൾക്ക് വിധേയമല്ല, അത് മനസ്സിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥ അവധിയാണ്.

തൽക്കലിക്കമായ മനസ്സാണ് പ്രകാശരെത്തയും രാത്രിയേയും
ആസ്ഥാമാക്കി സുരൂൻ ഉദിക്കുന്നതുപോലെയും അസ്ഥിക്കുന്നതുപോലെയും
മാറുന്നത്.

നിമിഷം തോറും മാറിവരുന്നജീവിത സംഹചരിപ്പണം ആസ്ഥ
അമാക്കി പൃത്യുമായ വികാരങ്ങൾ മാറിമാറി വരുന്നത് തൽക്കലിക്കമായ മന
സ്ഥിലാണ്; അത് മനസ്സിൽ യാമാർത്ഥമായുള്ള അവസ്ഥയും അടിസ്ഥാനപരമായും
യാമാർത്ഥമായും രാത്രിയേയും പകലിനേയും അതിൽ യാമാർത്ഥ അവസ്ഥയിൽ
മനസ്സിലാക്കുന്ന മനസ്സാണ് യാമാർത്ഥ മനസ്സ്.

മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഉറഞ്ഞകുട്ടിയിൽക്കുന്ന അഫക്കാരം, അഫംഭാവം
തുടങ്ങിവയുടെ പ്രവർത്തനവും മുലവും അവയോട് സാധാരണ തോന്നുന്ന
ആസക്തിയുമാണ് മനുഷ്യൻ്റെ നല്ലത്, ചീതി, ഷൈഹം, ബവുപ്പ് തുടങ്ങിയ വേർത്തി
ശിക്കലുകളുടെ ശരിയായ കാരണം. അതും അശുദ്ധഭാവങ്ങൾ നേന്മി
ശിക്കങ്ങളായ വികാരങ്ങളെ ഉണർത്തിയെടുക്കുന്നു.

ലാകിക സുഖങ്ങൾക്ക് പിന്നാലെപോകുന്ന മനസ്സിൽ പിന്നിൽ
പള്ളം യാമാർത്ഥവും സത്യസന്ധിവുമായ ഒരു മനസ്സാണ്, അതാണ് മനസ്സിൽ
മുലഭാവം.

വെള്ളം അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പാതയിൽ ആകുതി സ്വീകരിക്കു
ന്നു, വെള്ളത്തിന് സ്വന്നമായ ഒരു രൂപമില്ല. ഈ സത്യം പലപ്പോഴും നമ്മൾ മരക്കു
ന്നു.

മനുഷ്യർ സാധാരണയായി എല്ലാറിനെയും പക്ഷപാതപരമായി
കാണുന്നു അവർ അവിരുചിക്കുന്നും ഇതു നല്ലത് അതു ചീതി തുടങ്ങിയ
സ്ഥിതിയിൽ എല്ലാറിനെയും തരംതിന്ത്ത് കാണുന്നു. ഇത്തരം ചീതകളുടെ ഇടയിൽ
പെട്ട മനുഷ്യർ സ്വയം ചിലതിനോട് അടുപ്പുവും മറുചിലതിനോട് അകർച്ചയും
കർപ്പിക്കുന്നു, അങ്ങനെ അവർ ഒരു വാദവൈഡിത്തരാക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ, അവരുടെ മനസ്സിനെ ഇത്തരം തിരിവുകൾക്കും കാല്പനികമായ ഭാവനകൾക്കും അടീക്കപ്പെടുത്താതെ അതിന്റെ തന്ത്രം സ്വഭാവമായ പരിഹരിപ്പി തിരിച്ചടക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ മനസ്സിനെയും ശർഖരത്തെയും അശുദ്ധമാക്കുന്നതിൽ നിന്നും, ദുഃഖസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപെടുത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അവർക്ക് ഈ ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും സമധാനവും ശരിയ്ക്കും അനുഭവിച്ചാണുവിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

॥ ബുദ്ധസ്വാമി

1. നമ്മൾ ഇതുവരെ ശുഭമായ മനസ്സിനെപ്പറ്റിയാണ് സംസാർച്ച കൊണ്ടുവന്നത്; അതാണ് മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അടീക്കമാനം അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധസ്വഭാവം. അതിനെ ബന്ധവന്തിന്റെ മുലവർിൽ എന്നുംവിളിക്കാം.

അണിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരുവന്റെ ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടി സുരൂന്നും അല്ലെങ്കും വൈക്കോലിനും നട്ടവിൽ പിടിച്ചാൽ മതി. പക്ഷേ എവിടെ നിന്നാണ് തീരുമാനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്? ഭൂതക്കണ്ണാടി സുരൂന്നിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരത്തിലാണ്. എന്നാൽ അണി തീരുച്ചയായും വൈക്കോലിൽ വരുന്നത് ഭൂതക്കണ്ണാടി മുഖാന്തരം മാണ്. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം സത്യമാണ് വൈക്കോലിന് കത്തുവാനുള്ള കഴിവ് ഇല്ലെങ്കിൽ ഭൂതക്കണ്ണാടിക്ക് അണിയുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അതുപോലെ ബുദ്ധപജ്ഞേണ ഒരുവന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് ആഗിരണം ചെയ്യിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ ധ്യാനത്തെ സ്വഭാവമായ ബുദ്ധസ്വഭാവം മനസ്സിനുള്ളിൽ ഒരു അണിപ്പിച്ചയായി ഉണ്ടായിരും അതിന്റെ പ്രകാശം മറ്റുമനുഷ്യമനസ്സുകളേയും ഉണ്ടാവിപ്പിച്ച് ശാന്തിക്കുട പ്രകാശം ഏല്പായിടത്തും പരിത്തും. അണ്ണനെയുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രജനനയും വിവേകവും ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടിയെപ്പോലെ മറ്റുമനുഷ്യമനസ്സുകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ച് അവർക്ക് ജീവിതത്തിനോട് വിശ്വാസവും ശാന്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

2. ஸாயாரளையாயி மனுஷுற் அவருடை மன்றில் அந்தஸ்திரம் மாயிகிடக்குடை வயுவுஸ்ரூபாவதை திரிபூரியாதேயூங் அது ஸதுரதை அவர் ஸிபூர் ஜிவிக்குடையூங், அது கரோகாரளை கொள்கூட்ட அவர் ஜிவிதத்திலை கங்கீ தக்கிள்கூட்ட பரிக்கண்ணல்கூட்ட வயுமஜூர்வியெயாகுடையூங், அத்தலை மலினப்பூட்ட மன்ற் ஜிவிதாஸாஸ்தாலை தலை அயம் விகாரணல்கூட்ட அந்திமப்பூட்டுத்தனி எழுத்து, சிற்ற துடன்னிய வேற்றிரிக்கப்பூட்டுதலிலெழு நிதியில் விக்ஷித்து ஆஃவவும் வென்னால்லூங் நிரந்தஜிவிதம் திரந்தடூக்குடையூங்.

ஏடுநூகொள்ளான் மனுஷுற் மன்றிலெழு யமாஸ்தமஸ்ரூபாவமாய வயுவுஸ்ரூபாவதை அவர்ஸி பூருகொள்கூட்ட ஆஃவாயகவும் மிமுயான் பிடாவி தவழுமாய மன்றிலென அதற்குயிக்குடையூங் ஏடுநானான் பிரயான சோஷு. மாயெய அதற்குயிக்குடை மன்ற் தீர்த்தயாயூங் ஆஃவ்தனிலேயக்கூடும் நிரந்தமாயவேன்னிய வேயக்கூடும் நயிக்கப்பூட்டுக்கூடும் ஏடுநான் வயுவுஸ்ரூபாவம் ஹ்ரந்தம் ஹ்ரந்தமை வோவண்ணலை எப்பியமாய பிகாஶந்தான் மாநாவுந்தலே?

எனிக்குறி ஒரு மனுஷுற் அனியாதை ஒரு கண்ணாக்கியுடை மரு வசல் ஸோக்கி தலை யமாஸ்தமருபால் காளாதை தெய்ன் பிழாநிபூட்டு ஏடுநோரு வியவ்விதமானான் அது மனுஷுற் செய்துத் ஏடுநினு வேள்கியானான் அவர்க் கண்ணாக்கியுடை மருவசல் ஸோக்கி தெய்ச்சுகிதமாயத!

ஒரு மனுஷுற் தலை அஜ்ஞதமழுவும் வியவ்வித்தந்தன்னால் மழுவும் நிர்ப்புாளை நிவிக்குவான் கஶிவகுழல் மன்றிலெழு அவருமையை அளி யாதை ஆஃவிக்குடையான்த் அவர்க் குற்றாக்கிக்கானது விடு நிர்ப்புாளைதை காளாதை தூகொள்ளான். ஹ்ரத் யமாஸ்தமத்தில் நிர்ப்புாளைத்திலெழு பராஜயமழு. பகைசு, பராஜயம் மனுஷுற் அஜ்ஞதமழும் மன்றிலெழு விவேசாந்புமாய சிற்றயூ மானான். ஹ்ர காருண்ணல் அஹகாரவும் மிமுநிரந்ததுமாய சிற்றக்கரி யமாஸ்தமம் நன்றிலென முடியிறிக்குடைத்துமழுமானான்.

മനസ്സിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്ന അജ്ഞതയും മിഡ്യാധാരണകളും മാൻ പോയാൽ നിർവ്വാണം പ്രത്യക്ഷമാകും, മാത്രമല്ല, അവർക്കു തിർച്ചയായും ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാകും മിഡ്യാധാരണകളും അജ്ഞതയുമില്ലെങ്കിൽ നിർവ്വാണവും അസാധ്യമാണ്.

3. ബുദ്ധിസ്വഭാവമെന്നത് ഒരുക്കാർണവശാലും അവസാനിക്കുന്ന തല്ലി. ദുഷ്ടനായ ഒരു മനസ്സുണ്ട് ഒരു മുഗ്ധമായോ, വിശ്വപ്രകാശം കൊട്ടിക്കുന്ന ഒരു ഭൂതമായോ, അല്ലെങ്കിൽ കത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന നഗരത്തിലേക്ക് താഴ്വിടം പ്രേട്ടുകയാണെങ്കിലോ അവനിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിസ്വഭാവം ദരിക്കലും മാൻപോകുന്നുണ്ട്.

മനസ്സുമനുഷ്യൻ്റെ ബുദ്ധിസ്വഭാവം ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള അത്രഗൗഹം നില്ക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് നന്ദിത്തിൽ കാരിന്തത്തിലും ജീവിതത്തിൽ അവിത ദ്രവ്യാഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രഫേണ്ടർക്കും അതീതമാണ്. ദരിക്കലും അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

4. മദ്ധവിച്ഛ് മദ്വാമത്തനായ ഒരു മനസ്സുണ്ട് ലഹരിയുടെ സ്വാധീനത്താൽ ഉറക്കം പ്രാപിച്ച് ഒരു പാഠ കമലയുണ്ട്. അവബന്ധി സ്വാധീനത്ത് അവന് പര്യന്നതയും സമയം മജുലഹാർഡിലുണ്ടിയിരുന്ന സ്ഫുര്യത്തിലുണ്ട് കൂടു ചിലവ ശിച്ചു. എന്നാൽ സ്വിന്തം തൊഴിലിനെപ്പറ്റിയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾപ്പറ്റിയും ഭോധവാനായ ആ മനസ്സുണ്ട് അവിടെന്നിന് പോകുവാൻ തിരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ സ്വാധീനത്തിലുണ്ട് വല്ലേജ്സ്രീകരിക്കിയിൽ ഒരു സ്വർണ്ണാഭരണം ഒഴി ആവൈച്ചു. ലഹരിയിൽ നിന്ന് വിമുക്തനായ ആ മനസ്സുണ്ട് ഉണ്ടാണ് അവിടെയു വിവിടുന്ന അലയുവാൻ തുടങ്ങി. വിശ്വസ്ഥം ദാഹവും കീഴടക്കിയ ആ മനസ്സുണ്ട് തന്റെ ഏകയുംഭൂമിയും അ വിലപിടിപ്പുള്ളി അഭരണത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കാതെ കുഴ തയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു. വളരെ നാളുകൾക്കുണ്ടോണും ആ സ്വാധീനത്തുകൾ വിണ്ണും കണ്ണുമട്ടുകയും ആ വിലപിടിപ്പുള്ളി അഭരണത്തെപ്പറ്റി സ്വാധീനി നോട് പറയുകയും അത് തിരയുവാൻ അവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യു.

ഈ കമയിൽ വിവരിച്ച് മദ്ധപാനിയായ ആ മനസ്സുനെപ്പോലെ, തന്റെ കൈയ്യിലുള്ള വിലപിടപ്പുള്ളി അഭരണത്തെപ്പറ്റി അറിയാതെ മനസ്സുണ്ട് ഒരു തത്തിലും കഷ്ടതയിലും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ് തിരുവ്വേഖനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ലാകിക ജീവിതം കഷ്ടതയിൽ നയിക്കുന്ന മനസ്സുണ്ട് അവനിൽ അന്തർശ്ലീനമായി കിട കുന്നും അമൃദ്ധമായ ബുദ്ധിസ്വഭാവം അറിയുന്നില്ല. അതിനു മാത്രമെ അവബന്ധി കഷ്ടതകളെ മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ബുദ്ധി സ്വഭാവം

രൈ മനുഷ്യൻ അവനിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ബുദ്ധിസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി എത്രയൊക്കെ അഭേദ്യവാനായാലും അത് അവനിൽ അന്തർശ്ലീനമായി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. എത്രയൊക്കെ അവൻ്റെ മനസ്സ് അധമമായാലും അജ്ഞനെ നിരണ്ടതയിരുന്നാലും ബുദ്ധൻ ഒരിക്കലും അപഗോക്ഷ്യം അനുകൂല വിട്ടു കയ്യോ അവനെ കഷ്ടതയിൽ ജീവിക്കുവാനായി ലോകത്തിലേയ്ക്ക് തള്ളിവിട്ടു കയ്യോ ചെയ്യുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ എല്ലാമനുഷ്യനിലും അന്തർശ്ലീനമായി രൈ സ്വാത്മകമായ ബുദ്ധിസ്വഭാവം തെളിഞ്ഞുവരുവാനായി കാത്തുകിടക്കുന്നുണ്ട്.

അജ്ഞന്തയിലും ഭവ്യാഗ്രഹങ്ങളിലും പെട്ട് വണ്ണിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ്റെ മനസ്സിൽ ഭഗവൻ ബുദ്ധൻ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് വിത്തുവിതയ്ക്കുന്നു. അവൻ്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മിച്ചാധാരങ്ങൾക്കലും അജ്ഞന്തയും തുടച്ചുനിക്കുകയും അവരോട് ധമാർത്ഥത്തിൽ അവരും ബുദ്ധിസ്വഭാവവും തന്മീൽ വലിയ വ്യത്യാസ വില്ലായെന്ന് മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. ബുദ്ധൻ എന്നത് ബുദ്ധിസ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്ന വ്യക്തിയെന്നർത്ഥം; മറിച്ച് സാധാരണമനുഷ്യർ ബുദ്ധിസ്വഭാവം ആർജിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവർ എന്നർത്ഥം. ഈതാൻ ബുദ്ധനും സാധാരണമനുഷ്യരും തന്മീലുള്ളവ്യത്യാസം.

എന്നാൽ രൈ മനുഷ്യൻ തനിക്ക് നിർവ്വാണമാർജിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് അഹാക്രിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വിചാരം അവൻ അവനെ തന്നെ ചതിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. അവൻ ബുദ്ധിസ്വഭാവം ആർജിക്കുന്നതിനുള്ളിശയിലേയ്ക്ക് സാന്നിർക്കുന്നുവെങ്കിലും അയാൾ ബുദ്ധിസ്വഭാവം നിബി ക്കുന്നതിൽ തികച്ചും വിജയിച്ചുവെന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ബുദ്ധിസ്വഭാവം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിന് കഴിനമായ പരിഗ്രന്മം ആവശ്യമാണ്. അതിന് നിരന്തരമായ ശ്രമവും തികഞ്ഞ അർപ്പണവോധവും അത്യാവശ്യമാണ്. ആ പ്രയത്നം ബുദ്ധിസ്വഭാവം. നിബിച്ചാലും അവസാനിക്കുന്നതല്ല.

6. അക്കണൻ ഒരു രാജാവ് കൂറച്ചു അന്യമാരോട് ഒരു ആനയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും വിവരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു അതുംഭേദത്താൽ തുണിക്കെഴുപ്പിൽ പിടിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു ആന ഒരു വലിയ കീഴ്ത്തിനു തുല്യമാണെന്ന്; മജ്ഹാരുവാൻ ചെവിയാണ് തൊടുവാൻ കിട്ടിയത് ആനയുടെ ചെവിയിൽ തൊടുച്ചു അവൻ പറഞ്ഞു ആന ഒരു വലിയ വിശ്വിക്കു തുല്യമാണെന്ന്; ഇന്നിരോധാർഥി ആനയുടെ ശരിരം തൊടുച്ചു പറഞ്ഞു ആന ഒരു വലിയ പിണ്ഡത്തിനെപ്പോലെയാണ്; കാലിൽ പിടിച്ചിട്ടാൽ ആനയെ ഒരു വലിയ തുണിനെപ്പോലെയെന്ന് വിവരിച്ചു; വാലിൽ പിടിച്ചിട്ടാൽ അതിനെയാളു വലിയ വടക്കിനോടുപമിച്ചു; ആർക്കും ആനയുടെ യഥാർത്ഥമായ രൂപം രാജാവിന് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഈ കമയിലെപ്പോലെ മനുഷ്യൻ്റെ യമാർത്ഥസ്വീകരിച്ചു സ്വഭാവവും ആർക്കും ശരിക്ക് വിവരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എല്ലാ വിവരങ്ങളും വസ്തുതയുടെ ഒരുവശം മാത്രമെ വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളതും മനുഷ്യൻ്റെ യമാർത്ഥസ്വഭാവമായ ബുദ്ധിസ്വഭാവം വിവരണങ്ങൾക്കിൽത്തോണ്.

III അഹംകാരമില്ലായ്മ

1. നമ്മൾ ബുദ്ധിസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചത് വളരെ കൃത്യമായി വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരുവസ്തുതയെന്നാൽത്തിയിലാണ്, അഭ്യക്തിൽ മറ്റു ചില തത്ത്വങ്ങളുംഉള്ളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ശ്വാമനാർഥിനിൽ, പരായനതു പോലെ നിത്യമായി നിലനിൽക്കുവാൻ ആന്താവിന് തുല്യം എന്ന നിലയിലാണ്, എന്നാൽ ബുദ്ധിസ്വഭാവമെന്നത് അതോന്നുമല്ല.

പുക്കതിരുത്തെങ്കുറിച്ചുള്ള അന്തമേഖാധം മനുഷ്യരെ തരംതിൽച്ച് വ്യത്യസ്ഥമായി പസ്തുക്കലെയും സംഭവങ്ങളെയും കാണുവാനുള്ള ത്രശ്ശണായിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതാണ്. അല്ലോ മനസ്സ് അഞ്ചെന്നെന്നൊരുപദ്ധതിയെ സ്വയം തരംതിൽച്ച് സ്വാജിത്ത്രാക്കുന്നു പിന്നീട് അതിനോട് വളരെ അടക്കമുന്നു ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ് അഹംഭാവം ഉറുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇങ്ങനെ അഹംഭാവത്തെയും എക്കുന്ന മാനസിക ബന്ധനങ്ങളെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാറ്റിയെടുക്കണം. മറിച്ച് ബുദ്ധമനസ്താവക്രമന്തൽ ത്രശ്ശണായിൽ നിന്നോ അലേക്കിൽ അഹംഭാവത്തിൽ നിന്നോ ഉണ്ടാകുന്നതും. അത് ഒരോ മനുഷ്യനും അവഗിംഗിൽ തന്നെ സ്വയം കണ്ണം തന്നും. ഒരുത്തരത്തിൽ മനുഷ്യപുക്കതിരുമായി തുലനം ചെയ്യപ്പെടാമെങ്കിലും, ഒരിക്കലും അഹംഭാവമായോ, എന്നാൻ എന്നാഭാവവുമായോ അതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

അഹംഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ സ്വാജിക്കുന്നത് തെറ്റായ റിതിയാണ്, ആ റിതിയിലുള്ള വിശ്വാസങ്ങളാണ് റിതൃതുതെങ്കുറിച്ചും അനിതൃത്വതെങ്കവും ചുമുള്ള ചീത്. വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ സ്വാജിക്കുന്നത് തെറ്റായ റിതിയാണ്, ആ റിതിയിലുള്ള വിശ്വാസങ്ങളാണ് റിതൃതുതെങ്കുറിച്ചും അനിതൃത്വതെങ്കുറിച്ചുമുള്ള ചീത് നയിൽ പൂംപൂതരാകുന്നത്. ബുദ്ധമനസ്താവത്തെ തിരസ്തിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്, അത് നമ്മുടെ പ്രത്യേകജന്തിൽ വരുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഈപ്പോന്നു പരയുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

ഒരു ഉദാഹരണം വിവരിക്കാം, ഒരു മാതാപ്പ് അവരുടെ കൂട്ടിയെ ഒരു വൈദ്യനെ കാണിക്കുവാനായി കൊണ്ടുപോയി. കൂട്ടിക്ക് ഒരു മരുന്ന് കൊടുത്തിട്ട് വൈദ്യൻ കൂട്ടിയുടെ അമ്മയോട് കൂട്ടിയെ മരുന്ന് ഫലിക്കുന്നതുപരി ശുശ്രൂഷിക്കരുത് എന്ന് നിഷ്പർഷിച്ചു.

ആ അമ്മ മുലയുട്ടുന്നതിൽ നിന്ന് കൂട്ടിയെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതിനായി കയ്പുരസം മുലകളിൽ തടവി. മരുന്ന് ഫലിച്ചു കഴിഞ്ഞപോൾ ആ മാതാപ്പ് കയ്പുരസം കഴുകി കളിഞ്ഞ് കൂട്ടിയെ വിശ്വാസം മുലയുപ്പി. കയ്പുരസം കൊണ്ട് കൂട്ടിയെ മുലയുട്ടുന്നതിൽ നിന്ന് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയ മാതാപ്പ് അതുചെയ്ത് കൂട്ടിയോടുള്ള അതിവെളുപ്പും കൊണ്ടാണ്, വിരോധം കൊണ്ടല്ല.

ഈ കമയിലെ മാനാവിനെപ്പാലെ, ശ്രീ ബുദ്ധസ്ത, തെറ്റിയാരാണകൾ മാറുന്നതിനും അഹങ്കാരം നിരഞ്ഞ പ്രക്രിയയിൽ നിർപ്പിക്കുവാൻ പരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ അഹങ്കാരം നിരഞ്ഞ മിഡ്യാധാരണകളും അതുമുലമുണ്ടാക്കാവുന്ന അഭിനിവേശവും പ്രക്രിയുന്നതിൽ നിന്നു മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞാൽ മനസ്സ് അതിരെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവമായ ബുദ്ധസ്വഭാവം ആർജ്ജിക്കും.

അഹങ്കാരം നിരഞ്ഞ പ്രക്രിയയിൽ മനസ്സുണ്ടെന്ന മിഡ്യുടെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കും, എന്നാൽ ബുദ്ധസ്വഭാവത്തിനേല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസം അവനെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കും.

ഈ ഒരു ട്രൈക്ക് അവലുപ്പോലുമരിയാതെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഉപഹാരത്തിൽ കമയോട് ഉപമിക്കാം. ആ ഉപഹാരപ്പട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന അമുല്യമായ സന്പത്തികൾക്കും സ്വർണ്ണത്തികൾക്കും വില മനസ്സിലാക്കാതെ അവൾ നിത്യഭാരിത്വത്തിൽ ജീവിതം നയിച്ചു എന്നാൽ ഒരു ദിവസം ആരോ അത് അവർക്ക് തുറന്നു കൊടുക്കുകയും അതിലുള്ള സ്വർണ്ണവും ധനവും കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധസ്ത മനസ്സുഹൃദാന്തരെ തുറന്ന് അതിലുള്ള അമുല്യ നിക്ഷേപമായ ബുദ്ധസ്വഭാവത്തെ അന്യതയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനസ്സുന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

2. എല്ലാമനുഷ്യനിലും അമുല്യമായ ഈ ബുദ്ധസ്വഭാവമുണ്ടാക്കിൽ പിന്നെയെന്നിനാണ് മനസ്സുൾ പരസ്പരം ഭേദപ്രകാരംതും, വാക്കുകളുടുന്നതും, അഭ്യന്തരം കൊണ്ടുനന്നതും? മാത്രമല്ല മനസ്സുഖുടാക്കിയിൽ എന്നിനാണ് ധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, ജാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മറ്റും ഇതെല്ലാം വേണ്ടിവരുകൾ?

ഈ പ്രഭ്രാത്തികൾ ഉത്തരം അമുല്യമായ ഒരു ദശം ധർമ്മ കൊണ്ട് ഗുണ്ണിക്കു പോകുന്ന ഒരു ഗുണ്ണിക്കാരനോട് ഉപമിക്കാം. ഏകക്കൽ ഗുണ്ണിയുടെ ഇടയിൽ ആ രണ്ടം അധാരുടെ നേരിയിൽ തന്മുകയറുകയും അതുമുലം അത് നഷ്ടപ്പെട്ട പോയിയെന്ന് ധർക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ ആ മുൻവു വെച്ചു കൈകുന്നതിനായി ഒരു വെവ്വേണ്ട സമീപിക്കുകയും അഭ്യേഹം ആ മുൻവു തുറന്ന് ഗുണ്ണിക്കാരൻ രക്തത്തിലും മാംസത്തിലും പൊതിഞ്ഞ ആ രണ്ടം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ബുദ്ധസ്വാമിവാം ഈ കമയിലെ അമൃതരത്നതിനു തുല്യമാണ്. ജീവിതത്തിൽക്കൂടുതലില്ലെന്ന് വിഷമങ്ങളില്ലെന്ന് അലയുപോൾ മനുഷ്യർ അവൻില്ലെന്ന് അമൃത സന്പത്തായ ബുദ്ധസ്വാമിവാം നഷ്ടപ്രക്രിയയി ധരിക്കും, എന്നാൽ ഒരു ഗൃഹ അഞ്ച് അവന് കാണിച്ചു കൊടുക്കും.

എത്ര ആഴത്തിൽ അഹാക്ഷാരത്തിന്റെയും ദുർവത്തിന്റെയും വിധിത്തിങ്ങളുടേയും അലൈക്കിൽ അവൻ്റെ തന്നെ പ്രതികാര വാങ്ഘരയുടെയും അടിയിൽ മരണത്തുപോയാലും, ബുദ്ധസ്വാമിവാം എല്ലാമനുഷ്യർിലും അനുശ്രദ്ധിനമായി കിടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ രണ്ടുപ്രക്രിയക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മാത്രമല്ല, എല്ലാ മാലിന്യങ്ങളും നീക്കിക്കാളണ്ടാൽ അത് അതിന്റെ സ്വന്നം സ്വഭാവത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

കമയിലെ ഗുണ്ണിക്കാരന് തന്റെ തലയിൽ തരച്ചിരുന്ന രത്നത്തെ ഒരു കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി വെള്ളിവായതുപോലെ, ബുദ്ധസ്വാമിവാം അഹാക്ഷാരത്തിന്റെയും അമീതാവേശരത്തിന്റെയും, ആഗ്രഹങ്ങളുടേയും അടിയിൽ മരണത്തിനിക്കുന്നു അത് ബുദ്ധസ്വചനങ്ങളുടെ പ്രകാരത്തിൽ വെള്ളിവാക്കും.

3. ബുദ്ധസ്വാമിവാം എപ്പോഴും പരിശുദ്ധവും നിർമ്മാഖവും ശാന്തവുമാകുന്നു. അത് മനുഷ്യർജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാറുന്നതല്ല. പാല് പശുവിന്റെ നിന്ദനത്തിനുസരിച്ച് മാറാന്നതുപോലെ, ബുദ്ധസ്വാമിവാം മനുഷ്യർജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും പീക്കണ്ണൽത്തിക്കലും അനുസരിച്ച് മാറുന്നില്ല.

ഭാരതത്തിൽ ഒരു പഴയകമാ പ്രചാരണത്തിലുണ്ട്. ഹ്രിമാലയ പർവതനിരകളിൽ ഒളിഞ്ഞുകുടിനാ ഒരു അമുല്യ ഔഷധസ്വഭാവത്തേതെകി കാലാകാലമായി പ്രത്യേകമായി മനുഷ്യർ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു എന്നാൽ ഒരുപരിവസം ഒരു സന്ധാനി ആ സന്പും തിരഞ്ഞുപിടിക്കുകയും അതിനെ ഒരു പാതനത്തിൽ ശേഖരിക്കുകയും അത് എല്ലാവരുടേയും നമക്കായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യു. ആ മനുഷ്യരെൽ മരണത്തിനുശേഷം ആ അമുല്യ ഔഷധം മനുഷ്യരും സ്ത്രിയിൽ നിന്ന് എവിടെക്കൊ മരണത്തോടൊക്കയും ചെയ്യു. ആ അമുല്യ രന്നം ശേഖരിച്ചു വെച്ചിരുന്ന പാതം മലിനമാക്കുകയും അതിൽ അവശേഷിച്ച ഔഷധം വിശ തുല്യമാക്കുകയും ചെയ്യു.

മെല്ലുമൻച്ച ഉദാഹരണത്തിലെപ്പോലെ ബുദ്ധസ്വഭാവം മനുഷ്യരെൽ അഹാക്ഷാരത്തിലെയും, ആർധയുടെയും ആറ്റഹാഞ്ഞലുടെയും ഭീമാകാരമായ വന്നതിനുകിയിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അത് വളരെ അപൂർവമായെ കണബന്ധാരാളി, എന്നാൽ ശ്രീ ബുദ്ധൻ അത് കണ്ണു പിടിക്കുകയും ലോകത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു. അത് മനുഷ്യർ അവരുടെ ബുദ്ധമിത്താർപ്പണങ്ങൾക്കുന്നുണ്ടായി വിനിയോഗിച്ചു.

4. വജ്ഞം ഭൂമിയിലെ അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും കരിനമാണ്. അത് അതു എല്ലാപ്പുതിൽ പൊതുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കല്പകളും മണലും മഘും സംശയാരണയായി പൊതുക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്നാൽ വജ്ഞം ഏതു കരിനമായ പ്രഹരണത്തെയും താഴീനിൽക്കും, അത് അതിൻ്റെ അടിസ്ഥാനം സ്വഭാവമാണ്. ബുദ്ധസ്വഭാവും വജ്ഞം പോലെ അനശ്വരമാണ്.

മനുഷ്യരീതിവും മനസ്സും കാലാനുസരണമായി നശിച്ചു പോകും, എന്നാൽ ബുദ്ധസ്വഭാവം അഞ്ചുനെന്ന നശിച്ചു പോകുന്നതല്ല.

ബുദ്ധസ്വഭാവം ഒരു മനുഷ്യൻ് ആർജിക്കാവുന്നതിൽ എന്നപും
ഗ്രേഷംമായ അവസ്ഥയാണ്. ശ്രീ ബുദ്ധൻ് പരിപ്രിച്ചതനുസരിച്ച്
ബുദ്ധസ്വഭാവമെന്നത് മനുഷ്യൻ്റെ എല്ലാ വേർത്തിരിപുകൾക്കും
മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ പിരിപുകൾക്കും അതിനമാണ്.

ശുദ്ധമായ സ്വർഖം സ്വർഖം അയിര് ഉരുക്കി അതിലുള്ള മാലിന്യങ്ങൾ
നീകൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതാണ്. അതുപോലെ മനുഷ്യൻ അവയുടെ
മനസ്സുകളാകുന്ന അയിരിന്നെല്ലായുരുക്കി അതിലുള്ള മാലിന്യങ്ങളാകുന്ന
അഹാകാരത്തെയും അസുഖയെയും അമിതാഗഹങ്ങളെയും മാസ്കയാണെങ്കിൽ
അപർക്ക് ബുദ്ധസ്വഭാവമെന്ന ശുദ്ധമായ ഒക്കണ്ണ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ
സാധിക്കും.

അമ്പ്രായം നാല് മനോമാലിന്യണ്ഡർ

മനുഷ്യജന്മാധ മാലിന്യണ്ഡർ

1. റണ്ടുതരത്തിലുള്ള ലാകിക അഭിനിവേശങ്ങൾ ബഹുമസ്യഭാവത്തെ അവരണം ചെയ്യുകയും മലിനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദ്യത്തെ വിശകലനം ചെയ്യും വാദിച്ചും മനുഷ്യർ തീരുമാനത്തിൽ പ്രക്രത നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. റണ്ടാമത്തെത്, വൈകാരിക അനുഭവങ്ങിനുവേണ്ടിയുള്ള അമിതാഗ്രഹവും അതിൽ നിന്നുള്ളവാക്കുന്ന മുല്യ ശോശ്ലേഷിക്കുന്നതും അവുക്കരിക്കുന്നതും.

ഈ റണ്ടു കാര്യങ്ങളും, അവുക്കരിക്കുന്ന അവുക്കരിക്കുന്ന അവുക്കരിക്കുന്ന പ്രവർത്തന നിതികൾക്കും മനുഷ്യജന്മാധ മലിനപ്പെടുത്തിനു കാരണമായി കണക്കിലാക്കാം, എന്നാൽ അതിലുമുപരിയായി ഇവക്കാഡാരമായി കാണാവുന്നവ അജ്ഞതയും തൃഷ്ണായുമാണ്.

അവുക്കരിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾക്ക് അജ്ഞതയും അവുക്കരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തൃഷ്ണായും മുലകാരണമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ റണ്ടും റണ്ടു വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ സംഭവങ്ങളും മറിച്ച് ഈ തുല്യമായി അസന്നോഷ്ഠത്തിന് കാരണമാകുന്നു.

മനുഷ്യർ അജ്ഞരാഖ്യക്കിൽ അവർക്ക് ശരിയായി വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ അവർ വളരെപ്പെട്ടുന്ന് ജീവിതാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വരംവരാകുന്നു.

അതിനെ തുടർന്ന് തൃപ്പണം, മോഹം, താരതമ്യപ്രകൃതത്തിൽ, കാമം തുടങ്ങിയ വികാര വിശ്വാസങ്ങളിൽ ചെന്നു നിർക്കുന്നു. ഇത്തരം ആഗ്രഹങ്ങളും അവബന്ധ തുടർന്നുള്ള തിരഞ്ഞെടുകളും മനുഷ്യമനന്നിനെന്ന അവ്യക്തമായ തലങ്ങളിലേയും ഉയർന്നും അഭ്യന്തരം ഒരു ജീവിതത്തിനായി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ചീല മനുഷ്യർ അവരുടെ ശരീരത്തിണ്ടിരെ മരണാന്തരപ്പാലുക്കാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ പ്രാധാന്യമായ ലോഭം, അഹാക്ഷാരം, അസൃയ, വിധ്യശിത്രരങ്ങൾ, തെന്ത്രിയാരണകൾ, വൈരാഗ്യം, മോഹഭാംഗങ്ങൾ, പുക്കഴ്തലപുകൾ, ലൈഖ്യത്, അഹാന്ത്, ചതികൾ തുടങ്ങിയ കാരുങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ഉൾഭവിക്കുകയും അവ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ലോഭം ഉൾഭവിക്കുന്നത് തന്മായ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പുർണ്ണികരണത്തിനുവേണ്ടിയാണ്; ഓഷ്യർ(കോയം) ഉൾഭവിക്കുന്നത് ഒരുവൻ തന്റെ സഹചരത്വങ്ങളിലും ചുരുപാടുകളെല്ലാം തന്മായി മനസ്സിലാക്കുന്നതുകാണാണ്; വിധ്യശിത്രം എന്നത് ശരിയായ പേരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തമായ നിർണ്ണയത്തിനെക്കാണുമാണ്.

ഈ മുന്ന് കാരുങ്ങൾ: ലോഭം, കോയം, വിധ്യശിത്രം എന്നിവ ലോകത്തിണ്ടിരെ മുന്നു നാശാഗ്രികളെന്നു വിശ്വിക്കാം. ആഗ്രഹം മനസ്സാണോ ഓഷ്യത്താൻ മുവർത്തമായിരിക്കുന്നുവോ അവരെ കോയമാകുന്ന അഗ്രി സഹിപ്പിക്കും. ആഗ്രഹം മനസ്സ് ലോഭത്തിണ്ടിരെയും പിശകുക്കിണ്ടിരെയും സ്വാധീനത്തിൽ വരുന്നുവോ അവൻ ആ അഗ്രിയാണ് സഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ശ്രദ്ധയില്ലാതെ വിധ്യശിത്രത്തിണ്ടിരെ സ്വാധീനത്തിൽ കാരുങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ ആ അഗ്രിയാണ് സഹിക്കും, അവൻ ബുദ്ധാവചനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അവന് വിധ്യശിത്രത്തിണ്ടിരെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പാപിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഈ മാത്രമല്ലാതെ ഈ ലോകം ശരിക്കും മരു വിവിധ തരത്തിലുള്ള അഗ്രികളാൽ ബാധിതമാണ്. അവ ലോഭാഗ്രി, കോയാഗ്രി, കാമാഗ്രി, മോഹാഗ്രി, അഹാക്ഷാരാഗ്രി, മരണാഗ്രി, ദൃഢാഗ്രി, വേദനകൾ, രോഗങ്ങൾ, വിഞ്ചിപ്പോട്ടലപുകൾ.

அத்தகுவன மாற்றமில் ஸுயாயினப்படிடுத்துக்காத் அத்தகுவன

அவர்கூட்டுறவுகளையும் வழிர் சாரமாயி வொயிக்குவது. அத்தகுவன தெருாய் நிதியில் பின்னிக்கூவானும் பிரதிக்கூவானும் பேரிலிழிக்குவது. ஹூ அளவிக்குவது உள்ளக்குவது பிரஸென்ட்ஸில் நின்ற சல்லியூப் கூத்துப்போக்குவது. அத்தகுவன மாற்றமில், அதிலிருந்து கூத்துப்போக்குவது வொயிக்குவது. அத்தகுவன பிரஸென்ட்ஸில் விரும்புவது வொயிக்குவது. அத்தகுவன பிரஸென்ட்ஸில் விரும்புவது வொயிக்குவது. அத்தகுவன பிரஸென்ட்ஸில் விரும்புவது வொயிக்குவது.

3. ஸஂதங்கி லாலிக்காத்தத்தமுறுலாங் லோங் உள்ளக்குவனு;

அனஸாஂதங்கி யெதாவெளானியாத்தவன் தேசுவுபுர கோயவுபுர யாராலும்பூள்ளக்குவனு; எர்னால் விய்ஸிதுபுர அபைகுவபுர அவிஶாமவுமாய சினதில் நின்ற உற்பெரிக்கூவனு; லோங்கின்குல்லில் வழிர் கூத்துப் பாலினுணவு மாற்றமையுத்து, எகிலிலும் மாருவாள் வழிர் பெருவுமித்துவாள்; தேசுத்தினகுல்லில் வழிரையையிக்கும் மாலினுணவு உள்ள எர்னால் மாருவாள் வழிரையைத்துப்புமாள்; விய்ஸிதுத்தில் யாராலும் மாலினுணவு அகிண்ணகூட்டியிலிக்கூவனு அதிகை மாருவாள் அதை எலுப்புமான்.

அதூக்காள்க் மனுப்புறி ஹூ அளவிக்கூலை வழிப்புறவோக்கையே என்னென்றையைக்கையே சாயிக்கூன வியதிலில் நிலிழிக்கூவாள் குமிக்கை. அத்தகையை நிர்ணயிய செய்தேஷன், எர்னால் நிர்ணய சாஂதங்கி நல்லும்பெவனும், அதெலுகில் கூத்துமாய மனோநியாத்ததில்கூட்டு அனஸாஂதங்கி தவுள கூத்துநால் மன்றிலாக்கியை, அதைமலைக்கில் வெயுவப்பானாலுடை ஸாராங்கால் மன்றிலாக்கி கேஷமத்திகூந அத்திடத்தகூல் பூங்குவீர் நால்கிகைாளத்துமாயிலிக்கை. மன்றில் ஶுவுவுபுர, அதொன்னுங்கியிலுடை பிரகாசிலித்துப்புமாளைக்கில் அவர்கள் பின்னிக்கூலை நிக்கைலுபுர ஸுார்த்தம்பினக்கி கிசிப்படுத்துத்துக்கியில், அவிடெ லாக்கிமாய விகாரணைச் செக்கைலுபுர முடு பொடுக்கியில்.

4. லோங், கோயங், விய்ஸிதுபுர துட்டனியவ ஜூரத்தோலையாள், ஹூ பனிபிக்டுபுர மனுப்புறிவுத்துறை ஸுவமாய மெத்தயில் ஸுவகரமாய முரியில் கிடங்காலுபுர அபவாள் அனஸுவால் கொள்க்க பூத்துக்குவது நிதியை பாபிக்கூவாள் கஷ்டப்படுத்துக்குவது செய்து.

இலா ஜுரங் பொயிக்காற்றவர்கள் ஒரிக்கலூடு உரண்டான் யாதொல் வெபுவிமுழுவிலூ. அவர்க் கூவனிடு எடுதூ ஸாகாசுதானிலூடு பிராபிக்குவான் ஸாயிக்கூ, அத்தெல்துதிலே பாருத்தயிலூடு உஷ்ணமீனிலே நடுவிலூடு ஸாயிக்கூ. மெத்தக்கூ பக்கம் கூடு லோலமாய ஹப்போலூடு அவர்க் கூவனிடு பிரான் செய்யுண்டு.

இலா முனை காலுணவு அந்துகொள்ள மங்குப்புவே துவென்துவுடை பிரயாங்காரனமாயி கள்கொக்கா. இலா துவெக்காரனைகளை மங்குப்பிலங்கள் அவ்வை உறையும் செய்யுள்ளமைக்கிற கருப்பு அவர்களே அந்குப்பென்தலை திருமாயி பரிசோயிகளை அதிர்க் பிரஜனயூ அத்துற்றாபேக்கிதமான். அங்குப்பென்தலை ஸுக்ஷமாயி நிரீக்கிக்குண்டுதூமுலாங் அவ்விரில் நிர்க் கோட்டு மூலா உள்ளாகுநா மாலினுணவு மாறியெடுக்குவான் ஸாயிக்கூ; அந்துபோலை பிரஜன அத்துஞ்சிக்குண்டுதூமுலாங் வியசித்தரண்டலில் நிர்க்குதல் மாலினுணவு நீண்டிக்கிடுங்கு.

5. மங்குப்புவே அதுரையெல்லைகள் அலைவிலூ. இது உப்புவெலூடு கூடுக்குண்டுவே தாலைமாங் போலையாள், கூடுக்குங்கொருங் அத்து கூடுகொள்ளிரிக்கூ. ஒரிக்கலூடு அவர்க் கூடுக்கூத்துவிலை லாக்குவானிலூ.

அந்துகொள்ள எடுதூமங்குப்புங்காளோ அவர்களே அதுரையெல்லை புரிந்திகொரிக்குவான் குமிக்குங்காத் தொனில் அளவுதூஷியூ அவர்களே வெபுவிமுழுக்கு வர்த்திக்குங்குதூமாயி காளைப்படுகுங்கு.

அதுரையெல்லைக்கரளைத்திருக்குதல் குமம் ஒரிக்கலூடு தூஷி நல்லுங்கிலூ. அது குமனை ஏடுபோட்டு அளவுங்குமூலாங் ஸந்தாபவுடு உள்ளாக்குங்கு; அந்துபோலை அது குமனைக்கு மாற்றிமிக்குவான் குமித்தான் அத்து அது மங்குப்பு தோனிலேய்க்கூ கொள்கூ செய்வான்திக்கூ.

அதுமுறையில் பழுதனிகளிக்குவூன்தினுவேளி மனுஷுர் தமிழில் கலப்பிக்குக்கருப்பு அவை வலிய யூவனைஸ்லில் செய்யாவசானிக்குக்கருப்பு செய்யாருங்கள். ராஜாப் மரு ராஜாக்கியார்களைத்தெரியும், பிரதாப் பூர்த்தெனதிரையும், ஸஹோதரமார் தமிழும், ஸுமார்த்தைக்களில் தமிழும், ஸஹோதரமார் தமிழும் நிரந்தரமாய கலாத்திலேஸ்பீட்டுக்கருப்பு சிலபோலி அமேங்கும் கொல்லுக்கருப்பு செய்யுங்கு.

மனுஷுர் அவருடை ஜீவிதம் தெள ஹ
அநுமாபபுரத்திகளைச் சொல்ல அவர் மோஷிக்குக்கருப்பு, சுதாக்குக்கருப்பு விருங்காவலை நடத்துக்கருப்பு செய்யும்; பிரிக்கைப்பீட்டுபோலி அதிர்த்தினுள்ளாக்குங் அப்மானத்தாலும் ஶிக்ஷியாலும் அத்துறை வூக்குலப்பீட்டுங்கு.

அவர் அவருடை ஸதிரத்தாலும் வாக்காலும் பாபக்ரம்மன்ற செய்யுங்கு, மன்றப்புக்காள்கூடு தெருாய கர்மண்ணலில் வூப்புத்தாக்குங். அத்தால் பிபார்த்திக்கலை நல்லமாய பறுவசாங் மன்றிலாக்கியாலும் அது பிபார்த்திக்கலை தூக்கினும் பிஸ்துக்கருங்கு. வரும் ஜமண்ணலிலும் விவியண்மையை வேடங்கலூம் பூவுமிமுக்குக்கலூம் ஒரு பிஸ்துக்கல்லூபோலை வங்குகொள்ளிக்கூடு.

6. தூஷ்ணையாள் அதுமுறைவூடை ஹடயில் எழுவும் தீவ்மாயூலூத். மன் லாகிகாரையைச் சொல்லி பின்னில் ஸஞ்சிக்குவூன்வயாள்.

தூஷ்ண மன் அதுமுறைகள் ஸுரமமாயி வழுவாங்குலை ஒரு விழுநிலமாயி பர்னிக்குங்கு ஒரு வூத்தெற போலை அத்தோக்குத்திலுக்கு எழுபா நல்காருணைக்கூடியும் ஸதிப்பிக்கூடு. தூஷ்ண பூநோடுத்தினுங்குலை ஓலின்டை கிடக்குங் ஒழு விஷ ஸம்ப்புத்தினெபூலவயாள், அத்தோபூநோடுத்தின்லை தெரிகாளாவென்றும் ஸமூதயாய மனுஷுர் அதுக்குக்கூங்கு. அத்தோ ஒரு பூக்குத்திலை பட்டினுக்கருப்பு ஒரு பட்டினுக்கியு தூலுமாள். அத்தோ அதையா நல்கிய அது வூக்குத்தெற பாட ஸதிப்பிக்கூடு. தூஷ்ண அதிர்த்தி பத்தி மனுஷுர்த்தி வெக்காரிக் சித்தியிலேக்கு பிஸ்திலி ஹரணி செய்யுங்கு.

மனோமாலினுண்ணல்

அவிவெக்னிங்கு நமதுகட அமலங் ஹாடி கூகிட்டுசேல்சுங் அது மன்றினை ஸுயம் நலிக்குவான் விடுகூங். தூஷ்ளை விய்லிக்கலாய மங்குஷூரை தன்றே அத்திரிப்பளவுபலயத்தில் வருத்துகூங் ஒரு தூதமான். அத்தொவரை வழாற எழில்புத்தில் திறமயுடை வோக்னிலேக்ஸ் வலிட்டிட்டுக்கொள்கூபோக்கூங்.

ஒருள்ளதிய அன்றிக்கூப்ளை ரக்தத்தில் முக்கள் ஒருங்காயுடை முளிலிக்கு கொடுக்கூக்குயாளைக்கிற அது நாய அதிகூ பினாலை வூரிமமாயி கூகிட்டுக்கொள்ளத் தங்கூங். நாய, அத்தக்கீளிட்டுவாலும் அளிஶங் கொள்ளத் தொழுரையிட்டுவாலும் ஹா பிவர்த்தனை தூக்ரிங்கூங் கொள்ளிருக்கூங். தூஷ்ளையெனத் தாயிளே முளில் வீள உள்ளதிய எழில்புக்கூப்ளை போலையான், அத்த மங்குஷூரை நலிப்பிக்குவாதினை உதகூ.

ஒரு செரிய ஹிட்டிக்கூப்ளைத்தினுபேளி ரஸூ முருண்ணல் கரினமாயி பொருத்துகூங். அவை அவையுடை ராநிரம் முசுகுவாங் பிளை கொள்ளுகிறக்கூங். ஒரு திரி பாதம் காட்டினதிரை பிடிட்டுக்கூங்கூங் மங்குஷூர் தீர்த்துயாயும் அவைக்கு கைக்கள் தியாதி பொலுதிக்கூங். அது முருண்ணலைபூாலையும் விய்லியாய ஹா மங்குஷூரைபூாலையும் மங்குஷூர் லாகிக ஸுவண்ணலூடை பினாலை நடங் ஸுயம் பியில்லிக்கூங்.

7. பழரங்களிறங் பட்டுட்கொள்ளத் துவரளை செய்த் தில்லை பைராத்தினில் நின் கூச்ப்ராபிக்கால், எடுநால் மன்றினை அதைபோலொரு டட்கொள்ள மன்றில் உள்ளக்கூங் விஷப்பினக்கலை ப்ரதிரோயிக்கூவான் ஸாயிக்கூக்கயில். லோங், கேங்கால், விய்லிதூ, அவர்க்காரம் எடுநிவ மங்குஷூமன்றில் உற்புத்திகொல்லுகூங் விகாரண்ணலூக்கூங்விஷ்ணரண்ணலூன்.

மங்குஷூர் லோங், கேங்கால், விய்லிதூ, எடுநிவ விகாரண்ணலூன் வொயிக்களைப்பட்டுக்கால் அவர்த் தாதி, வளைந, அவர்மேலூங், பதிப்பையோங் எடுநிவ வீரிமாய கூத்துண்ணலீன் எழில்பூட்டுக்கயும் அவைஸாயுமாகுவானாயி கொல, மோஷ்ளை, விழிட்டாரம் தூட்டிய காருண்ணலீன் எழில்பூட்டுக்கயும் செய்யும்.

ഈ മുന്ന് തെറ്റായ മാനസികാവസ്ഥ, നാല് വാക് പ്രയോഗങ്ങൾ, മുന്ന് പാപനിർഭരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, എല്ലാംകൂടിചേർന്നാൽ പത്രം തെരുക്കളുടെ കണക്കു കിട്ടും.

മനുഷ്യർ നൃണ പരയുന്നത് ശ്രീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ അറിയാതെന്നെ എല്ലാ തെറ്റായ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തും. ദരിക്കൽ നൃണ പരയുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഭോഷ്ടത്തരമായി അനുദബമായേ എല്ലാക്കാരുണ്ടുള്ളും ചെയ്യുകയുള്ളൂം ലോഭം, കാമം, ഭയം, ഫോറം, ഉംഖാലാഭം, അസംരൗഢം തുടങ്ങിയ കാരുണ്യങ്ങൾ സാധാരണയായി മന്യത്തരത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതിനാൽ മന്യത്തരം എറ്റവും വലിയ പാപകാരണമായി കണക്കാക്കണം.

ക്രോധം, ലോഭം വിധ്യാത്മിത്യം തുടങ്ങിയ അധികാരങ്ങൾക്ക് അടിമലപ്പെട്ട് ദുഷ്കർമ്മങ്ങളാൽ ബന്ധിതനായി ദുരിതപൂർണ്ണമായ പുനർജ്ജമണ്ഡലം ഓന്നിനു പൂരിക്കുന്നതിനും ജീവിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ ബുദ്ധാനുഷ്ഠാനങ്ങളും പഠനങ്ങളും ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗമായി പരിത്തിക്കൂട്ടും അതിൽ നിന്ന് ഒരുപാന് ദുരിതപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് മോചനപും ലഭിക്കുന്നു.

8. അതുവെച്ചുള്ളിൽ നിന്ന് കർമ്മം ഉണ്ടാകുന്നു; കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് ദുഃഖം ജീവിക്കുന്നു. അതുവൊം, കർമ്മം, ദുഃഖം തുടങ്ങിയവ ഒരു ചാകം തിരിയുന്നതുപോലെ അവസാനമില്ലാതെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

തിരിയുന്ന ഈ ചാകം അതിമധ്യാന്തമില്ലാതെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യർ ഈ പുനർജ്ജമണ്ഡലിൽ നിന്ന് സ്വാത്രത്യം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു ജീവിതം മരിയാനിനെ പിൻതുടർന്ന് പോയികൊണ്ടിരിക്കും. അത് ഇടത്തവില്ലാത്ത ഒരു പ്രവാഹമായി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഈ അവസാനമില്ലാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവണഭൂട്ടന്
ചിതാഭസ്മം സൃഷ്ടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു പർവ്വതസമാനമായി
കാണപ്പെടും. ആരെങ്കിലും ഈ തുടർ ജീവണഭൂട്ടനും കുറിച്ചു തീർത്ത
മുളപ്പാലിന്റെ കണക്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു മഹാസംഗര
സമാനമായിതിക്കും.

എല്ലാ മനുഷ്യൻിലും ബുദ്ധസ്വഭാവം കൂടിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത്
ലാകികാറമാണെല്ലാക്കൂന്ന മനോമാലിന്യംഭൂട്ടനും അടിയിൽ പുതഞ്ഞു
കിടക്കുകയാണ്. അത് വളരെക്കാലമയി അറിയപ്പെടാതെ കിടക്കുകയാണ്.
അതിനാലാണ് ലോകത്തിൽ ദുഃഖം ഒരു തിരാശാധ്യപോലെ പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നത്.
മതമല്ല അതിനാലാണ് അവസാനമില്ലാതെ തിരിയിൽ ദുരിതം
നിരന്തരജീവിതങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

॥ മനുഷ്യ സ്വഭാവം

1. മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെ കടന്നുചെപ്പുവാൻ എത്രവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള
ഒരു നിബിഡ വന്നേരാക്കുന്ന ഉപമിക്കാം. മുഗ്ധസ്വഭാവത്തെ ഒരുപെക്ഷം വളരെ
എല്ലപ്പോലെ വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ
പൊതുവായി നാലു വിധത്തിൽ തന്റെ തിരിച്ചു വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കും .

ആദ്യമായി ചില മനുഷ്യർ തെരായ പഠനങ്ങൾക്കൊണ്ട് വളരെ
കർന്മമായ സന്യാസജീവിതം നയിക്കുകയും അതുമുഖം സ്വയം പീഡിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമതായി ചില മനുഷ്യർ ഹിന്ദുവ്യതികരിക്കായ കോലാ, മോഷണം,
കൂർത്ത എന്നിവയുടെ സ്വാധീനത്താൽ മറ്റൊരുവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു

முன்னாமதாயிகாளப்படுகூவர் தன்னெலூடாப்பும் மன்றத்தில் வரையும் ஒருவிக்கான் பேரிலிருக்கிறார்கள். நாலாமத்தை தரத்தில் வருடம் மன்றத்தில் சுயங் கஷ்டப்படுகிற் அனாவீசிக்கிடை மன்றத்தில் கஷ்டப்படுகிற நினர் கைக்கூடியார். இந் நாலாமத்தை தரத்திலிருந்து அதற்குக்கீழ் ஸ்வாமிப்பதானால் பரிக்கூக்கியும் அதற்குமூலம் அநைக்காரம், கோயா, விய்விதாம் தூட்டியிவரய்கள் விரலாமமிடுக்கியும் கருளார்த்தவும் ஸமாயானம் நிர்ணத்துமாய ஜீவிதம் நயிக்கூக்கியும் மன்றத்தில்வர்கள் அதை அனாவீசிவேற்றுமாக்கிகொடுக்கூக்கியும் செய்யுங்கள்.

2. முன்னாமத்திலிருந்து மன்றத்தில் பிரயானமாயும் இந் லோகத்தில் காளைவான் ஸாயிக்கூடும். அதற்கு வகுப்பிலிருப்படுகூவர் கழிவை எடுத்துபோலை ஆயமாள்; அவர் எலுமிழ்நின்றே ஹெஷுத்தினாகும் வெவராய் சிறந்துகூடும் அதிமப்படுக்கியும் அதை நினைக்காலம் நிலநிர்ணத்துக்கியும் செய்யுங்கள். உலகால் வகுப்பிலிருப்படுகூவர் மளைக்கிள் எடுத்திய அக்ஷரங்களில் போலையாள், பகை, அவருட ஹெஷும் வழிவையோல் மாரிப்போகுங்கள். அவரஸாமதை வகுப்பிலிருப்படுகூவர் மன்றத்தில் எடுத்திய அக்ஷரங்களில்போலையாள், அவர் களிக்கலையும் மாரிகொள்ளிக்கூடிய சிறந்தக்கலையில், அவர் மன்றத்திலிருந்து ஒப்புவாக்குக்கூடியும் பிரத்தினிக்கூடியும் விலக்கைக்குக்காரியில் மாற்றமிழும் அத்தால் குஶலங்கூடியும் ஸுளாக்கூடியும் பிரத்தினிக்காரியில். அவருட மன்றத்தில் ஈவுவையும் ஈானவுமாயிரிக்கூடும்.

மனு முன்னாமத்திலிருந்து மன்றத்தில் காளைப்படுகூங்களால் மன்றத்தில் பெட்டுவர்கள் யிக்காரிக்கிறதும் கரிந்புயற்றாளிலம்மன்றத்தில் வருடம் ஏற்கிக்கலையும் த௃ஷ்ணவராதவருமாக்குங்கள். அத்தினாள் அவருட ஸுலாவை விடுதலை ஏலுமிழ்நின்றே மன்றத்தில் மன்றத்திலிருப்புக்காலானதான். மனு சிறந்த வழிரை ஈானவும் ஈானத்தில் மன்றத்திலிருப்புக்காலானதான். மனு பிரத்தினிக்கூடியும் பிரத்தினிக்கூடுகூவரும் காருண்டல் ஞானயோடு நடத்துகூவருமாள்; இவருட ஸுலாவையும் ரீதிக்கிறதும் எலுமிழ்நின்றே மன்றத்திலிருப்புக்காலானதான் பிரத்தினிக்கூடுகூவருமாயும் நியாயத்தின்றே கொள்கூவானவராயத்தினாள் அவருட பிரத்தினான ரீதிக்கல் மன்றத்திலிருப்புக்காலான் பிரயானமாள்.

മനുഷ്യനെ ഇണങ്ങെന പലർത്തിക്കലിലും ഗണത്തിലും തരം നിരിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും മനുഷ്യ സ്വഭാവം യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷയമാണ്. ശ്രീബുദ്ധൻ മനുഷ്യസ്വഭാവം കൃത്യമായി നിർണ്ണയിക്കാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബുദ്ധസൂക്തശാഖയിൽ നിന്നാർജ്ജിക്കുന്ന പ്രജന്നയിൽ നിന്ന് നമ്മുക്കും ആ കഴിപ്പ് നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും.

III മനുഷ്യജീവിതം

1. മനുഷ്യജീവിതത്തെ നദിയിൽ വള്ളം തുഴഞ്ഞു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു തോണിക്കാരരസ്സിൽ പ്രസിദ്ധമാണ് ഉപമിക്കാം. തോണിക്കാരൻ വിരുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശശ്നൂലും കേട്ട്, അത് അവനെ ഇണങ്ങെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി, സുക്ഷിച്ച് തുമ്പയുക, നദി മുണ്ടായും നീഞ്ഞുതോറും വേഗതക്കുടിവാസുന്നതാണ്, അതിനകം താമസിയാതെ ഒരുപാലിയ ചുശി മുന്നിൽ ഒലിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല അവിടപിടം മുതലകളും ഭൂതങ്ങളും പാരക്കുന്നെല്ലുമുണ്ട്. ഈ ധാര തുടർന്നാൽ ഒരുപാക്കശ നീ നശിച്ചുപോകും.

ഈ കമയിൽ വേഗമുള്ള ഷയകന്ന് ഉത്രേശിച്ചത് തൃപ്തി നിരണ്ട ജീവിതത്തെയാണ്; തോണിക്കാരരസ്സിൽ തുച്ഛച്ഛിലിനെ അവരസ്സിൽ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുവാനുള്ള വാൺചർച്ചയെയാണ്; ശക്തമായ ഷയകന്ന് ഉത്രേശിച്ചത് വരാൻപോകുന്ന ദുഃഖങ്ങളും വേദനയുമാണ്; ചുശിയെന്നുത്രേശിച്ചത് നെന്മിപ്പിക്കമായ അനുഭൂതിയെയും സുവാതിനെയുമാണ്; മുതലകളും ഭൂതങ്ങളും ഉത്രേശിച്ചത് നാശവും ദുഃഖവും മരണവും പതിയിരിക്കുന്ന സ്വയം മൃദുകിപ്പോകുന്ന വൈകാരികജീവിതത്തിലും അവന്മായ ശശ്നൂലും ബുദ്ധവചനങ്ങൾ നല്കുന്ന താക്കിതാണ്.

മദ്ദാരു കുമ ശ്രദ്ധിക്കുക കൂദവാളിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഭക്തിയുടെ കണ്ണുവെച്ചിച്ച് ഒരു പൊട്ടുകിണിരസ്സിൽ നടവിലേക്ക് തുണികിടക്കുന്ന മരവള്ളിയിൽ പിടിച്ചുതുണി ഒളിച്ചിരുന്നു. തുണി കിടന്നുകൊണ്ട് താഴേക്കിടന്നിയ ആ മനുഷ്യൻ കണ്ണത്ത് വിഷസ്സ്പുങ്ങൾ തന്നെയും നോക്കിയിരുക്കുന്നതാണ്. അയാൾ സുരക്ഷക്കായി വള്ളിയിൽ ആണ്ടുപിടിച്ചു അപ്പോൾ അയാളുടെ ഭയബഹുലമായ മനസ്സിലേക്ക് മദ്ദാരു കാര്യം

വെളിവായിവന്നു. താൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വള്ളി ഒരു കറുപ്പു നിറത്തിലും വെള്ളിനിറത്തിലുമുള്ള രണ്ടാം കാർണ്ണു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എത്ര സമയവും താൻ താഴെ തനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന സർപ്പങ്ങൾക്കിരയായെങ്കാം. അപ്പോൾ അയാൾ തണ്ട്രി തലയ്ക്കുമുകളിൽ തുണ്ടിക്കിടക്കുന്ന തേൻചു കുട്ടിൽ നിന്ന് തണ്ട്രി മുവഭാഗത്തെയ്ക്ക് തേൻ ഇട്ടിട്ട് വീഴുന്നതു കണ്ണു അപായത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയം വിന്മുണ്ടിയിലേക്ക് മാറ്റികൊണ്ട് അയാൾ തേനിയ്ക്കുന്ന രൂചി ആസ്യദ്ധക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഈ ഉദാഹരണത്തിലെ ഹതഭാഗ്യനായ മനുഷ്യൻ ദ്വാരാത്തിൽ ജീവിച്ച് എക്കനായി മരിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സാധാരണമനുച്ചുജിവിതത്തിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അയാളെ തുരത്തുന്ന ഭേദമായും കിണർജിലെ സർപ്പവും അവരുൾ ശരീരത്തെയും അതിൽ കുടിക്കൊള്ളുന്ന ലാകികാഗഹാദാജൈയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അവൻ ആത്മയമായി തുണ്ടിപിടിച്ച് വള്ളി ജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കറുപ്പും വെള്ളപ്പും നിറത്തിലുള്ള എലികൾ രാത്രി പകലുകളായി തിരിക്കാവുന്ന സമയത്തെല്ലായും വർഷങ്ങളുടെ പിന്തുചരംചുയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തേൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ദ്വാരാവണങ്ങളും മരന്ന് ലംകിക്കമായ സുഖാനുഭൂതികളിൽ മൃദുകുവാനുള്ള രീതിയെയും കാണിക്കുന്നു.

2. മദ്രാസ ഭൂജ്ഞാനം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഒരു രാജാവ് ഒരിക്കൽ ഒരു പെട്ടി തണ്ട്രി ഒരു ഭൂത്യുണ്ട് എൽപ്പിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: “ഈ പെട്ടിയിൽ നാലു പാസ്പുകളുണ്ട്, ഇവയെ നീ നിന്നേ നിയന്ത്രണത്തിൽ വൈകണ്ണം ഇതിൽ ഒന്നിനു പോലും ഒരു ആപനത്തും വരുത്തേണ്ടത്. മരിച്ച് എത്തെങ്കിലുമെന്നാണ് എന്നെങ്കിലും ആപനേന്നൊ വിഷമമോ സംബവിച്ചാൽ, നീ മരണ ശിക്ഷകൾ അർഹനാകും.” രാജാവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനക്കു ഭയന് ആ പെട്ടികൾ എൻ്റെന്നുടച്ചിട്ട് അവൻ അവിടെന്നും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.

രാജാവ് തണ്ട്രി അഞ്ചു ഭേദങ്ങൾ ആട്ടുതേതെയ്ക്ക് അയച്ചു. അഞ്ചും ആ ഭേദങ്ങൾ അയാളെ കുടുക്കുടിക്കൊണ്ടു പോകാം എന്ന ചിന്തയിൽ ഭൂത്യോട് വള്ളരം സാമ്പത്തിക സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ സാമ്പത്തിയിൽ അവിശ്വസിച്ച് അവിടെ നിന്നും രക്ഷപെട്ട് മദ്രാസ ശാമത്തിൽ അദ്ദേം പാപിച്ചു.

എന്നാൽ അവിടെ അവൻ മദ്ദരു സത്യം മനസ്സിലാക്കി. ആ ശ്രമത്തിൽ അരുകുകിരഞ്ഞാരുണ്ടെന്നും അവൻ അവനെ എത്തുനേരം വേണമെങ്കിലും അക്കമിക്കും. ഈ പിവറമർണ്ണ അയാൾ ആ കിക്കരയാരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനായി അവിടെനിന്നും ഓടി ഒരു നദിക്കാരയിൽ ചെന്നുചേരിന്നു. അവനെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആപത്തുകളെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയ ആ മനസ്സിൽ ഒരു ചെറിയ വള്ളം സ്വയം നിർമ്മിച്ച് ആ ദുർഘടമായ നദി സ്വയം തുഴഞ്ഞു കടന്ന് രക്ഷ പ്രാപിച്ചു.

ഈ കമയിലെ “നാലു സർപ്പങ്ങൾ” ശരീരത്തിന്റെ നിർമ്മാണ ഘടകങ്ങളായ വായു, ജലം, ഭൂമി, അശി എന്നി നാല് ഭൂതങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രാജാവിശ്രീ അദ്ദേഹം ആലാഹാണ്ണ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവ ശുദ്ധമായ മനസ്സിന്റെ ശത്രുവാൺ, അതിനാൽ അതിനെ ദേന്ന് അവൻ അവിടെ നിന്നും രക്ഷപെടുന്നു.

സൗഹ്യം ഭാവത്തിൽ പിൻതുടർന്നു ഫോകുന്ന അണഞ്ചുംഭവൻ പഞ്ചസ്കന്ധങ്ങളായ (അഞ്ച് സമുച്ചയങ്ങളു) രൂപം, വികാരം, പ്രത്യക്ഷം, സംസ്ഥാരം, ഭോധം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അണഞ്ചുകാരുജങ്ങളാണ് മനസ്സിന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ രൂപോപ്പെടുത്തുന്നത്.

സുരക്ഷിതമായ ശ്രാമം എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നത് ആരു ഇന്ത്യിയങ്ങളെയാണ്. എന്നാൽ ആർ കിക്കരാർ എന്നാൽ ആർ ഇന്ത്യിയ ചോർത്തണ്ണലായ ഭവ്യങ്ങളെയാണ്. ആ ഭവ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മനസ്സിലാക്കിയിൽ സ്വതന്ത്രാഹിയായ മനസ്സിൽ, ഓടി ജീവിതവുംഭവങ്ങളാകുന്ന ആ നദിക്കരയിൽ എത്തിനിന്നും.

അതിനുശേഷം അയാൾ ഒരു ചണ്ണാടം സ്വയം നിർമ്മിച്ച് അവിടെ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിച്ചു. ആ ചണ്ണാടം ബുദ്ധിമുട്ടു വചനങ്ങളുയും പഠനങ്ങളുയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ബുദ്ധാർഹത്തെ പിൻതുടരുന്നത് ഒരു മനസ്സിന് അവൻ തന്നെ അന്തർപ്പിനമായിരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗമാണ്.

3. ഒരു മകന് അവൻറെ മാതാവിനെന്നും മാതാവിന് മകനെന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള മുന്നാവശ്വരങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ട് : അവ, തിപിട്ടത സമയത്ത്, വെള്ളപൊക്കത്തിൽ സമയത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ കൊള്ളല്ലയും സമയത്ത്. ഇന്തരം പ്രതികൂല സമയങ്ങളിൽ പോലും ഒരു മനുഷ്യന് ഒരുപക്ഷ അഞ്ചോട്ടുമിണ്ടാക്കും സഹായിക്കുവാൻ സാധിച്ചുക്കും.

എന്നാൽ മറ്റു മുന്നു സമയങ്ങളിൽ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഒരു മകന് അവൻറെ മാതാവിനെയോ, മാതാവിന് പുത്രത്തെയോ ഒഴുതരത്തിലും സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവ, രോഗസമയത്തും, വാർദ്ധക്യം വരുന്നതിനെത്തും, മരണത്തെ തടുക്കുന്നതിലുമാണ്.

എങ്ങനെന്നാണ് ഒരു പുതൻ മാതാവിൻ്റെ വാർദ്ധക്യം എന്തെടുത്ത് അവരെ വാർദ്ധക്യം വരുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നത്? അതുപോലെ എങ്ങനെ ഒരു മാതാവിനെക്കാണ്ട് തന്റെ പുതൻറെ രോഗം എന്നുവാൻ അവനെ അതിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്? എങ്ങനെ അവർക്കു മരണം അടക്കത്തുവരുമ്പോൾ പരസ്പരം സഹായിച്ച് മരണത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താൻ സാധിക്കും? അവർ പരസ്പരം എത്രയധികം ഔദ്യമിച്ചിരുന്നാലും, അവർ അഞ്ചോട്ടുമിണ്ടാക്കും എത്രവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നാലും ഇന്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സാഹായിക്കുകയെന്നത് ദുഷ്ടരമായ കാര്യങ്ങളാണ്.

4. ഒരിക്കൽ നടക്കത്തിൽ രാജാവായ യമൻ സുകർമ്മ സിവിയാലും അധർമ്മജീവിതത്തിൽ ഫലമായും നടക്കത്തിൽ വന്നുപെട്ട ഒരു ഹതഭാഗ്യനായ വ്യക്തിയോട് അവൻറെ ജീവിതത്തിലെപ്പോഴുക്കിലും സ്വർഗ്ഗവുത്തമാരെ കണക്കുണ്ടോയെന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു മറുപടിയായി അയാൾ അഞ്ചനെന്നെയാരനുഭവം ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു.

തുടർന്ന് യമൻ അയാളോട് അയാളുടെ അറിവിൽ മറ്റാരകിലും വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ച് അവശ്വനായി വക്രയും കൂത്തിപിടിച്ച് നടക്കുന്നതു കണക്കുണ്ടോയെന്നു മല്ലാരു ചോദ്യവും ചോദിച്ചു. അയാൾ തന്റെ ദൃഢോക്തി ജീവിതത്തിൽ അഞ്ചനെ പലരെയും കണക്കുള്ളതായി മറുപടി പറഞ്ഞു. യമൻ

പറഞ്ഞു: “നീ ഈ ഭൂഖം അനുഭവിക്കുന്നത് ഈ ജീവിതത്തിൽ ചെങ്ങുണ്ടു മാറ്റണ്ടെല്ലക്കുംചും വാർമ്മക്കുതെന നേരിട്ടേണ്ടുന പഴിക്കെല്ലക്കുംചും മറുപ്പ് ആ ദൈവദുര്ഗയെ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം ശ്രവിക്കാതെ തള്ളി കളഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ്.”

പിണ്ഡം ധമൻ അയാളോട് വേരെയൊരു ക്ഷീണിതന്നും ദർശനും വിമുഖനുമായ മഹാരാധു മനുഷ്യനെ കണ്ടു മുട്ടിയിട്ടുണ്ടോ എന്നൊരു ചോദ്യവും ചോദിച്ചു. അതിനുത്തമായി അഞ്ഞെന്ന പലദേഹങ്ങും കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ടന് ഉത്തരവും നൽകി. അപ്പോൾ അതിനുത്തമായി ധമൻ പറഞ്ഞു: “ ഇവിടെ വരുവാൻകാരണം അസുവണ്ണങ്ങളെ പ്രസ്തിവേബാധവനാക്കണ്ടതും ആ ദൈവദുര്ഗതനെ മനസ്സിലാക്കാതെ തിരുന്നിച്ചുതു കൊണ്ടാണ്. അവൻ വന്നത് നിനക്ക് ആ പഴി പറഞ്ഞു തരുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു.”

അതിനുശേഷം ധമൻ അവനോട് ഒരിക്കൽകൂടി ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു, അവൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ശവഗ്രന്ഥിരുന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടോയെന്ന്. അതിനും അയാൾ താൻ ധാരാളം അഞ്ഞെന്നയുള്ള ശരിരങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉത്തരം നൽകി. അപ്പോൾ ധമൻ പറഞ്ഞു: “നീ ഇവിടെ വരുപാൻ കാരണം ആ സ്വർഗീയ ദൃതിമാരു മനസ്സിലാക്കാതെ പോയതും അവൻ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം കേൾക്കാതെ പോയതും കൊണ്ടാണ്. അവൻ നിന്നെ ഭൂഖാത്മപ്രസ്തി പരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വന്നവരായിരുന്നു അവരെ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈ വിധി വരുകയില്ലായിരുന്നു.”

5. ഒരിക്കൽ ധമിക്കർന്ന് ഭാഗ്യയും യുവതിയുമായ കിസശാതമിഥ്യവനന്നു ശ്രീ വളരെ വിവശയായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ മരിച്ചുപോയ കൂദണിന്നെന്ന് ശവപും എടുത്തുകൊണ്ട് പിടി വിടാനരു കയറിയിരുന്നു. ആ മൃത ശ്രിഗൃഹിന് ജീവൻ തിരികെ കിട്ടുണ്ടാം അതിനു വേണ്ടി അവൻ കാണുന്നവരോടൊക്കെ കേണപേക്ഷിച്ചു.

ആർക്കും അവളെ ഒരുവിധത്തിലും സഹായിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. എല്ലാവരും അവളോട് സഹതാപം കാണിച്ചുവെക്കിലും ആർക്കും ഓന്നും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഒരു ബുദ്ധിശ്രീയാൻ അവളെ സഹായിക്കാമെന്ന് ഉറപ്പു നല്കുകയും അവളെ ജീതാവഗന്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബുദ്ധഭാവാണ് അടക്കത്ത് എത്തിക്കുകയും ചെയ്യു.

ഭഗവാൻ അവളെ പള്ളിരു കാര്യാന്വേഷിക്കിലും ഓന്നുകയും അവളുടെ മനസ്സിൽ ആശയത്തിൽ പതിഞ്ഞിപ്പുള്ളി ദുഃഖം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു. അതിനുശേഷം അവളോട് കൂട്ടിരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി കുറച്ച് മുതിരവിന്തുകൾ വേണമെന്നും അത് മരണം തന്ത്രവരെ വന്നിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വിട്ടിൽ നിന്ന് വേണമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയുകയും ചെയ്യു.

അവൾ അവിടെയുമിവിടെയും അങ്ങനെയെന്നു വീട് കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചുവെക്കിലും അതെല്ലാം വിഹലമായി. അതിനുശേഷം അവൾ സ്വയം ഭഗവാന്റെ അടക്കത്തുവരുകയും അവളുടെ അത്ഥാർത്ഥമാക്രമം വിഹലമായതിനെപ്പറ്റി അറിയിക്കുകയും ചെയ്യു. ബുദ്ധഭഗവാന്റെ ശാന്തവും കരുണാഭിത്വവുമായ മുഖഭാവത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് എല്ലാകാരാന്വേഷിലും പള്ളിരു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു. അതിനുശേഷം മദ്ദാന്നനുമുൻയാടാതെ അവർ ആ മൃതശ്രീശ്രീവിനെ എടുത്ത് ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യു. പ്രായേണ അവർ ബുദ്ധഭഗവാന്റെ ശ്രിഷ്ടയായി തീരുകയും ചെയ്യു.

IV മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ യാമാർത്ഥ്യം

1. ഈ ലോകത്തിലെല്ലാ മനുഷ്യർ സ്വാർത്ഥരും കരുണായില്ലാത്തവരുമാകുവാനുള്ള നിതിയിലെല്ലാവരാണ്; അവർക്ക് എണ്ണനെ ഘ്രാനിക്കണമെന്നോ പരസ്യം എണ്ണനെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നോ അഭിഭൂക്താം. അവർ പള്ളിരെ ചെറിയ കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ കലഹിക്കുകയും സ്വന്നം വ്യക്തിത്വത്തെ നാശപ്പെടുത്തുകയും രൂപം എറു വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു, മാത്രമല്ല, അവർ അവരുടെ തന്നെ ഭൂരിത്തങ്ങൾക്കും ദുഃഖത്തിനും കാരണമാകുന്നു.

യന്വരാന്തരത്തോട് ദർശനരംഗത്തോട് ഉള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ അവർ പണ്ടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് വിഷയിക്കുന്നു; അവർ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നും സുഖിക്ഷിതയിൽ നിന്നും കുഴുപ്പുടുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതം ഫോറ്റോൾ നിയന്ത്രിതവും ദർശകലയും തൃപ്പിവരാത്തത്തുമാണ്.

യന്വരാൻ അവരെ സ്വന്തിനെപ്പറ്റി ബോധവാനായിരിക്കും; അവൻ അവരെ മന്ത്രിരഞ്ഞെള്ളപ്പറ്റിയും മന്ത്ര സ്വന്തതുവകക്കെള്ളപ്പറ്റിയും വളരെ ചീനാഭരിതനായിരിക്കും. അവൻ അതിബേശ്മ മേൽ എത്രെങ്കിലും നാശം വന്നു വീഴുമോയെന്ന് എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, തീപിടുത്തം, കള്ളത്താരുടെ അടക്കമണം, ചുംബികൾ കവറിനെന്നടുത്തുകൊണ്ടിരുപോക തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളുടെയും അയാളുടെ മനസ്സ് ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതു മാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതു അനുഭവമാണ്. അതു മാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതു അനുഭവമാണ്. അവരെ മരണം അവൻ തന്നെ പോകുന്ന ഒരു ധാരയാണ്. അതു അവരെ സഹായിക്കുകയില്ല.

ഒരു ദർശനായ മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ഇല്ലായ്ക്കിൽ നിന്ന് കുഴുപ്പുടുക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത് അവനിൽ അവസാനമില്ലാതെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവിടന്തിന് കാരണമാകുന്നു. ആദ്യമായി നിലവും അതിൽ ഒരുപീഡും, ഇത്തരം സുവസന്നകരുണ്ടെല്ലാം യാത്രയിൽ അയാൾ മനസ്സും ശ്രദ്ധവും അത്യധികം ക്ഷീണിതനായി തന്റെ മദ്യവയസ്തും മരണമടയുന്നു.

ഈ ലോകം മധ്യവർഗ്ഗം അവരെന്തിരെ നിലകൊള്ളുന്നതായി തോന്നും. മരണം പോലും വളരെ നീളമുള്ളതും താൻ തന്നെ എക്കന്നായി നടത്തേണ്ട ഒരു സവാരിയായും അവന് തോന്നും. ദർശകൾ വേദന പീഡനപൂർത്തമാണ്.

2. ഈ ലോകത്തിൽ അഞ്ചു ക്രൂരവും കരിനവുമായ പാപങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യമായി, കൊടുവെരും: എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും, ചെറിയ പ്രാണികൾ പോലും ഓന്നിനെതിരായി മരണം എന്നതിനില്ലാതെയും, അധികമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശക്തമായവ മുൻവലമായവയെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കും; ദുർബലമായവ ശക്തമായവയെ തന്ത്രങ്ങളിലും കീഴ്പ്പെടുത്തും. എല്ലായിടത്തും ഈ തുപോലുള്ള സംഘർഷങ്ങളും പീഡനങ്ങളും തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി, ഇവിടെ ഒരോരുത്തരുചേടയും അധികാരങ്ങളുടെ
പരിധിക്കുള്ളിച്ച് യാത്രാവു മുൻ ധാരണയുമില്ല. പിതാവിന് പുത്രന്റെയും;
മുത്തസഹാദരന് ഇളയവർഗ്ഗയും; ഭർത്താവിന് ഭാര്യയുടെയും; ബന്ധവിന്
ചാർച്ചകാരണ്ടെയും ആവശ്യങ്ങളുകുറിച്ചും അധികാരങ്ങളുകുറിച്ചും
യാത്രാവു അറിവുമില്ല. അവൻ പരസ്യരം ചർക്കുകയും മറള്ളുവരുടെ മേൽ
അധികാരം സ്ഥാപിക്കുവാനും നിയന്ത്രിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും
അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥതയോ മൈവാദമോ വിശ്വാസമോ
ഉണ്ടാവില്ല.

മൃന്മാരതായി, സ്ത്രീപുരുഷങ്ങാരുടെയിടയിൽ ശരിയായ അതിർവരന്പുകൾ
ഇല്ലാതെ പെരുമാറ്റപും ജീവിതത്തികളും. എല്ലാംസമയത്തും
അഭിലഷണിയമല്ലാതെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരയുണ്ടാക്കാവുന്ന ലാക്കിക
ചോപ്പുകളും പിന്നീട് സംഭവിക്കാവുന്ന അക്കമ്പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരു
കമയിലെന്നപോലെ തുടരുന്നു.

നാലമതായി, മനുഷ്യർിൽ മറള്ളുവരെ മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുവാനും
അവരുടെ അവകാശങ്ങളുപ്പറി അനുഭവ ഭാവിക്കുവാനും, മറള്ളുവരുടെ
പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം സ്വന്തം ഭാഗത്തേക്ക് കൊണ്ടുപറുവാനും അത് സ്വന്തം
കഴിവായി പ്രവൃത്തിക്കാനും ഒരു വലിയ തുരസ്യാഭാജനങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ട്.
അതുമാത്രമല്ല മറള്ളുവരെപ്പറ്റി പരദൂഷണം പരയുവാനും, ചർച്ചകുവാനും,
അവഹോഴ്ചകുവാനും ഒരു വലിയ തുരസ്യാഭാജനങ്ങൾക്കും കാണാൻ സാധിക്കും.

അഞ്ചാമതായി, മനുഷ്യർിൽ കാണുന്ന ഒരു രീതിയാണ് അവർക്ക്
മറള്ളുവരോടുള്ള കടമയിൽ നിന്നും ഉത്തരവാദിത്തുന്നിൽ നിന്നും
ഒളിച്ചുംടുകയോ കണ്ണിലെപ്പുന്നു നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്. സാധാരണയായി ഒരു
മനുഷ്യൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാഡാരം അവര്ക്ക് സുഖസൗകര്യങ്ങളും
താൽപര്യങ്ങളുമാണ്. ഒരു സാമൂഹികജീവിയെന്ന നിലയിൽ തന്റെ കടമകൾ
മറക്കുകയും സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ കിടുംതുമാത്രം പിടിച്ചു
വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പെരുമാറ്റം അവനെ ഒരു സ്വാർത്ഥനായി
പിതൃകർക്കപ്പെടുന്നതിനിടയാക്കും.

3. മനുഷ്യൻ് പരസ്പരം കാര്യണ്ടവും ഫേയർവും ഉണ്ടായിരിക്കണം; അങ്ങൊട്ടുമിഞ്ഞാട്ടും വിള്ളുവിഴചകൾ ചെയ്യുകൊണ്ടുവേണം അവർ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ; കാഴ്ചപ്പാടിൽ സഹായിക്കുന്നതായിരിക്കണം അവരുടെ മനസ്സ് എന്നാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ സ്വർത്ഥമന്യും തന്നിൽക്കൊണ്ടുമാണ്. അവൻ തന്റെ പരാജയങ്ങളെ മറുള്ളുവരുടെ മേൽ ഏകദിവയ്ക്കുവാനും വിജയത്തിൽ അവിത്തമായി അവകാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർത്തിന് ഇത്തരം സ്വഭാവം വളരെ പേരാത്തിൽ പള്ളുകയും ചിലയവസരങ്ങളിൽ സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വിധത്തിൽ മോർഹാകുകയും ചെയ്യും.

ഇത്തരം വികാരങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ബലപ്രയോഗത്തിലോ രക്ഷച്ചാരിച്ചിലിലോ അവസാനിക്കുന്നില്ല. അവ മറുന്നീനികളിൽ മനുഷ്യമനസ്സിനെ മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവ ശത്രുതാ മനോഭാവം, ഭോജ്യസ്വഭാവം തുടങ്ങിയവയായി മനസ്സിൽ അടക്കിയിൽ കല്ലിലെഫുതിയ എഴുത്തു പോലെ ഉറഞ്ഞുകൂടിക്കും, അത് അവനെ കാലാകാലങ്ങളിൽ വളരെ സാരമായും പ്രതികൂലമായും സ്വാധീനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

സത്യത്തിൽ ഈ ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ തനിയെ ജനിച്ച് മരിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം ആരും അവനൊടൊപ്പം അനുഭവിച്ചു തീർക്കുന്നില്ല.

കർമ്മവും അതിന്റെ ഫലവും സാർവലാക്കികമാണ്. ഒരേ മനുഷ്യനും അവൻ്റെ പാപഭാരം ചുമലിലേറ്റി നടക്കുകയും അതിന്റെ ഫലം സ്വയം അനുഭവിച്ച് തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ തരും തന്നെയാണ് സകർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും സാർവിക്കുന്നത്. കാര്യണ്ടത്തിലും ഫേയർത്തിലുമധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നല്ല ഫലങ്ങളായ സുവിഖ്യവും സമാധാനവും സംഭവാശവും മനുഷ്യൻ നൽകുന്നു.

4. വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നതോടും മനുഷ്യൻ് അവൻ്റെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ശരിയായ ഭോധം ലഭിക്കുന്നു. അവൻ എത്രമാത്രം അസൃതയോടും, ദുഷ്പരിഹരണാടും അടക്കത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റൊക്കുന്നേപാൾ അവൻ കൂടുതൽ അശക്തനാകുന്നു. അശക്തനായ മനുഷ്യൻ മറുള്ളവരുമായി കലഹിക്കുകയും പാപകർമ്മങ്ങളിൽ കൂടുതൽ മുഴുകുകയും ശരിയായ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെ ബലിയാടാക്കുന്ന അവൻ അവസാനമായി ആകുച്ചിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടാനാവതെ അവിടെ തന്നെ കിടന്നു നശിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ നാശത്തിൽന്ന് പാതയിൽ ജീവിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും നാക്കത്തിന്റെയും അലിവിത്തമായ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ജീവിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും കഴിപ്പടക്കവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമായവയും കൃത്യതയില്ലാത്തവയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും യമാർത്ഥമായ സുവഖ്യം സന്ദേഹംവും അഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനെപ്പറ്റി സഹതപിക്കുവാനെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

5. ഭൂവഞ്ചലും പരിതാപഞ്ചലും നിരഞ്ഞ ഈ ജീവത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ സുഖം തേടി നടക്കുന്നതിൽ അതിരായമില്ല. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു തന്നെ ദുഖവും അസന്നാഹവും അവനെ പിൻതുടരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

സ്വാർത്ഥമായ കാര്യങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഒരു മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും തനിക്കു ചുരുക്കപാടുമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അവരാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാലാണ് അവസാനമില്ലാത്ത ദുഖവും സന്നാഹവും അവനെ പിൻതുടരുകയും അവൻസ്രീ മനസ്സിൽ ചെവരാണ്വും ഭ്രംജവും അവസാനമില്ലാതെ തുടരുകയും ചെയ്യും.

ആർഡന്തിന്റെയും സുവത്തിന്റെയും സമയം വളരെ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോകും; ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നും അവസാനമില്ലാതെ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

6. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർ ചെറുപ്പവും ആരോഗ്യവുമുള്ളപ്പാർ അഹാകാരത്തിൽ നിന്നും ലോത്രത്തിൽ നിന്നും ലാകിക സുവഞ്ചിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ പഠിക്കണം. അതുമാത്രമല്ല, വളരെ കാര്യമായി യമാർത്ഥജ്ഞാനം ആർജിക്കുവാൻ പഠിക്കണം. എന്നെന്നാൽ സുവഖ്യം സന്ദേഹവും നിലനിർത്തുന്നതിൽ ഈ ലോകത്തിൽ അനാനബന്ധകാർ വലിയ ആന്ത്രാധ്യമായി ഒന്നും തന്നെയില്ല.

ஸாயாரளையாயி மனுஷுர் கற்றம்பெப்பிதமாய ஜீவித பசுவான்தலதெடு
ஶரிக்கும் மன்றிலாகக்குணிலூ. அவர் அவருடை தனதுதிலமாய வோகெனதிலூ
அஹகாரத்திலழுபிசுரிதமாய ஜீவித ஸயாரளை துக்ரினுகொள்ளிருக்கு. நபு
பேவர்த்திக்கி ஸானோஷவும் பாப்பவர்த்திக்கி ஒஃவபும்
நஞ்குமென்றின்னிருக்கான் தலையும் அவர் அத்திருக் கோவங்களிக்க
வியேயமாயி பிவர்த்திக்குண்டு. மனுஷுரை பிவர்த்தனைளிலழுகூ வெக்கலூ
அவரை ஹா ஜீவிதத்திற் மாற்றமலூ வரும் ஜீவிதத்திலூ அவரை பழுப்புரி
ஜீவிக்குந மனுஷுரூடயிதிலூ வழா மோசமாய ஸாயிகாங் செலுத்தூ.

அவர் அவருடை ஒஃவன்னலூட காருத்திற் வழா வர வாக்குலரூ
அதினைப்புரி சிரியாயிருமாள். அத்திருத்தின்னாக்குடா அவருடை
வர்த்தமானகால பிவர்த்தனைளிக்க அவருடை ஜீவிதத்திற் ஸாரமாய
ஸாயிகாங் செலுத்துவான் ஸாயிக்குமென்று. அவருடை வர்த்தமானகாலஜீவிதம்
ஒரு களங்களிக்க அவருடை ஹுதகால ஜீவிதத்திற்கு பிதிமலங்மாள். ஏங்கான்
அவர் அவருடை வர்த்தமானகால ஜீவிதத்தைப்புரியும் அதிலை அமுகவன்னலை
பூரியும் மாற்றமெ சிரிக்காராக்கு.

ஹா ஜீவிதத்திற் னாயுமதை நிதுமாயி நிதிக்குணிலூ; ஏஃபாங்
மானிக்கலாளிக்குண்டு மாற்றமலூ பிவர்சாவியேயவுமலூ. ஏங்கான் மனுஷுர்
அப்பைரும் ஸுயாந்தைருமாள், மாற்றமலூ அவர் மானிக்கலாளிக்குண
நிமிப்பன்னலை அறங்குமாக்கிமாற்றமெ சிரிக்குக்குயுக்கூ. அவர்க்கு சரிக்கலூ
உறுதமாய வசானனலூடை அற்றமெ மன்றிலாகக்குக்குயிலூ. அவர் ஸாயாரளையாயி
மானிக்கலாளிக்குண்டு நிமிப்பன்னலைப்புரி மாற்றமெ சிரிக்குக்குயுக்கூ, அவ
கூடுதல்ல யான ஶேவரிக்குள்ளதினைப்புரியுக்கூ அமுகவன்னலை
அறங்குமாக்கியுக்கூதுமாகுண்டு.

7. காலாந்தரன்னலையி அனைவும் ஜனனைரி ஒஃபிதம் நின்னத்தூ
ஒஃவன்றிதவுமாய ஹா வோக்கான்திற் ஜனித்திடுக்கள். அனன்னையுக்கூ மனுஷுர்
ஹபூஷும் ஜனித்துமரித்துகொள்ளிக்குண்டு; ஏங்கான் வோக்கான்திற்கு ஒரு
போர்மாள் துவெப்புவுமலை வசானனலை, ஏங்கான்தான் அவக்கு மனுஷுரை
அவர்க்கு ஒஃவப்புரிதமாய ஜீவிதத்திற் நின்க்கக்கூவான் ஸாயிக்கு. அது
வசானனலூடை அன்னத்தையும் அதாள்.

അതിനാൽ മനുഷ്യർ ആദ്ദനിൽ ചീറ്റിക്കണം. മനസ്സും ശർവ്വപും
സുദാമാക്കി കൂരത, ലോഭം, പാപചീറ്റകൾ എന്നിവകളിൽ നിന്ന് മാറി നിന്ന്
നമയെപ്പറ്റി മാത്രം ചീറ്റിക്കണം.

നമുക്ക് ഒരു നമ പോലെ കിട്ടിയതാണ് ബന്ധവപചനങ്ങൾ, നാം അവയെ
സംരക്ഷിക്കണം. നാം അതിൽ വിശ്വനിച്ചു് ബന്ധവൻ്റെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
പുനർജ്ജനിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യണം. ബന്ധവപചനങ്ങളുടെ
സത്ത മനസ്സിലാക്കിയ നാം മരുള്ളവരെ പാപത്തിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുവാൻ
പേരിപ്പിക്കരുത്. മാത്രമല്ല, നമൾ ബന്ധവപചനങ്ങൾ നമുക്കായി മാത്രം മാറ്റി
വയ്ക്കരുത്, നാം ആ വഴിയിൽ നടന്ന് മരുള്ളവർക്ക് ഒരു മാതൃകയായി
ജീവിക്കണം, അതുപോലെ മരുള്ളവർക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ അനുഗ്രഹവിച്ഛു നല്ലിയ ആശ്വാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ

അമിതാദ ബുദ്ധര്മ്മ ശപമങ്ങൾ

1. ഇവിടെ വിവരിച്ചുതുപോലെ മനുഷ്യർ സാധാരണായി ഭാതികമായ ലാകിക വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്നു. തെറ്റുകൾ മാറിമാറി ചെയ്യുന്നു; തുടർന്ന്, അതുമുള്ളമുണ്ടാകുന്ന ദ്വാരാരത്താൽ സ്വന്നം പ്രജന്നയെന്നോ വിഭേദനബുദ്ധിയെന്നോ അനുഗ്രയിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അഹങ്കാരത്തിലേയും തിന്നയുടെയും വഴിയിലേക്ക് വഴുതി വീഴുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അവവുടെ ലാകികാസക്തിയിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് എന്നെന്ന അവവുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയായ ബുദ്ധസ്വഭാവം വീണ്ടുട്ടുകൂവാൻ സാധിക്കും

ഈ വസ്തുതകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കിയ ബുദ്ധൻ തന്റെ സ്വത്തിംഗമായ കാരുണ്യത്താൽ മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി തന്നാൽ ആവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാക്കുകയും സ്വയം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും അനുഭവിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് ഉരുവാക്കി ഉൾക്കൊണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ നന്മകായി ഉപഭോഗിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യു. ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രാപണത്തികമാക്കുന്നതിനായി സ്വയം ഒരു ഭോധിസ്തനമനായി അവതരിക്കുകയും പത്രം ശപമങ്ങൾ മാർഗ്ഗഡർശിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യു.

(1) “ ഞാൻ ബുദ്ധസ്വഭാവം സ്വാധീനമാക്കി ബുദ്ധനായി തിരിന്നാവന്നായിരുന്നാലും ഞാൻ ദരിക്കലും ഈ ഭൂമിയിലെഴുളും എല്ലാവരും ബുദ്ധസ്വഭാവം ആരിഞ്ഞിട്ട് നിർവ്വാണം നിമിക്കുന്നതുവരെ നിർവ്വാണം സ്വീകരിക്കുകയില്ല.”

- (2) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും, ഞാൻ, ഈ ലോകം
സർപ്പപ്രകാശിതപുരിതമാക്കുന്നതുവരെ തികവുറ്റവനായി തീരുന്നില്ല.”
- (3) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും, ഞാൻ എൻ്റെ പരിഗ്രമങ്ങൾക്കാണ്ട് കാലത്തെ
കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ
രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ തികവുറ്റവനായി തീരുന്നില്ല.”
- (4) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും, പത്തുവിക്രിൽ നിന്മമുള്ള ബുദ്ധമന്ത്രം എൻ്റെ
മേര വർണ്ണിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ തികഞ്ഞവനായി തീരുന്നില്ല.”
- (5) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും, മനുഷ്യർ അവരുടെ ആത്മാർത്ഥ സ്നേഹത്താലും
പരിഗ്രമത്താലും എൻ്റെ രാജ്യത്തിൽ പുനർജ്ജനിക്കുകയും എൻ്റെ നാമം ഉറുപിട്ട്
അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ശക്തിയാൽ ഈ പുനർജ്ജത്തിൽ വിജയിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ തികവിനെ പ്രാപിക്കുകയില്ല.”
- (6) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും എല്ലായിടങ്ങളിലുമുള്ള മനുഷ്യർ അണാനും
പ്രാപിക്കുകയും നന്ദകളെ ഒരു ജീവിതചരംഗയായി സ്വീകരിക്കുയും, എൻ്റെ
രാജ്യത്തിൽ പുനർജ്ജനിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും, അഭിനന്ദനയ്ക്കാം
അവരുടെ മരണസമയത്ത് അവരുടെ അടുത്ത് വലിയൊരു കൂട്ടം
ബോധിസത്തമന്മാരുടെ കൂടും അവിടെയെത്തും അവരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപറുന്നതുവരെ, ഞാൻ തികവുറ്റവനായി നിർവ്വാണം
പ്രാപിക്കുകയില്ല.”
- (7) “ഞാൻ ബുദ്ധമസ്യഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധമന്ത്രം
തിർന്നവനായിരുന്നാലും, എല്ലാ വിക്രൂതിലും മനുഷ്യർ എൻ്റെ നാമം
കേട്ടാലും എൻ്റെ രാജ്യത്തിൽ പുനർജ്ജനിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതു
സാധിക്കുന്നതിനായി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുകയും, തുടർന്ന് അതിനായി
നന്ദയുടെയും ഗുണങ്ങളുടെയും വിത്തുകൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ
വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ നിർവ്വാണമാഗ്രഹിക്കുകയില്ല.”

ബഹാൻ ബുദ്ധൻ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്ലിയ ആശാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ

(8) “ഞാൻ ബുദ്ധസ്വഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധനായി
തിരിന്നവനായിരുന്നാലും പരിശുദ്ധമായ എൻ്റെ രാജുത്ത് ജനമെടുത്ത മനുഷ്യർ
അവരുടെ അടുത്തജമത്തിൽ ബുദ്ധനായി ജനിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കുകയും
അതുപോലെതന്നെ നിർപ്പാണം പ്രാപിക്കുവാനാഗഹിക്കാത്തവർക്ക്
ലോകനമ്മക്കായി താൽപര്യത്താട്ടം ആത്മാർത്ഥതയോടും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ
പ്രാപ്തനാക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ തികഞ്ഞവാനായിത്തീരുകയില്ല.”

(9) “ഞാൻ ബുദ്ധസ്വഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധനായി
തിരിന്നവനായിരുന്നാലും ലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യരല്ലാം എൻ്റെ
ബന്ധുത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ അർത്ഥമം മനസ്സിലാക്കുകയും
അത് അവരുടെ മനസ്സിനെ നിറയക്കുകയും അത് അവരെ ലോകത്തിലെ സർവ്വ
വസ്തുക്കളുടെയും മുല്യത്തെക്കാർ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ
നിർപ്പാണം ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല.”

(10) “ഞാൻ ബുദ്ധസ്വഭാവം സ്വാധത്തമാക്കി ബുദ്ധനായി
തിരിന്നവനായിരുന്നാലും, ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തും മനുഷ്യർ എൻ്റെ നാമം
കേൾക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും മരണത്തെപ്പറ്റിയും ശരിയായ വസ്തുതകൾ
മനസ്സിലാക്കുകയും തുടർന്ന് സ്ഥിരപ്രജ്ഞ പ്രാപിക്കുകയും മനസ്സ് ശൃംഖലപും
ശാന്തവുമാക്കുകയും അതുമൂലം കാളിതകളും ദുഷ്വണങ്ങളും നിരണ്ട ജീവിതത്തെ
വിജയകരമായി തന്നെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ നിർപ്പാണം
പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്നിക്കുകയില്ല.”

“ഞാൻ ഇത്താരം കിട്ടിനമായ ശപമൺഡി എടുക്കുന്നതുമുലം അവ
പുർണ്ണികർക്കാലപ്പെട്ടുന്നതുവരെ ഞാൻ ബുദ്ധവസ്ഥ പ്രാപിക്കാത്തവനായി
തീരുടെ, ഞാൻ എല്ലാത്തിനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അതുമുലം
അജന്തയാക്കുന്ന ഇല്ലട്ടിനെ നീക്കി എൻ്റെ പ്രജന്തയെയും ഗുണങ്ങളെയും
ഉദ്ദീപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശ ശ്രോതസ്സായിത്തിരുടെ, മാത്രമല്ല അതിന്റെ
പ്രാവംമുലും എല്ലാനാടക്കളിലും ദുഃഖവിക്രമിക്കുന്ന മനുഷ്യര
സഹായിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനുമായിത്തീരുടെ.”

2. അങ്ങനെ ആഗ്രഹിച്ച ബുദ്ധൻ വളരെക്കാലതന്നെ ശ്രമഫലമായി ആർജിച്ചിച്ച ഗുണങ്ങളുടെ പുർത്തീകരണം എന്നവല്ലോ ‘അമിതാഭ്’ അല്ലെങ്കിൽ അനന്തമായ പ്രകാശവും ജീവനുമായിത്തിരുക്കയും, തന്റെ നിർമ്മലവും അനുരവപൂമായ രാജ്യത്തിൽ അമരത്വം പ്രാപിച്ച് എല്ലാജനങ്ങളെയും അവിഭിന്നിയും പ്രകാശത്തിന്റെയും പാതയിൽ നയിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആ പരിശുദ്ധരാജും ദ്വാരാവാദിക്ഷാത്തത്വം ശാന്തവും സമാധാനവും എപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. അവാരങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും മരു സൂന്ദരങ്ങളായവസ്തുകളും അവിടെ ആഗ്രഹാനുസരണം അനേകവാസികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു. മനമായ ഒരു കാർഷിക ആഗ്രഹാലക്ഷ്യത്വമായ ശാഖകളിലും വിശുദ്ധാർ സൂന്ദരമായ ഒരു ഗാന്ധം പ്രവാഹിക്കുകയും അതിന്റെ മാസ്യര ശക്തിയിൽ അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന എല്ലാമനസ്യകളും നിന്ത്യമായി ശുദ്ധികർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധരാജും വളരെ മനോഹരികളായ താമരപുഷ്പങ്ങൾ നയനാന്വേശം നൽകുന്ന തീരിയിൽ സൂന്ദര രൂപിണികളായ ഇതളുകൾ വിശദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആ താമര പുഷ്പങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രജന്മയെ ഉദ്ഘീപിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനസ്യകളെ പ്രശ്നാചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനോടൊപ്പം പരിശുദ്ധ പച്ചാഞ്ചലാകുന്ന മന്ത്രയനികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്ക് നിന്ത്യമായ ശാന്തിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നു.

3. എപ്പോഴും ആ സ്വർഗ്ഗരാജുത്തിൽ പത്തു ദിക്കുകളിൽ നിന്നും അനേകം ബുദ്ധമാരും ഭോധിസത്തമമാരും കർണ്ണാന്വാഞ്ചലായ സ്വരങ്ങളിൽ അമിതാഭ് ബുദ്ധൻ നാമവും ഗുണങ്ങളും പ്രകാശത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ബുദ്ധൻ നാമം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മനസ്യരുടെ മനസ്സ് ആനന്ദമയമായിത്തിരുക്കയും, അവൻ മനസ്സ് ബുദ്ധമനസ്സിന് തുല്യമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, മാത്രമല്ല അവൻ പരിശുദ്ധമായ ആ സ്വർഗ്ഗരാജുത്തിൽ പുനർജ്ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒവൊൻ ബ്യുമൻ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്കിയ ആശാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ആ പരിശൃംഖല സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ജനറിക്കുന്ന ഒരോ വ്യക്തിയും ബ്യുമൻ നിന്റെ പ്രാപിക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സ് വളരെ വേഗം മേഖലയും കരുണായുമാർജ്ജിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ദേശവമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷജ്ഞയിൽ ബ്യുമനാർഗ്ഗത്തിൽ സംശയിക്കുകയും ബ്യുമൻ പരിപ്പിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശപമണ്ഡലുടെയും തീരുമാനങ്ങളുടെയും സ്വാധീനത്താൽ അവർ എല്ലാ ലാകിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുകയും അനേകം അവരാർജ്ജിച്ചു കുണ്ടാലും അഭിവൃംഖ ദേശവമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ മോചനത്തിനായും രക്ഷയ്ക്കായും ദേശവമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതവുമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ താംാദ്യപ്പെടുത്തി മുള്ളൂവരുടെ ദേശവന്നിലും മോഹങ്ങളിലും മോഹഭംഗങ്ങളിലും പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ അവർ സാധരണ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായി അത്തരം അവസ്ഥകളെ പകുതയേറാടും വിവേചനബുദ്ധിയോടു കൂടി നിരീക്ഷിക്കുകയും ലോകദുഃഖങ്ങളുടെ കാരണം അമിതാഗ്രഹമാണെന്നുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കി സമചിത്തതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ ലോകജീവിതത്തിലേണ്ടി ബ്യുമിമുട്ടുകളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ബ്യുദു കാരുണ്യത്തിലേണ്ടി അനന്ത സാധ്യതകൾ മനസ്സിലാക്കി തങ്ങളുടെ ജീവിതം ഏകദീപ്പടക്കമുന്നു. അവർ ഇഷ്ടാനുസരണം എന്നും ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തരാണാക്കിലും ബ്യുദു കാരുണ്യത്തിനും ദേശവന്നിനും പാതമാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുന്നു.

അതുകൊണ്ട് അമിതാഭബ്യുദു നാമം ആർ ശ്രവിക്കുന്നുവോ, അവരെ ആ നാമം പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്താടക്കുടി ഉള്ളവിട്ടുപാൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, എന്നെന്നാൽ അവർ അമിതാഭബ്യുദു കാരുണ്യം പങ്കുവെക്കുപാൾ പ്രാപ്തരാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യരും ബ്യുദു കാരുണ്യത്തിനും ദേശവന്നിലേണ്ടി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാം അതിനുവേണ്ടി ഒരു പക്ഷ അവർ ജീവിതത്തിലേണ്ടി പല കരിനമായ അവസ്ഥകളെ തരാണം ചെയ്യണമെന്നതായി വന്നേക്കാം. ഒരു പക്ഷ ജീവനും മരണത്തിനുമിടയിലും കടന്നു പോകേണ്ടതായുംവരും.

ആര് സത്യസന്ധിയായി അംഗാനമംഗലത്തിലൂടെ നിർവ്വാസനം നിലമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അവർ അധികാര ബഹുമാന്മാർക്ക് ശക്തിയെ അനുയയിക്കണം. ഒരിക്കലും ഒരു മനുഷ്യന് ഈ ബഹുമാന്മാർക്ക് സാധാരണമില്ലാതെ സ്വത്തിപ്പിച്ചായ ബഹുമാന്മാർക്ക് ആരിജിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

4. അധികാര ബഹുമാന് ആരിൽ നിന്നും ഭൂരായല്ല. അങ്ഗേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ രാജ്യം പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെയ്ക്ക് മാറി വല്ലരു ഭൂരായാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടും, അത് ആര് അങ്ഗേഹത്തോട് അടുത്ത് നിൽക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അയാളുടെ മനസ്സിനുള്ളിൽ കൂടികൊള്ളുന്നു.

മനുഷ്യർ എപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ അധികാര ബഹുമാന്മാർക്ക് രൂപം സ്വർണ്ണാഭമായ ശോഭയോടുകൂട്ടി തിളക്കുന്നുവോ, ആ രൂപം ഏണ്സപ്പത്തിനാലും വിധത്തിലും ഭാവത്തിലും വരുകയും, ഓരോ രൂപവും എപ്പോൾപ്പത്തിനാലായിരുന്നു കിരണങ്ങളുള്ളത് പ്രകാശമായി ലോകത്തെ മോചനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. ആ പ്രകാശം ബഹുമാന്മാർക്ക് നാമം നമിക്കുന്ന ആരായും സഹായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധികാര ബഹുമാന് സഹായം അർഹിക്കുന്നവർക്ക് സഹായത്തിന്റെ ലാഭം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

അരുവൻ ബഹുമാന്മാർക്ക് രൂപം കാണുന്നതിലൂടെ അവനിൽ അന്തർഭീനമായിരിക്കുന്ന ബഹുമനസ്സിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, ബഹുമനസ്സിന്റെ കാരുണ്യം ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാവസ്ഥകളിലും കാണുവാനും സാധിക്കും. ആ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്തവർക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് അജ്ഞത്താഭാവികക്കുന്നവർക്കുപോലും അതിന്റെ മഹത്ത്വത്തെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് ബഹുമാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവരെ അത് ഒരിക്കലും കൈവെടുക്കാനില്ല.

ആർക്ക് ബഹുമനിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ അവനെ ആ മഹത്തായ കാരുണ്യം അതിനോട് ഒന്നായി ചേരുവാൻ അനുഭവിക്കുന്നു. എന്നെന്നനാൽ ബഹുമാന്മാർക്കുമനന്തൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാജീവിയും സമീകരണമാണ്. ആര് ആ പരിശുദ്ധമാനമം സൂരിക്കുന്നുവോ അവമ്മാർക്ക് മനസ്സിൽ ബഹുമാൻ നിർവ്വിഹിപ്പം പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഒരവാൻ ബുദ്ധൻ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്ലിയ ആശാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ

അതിന്റെ അർത്ഥമം എപ്പോൾ ഒരുമനുഷ്യൻ ബുദ്ധനെന്നപ്പറി ചിന്നിക്കുന്നവോ അപ്പോൾ അവന്തിൽ ബുദ്ധമനസ്സും ഭാവവും, ശുശ്വവും സന്ദേശവും സമാധാനവും നിരണ്ട ഒരു തികവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നു. മഹാരാജവിയത്തിൽ പരഞ്ഞാൽ അവൻ്റെ മനസ്സ് ബുദ്ധമനസ്സായി മാറുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഒരോ മനുഷ്യനും അവൻ്റെ പരിശുദ്ധവും ആത്മാർത്ഥവുമായ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നുംകൊണ്ട്, അവൻ്റെ മനസ്സിനെ ബുദ്ധമനസ്സായി മാറ്റണം.

5. ബുദ്ധൻ വളരെയധികം രൂപഭാവങ്ങളിലും ജനങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല ബുദ്ധന്റെ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്രയിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ മനോധർമ്മത്തിനും ബുദ്ധവിശക്തിക്കുമനുസരിച്ച് വിവിധ രൂപഭാവങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കും.

അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം ശരീരം അഭ്യാസമായ ആകൃതിയിൽ വികസിപ്പിച്ച് ആകാശവും ഭൂമിയും മുഴുവനായും നിരിയുവാൻ സാധിക്കും. ലോകത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ തീർത്ഥിയിൽ വിവിധ രൂപങ്ങളിലും ഭാവങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കും. ചില സമയങ്ങളിൽ ആകൃതരൂപത്തിലും, ചില സമയങ്ങളിൽ ശക്തിയായും ചില സമയങ്ങളിൽ മനസ്സിൽ ഭാവങ്ങളായും, മറുചില സമയങ്ങളിൽ രൂപീകൃതമായ ചിലവൃക്തിത്വമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

എത്രയൊക്കെയായാലും ഒരുത്തരത്തിലഭ്രഷ്ടിൽ മഹാരാജവിയത്തിൽ ബുദ്ധൻ്റെ പരിശുദ്ധവനാമം ജപിക്കുന്നവർക്ക് മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനാകും. അതനുസരിച്ച് അവിതാം രണ്ട് ഭോധിസത്തമന്മാരുടെ അക്കവിഡ്യാട്ടകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ആ ഭോധിസത്തമന്മാർ അവലോകിത്തേശ്വരൻ കാര്യാന്വയനത്തെയും, മഹാസമാഹാരം അവലോകിത്തേശ്വരൻ കാര്യാന്വയനത്താശാക്ഷിലും അതിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ അവനു മാത്രമെ അതു കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ബുദ്ധൻ പ്രത്യക്ഷഭാവങ്ങൾ അനുഭവിച്ചറിയാൻ ഭാഗം ലഭിച്ചവർ വളരെ ധ്യാനമായ ശാന്തിയും സമാധാനവും അനുഭവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ആർക്ക് യമാർത്ഥപുഡണ കണ്ണുവാൻ സാധിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് അവർണ്ണനീയഭാഗമായ സന്തോഷവും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നു.

6. അമിതാഭ ബുദ്ധന് അവർണ്ണനീയമായ ഫ്ലേഹവും കഴിവുകളുമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ബുദ്ധനുമെന്നുതന്നെ വിവക്ഷിക്കുന്നു. ആ ബുദ്ധന് എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ആർ പാപത്തിന്റെയും തെന്തിന്റെയും പാതയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നുവോ: ആർ അവിശ്വസനിയമായ കുറക്കുത്തുങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവോ, ആരുടെ മനസ്സ് അഹികാരം, ദേശ്യം, ലോഭം തുടങ്ങിയ പികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ; ആർ നൃണാപരിയക്കയും ആഭാസഭാഷയിൽ മനസ്സിൽ തോന്ത്രം വിഷയങ്ങൾ അഞ്ചെന്ന തന്നെ സംസാരിക്കുകയോ; ആർ കൊല, മോഷണം, നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത പെരുമാറ്റം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയോ; ആർ വർഷങ്ങളാണ് ദൃഷ്ടകൾമാരുൾ ചെയ്യുകയും ജീവിതാവസാനത്തിൽ വന്നുചേരണിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവർ വർഷങ്ങളാളുമുള്ള ശിക്ഷയ്ക്ക് അശ്വഹരാക്കുന്നു.

അഞ്ചെന്നയുള്ളവരുടെയിടയിലേയ്ക്ക് അവരുടെ അവസാന നിമിഷത്തിൽ ഒരു സുഹാഗ്നിന്റെ രൂപത്തിൽ ബുദ്ധൻ കടന്നുപരുകയും നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു: “ നിങ്ങൾ ഈപോൾ മരണത്തെ അഭിമുഖിക്കിരിക്കുകയാണ്, നിങ്ങൾക്ക് എന്നും തെന്തിന്റെ പാതയിൽ തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ ബുദ്ധന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ആ നാമം ഉറുവിട്ടുകയും ചെയ്യുക, അപോൾ നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നു കിട്ടും.”

ങ്ങു പാപിയായ മനുഷ്യർ അമിതാഭ ബുദ്ധൻ്റെ നാമം എക്കാഗ്രതയോടുകൂടി ജപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനാൽ ഈ ജീവിതത്തിൽ അഭിമുഖിക്കിരിക്കേണ്ടിവരുന്ന എല്ലാ പാപങ്ങളും അവനിൽ നിന്ന് വിട്ടുന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

தெவாள் பூசுவன் அனுரைபிடியூ நல்லிய அறங்காஸமாஸ்ரீனால்

அது ஸுதாமாம் ஜிபிக்குவானதுமூலம் ஒரு மங்குஷ்யூங் பாப் ஜிவிதத்தின் நின்ம் முகத்தினேடுவாள் ஸாயிக்கூங். ஏராளான் ஒரு மங்குஷ்யூங் அவர்கள் ஞாபதை பூசுவமந்மூலின் கோட்சிகளிக்கூக்காணகின் வலுரையிக்காமலூடு நிசிக்கலை அதிர்ஜிக்கவாள் ஸாயிக்கூங்.

அன்னை அது பூஸ்நிபாவங்காய் நாமாம் ஒருவளி தன்றை அனந்தாஜுக்கலை ஸமீபிப்பிக்குவேபாள் உருவிடுக்காய்களாகின் அவர்கள் அமிதாப் பூசுவமந்மூலம், ரகசக்ராய் காருஸ்ரானில்லையூம் பிரதையூடையூம் ஸேவாயிஸ்தமநாரையூம் காளாபாங்கும் அவர்கள் ஸஹாயத்தான் பூசுவன்றை பரிசூபநாஜுத்தை ஒரு வெலுட்டு தாமரபூவில்லை விஶுவியோடு பூனிரூபாங்கும் ஸாயிக்கூங்.

அந்தக்காள்க் குழுவராம் அவர்கள் மந்மீதி 'நமோ அமிதாப் பூசுவாய்' ஏராள முறையுள்ள உருவிடுக் கிலிக்களை. அதின்றை அற்கமூலம் ஒருவளி பூசுவன்றை அனந்தாய் ஜிவங்கில்லை பிரகாஶத்தில்லை விஶுவாஸம்ப்பிக்குவாங்குவென்றால்.

II

அமிதாப் பூசுவன்றை பரிசூபநாஜும்

1. அனந்தாய் ஜிவங்கில்லை பிரகாஶவும் சொன்னியுள்ள பூசுவன் நிதமாயி ஜிவிக்கூக்காயூம் ஸத்யத்தினில்லை பிரதையூக்காயூம் சொன்னியுள்ள அனுதேவத்தினில்லை பரிசூபநாஜுத்தினில்லை எனிக்கலைப்பும் வேதநோயை விஷமமோ உருட்டு உழு, அதை ஏற்போடிழுர் பிரகாஶத்தில்லை எல்லா நிமிப்பவும் ஸநேதாப்பமுவரிதவுமாய் அவங்காயின் சாலி பூசுக்காள்கிரிக்கூக்காயூம் சொன்னியுள்ள அந்தக்காள்க் குழுவினை அனுரைவாண்மூலத் தூர்பிடமென்கூடும்.

அது ராஜுத்தினில்லை மதுரைத்தினில்லை ஒருத்தாகம் ஸுவமாய் ஜிலங் கொள்க் கிராண்திரிக்குவாங்கு அது ஜிலங் நிதமாயி பரிசூபநாஜும் ஸ்ரீகிகங் போலை தில்லைத்தூங்கும், அது ஜலத்தில்லைக்கூங்கும் மங்காய் திரக்கீல் மெல்லு ஸ்ரீஸ்ரீவர்ணா நிதன்தில்லை அதினில்லை திருத்தினில்லை மெல்லு தழுகிகொள்கிரிக்கூக்காயூமாக்காங்கு.

ആ തടാകത്തിരു ഒരു മത്തനിശ്ച ചക്രത്തിനോടുപരിക്കാവുന്ന വലുപ്പത്തിലൂളു താമരപുഷ്പങ്ങൾ നിറങ്ങിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ആ പുഷ്പങ്ങളുടെ ശേഖര പർണ്ണനാത്തിത്തമാണ്, അപേ നീലപ്രകാശത്തിൽ നീലയായും, മഞ്ഞനിറത്തിലൂളു സുരൂപകാശത്തിൽ മഞ്ഞയായും, അസൂമധനകിരണങ്ങൾ പതിക്കുന്നോൾ ചുവപ്പായും, പ്രഭേദക്കിരണങ്ങളിൽ വെള്ളയായും കാണപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ ശോഭ അവിടുത്തെ അനന്തരീക്ഷം നിരച്ചിരിക്കുന്നു.

ആ തടാകത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുവിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുളു സുന്ദരങ്ങളായ പന്തലുകൾ നിറങ്ങിട്ടുകൂന്നു. അതിൽ അമൃദാനന്ദായ റംഗങ്ങൾ പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറുവശത്തിൽ ചെറിയ കർമ്മത്തിലുകളും അൻഡ വിവിധങ്ങളായ റംഗങ്ങളും അമൃദാനന്ദായ പരവതാനികളും വിരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനിടയിൽ സുന്ദരങ്ങളായ ചെറിയ ഉദ്യാനങ്ങളുമുണ്ട്.

അനന്തരീക്ഷം ദിവ്യവും അനുഗ്രഹപ്പിത്തവുമായ ശാന്തിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുപോലെ അവിടു വർണ്ണാനാത്തിത്തമായ ഒരു സാന്ദര്ഘ്യത്താൽ വിലപിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആറുപ്രാപശ്യം അവിടു പുഷ്പങ്ങളാൽ നിറയുകയും, ആ പുഷ്പങ്ങളെ അവിടു കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന അലുകൾ പെറുകിലെടുക്കുകയും, അവരെ പാതനങ്ങളിൽ നിരച്ച് അവിടെയുള്ള ബുദ്ധമാർക്കു മറ്റൊരുപുജയും അഞ്ജലിയും നടത്തുന്നതിനായി നല്കുന്നു.

2. ഈ അത്ത്വൃതകരമായ റാജുത്തിൽ പള്ളരെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ പക്ഷികളും മറുമുണ്ട്. അവയിൽ മഞ്ഞപ്പോലെ പരിശുദ്ധമായ പർണ്ണത്തിലൂളു ഹാസങ്ങളും, അപേർണ്ണനീയമായ ശോഭയോടുകൂടിയ മയിലുകളും, വിവിധങ്ങളായ കുറുവികളും കൂത്തിലുകളും ആ പറുടിനബയ കർണ്ണമനോഹരങ്ങളായ ഗാനങ്ങളും മറ്റൊക്കുണ്ട് ശേഖരിയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷികൾ ബുദ്ധമണ്ഡലം ആ പരിശുദ്ധമാരജ്ഞന്റെ ബുദ്ധസ്മൂകനങ്ങളും ഗീതങ്ങളും പാടി ദിവ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ആരു ആ സുന്ദരങ്ങളായ സംഗ്രഹിതം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് അവർ ബുദ്ധമണ്ഡലം പചനങ്ങൾ നേരിട്ടു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉണ്ടിവും ഉന്നേഷിവും പ്രാപിക്കുകയും, ആ സന്ദേശത്തിലും ശാന്തിയിലും മുഴുകി ബുദ്ധസമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയുടെ അസ്വലഭമായ അനുഭവം തിരിച്ചിരിയുന്നു.

ഭവവാൻ ബുദ്ധൻ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്ലിയ ആശാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ

എന്ന മനമാരുതൻ ആ വ്യക്തിപരതാനികളുടെ ഇടയിലൂടെ എന്ന
മധ്യരണസംബന്ധിതം ഉണ്ടാക്കിക്കാണ്ട് ആ പുപറ്റലുകളെയും ചെറിയ
മർക്കളെയും ഇഷ്ടികകാണ്ട് കടന്നു പോകുന്നു.

അ സ്വർഗ്ഗിയ സംശ്രിതം ശ്രവിക്കുന്ന ആലുകൾ ബുദ്ധവചനങ്ങളുടെയും
ധർമ്മത്തിലെഴുത്യും സംഖ്യക്കുടായ്യുടെയുമർത്ഥമം മനസ്സിൽ സ്ഥാരിക്കുന്നു ഈ
സംഭാഗം ദായകമായ അനന്തരിക്ഷം ആ പരിശുദ്ധവരാജ്യത്തിലെഴു എന്ന പ്രതിബിംബം
മാത്രമാണ്.

3. എന്നുംകാണ്ടാണ് ആ പരിശുദ്ധവരാജ്യത്തിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന ബുദ്ധനെ,
അനന്തമായ പ്രകാശപും ജീവനുമെന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘അമിതാം’
എന്നുവിളിക്കുന്നത്? അതിനുകാണ്ടം ആദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന
സത്യം അനായാസം ആ പരിശുദ്ധവരാജ്യത്തിലെഴു അന്തരാത്മാപിഡേയ്യും
ബംഹ്യലോകത്തിലേയ്യും ഒരുപോലെ പ്രസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും; അദ്ദേഹത്തിലെ
അടിസ്ഥാന സ്വഭാവമായ കാര്യങ്ങും ഒരിക്കലും എന്നു കാരണവശാല്പും,
കാലത്തിലെഴു പരിണാമത്താലോ അനന്തമായ ജനനമരണ
പ്രക്രിയാലോപവുംബാധികാരതെ മാന്മില്ലാതെ തുടരുന്നു.

അ പരിശുദ്ധവരാജ്യത്ത് ജനിക്കുവാൻ സംഭാഗം നിബിക്കുന്ന മനുഷ്യർ
ജനാനവും നിർമ്മാണവും നിബിച്ചവരും അവർ ഒരിക്കലും ദ്വാരവവും മരണവും
നിരണ്ട ഈ മായികാലോകജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വരാത്തവരുമാകുന്നു.

അ പരിശുദ്ധവരാജ്യത്ത് അനന്തമായ ആ പ്രകാശ ജ്ഞാതിസ്ഥിരെ
സഹയത്താൽ അസഖ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ജനിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഒറവാൻ ബുദ്ധൻ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്ലിയ ആശാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ

അതുകൊണ്ട് ആ തിരുനാമത്തെ ദ്യാനിച്ച് ഒരോരുത്തരും അവരുടെ അവസാന നാളുകളെ പൂർത്തികരിക്കണം, അത് എഴു വിവസമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വിവസമക്കിലും അമിതാദ ബുദ്ധൻ്റെ നാമം പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഉറുപിട്ട് തണ്ണലുട മനസ്സിനെ തയ്യാറാക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ അമിതാദബുദ്ധൻ പരിപാരണാലുട അക്കാദിയോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും തന്റെ പരിശുദ്ധ രാജ്ഞത്തിൽ പുനർജ്ജനിക്കുവാൻ കഴണിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു മനുഷ്യന് അമിതാദ ബുദ്ധൻ്റെ നാമം ശ്രവിക്കുവാനും ആ നാമത്തെ പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി ധ്യാനിക്കുവാനും സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക് നിശ്ചയമായും ഇതാനവും നിർവ്വാണവും വളരെ പെട്ടന് സിദ്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങൾ

അമ്പ്രായം ഓന് സുമീകരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

മനസ്സുമീകരണം

1. മനസ്സുന്ന് ലാകികവികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പട്ടിരിക്കുന്നു, അതവനെ മായികാലാക്കന്തിലേയ്ക്കും തുടർന്ന് ദുഃഖത്തിലുള്ളും വലിച്ചിടക്കുന്നു അണഞ്ചു മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ ഒരുവൻ ലാകികവികാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മായയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ആരുമായി, മനസ്സുന്ന് എല്ലാർന്നെങ്കുറിച്ചും കൃത്യമായ ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഈ ധാരണ ഭൂമിയിലുള്ള പണ്ണുകളെല്ലായും സംഭവങ്ങളെല്ലായും കൃത്യമായി വികസിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതായിരിക്കണം, അവ കാര്യകാരണങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തിയുള്ളവയായിരിക്കണം. മനസ്സുഭ്രദ്വാനങ്ങളുടെ കാരണം മനസ്സിൽ അമിതാഗ്രഹങ്ങളെല്ലായും, അഭിനിവേശങ്ങളെല്ലായും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നാലും, അഭിനിവേശവും അത്യാഗ്രഹവും അവന്ന നിരണ്ട മനസ്സിനെ അജ്ഞാനത്തിൽ സ്ഥാപിന്ത്താൻ കാര്യകാരണങ്ങൾ മറന്ന് ആത്മാവായി തെരുവിശക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാലും, അത് തെരുായ നിർക്കണ്ടതിൽ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും, ഒരു മനസ്സുന്ന് ശാന്തിയും സമാധാനവും ഇല്ലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ലാകികാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം നേടണം.

രണ്ടാമതായി, ലാകികാഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഉള്ളവാക്കുന്ന തെറ്റായ നിർക്കണ്ടങ്ങളെ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാളും മനോനിയത്രണം മാർഗ്ഗങ്ങളിലുടെ മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ യുനാനിൽ ഒരുമനസ്സുന്ന വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. അണ്ണനെ ചെയ്യുന്നതുമുലം ഒരുവൻ അവന്നിലുള്ള ലാകികവികാരങ്ങളുടെയും അതുപരം അണ്ണനുള്ളം അണിന്മാറ്റം കാരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും.

മുന്നാമതായി, മനുഷ്യർക്ക് വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റിയും ഉപയോഗത്തിലെപ്പറ്റിയും ശർഥായ ധാരണയും അശയ കൃത്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉദാഹരണങ്ങളിൽ വസ്തുങ്ങളും രക്ഷണവും മറ്റും അഭിക്ലഹ്യം സുവഭ്രാന്ത മാർഗ്ഗങ്ങളായി കാണാതിരിക്കുകയും, മരിച്ച് അവരെ ജീവൻ നിലനിൽക്കുന്നതിനും രക്ഷയ്ക്കുമുള്ള ഉപാധികളായി മാത്രം കാണുകയും ചെയ്യണം. വസ്തുങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നും ശ്രദ്ധാപ്ലാന്തതിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം മനുഷ്യരെന്നും നാം മരിയ്ക്കുവാനും സഹായിക്കുന്നു; അതുപോലെ രക്ഷണം മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ആവശ്യമായ പോഷണം നല്കുന്നതിനോടൊപ്പം ധ്യാനം തുടങ്ങിയ അനുഭിയകാര്യങ്ങൾ മുറയ്ക്കു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും മനക്കരുത്തും പ്രാണം ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം ശർഥായ ചിന്കൾ മനുഷ്യമനസ്സിനു ലാക്കിക്കാരണങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു.

നാലാമതായി, മനുഷ്യർ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ മനക്കരുത്ത് സ്വരൂപിക്കണം: ചുട്ടിനെയും തന്മൂലിനെയും നേരിട്ടുവാനുള്ള കരുതൽ; വിശദപ്പിനെയും ദാഹത്തിനെയും നേരിട്ടുവാനുള്ള ത്രാണി; മദ്ധുളവും കുട്ടപ്പുട്ടാനലുകളും തിരഞ്ഞെടുത്തും സമചിത്തയോടു വീക്ഷിക്കുവാനുള്ള മനസ്സ്. ഒരു മനുഷ്യർ ഇതിൽ മനക്കരുത്ത് നേടുന്നതുമുഖം അവന്റെ ലാക്കികാഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന വൈശ്വമുണ്ടാക്കി നിന്നും കഷ്ണപ്പാടുകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പാപിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അഞ്ചാമതായി ഒരു മനുഷ്യർ സംയമന തീരുകൾ സ്വായത്തമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം അതുകൊണ്ടെന്നും, ബുദ്ധിമാനായ ഒരു മനുഷ്യർ പേപ്പട്ടികളിൽ നിന്നും കടിഞ്ഞാണിടാത്ത കൂത്തിരയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനടക്കുന്നതുപോലെ, അപകടങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഒരുവൻ ചീതകുടുക്കുകളിൽ നിന്നും അപകടമുണ്ടാക്കുന്ന സഹാചരങ്ങളിൽ നിന്നും ജാഗതയോടു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സംയമന ശ്രീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെ ജീവിതസംബന്ധത്തെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന ലാക്കികാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും ത്യജ്ഞാനയിൽ നിന്നും സ്വയം രക്ഷപ്പാപിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ஸുവികരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

2. അഞ്ചുഗണനയിൽപ്പെടുത്താവുന്ന ലാകികാഗഹങ്ങൾ ഈ ഫോകൽഡിലൂൾക്.

ആഗഹങ്ങൾ: കമ്പ്യൂകൾ വസ്തുക്കളുടെ രൂപം കാണുന്നതിൽ നിന്നും; കാതുകൾ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും; മുകൾ വസ്തുക്കളെ മണത്തറിയുന്നതിൽ നിന്നും; നാകൾ അവയെ രൂചിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്നും; വസ്തുകൾ സ്വർഷന്നതാൽ ഗഹിക്കുന്നതിൽ നിന്നും. ഈ അഞ്ച് ഫോകൽഡിയങ്ങളുടെ വാതിലുകളിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ അവൾക്ക് പ്രധാന സുഖത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വഴികൾ തിരയുന്നത്.

മനുഷ്യരിൽനിന്നും ആന്റിക ചോദനയായ സുഖം തിരയുകയെന്ന യജമാനത്തിൽ ഈ ഫോകൽഡിയങ്ങൾ പള്ളരെ പ്രധാനമായ പക്ഷുപഥികമുന്നു. അവ ഒരു നായാടുകാരന്റെ കെണിപോലെ മനുഷ്യമനസ്സാകുന്ന മാൻപേടയെ കെണിയിൽ അക്കപ്പെടുത്തുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഫോകൽഡിയസ്വഭാവളുടെ പിന്നിലുള്ള അപകടങ്ങളുപരി ബോധവാഹാരമുണ്ട്. ഒരുത്തരിൽ പരഞ്ഞാൽ ഫോകൽഡിയം എല്ലാമാണ് മനുഷ്യനെ നാശന്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വികാരം. ഈ ലാകികവികാരങ്ങളുടെ കെണിയിൽപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ മുഖവാദയകമായ അവന്യൂകളിലേയ്ക്ക് വലിച്ചിടക്കപ്പെടുന്നു. ഒരുവൻ അവയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ കണ്ണുപിടിക്കണം.

3. ലാകികാഗഹങ്ങളിൽ നിന്നും വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും വളുതെയെല്ലാപ്രതിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ഈ ആരമ്പ്യഹാരങ്ങളും: പാന്, മുതല, പക്ഷി, നായ, കുറുക്കൻ, കുരങ്ക് തുടങ്ങിയവയെ ഓറിച്ചുരുക്കയർത്തിൽ കെട്ടി സ്വത്തനമായി വിടുകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ മൃഗവും അതിന്റെ ചോദനക്കും ഇല്ലക്കുമനുസരിച്ച് അതിന്റെ റിതിയിൽ വിഹാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. പാന് പ്രയുക്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും മുതല തടാകത്തിലെ വെള്ളത്തെതേടിയും; പക്ഷി സ്വത്തനമായി അകാശത്തിൽ പറക്കുന്നതിനായും; നായ ഗ്രാമത്തിൽ ഉലംതുകുന്നതിനായും; കുറുക്കൻ സ്വത്തനമായ വെള്ളിപ്പേശത്തെതേടിയും; കുരങ്ക് വന്നതിൽ താഴെ പ്രധാന താബളമായ മരങ്ങളെ തേടിയും പുറപ്പെടും. അങ്ങനെ ഓരോനും അതിലും സ്ഥാഭാവിക വിഹാരംഗങ്ങളും തേടി പുറപ്പെടും, പരക്ഷ പരസ്പരം കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾ ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളത് അവയുടെ വഴികൾ മനുള്ളവയെ വലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഇവിടെ വിവരിച്ച് ഉദാഹരണത്തിലെ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ മനുഷ്യർ തന്റെ ഇന്ത്രിയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രചോദനത്തിലൂപ്പ് ശിലങ്ങളിലൂപ്പ് അക്കപ്പെട്ട് പോകുന്നു. ആമഹാജനൾ പ്രധാനമായും കള്ള്, മുക്ക്, നാവ്, ചെവി, സ്പർശം, മനസ്സ് തുടങ്ങിയ ഇന്ത്രിയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

ഈ ആരു മൃഗങ്ങളെല്ലാം ഒരു തുണിൽ കെട്ടിയിട്ടുകയാണെങ്കിൽ, അത് സ്വയം സാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ആ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനായി ശ്രമിക്കും, ഒരുപക്ഷേ കഴിഞ്ഞിതരായി അതു തുണിക്കുണ്ടായിൽ പീണ്ടുകിടക്കും. അതുപോലെ മനുഷ്യർ അവരുടെ ഇന്ത്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് മറ്റ് അഞ്ച് ഇന്ത്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുണ്ടാക്കുകയില്ല. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തുന്നവൻ സന്ദേശം എപ്പോഴും സ്ഥായിയായി നിലനിൽക്കും.

4. മനുഷ്യർ അവരുടെ അഫക്ഷാരം നിരണ്ട മനസ്സിനെ ഫൈറിക്കുന്നു. അത് മനസ്സിന് പേരും പെരുമയും ധാരാളം വേണം. എന്നിൽ പേരും പെരുമയും സുഗന്ധഭ്രംബന്തരിൽ പോലെയാണ്: അവ വളരെ പ്പെടുന്ന് ബാഹ്യികരണം ചെയ്യുപോകുന്നു. ഒരുവൻ പെരുമയുടെയും സമൃദ്ധത്തിലെ വ്യാജമായ അനന്തരിക്കേണ്ടിയും പൂരകെ പോകുകയും സത്യത്തിൽ മാർഗ്ഗത്തെ മറക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ അപകടകരമായ സ്ഥിതിയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്, വളരെ താമസിക്കാതെ അതിനെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു മനുഷ്യൻ പെരുമയുടെയും പണ്ടത്തില്ലെയും കാമപൂർത്തമായ ഫൈറത്തില്ലെയും പൂരകെ പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവനെ ഒരു കൂട്ടിയോട്ടപ്പമിക്കാം. തെനിക്കേ മധ്യരം ആസ്പദിക്കുന്നതിനൊപ്പം അവൻ അവൻ അവൻ നാക്ക് മുൻപെടുന്നതിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധിക്കണം. അവനെ ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പന്തം കാരിക്കുകയും അവനെ ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പൊലിക്കും. കാരണം അത് തീനാളംങ്ങൾ അവൻ കൈകളെ എപ്പോഴുണ്ടില്ലും പൊലിക്കും.

ഒരുവൻ വിഡ്യിത്തങ്ങളും അഫക്ഷാരംനിരണ്ടതുമായ അവന്റെ മനസ്സിനെയും മനോഭ്യാപാരങ്ങളെയും ആത്മയിക്കരുത്. അതുപോലെ

ദരികല്ലും തന്റെ മനസ്സിനെ സ്വത്രന്തമായി കരണ്ടിത്തിരിയുവാൻ
അനുവദിക്കരുത്, മറിച്ച് മനസ്സിനെ കർശനമായ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തണം.

5. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തുകയെന്നത് ഒരുപക്ഷേ ഏറ്റവും
ദുഷ്ടരമായ കാര്യമാണ്. ആരു ജണങ്ങളും നിർവ്വാണവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവോ
അവർ മനസ്സിലൂടെ ആഗ്രഹമെന്ന അഭ്യന്തര നശിപ്പിക്കണം. ആഗ്രഹമെന്നത്
കത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തിക്കുണ്ണമാണ്. മോചനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർ
ഒരു വൈക്കോൽ കെട്ട് ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നവനെപ്പോലെ
ആഗ്രഹമാകുന്ന അഭ്യന്തര ദയപ്പെടണം.

അന്തേസമയം ഒരു മനുഷ്യർ ആഗ്രഹങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ
യെപ്പട്ട് മാറി നില്ക്കരുത്. അത് ദരികല്ലും ആശാസ്യമായ കാര്യമല്ല. മറിച്ച് ഒരു
മനുഷ്യർ അവരെ മനസ്സിനെ ആരോഗ്യകരമായ റീതിയിൽ
നിയന്ത്രണത്തിലാക്കണം, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നോൾ ദുർബല വികാരങ്ങൾ
അവനെ സ്വാധീനിക്കുകയില്ല.

അണാന്തിന്റെയും നിർവ്വാണത്തിന്റെയും പാത പിശ്രീടരുകയെന്നത്
വളരെ ദുഷ്കരമായ കാര്യമാണ്, പക്ഷേ അതുപോലെ തന്നെ
ദുഷ്ടരമായകാര്യമാണ് അങ്ങനെന്നയാരു പാതപിശ്രീടരാതിരിക്കുകയെന്നതും.
നിർവ്വാണം സാധിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയെന്നത് ലോകത്തെ ദുഃഖത്തിൽ
ആഴ്ത്തി നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു തുല്യവുമാണ്.

അണാന്തിന്റിലെയും നിർവ്വാണത്തിലെയുംമൂലുള്ള പാത, വലിയ ഒരു ഭാരം
വഹിച്ചുകൊണ്ട് ചെലിയിൽക്കൂട്ടി നടക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു കാലുക്ക് തുല്യമാണ്. ആ
കാലു അതിനെക്കാണ്ട് പദ്ധതാവിധ്യത്തിൽ മലുകാരുളുംഭിലേക്ക്
ശ്രദ്ധത്തിലുംവിടാതെ ആരു ഭാരം വഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് ആ
ചെലിക്കുണ്ടിൽ നിന്ന് വേഗത്തിൽ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുകയും അപസാനം
കുറച്ചുനമയം നന്നായി വിശ്രമിക്കുവാനും സാധിക്കും. അതുപോലെ മനസ്സിനെ
ശാന്തമായി പകുപ്പെടുത്തി ശർയാധരിതിയിൽ ചിന്തിച്ച് അഹാക്കാരമാകുന്ന
ചെലിയെ മാറ്റി നിർത്തി ഒരുവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനിൽ നിന്ന്
നിശ്ചയമായും ദുഃഖവും ദുഃഖമുണ്ടാക്കുന്ന സംഹചരണങ്ങളും അകന്നുപോകും.

6. ഈ ലോകദുഃഖവഞ്ചിൽ നിന്നും മോചനവും നിർവ്വാണവും
ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ആരുമായി അവരെ അഹാക്കാരം

നിരണ്ടമനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം, അതുപോലെ അവൻ എല്ലിമയോടുകൂടി ബുദ്ധിമുഖം പചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളും, സകല സ്വർണ്ണവസ്തു പെജ്ഞിയും ധനവും എല്ലാ ഫ്രേഷ്‌ബോട്ടുമതികളും, ബുദ്ധിമുഖങ്ങം നല്കുന്ന ഭോധനക്കും ഒരിൽക്കിന്ന് ഉരുവാകുന്ന ഗുണങ്ങൾക്കും തുല്യമല്ല.

ഒളി ആരോഗ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും ശർയ്യായ സംഭാഷം കൂടുംബത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനും, തന്റെ ചുമ്മുള്ള എല്ലാവർക്കും സമാധാനവസ്തു സംഭാഷണവസ്തു ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, ഒരു മനുഷ്യൻ അതുമായി അവൻറെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും മനോനിയന്ത്രണം ഒരു ശ്രീലധരക്കുയും തെരുണം. നിയന്ത്രണത്തിൽ കൂടി ഒരുപാഠ് നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നു കിട്ടുന്നു അതോടൊപ്പം ഭോധവസ്തു ഗുണങ്ങളും സ്ഥാഭാവികമായി അവനോടൊപ്പം വരുന്നു.

എങ്ങനെ നിധികൾ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ ഗുണങ്ങൾ നല്കുപറ്റിയില്ലെട പുരത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല ശാന്തിയും സമാധാനവസ്തു നിരണ്ട മനസ്സിൽ പ്രജന സ്ഥാഭാവികമായി കാണുന്നു. ജീവിതയാത്ര കഷ്ടതകളില്ലാതെയും സുഗമമായും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഒരാൾക്ക് പ്രജന നല്കുന്ന പ്രകാശവസ്തു ഗുണങ്ങളുടെ പ്രഭോധനങ്ങളും അവശ്യമാണ്.

ബുദ്ധിമുഖവേദങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരു ഒളി പഴിക്കാട്ടിയാണ്, അത് മനുഷ്യനെ അഫക്കാരത്തിൽ നിന്നും ദേശ്യത്തിൽ നിന്നും വിധ്യാഭിത്തരങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുവാനുള്ളവഴി പരിപ്രീച്യുതരുന്നു, ആ സാരോപവേദങ്ങൾ പിന്തുടരുകവഴി ഒരുപാഠ് സംഭാഷണവസ്തു നല്കിവിതവും നേടുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

7. മനുഷ്യൻ അവൻറെ ചിന്തകൾക്കുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാഭാവമാണുള്ളത്. അവൻ ലോഭചിനകളെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കൂടുതൽ ആർത്തിയും അത്യാഗഹവുമുള്ളവരായിരിന്നു; അവൻ കോധചിനകളെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരുന്നക്കുകയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ ദേശ്യമുള്ളവരായിരും; വിധ്യാഭിത്തരമായി ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിധ്യാഭിത്തരം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സ്ഥാധിക്കുന്നു.

കൊയത്തുകാലത്ത് കർഷകർ തങ്ങളുടെ അടക്കമാടുകളെ കൂട്ടിക്കൊട്ടിക്ക് പർപാലിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവ വിളഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പാടത്തിൽ കയറി വിളകൾ നശിപ്പിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ മറ്റു ക്ഷുശ്രികൾ അവയെ

ஸുവീകരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

കൊന്നാനുമിരിക്കും. അതുപോലെ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ സ്വരക്ഷിതമായി കുഴുക്കൽക്കെതിരെയും വശിതരാക്കുന്നതിനെതിരെയും കാത്തു സൃഷ്ടിക്കണം. അവർ തങ്ങളുടെ ചിന്തകളെ അത്യാദ്ധേത്തിലും വിശ്വാസിത്തിലും വീഴുന്നതിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കണം.

വസന്തകാലം വരുമ്പോൾ വിളുവെടുപ്പു കഴിഞ്ഞപാടങ്ങൾ പച്ചപ്പുക്കുകൾക്കാണ് നിണ്ണണിരിക്കും അപ്പോൾ കനുകളിക്കല്ലെയും അടക്കാടകളെയും അവിടെ സ്വത്രനമായി മേയാൻ അനുവദിക്കണം; പക്ഷെ അതുപോലെതന്നെയാണ് മനുഷ്യമനസ്സിൽ കാരുത്തിലും എല്ലാവും വിശ്വാസിത്തിലും അവരെ മനസ്സ് അഹങ്കാരത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും വഴിയെ പോകാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

8. ഒരിക്കൽ കൗസാംഖ്യി എന്ന നമ്പത്ത് ഭഗവാൻ ബുദ്ധമനും ശിഷ്യരും താമസിച്ചിരുന്നു. ഭഗവാനോട് വിയോജിപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ ബുദ്ധമന്ത്രി നുണ്ടപ്രചരണം നടത്തുന്നതിനായി ചിലർക്ക് പണം നല്കി. അതനുസരിച്ചുള്ള അവരുടെ പ്രത്രനന ഫലമായി ഭഗവാനും ശിഷ്യർക്കും ഭിക്ഷയെടുക്കുവാനോ ആവശ്യാനുസരണം ക്ഷേണം ലഭിക്കുവാനോ സാധിച്ചില്ല. അത്രമൊമ്മായിരുന്നു അവരെപ്പറ്റിയുണ്ടാക്കിയ നുണ്ടപ്രചരണം.

ഇതിനെന്തുകർന്ന് ശിഷ്യമാർജ്ജി നോമനായ ആനന്ദൻ ബുദ്ധമനോടു പറഞ്ഞു, “നമ്മൾ നഗരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല, ഇങ്ങനെ അധികം നാലു നമ്പകൾ തുടരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈത്തിലും നഘ്നരങ്ങൾ ഇവിടെയടുത്തുണ്ട്. നമ്മൾ ഇവിടെ നിന്ന് പോകുന്നതാണ് ബുദ്ധി.”

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അടുത്ത നഗരവും ഇതുപോലെയാണെങ്കിൽ നമ്മൾക്കുചെയ്യും? ”“അപ്പോൾ നമ്മൾ മജ്ജാരു നഗരത്തെ തേടി പോകും.”

ഭഗവാൻ അൽറിനുത്തമായി ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു, “ഈ അനന്തം, അഞ്ചെന്ന ചെയ്യുന്നത് ഒരു അവസാനമില്ലാതെ തുടരും, അതനുവദിച്ചുകൂടാ, നമ്മൾ ഇവിടെതന്നെന്ന ഇം നുണ്ടപ്രചരണങ്ങളുടെ തീവ്രത അവസാനിക്കുന്നതുവരെ താമസിക്കും, അതുവരെ നമ്മൾ അവയെ

ക്ഷമയോടെയും സമചിത്തത്വയോടെയും സഹിക്കും. അവയുടെ തീവ്രത അപസാനിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മൾ മറ്റാരു നഗരത്തിലേയ്ക്ക് താമസം മാറും.”

“ ഇംഗ്ലോക്രേനിൽ ലാഭവും നഷ്ടവും, മര്യാദയും അപമര്യാദയും, പുകളുടെല്ലും അപകടിന്തില്ലെടുത്തല്ലും, സുഖവും ദ്വാരവും ജീവിതത്തിൽനിന്ന് ഭാഗമായുണ്ട്. ബൗദ്ധം നിലമിച്ച് ഒരുവുകൾ ഇന്തരം നേന്മിഷിക്കണംല്ലായ കാര്യങ്ങളെ കാര്യമായെടുത്ത് തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയില്ല ഈന്തരം കാര്യങ്ങൾ വന്നതുപോലെ മരണമുപോകും.”

॥ നല്ല ശീലങ്ങളും പെരുമാറ്റിതിയും

1. അതൊന്നും നിശ്ചാണവുമാഗഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി ശരിരവും മനസ്സും ചിന്തയും വാക്കുകളും സുക്ഷ്മമായും തുടർച്ചയായും ശുശ്രമായി വൈക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവഗ്രഹകതയെപ്പറ്റി തികച്ചും നല്ല അവഭോധം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം. അതിലേള്ളായി ഒരുവൻ അവൻ്നീ ശരിര ശുമിക്കായി ഒരു ജീവിയുടെയും ജീവനെന്കുകാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം, അതുപോലെ തന്നെ മോഴ്ചിക്കാതിരിക്കുവാനും പുണിച്ചിരിക്കാതിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. വാക്കുകളുടെ ശുശ്രമത സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്, നൃണാപരായാതിരിക്കുകയും, അസാദും പരായാതിരിക്കുകയും, പരഞ്ഞ ചതിക്കാതിരിക്കുകയും അജ്ഞങ്ങിൽ വ്യർത്ഥവും അഞ്ചീലാംനിരണ്ടത്തുമായ സംഭാഷണാർത്ഥി പിൻതുടരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതുപോലെ മനസ്സിനെ ശുശ്രീകരിക്കുന്നതിനായി മനസ്സിൽ നിന്ന് അഹക്കാരം, ലോഭം, ഭേദ്യം, തെറ്റായ പ്രസ്താവനകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ മനസ്സ് അശുദ്ധമാബന്ധകിൽ അവൻ്നീ കർമ്മങ്ങളും അശുദ്ധമായിത്തീരു; കർമ്മങ്ങൾ അശുദ്ധമായാൽ ജീവിതം ദ്വാരപൂർത്തമാകും. അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായകാര്യമാണ് മനസ്സിനെയും ശരിരത്തെയും ശുശ്രമാക്കിവൈക്കുകയെന്നത്.

2. ഒരിട്ടു് ഓരിക്കൽ ധനികയായ ഒരു വിധവ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവർ എളിമക്കും കരുണക്കും ഉപചാരങ്ങൾക്കും പ്രസിദ്ധയായിരുന്നു. അവർക്ക് സമർത്ഥയും ബുദ്ധിമതിയുമായ ഒരു ജോലിക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അരു ദിവസം ആ ജോലിക്കാൻ ഇന്തനെ ചിന്തിച്ചു, “ എന്തെ വീട്ടു നല്ലും സ്ഥാപിക്കാവുമുള്ളൂവെള്ളന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. എനിക്കതിൽ ചെറിയ സംശയമുണ്ട്, അരുപെക്ഷ അവരുടെ നല്ലസ്യാലാവം സ്വാദാവികമായി അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്ന് തോന്തുന്നതായിരിക്കാം. ഞാൻ ആ രഹസ്യം കണ്ടുപിടിക്കും.”

അതിന്റെ അടുത്ത ദിവസം തന്റെ യജമാനത്തിലെ പരിക്ഷിക്കുന്നതിനുവേബണി ഉച്ചയാകുന്നതുവരെ ജോലിക്കുവരാതെ വീട്ടുമയിൽ നിന്ന് മാറി നിന്നു. ഉച്ചക്കുപന അവരെ വീട്ടു നിയന്ത്രണമില്ലാതെ കണ്ണമാനം വഴക്കുപറഞ്ഞു. അതിനു മറുപടിയായി ഇന്തനെ പറഞ്ഞു, “ ഞാൻ ഒന്നാം രണ്ടാം ദിവസം മാറിനിന്നുവെന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ എന്നോട് പിണ്ണണ്ണരുത്. ” അതുകേട്ട വീട്ടു വിശദം ദേഖ്യപ്പെട്ടു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ജോലിക്കാൻ വിശദം താമസിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോൾ അവർ ഉച്ചയാടുകുടിയാണ് വന്നത്. ഈ പ്രാവശ്യം നിയന്ത്രണംവിട്ട് വീട്ടു അവരെ അരു വടക്കാണ് അഭിച്ചു. ഈ സംഭവം എല്ലാവരും കേൾക്കുകയും നല്ല സ്വഭാവശാലിയെന്ന അവരുടെ പ്രശ്നപ്പിക്കാൻ കളക്കം വന്നു. ചേരുകയും ചെയ്തു.

3. മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ ഈ കമ്മയിൽ വിവരിച്ച സ്ത്രീയെപ്പോലെയാണ്. അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളും സാഹചര്യങ്ങളും നല്ലതാണെങ്കിൽ അവർ കരുന്നയും ശാന്തയും എളുമെയ്യുള്ള നല്ല സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കും. പെക്ഷ ആ നല്ല സാഹചര്യം മാറിയാൽ അവർ നല്ല സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നതിന് ധാരാതാരു ഉറപ്പുമില്ല.

അരു വൃക്കി എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും മോശമായ സംസാരം ചെവിക്കൊള്ളണി വന്നാലും, ആരക്കിലും അവരോട് മോശമായ റിതിയിൽ പെറുമാറിയാൽ പോലും; അല്ലെങ്കിൽ അവശ്യസാധ്യങ്ങൾ അവശ്യാനുസരണം ലഭ്യമാക്കിവരുന്നാലും തന്റെ നല്ലസ്യാലാവം നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമെ അയാളെ നല്ല സ്വഭാവശാലിയെന്നു വിശ്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ട്, ആർ നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ശാന്തമായി പെറുമാറുന്നതും അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ നല്ലതിയിലിരിക്കുന്നേണ്ടി മാത്രമാണെങ്കിൽ അവരെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലമനുശ്ചരന്ന് വിശ്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ആർ ബുദ്ധി ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് മനസ്സിനെ നല്ല ശ്രീജന്മാര്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മാത്രമെ നല്ലവരനും എളുമെയ്യുള്ളവരെന്നും വിശ്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

4. വാക്കുകളുടെ ഉപയോഗവും പ്രയോഗരീതിയും അഞ്ചു ജോടികളുായി തിരികാം: ഓരോ സാഹചര്യത്തിനു യോജിക്കുന്ന പ്രയോഗരീതി, സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അതു അനുയോജ്യമല്ലാത്ത പ്രയോഗരീതി; പസ്തുകൾക്ക് ചേരുന്ന പ്രയോഗരീതി, പസ്തുകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമല്ലാത്ത പ്രയോഗരീതി; സന്ദേശഭായകമായ വാക്യ പ്രയോഗരീതി, വെറുപ്പുള്ളവക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗരീതി; ഗൃഹഭായകമായ വാക്യ പ്രയോഗരീതി, ശത്രുത ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രയോഗരീതി; ദേശത്തെയും കരുണയും ഉണ്ടാക്കുന്നരീതിയിലുള്ള പ്രയോഗരീതി, ധ്യാനത്തുവും അഹംഭാവവുമുള്ളവക്കുന്ന പ്രയോഗരീതി.

നമ്മൾ സംസാരിക്കുന്നതിനായി വച്ചക്കണ്ണൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങൾക്കുന്നുയോജ്യമായി വേണം അഭ്യയ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ. അതുകേൾക്കുന്നവരെ അത് സ്ഥലത്തിയില്ലെന്ന മോശമായ സീതിയില്ലെന്നു സ്വാധിനിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സ് ദൈനന്തരക്കാണ്ഡം കാരുണ്യംകൊണ്ടും നിരഞ്ഞിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മൾക്കുതിരെ വിളിക്കപ്പെടുന്ന രക്തംങ്ങളും ശാപവാക്കുകളും മരുപ്പ് നിഷ്പവലമായി പോകും. അതുപോലെ നമ്മൾ നമ്മളുടെ വായിൽ നിന്ന് കിടന്പു വെറുപ്പുള്ളവക്കുന്നതുമായ വാക്യങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻിരിക്കുവാൻ തുടർന്നിരിക്കണം. കാരണം അത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവരെ മനസ്സിൽ ദേഖ്യവും വെറുപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്നു. നമ്മൾ വിവേകപർവ്വം സംസാരിക്കുകയും ആ വാക്കുകൾ എപ്പോഴും നേരുമായും കാരുണ്യവും നിരഞ്ഞവയായിരിക്കണം.

തരയിൽ നിന്ന് എല്ലാ കുപ്പയും മാറ്റി അവിടം ശുശ്രീചെയ്യണമെന്നാഗവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക, അതിനായി അയാൾ ഒരു ചുപ്പലും അതിനോടൊപ്പം ഒരു പങ്കയും ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നും കരുതുക. അയാൾ അടിച്ചുകളുന്ന കുപ്പ് ആ പകയിൽ നിന്നുവരുന്ന കാര്ത്തി വീണെങ്കും ചിത്രിച്ചുകളും കുപ്പ് ആ പകയിൽ അയാളുടെ കർമ്മം വിഹിതമായിപ്പോകും. ആ വിധിപ്പിയായ മനുഷ്യനെപ്പാലെ നമ്മൾ, നമ്മളിൽ അപ്പിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ വാക്യങ്ങളെയും തുടച്ചുമാറ്റുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മരിച്ച് അവയുടെ മോശമായ ഫലം നമ്മളിൽ

ഉള്ളവക്കുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് സാധിക്കും. അതിനായി നമ്മൾ നമ്മളുടെ മനസ്സിൽ അത്തരം വാക്യപ്രയോഗങ്ങളുടെ തിക്തമഹലങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഭാക്ഷിണ്യവും കാര്യണ്യവും ഫേഖവും ഉള്ളഭാക്ഷിഡക്ഷണം.

നീലാകാശത്തെ പ്രതലമാക്കി ഒരുവൻ ഒരുച്ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നാൽ അത് തികച്ചും വിഹലമായ ശ്രമമാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഒരു വലിയ നദിയിലെ ജലം മൃദുവന്നു ഒരുവെവക്കാൻ പറത്തിയിൽ നിന്ന് വരുന്ന ചുട്ടിന്ത്രെ സഹായത്താൽ വർഷിച്ചെടുക്കാമെന്ന് കരുതുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ ഉഞ്ചകിട്ട തോലിൽ നിന്ന് ദേശം ശമ്പും ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് ആശിക്കുന്നത്, ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ വിവർിച്ചുതുപോലെ അത്രയും തന്നെ ദുഷ്ടമായകാര്യമാണ്, ശരിയായി പരിശീലിപ്പിച്ച മനസ്സിനെ അശ്രീകരബും ദേശവദായകവുമായ വചനങ്ങളോ വാക്കുകളോ കൊണ്ട് ദേശവിപ്പിക്കുകയോ മോശമാക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യർ അവരുടെ മനസ്സിനെ ഭൂമിയുടെ വിശാലതയും പരപ്പും പോലെയും ആകാശത്തിന്റെ അപാരന്തപോലെയും, നദിയുടെ അഴംപോലെയും, അല്ലെങ്കിൽ ഉഞ്ചകിട്ട തോൽപോലെയും, പരിശീലനങ്ങളിലുടെ പൂർണ്ണത ദേശം.

നിങ്ങൾ ബുദ്ധമാർഗ്ഗം സ്ഥിക്കിക്കുവാൻ തയ്യാറാലേങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിന്റെ അസുരയക്കുറിച്ചും പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ പള്ളരെ പരിപാലിക്കും. എന്നാൽ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ പറിക്കണം: “എന്തെ മനസ്സ് ഉറച്ചതായിക്കണം. പ്രതികാരത്തിന്റെയും ധാർശ്യത്തിന്റെയും വാക്കുകൾ എന്തെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുകയില്ല. തൊൻ എന്തെ ശത്രുവിന്റെ ദുഷ്ടപ്രവർത്തികളെ എന്തെ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഉണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളത്തിന്റെയും സഹതാപത്തിന്റെയും സഹജീവികളോടുള്ള ഫേഖത്തിന്റെയും തിന്ത്യപ്രയോഗിച്ച് നേരിടും. തൊൻ ശത്രുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അക്കലെയും സ്വയം പരിപാലിക്കുകയില്ല.

5. ପକଳିଲି ଏହିଯୁକ୍ତଯୁଂ ରାତିଯିତି ପ୍ରକର୍ତ୍ତୁକ୍ତଯୁଂ ଚେଯୁଣ ରୁ ପୁଣିଟିମେ କଣ୍ଠ ରୁ ମନ୍ୟୁଷୀନେମ୍ନରୀ ଅରୁକମାଯୁଣ୍ଡକ୍. ଅଧ୍ୟାରୀ ପରିପ୍ରେସ ଅନ୍ତିମରୂପରେ ରାତିଯୁକ୍ତଯୁଂ ଅନ୍ତିଗାୟି ଏହିମୁଦ୍ରାଚେଯୁଣେମନ୍ ଚୋରିକମ୍ପିତଯୁଂ ଚେଯୁଣ ଅଧ୍ୟାରୀ ମଧ୍ୟପର୍ଦୀଯାଯି ଅତୁ ମନ୍ୟୁଷୀନେମ୍ନକ୍ ଅତୁ ପୁଣିଲେଯଙ୍କର୍ତ୍ତା ରୁ ବାରୀ କୁତ୍ତିଯିରିକମ୍ପିବାରୀ ଉପରେରୀତ୍ତୁ ଅନ୍ତି ଅଧ୍ୟାରୀ ଅନ୍ତିଗାୟିତ୍ତୁ ଅନ୍ତିଲୀ ନିର୍ମାଣ ରୁ ବାତିଲିରେ କଣ୍ଠ, ବେଳ୍ଲ କୁମିଳିକଣ୍ଠ, ରୁ କରନ୍ତିଯୁଦ କଷ୍ଟଳଂ, ରୁ ପେଟ୍, ରୁ ଅନୁମ, କଣାପ୍ରକାରରେ କରନ୍ତି, ରୁ କଷ୍ଟଳଂ ମାଣିଂ ଏହିନୀବକ୍ଷୁ ପୁରାମ ଅବସାନମାୟ ରୁ ବ୍ୟାଲିଯୁଂ ପୁରାତତ୍ତ୍ଵବାନ୍ ଅତୁ ମନ୍ୟୁଷୀନ୍ ବ୍ୟୁବିମାନାୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଅବିରତ କଣ୍ଠକାର୍ଯ୍ୟରେ ବିବରିତ୍ତୁ ମଧ୍ୟପର୍ଦୀଯାଯି ଅତୁ ବ୍ୟୁବିମାନାୟ ମନ୍ୟୁଷୀନ୍ ବିଳିଷ୍ଟାଂ ଲୁଣେଣ ଉପରେରୀତ୍ତୁ, “ଅତୁ ବ୍ୟାଲିଯାଣିତ୍ତୁ ମନ୍ଦିରାଂ ନରିଷ୍ଟିତ୍ତୁ କଳଣିକ୍ ଅତୁ ବ୍ୟାଲିଯେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରମାୟି ପୋକୁବାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୀକରିବା”.

ହୀ କମାଲିଲେ ‘ପୁଣି’ ମନ୍ୟୁଷୀନୀରରେଣ୍ଟାକ୍ ଉପମିକାଳା. ‘ପକଳିଲି ଏହିଯୁଗରେ’ ମନ୍ୟୁଷୀର ମୁରିଲାବୀଯିତି ତିରୁମାନିତ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ତିବିଗୁଣ ଚେଯୁଣିରକମ୍ପିବାରୀ ସ୍ଵଚ୍ଛିପ୍ରିକମ୍ପିବାନ୍. ରାତିଯିତି ପ୍ରକର୍ତ୍ତୁକିବାନ୍’ ଏହିନାଟ୍ ପକଳିଲି ଚେଯୁକାର୍ଯ୍ୟରେ ରାତିଯିତି ରୂପିକମ୍ପିତଯୁଂ ଅନ୍ତିଲୀ ସାଗେତାପଂ ଲାଲ୍କକୁଳାବୟାଯୁଂ ସାଗାପଂ ଲାଲ୍କକୁଳାବୟାଯୁଂ ବେଳିତିଲିକମ୍ପିବାରୀକମ୍ପିବାରୀ ସ୍ଵଚ୍ଛିପ୍ରିକମ୍ପିବାନ୍.

ହୀ କମାଲିଲେ ‘ରୁ ମନ୍ୟୁଷୀନ୍’ ନିର୍ମିତ୍ଵାଳା ଅତୁରାହିକମ୍ପି ରୁ ବ୍ୟୁକ୍ତନିରେ ସ୍ଵଚ୍ଛିପ୍ରିକମ୍ପିବାନ୍. ଅରୁପୋଲେ ବ୍ୟୁବିମାନାୟ ମନ୍ୟୁଷୀନ୍’ ବ୍ୟୁବୁଣେଯୁଂ ‘ବାରୀ’ ଏହିନାଟ୍ ପ୍ରଜାତେବୟାଯୁଂ ‘କୁତ୍ତି ଲୁରକମ୍ପି’ ବୟାନାଟ୍ ଅଧ୍ୟାରୀ ନିର୍ମିତ୍ଵାଳା ନିର୍ମିକମ୍ପିବାରୀ ବେଳାକି ନଟନ୍ତିବା ପରିଶ୍ରମରେଣ୍ଟାକ୍ ବ୍ୟୁବ୍ୟୁକ୍ତଯୁଂ ସ୍ଵଚ୍ଛିପ୍ରିକମ୍ପିବାନ୍.

തുടർന്ന് ഈ കമയിലെ 'വാതിലിഞ്ചീ കഴി' യെന്നത് അജ്ഞാനത്തെയും; 'പത്പോലെ പൊങ്ങിവരുന്ന വെള്ളകുമിളകൾ' ദൃശ്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു; 'കത്തിയുടെ കഷ്ടങ്ങളെമന്നത്' വിമുഖതയെയും അസുന്ധരതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതുപോലെ 'പെട്ടി' യെന്നത് അഹിക്കാരം ഭേദജ്ഞം, മഴി, മനസാനിദ്രയില്ലായ്ക്കുന്നു; പശ്ചാത്താപം, മോഹാലിസ്യം തുടങ്ങിയവയുടെ കലാപരൈ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; 'അതു' യെന്നത് ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു; 'കശാപു കത്തി' യെന്നത് അഞ്ചു ഹ്രസ്വയജ്ഞലുടെ പ്രവർത്തനത്തിലെ സമീക്ഷണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; "രജു കഷ്ടം" മാംസമെന്നത് ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പുറത്തിക്കരണത്തിനുശേഷമുള്ള ആഗ്രഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യൻ നാശം മാത്രം നല്കുന്നവയായതിനാൽ ബ്യുദ്ധൻ അവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആവശ്യാനം ചെയ്യും.

ഈ കമയിലെ 'വ്യാളി' യെന്നത് എല്ലാ ദൃശ്യങ്ങളും അക്കന്തിയ പരിശുദ്ധമായ മനസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ അവനെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാകാരവും അവൻ മനോഭ്യാപംരജ്ഞലിലേയ്ക്കു പ്രജ്ഞയാക്കുന്ന വാളുകുകാണ് കൂത്തിയിരക്കുകയാണെങ്കിൽ അവസന്നമായി അവനിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന വ്യാളിയിൽ ചെന്നുചേരും. 'വ്യാളിയെമാത്രം തിരിച്ചുറന്നിരിയിട്ട് അതിനെ പരിക്കച്ചിക്കാണോ' എന്നതിലെ അർത്ഥമം മനസ്സിൽ നിന്ന് എല്ലാ ദൃശ്യചിന്കകളെയും വിചാരണങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്, മനസ്സിൽ ശുശ്രവത്തെ നിലനിർത്തണമെന്നാണ്.

6. പിണ്ണയ്ക്കു യെന്ന ബ്യുദ്ധൻ നിർമ്മാണം പ്രാപിച്ചുതിനുശേഷം തന്റെ ശ്രാമമായ കാസംഖ്യിൽ പോയി, അവിടെ തന്റെ ഭേദവാസികളോട് അവൻ നല്കിയ സഹായത്തിനും ഫ്ലോറാറവുകൾക്കും പിണ്ണയ്ക്കു തന്റെ നിന്തയും കടപ്പട്ടും അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുക വഴി അധികം ബ്യുദ്ധം എന്ന വിന്ന് ആ ഭേദത്തോട് പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിലനിൽക്കുന്ന പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുകയെന്ന പ്രവൃത്തി നടത്തി.

കാസംഖ്യിയുടെ വെള്ളിപ്പരശരത്ത് ഗംഗാനദിയുടെ ഓരം ചേർന്ന് ഒരു ഉള്ളാനമുണ്ട്. അവിടെ നിരന്തരയായി നിർക്കുന്ന കേരവ്യക്ഷങ്ങൾ വളരെ സുവാദായകമായ ശ്രീതളചരായ നല്കുന്നു മാത്രമല്ല അവിടേയും വേറന്ത് ചൂടിനെ ശമിപ്പിക്കുവാവിധം എപ്പോഴും ഒരു കൂളിന്ക്കാണ് അടിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെയാരു വേന്നൽ കാലതിവസം, പിണ്യാളു ആ കേരവപ്രക്ഷണലും
എക്കളചരായയിലിരുന്ന യൃംഗത്തിൽ മുഴുകി. അപ്പോൾ ഉദയനയെന്ന രാജാവ്
തന്റെ പരിപാരങ്ങളും കൊട്ടാരമ്പ്രത്തകികളും മറ്റുംപേരിന് സാധീതവും
സ്വന്തവ്യമാക്കുയായി സമയം ചിലപിട്ടുന്നതിനും വിശ്രമിക്കുന്നതിനുമായി
അവിടെനെയ്തുകയും, വിവിധ വിനോദങ്ങളിൽ എൻപ്പെട്ടുശേഷം രാജാവ്
കഴിഞ്ഞ തീർക്കുന്നതിനായി മറ്റാരു മരന്തണാവിലേക്ക് മാറുകയും
ചെറുതായെന്ന് മയഞ്ഞുകയും ചെയ്യു.

രാജാവ് ഉറക്കത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു രാണിമാരും
മറ്റുള്ളീകളും മെല്ലു ആ ഉള്ളാന്തിനു ചുറ്റും നടക്കുകയും അവിടെ
യൃംഗനിരന്തരായിരുന്ന പിണ്യാളൈ കാണുകയും ചെയ്യു. അദ്ദേഹത്തെ
മനസ്സിലാക്കിയ അവർ, അവരെ പരിപ്പിക്കുവാൻ അവഗ്രേപ്പുകു. അതെത്തുടർന്ന്
അപർ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഭാഷണം കേൾക്കുകയും ചെയ്യു.

രാജാവ് ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടിന്നപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന
തന്റെ ഭാര്യാരായും മറ്റുള്ളീകളുള്ളയും കാണാതെ പരിഭ്രാന്തനായി അവരെ തേടി
പുറപ്പെടുകയും, അധികം താമസിയാതെ അവർ പിണ്യാളൈട ഭാഷണം
കേടുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത് കാണുകയും ചെയ്യു. ലൈക്കോട് അനായാസമായി
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിണ്യാളൈയെക്കണ്ട് അസൃഷ്ടക്കുവശംവദനായി
രാജാവ് ഭേദപ്പെന്നൊടു പിണ്യാളൈ ഇങ്ങനെ ശക്തിച്ചു: “ഒരു തമരംതു
സന്ധാനിയെങ്ങനെ ലൈക്കോടു നടപ്പിലിരുന്ന് ഇങ്ങനെ ഉല്ലംഗിച്ച് സംസാരിക്കും”.
ഇതുകേട്ട പിണ്യാളു നിറ്റിപ്പുനായി മറുപടിയെന്നും പരയാതെ കണ്ണുമടച്ച്
യൃംഗന്തിലേയ്ക്ക് മടങ്കി.

ഭേദപ്പെണ്ണ രാജാവ് തന്റെ ഉടവാർ ഉറയിൽ നിന്നും ഉച്ചത്തിൽ
ആരക്കാർഡിച്ചു; പക്ഷെ, അതൊന്നും കേട്ട ഭയപ്പെടാതെ പിണ്യാളു അവിടെയിരുന്ന്
തന്റെ യൃംഗം തുടർന്നു പാറപോലെയുറച്ചിരുന്ന് തന്റെ യൃംഗം
തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പിണ്യാളു രാജാവിനെ വിശ്രദിപ്പിക്കാതെ കാജാവ്
അവിടെ അടുത്തണ്ണോയിരുന്ന ഒരു ഉറുപുപ്പുറ്റ് ഇളക്കി വിട്ട് കൂറച്ച് ഉറുപുപ്പുള്ള
പിണ്യാളൈട മുന്നിലേയ്ക്ക് എൻണ്ണുകൊടുത്തു. പക്ഷെ, പിണ്യാളു
അതൊന്നുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടാതെ തന്റെ യൃംഗം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
ശാന്തനായി ആ സന്ധാനി വേബന്നേയും ആ രാജാവിൽനിന്നു വെറുപ്പിനേയും
അഹിക്കാരത്തെയും സഹിച്ചു.

പിണ്ണാലയുടെ മനോഭയവും ദ്രുഡനിശ്ചയവും കണ്ണ് മനമാറിയ രാജാവ് തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലും അജ്ഞതയിലും ലജ്ജിതനായി അദ്ദേഹത്തോട് കഷമചോറിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ബുദ്ധി ഉപദേശങ്ങൾക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും അവിഭാഗിന്ന് ആ രാജ്യം മുഴുവന്നും പ്രചാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യു.

7. കുറച്ചു ഭിവസണിക്കുശഷം രാജാവ് ഉദയന പിണ്ണാലയുടെ വന്നതിലുള്ള അശുമം സന്ദർഭിച്ചു രാജാവ് പിണ്ണാലയോട് സാമ്മാനി ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “അഭിവൃദ്ധനായ ഗൃഹവേ! എന്നാണ് ബുദ്ധിപ്പൂർണ്ണാർക്ക് അവരുടെ യഞ്ചുന്നതിൽപ്പോലും മനസ്സും ശരിരവും ശുദ്ധമാക്കി അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും കാമത്തിന്റെയും പ്രേരണകൾക്ക് വിധേയരാകാതെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.”

അതിനു മറുപടിയായി പിണ്ണാല ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ബഹുമാന്യനായ പ്രഭോ, ഭഗവാൻ ബുദ്ധവർ തന്നെല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുവാണു പ്രായത്തിനും സ്ഥാനത്തിനും അനുസരിച്ച് ബഹുമാനിക്കുവാനും ദൈഹിക്കുവാനും പർപ്പിച്ചു: പ്രായമായ സ്നേഹിക്കുലെ മാതാവിനെപ്പോലെയും; സ്വപ്നായകാരെ സഹോദരിമാരെപ്പോലെയും; പ്രായത്തിൽ താണവരെ പുതിമാരെപ്പോലെയും കാണുവാനും അതിനനുസരിച്ച് ബഹുമാനിക്കുവാനും ശില്പിച്ചു. ഈ ബുദ്ധവാപദേശങ്ങൾ തന്നെല്ലാ തന്നെല്ലാട്ടുവരുമാക്കി തീർത്തു”

“പക്ഷേ, ഗൃഹവേ,” രാജാവ് തുടർന്നു, “ഒരു മനുഷ്യന് സാധാരണയായി മാതവിന്റെയോ സഹോദരിയുടെയോ പ്രായമുള്ള സ്നേഹിക്കുലാട് കാമാരിനിവേശം തോന്ത്രന്ത്രത്ത് സാധാരണയാണ്, അത് മാനുഷികമായ ഒരു വികാരംകൂടിയാണ്, അത്തരം വികാരങ്ങളെ ബുദ്ധശ്രിഷ്ടമാർ എങ്ങനെയാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്?”

മറുപടിയായി പിണ്ണാല ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ബഹുമാന്യനായ രാജാവേ! അനുഗ്രഹവിനായ ബുദ്ധവർ ഉപദേശമനുസരിച്ച് മനുഷ്യ ശരിരം നശ്വരവും ചോറ, ചാളി, മലഞ്ചർ, വിയൻപു്, തുണിയ അശുദ്ധമായ സംബന്ധികൾ കൊണ്ട് നിരണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുമാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുമുല്ലവും ആ അവബോധം മനസ്സിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടും തന്നെക്ക് യഞ്ചുനാവന്നമയിൽ പോലും അത്തരം അശുദ്ധചിന്തകളെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നു.”

ഈ മറുപടിയിൽ തുപ്പതന്നാകാതെ രാജാവ് തന്റെ സംഭാഷണം തുടർന്നു, “അഭിവൃദ്ധനായ ഗൃഹവേ! പരിശീലനം നിബിച്ചു അഞ്ഞെങ്കും അഞ്ഞെയെപ്പോലുള്ള സന്ധ്യാസിവരുന്നാർക്കും ഇത്തരം റീതിയിൽ ചിന്തിക്കുന്നത് സാധ്യമായെങ്കാം,

പക്ഷ സാധരണമനുഷ്യർക്ക് അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.
 ദഹപക്ഷ, അവർക്ക് അശുദ്ധമയ വസ്തുക്കളെല്ലായും അവയുടെ
 സമീകരണങ്ങളെല്ലായും എറി അറിവുണ്ടായിരിക്കാം എന്നാൽ ഭംഗിയുള്ളതു
 സുന്ദരങ്ങളുമായ രൂപങ്ങളുകാണുന്നോൾ അവരുടെ മനസ്സ് പത്രുകയും
 അവയെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യും. അവർ അശുദ്ധമയ വസ്തുക്കളെ
 വെറുക്കുന്നതുപൊലെ തന്നെ സുന്ദരങ്ങളായ വസ്തുക്കളാൽ ആകൃഷിരാകുകയും
 അവയുടെ പിന്നാലെ അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി പിന്തുടരുകയും ചെയ്യും.
 അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിപ്പുമാരു അവരുടെ സംയമനശില്പത്തിന് മറ്റേതോ കാരം
 സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

അതിനു മറുപടിയായി പിണ്ണയള ഇണങ്ങെന പഠണ്ണു, “മഹാനായ
 രാജാവേ! അനുഗ്രഹവിതനയാ ബുദ്ധൻ ഞങ്ങളെ പരിപ്പിച്ചത് മനസ്സിൽ
 വാരങ്ങളായ പഞ്ചവർത്തിയങ്ങളെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ്. നമ്മൾ
 ഭംഗിയുള്ള വസ്തുക്കളെ കണ്ടുകുർക്കാണ്ട് കാണുകയും, ചെവികൊണ്ട്
 കർണ്ണാടങ്ങളുായ സ്വരം ശ്രദ്ധിക്കുകയും, മുക്കിൽക്കൂടി സ്വഭാവം
 അനുഗ്രഹവിക്കുകയും, നാക്കുകാണാം രൂചികരണങ്ങളായ ഭക്ഷണം രൂചിക്കുകയും,
 ശരിനും മർദ്ദവമുള്ള വസ്തുക്കൾിൽ സ്വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ, ഞങ്ങൾ ആ
 സുവർത്തനിൽ അലിണ്ണുപോരുകയോ അവയുമായി താഡാന്തം പ്രാപിച്ച് അവയെ
 ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിലയിലേക്ക് എത്തുന്നില്ല മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ അപൂർപ്പണങ്ങും
 അശുദ്ധങ്ങളുമായ വസ്തുക്കളെ വെറുക്കുകയോ അകറ്റി നിർത്തുകയോ
 ചെയ്യുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പഞ്ചവർത്തിയങ്ങളെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ നിയന്ത്രണ
 വിശയമാക്കുവാൻ പരിശീലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം അഭിത്തരസാധാരണങ്ങളായ
 ഭവാൻ ബുദ്ധൻ ഉപദേശങ്ങളും പരിശീലനങ്ങളുമാണ് യാദ്യന്നയുക്കരായ
 ശ്രിപ്പുമാരുപോലും അവരുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തുവാൻ
 സഹായിക്കുന്നത്.

“ഒഗവാൻി ഉപദേശങ്ങൾ അമുല്യങ്ങളാണ്, അവക്ക് മനുഷ്യനിൽ
 അത്ഭുതകരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എൻ്റെ
 അനുഗ്രഹവർത്തനിൽത്തന്നെ, ഞാൻ എത്തെങ്കിലും സുന്ദരങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ
 മനോനിയന്ത്രണമില്ലാത്തപോൾ കാണുകയാണെങ്കിൽ, ഞാനും അവയുടെ
 ആകർഷണവലയത്തിൽ പെട്ടുപോയിയെന്നു വരും; അതിനാൽ ഒരുവൻ
 അവൻ്റെ ഖ്രിസ്ത്യങ്ങളുടെമേൽ നിയന്ത്രണം കൊണ്ടുവരുകയും അഞ്ചനെ സുയം
 എപ്പോഴും മനസ്സിനെ ശുശ്മമായി വെക്കുകയും ചെയ്യണം.

8. എപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ് അവൻ്റെ ചിന്തകളെ മനസ്സിൽ
 പ്രവൃത്തികളുടെമേൽ ചെലുത്തുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അപ്പോൾ
 അതിന്റെ പ്രതിപ്രവർത്തനവും, അനന്തര പ്രതിപ്രവർത്തനവും ഒരു
 ശ്രദ്ധവലപ്പോലെ തുടരും. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ശക്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ
 നിങ്ങൾക്ക് അതിനോട് പ്രതികരിക്കുവാനും പശിവാങ്ങുവാനുമുള്ള ഒരു തുര

ശുദ്ധികരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഉച്ചീപിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരുവൻ അത്തരത്തിലുള്ള നേന്മാർഗ്ഗിക വാസനകൾ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനെതിരെ നിയന്ത്രണം പരിശീലിക്കണം. അത്തരം പ്രവർത്തനികളെ കാറ്റിനെതിരെ തുപ്പുന്നതിനോട് ഉപമിക്കണം. പ്രവർത്തനിച്ചെയ്യുന്ന അളവിനെ അത് എന്നവും കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാര്യമായപോൾ മുറ്റമടക്കാചുവന്ന ഒരുവന്നോടും ഉപമിക്കാം, ചുലുകൊണ്ടുകുന്നോടും പൊകി അടിക്കുന്നവനെ എന്നവും കൂടുതൽ ഉപദേശവാദി കുന്നോടും കാശ്ചകാലം, പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നവനെ ഒരു നിമിത്തംപോലെ പിരിത്തുടരുന്നു.

9. അഹാകാരത്തെ അക്കദിനിർത്തി സേവനത്തിന്റെയും ജീവകാരണങ്ങളിൽന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ മനസ്സിനെ വ്യപ്തമാക്കുന്നതാണ് എന്നവും വലിയകാര്യം. അതിലുമുപരിയായ ഫലം ഒരുവന് ലഭിക്കുന്നത് അവൻ അഷ്ടാംഗമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പാതയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ്.

ഒരുവൻ സ്വാംത്വതയിലെപ്പറ്റിത്തമായ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തി അതിനെ ആത്മാർത്ഥമായി മാറ്റുവരെ സാഹായിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധതയുള്ള ഒരു മനസ്സാക്കിമാഡേണ്ടതാണ്. സന്ദേശമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി അതനുഭവിക്കുന്ന ഒരുവനെ മാറ്റാറുവനെ സന്ദേശപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രവൃത്തിലേർപ്പെടുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സന്ദേശം നല്കുന്നതുമുല്ലം പലരുന്നതല്ലാതെ ഒരു ഭോഷ്പവും സംഭവിക്കുന്നില്ല.

ആയിരക്കണക്കിന് വിളക്കുകൾ ഒരു എരിയുന്നവിളക്കിന്റെ തീയിൽനിന്ന് തെളിക്കുവൊൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുമുല്ലം ആ വിളക്കിന്റെ അവധിക്ക് ഒരു ഭോഷ്പവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. സന്ദേശം പലക്കുവെക്കുന്നതുമുല്ലം പലരുന്നതല്ലാതെ ഒരു ഭോഷ്പവും സംഭവിക്കുന്നില്ല.

നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന രഹ്യവ്യക്തി അതു സാധ്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രമമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ശ്രമിക്കണം. ഒരാളുടെ ആഗ്രഹം എത്രവലുതായിരുന്നാലും നിർവ്വാണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അയാളുടെ പ്രവർത്തകൾ ചിട്ടയോടു പടിപടിയായും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ ദിവസവും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ അയാൾ ശ്രദ്ധയോടെ ഏർപ്പെടണം.

10. നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ രഹ്യവന്റെ ഭാഗപത്ത് തന്റെഞ്ചലു ഇം ലോകത്തിൽ അഴിമുഖ്യവികരിക്കേണ്ടതായിപ്പറയുന്നു; അവരെ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം: (1) ഒരു ദിവ്യാന്വായ മനുഷ്യന്റെ ദിക്കാരമതിയായിത്തീരുവാൻ സാധിക്കാതെ അവന്മാ, (2) അംഗങ്ങാർഥിയായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനം നടത്തുകയെന്നത്, (3) സ്വയം അതു പീഡനത്തിലൂടെ രഹ്യവന്റെ നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയെന്നത്, (4) ഭൗവാൻ ബുദ്ധവൻ ജീവിച്ചിരുന്നാകാലത്ത് ജനിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നത്, (5) ബുദ്ധവമുവര്ത്തുന്നിന്ന് ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയെന്നത്, (6) പുഖ്യവചനങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട്, മനുഷ്യമന്ത്രിന്നെ പ്രചോദനങ്ങൾക്കു പ്രചോദനങ്ങൾക്കും അതിനുമായി നിലവില്ലതുകയെന്നത്, (7) ഭാഷിയുള്ളതുകൂടിയും സൃഷ്ടരണങ്ങളുമായ വസ്തുക്കളുടെ പ്രചോദനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കുകയെന്നത്, (8) ആരോഗ്യവാന്നു ശക്തനുമായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവരുടെ നൈനാർഥിക്ക് പാനുനക്കിയെന്നത്, (9) അപമാനിക്കപ്പെടുവോൻ ദേശീയപ്പെടാതിരിക്കുകയെന്നത്, (10) സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രലോഭിപ്പിക്കുവോൻ നിസംഗത പാലിക്കുകയും ചിനിക്കുകയും പരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, (11) വളരെ വസ്തുനിഷ്ഠമായും പുഖ്യമാപിതമായും ചിനിക്കുകയും പരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, (12) ഒരു പ്രപ്രതി ആരംഭിക്കുകയെന്നത്, (13) എളിമയോടുകൂടി ജീവിക്കുകയെന്നത്, (14) നല്ല സുഖാത്മകമായി കണഞ്ചുപിക്കുകയെന്നത്, (15) നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തടസ്സില്ലാതെ തുടരുകയെന്നത്, (16) ബാഹ്യമായ സ്ഥിരിതിക്കെല്ലായും ചുറ്റുപാടുക്കെല്ലായും മാറ്റമില്ലാതെ നിലവില്ലതുകയെന്നത്, (17) മറ്റൊരുവരുടെ മനോധർമ്മത്തെയും അഭിയുപാന്നുള്ള കഴിവിഭാഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി പരിപ്പിക്കുകയെന്നത്, (18) ശാന്തസ്വഭാവം നിലവില്ലതുകയെന്നത്, (19) നല്ലതെന്നും ചീനക്കെയും കുറിച്ച് തർക്കിക്കാതിരിക്കുകയെന്നത്, (20) നല്ല നീതികളെ മനസ്സിലാക്കുകയും പരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത്.

11. നേന്ത്രസ്ത്രിക്കമായ തീതികളെല്ലായും പെരുമാറ്റത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിൽ ഒരുപ്പു വ്യക്തിയെയും ചീത്തവ്യക്തിയെയും പേര്ത്തിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. മോശമായ വ്യക്തിത്വമുള്ള മനസ്സും ഒരിക്കലും പാപപ്രവർത്തനികളെ തിരഞ്ഞായി കാണുകയില്ല; ആരക്കിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനികളെ തിരഞ്ഞായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ അതിനെ വകബെക്കുകയോ ആരക്കിലും അംബരെ സംസാരിക്കുന്നതിനെ ഫ്രോസ്റ്റാഫില്ലിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായ മനസ്സും സർപ്പവർത്തനികളെല്ലായും പാപപ്രവർത്തനികളെല്ലായും തിരിച്ചിരുന്നതിനോടൊപ്പം അവയെപ്പറ്റി ജാഗരൂക്കരുമായിരിക്കും. അവർ ഒരു പ്രവർത്തനി തിരഞ്ഞെടുക്കിയാൽ അപേപ്പാർത്തനാ അതിനെ നിർത്തുന്നു; മാത്രമല്ല ആരക്കിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനിയിലെ തിന്മയെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനെ ഫ്രോസ്റ്റാഫില്ലിക്കുന്നില്ല.

നല്ല മനസ്സും ചീത്തമനസ്സും വ്യത്യസ്ഥരാണ്. മോശസ്യഭാവമുള്ള മനസ്സിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭേദപരമ്പരയിൽനിന്നും കരുണ പ്രവർത്തനികളെല്ലായും ഒരിക്കലും ആദരിക്കുകയില്ല, പക്ഷേ ബുദ്ധിമാനായ മനസ്സും എപ്പോഴും അതെരും പ്രവർത്തനികളെല്ലായും മനോഭാവങ്ങളെല്ലായും എന്നും ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ബുദ്ധിമാനായ മനസ്സും ഭേദമില്ല പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരുടു മാത്രമല്ല എല്ലാവരുടു ആദരവും ബഹുമാനവും കാണിക്കുന്നു.

III പഴംകമകളുടെ പൊരുൾ

1. ഒരു കാലത്ത് ഒരു ദേശത്ത് വ്യവസ്ഥാ അനന്തരമനും മനസ്സിൽ ദൃഢം ഏതെങ്കിലും മലംപ്രദേശത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നീതിയുണ്ടായിരുന്നു.

ആ ദേശത്തെ ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഒരു മന്ത്രിക്ക് ഈ പാരമ്പര്യത്തിപ്രകാരം തന്റെ സ്വന്തം പിതാവിനെ ഈ നീതിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വിഷയം തന്നെനി. അതിനാൽ അധികാർഡി സ്വയം ഒരു ചെറിയ വീടുണ്ടാക്കി പിതാവിനെ അബിട പാർപ്പിച്ചു.

ಇಗ್ಯ ದಿವಸಂ ಇಗ್ಯ ವೇವರಿನ ಅನು ರಾಜ್ಯತಿಳಿಲೆ ರಾಜಾವಿಗೆ ಕಾಣ್ಯಕಯ್ಯಂ
ಪಾಳಿರ ವಿಷಮಕರಮಾಯ ಇಗ್ಯ ಚೋಬ್ಯಂ ಚೋಡಿಕಹ್ಯಂ ಚೆಬ್ಯಂ ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಶೇಷಂ
ಸ್ಯಾರ್ಥತಿಳಿ ನಿಂದ್ಯವಾಗಿ ಅನು ತಿಳಿ ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಶೇಷಂ ಅಂತಿಯಿತ್ತಾಃ “ಹ್ಯಾ
ಪ್ರಭ್ಯಂ ತ್ವಾಪ್ಯಿಕರಮಾಯಿ ಪ್ರಭಿತಿಕರಿಕಹ್ಯಾನಿಲ್ಪ್ರಾಣಿಂ ಶಾಸಿ ಹ್ಯಾ ರಾಜ್ಯಂ ಗಳಿಪ್ಯಿಕಹ್ಯಂ”
ಅತಿ ಪ್ರಭ್ಯಂ ಹ್ಯಾತಾಯಿರ್ಯಾಃ “ಹ್ಯಾವಿದ ರಣ್ಯ ಸರ್ಪಿಂಣಿಂಭ್ಯಾಃ ಅವಯ್ಯಾದ ಲಿಂಗಂ
ಎಂತಾಯಿರ್ಯಾಃ ನಿಂಣಿಯಿತ್ತಾಃಲ್ಯಾಃ.”

ರಾಜಾವಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಾರಣಿಲಿಪ್ಯಾಂತಿವರಿಕೊ ಮಾರ್ತಿಕಹ್ಯಾಮೋ ಅನು ಪ್ರಶಂತಿಗೆ
ಉತ್ತರಂ ಪರಿಯುವಾರಿ ಸಾಯಿತ್ವಿಂಧಿ; ಅತ್ಯಾಕಾಂಭಾಃ ಹ್ಯಾ ಪ್ರಶಂತಿಗೆ ಉತ್ತರಂ
ಗಳೆಕ್ಹಾಂವರಿಕೊ ರಾಜಾವೇ ವಲಿಯ ಇಗ್ಯ ಸಾಂಖಾಗಾಂ ವಾಗ್ರಂಣಂ ಚೆಬ್ಯಂ.

ಹ್ಯಾ ಚೋಬ್ಯತಿಳಿಂಭ್ಯಾ ಉತ್ತರಮಾರಾಣಂ ಮಾರ್ತಿ ತಿಳಿ ಪಿತಾವಿಗೆ
ತಾಮಗಿಪ್ಯಿತ್ವಾಯಾ ಈಂಸಣೆತಿಳಿಂ ಚೆಬ್ಯಂ ಕಹ್ಯಂ ಹ್ಯಾ ಪ್ರಶಂತಿಂಭ್ಯಾ ಉತ್ತರಂ
ಅತಿರಾಯ್ಯಕಹ್ಯಂ ಚೆಬ್ಯಂ ಅನು ವ್ಯಾಪಗಾಯ ಮಾನ್ಯಾಂ ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಉತ್ತರಂ
ಹ್ಯಾಂಗಾ ವಿವರಿತ್ತಾಃ “ಏಂಬ್ಯಂ ಏಂಜ್ಯಾಪ್ಯಂ ಮಾರ್ತಿಯಾ ರಿತಿಯಿಂ ಉತ್ತರಂ
ಹ್ಯಾಂಪಿರಿಕಹ್ಯಾಂಭ್ಯಾ ಮಾರ್ತಿಂ, ರಣ್ಯ ಪಾಂಪ್ಯಂ ಕಲ್ಯಾಂ ಮ್ಯಾಂಲಮಾಯ
ಪರವತಾಗಿಯ್ಯಾದಮೆಂ ಕಿಟತ್ತಾಃ; ಏಂಬ್ಯಂ ವೆಗಾತಿಂ ಸಾಂಖರಿಕಹ್ಯಾ ಸರ್ಪಂ
ಅತಿಂಂ ಶಾಂತಮಾಯಿ ಕಿಟಕಹ್ಯಾ ಸರ್ಪಂ ಪೆಣ್ಯಾಂಮಾಯಿರಿಕಹ್ಯಂ.” ಹ್ಯಾ ಕೆಂತ ಮಾರ್ತಿ
ರಾಜಾವಿಗೆ ಹ್ಯಾ ವಿವರಂ ಅಂತಿಯಿಕಹ್ಯಂ ಪರೀಕಷಣಾತಿಲ್ಪಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪಾಣಣ
ಅನು ಉತ್ತರಂ ಶರೀರಾಯಿ ಭವಿಕಹ್ಯಂ ಚೆಬ್ಯಂ.

ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಶಂಕಾ ಅನು ವೀಣ್ಯಂ ಅಂತಿಲ್ಪಂ ದ್ಯಾಂತಿರಮಾಯ ಇಗ್ಯ ಚೋಬ್ಯಂ
ಚೋಡಿಕಹ್ಯಂ ಅನು ರಾಜ್ಯಸಾರಣಿಲಿಪ್ಯಾಂತಿ ಅರ್ಥಕಹ್ಯಂ ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಗ್ಯಾಲಿತಿಯಿಂ ಉತ್ತರಂ
ಹ್ಯಾಂಪಿರಿಕಹ್ಯಾಂಭ್ಯಾ ಕಾಂತಿಯಾತತಿಗಾಂ ಮುಂಪಾತೆಪ್ರಾಳೆ ಮಾರ್ತಿ ಪಿತಾವಿಂಭ್ಯಾ
ಈಂಸಣೆತಿಳಿಂ ಚೆಬ್ಯಂ ಕೃತ್ಯಾಮಾಯ ಉತ್ತರಂ ಗಳೆಕ್ಹಾಂ ಚೆಬ್ಯಂ.

ഉതുപോലെ വിഷമമായിട്ടുള്ള പല ചോദ്യങ്ങളും അവിടെ ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവ ഇപ്പകാരമായിരുന്നു: ഉറക്കത്തിൽ കിടക്കുന്ന രണ്ടാഴിൽ ആരാൻ് ഉണ്ടിനിരിക്കുന്നവൻന് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്? അതുപോലെ ഉണ്ടിനിരിക്കുന്നവൻപ്പറ്റി പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഉത്തരം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം: ആരാഞ്ഞ നിർപ്പാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനത്തിൽ എർപ്പുചെറിന്ത് അവർക്ക് ഉത്തരം സാധിക്കും. മദ്ദളിവർ നിർപ്പാണത്തിലേണ്ട പാത ഉള്ളിക്കാൻിരിക്കുന്നേം ഒരുവൻ ഉണ്ടിനിരിക്കുന്നവന് പറയാം മദ്ദളിവർ നിപ്പാണം സാമ്പൂമാക്കിയിവരാണെന്നാൽ അവൻ ഉറക്കത്തിലാണെന്നു പറയാം.

“എങ്ങനെയാണ് ഒരു വലിയ ആനയുടെ ഭാരം അഭ്യക്കുന്നത്?” “അതു മുഹർത്തിനെ ഒരു വണ്ണിയിൽ കയറ്റിയ ശേഷം അതിന്റെ ഭാരത്താൽ വണ്ണി എത്രമാത്രം ബെള്ളുത്തിൽ താഴുന്നുവെന്ന് ആഭ്യും കണക്കാക്കുക അതിനുശേഷം ആനയെ മറിയശേഷം വണ്ണിയിൽ കല്പുകൾ നിരച്ച്, കല്പുകളുടെ ഭാരത്താൽ വണ്ണി ആനയുടെ ഭാരത്തിനൊപ്പ് താഴുന്നതിനുസരിച്ച് തുലനം ചെയ്ത് ആനയുടെ ഭാരം നിർണ്ണയിക്കുക.”

എന്നാണ് “ഒരു കപ്പിലെ ബെള്ളുത്തിന് ഒരു സാധരത്തിലെ ബെള്ളുത്തിനെക്കാൾ മുല്ലമുണ്ടന് പറയുന്നത്?” അതിന്റെ ഉത്തരം ഇങ്ങനെയാണ്, “ഒരു കപ്പ് ഭാഹജലം ഒരുവൻ അവരെ മാതാപിതാക്കൾക്കും അല്ലെങ്കിൽ രോഗിയായ ഒരു മനുഷ്യനോ നല്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് അനഘ്രമായ പുണ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കും, എന്നാൽ ഒരുപക്ഷം സാധരത്തിലെ ബെള്ളം ഒരുവിവസം ബന്ധിപ്പോയേക്കാം. പക്ഷേ, പുണ്യം അനഘ്രമാണ്.”

“എന്നകൾ വിശക്കുന്നവനായി ആരക്കിലൂടെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാ?” എന്ന് എപ്പോഴും പുലഞ്ഞു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാംതൊലിയുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനുപ്പറ്റി അതേവേണ്ടി ചുപ്പ് അതിനുത്തരം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. അയാൾ തന്നെക്കുറിച്ചുമാത്രം എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അയാൾക്ക് ബന്ധുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അമുല്യ നിധികളായ ബന്ധുമാം, ധർമ്മം, സംഘം തുടങ്ങിയകാരുജ്ഞലൈക്കുറിച്ച് അതഭേദാധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, മാത്രമല്ല, അയാൾ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും വേണ്ടിയോ ഗുരുക്കണ്ണിക്കുവേണ്ടിയോ ഒക്കിന്നെങ്കും മദ്ദരം കൊടുക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

അതുകൊണ്ട് അയാളുടെ വിശപ്പും ദാരിദ്ര്യവും ഒരിക്കലുമടങ്ങാതെ അത് എന്നുകീഴ്ത്തിയാലും മാറ്റാതെ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് വിശപ്പിക്കേണ്ടിയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഭൂതനാമാരുടെ കൈയ്യിൽ എന്തിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ നിലപാടു മാറ്റാതെ അയാൾക്ക് അവരിൽ നിന്ന് മോചനമുണ്ടാവില്ല.

“ ഇവിടെ കാണുന്ന ചന്ദനമരത്തിന്റെ മരം എന്തുഭാഗമാണ് , വേരു്, എന്തുഭാഗമാണ്, തലയുടെ ഭാഗം എന്ത്? ” “ ഈ മരത്തിനെ വെള്ളൂത്തിൽ മുക്കിയാൽ അതുമനസ്സിലാകും : എന്തുഭാഗമാണോ വെള്ളൂത്തിൽ അല്ലോ താഴുന്നതായി കാണുന്നത് ആ ഭാഗം വേരിന്റെ ഭാഗത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.”

മദ്രാസു ചോദ്യം : “ ഇവിടെ ഒരേ തന്ത്തിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള രണ്ടു കുതിരകളുള്ളതിൽ എന്താണ് അമ്മ എന്താണ് അതിന്റെ മകൻ എന്ന് എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും? ” “ രണ്ടിനും ഒരേസമയം വെവക്കോൽ തിന്നാൻ കൊടുത്താൻ അമ്മ മകൻ ഭാഗത്തെങ്കാൾ വെവക്കോൽ തള്ളി കൊടുക്കുകയും മകനെ അത് തിന്നുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും.”

എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തമമായ ഉത്തരം ദേവനേയും രാജാവിനേയും രാജാവിനേയും രാജുപോലെ സന്നോഷിപ്പിച്ചു. രാജാവ് മന്ത്രിയുടെ ഔദിവിൽ താമസിക്കുന്ന പിതാവിൽ നിന്നും ശ്രവിച്ച ഈ ഉത്തരങ്ങളിൽ അതിവസന്നുജ്ഞനായി. അതിന്റെ ഫലമായി രാജുത്തെയും രാജാവിനേയും രക്ഷിച്ച ഈ ബുദ്ധിക്കും സാമന്തവ്യത്തിനും മുൻപിൽ അതിവ ആരബിനിയനായി രാജാവ് പ്രഖ്യാത അവരുടെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ ദൃഢരയും അജന്താത്പര്യമായ മലനിരകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന പാരമ്പര്യനിയമം പിന്തുവലിച്ചു.

2. വിദേഹായെന്ന രാജുത്തിലെ മഹാരാജി ഒരിക്കൽ തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ആരു് കൊന്പുകളുള്ള ഒരു വെള്ളൂക്കുതിരയെ കണ്ടു. അവർ ആ കൊന്പുകളെ ആരുഹിക്കുകയും രാജാവിനോട് അവരെ അവർക്ക് കൊണ്ടുപെന്ന് കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഒരു അസാധ്യമായ കാര്യമെന്ന് അഭിഭ്രംിച്ചു, തന്റെ രാണിയോടുള്ള അതിവ ഭ്രമം കാരണം അദ്ദേഹം അതുകൊണ്ടുവരുന്ന വേട്ടക്കാർക്ക് തക്കതായ പ്രതിഫലവും വാർദ്ദാനം ചെയ്തു.

അതിന്റെക്കരിക്കൽത്തമായി പരഞ്ഞാൻ ആറുകൊപ്പുകളുള്ള ഒരു അന്ന ഫിമാലയത്തിലുണ്ട്; എന്നാൽ അന്ന ബുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച പരിശീലനത്തിലും മരും ഏറ്റവുംകൂടുതലും കഴിയുകയായിരുന്നു. ദരികൾ അ അന്ന ഒരു മരണത്തിലോ പങ്കോളം എത്തിയ ഒരു പേട്ടക്കാരനെ തിരുമയിരുത്താൻ രക്ഷപ്പെട്ടുത്തി അയാളുടെ നാട്ടിലേയ്ക്കുപോകുവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അ അന്നത്തെ അജാവിന്റെ അജാവിനും രാജാവിന്റെ പാരിതോഷികങ്ങളിൽ അകൃഷ്ണനായി, പഴയ ഉപകാരമൈലാം മറന്ന്, നല്ലവനായ അ അന്നത്തെ കൊല്ലുവനായി കാട്ടിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

പേട്ടക്കാരന് അനന്ത്യുടെ ബുദ്ധചര്മമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി
അരിയാവുന്നതുകാണ്ട്, അയാൾ ഒരു ബുദ്ധസന്നാസിയുടെ വേഷത്തിൽ കാട്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുകയും, അഞ്ചെന്ന അനന്തതയാൽ തന്ത്രിക്കുന്ന വരുത്തുകയും അതിനുശേഷം വിഷംചേര്ത്തിട്ടുള്ള ഒരു അപുക്കാണ്ട് അതിനെ എയ്ക്കു വിഴ്ത്തുകയും ചെയ്യു.

തന്റെ അവസാന നിമിഷം അ അപിന്റെ മുൻവേദകുടി അവസാനിക്കുമ്പെന്ന മനസ്സിലാക്കിയ അന്ന, തന്നെ ചതിയിലും ആക്രമിച്ചു പീഴ്ത്തിയ പേട്ടക്കാരൻ്റെ അജ്ഞന്തയെപ്പറ്റി നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ രാജാവിന്റെ പാരിതോഷികത്തിൽ പ്രഭാവിതനായിരക്കുന്നുവെന്നും അതാണ് അയാളുക്കാണ്ട് ഒരു ക്രൂരമായ കൃത്യം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുതെന്നും അ അന്നക്കു വൃക്തമായി മനസ്സിലായി. അതിനാൽ അ പേട്ടക്കാരനെ മറ്റു അന്നകളുടെ കോപത്തിനിരയാക്കാതെ തന്റെ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശർഖത്തിന്റെ മറവിൽ ഒളിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു. അതിനുശേഷം അന്ന അ പേട്ടക്കാരനോട് അ കൂറ കൃത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രചോദനത്തെക്കുറിച്ച് അരാഞ്ഞു അപ്പോൾ അയാൾ അയാളു വശികരിച്ച രാജാവിന്റെ പാരിതോഷികത്തെപ്പറ്റി പറയുകയും താൻ ചെയ്യ തെറിനെപ്പറ്റി വിലപിക്കുകയും ചെയ്യു. അതുകൊടു അന്ന തന്ത്രിക്കൊപ്പുകൾ ഒരുമരണത്തിലിട്ടുചു ഉടച്ചുശേഷം പേട്ടക്കാരനു നല്കിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പരഞ്ഞു : “ഈ ദാനം കൊണ്ട് ഞാൻ എത്തു ബുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള എല്ലാ പരിക്ഷണങ്ങളും വിജയകരമായി പൂർത്തികരിച്ചു, അധികം താമസിയാതെ ഞാൻ അമിതാഭവുമണ്ണു പരിശുദ്ധമരജ്ഞത്തിൽ പുന്നിശ്ചാജനിക്കും. ഞാൻ ഒരു ബുദ്ധനായി തിരുസ്പോൾ നിന്നെന്ന നിന്റെ മനസ്സിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന മുന്നു അഭിനിവേശങ്ങളായ പിഡ്യശിത്തരം, ദേശ്യം, അത്യാഗ്രഹം മുതലായവയിൽ നിന്ന് രക്ഷപാപിക്കുന്നതിനുള്ള മർഗ്ഗങ്ങൾ പരിപ്പിച്ചുതരുകയും രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം മനസ്സിലാക്കി തന്റെ അന്നത്തെ അനന്ത്യുടെ ചെയ്യാം.”

3. റഹിമാലയ സാനുക്കല്ലേട താഴ്വാരങ്ങളിൽ ഒരു തത്ത മറ്റ് അസംഖ്യം പക്ഷികളോടും മൃഗങ്ങളോടുംമാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അസാധാരണമായി മുളകളുടെ ഉരസ്സിലും മൂലമൊ മറ്റൊ ഒരു കാട്ടുതീ പടർന്നുപിടിക്കുകയാൽ അപിടക്കുന്നത് പക്ഷികളും മറ്റും ദയംകൊണ്ട് ഓടാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കണ്ണ് മനസ്സുലിഞ്ഞ ആ തത്ത തനിക്ക് വളരെക്കാലം ജീവിക്കുവാൻ ഇടംനില്ക്കിയ ആ ചുടലക്കാടിനും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന പക്ഷി മുഗാടിക്കർക്കും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അപകടക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കി തന്നാലാവുന്നത് ചെയ്യാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ആ തത്ത സ്വയം ബെജുള്ളതിൽ പോയി മുണ്ടി നന്നാൻ ശർശവുമായി വന്ന് നീഡുമെൻഡ് ചീറകുകൂട്ടുന്നത് തീ കെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ തന്നാലാവുന്ന വിധത്തിൽ ആ തീയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. അത് അവൻാൽ ആ ചുടലക്കാടിനോടും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന പക്ഷി മുഗാടിക്കളോടുമുള്ള ആത്മാർത്ഥതയിൽ നിന്നും സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടായ സഹതാപത്താലുമായിരുന്നു.

ഈ ആത്മാർത്ഥതയും ത്യാഗമനങ്ങൾക്കിൽനിന്നും കാരുണ്യവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വെദവണ്ണൽ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന ഈ സാഭവത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായ അപർ ആ തത്തവെയെ നോക്കി ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “നിന്നക്ക് വളരെ വിശ്വാലപ്പാം കാരുണ്യവിവുമായ മനസ്സുണ്ട്, പക്ഷെ ഇതെല്ലാം ഫോറമായ തീജ്വാലക്കുമുമ്പിൽ നിന്നെ ഈ പ്രവർത്തനത്തിന് എന്തു ഫലമാണുള്ളത്?” അതിനു മറുപടിയായി തത്തള്ളണ്ണനെ പറഞ്ഞു: “ഈ ലോകത്തിൽ ആത്മാർത്ഥതയും ത്യാഗത്തിനും സാധിക്കാത്തതായിട്ട് ഒന്നുമല്ല. ണാൻ എൻ്റെ ഈ ശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പിന്നാറുകയില്ല, ഒരുപക്ഷെ എന്നിക്ക് ഈ ശ്രമം എൻ്റെ വരുംജയങ്ങളിൽ കൂടി തുടങ്ങേണ്ടിപ്പോകാം.” സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വെദവണ്ണൽ ഈ ശ്രമത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായി ഭൂമിയിലിരുന്നിവന്ന് എല്ലാവരുംകൂടി ആ അണിയെ നശിപ്പിച്ചു.

4. ഔർക്കൻ റഹിമാലയ മലനിരകളിൽ ഒരു ശർശവും രണ്ടു തലകളുമായി വിശ്രഷ്ടമായ ഒരു പക്ഷി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു തല മരണാരുതല വളരെ രൂചികരമായി എന്നോ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ണ് അസൃഷ്ടാപൂർപ്പം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “താൻ പിഷം അടങ്കിയ പഴം കൂഴിക്കുവാൻ പോകുകയാണ്” എന്നിട്ട് ആ പക്ഷിയുടെ രണ്ടാമത്തെ തല അസൃഷ്ടയാൽ വിഷം കൂഴിക്കുകയും ഉടൻ തന്നെ ആ പക്ഷി മുഴുവനായും ചന്തുപോകുകയും ചെയ്യു.

ஸുവികരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

5. അരിക്കൽ ഒരു പാസിൽ തലയും വാലും തമ്മിൽ ആർ മുന്നിൽ നില്‌ക്കണമെന്നതിനുകൂടിച്ചേരു തൻകമെണ്ണായി. വാല് തലയോട് ഇങ്ങനെ വാഴിച്ചു: “നി എപ്പോഴും മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു അത് അരിക്കലും നല്ലത്രു, നി ചിലപ്പോഴും എന്നെന്ന നയിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം.” മറുപടിയായി തല ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അത് പ്രകൃതി നിയമമാണ് എംബു മുന്നിൽ പോകണമെന്നത്; അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്നക്കായി സ്ഥാനമാറ്റം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.”

ഈ വഴിക്ക് വളരെ നാലുകളിലേക്ക് തുടരുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി ഒരുവിവസം വാല് ഒരു മരത്തിലേക്ക് സ്വയം മുറുകി ചുറ്റിപ്പിടിക്കുകയും അങ്ങനെ തലയെ മുംപോഴും പോകുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യു. വളരെ നേരും ആ പിടിയിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചു ക്ഷീണിച്ചു ആ പാപ് വാലിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കുവാനാവാതെ കഷ്ടരപ്പ് യാദപ്പെട്ടിക്കമായി ഒരു തിരിയിൽ വീഴുകയും അങ്ങനെ ചാത്തുപോകുകയും ചെയ്യു.

ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ജീവജാലങ്ങൾക്കും അത്തിന്റെതായ ക്രമവും പന്മാവധുണ്ട്. അതിനെ അത്ര എല്ലപ്പുത്തിൽ മാറ്റാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധാനിൽ ആ സന്തുലിതാവന്ധം മാറ്റിയാൽ അത് മുംപോഴുള്ള ഗതിയെ മാറ്റിമറിക്കുകയും തന്മുലം ജീവിതക്കമം നിർണ്ണയപോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. അടിന്ത് ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ വളരെ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും ഭേദ്യപ്പെട്ടുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അയാളുടെ വീടിന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് രണ്ടുപേര് ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു:- “ഈ വീടിൽ താമസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വളരെ നല്ലവനാണ്, പക്ഷെ ക്ഷമ ഒഴും തന്നെയില്ല; അതുകൊണ്ടു തന്നെ അയാൾ വേഗം ശാന്തത കൈവെടിയുകയും വളരെ വേഗം ഭേദ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.” ഇതുകേട്ട അയാൾ കോപാകൂലനായി വീടിൽ നിന്ന് വെളിയിൽ വരുകയും പൂറത്ത് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരെ അടിച്ചു തൊഴിച്ചു മുറിപ്പെടുത്തി വളരെ ഭാഗംമായി ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്യു.

അരു ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ അധികാരിക്കുന്നതു കൂടിവുകൾ ആരക്കിലും കണ്ണുപിടിച്ച് കാണിച്ചാൽ പള്ളരെ ക്ഷമയോടെ അത് തിരുന്നുകയും തന്റെ പെരുമാറ്റ തിരികളിൽ ഗൃഖകരമായ മാറ്റംവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ വിശ്വിഥായ ഒരു മനുഷ്യൻ അഞ്ചേന അധികാരിക്കുന്നതു പോരായ്മകൾ ആരക്കിലും ഏടുന്നുപറഞ്ഞാൽ ആ ഉപദേശത്തെ വകബൈക്കുകയില്ലായെന്നുമാത്രമല്ല, അതേ തെന്ന് പിണ്ഡം ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

7. ഔദ്യോഗികനും എന്നാൽ അതുപോലെ തന്നെ വിശ്വിഥയുമായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു ഓർക്കൽ അധികാർി എവിടെയോ ആരുടെയോ സുന്ദരമായ ഒരു മാളിക കാണുകയും അതിൽ അതിയായി ആകൃഷിനാകുകയും ചെയ്യും അതുപോലെ ഒരു മുന്നാറിലെ മാളിക തനിക്കും പേണമെന്ന് ആവശ്യപിക്കുകയും അന്ത്യസാരിച്ച് ഒരു ആശാരിയെ വരുത്തി അഞ്ചേന ഒരു മാളിക പണിയുവാനുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. മുറയനുസരിച്ച് ആശാരി ആരും മാളികയുടെ തന പണിയുകയും പിന്നീട് കമ്പാം നില നില രണ്ടാം നില മുന്നാം നില എന്ന് ക്രമമായിരിതിയിൽ പണികളാംശം കിക്കുകയും ചെയ്യും ഇതു കൂടെ യാക്കിനായ ആ മനുഷ്യൻ കോപാകുലനായി ഇണ്ടെനെ പരിഞ്ഞു: “എനിക്ക് ഈ വീടിൽ തനയോ കമ്പാംനിലയോ, രണ്ടാംനിലയോ കമ്പുമാവശ്യമില്ല അതിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കാൻ പണവുമില്ല എനിക്ക് അവിടക്കണം മാളികയുടേതുപോലുള്ളതു ഒരു മുന്നാം നില മാത്രം മതി. അത് എത്രയും വേഗം പണികഴിപ്പിച്ചാലും.”

വിശ്വികളുായ മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ഫലങ്ങളുകുറിച്ചുമത്തെ ചിന്നിക്കുകയുള്ളൂ. ആ ഫലങ്ങൾ സാധിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തെയും ക്ഷമയെയും ഓർക്കലെല്ലും മാനിക്കുകയില്ല. ഓർക്കലെല്ലും ശരിയായ പ്രയത്നമില്ലാതെ ഒരു നല്ല ഫലവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാദ്യമില്ല, മുന്നാംനില തനയും ഒന്നും രണ്ടും നിലകൾ പണിത്തുപൂർത്തിയാക്കാതെ ഓർക്കലെല്ലും പണിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

8. ഓർക്കൽ ഒരു വിശ്വിയായ മനുഷ്യൻ തേൻ ചുടാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അധികാരിക്കുന്നതു സുഹൃത്ത് അവിടെ വരുകയും അപ്പോൾ കൂട്ടച്ചേരുന്ന സുഹൃത്തിന് കൊടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനായി ചുടായ തേനിനെ തണ്ടപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. തുടർന്ന് അധികാർി അവിടെ തിരിൽ ചുടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന തി കെടുത്താതെ തിരിൽ നിന്ന് ഇരക്കിവെക്കാതെയോ ചെയ്യാതെ തേനിനെ വിശിത്തണ്ടപ്പിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ചുടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തേനിനെ വിശിത്തണ്ടപ്പിക്കാനും അസാധ്യമായ കാരണമാണ്.

അതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യമനസ്സിൽ നിന്ന് അത്യാഗഹണങ്ങളും അഹാകാരങ്ങളുമായുണ്ട് അഥവായെ ശമിപ്പിക്കാതെ പ്രജനയും വിവേകവും സാധ്യമാക്കിയടക്കമുകയെന്നത് അസാധ്യമായ കാര്യമാണ്.

9. ഒരിടത്ത് റണ്ട് സാത്തമാർ ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ എൻപ്പേജ് അത്, ഒരു പെട്ടി, ഒരു ചുരൻ വട്ടി, ഒരു ജോടി ചെരുപ്പ് തൃഞ്ഞിയവയപ്പെട്ടിയായിരുന്നു ആ വഴിയെ പോയ ഒരു മനുഷ്യൻ അതുകൊണ്ട് അത്യഭൂതപൂർവ്വം ഇങ്ങനെ ചോറിച്ചു: “എന്നിനുവേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾ ഇത്തരം ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ പഴക്കുകൂടുന്നത്, ആ വസ്തുകളിൽ എന്ത് മാനനിക്കശക്തിയാണുള്ളത് നിങ്ങളിങ്ങനെ കീഴിപ്പിടി കൂടുവാൻ?”

ആ സാത്തമാർ ആ വസ്തുകളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചു. ആ പെട്ടി ഉപയോഗിച്ച് എന്നു കൈണമോ വസ്തുമോ നിധിയോ ഇല്ലാനുസരണം ലഭിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും; അതുപോലെ ആ വട്ടി ഉപയോഗിച്ച് എന്ത് ശത്രുവിനെയും കീഴ്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും; മാത്രമല്ല ആ ചെരുപ്പുകൾ അണിയുകയാണെങ്കിൽ പായുവിൽക്കൂടി അന്നായാസം നടക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അതുകേട്ട് ആ വഴിപോകൻ അവവുടെ പ്രയോത്തിന് ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു: “അണിനായി നിങ്ങൾ എന്നിന് കലാഫിക്കണം, നിങ്ങൾ കുറച്ചുപറ്റാനുമയം മാറിനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ തൊൻ നിങ്ങൾക്ക് റണ്ടുപേരിന്കും സ്വികാരമായ ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാം.” അതനുസരിച്ച് അവൻ റണ്ടുപേരും കുറച്ചു മാറിനിന്നു. ആ തക്കം നോക്കി ആ മനുഷ്യൻ ആ ചെരുപ്പുകൾ അണിയുകയും പെട്ടിയും വട്ടിയും എടുത്ത് അഭിരുചി നിന്ന് മാറണ്ടുപോയി.

ആ സാത്തമാർ അജ്ഞനരായ മനുഷ്യരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ ചെരുപ്പുകൾ പുണ്യപ്രവർത്തനിയിൽ നിന്നുകുംപോലും ധലാത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു: സാധാരണമനുഷ്യർക്ക് ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനിയിൽ നിന്ന് കിട്ടാവുന്ന അണിപ്പവചനിയമായ ധലാത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അണിപ്പുമില്ല. ആ ചുരൻ വട്ടി ആത്മീയ പരിശീലനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു: മനുഷ്യർക്ക് യുനാനത്തിന്റെയും എക്കാഗ്രതയുടെയും അമുല്യ ധലാത്തെക്കുറി ഒരു വിവരപുമില്ല. അതുമുല്യം ഒരുവന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചംായ തീരീയിൽ ലാക്കിക്കാഗഹണങ്ങളുടെ മേൽ നില

നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അവിടെക്കണ്ണ ഒരു ജോടി ചെറുപുകളെന്നത് ശുദ്ധവും പരിപാവനവുമായ വിചാരങ്ങളെയും പ്രവർത്തിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു: അത് മനുഷ്യനെ അവാച്യമായ ഒരു ലോകത്ത് എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അവയുടെ യഥാർത്ഥമ മുല്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ഇവിടെ വിവരിച്ച് സാത്തനാരേപ്പാലെ സാധാരണമനുഷ്യർ അങ്ങാട്ടുമിഞ്ഞാട്ടും കലഹിക്കുന്നു.

10. ദർശകൻ ഒരു മനുഷ്യൻ തനിച്ച് യാതൊരു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേയ്ക്കും അയാൾ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു വീടിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിച്ചെരുകയും രാത്രി അവിടെ ചിലവഴിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യു. ആ രാത്രി ഒരു സാത്താൻ ഒരു മൃതശരീരം അവിടെ കൊണ്ടുപറുകയും ആ വീടിന്റെ തറയിൽ അതിനെ പിടിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യു. അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതലും മരണാരു സാത്താൻ അവിടെ വരുകയും ആ മൃതശരീരം തനിക്ക് സ്വന്നമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യു.

ആരുംതെ സാത്താൻ ഈ വിഷയത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതിൽ അൾത്തമില്ലെന്ന് പറയുകയും ഈ വിഷയത്തിൽ യഥാർത്ഥ അവകാശിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് ആരുംതെയജില്ലും മദ്യസ്ഥത തേക്കുന്നതാൻ അഭികാമുമെന്ന് തന്റെ അഭിപ്രായം പറയുകയും ചെയ്യു. മരണ സാത്താനും മദ്യസ്ഥതയ്ക്ക് സമമിച്ചതിനാൽ ആ വീട്ടിൽ അന്ന് താമസത്തിനു വന്ന മനുഷ്യനോട് ആ കൃത്യം നിർമ്മിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകേട്ട് ആ മനുഷ്യൻ അസാധാരണമായി ദയപ്പെടുകയും എന്നുണ്ടിരുമാനെടുത്താലും നഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ തന്നെ വധിക്കുമെന്ന കാര്യം വൃക്തമായി മനസ്സിലാക്കി അത് അയാളെ തികച്ചും ദുഃഖിതനാക്കി. തോല്ക്കുന്ന സാത്താൻ ദേശ്യം മദ്യസ്ഥത പറയാൻപോകുന്ന തന്നോട്ടുമാത്രമായി തിരിയും, എന്നിരുന്നാലും താൻ നേരിട്ടുകണ്ട സത്യം അയാൾ തുറന്നുപറയുവാൻ തന്നെ തിരുമാനിച്ചു.

മുന്പ് വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ തോല്രണ്ടാമതെന്ന സാത്താൻ കോപം മദ്യസ്ഥത പറഞ്ഞ വഴിപോകണ്ടെന്നു നേരു തിരിഞ്ഞു. ദേശ്യം മുന്ത സാത്താൻ അയാളുടെ ഒരു കൈ പിച്ചുതെടുത്തു.

ஸുവികരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

എന്നാൽ ആദ്യത്തെ സാത്താൻ മൃതശരീരത്തിൽ നിന്നെന്നുത്തേ ഒരുക്കെക്ക് അയാൾക്ക് മാറ്റിവെച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ സാത്താൻ അയാളുടെ മദ്ദേ കൈയും പിഴുതെടുത്തു. എന്നാൽ ഉടൻ തന്നെ അൽ ശവത്തിൽ നിന്നെന്നുത്തേ മലാരുകൈകൊണ്ട് മാറ്റിവെച്ചുകൊടുത്തു. അങ്കത്തുടർന്ന് അയാളുടെ കാലുകളും, തലയും, ശർവ്വവും എല്ലാം പിച്ചിച്ചിന്തുകയും അവരെയും ധമാക്രമം ആ ശവശരീരത്തിൽ നിന്ന് ആദ്യത്തെ സാത്താൻ മാറ്റി വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ആ വിടിക്കെന്നുത്തെമുഴുവന്മാം ശർവ്വവശിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് നിരയുകയും ആ സാത്താമാർ അവരെ പെറുക്കി കൊച്ചിച്ചുകൊണ്ട് പോകുകയും ചെയ്തു.

ആ അനാമമായ വിട്ടിൽ അഭയംതേടിയ ആ പാപം മനുഷ്യർ അവിടെ നടന്ന ദാരുണമായ സംഭവങ്ങളിൽ തികച്ചും ദുഃഖിതനായി. ആ സാത്താമാർ കൊച്ചിച്ച മാംസം അയാൾക്ക് അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളും നിന്ന് കിട്ടിയതായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാളുടെ ശർവ്വത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നവ ഒരു മൃതശരീരത്തിൽ നിന്ന് കിട്ടിയതും. ആരാൻ അയാൾ? നടന്ന സംഭവങ്ങളുമ്പോൾ ചിന്തിച്ച അയാൾക്ക് അതിനുത്തരം കിട്ടാതെ ആ വിജനമായ വിട്ടിൽ അയാൾ ഒരു ഭ്രാന്തനേപ്പാലെ ഓടിന്നും അതിനുശേഷം അവിടെ നിന്ന് ഒരി ഒരു അസ്വഭവത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അപിടെയുണ്ടായിരുന്ന സന്ധാനിമാരോട് നടന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി വിശദിക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കമ്പയിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിമൂലരാഷ്ട്രമായ നേരാദ്ധിയത്യുടെ പൊരുൾ ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കും.

11. ഒരിക്കൽ നല്ലതുപോലെ വല്ലും ധർച്ചവള്ളും സുന്ദരിയുമായ ഒരു യുവതി ഒരു ഭവനം സന്ദർശിച്ചു. ആ വിക്രൂട്ട അവളുടെ അവളുണ്ടന് ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവർ അതിനു മറുപടിയായി അവർ ധനത്തിന്റെ ഭേദത്തെയെന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. അതുകൂടുതു സന്ദേശംവാനായ വിക്രൂട്ട അവളെ നല്ലതുപോലെ സ്വീകരിക്കുകയും പരിചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറച്ചു സമയത്തിനുശേഷം മല്ലാരു ദ്രോ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അപാളാക്കട്ട നേരെ മരിച്ച് പിറ്റുപയും മേശമായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുവള്ളൂമായിരുന്നു. വിട്ടുകട അപാളുകളണ്ട് ഭയപ്പെടുകയും തുടർന്ന് അപാളു അപിടെന്നിന് ഓടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാൽ അവിടെ നിന്ന് പോകുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത അപാൾ ഇങ്ങനെ പ്രശ്നാവിച്ചു: “ധനത്തിന്റെ ദേവത എന്നെന്നു സഹാദരിയാണ്, തെന്നെൻ തമിൽ ഒരു കരാറുണ്ട് അതനുസരിച്ച് തെന്നെൻ ഒരുക്കലും പിരിയുകയില്ല, അരബകിലും തെന്നെളെ പിരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അപിടെ നിന്ന് തൊൻ മാത്രമല്ല അപാളും പുറത്തുപോകും.” അതനുസരിച്ച് ആരഞ്ഞു ദ്രോ കൂടികളും അപിടെനിന്ന് പുറത്തുപോയി.

ജനനം മരണത്തിനൊപ്പുവും, ഭാഗ്യം നിർഭാഗ്യത്തിനൊപ്പുവും, മോശമായ സമയം നല്ലസമയത്തിനൊപ്പുവും മാറിമാറി സംഭവിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരായിരിക്കണം. വിഡ്യശിക്കളായ മനുഷ്യർ കഷ്ടത്കൾ നിരണ്ടകാലത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് അനുരാതമായി നല്ലകാലത്തെ പിൻതുറയും മാത്രം ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിർവ്വാണം നിഃവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ രണ്ടൊമ്പകളെല്ലായും മരിക്കന്ന് ലാകിക്കമായ ബന്ധനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാവാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

12. ഒരിക്കൽ ഒരിട്ടെന്ന് ഒരു ദർശനായ കലാകാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരു വിവസം അയാൾ തന്റെ ഭാഗ്യഭയയും കൂടംബത്തെയുമുപേക്ഷിച്ച് ഒരു ഭാഗ്യപരിക്ഷണത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. മുന്നുവബർഘത്തെ കരിന്പരിശുമതിനുശേഷം അയാൾ മുന്നുടെ സ്വർണ്ണ ക്രടികൾ സന്പാർിക്കുകയും തുടർന്ന് സ്വന്തം നാട്ടിലെയും തിരിച്ചുപ്പോകുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യു. തിരിച്ചുള്ള പഴിമങ്ങൾ അയാൾ ഒരു വലിയ അപാലത്തിൽ എത്തിച്ചേരിന്നു. തന്മായത്ത് അവിടെ വലിയ ഒരു കർമ്മം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ വളരെ സന്തോഷവാനാകുകയും സ്വയം ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യു: “ ഇതുവരെ തൊൻ എൻ്റെ പരിത്വനമാറകാലത്തെപ്പറ്റിമാത്രമെ ചിന്തിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഭാവിയെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇതൊരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണ് ഈ സമയത്ത് ഇവിടെ എത്തിച്ചേരുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നത്; ഈ അപാസം നല്ലതുപോലെ മുതലെടുത്ത് നല്ല അനുഗ്രഹങ്ങൾ നാളെക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ

മുദ്രിക്കരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

പോകുകയാണ്.” അങ്ങനെ ചിന്തചൂഢാൻ അയാൾ അയാളുടെ സഹായം മുഴുവൻ ആ അപാലത്തിന് കൊടുത്തിട്ടും, ഒന്നുമില്ലാത്തവനായി വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ അയാളോട് ഭാര്യ ഒന്നുകൊണ്ടുവരാത്തതിൽ കുപിതയായി വളരെയധികം രക്കാരിച്ചു ആ പാപം കലാകാരൻ മറുപടിയായി താൻ കുറച്ചു പണം സപാദിച്ചിരുന്നുവെന്നും അത് സുരക്ഷിതമായി ഓട്ടത്ത് നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അവളോട് പറഞ്ഞു അവൻ കൂടുതലായി ചോദ്യം ചെയ്തുകൂടും അയാൾ ആ പണം ഒരു അപാലത്തിലെ അന്നേവാസികളായ സന്യാസിമാരുടെ കൈയ്ക്കിൽ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്ന് തുറന്നു പറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ട് കൂടുതൽ കുപിതയായ ആ ശ്രീ അയാളെ വീണ്ടും ശകാരിക്കുകയും പിന്നീട് ആ കാലം കോടതിമുസ്പാകെ അവത്രപ്പിക്കുവാൻ തിരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യു. ന്യായാധിപതീ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമായി അയാൾ താൻ ഒരിക്കലും വിധ്യാർത്ഥിക്കരമായി ഒന്നും ചെയ്തിരിക്കുന്നും വളരെ കരിനാബ്ദാനത്തിലും ദയാൾ പണം സപാദിച്ചിരുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു തന്നെ അതു തന്റെ ഭാവിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി വെക്കുവാൻ പോയതെന്നും മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. പഴിമദ്ദേശ്യ കണ്ട ആ കേഷത്തിൽ എത്തിച്ചേർമ്മാപ്പാർ അയാളുടെ ആഗ്രഹം ദ്വാരിക്കരിക്കുകയും ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമനനിലയിൽ അവിടെ നടന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കായി ആ പണം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യു. അയാൾ ആ കോടതിയോട് ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിച്ചു: “ഞാൻ ആ അപാലത്തിൽ സന്യാസിമാരക്കണക്ക് അവർക്ക് തന്റെ സപാദ്യം നല്കിയപ്പോൾ എനിക്ക് തോനി ഞാൻ എവർക്ക് അഹങ്കാരവും പിശുക്കും എവർക്ക് മനസ്സിൽ നിന്ന് തുടച്ചുമരുകയാണെന്ന്, അപ്പോൾ എനിക്ക് തികച്ചും ഭോദ്യമായി യാമാർത്ഥധനം സ്വർഖാലയമും, മനസ്സാണെന്ന്.”

ആ ന്യായാധിപതി അയാളുടെ പ്രവൃത്തിയെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു. അതുകേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കേൾവിക്കാർ അയാളെ മുക്തകണ്ഠം പ്രകീർത്തിക്കുകയും അയാൾക്ക് അവരാലാവുന്ന ലീതിയിൽ പാരിതോഷികങ്ങളും മറും നല്കി പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യു. അങ്ങനെ ആ കലാകാരൻ ഭാര്യക്ക് പ്രശംസയോടൊപ്പം അവർക്ക് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യു.

13. ഒരു ശൃംഗാരത്തിനടക്കുത്ത് താമസിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു ദിവസം എവിടെ നിന്നോ ഒരു ശമ്പും അയാളെ വിജിക്കുന്നതുപോലെ കേട്ടു. ഭയപെട്ട ആ മനുഷ്യൻ അത് എവിടെന്നിന് എഴുന്നെന വരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അടുത്ത ദിവസം ഒരു സുഹൃണിനോട് ആ പിവരം പറയുകയും അയാൾ ആ ശമ്പും വരുവോൾ ആ സ്ഥലം നിരീക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അയാൾ ഭയപുണ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാളുടെ സുഹൃത്ത് ബൈദ്യപുഠിയും ആ ശമ്പും വരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുകയും, അപിടെ നിന്ന് ആ ശമ്പുത്തിനോട് എന്നാണ് ആവശ്യമെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു മറ്റൊരിയായി ആ ശമ്പും ഖുഞ്ഞെന പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഒരു നിഡി സ്വീക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട് അത് ഞാൻ ആരക്കെക്കിലും കൊടുക്കുവാനുംഗവിക്കുന്നു. അത് ഞാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കൊടുക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചു, പക്ഷെ അയാൾ ഭയംമുളം ഖുപിഡി വന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അത് നിന്നും കുറുത്തരം, നീയത് സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാണ്. ഞാൻ നാലു നിബി വിട്ടിലേയ്ക്ക് എണ്ണീ എഴു അനുച്ചരണാരൂമായി വരും.”

അപേപ്പാൾ ആ സുഹൃത്ത് ചോദിച്ചു: “ഞാൻ നിന്നുക്കായി കാത്തിരിക്കും പക്ഷെ ഒന്നു പറയു ഞാൻ എണ്ണെന്നയാണ് നിന്നോ സ്വീകരിച്ച് സഖ്യക്രിയക്കേണ്ടത്? അപേപ്പാൾ ആ ശമ്പും ഖുഞ്ഞെന പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ സന്യാസിമാരുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും വരുന്നത്, ഞങ്ങൾക്കായി കൂടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളം സഹിതം ഒരു മുൻ രൂപക്രിയയെക്കുക, അതിൽ ഖരിപ്പിടണിളും എഴു കോപ്പയിൽ കഴിക്കുവാനുള്ള കണ്ണതിയും മലുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം നീ ഞങ്ങളു ഓരോരുത്തരെയും ഒരു ലൂപ്പു മുൻഡിലേയ്ക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ടുപോകണം അപിടെ വെച്ച് ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും തക്കട്ടിക്കളായി രൂപഭേദം സംഭവിച്ച് മാറും.”

അടുത്ത ദിവസം അയാൾ കൂളിച്ചു പുതുവള്ളുങ്ങൾ ധരിച്ചു; അവർ അയാളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പകാരം ഒരു മുൻ അടിച്ചു വ്യത്തിയാക്കി ആ എട്ട് സന്യാസി അതിമികർക്കായി ഒരുക്കി കാണിരുന്നു. അല്ലാമധ്യന്തിനകം അവർ അപിടെ പ്രത്യക്ഷരാക്കുകയും അയാൾ അവരെ വേണ്ട ഉപചാരങ്ങളോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഭക്ഷണവും മലും കഴിച്ചശേഷം അടച്ചിട്ട് ഒരു മുൻയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അവിടെ അവനോരുത്തരും സ്വർണ്ണക്രമികളായി മാറുകയും ചെയ്യു.

ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പിശുക്കനും അത്യാഗഹിയുമായ ഒരു മനുഷൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഇക്കാര്യം കേരിക്കുകയും ധനത്തിനോടകൂളിൽ തന്റെ അത്യാർത്ഥി മലം എഴു സന്ധാനിമാരെ തന്റെ വിശ്വലേയക്കുകൾിൽ ഉപചാരങ്ങളും മലും ലഭ്യവാൻ തിരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യു. അങ്ങനെ ചെയ്യു അയാൾ, ഭക്ഷണത്തിനോടുശേഷം അവരെ അടച്ചിട്ടിരുന്ന ഒരു മുൻയിലേയക്ക് ക്കഷണിക്കുകയും രക്ഷക്രമികളായി മാറുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു. ഇതുകേട്ട് ക്കഷ്മിതരായ ആ സന്ധാനിമാർ ആ വിവരം പോലീസിനെ അറിയിക്കുകയും അവൻ വന്ന് ആ അത്യാഗഹിയായ മനുഷ്യനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യു.

ആദ്യം മുഖാന്തരിൽ നിന്ന് അശ്വിനിയുടെ ശ്രദ്ധം ശ്രദ്ധിച്ച് ദേഹകിന്നായ മനുഷ്യൻ അയളുടെ സുഹൃത്തും ദൈവരാഖിയുമായ ആ മനുഷ്യന് സ്വർണ്ണവും രക്ഷവും ലഭിച്ചുവെന്നിരിഞ്ഞ് അയാളുടെ വിശ്വലേയക്ക് ചെല്ലുകയും താനാശ് ആദ്യം ആ അശ്വിനി ശ്രദ്ധം കേടുതന്നും അതുകൊണ്ട് സ്വർണ്ണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അവകാശി താനാശനാന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യു. അതനുസരിച്ച് അയാൾ ആ സ്വർണ്ണക്രമികൾ എഴുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാൻ ശ്രമിക്കായാണ് ആ ക്കട്ടിൽനിന്ന് പാസ്പുകൾ പുറത്തുവരുന്നതും അത് അയാളെ ആക്രമിക്കുവാൻ വരുന്നതായും കണ്ണു.

ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ രാജാവ് ഈ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുകയും ആ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അവകാശി ആ ദൈവരാഖിയായ മനുഷ്യനാണന്ന് വിധിക്കുകയും അതിനോടുശേഷം ഇങ്ങനെ വിധിപ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യു: “ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാകാരാഗ്രങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

വിഡ്യാർഥികളായ മനുഷ്യർ നല്ല ഫലങ്ങളെ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുകയും അതിന്റെ പിരകെ പോകുകയും ചെയ്യുന്നു, പക്ഷെ അവൻ ദൈവപൂർവ്വം എന്നിനെയെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരിഗ്രമിക്കാൻില്ല,

അതിനാൽ എപ്പോധും പരാജയം എല്ലുവാനുമുണ്ട്. അവർക്ക് മനസ്സിൽ നടക്കുന്ന വെളുംപുണ്ണങ്ങളും ക്ഷമയോടും ദൈർଘ്യങ്ങളാടും നേരിട്ടുവാനുള്ള കഴിവില്ല,
എന്നാൽ മനസ്സിനെ നേരിട്ടുനബന്ന യഥാർത്ഥവിജയവും ശാന്തിയും
സമാധാനവുമുണ്ടാക്കും“

അമ്പ്രായം റണ്ട്
സിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

സത്യാനേഷണ മാർഗ്ഗം

1. സത്യാനേഷണത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എത്താനും ചില ചോദ്യങ്ങൾക്ക് യാത്രാരു പ്രസക്തിയുമില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് എന്നു വസ്തുക്കൾക്കാണാണ് പ്രപഞ്ചം സ്ഫൂര്ത്തിരിഞ്ഞുനന്നത്? അല്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം നിത്യമാണോ? എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യനമുഹമം രൂപീകൃതമായിരിക്കുന്നത്? എത്തു നിതിയിലുള്ള സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയാണ് മനുഷ്യനമുഹമാനിന് പിൻതുടരുവാൻ അവികാമ്യമായിട്ടുള്ളത്? തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ. ഒരു മനുഷ്യൻ ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെയുറ്റരം കുറിച്ചിട്ടുമാത്രമെ നിരവും അനുഭവത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുള്ളവെക്കിൽ ആ ശ്രമം ഹലം സിദ്ധിക്കാതെ അധാരുടെ അനുനിമിഷംവരെ തിരച്ചിതുടരും.

ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു വിഷയകലർത്തിയ അസ്വാൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. അധാരുടെ ബഹുമുകളും സുപ്രത്യുകളും അധാരു ഒരു വൈദികൾ അടുത്ത് കൊണ്ടുപോകുകയും ആ അസ്വാം എടുത്തുമാണ് അവിടെ ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൻ ആ മുൻവേറു മനുഷ്യൻ ആ അസ്വാം എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അൽപ്പെണ്ണെണ്ണു അനുവദിക്കാതെ പരിയുകയാണെന്ന് കരുതുക: “കുറച്ച് നിലക്കു! നിംജൻ ഈ അസ്വാം എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നിലേയ്ക്ക് ഇതാരാണ്” അയച്ചതെന്നിരിയണം. ഇതു ചെയ്തു് ആണാണോ പെണ്ണാണോ? ഉന്നത കുലജാതനോ, അല്ലെങ്കിൽ സാധാരണകാരനോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ വില്ല് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? ആ വില്ല് വലുതോ അതോ നന്ന തെരുതോ? അത് മുള്ളുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതോ അതോ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതോ?

എന്നുകൊണ്ടാണ് ആ വില്ലെൻ്റെ നൃണി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? അത് നാരുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നൂലുകൊണ്ടോ? തന്റെ മേൽ തരച്ച് അസ്വാം മുള്ളുപയോഗിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതോ അതോ ലോഹ നിർമ്മിതമോ? എന്തുരം

തുവലുകളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്? എനിക്കെല്ലാമറിയണം.” ഈഞ്ഞനെ അയാൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും.

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ളാം ശർധായ ഉത്തരം കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ്, തീർച്ചയായും വിഷം അയാളുടെ രക്തത്തിൽ കലരുകയും അത് ശർഹം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുകയും അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ എല്ലാം തുവലുതെ കർമ്മം ആ അനേകവിഭാഗത്തിന് റീക്കുകയും എത്രവിധത്തിലെങ്കിലും ആ ശരംതിൽ നിന്നുള്ള വിഷം ശർഹത്തിൽ കയറുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്യണം.

അത്യാഗ്രഹമെന്ന വിഷം മനുഷ്യജീവിതത്തെത്തന്നെ അപകടത്തിലാക്കുന്നോൾ, പ്രപാദ്യത്തിൽ ഉത്തരവെത്തപ്പുറിയും മരം അനേപിക്കുന്നത് ആ അപകടത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള യമാർത്ഥമാർഗ്ഗമല്ല. അതുപോലെ മനുഷ്യൻ എത്രവിധത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നതെന്ന് തിരയുന്നതിലും ആ കൂഴതയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള യമാർത്ഥമാർഗ്ഗമല്ല.

പ്രപാദ്യത്തിൽ സൃക്കുശാർത്ഥങ്ങളെല്ലപ്പുറി വിമർശന ബുദ്ധിയോട് തിരയുന്നതിനുമുമ്പ് എത്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ ജനനമരണങ്ങളിൽ നിന്നും ദോഹങ്ങൾ, കൂഴതകൾ, ദൃഢഭം, വേദന, തുടങ്ങിയ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ യമാർത്ഥമാർഗ്ഗമാർഗ്ഗം അവയുണ്ടാക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്കും ഒരു ശാശ്വത പരിധാരം കണ്ണെത്തണം, അതിനുശേഷം ആ പ്രഫ്രേണൾ ദുർക്കർഖിക്കുന്നതിലേയ്ക്കിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ എൻ്റെപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.

ഭഗവാൻ ബുദ്ധമന്ത്രി ഉപദേശങ്ങൾ എന്നാണ് മനുഷ്യർ അവസ്ഥം അഭിഭാതിർക്കണം എന്നതിനെ ആധാരപ്പെടുത്തിയാണ്, ഒരിക്കലും അത്യാവസ്ഥമല്ലാത്തകാരണങ്ങളെ ആധാരപ്പെടുത്തിയല്ല.

സിവിയാർജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

എന്നെന്നെയുന്നാൽ, മനുഷ്യർ അവർക്ക് എടുവും അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ പരിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യണം, എന്ത് അവർ മനസ്സിൽ നിന്ന് തുടച്ചുമാറ്റണമോ അത് തുടച്ചുമാറ്റുകതനാ ചെയ്യണം, അതുപോലെ അവരെ ബോധവാനാരാഹകാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലനവും നേടണം.

അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യർ എടുവും പ്രധാനകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവും ബോധവും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം, എത്ര പ്രധിമാണ് എടുവും പ്രധാനമെന്നതും എത്രിന്നെന്നാണ് ആഭ്യം കൈകൊരും ചെയ്യേണ്ടതെന്നും മറ്റൊ ക്രമപ്പെടുത്തി അവലോകനം ചെയ്യണം. ഇതു സാധ്യമാക്കിയെടുക്കണമെങ്കിൽ ആഭ്യമായി മനസ്സിനെ പരിശീലനങ്ങൾ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തണം. അതിനായി അവർ മനോനിയന്ത്രണം നേടുന്നതിനുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ സ്വാധ്യന്തമാക്കണം.

2. വന്നതിലെ ഒരു മരത്തിൽ വളരുന്ന ഒരു ചെടി പരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യർ വന്നതിലേയ്ക്കു പോകുന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കുക, അയാൾ താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കാണാണിരുന്ന ചെടി ലഭിച്ചുവെന്നുകരുതി ഒരുക്കുന്നും ചെടി പടലങ്ങളെ ഒരു ഭാണ്ഡക്കുലാക്കി തിരിച്ചുവരുന്നു; ഇത്തരം വിധിപ്പിച്ചുവരിത്തനും നടത്തിയ അയാളെ നിങ്ങൾ എന്തുവിളിക്കും? മരത്തിൽ വളരുന്ന ചെടിക്കു പകരമായി മരത്തിലെ തൊലി കൊണ്ടുവരുന്ന നീതിയാണ് മിക്കവാറും മനുഷ്യർ പിന്തുടരുന്നത്.

ഒരു മനുഷ്യർ തന്റെ ജീവിതപെമ്മാവ് ജനനമരണങ്ങളുടെയും, വാർദ്ധക്യത്തിലേയും, രോഗങ്ങളുടെയും, കഷ്ടങ്ങളുടെയും, പേദനകളുടെയും, വിജയപ്പങ്ങളുടെയും ഖടയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശുമിക്കുന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കുക; അയർക്ക് തന്റെ ശ്രമത്തിൽ അല്ലം വിജയം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അയാൾ വളരെ അഭിമാനിക്കുകയും സ്വയം ഒരു അജയുന്നായി പ്രവൃംപിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ മുന്പ് വിവരിച്ച് ഒരു ചെടിയെന്നെന്തെങ്കിൽ പോയി, വലിയ ഒരു ഭാണ്ഡക്കുലമായി തിരിച്ചുവെന്ന് ആ വിധിയിയായ മനുഷ്യനോട് താരതമ്യം ചെയ്യാം.

മദ്രാസു മനുഷ്യൻ തബളീ പരിഗ്രാമത്തിൽ നേരിയ വിജയം കാണുകയും, അതോടെ അതിൽ വളരെ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും തുടർന്ന് യാത്രാനും ചെയ്യാതെ അഹക്കാരത്തോടെ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ ഒരു ചുമക് ചെടിക്കലുമായി കാട്ടിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവരുന്നവൻ തുല്യനാണ്.

എന്നാൽ മദ്രാസുമനുഷ്യൻ അവരെ ശ്രമത്തിൽ അവരെ മനസ്സ് ശാന്തമാക്കുന്നതായും അവരെ ചിന്തകൾ നേർബഴിയിലാക്കുന്നതുമായി കണക്കാണ്, അതു പരിഗ്രാമം നിറുത്തിവെച്ച് വിശ്രമിക്കുകയും, തബളീ വിജയത്തിൽ കണക്കിലില്ലിക്കം അഹക്കർക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ ചെടി അനേഷ്ടിച്ചു പോയി മരത്തിന്റെ തോല്പൂമായി തിരിച്ചുവരുന്നവനോട് ഉപമിക്കാം.

മദ്രാസാൾ തബളീ പരിഗ്രാമത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും അതിൽ അശായാത്മിക അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ ആ മരത്തിൽ വളരുന്ന അമൃദ്ധ ചെടിക്കലുപകരമായി ആ മരത്തിൽ നിന്ന് വെട്ടിയെടുത്ത മരകഷ്ണണഞ്ചലുമായി വരുന്നവന് തുല്യനാണ്. ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ വിവരിച്ച എല്ലാമനുഷ്യരും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ദുഃഖം അക്രൂന്നതിനായി ചെയ്യുന്ന പരിഗ്രാമണംബ്ലിൽ നേരിയ പുരോഗതി നിർമ്മിക്കുയും അതിൽ അശായാശാനമായി അഭിമാനിക്കുകയും തുടർന്ന് തബളീ ശ്രമണംബ്ലിൽ നിന്ന് വിരിച്ചു ഒരു തരം അലസ്യത്തിലും മടിയിലും മുഴുകുന്നു. ഈ മനുഷ്യരല്ലോ പീണ്ഡാം ദുഃഖത്തിന്റെ പന്മാവിലേയ്ക്ക് വഴുതിവിഴുവാൻ സാധ്യതയുള്ളവരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ആരാണോ സത്യമായ പാതയിൽ നിർവ്വാണം സാധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അയാൾ അതിന്റെ പരിണിത മലബന്തപ്പൂർണ്ണിയോ അതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന മാനുത്തന്ത്രപ്പൂർണ്ണിയോ ചിന്തിക്കാതെ തബളീ ശ്രമം അഞ്ചാനം തുടരുകയും ചെയ്യും. അവർ ഒരിക്കലും തബളീ ശ്രമണംബ്ലിലുണ്ടാക്കുന്ന ചെറിയപുരോഗതിയെ അയാൾപ്പെടുത്തി അവസാനിപ്പിക്കുകയില്ല.

ആരുമായി മനുഷ്യർ വ്യക്തമായി ലോകത്തെപ്പൂർണ്ണിയും, ജീവിതത്തെപ്പൂർണ്ണിയും, മരണത്തെപ്പൂർണ്ണിയും മറും മനസ്സിലാക്കണം.

ஸிவியாஸ்ஜிக்குள்ளதினுடைய மாஸ்ட்ரீஸ்

3. லோகத்தின் அந்தினமாப்பறமாயிட ஆதாரிகமோ பொறுவுமோ அது யானால் சமாயியிலே. அதை ஸாயாரளைத்தியில் பரியூக்கயாளைக்கிறீர் எனு வசிய காருகாரளைப்பயித்தியூட ஸமூத்யமாள். அவைக்கூட்டு வழக்கமாய பிரவியுள்ளென் தோணிக்குள்ளதிலே, அவை தமாஸ்தமத்தில் மாஸ்ட்ரீஸ் அப்பதை, கால்பிரியலாவா, அமிதாராமாஹாவேஸ், பிரலாக்னாஸ் தூட்டனியற்பதாலாள் ரூபிகூத்தமாகுள்ளத் பொறுவுமோய ஓனினையும் அத்தாரப்பூட்டுத்தியூட மாஸ்ட்ரீஸ் அத்தமாஸ்தமமாய கால்பிரிக்கலோவேஸ் உள்ளக்கியெய்க்குள்ளத், அல்லுக்கிறீர் எடுத்துக்கூடிய யமாஸ்தமப்படியூக்கலை அத்தாரப்பூட்டுத்தியூமலை. அத்தாராங் காருகாரள் வூவுப்புமிதிகள் மாஸ்ட்ரீஸ் மாஸ்ட்ரீஸ் பிரபுத்தனாஸ் மூலம் மாதமாள் ரூபிகூத்தமாயிட வருள்ளத். அதை மாஸ்ட்ரீஸ் மோஹனாஸ் பெறுவிட்டுக்காளிக்குள்ளு அவை மாஸ்ட்ரீஸ் அத்தாராஸ்தாகுள் அந்தினதையில் ரிரும்பிக்கப்படுக்கயூ, லோாா, சேஷ்யா, விய்சித்தரா, காமம் தூட்டனிய விகாரனைவூட ப்ரதிபாலநெபுமாயி வெரிக்கூக்கயூ செய்யுள்ள. அதூகூளைத் தான் ஹா லோகாஷுவேஸ்லின் னின் நிர்ப்பாளம் அத்தாரிக்குள்ளுவோ அத்தாரி ஹாக்கூளை விஹுலமாய மாஸ்ட்ரீஸ் பிரபுத்தனாஸ்லை னேரிடுவான் பரிகளை.

4. “எடுக்கீடு பியப்பூட்டமானேயே! எடுக்கூளைக்காளாள் நீ மானிக்கூள்ளித்திக்குடு ஜீவிதஸாஹப்பறுஞ்சீக்குநூஸாளமாயிட அத்ராநம் மானிக்கூள்ளித்திக்குடுத்? எடுக்கூளைக்காளாள் நீயெனை தெறியரிப்பிட்டு அக்ஷமமாயிட ஹாக்கூவான் பேரிப்பிக்குநூத்? எடுக்கூளைக்காளாள் நீயெனை யாராலும் வஜ்ஜுக்கள் ஸ்ரூபிட்டுவைக்கூவான் பேரிப்பிக்குநூத்? நீ தூசியுள்ளினு முப்பு உடன்று போகுள ஒரு தூசிபோலையூ, ஸமுத்திலேயக்கூட்டுக்குநூது முப்பு பலாராஸ்தாயிட பிரிண்டுபோக்குள ஒரு வளஞிபோலையூமாள். நமுக்கூட்டு ஜீவிததை மலப்புமாயிட பியோகிக்கூவான் ஸாயிக்கூளிடூக்கிறீர் எடுக்கூ பியோஜநமாள் பல புந்திர்ஜனங்களைக்காள்கூதுக்குநூத்?”

“ எடுக்கீடு பிய மானேயே! ரிக்கலீ நீயெனை ஒரு ராஜக்குடும்பத்தில் ராஜாவாயிட ஜினிக்கூவான் காரளைதூதாக்கூக்கயூ, மதராஸு ஜீவிதத்தில் ஏனோ ஒரு சள்ளுால்வொலாயாய் கேஷளைனினுபோலபூம் வசியிலூடை கஷ்டப்பூட்டுநவாயூ ஜமம் நன்கி. தில ஸமயனைத்தில் ஏனோ ஸ்ரூபிட்டுதூலுமாய ஜீவிதஸாஹப்பறுஞ்சீதில் ஜினிக்கூவாஙு ஜீவிக்கூவாஙு ஸமாயிக்கூங்கு; எடுக்கீட்டு நீயெனை நாக்குதூலுமாய ஜீவிதஸாஹப்பறுஞ்சீதேக்கூட்டுக்கூது.”

“എൻ്റെ വിഭവിത്തുവും മംഡലറവും നിരസ്സും നിരീയനും വ്യത്യസ്തമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ നയിച്ചതുകൂലം ഞാൻ നിരോധാട് വലിയ തോൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിമുഖാപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന നീ ശല്യപ്ല്യൂട്ടുത്താതിരുന്നാൽ എന്നികൾ വീണ്ങും ദൃഢവഭരിതമായ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോകുംതായി വരുകയില്ല, മാത്രമല്ല, നമകുശാശ്വരിക്കും ഓച്ചന് വിനയത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി നിർവ്വാണത്തിൽന്റെ പാത പിൻതുടരാം.”

“എൻ്റെ പ്രിയമന്നേസ്സു! നിന്നൊക്കാണ്ട് എല്ലാത്തിന്റെയും അർത്ഥം അടിസ്ഥാനരഹിതവും മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയവുമാണെന്ന് പരിക്കൈയും; നീ വസ്തുക്കളുടെ മായിക പ്രപഞ്ചത്തിൽ അക്കമ്പ്രേഷ്ട് അവയുടെ പിന്നാലെ പോകാതിരിക്കുവാൻ പരിക്കൈയും, അവയുടെമേൽ അത്യാഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയും, അർത്ഥാതിരിക്കും, അഹാകാരത്തിനും, ദേശ്യത്തിനും വഴിപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് ഈ യാത്ര ശാന്തമായി പുറിത്തിക്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അണിനുഝേഷം പ്രജനയാകുന്ന വാലുകൊണ്ട് ആഗ്രഹമാകുന്ന വടവുക്കൾക്കെതിരെ വെച്ചിവിഴ്ത്തുകയും, പതികുല സാഹചര്യങ്ങൾക്കും നൃത്തിനും ചിത്രകും, ലാഭത്തിനും നജ്ഞത്തിനും, പ്രശംസക്കും അവഹേളന്ത്തിനും വഴിപ്പെടാതെയിരുന്നാൽ നമുക്ക് നിന്തുമായ ശാന്തിയിൽ കഴിയുവാനും സാധിക്കും.”

“എൻ്റെ പ്രിയ മന്നേസ്സു! നീയാണ് എന്നിൽ വിശ്വാസത്തിൽന്റെ വിത്ത് വിതച്ചു്; നീയാണ് എന്നും നിർവ്വാണത്തിൽന്റെ പാതയിൽ ജീവിക്കുവാൻ പേരിപ്പിച്ചു്. എന്നുംകൊണ്ടാണ് നീ വളരെ വേഗം അത്യാഗ്രഹത്തിനും, സുവലോല്പത്കൾക്കും മറ്റും വീണ്ങും അടിമപ്പെടുപോകുന്നത്?”

“എൻ്റെ പ്രിയ മന്നേസ്സു! എന്നാണ് നീ അവിടെയുമിവിടെയും ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതുടരിയുന്നത്? നമുക്ക് ഈ വലിയ കടവയായ മോഹവലയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാം. ഇവിടെവരെ നമ്മൾ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെയാണ് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ നീ ഞാൻവിചാരിക്കുന്നപോലെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം, എന്നിട്ട് നമുക്ക് ഒന്നുചേരണ്ട് ബുദ്ധിമുഖാപദേശങ്ങൾ പിൻതുടരാം.”

“എൻ്റെ പ്രിയമന്നേസ്സു! ഈ മലനിരകൾ, നദികൾ, സമുദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയപ്പെടാവുന്നതും വേദന ഉണ്ടാക്കാവുന്നവയുമാണ്. എവിടെ നിന്നാണ് നമുക്ക് മോഹവലയത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും കണ്ടെത്തുവാൻ

ஸിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

സാധിക്കുന്നത്? നമുക്ക് ബുദ്ധിപരാശരൻ പിൻതുടരുകയും തുടർന്ന് ഈ ജീവിത ദുഃഖങ്ങളാകുന്ന കടൽക്കന്ന് നിർപ്പണത്തെ പ്രാപിക്കാനും ശ്രമിക്കാം.”

5. അതുകൊണ്ട് ആരു നിർപ്പാണം ആരുഹിക്കുന്നവോ അവർ അവരുടെ മനസ്സിനെ സ്വയം പാകപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുശേഷം അവർ വളരെ ഉച്ചമന്ദസ്സാടെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. ആ ശ്രമത്തിൽ ആരക്കിലും അവരെ അപക്രീഡിനിപ്പെടുത്തുകയോ, അപമാനിക്കുവായോ ചെയ്യാലും അവയെ എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഉള്ളേശ ശ്രദ്ധിയെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അവർ അവരെ മുഴുകിക്കൊണ്ട് മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടാലും, ക്ലൂക്കർകൊണ്ട് എറിയപ്പെട്ടാലും, വാളുകൾകൊണ്ട് മുറിവേപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും അവയെ എല്ലാം ക്ഷമയോട്ടും സഹിച്ചശൃംതയോടും സഹിക്കുകയും തന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ നോക്കി മുന്നോട്ടു പോകുകയും ചെയ്യും.

ശത്രുക്കൾ തണ്ടലുടെ തലവെച്ചി മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ പോലും മനസ്സ് അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളും. അതിനുശേഷവും അവർ നിശ്ചയദാർശയുണ്ടെന്നാടെ മുന്നോട്ടു പോകും. അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഈ പരിക്ഷണങ്ങളുടെ തീവ്രതയിൽ കല്പിതമാകുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ ഒരിക്കലും ബുദ്ധി യഥാർത്ഥ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കുകയില്ല. എന്നുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും അവൻ കാര്യശൃംതികൾന്റെയും ഭൂപരാഥികൾന്റെയും പാതയിൽ നിശ്ചയദാർശയുണ്ടെന്നാടെ നിർപ്പാണം സാധിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മാത്രം ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അവഹേളം വന്നാലും, ദാർഭാഗ്യം വന്നാലും, ഏറുവൻ അവൻശ്രദ്ധിക്കുമാനന്തിൽ ഉച്ചു നിൽക്കുകയും ഒരിക്കലും മാറ്റാത്ത വിധത്തിൽ മനസ്സിൽ സമചിത്തത വെച്ചിയാതെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്തെന്നാൽ ബുദ്ധി ഉപദേശങ്ങൾ അവന് എന്നും തുണ്ടായുണ്ട്.

നിർപ്പാണം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരുവൻ അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുകയും, ചെയ്യാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം. ഒരുവൻ അവന്നാൽ കഴിയുന്നവിധത്തിൽ അവൻശ്രദ്ധി അവസാന ശ്രമംപോലും അതിനായി ഉപയോഗിക്കണം. നിർപ്പാണം സാധിക്കുന്നതിനായി ഒരുവൻ ഒരുവിപസം ഒരു ധാന്യമണിമാത്രം ഭക്ഷിക്കണമെന്ന് നിശ്ചിർപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ അതിനുസരിച്ച് ഒരു മൺി ധാന്യം കൈച്ചിച്ചു ജീവിക്കണാം. മാത്രമല്ല അതിനായി അവൻ അശ്രദ്ധിയിൽ കൂടി നടക്കണണി വന്നാലും അവൻ അതനുസരിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകണം.

എന്നാൽ ഒരുവൻ ഇവയെല്ലാം എന്നെങ്കിലും ഗുണ്ടാദ്ദേശത്താട് മരുന്നെങ്കിലും സാധിച്ചെടുക്കാമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോട് ചെയ്യുന്നത്. ഒരുവൻ അവ ചെയ്യുന്നത് ശരിയായതും നല്ലതുമായ കാര്യങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ്. അതുരം ശ്രമങ്ങൾ ഒരുവൻ കാരുണ്യഭാവത്തോടുകൂടി ഒരുമ അപക്ഷയുടെ റോറിയായ കുണ്ടുകൂട്ടിയെ ധാരാരു ഉപാധികളുമില്ലാതെ തികഞ്ഞ സമർപ്പണമൊമ്പിയോടെ പരിപാലിക്കുന്ന റിതിയിൽവേണം ചെയ്യുവാൻ.

6. ഓട്ടുട്ട് ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തബർ രാജുത്തെന്തയും പ്രജകളുയും ഒരുപോലെ മേധാവിയിരുന്നു. അതുപോലെ രാജുകാര്യങ്ങൾ മുറപ്പോലെയും സമചിത്തത്തോടെ കാരുണ്യത്തെ ആധാരമാക്കിയും നിർമ്മാണിച്ചുപോന്നു. ഈ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് രാജും ശാന്തിപൂർണ്ണവും സമൃദ്ധിയും കൊണ്ട് എല്ലാവരുടെയിടയിലും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിർമ്മാണവും അവമൊഡിലും സിഡിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശുമതിലും എൻ്റെപൂർണ്ണിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അതിനെ സഹായിക്കുന്ന വിധികളിലുള്ള സാരോപദേശങ്ങൾ നിലകുന്നവർക്ക് അദ്ദേഹം പാർത്തോഴിക്കണമ്പും മറ്റും നല്ലാമെന്ന് എല്ലാക്കയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് സമർപ്പണ ബന്ധവിയും അറിവും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദേവമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ചില പരിക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയനാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ദേവവൻ ഒരു സാന്ത്വാദേ വേഷത്തിൽ പ്രാഥുന്നവേഷധാരിയായി ആ രാജാവിന്റെ രാജധാനിയുടെ വരിക്കൽ വന്നു, എന്നിട്ട് തന്നെ രാജാവിന്റെ അടക്കത്തിക്കൂവാനും തബർവശം വളരെ വിശിഷ്ടമായ ഒരു ഉപദേശമുണ്ടായും ഭ്രംജിക്കരുടെ പരഞ്ഞു.

ஸிவியாஸ்ஜிக்குளதிநூல் மாஸ்டின்ஸ்

ஹூ வாஸ்தவ கேட்க உடன்பூக்காய ராஜாவ் அயாலை கொடுத்ததிலேயேக்க கூடுதலைப் பூர்வமான நிர்ணயம் எழவான். அது சாதாரண வழகை பீரின்ஸமாய ரூபம் பொபிடிஷுகோள்களைக் கேசலாங் நல்குவான் கல்பிடிஷு. ஏனிட்க பல்லை தனிக்கிழமைய கேசலாங் வருமானத்தைப் பற்றி என்பது கேசிக்கிளைங் விவிய தரம் கேசலாங் அது சாதாரண நல்கி ஏனிருமாலும் ஒன்பும் அவன் பிடிடிஷு. அவன் டிட்டாலும் மங்குஷமான ஸபும் சுதாவும் அவனுடைய ராஜகுமாரங்கு ராஜனியைப் பற்றிக் கேசிக்கலை மார்க்கான் பேள்ளுமான் சொல் பிடிடிஷு.

ராஜாவ் தன்றி ஶநிரம் நூலாமென் வாய்தான் செய்து ஏற்றான் அதிகநூலைப் பற்றியும் அது உபதேசம் கேசிக்கலை மென் அவனுடைய ராஜகுமாரங்கு ராஜனியைப் பற்றிக் கேசிக்கலை மார்க்கான் பேள்ளும் பிடிடிஷு.

அங்கோல் பிடிஷு பூர்வவேஷயாறியாய அது ஓவன் ஹன்னை உருவிடு: “கூஜ்பாகுக்கல் தூஷ்ளாயில் நினாள் உள்ளகுள்ளத் தாதுபோலை தயவுபூர்த்து தூஷ்ளாயில் நினாள் உள்ளகுள்ளத். அதற்கு தூஷ்ளாயை மார்க்கலையுள்ளுவோ அவர் கூஜ்பாகுக்கல்கூரை தெரிந்துமிரியாக்குகிறோ.” பைகுன் அது ஓவன் தன்றி ஸுநூபம் பொபிக்குக்கருப்பும் அதோடாப்பும் ராஜகுமாரங்கு ராஜனியை ஜீவிதத்திலேயேக்க திரிட்டு வருகிறோ செய்து.

7. ஸிக்கின் மிமாலயபரிவுத்திருக்கலீன் ஒரு மங்குஷீன் நேராயமாற்றும் தேடி நகக்குங்களையிருந்து. தன்றி மாஸ்டிலூலூ மாயிக்கப்பறவென்ற மாஸ்டிவான் பிராஸ்திலூலூ ஏற்கொக்கிலூம் உபதேசம் கல்கூகிட்டுக்கருப்பாளைகில், அயாரி லோகத்திலூலூ ஏற்கொக்கிலூம் மக்களைப் பற்றி வேள்ளமகிலூம், யானமோ, அமழை வண்ணக்கலோ, ஸுவஸாக்ரமண்ணோ அன்னை ஏற்கு வேள்ளமகிலூம் நல்குவான் தழுராயிருந்து.

வேவநாள் அது மங்குஷீன் அத்தார்த்தயில் ஸந்தூஸ்தாக்குக்கருப்பு அயாலை மாஸ்டிவை பற்கீசனைண்டிக்கல் வியேயாக்குவான் தீருமானிக்கூக்கருப்பு செய்து. தூக்கன் ஒரு ஓவன் சாதாரண்றி ரூபத்தில் மிமாலயத்தில் பிரதக்கப்பட்டுக்கருப்பு ஹன்னை பாடக்கருப்பு செய்து: “ஏஸ்தோ

മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യക്ഷമാകുകയും അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

അയാൾ ആ ഗാനം ശ്രവിക്കുകയും അതിൽ ആകൃഷ്ണനാകുകയും ചെയ്യും. അയാളുടെ അനുഭവം ദാഹിച്ചിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു അദ്വിയിൽ നിന്ന് വരുന്ന തന്മുഖം ജലം കൂടിക്കുവാൻ കിട്ടുന്നതുപോലെയും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമെയ യമേശ്വരം വിമുഖനാശിയുന്നപോലെയോ ഒക്കെയായിരുന്നു. അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു: “അവസാനം ഞാൻ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സാരോപദേശം കണംതന്നിയിരുക്കുന്നു” അയാൾ ആ ശമ്പളത്തെ പിൻതുരുക്കുകയും അവസാനം ബീഡേശമായ ഒരു സാന്താന കാണുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ശാന്തമായ മന്ത്രങ്ങൾ അയാൾ ആ സാന്താന ഗോകി ഇണ്ടനെ പറഞ്ഞു: “ഇപ്പോൾ ഞാൻ കേടു പാരിസുമായ ഗാനം പാടിയതു താങ്കളാണെങ്കിൽ ദയവുചെയ്യു വിശദ്യും അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഗാനം കൂടി പാടു്”

സാന്താൻ പറഞ്ഞു: “ ശർയാണ് ആ ഗാനം പാടിയത് ഞാൻ തന്നെയാണ്, എന്നാൽ ഞാൻ ഇന്നിയും പാടണമെങ്കിൽ എനിക്ക് കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും തരണം. എനിക്ക് വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു.”

ആ മനുഷ്യൻ അയാളോട് ഇണ്ടനെ യാച്ചിച്ചു: “ആ ഗാനത്തിന് ഒരു പരിശുദ്ധഭാവമുണ്ട് അത് ഞാൻ പാളിക്കാശാലമായി തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഞാൻ അതിന്റെ ഒരുഭാഗം മാത്രമെ ശ്രവിച്ചിട്ടുള്ളു; ദയവുചെയ്യും ബാധിഭാഗം കൂടി എന്ന ശ്രവിക്കാൻ അനുവദിക്കണം.”

എന്നാൽ ആ സാന്താൻ വിശദ്യും ഇണ്ടനെ പറഞ്ഞു: “ എനിക്കു വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു, എനിക്ക് മനുഷ്യമാണവും രക്തവും കഴിക്കുവാൻ വലിയ അത്രഹമ്മണ്ട് അതുകൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആ ഗാനം പാടി അവസാനിപ്പിക്കാം.”

ആ ദിവ്യ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹംകാണ്ട് ആ മനുഷ്യൻ അയാളുടെ മാംസവും രക്തവും ആ ഗാനം മുഴുവൻ ശ്രവിച്ച ശേഷം നല്കാമെന്ന് ഉറപ്പുന്നല്കി. തുടർന്ന് ആ സാന്താൻ ഇണ്ടനെ പാടി: എല്ലാം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

എല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അപ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

ஸிவியாஸ்ஜிக்குள்ளதினுடை மாஸ்டின்ஸ்

எழுபோல் ஒருவர் ஜிவிதத்தினும் மற்றும் நினைவினும் அப்புற ஸனங்குள்ளுவே, அப்போல் புஸ்ரீ ஶாமதயுள்ளது.

இதுகேட்ட அத மனுஷுள் அவிடக்களெட பாரமேல்லும் மற்றும் மேலும் அத் குளிட்டிழு அதினுஸேஷன் ஒரு மற்றின் கயிலின் அயால் அவிட நின் உஸ்ரன் அத ஸாத்திரி பார்த்திலேகள் வருகியும் செய்து எடுங்கால் அத ஸமயத்தின் அவிட அத ஸாத்திரி உள்ளாயிருநிலை, அதினுபக்கமாயிரு அவிட ஒரு திவியுபகாரம் காலைப்படிக்கியும் அத வேவர் ஸ்ரூபம் பாபிட்டு அயாலை ஸ்ரீகிரிக்குகியும் அயாலை யாதைரு உபவேபு கூடாதெ அயக்குகியும் செய்து.

8. ஓரிக்கல் ஸதாபருத்தை எடுங்கேறில் ஒரு யமாஸ்தம ஸத்யாஙேஷியாய மனுஷுநுண்ணாயியுநூ. அயால் ஏழா பிலோண்னெல்லும், பிரஸ்தியும், லாண்டியும் மின் வழிரெ ஸாவானிக்காயி அபக்கண்ணலே தகளை செய்துகொண்ட தனிரி அஙேஷன பாத துடவுவான் ஞமிட்டு. ஓரிக்கல் ஒரு ஸபுத் ஸுமீத்தினில் நின் அயாலுடை அடுத்தெய்க்கு வாங்கு அதே உண்ணெ பிரஸ்தாவிட்டு: “ஸதாபருத்தை, நீ கிழக்கொடு ஸனங்குகூ. ஓரிக்கல்லும் உஷ்ணதெப்புறியோ செதுதுதெப்புறியோ டினிக்கருத், ஓரிக்கல்லும் பிரஸ்தாக்கும் அவேஹேதுநான்னினும் பாதமாவதிரிக்கூ, ஓரிக்கல்லும் நஜுதினெயை பிரதையையும் தரங்கிட்டு காளாதிரிக்கூ, கிழக்கினெ லக்ஷ்மாக்களி மாடும் போகூக. கிழக்கின்றி அவேஹேதுநான்னிட்டு நீயெயு யமாஸ்தம ரூருவினெ காளை அயால் நினகள் நிர்வாளாத்தின்றி மாஸ்டும் உபவேசிட்டுத்தரும்.”

ஸதாபருத்தை ஹா நஜு உபவேஹானில் ஸத்யாங்காயி அப்போல்தெளை கிழக்கினெ நோக்கி யாத திரிட்டு சிலபோல் ஏதுதக்கிலும் வயலிலோ அலைக்கில் மலங்புரவேஹானை அவேஹேதுநான்னில் விழுமிக்குக்கேயோ உரண்டுக்கேயோ செய்திட்டுள்ளதா.

ஒரு விரேஶியென நிலயில் அயத்தாட்டுக்கல்லில்லும் பூரவேஹான்னில்லும் வழிரெ விஷ்மண்ணல்லும் கஷ்டக்கல்லும் ஸமிட்டு யாத்தெய்து ஓரிக்கல் அயால் ஸுயம் அக்கிமக்குவக்களார்கள் விருது மனூரிக்கல் தனிரி ஸ்ரீக்கத்தில் நின் மாங்கம் முரிட்டு விலங்களெல்லைவானிட்டுள்ளது.

എന്നാൽ ഈ കഷ്ടകൾക്കല്ലോം അവസാനം അധികാർഡി താൻ അനേകിച്ചിച്ചുവന്ന ഗുരുവിനെ കാണുകയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള താഴ്വരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു.

രജു പഴഞ്ഞാല്ലൂണ്ട് : “നല്ല കാര്യങ്ങളും വസ്തുക്കളും പിലപിടിപ്പുള്ളതാണ്,” സദാപരമായ അത് വളരെ കഷ്ടമായ ഒരു വലിയ യാത്രക്കുള്ളം അമാർത്ഥത്തിൽ കണ്ണുപിടിച്ചു. അധികാർഡ കൈയ്യിൽ തന്റെ ഗുരുവിന് ദക്ഷിണ നല്കുന്നതായി കുറച്ച് സാമ്പാണിതിനിടുള്ള പുഞ്ചിന്തയോ പാഞ്ചന്നിനായി ഒരു ചില്ലിക്കാശുപോലുമില്ലാതെ. കുലിപ്പണി ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചുകില്ലോ എന്നും അധികാർഡ വിളിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. എവിടെയോ ഒരു അശുദ്ധമായ ദാർശനം അയാളെ പിന്തുടരുന്നതായി അധികാർഡക്കുന്നതാണി. നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാത വളരെ കഷ്ടങ്ങൾ നിരഞ്ഞതാണ് അത് പിന്തുടരുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്.

അവസാനം സദാപരമായ ഗുരുവിന്റെ അടക്കാന്തരി. അപോൾ അധികാർഡ് ഒരു പുതിയ തടസ്സം കാണബ്പെട്ടു. അധികാർഡ കൈയ്യിൽ നാരായമോ മഹിയോ ഓലയോയില്ല ഗുരുവിൽ നിന്ന് കുറിപ്പ് എഴുതിയെടുക്കുവാനായി അധികാർഡ് ഒരു കത്തിയുപയോഗിച്ച് തന്റെ ശരിരത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കി ആ രക്തമുപയോഗിച്ച് അധികാർഡ് ഗുരുവിൽ നിന്നുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ എഴുതിയെടുത്തു.

9. ഒരിക്കൽ സുധാന എന്ന രജു ബാലൻ നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗാധമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി ശ്രമിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യു. ഒരു മുക്കുവൻിൽ നിന്ന് അവൻ കടലിനെപ്പറ്റി പറിച്ചു. ഒരു ബൈവുന്നിൽ നിന്ന് അവൻ ചികിത്സയെപ്പറ്റിയും രോഗിക്കുളാട് കരുണകാണിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും മറ്റും മനസ്സിലാക്കി. ഒരു ധനികനായ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ധനസഹാദാനിലെന്ന് ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പറിക്കുകയും നിർവ്വാണം സാധിക്കുന്നതിന് ഒരു ചെറിയ ശ്രമം ആവശ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു.

ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു സന്ധാനിയിൽ നിന്ന് അവൻ സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ശുദ്ധവും ശാന്തവുമായ മനസ്സിന് മറ്റു മനസ്സുകളെ ശുദ്ധമാക്കുന്നതിനും ശാന്തമാക്കുന്നതിനും അതിശയമായ കഴിവുണ്ടെന്നും. ഒരിക്കൽ അവൻ വളരെ വിശ്വേഷ സ്വഭാവമെന്തു ഒരു ശ്രീരായ പരിചയപ്പെട്ടു. അവരുടെ കരുണാർദ്ദമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നും മറ്റും അവൻ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി, പിംഗൽത്തിന്റെ അമാർത്ഥ ഫലമാണ് പരിസ്ഥായപ്പുത്രത്തിക്കല്ലോ.

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

എൻകൾ അവൻ ഒരു നടക്കുമ്പണി നടക്കുന്ന വ്യവസനായ വഴിയാതെക്കാരനെ കാണാൻഡിയായി. അധികാരിൽ നിന്ന് വളരെ സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം അവൻ അഭിയുഖിവാൻ സാധിച്ചു. ഒരു ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരണമെങ്കിൽ ഒരുവൻ വാലുകൾക്കാണുള്ള ഒരു മല താണ്ടുകയും തീകനല്പുകൾ ഒഴുകുന്ന ഒരു അരുവിയും കടന്നുപോകണമെന്ന്. ഈ അറുവുണ്ടാക്കിയിൽ നിന്ന് സുധാനകൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി, യാമാർത്ഥ ഉപദേശങ്ങളും ജീവിതസംബന്ധിയായ പൊരുളുകളും എവിടെ നിന്നുവേണമെങ്കിലും ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

അവൻ കഷ്മയെപ്പറ്റി ഒരു ദർശനയും അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ചുവള്ളുമായ ഒരു ഫ്രീയിൽ നിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്; അതുപോലെ സഭാപഞ്ചത്തപ്പറ്റിയുള്ള പാഠം മെമ്പാനത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കൂട്ടികളിൽ നിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്; മലകളും ഇല്ലാക്കുന്ന കാരുജങ്ങളും വസ്തുക്കളും ആഗ്രഹിക്കാതെ വളരെ ശാന്തരും സമാധാന പ്രിയരുമായ മനുഷ്യർിൽ നിന്ന് അവൻ എങ്ങനെ ഈ ലോകത്തോട് സ്വരൂപമെല്ലാക്കാം എന്ന പാഠവും പരിച്ചു.

അവൻ ഒന്നൊരുമയേയും ഏകുത്തെന്നയും കൂടിച്ചുള്ള പാഠങ്ങൾ സാമ്പാണി തിരിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള രാസപദാർത്ഥങ്ങൾ കലർത്തുന്നതിയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും നാടി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്ന തിരിയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും ഒരിക്കൽ കാട്ടിൽകൂടി നടന്നുപോകുന്നും ഒരു തണ്ടാർമരത്തിനടിയിൽ പിശ്ചമിക്കാനിടയാകുകയും, അതിനകുറഞ്ഞ വീണുകിടന്നതും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ മരക്കുറ്റിയിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറിയ മുകുളം പൊട്ടിവിട്ടിനു വസ്തുന്നതായി കണഞ്ഞു. അതിൽ നിന്നും അവൻ ജീവിതത്തിൽന്നു അനിശ്ചിതത്വത്തെപ്പറ്റി പരിച്ചു.

പകലിലെ സൗര്യപ്രകാശവും രാത്രിയിൽ മിനുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും അവൻ മനസ്സിനെ ഉൾപ്പെടുകും കൊള്ളിക്കുകയും ആത്മാവിന് പുതിയ ഒരു ഉണ്ടാവും നല്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ സുധാന തന്റെ നീണ്ടയാത്രയിൽ നിന്ന് പലകാരുജങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി.

ആർ നിർമ്മാണം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവൻ തിരിച്ചയായും അവരുടെ മനസ്സിനെ ഒരു മനോഹരമായ കൊട്ടാരമായി സുക്ഷിക്കുകയും അത് മനോഹരപ്പട്ടന്ത്രകയും ചെയ്യണം. അവൻ അവരുടെ മനസ്സിൽ

വാതായനങ്ങൾ ബുദ്ധൻ് കടന്നുവെരുന്നതിനായി തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്യണം, അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ വിനയപൂര്ണമാം സീക്രിച്ച് മനസ്സിൽ ആത്മരിക തലങ്ങളിലെയർക്ക് അനുഗ്രായിക്കുകയും ചെയ്യണം, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന് വിശ്വാസമാക്കുന്ന സുഗ്രാഹവും സന്ദേശവും നന്ദിയുമാക്കുന്ന പുഞ്ചങ്ങളും നല്കണം.

॥ പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങൾ

1. നില്പിക്കാം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പരിശീലനക്കാവുന്ന മുന്നുമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്: ആദ്യമായി പരിശീലനസ്ഥാവന്തെ ശ്രിക്ഷണപ്പട്ടണതിയെക്കുക. റണ്ടാമതായി, ശ്രിയായ മനസ്സിൽ എകാഗ്രത; മൂന്നാമതായി പ്രജനയും വിവേകവും.

എന്നാണ് ശ്രിക്ഷണങ്ങൾ? സാധരണവുകൾനിയോ, അറിയുവാൻ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നവനോ ആയാലും, ഒഴി പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. ഒരുവൻ അവക്കു മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവക്കു പണ്ണേണ്ടിയങ്ങളുടെ വാതിലുകളെ അടച്ച് അതിന് കാവൽ നിർക്കുകയും ചെയ്യണം. അവൻ തിന്മയെപ്പറ്റി ഭോധവാനും അതിനെപ്പറ്റി എല്ലാനിമിഷങ്ങളിലും അതിനെ ഭയപ്പെടുടക്കയും വേണം, അവൻ എപ്പോഴും ഒഴി കർഖ്മങ്ങളിലേർപ്പെടുവാൻ മാത്രം ഉള്ളുകുന്നമായിരിക്കണം.

എന്നാണ് മനസ്സിൽ എകാഗ്രതയെന്നത്? അത് അഹാകാരത്തിൽ നിന്നും തിന്മ നിണ്ഠ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിൽ ശാന്തിയെ സർപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വളരെ വേഗം മാറിപ്പോകുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, എന്നെന്നനാൽ തിന്മക്ക് മനസ്സിൽ ശാന്തിയെയും സമാധാനത്തെയും വളരെ വേഗം സർപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

എന്നാണ് പ്രജനയെന്നത്? അത് ക്ഷമയോടുകൂടിയും കൃത്യമായും നാല് ആര്യസത്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയും രൂപബന്ധങ്ങളുടെ ധമാർത്ഥം അവന്മയും അതിൻ്റെ സ്വല്പവം അറിയുകയും; രൂപബന്ധങ്ങളുടെ ശ്രോതസ്സിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും; രൂപബന്ധവണ്ണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുക;

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

അതിനുശ്രേഷ്ഠം ദുഃഖം ഉമ്മുലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അതുപരിഗണിച്ചുള്ള മനസ്സിലാക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ്.

ആര് ഈ മുന്നുമാർഗ്ഗങ്ങളും കൂട്ടുമായി പരിശീലിക്കുന്നുവോ അയാളെ ബുദ്ധി യഥാർത്ഥ ശിഖ്യതനു വിശ്ലിഷ്ടാം.

പശുക്കളുടെ യാത്രാസ്ത്ര രൂപസാദ്യശ്രൂമോ ശബ്ദമോ കൊണ്ടുകളോ ഓന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കഴുത ഒരു കന്നുകാലിക്കുട്ടൻതിനോടൊപ്പം യാത്രപോകുകയും അവയുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇണ്ടനെ പരിയുകയും ചെയ്യും “നോക്കു താനും ഒരു പശുവാണ്”, ആരക്കിലും അവനെ വിശ്വസിക്കുമോ? അതേപോലെ വിധിയിൽത്തുമാണ് ഒരു മനുഷ്യൻ ആ മുന്നുമാർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻതുകർണ്ണ തന്റെ പരിശീലനങ്ങൾ നടത്താതിനിക്കുകയും എന്നാൽ ബുദ്ധിമാർഗ്ഗം പിൻതുടര്ക്കുന്നവനെന്ന് സ്വയം പ്രകിർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത്.

ഒരു കർഷകൻ തന്റെ വിളവെടക്കപ്പേരിൽ നടത്തണമെങ്കിൽ അയാൾ നിലം നഘ്യതുപോലെ ഉശ്വരത്കുത്ത് അതിൽ വിത്ത് വിതച്ച്, ആവശ്യത്തിന് വെള്ളമൊഴിച്ച്, പസന്നകാലത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന കളകളും മറ്റും പരിച്ച് മാറ്റിയെടുക്കണം. അതുപോലെ, നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയും ആ മുന്നുവിധിയിൽക്കൂട്ടു പരിശീലനം നടത്തണം. കർഷകന് വിത്ത് ഇന്നു മുളക്കുന്നതായും, നാലൈ ചെടികൾ വളരുന്നതായും, മരുന്നാൾ വിളവെടക്കുന്നതായും വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുവില്ല.

അതുകൊണ്ട് നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇപ്പോൾ തന്നെ ഉഞ്ചികാറാഹാണ്ടിലീൽ നിന്ന് മുക്കിനേടാമെന്നോ, എല്ലാം ബെന്നാണ്ടിലീൽ നിന്നും നാലൈതനാ മോചനം കിട്ടാമെന്നോ, മരുന്നാൾ നിർവ്വാണം സാമ്പുമക്കുമെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ സാദ്യമില്ല.

എണ്ണങ്ങനെ വളരുന്ന ചെടികൾ കർഷകന്റെ നിന്നും ആന്മാർത്ഥമായ പരിപാലനം വിന്തുവിതക്കുന്നതു മുതൽ അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഔദ്യാപനകുത്തിലും കാലംവസ്ഥ മാറ്റൽത്തിനുന്നതിലും പുഷ്ടിക്കുന്നേപാലും കായ്കൾ ഉണ്ടാകുന്നോഴും മറ്റും ധാരാളമായി സ്വീകരിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി ക്ഷമയോടുകൂടം താല്പര്യത്താട്ടും കൂടി നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള നിലം പാകപ്പെടുത്തി മുന്നുവിധിയിലുള്ള പരിശീലനങ്ങളിലൂടെ നിർവ്വാണം സാമ്പുമാക്കിയെടുക്കണം.

2. നിർപ്പാണത്തിൽ പാതയിലുള്ള യാത്രയിൽ ഒരുവൻ സുവസ്നാകരുണ്ടാട കാര്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവനും മനസ്സ് അനുഗമണംമുണ്ടാട സ്വംഗിനത്താൽ കല്പശിതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, ആ യാത്ര വളരെ വിഷമം നിരന്തരതായിത്തീരു. ജീവിതസ്നാകരുണ്ടാലേ സാധാരണ നീതിയിൽ ആസ്വദിക്കുന്നതും, ശരിയായ പാത മനസ്സിലാക്കി അത് ആസ്വദിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

മുപ്പ് വിവരിച്ചതുപോലെ മനസ്സാണ് എല്ലാത്തിലേറ്റുയും ഉറവിടം. മനസ്സ് ലാകിക്കജിവിതത്തെ മാത്രം ആസ്വദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദുഃഖവും മോഹംഭാവും തിർച്ചയായും പിന്തുടരും, എന്നാൽ മനസ്സ് സത്യമായ പാതയിൽ സന്തുഷ്ടിയും സന്തൃപ്തിയും കണ്ണെത്തുകയാണെങ്കിൽ തിർച്ചയായും നിർപ്പാണം സിഡിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അതിനാൽ ആരു നിർപ്പാണം ആനുഗമിക്കുന്നുവോ അവർ മനസ്സിനെ ശുദ്ധമാക്കിവെക്കുവാൻ പരിക്കണം, മാത്രമല്ല, മുന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് പരിശീലനം നടത്തുവാനും പരിക്കണം. അവർ കാര്യങ്ങൾ അഭിയുന്നതിൽ നീളുതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് വളരെയെല്ലാം എക്കാഗ്രത കൈവരിക്കുവാൻ സാധിക്കും; എക്കാഗ്രത കൈവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും അവർത്തി പ്രജന ഉരുവെടക്കും; തുടർന്ന് പ്രജന അവരെ നിർപ്പാണത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കും.

തിർച്ചയായും ഈ മുന്നു മാർഗ്ഗങ്ങൾ (കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ, എക്കാഗ്രത പരിശീലിക്കുന്ന തീർ, ബുദ്ധിപരമായ ഉർക്കംഗൾച്ചയോടെ നിരിക്ഷിക്കുന്നതിൽ) ആണ് ഒരുവനെ നിർപ്പാണത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നത്.

അവരെ വേണ്ടവിധം പിന്തുടരാതിരുന്നതിനാലാണ് മനുഷ്യൻ വളരെക്കാലമായി മൊഹവലയത്തിലേ പിടിയിൽ പെട്ടുപായത്. അതുമനസ്സിലാക്കിയവർ ഒരിക്കലും ഇക്കാര്യങ്ങളുകുറിച്ച് ലാകിക്കജിവിതമാഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായി തർക്കിക്കുറിച്ച് പക്ഷ സ്വയം അവരുടെ ആനന്ദിക്കലോകത്തിൽ അവരെയെക്കുറിച്ച് തികഞ്ഞ എക്കാഗ്രതയോടെ ചിന്തിക്കുകയും ക്ഷമയോടെ യുനിക്കുകയും, തികഞ്ഞ പരിശുദ്ധമായ മനസ്സാട നിർപ്പാണത്തിനായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

സിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

3. ഈ മുന്നുവിധത്തിലുള്ള പരിശീലനങ്ങളെ വിണ്ണോ
അപഗ്രാമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ അഴചാരംഗമാർഗ്ഗങ്ങളെന്ന് അറുമാർഗ്ഗങ്ങളെ
വെളിപ്പേടുത്തുന്നതായിട്ടു കാണാം. അതിനോടൊപ്പം നാല്
പ്രവർത്തനരിതികളെയും, നാല് വീക്ഷണങ്ങൾ, അഞ്ച് ശക്തികളുടെ ഉപയോഗം,
അംഗ് പരിശീലനങ്ങളുടെ പൂർണ്ണത എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കണം

അഴചാരം അറുസന്തുണ്ടൽ എന്നുതുകൊണ്ടുദേശിക്കുന്നത് ശരിയായ
വീക്ഷണം, ശരിയായ ചിന്ത, ശരിയായ സംസാരം, ശരിയായ പെരുമാറ്റം,
ശരിയായ ജീവിതരീതി, ശരിയായ പരിശുമം, ശരിയായ മനസ്സാന്നിദിഃ്യം, ശരിയായ
എക്കാറ്റത തുടങ്ങിയവയാണ്.

ശരിയായ വീക്ഷണമെന്നാൽ നല്ലവല്ലോ നാല് അറുസന്തുണ്ടലെ
മനസ്സിലാക്കുകയെന്നതാണ്, പ്രത്യക്ഷത്താലും അതുപരിശുമം അതുപരിശുമം
വണ്ണിതരാകാതെ ഭാതികലോകത്തിൽ കാണുന്ന കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥയെ
ശരിക്കും വിലയിരുത്തണം.

ശരിയായ ചിന്തയെന്നത് അതുപരിശുമം പിന്നലെ പോകാതെ, അതു
പരിശുമണ്ണലെ പ്രീണിക്കപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അഹരകാരത്തിനും
ദേശ്യത്തിനും ധർമ്മസ്ഥാപനം അടിമപ്പടാതെയിരിക്കുന്നതിനെന്നാണ്.

ശരിയായ സംസാരമെന്നാൽ നൃണാ, വിഡ്യാത്മ, ശക്താ,
ഭയാർത്ഥപ്രയോഗം, ശഹികൾ എന്നിവയിൽ
എൻപ്പടാതെയിരിക്കുകയെന്നതാണ്.

ശരിയായ പെരുമാറ്റം എന്നത്, വ്യാപിച്ചാരം, കളവ്, മോഷണം, ജീവനെ
നശിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയവയിൽ എൻപ്പടാതെയിരിക്കുകയെന്നതാണ്.

ശരിയായ ജീവിതരീതിയെന്നത് നാണക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന റീതിയിൽ
ജീവിക്കാതിരിക്കുകയെന്നതിലാണ്.

ശരിയായ ശ്രമം എന്നത് ഒരുവെണ്ണേ ഉത്തമ പരിശുമം കൊണ്ട് ശരിയായ
ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിക്കുകയെന്നതാണ്.

ശരിയായ മനസ്സാന്നിദിശയും എന്നത് ശുദ്ധവും ചിന്താനിരതവുമായ മനോനില ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയെന്നതാണ്.

ശരിയായ എക്കാഗ്രതയെന്നത് മനസ്സിനെ ശരിയായ രിതിയിൽ എക്കാഗ്രതകൾ സജ്ജമാക്കുന്ന റീതിയിൽ ശാന്തമായി വെക്കുകയും അതുമുലം മനസ്സ് സ്വയം അതിന്റെ ശുദ്ധമായ അനുസന്ധി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

4. നാല് വീക്ഷണങ്ങൾ എന്നത്, അദ്ധ്യമായി മനുഷ്യൻറെത്തെ അശുദ്ധമായി കാണുകയും, എല്ലാ ബന്ധങ്ങളെല്ലായും തുടച്ചുമാറ്റുകയും ചെയ്യുകയെന്നത്; രണ്ടാമതായി, എല്ലാ ഇന്ത്യജനങ്ങളും അവയ്ക്ക് സന്ദേശമോ ഭൂഃവമോ നല്കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളെ അത്രയിക്കാതെ എല്ലാ ഭൂമവസ്ഥകളെല്ലായും

ദൂഃഖത്തിന്റെ ശ്രോതസ്യുകളായി കാണുകയെന്നതാണ്; മുന്നാമതായി, മനസ്സിനെ എല്ലോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും എല്ലോഴും ഒരുതരം പ്രക്ഷ൰ദ്ധനാവധിയിൽക്കൂട്ടുകയും കാണായിക്കാണും; നാലാമതായി, ഇപ്പോൾവരെ തുടങ്ങിവച്ച നല്ല കർമ്മങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ തുടർന്ന് നടത്തുകയും അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഒരുപണി ഈ നാല് കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധയോടെയും അർപ്പണ ബഹുമിയോടെയും പിൻതുടരണം.

5. നാല് ശരിയായ പ്രവർത്തനരീതിയെന്നത്: അദ്ധ്യമായി തിരു അതിന്റെക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനെ തടയുകയെന്നത്; രണ്ട്, തിരു

അതിന്റെക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉടനെ തന്നെ അതിനെ മാറ്റുന്ന റീതി; മുന്ന്, നന്ന ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന റീതി; നാലാമതായി, അതിന്റെ നന്നയെ വലർത്തിയെടുക്കുകയും അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന റീതി. ഒരുപണി ഈ നാല് റീതികളേയും നിരന്തരമായി പിൻതുടരണം.

ஸிவியாற்றுக்கூவானதினுடைய மாற்றங்கள்

6. அலோ' ஶக்திக்குடும் உடவிடமென்று: அதனுமாயிர விஶுநிக்கூவானுடைய ஸாபாவத; ரள்ளும்தாயிர குழுக்கூவானுடைய தாஸ்தரு; ஜாராதுக்காயிரிக்கூவானுடைய ஸாபாவத; ஏக்காரதத்திலிருக்கூவானுடைய மாற்றங்களைக் காரிப்; அவைாம்தாயிர பிழையை ஸமிரபைவியை நிலங்கிற்கூவானுடைய காரிப். இா அலோ' ஶக்தியை உடவிடங்களும் நிற்புாளை ஸிவிக்கூவான் அதைவசூ எடக்கண்ணாள்.

7. நிற்புாளைமாகுள மருக்கறியிலெந்தையின்தின் அதர் பறித்திலங்கள் ஸ்பாயத்தமாக்கி பிராவிஸ்பூ நேடனை: ஓாந்தின்கீரி வசி, அரிவிளை நியாயிக்கூவானுடைய காரிப்பை வசி, முமத்திலை காருண்கள் ஸாயிக்கூவானுடைய வசி, பறித்துமத்தின்கீரி வசி, மாற்றங்களைக் கிடைக்கிற நிலங்கிற்கூவானுடைய காரிப்பை வசி, அவசாநமாயிர பிழையை வசி. இா வசிகள் குவமேயோடுகூடு பிரித்துக்கூக்கவசி ஏறுவன் மோஹனலூடையை மாயையையை இக்கரையில்கின் நிற்புாளைத்தின்கீரி மருக்கறியிலெந்தையின் ஸாயிக்கூவான்.

ஓந்திலை லங்கிகூள பறித்திலங்க ஏறுவன தாநிலைஞ்சு
ஸ்பார்த்தவைய மாற்றையக்கூவான் ஸஹாயிக்கூள்கூ; அரிவிளை
நியாயிக்கூவானுடைய காரிப் ஏறுவன மருஞ்சுவருடை
ஸ்பூவாங்காருண்கைக்கூலிசூ' போயவாங்கைக்கூள்கூ.
முமத்திலை காருண்கள் ஸாயிக்கூவானுடை வசி ஏறுவன தேஷ்யா நிரைக்குதை
தேஷ்யகித்துவமாய மாற்றங்களை நியாய்கள் வியேயமாக்கூவான் சீலிச்சிக்கூள்கூ;
பறித்துமத்தின்கீரி வசி ஏறுவன ஜாராதுக்காரு விரைஞ்சுமாக்கூவான்
ஸஹாயிக்கூள்கூ; ஏக்காரதத்தைய பறித்திலங்க ஏறுவன அவசரை மாற்றங்களை
நக்கூள அவசாநமாய பிரித்துக்கூடு மேல் நியாய்களை உள்ளக்கூவான்
ஸஹாயிக்கூள்கூ; பிழையையை பறித்திலங்கரிதி ஏறுவன அவசரை மாற்றங்களை
நின் ஏழுால்ரூபுக்கைக்கூலையை மாறி அரிவிலையை ஸ்பூயோயத்தின்கீரியை
உறிவெழிச்சுால்பூக்காளிக்கூள்கூ.

ஓந்வூ அரிவிளை நியாயிக்கூவானுடைய காரிப்பை ஏறுவலிய கொட்டாரம்
நிற்மீக்கூளத்தினுடைய அஸபிவாரம் அதனும் தளை உரப்பிக்கூள்கூ. காருண்கள்
ஸாயிக்கூளத்தினுடைய காரிப்பை பறித்துமத்தின்கீரியை வசி அது கொட்டாரத்தின்கீரி

ശിത്തികളായി ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ആ സൗഖ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഏകാഗ്രതയും പ്രജനയും ഒരുവൻറെ കൈയ്യിലുള്ള ആയുധങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുവൻറെ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള പ്രാവിഞ്ചം അനുസരിച്ച് ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനുമീചയിൽ അവണ സഹായിക്കുന്നു.

ഒരുവൻ അവസരത്തിനുസരിച്ച് അഭ്യുക്തിയിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു കരുതി ഒരു ഭാനമോ സമ്മാനമോ നല്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ ഒരു യമാർത്ഥ ഭാനമെന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു യമാർത്ഥ ഭാനമെന്നത് ഒരുവൻറെ അനുകപ്പയുടെയും ദേഹത്തിലെയും ഒരു പതിഫലനമാണ്, അത് അതു ചോദിച്ചിട്ടു് നല്കപ്പെടുന്നതല്ല, മാത്രമല്ല അങ്ങനെയുള്ളവർ അന്തരം ഭാനം ഒരു ചുമതലപോലെ എപ്പോഴും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും.

അതൊരിക്കലും ഒരു യമാർത്ഥ ഭാനമാകുന്നില്ല. എപ്പോൾ ഭാനം പേരിനും പ്രശ്നിക്കും വേണ്ടിയോ അഭ്യുക്തിയിൽ ഒരുവൻ നഷ്ടവോധത്തോടെ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നോ. ശർയായ ഭാനം ഒരുവൻ സന്ദേശത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നത് അവൻ തന്നെയാണെന്നുള്ള വസ്തുത മരിന്നും അതുവാണെങ്ങനെവൻ ഒരു പുരസ്കാരം സ്വീകരിക്കുന്ന ലാഡവത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നോ മാത്രമാണ്.

ശർയായ ഭാനം സ്വാഭാവികമായി ഒരുവൻ അവബന്ധിക്കാരുണ്ടും നിരണ്ട മനസ്സാട ഒരു അനന്തര ഫലവും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ നിർവ്വാണം കൊടുക്കുന്നവനും വാങ്ങുന്നവനും ഒരുപോലെ ലഭിക്കണം എന്ന് ഇച്ചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോ മാത്രമാണ്.

വള്ളര സാധാരണക്കാർക്കുപോലും ചെയ്യാവുന്ന ഭാന പ്രവർത്തികൾ ഏഴുവിധമുണ്ട്: ഒന്നാംതായി ശാരിരികമായി നല്കാവുന്നവ. ഒരുവൻ വേല ചെയ്യുകൊടുത്തുകൊണ്ട് സേവനം ഭാനം ചെയ്യുന്നതിൽ; അതിന്റെ എത്രവും ശ്രേഷ്ഠമായ റിതിയെന്നത് ഒരുവൻ അവബന്ധിക്കാരിൽ; അതിന്റെ എത്രവും നല്കുന്നതിയാണ്. അത് ഇനിവരുന്ന കമ്പയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: രണ്ടാമത്തേത് ആൺമിയ ഭാനമാണ്. മുത്തകരുണ്ടാമായ പെരുമാറ്റവും പ്രവർത്തികളും

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

മരുള്ളവർക്കുവേണ്ടി നല്കുന്നേബാഴാണ്. മുന്നാമത്തെത്ത്, കണ്ണൂകളെക്കാണ്ട് ദാനം ചെയ്യിപ്പിക്കുകയെന്നത്.

ഈ സ്നേഹാദ്വാരമായ നോട്ടം ഒരുവൻ മരുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുകയും അതിശ്രീ പലമായി അതുകൂടിക്കുന്നവന് സമാധാനവും ശാന്തിയും അനുഭവപ്പെടുത്തേബാണ്. നാലാമതായി നല്കു പ്രസന്നമായ മുവന്തോടെ എല്ലാവരെയും അഞ്ചിമുഖികൾക്കുകയെന്നതാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ വളരെ പ്രസന്നവും പുണ്ണിൽ നിറഞ്ഞതുമായ മുവന്തോടെ എല്ലാവരെയും സ്വാഗതം ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. അഞ്ചാമത്തെത്ത് വാക്കേകാണ്ടുള്ള ദാനമാണ്. ഈ ശാന്തമായി മരുള്ളവരെ അലോസരപ്പെടുത്താതെ സംസാരിക്കുകയെന്നതാണ്. ആറാമത്തെത്ത് സ്വന്നം ഇരിപ്പിടം മദ്ദാരുവൻ ദാനം ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. ഈ ഒരുവൻ ഇരിപ്പിടം മരുള്ളവർക്ക് ഇരിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്. എഴാമത്തെ ദാനമെന്നത് താമസിക്കുവാൻ സ്ഥലം നല്കുകയെന്നതാണ്. ഈ ഒരു രാത്രി ഒരുവൻ തശ്രീ വീഴ്ത്തിൽ ഉറഞ്ഞുവാൻ ഇടം നല്കുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നേബാണ്. ഇത്തരം പുണ്ണാധകമായ ദാനങ്ങൾ ആർക്കു ദൈനന്ദിനം ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം.

8. ഓട്ടന്ത് സത്തവ എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജകുമാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നിവസം അവനു അവബന്ധീ മുതൽ സഹായരനും കാട്ടിൽ കളിക്കാൻ പോയി. അവർ അവിടെ വിശ്രന്നു വലയുന്ന ഒരു പെൺപുത്രിയെക്കണ്ടു. അവർ അവളുടെ എഴുകുള്ളിൽ കുട്ടിക്കളിയും വിശ്രീടക്കുവാനായി ദയവീചിയിൽ തിനുകളിയും എന്നപോലെ ഒരു സാഹചര്യം വരുന്നതായി കണ്ടു.

അതുകണ്ട മുതൽ സഹായരൻ ഭയപ്പെട്ട് അവിടെനിന്ന് ഓട്ടി, എന്നാൽ സത്തവ ഒരു മലമുകളിൽ കയറിനിന്ന ശേഷം ആ പുലിയുടെ മേഖലക് ചാടി വിണ്ടു.

രാജകുമാരൻ സന്തവ അപ്പോൾതന്നെ പൊട്ടുന്നെന ഇങ്ങനെയായു പുണ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു, അവൻ സ്വയം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ ഈ ശ്രീരം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അനിതുവുമാണ്. ണാൻ ഈ ശർഹത്തെ വളരെയധികം ദൈഹിച്ചിരുന്നു, ഒരിക്കലും നശിപ്പിക്കണമെന്ന് ചിന്തിച്ചിപ്പേഠാലുമില്ല. എന്നാൽ ണാൻ ഇപ്പോൾ ഈ പെണ്ണപുലിക്ക് അവലുടെ വിശ്വദക്ഷാനായി ഈ നല്കുകയാണ് അങ്ങനെ എന്നിക്ക് നിർപ്പാണം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.” ഈ റിതിയിൽ ഉറച്ചതും ദ്രും മായായതുമായ തീരുമാനമെടുത്ത രാജകുമാരൻ സന്തവയുടെ ചീര യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള നിർപ്പാണം സാധിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായി കാണാം.

9. നിർപ്പാണം കാംക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തി പരിമിതികളില്ലാത്ത നാല് മാനസികാവസ്ഥകളെ തന്നിൽ പ്രിയപ്പെട്ടതായി വളർത്തിയെടുക്കണം. അവ: കാരുണ്യം, മുദുല സ്വഭാവം, സന്തോഷം, സമചിത്തത തുടങ്ങിയവയാണ്. കാരുണ്യത്തെ പിൻതുരുക്കു വഴി ഒരുവൻ അക്കാദാരത്തിൽനിന്ന് സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുവാൻ സാധിക്കും; മുദുലമായ പെരുമാറ്റത്തികൾക്കാണ് ഒരുവൻ ഓഷ്യത്തിൽ നിന്ന് മോചാനം സാധ്യമാക്കാം; സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നേം ഒരുവൻ മാനസിപ്പാകും; മനസ്സിൽനിന്ന് സമചിത്തതയിൽക്കൂടി ഒരുവൻ വെന്നുക്കണ്ണേയും ശത്രുക്കളെയും തരംതിരിച്ചുകാണുന്ന മാനസികാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുവാൻ സാധിക്കും.

മനുഷ്യരെ സംത്യൂഢിയുള്ളവരും സന്തോഷമുള്ളവരുമാക്കുവാൻ ഫേറിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു മഹാകാരാഭ്യർത്ഥിക്ക് പ്രവർത്തനം മുലമാണ്; ഒരു നിസ്തീമമായ മുദുലതയാണ് മനുഷ്യനെ അസംത്യൂഢിയും, ദ്രുംവെല്ലുംകുന്ന ഏല്പി കാരണങ്ങളെയും മാറ്റുന്നത്; അതുപോലെ ഒരു മഹാസന്തോഷമാണ് സന്തോഷം നിരണ്ട മനസ്സിനെ ഉണ്ടർത്തി ഏല്പിവരെയും ത്വക്കിയില്ലും സന്തോഷത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ ഫേറിപ്പിക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ എല്പിവരും സന്തോഷവന്നാരകുന്നേം നിലനിൽക്കുന്നതും പരിധികളില്ലാത്തതുമായ ഒരു ശാന്തി നിലവിൽ വരും; തുടർന്ന് ഒരുവൻ എല്പിനോടും തുല്യവും സമചിത്തതയിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു വൈക്കാരിക അടക്കപ്പം ഉണ്ടാകും.

ஸിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

വളരെ ശ്രദ്ധയാട്ടകൂട്ടി ഒരുവൻ ഈ നാല് ഉത്തമങ്ങളായ മാനനിക്കാവസ്ഥകളെ പരിപോഷിപ്പിച്ചടക്കാണം, അങ്ങനെ ഒരുവനാൽ അഹിക്കാരം, ദേഖ്യം, ദൃശ്യം, മിത്ര-ശത്രുഭേദങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും, എന്നാൽ ഈത് അതു സ്ഥലാമൊയ കാരുമല്ല. തിരുനിരഞ്ഞത്വം ദുഷ്ടവാസനകൾ നിരഞ്ഞത്വമൊയ ഒരു മനസ്സിനെ മാറ്റിയെടുക്കുവയെന്നത് ഒരു കാവൽ നായയെ താണ്ടുന്നതിലും ദുഷ്ടരമാണ്; അതുപോലെ ശുശ്വമൊയ ഒരു മനസ്സിനെ കാട്ടിലെ മാർപ്പോടെയെപ്പോലെ നഷ്ടപ്പെടുവാൻ വളരെയെല്ലാപ്പുമാണ്. അതുമുലുഞ്ഞിൽ ദുഷ്ടതിനിരഞ്ഞ മനസ്സിനെ കുറിഞ്ഞെഴുതിയ അക്ഷരങ്ങൾപോലെ വളരെ പ്രധാനമാണ്. നമ്മിനെന്നതമനസ്സിനെ വെള്ളത്തിലെഴുതിയ അക്ഷരങ്ങൾപോലെ ഏഴുപ്പം മായക്കുവാൻ സാധിക്കും. തീർച്ചയായും ജീവിതത്തിലെ ഏതുവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാരും ഒരുവൻ നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാത പിരിച്ചുടരുകയെന്നതാണ്.

10. ഒരിക്കൽ ശ്രൂണയെന്നുപേരുള്ള ഒരു യുവാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ധനികനാഡിരുന്നുന്നകിലും വളരെ മോശമായ അരോഗ്യപ്രദിശങ്ങളുമുള്ളുവന്നായിരുന്നു. എന്നാലും അവൻ നിർവ്വാണം സ്ഥിക്കിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലൂപവായി ബുദ്ധിമുട്ടുനായി മാറുകയും ചെയ്തു. നിർവ്വാണം സാധിക്കുന്നതിനായി അവൻ കുറിപ്പെയതാം നടന്നുകയും തുടർന്ന് അവൻ്റെ കാലുകൾക്ക് പരിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ബുദ്ധൻ അവന്റെ കരുണ തോനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ മുണ്ടാണെന്നു കൂടി, നി എപ്പോഴെങ്കിലും വിശ്വിഷ്ടപ്പെട്ട് വിണ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാ? നിന്നുണ്ടാണെന്നു വിണ ഒരിക്കലും അതിന്റെ കമ്പികൾ അധികം മുറുകിയിരുന്നാലോ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ അയഞ്ഞിരുന്നാലോ സംഗ്രഹം ഉണ്ടാകുകയില്ല; വിണയിൽ നിന്നുള്ള സംഗ്രഹം സൃഷ്ടിചെയ്യും കർണ്ണാദവുമാകുന്നത് അതിന്റെ കമ്പികൾ ആവശ്യത്തിന് മുറുകിയിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്.”

“നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനങ്ങളും അതുപോലെയാണ് വിണയുടെ കമ്പികൾപോലെ അത് നിന്നായി മുറുക്കിക്കുണ്ടാണെന്നു. നിംബേ മനസ്സാകുന്ന കമ്പികളെ വളരെ മുറുക്കിക്കും വളരെ അയച്ചു കൈട്ടിയാലും നിർവ്വാണം സാധിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുവെള്ളുപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് നിംബേ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും സമചിത്തയോട് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാം.”

ഈ വാക്കുകളുടെ സുക്ഷ്മമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ ശ്രൂണ അതനുസരിച്ച് തന്റെ പരിശീലനരിതിയെ മാറ്റുകയും തുടർന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച കാരും സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. ഒരിക്കൽ അംഗ് ആയുധങ്ങൾ സുക്ഷമമായും കൃത്യമായും കൈകാര്യം ചെയ്യാനിയാവുന്ന ഒരു രാജകുമാരനുണ്ടായിരുന്നു. രാജറിപസം അധാർ തന്റെ പരിശിലനം കഴിഞ്ഞ് വിട്ടിലേയ്ക്ക് തിരിക്കുണ്ടോ എന്നിൽ വളരെ കിടന്മായ തോല്പുള്ള ഒരു പചിയ രക്ഷപ്പിനെ കണ്ണു.

ആ രക്ഷസ് കുമാരനെ നോക്കി അടുത്തെയ്ക്ക് വന്നു, പക്ഷെ അവൻ അതിനെക്കണ്ട് ദേഹപ്പെട്ടില്ല. അവൻ ഒരു അംഗ് ആ രക്ഷസനെ നോക്കി എയ്തു, പക്ഷെ ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അടുത്തതായി ഒരു കുന്നം അതിനെനോക്കി എറിഞ്ഞു; ആ കുന്നതിനും ആ രക്ഷപ്പിന്റെ തോലിക്കു കൂടിയെ ഭേദിക്കാനായില്ല. അതിനുശേഷം കുമാരൻ പള്ളരെ വിശ്രഷ്ടമായ മുർച്ചയുള്ള ഒരു കുന്നം ആ സത്യതിനെ നോക്കി തൊടുത്തുപിട്ടു അതിനും ഒരു സവിശേഷ ഫലവും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൻ വാളുപ്പയോഗിച്ചു പക്ഷെ, ആ വാൻ ഓരിയുണ്ടു പോയി. ആ കുമാരൻ തന്റെ കൈകളും കാലുകളും മുഴീയും മലമുപ്പയോഗിച്ചു ആക്രമിച്ചുവെങ്കിലും അതിലെണ്ണും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ആ രക്ഷസ് തന്റെ ഭീമാകാരങ്ങളായ കൈകൾ ഉപയോഗിച്ചു ആ രാജകുമാരനെ പൊക്കിയെടുത്തു, എന്നിട്ടും രാജകുമാരൻ കീഴടങ്ങാതെ തന്റെ തലയുപയോഗിച്ചു ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

അ രക്ഷസ് ഇണ്ണനെ പറഞ്ഞു: “ നി കീഫിദങ്ങാതയിരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നെ വിധുണ്ടുവാൻ പോകുകയാണ്. ” എന്നാൽ, രാജകുമാരൻ ഇണ്ണനെ പറഞ്ഞു: “ നി പിചാരിക്കുന്നുണ്ടാകും ഞാൻ എന്റെ കൈയ്ക്കിലുള്ള എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഞാൻ നിസ്തുഖായനെന്നും, എന്നാൽ എന്റെ കൈയ്ക്കിനു അവസാനമായി ഒരു ആയുധമുണ്ട്. നീയെനെ വിധുണ്ടുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ വയസ്സിനുള്ളിൽ ചെന്ന് ആ ആയുധം ഉപയോഗിക്കും. ”

രാജകുമാരൻ ഇം ആത്മബൈരും ആ രക്ഷസിനെ കൂറച്ചു അലോനരപ്പെടുത്തി. മറുപടിയായി അത് ഇണ്ണനെ ചോദിച്ചു: “ എന്തെന്നെന്നയാണ് നിന്നക്ക് അതുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നത്? ” രാജകുമാരൻ പറഞ്ഞു: “ സത്യതിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് എന്നിക്കുതു സാധിക്കു ”

അതുകേട്ട ആ രക്ഷസ് കുമാരനെ തന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയും, കുമാരനോട് സത്യതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശം നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യു.

ഈ കമ നല്കുന്ന പാഠം ശിഷ്യരാഖ അവരുടെ ശ്രമത്തിൽ ഉണ്ടായപ്പെടുത്തുവാനും പരാജയങ്ങളുണ്ടാക്കണ്ട് ദേഹപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ കൂടിയാണ്.

ஸിവിയാർജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

12. ക്രമാർത്ഥമായ ആര്യമാദിമാനവും അതുപോലെതന്നെ ലഭ്യക്കലർന്ന വിമുഖതയും മനുഷ്യന് ധാരാവും പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നില്ല, പക്ഷേ ലഭ്യിക്കുന്നതും അപമാനപ്പെടുന്നതും ഒരു മനുഷ്യനെ കാത്തുസുക്ഷിക്കുന്നു. സാധാരണയായി മനുഷ്യൻ അവരുടെ മാതാപിതാക്കാക്കൾ, മുൻമനവർ, സഹോദരൻ സഹോദരങ്ങൾ എന്നിവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു, കാരണം അവർ ലഭ്യയെയും അപമാനിത്തയെയും ഡേപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ശരിയായ ചിന്തയിലൂടെ അപമാനിക്കപ്പെടും എന്ന മിച്ചാബോധത്തിൽ റിന്റ് രൂപവന് മാറിനിൽക്കുവാനും, മരുള്ളവരുടെ മോശൈയ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ട് ലഭ്യിക്കുവാനും സാധിക്കും.

രൂപവന് പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന ഹൃദയമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ പാപങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷിതമാകും, എന്നാൽ പശ്ചാത്തപിക്കാതെ മാറന്നിക്കാം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരെ പാപങ്ങൾ തുടരുകയും അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി തിരുക്കയും ചെയ്യും.

ആൻ യഥാർത്ഥ ഉപദേശങ്ങളുടെ അനുസരണ ശരിക്കും ഉൾക്കൊള്ളുകയും അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുകയും അവനവെന്നതെന്നെന്ന അതുമായി താരതമ്യപ്രൂഢത്തുകയും ചെയ്യുന്നോൾ മാത്രമെ അവൻ അതിൽ റിന്റ് യഥാർത്ഥ ഫലം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

രൂപവൻ യഥാർത്ഥ ഉപദേശങ്ങൾ അറിയുകയും എന്നാൽ അത് ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തനികമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവൻ അവരെ നിർവ്വാണം സിവിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടവന് തന്നെ കരുതണം.

പിശ്ചാണം, എളിമ, വിനയം, പരിശുമം, പ്രജന തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന രൂപവൻ വലിയ ശക്തിയുടെയും ആര്യമാംസത്തിന്റെയും ശ്രദ്ധയുടെയും പ്രവർത്തനക്കുന്നു. ഇതിൽ എറ്റവും പ്രധാനമായത് പ്രജന അബ്ദുക്കിൽ ഭ്രാഹിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയാണ്, മരുള്ളവ ആ ശക്തിയുടെ മറ്റ് അംഗങ്ങളാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ അവരെ പരിശീലന സമയത്ത്, ലാക്കിക്കുജീവിതത്തെ അതുഡിക്കം ദേഹിക്കുകയോ, വൃഥതവും അനാവസ്ഥയും സംഭാഷണത്തിൽ അതിയായ താല്പര്യം കാണിക്കുകയോ, അബ്ദുക്കിൽ പരിശീലന സമയത്ത് ഉറക്കത്തിലേക്ക് സ്വയം തെന്നിമാറുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ നിർവ്വാണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനങ്ങളിൽ റിന്റ് പിൻതിരിയണം.

13. ഈ പരിശീലനങ്ങളാൽ ചിലർ ചില സമയങ്ങളിൽ വളരെപ്പെട്ടുന്നു മരുള്ളവരെക്കാർ വിജയം കൈവരിച്ചുന്നുവരാം. എന്നാൽ രൂപവൻ ഏകലെയും അംഗങ്ങെൻ മരുള്ളവർ സാധ്യമാക്കുന്ന വിജയം കണ്ട് സ്വന്തം പരിമിതികളെ ഒരു പോരായ്യായി നിർബ്ബന്ധിച്ച് പിമാറിപോകരുത്.

ஒரு மனுஷன் அவையத் பறிஶிலிக்கூக்குயாளைகின் அவன் வல்லை வேராங் பூசோகத்தியூங்கூவாரி ஸாயிக்கூக்குயிலை; பாக்ஷ, அவர்க் க்ஷமயோட பறிஶிலிக்கூக்குயாளைகின் திவஸம் செழியங்கொரும் அவர்க் கூக்குக்கு வருகூயும் ஸாவயாம் அவன் அவையத்தின் நிபுணத் தேஷி விஜயம் கெகவரிக்கூக்குயும் செய்யும். ஒரு நாளி ஒரு செரிய உரவயிலை நினாள் அத்தான்திக்கூடுமின், அத்தான்திக்கூடுமின் வல்லுதை விகாரித்து அவஸாம் ஒரு ஸாக்காத்தின் சென் பறிக்கூடும்.

இலா உடாஹரளைத்தில் விவரித்துபோலை ஒரு மனுஷன் ஞானமேயாடும் அஸ்துள பூவுமியோடும் கூடுதல் தலைப் பறிஶிலாமான நடத்துக்குயாளைகின், அவன் திரித்துயாயும் நிர்வுாளம் என தலைப் பக்குதலை பொயிக்கூடும்.

முபூவிவரித்துபோலை ஒருவன் அவர்க் கண்ணுக்கல் துறைபூக்கூக்குயாளைகின், அவன் ஏஜூயாயிட்டதறும் பூவேலாபபோன்னைத் தூய்வுங்காளம், அதைகொள்ள அவர்க் கிரிவுாளம் என தலைப் பக்குதலை பொயிக்கூடும்.

நாக்கன் ஒருவன் ஒரு சடங்கத்திற் காத்திக்கூக்குயாயிருந்து அவன் அஸ்துங்கின்னத்தோற்றும் மன்றிலாக்கி அதின்றி ஸுமரம் வருகூயோ போகுக்கலை செய்யுள்ளிலை, அத்துபோன்ற அவர்க் கிரிவுாளம் ஸயிக்கூடுமின்தினங்கள் வசிக்கல் அநைமிலைாகத் திலாநிதிக்கூடும்.

நாக்கன் ஒரு மனுஷன்றி காலின் ஒரு முதல் தரத்து. அதினைக்குடல்கள் அயாற் கரிந்மாய வேதன அங்குவித்து; இலா ஸஂவெங் அயாலை இன்னை சினிக்கூவான் பேரித்துத்து, வேதனயைந்த மன்றின்றி பிரதிகரணத்தை அறிபுதமாக்கியிருந்து அவ்வியம் மாத்தமாள்.

இலா ஸஂவெதனினு சேஷம் ஒரு ராயமாய்ச்சித அயால்தில் உள்ளதியி, மன்றினை இலா வேதனாபமயின் நியாற்றித்திலைக்கின் அத்து நியாற்றாளத்திதமாயி போகும், ஏகாான் ஒருவன் இலா வேதனாபமயை மன்றினை ஶுபுமாக்கியெடுக்கவான் ஸயிக்கூம். இலா சினக்கல்தி நின்கூரத்து ஸமயம் குசின்னத்தோற்றும் அயாற்கள் நிர்வுாளம் ஸஂவெதத்து.

வல்லை தூயமாய அதுபோன்னைத்துத் தமதாரு மனுஷுநூள்ளாயிருந்து. ஒரு திவஸம் அயாற் தலைப் பக்காரம் நிர்ணத மன்றினைப்பூரி சினிக்கூக்குயாயிருந்து அபோர் அயாற்கள் மன்றிலாயி அயாலுடை அதைப்போன்ற நிர்ணத சினக்கலை அவ்வியமானத்தைத் தூயம் பறினாமனைத்து வல்லைப்பூத்து ப்ரஜன அஸ்துக்கின் ஸயிரவூவியைத் தோவத்திற் எடுத்தது

സിവിയാസിജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

പോകുന്നവമാത്രമാണ്. അതായിരുന്നു അധികാരി നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായിച്ച ചിന്ത.

ഒരു പഴഞ്ഞാല്ലുണ്ട്: “നിഞ്ഞു മനസ്സിനെ സമചിത്തതയിൽ നിർത്തു, സമചിത്തതയില്ലെട ഈ ലോകം മുഴുവനും സമവിക്ഷണത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരും.” ഈ വാക്കുകളെ പിൻപറ്റു ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രത്യോസങ്ങളും അപക്രിയാം, പക്ഷാഭ്യർഹവുമായ ചിന്തയിൽ നിന്നുണ്ട് ഉത്തരവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിർവ്വാണത്തിലേയുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്, ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ നിർവ്വാണത്തിലേയുള്ള വഴികൾ നിരവധിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

III വിശ്വാസത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

1. അതിന് ബന്ധമെന്തെന്നും അനുഭവിക്കുന്നുായ ബന്ധമും, ധർമ്മം, സംഘം എന്നിവയിൽ അഭ്യന്തരേടുന്നവോ അവരെ ബന്ധമെന്തെന്നും യഥാർത്ഥ അനുയായികൾ എന്ന് വിശ്വിക്കുന്നു. ബന്ധമർഹിഷ്യമാർന്നവൾ വിധത്തിലുള്ള മണ്ണാനിയന്ത്രണം മാർഗ്ഗങ്ങളായ അറിവ്, വിശ്വാസം, ഭാഗം, പ്രജനം എന്നിവ പരിശീലിക്കുന്നു.

ബന്ധമർഹിഷ്യമാർന്ന അഞ്ച് അറിവുകൾ പരിശീലിക്കുന്നു. അവ, കൊല്ലാതിരിക്കുക, കൂളിപ്പ് നടത്താതിരിക്കുക, വൃഥിചാരം ചെയ്യാതിരിക്കുക, സുഖപരിധാരയും മയക്കുമരുന്നും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ്.

ബന്ധമർഹിഷ്യമാർകൾ ബന്ധമെന്തെ പരമമായ പ്രജനയിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്. അവർ അതുമുപം അത്യാദഹത്തിൽ നിന്നും സ്വാർത്ഥതയിൽ നിന്നും മോചിതരായി ഭാഗത്തിന്റെ പാത പിന്തുടരുന്നു. അവർ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അർത്ഥമം ശത്രുക്കുമെന്നും ശത്രുലിലാക്കുകയും, ജീവിതത്തിന്റെ നൈമിഷികാവസ്ഥമരക്കുംചീഴ്ചും ഉപയോഗിക്കുകയും പ്രജനയുടെ നിൽക്കേണ്ട ഉറച്ച വിധേയത്തം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കിഴക്കോട് ചാണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു മരം സാധാരണയായി
കിഴക്കുൻഡയിലേറ്റ് മരിയുവാനെ സാധ്യതയുള്ളതു, അതുപോലെ
ബുദ്ധേമാപദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അതിൽ
വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അയാൾ ബുദ്ധമൾ പരിഗുഖ
രാജ്യത്ത് പുനർജ്ജനിക്കുകതനെ ചെയ്യും.

2. ബുദ്ധേമാപദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിനധാരം കുറിക്കുന്ന അ അമുല്യ രന്തരങ്ങളും
ബുദ്ധം, ധർമ്മം, സംഘം തുടങ്ങിയവയിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നവർ ബുദ്ധമൾ
യമാർത്ഥമൾപ്പേശ്യമാരായിത്തിരുമെന്ന വചനം ആപ്പുവാക്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീബുദ്ധൻ പരമമായ നിർവ്വാണം നിബിച്ചപുശ്ചതിയാണ്, അദ്ദേഹം അ
ബോധവും ജ്ഞാനവും ഈ ലോകത്തിന്റെ ഉദ്ധരണത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും
ബേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. ധർമ്മമനനത്ത് സത്യവും നിർവ്വാണത്തിലേക്കും
ജ്ഞാനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന ആനന്ദിക ചോദനയാണ്, അതാണ്
ബുദ്ധേമാപദ്ദേശങ്ങളുടെ അന്തസ്തയും. സംഘം മെന്നത് ബുദ്ധമാർഗ്ഗം
സീക്രിച്ചവരുടെ കൂട്ടായ്മയാണ്, സഹാദരസമാനമായ അവരുടെ ജീവിതം
ബുദ്ധവന്തിലും ധർമ്മത്തിലുമുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ
ആധാരപ്പെടുത്തിയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

നമർഥി ബുദ്ധത്തപ്പറ്റിയും ധർമ്മത്തപ്പറ്റിയും സഫോദരസമാനമായ
കൂട്ടായ്മയെപ്പറ്റിയും സംസാർക്കുപോരി നമർഥി അവയെ മുന്നു വ്യത്യസ്ത
കാര്യങ്ങളാൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ അവ യമാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വസ്തുതയുടെ
വിവിധ അവധാരിപ്പേശങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ബുദ്ധം ധർമ്മത്തിന്റെ ആനന്ദിക
അവധാരായാണ് അത് സഫോദരസമാനമായ കൂട്ടായ്മയിൽ കൂടിമാത്രമെ
പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളതു. അതുപോലെ ബുദ്ധനിലുള്ള
വിശ്വാസമെന്നത് ധർമ്മത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസപും
അപ്പുണ്ണബോധവുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർ ജ്ഞാനവും മോചനവും, ബുദ്ധനിലുള്ള
വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് മാത്രം നേടിയെടുക്കുന്നു. ബുദ്ധൻ മാത്രമാണ് പരമമായ
നിർവ്വാണം നിബിച്ച വ്യക്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭ്ലാഷപാല
വർണ്ണനാതീതമാണ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാവരെയും തന്റെ
സ്വന്തം മക്കളെപ്പാലെ ഭ്ലാഷിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ എല്ലാവരും
ബുദ്ധമന സ്വന്തം പിതാവിനപ്പാലെ ഭ്ലാഷിക്കണം അങ്ങനെ

ஸിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

അത് കുവേണമെങ്കിലും ബുദ്ധമായി താഭാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാനും അതിലുടെ നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുവാനും സാധിക്കും.

അത് ബുദ്ധമണ ബഹുമാനിക്കുന്നുവോ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാന്തരാൽ അനുഗ്രഹിതരാകുകയും അരുളിനാൽ വാഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

3. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു കാര്യവും ബുദ്ധൻിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിലധികം പ്രയോജനങ്ങായകമായി വീക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധൻ്റെ നാമം ശ്രവിക്കുന്നതും, വിശ്വസിക്കുന്നതും, ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അതിൽ സന്തുഷ്ടനാകുന്നതും ചെയ്യുന്നത് പർബ്ലിനാൽ തന്മായ പലങ്ങൾ നേടുവാൻ ഒരുപണ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

അതിനാൽ ഒരു ബുദ്ധമാർഗ്ഗം സ്ഥികരിച്ച് ധന്യനാകുകയും, അതുപരേശങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളെക്കിടയിലും ശ്രവിക്കുകയും അനുവദി കഷ്ടത്തെക്കളിൽ നിന്നും ജീവിത ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടണാം.

യർമ്മഭ്രതപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനും പരിപ്പിക്കുവാനും അറിയാവുന്ന ഒരു ഗൃഹവിനെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രധാനമാണ്; അതിലും ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ഒരു ബുദ്ധമണ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നത്; അതിലും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയെന്നത്.

പക്ഷേ ഈപ്പോൾ നീ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു ബുദ്ധമണ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു, നീ കേൾക്കാൻ പ്രധാനമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ അതിൽ സന്ദേശാശ്വപ്പെടുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ആ ബുദ്ധനിൽ എല്ലാം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

4. മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന ദീർഘദൂരയാത്രയിൽ, വിശ്വാസമാണ് ഏറ്റവും വലിയ തോഴൻ; അതാണ് ആ യാത്രയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുവും; മാത്രമല്ല, അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സന്പാദവും.

യർഹമത്തെ കൈയിലേറ്റുന്ന കരണ്ടളാൺ വിശ്വാസം; ആ ശുദ്ധമായ കൈകളാൺ എല്ലാബുണ്ണങ്ങളെയും സീക്രിക്കുന്നത്. വിശ്വാസമാണ് എല്ലാ അശുദ്ധങ്ങളെയും മാറ്റിക്കൊള്ളുന്ന അഗ്രി, അത് എല്ലാ ഭാരങ്ങളെയും മാറ്റി ഒരുപണ്ണേ പഴിയ കാട്ടിൽരുന്ന പഴികാട്ടിയാണ്.

വിശ്വാസം അത്യാഗഹം, ദയം, അഹാന്ത തുടങ്ങിയവയെ മാറ്റിക്കല്ലെയുന്നു. അത് വിനധിവും മധുളിവരെ ബഹുമാനിക്കുവാനും പറിപ്പിക്കുന്നു; അത് സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വത്രനാക്കുവാനും ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു; അത് ഒരുവൻ കഷ്ടത്കുളെ അഭിമുഖിക്കിക്കുവാൻ ബെയ്രും നല്കുന്നു; അത് പ്രലോഭനങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള ശക്തിനിന്നല്കുന്നു; അത് ഒരുവനെ അവബൾഡ് പ്രവർത്തനങ്ങൾശി ശുദ്ധവും സുതാര്യവുമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു; മാത്രമല്ല, അത് ഒരുവൻ മനസ്സിൽ പ്രജനയുടെ വിത്ത് പാക്കുന്നു.

വിശ്വാസം ഒരുവനെ നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കുള്ള നീണ്ടയാത്രയിൽ അവബൾഡ് കഷ്ടത്കുൾ മാറ്റുന്ന ഒരു ദിവ്യാഷയമായി പർത്തിക്കുന്നു.

വിശ്വാസം നമ്മെ ബുദ്ധിമുദ്രയും ആനൃതവും ഒരുപോലെ വെളിവാക്കി തരുന്നു. നിരാനൃത്യരായ നമ്മുള്ള ബുദ്ധിമുദ്ര കരണ്ടളിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കാണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസം നമ്മുടെ ദ്രുംഭം സ്വാർത്ഥത നിരണ്ടതുമായ മനസ്സുകളു മൃദുലിക്കിക്കുകയും, സഞ്ചയാത്മകിബൾഡ് അന്തരീക്ഷവും സഹതാപത്രാടുകൾ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മനസ്സും നല്കുന്നു.

5. വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ബുദ്ധിമുദ്രയോപദേശങ്ങളുടെ സാഹാരം ഏതുവിധത്തിൽ കേട്ടാലും തിരിച്ചറിയുവാണ് സാധിക്കും. വിശ്വാസം ഈ ലോകത്തിൽ നേരിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകഭാവവും, പ്രത്യേകത്തിൽ കാണുന്നതുല്യം വെറും കഴചയായും, എന്നാണ് അതിനെയെല്ലാം ചുഡാന്ന ഒരു കാര്യകാരണാവധിയിൽ വള്ളുക്കൾ അപ്രത്യക്ഷിതമകുകയോ അവയെ നിലനിർത്തുന്ന കാരണങ്ങളും മാറ്റുവാൻ വള്ളുക്കൾ അപ്രത്യക്ഷിതമകുകയോ അവയുടെ അവന്നു മാറ്റുകയോ ചെയ്യുമെന്ന സന്ത്യം വെളിവാക്കിന്നതരുന്നു. അതുപോലെ

വിശ്വാസം അത്തരം അവസ്ഥാവിശേഷമുള്ള ഈ ലോകത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ നമ്മുൾപ്പെടെ പരിപ്പിക്കുന്നു.

വിശ്വാസം മനുഷ്യനെ ജീവിതത്തിൽന്റെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളുകുറിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, ജീവിതയാത്രയിൽ എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവയെല്ലാം മാറ്റണ്ടിക്ക് പിഡയെയായതിനാൽ അവയെ ദൈർഘ്യപ്രിയമുണ്ട് അംഗീകരിക്കുവാനും, ജീവിതത്തിൽന്റെ അടിസ്ഥാന സത്യം ഇത്തരം അവസ്ഥാന്തരങ്ങളുകുറിച്ചുള്ള ബോധവാണും, മാത്രമല്ല എന്നുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകാവസ്ഥ അങ്ങനെതന്നെ നിലനിൽക്കുമെന്നും പെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു.

വിശ്വാസത്തിൽ മുന്നു വസ്തുതകൾ അടിസ്ഥാനമായിട്ടുണ്ട്: പശ്ചാത്താപം, മരുള്ളവരുടെ ക്ഷേമത്തിലും കഴിവുകളിലും ആത്മാർത്ഥമായ ബഹുമാനം, ബൃദ്ധദശങ്ങളെത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള തയ്യാറാം അതിനുള്ള പരിശുദ്ധവും.

മനുഷ്യർ വിശ്വാസത്തിൽന്റെ ഈ മുന്നുവശങ്ങളും അംഗീകരിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം; അവർ വികാരങ്ങളോടും തിനകളോടും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം; വികാര പ്രകടനവും തിനുപവർത്തികളുകുറിച്ച് ബോധവാണാരും അത്തരം പ്രവർത്തനികളുപെട്ടി ലജ്ജയുള്ളവരും ക്ഷമയാചിക്കുവാൻ തയ്യാറാളുള്ളവരുമായിരിക്കണം; മരുള്ളവരുടെ കഴിവിനെയും നന്ദിപ്രവർത്തനികളുയും അംഗീകരിക്കുവാനും അവയെ പ്രകീർത്തിക്കുവാനും അത് അവർക്ക് നന്ദിപ്രത്യുണ്ട് നീതിയിലുമായിരിക്കണം; അതുപോലെ അവർ ബൃദ്ധദശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുവാനും അതിനോടൊപ്പം ജീവിക്കുവാനും പരിശീലനം.

വിശ്വാസത്തിൽന്റെ മനസ്സുന്നത് ആത്മാർത്ഥതയുടെ മനസ്സാണ്; അത് അധിമാളുള്ള മനസ്സാണ്, ആ മനസ്സ് ബൃദ്ധവർന്ന് പരിശുദ്ധരാജ്ഞത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ബൃദ്ധസഹായംതെക്കുവാനും ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതുകൊണ്ട്, ബൃദ്ധൻ വിശ്വാസത്തിൽന്റെ ശക്തിനല്കി മനുഷ്യരെ പരിശുദ്ധരാജ്ഞത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സഹായിക്കും, ആ ശക്തി അവരെ ശുദ്ധികരിക്കുകയും, ആ ശക്തി അവരെ മനോനിശ്ചയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് ഒരു മിഷ്യനേതൃത്വകുമാരം വിശ്വാസം

ഉണ്ടായാലും, അവർ ബുദ്ധിമുൻ്നി നാമം പ്രകീർത്തിക്കുകയും അത് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവഴി, അവർ ആ പരിശുദ്ധരാജ്യത്വിലേയ്ക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

6. വിശ്വാസമെന്നത് ലാകിക്കച്ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുന്നതല്ല— മരിച്ച് അത് മനസ്സിൽ അന്തർശ്ലിനമായിക്കിടക്കുന്ന ബുദ്ധിമുഖ്യാവത്തിലോ പൂർണ്ണതയാണ്. ഒരുവൻ ബുദ്ധിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നോൾ അവൻ ബുദ്ധിനൊയിൽത്തിരുക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു; അതുപോലെ ഒരുവൻ ബുദ്ധിനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നോൾ അവനും ബുദ്ധിനൊയിൽത്തിരുക്ക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഒരിക്കൽ ബുദ്ധിമുഖ്യാവം നഷ്ടപ്പെടാൽ അത് വിശ്വാസമുള്ളുണ്ട്. അഹാകാരത്തിലേയും ഓഷ്യത്തിലേയും വൈരാഗ്യത്തിലേയും പ്രഭാവപും അവയുടെ ഉത്തരവപും, നാശപും അടിക്കടി സംഭവിക്കുന്ന ഇംഗ്ലോക്കൺഡി, പരിശുദ്ധി സ്വഭാവമായുള്ള ബുദ്ധിമുഖ്യാവം നില നിർത്തുകയെന്നത് ബുദ്ധിമുള്ളുള്ള കാര്യമാണ്, എന്നിരുന്നാലും വിശ്വാസം ഒരുവനെ അതുസാധ്യമാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നു.

വിഷം നിരണ്ണ മുള്ളുമുൻക്കുകൾ വളരുന്ന ഒരു വന്തതിൽ അത്തരം മരങ്ങൾ മാത്രമെ വളരുകയുള്ളൂ, ചന്ദനമരം വളരാൻ പ്രയാസമാണ്. ചന്ദനമരം അത്തരം വന്തതിൽ വളരുകയെന്നത് ഒരു അത്തിരുതംപോലെ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. അതുപോലെയാണ് അശുദ്ധവാസനകളുള്ള മനസ്സുടെ ബുദ്ധിനിലുള്ള വിശ്വാസം വളരുകയെന്നത്.

അത്തരം അശുദ്ധവാസ മനസ്സുകളിൽ, ബുദ്ധിലുള്ള വിശ്വാസം വളരുകയെന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായി ബുദ്ധിമുള്ളുള്ള ഒരുക്കാരുമാണ്.

എന്നും വിശ്വാസം അനുസ്ഥിതി ആ വിശ്വാസം വളരുന്നതിന് ഒരു മൂലകാണം അതവശ്യമില്ല, എന്നാൽ കരുണാദാർത്ഥിനമായ ബുദ്ധിമനസ്സിൽ അത് വളരുകയെന്നത്, ഒരു സ്വാഭാവികമായ കാര്യമാണ് ആ കാര്യംനും തന്നെയാണ് വിശ്വാസത്തിനും ആയാം.

നിവീകരണാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

7. അതുകൊണ്ട് വിശ്വാസം പരിപാവനവും ഫലപ്രവൃമ്മാണ്. പക്ഷെ അലസമായ മനസ്സുകളിൽ അടിക്കലും ഉണ്ടുകയില്ല. അഭേദം സംശയങ്ങൾ പത്രേകിച്ചുമനസ്സിന്റെ അന്തരാളങ്ങളിൽ ഉണ്ടുകയും അത് വിശ്വാസത്തിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദ്യമായി, ബുദ്ധൻ്റെ പ്രജനയിലുള്ള അവിശ്വാസം; രണ്ടാമതായി, ബുദ്ധോപദേശങ്ങളിലുള്ള അവിശ്വാസം; മുൻ, ബുദ്ധോപദേശം നല്കുന്നവർലുള്ള അവിശ്വാസം; നാല്, ആദ്യമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പറയുന്ന പരിശീലനത്തിയെക്കുച്ചുള്ള സംശയവും, അവിശ്വാസവും; അഞ്ചാമതായി, ഒരുവൻ അവൻ്റെ അജ്ഞതയും അവിശ്വാസവും കാരണം ബുദ്ധമാർഗ്ഗം സ്ഥിക്കിച്ചുവരുന്നാഹെപ്പട്ടന്ത്രകയും അവരുടെ ശ്രമങ്ങളെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

തീർച്ചയായും, സംശയത്തക്കാർ നാശസ്വഭാവിയായി നന്നാം തന്നെയില്ല. സംശയം മനുഷ്യരത്നമാർക്കിൽ അകൾ നിർത്തുന്നു. അത് സൗഹ്യത്തെയും ഒപ്പ് പെരുമാറ്റത്തെയും നിർപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിഷവിത്താണ്. അത് വേദനിപ്പിക്കുകയും ശല്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഷം നിരന്തരമുള്ളാണ്; അത് ശ്രിരഘ്നപ്പറമം മാത്രം നടത്തുന്ന ആരാച്ചാരൂടുടെ വാളാണ്.

വള്ളരക്കാലം മുൻ ബുദ്ധൻ്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്നാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭമുണ്ടാക്കാത്. ഓർക്കൽ ഒരുവനിൽ വിശ്വാസം വന്നുഭവിച്ചാൽ, അവൻ ആ വസ്തു മനസ്സിലാക്കുകയും ആ നമനല്കിയതിന് ബുദ്ധനോട് കൂടജണ്ണതയുള്ളൂട്ടുവന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യുണ്ട്.

ഒരുവൻ ഒരുക്കാരും ഒരിക്കലും മരക്കരുത് എന്നെന്നാൽ ഒരുവനിൽ വിശ്വാസമുണ്ടുന്നത് അവനിൽ കാരുണ്യമുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, വള്ളരക്കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബുദ്ധൻ്റെ കാരുണ്യമാകുന്ന പരിശുദ്ധ വെളിച്ചം മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുകയും അത് അവൻ്റെ അജ്ഞതയെ തുടച്ചുമാറ്റുവാൻ പ്രാപ്തമായതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. അത് ഒരുപാരംപാരുമായി നിലകൊള്ളുകയും, ഇപ്പോൾ വിശ്വാസിയായി മാറിയ ഒരുവൻ ആ പാരമ്പര്യത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രഘുവൻ അവനിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന ബുദ്ധനില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസം
ബുദ്ധകാര്യങ്ങൾതിലുടെ ഉണ്ടത്തിയെക്കുറക്കയാണെങ്കിൽ. സാധാരണ ജീവിതം
നയിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുപോലും ബുദ്ധന്റെ പരിശുദ്ധരാജ്യത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

യമാർത്ഥത്തിൽ ഈ ലോകത്തിൽ ജനിക്കുകയെന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള
കാര്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളകാര്യമാണ് യർഹമണ്ഡലപ്പറ്റി
ഗ്രവിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വാസമുണ്ടത്തുകയെന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ,
അതുകൊണ്ട് രഘുവൻ അവന്റെ പരമമായ ശ്രമം ബുദ്ധോപദേശങ്ങൾ
ഗ്രവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കണം.

IV പരിശുദ്ധ പചനങ്ങൾ

1. “അവൻ എന്നെന്ന അവഹേളിച്ചു, അവൻ എന്നെന്ന പരിഹാസിച്ചു, അവൻ
എന്നെന്ന ഉപാദവിച്ചു” ഇങ്ങനെ രഘുവൻ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ
ദേശ്യവും വൈരാഗ്യബുദ്ധിയും അവനെ വിക്രൂപോക്കില്ല. അത് അവനിൽ
നിർജ്ജീവമായി തുടരുകയും ചെയ്യും.

അസംസ്കൃതിനിരന്തര ചിനകൾ രഘുവനില്ലെങ്കിൽ ദേശ്യവും
വൈരാഗ്യവും അവനിൽ നിന്ന് മാറിപോക്കില്ല. ദേശ്യവും വൈരാഗ്യവും
അസംസ്കൃതി വിക്രൂതമാരുന്നതോടെ മാറി മരണത്തുപോകുന്നു.

രഘു വീടിന്റെ മേൽക്കൂര മോശമായി ഉണ്ടാക്കിയതോ അല്ലെങ്കിൽ
വളരെക്കാലം നല്ല തീർത്ഥിയിൽ സംരക്ഷിക്കാതിരുന്നതോ ആണെങ്കിൽ
മധ്യപെജ്യമോപാർത്തി അതിന്റെ ഉള്ള നന്ദിയും; അതുപോലെ അത്യാർത്ഥത്തിയും
അഹാകാരവും അപക്ഷവും പരിശീലന വിധേയവുമല്ലാത്ത മനസ്സിലേക്ക് ദേശ്യം
വളരെ എളുപ്പം കടന്നുചെല്ലുന്നു.

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

മരണത്തിലേക്കുള്ള കുറുക്കവുചിയാണ് മട്ടി, പക്ഷെ ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്ന മനസ്സ് ജീവിതത്തിലേയുള്ള പാതയാണ്; വിശ്വാസികൾ മന്യമാരും ബുദ്ധിമാനരം ശുശ്രാവതിയുള്ളവരുമായിരിക്കും.

അപ്പോൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന അപ്പോൾ ഏതുവും നിവർന്നിരിക്കുന്നതിനായി ശ്രദ്ധിക്കും, അതുപോലെ ബുദ്ധിമാനായ മനസ്സിനു മനസ്സിനെ നേരു നിർത്തുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കും.

അശാന്തമായ മനസ്സ് എഴുപ്പുധും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, അത് അവിടെയുവിവിടെയുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്; ശാന്തമായ മനസ്സുനാൽ സമാധാനമാണ്.; അതുകൊണ്ട് ഒരുവൻ നിയന്ത്രണത്തിൽ അവൻ്റെ മനസ്സിനെ നിർത്തുന്നതാണ് ഏതുവും ബുദ്ധി.

ഒരുവൻ്റെ മനസ്സാണ് അവനെ അമിതാഗ്രഹണങ്ങളിലേക്കും തിന്മയിലേക്കും നയിക്കുന്ന ഏതുവും പ്രധാന ഘടകം അല്ലാതെ അവൻ്റെ ശത്രുക്കളേണ്ടാണ് എതിരാളിക്കളോ അല്ല.

ആര്യൻ്റെ മനസ്സിനെ അഹാങ്കാരത്തിൽ നിന്നും ഭേദ്യത്തിൽ നിന്നും വിധ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നുവോ അവൻ ശരിയായതും നിരന്തരം നിലനിൽക്കുന്നതുമായ സമാധാനം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹനാകുന്നു.

2. മനോഹരങ്ങളായ വാക്കുങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുകയും അവയെന്നുപോലും പ്രാവർത്തികമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരുഭംഗിയുള്ള പുഷ്ടത്തിൽ സുഗന്ധമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

ഒരു പുഷ്ടത്തിന്റെ സുഗന്ധം ദിക്കല്ലവും കാട്ടിനെതിരായിട്ട് പറന്നുന്നിർക്കുകയില്ല, എന്നാൽ ഒരു നല്ല മനസ്സുണ്ട് പ്രശ്നങ്ങി ലോകത്തിലെ എല്ലാപത്രിക്കുലാവനമുകളെയും താഴെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു.

ഉറക്കം വരുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവന് രാത്രി നീംഭതായി അനുഭവപ്പെട്ടും, അതുപോലെ ക്ഷീണിതനായ ഒരു ധാരക്കാരന് ധാര ദുഷ്ടരമായി തോന്നും; അതുപോലെ മോഹഭംഗങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും നിരഞ്ഞ ജീവിതം ശരിയായ

ശിക്ഷണവും ഉപദേശവും ശ്രവിക്കാത്തവൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി തോന്നിയേക്കാം.

രണ്ട് യാത്രയിൽ ഒരുവൻ സഹയാത്രികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് അവനുമായി സമാനസ്വഭാവമുള്ളവരും അല്ലെങ്കിൽ അവനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ മാനസികനിലയുള്ളവരുമായിട്ടായിരിക്കണം, ഒരു വിഭാഗിയേക്കാപ്പോമോ തന്നെക്കാൾ മോശം മാനസികാവസ്ഥയുള്ളവരുമായി യാത്രനടത്തുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലാത്തരം ദർശനം യാത്രചെയ്യുന്നതാണ്.

ആമാർത്ഥ്യത്തില്ലാത്തവനും തിരഞ്ഞെടുവനുമായ ഒരു സുഹൃത്ത് വന്നുമുണ്ടെങ്കൊക്കാൾ അപകടകകാരിയാണ്; ഒരു മുഗം നിന്റെ ശർത്തിൽ മുറിവേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നാൽ ഒരു ദുഷ്ടനായ സുഹൃത്ത് നിന്റെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യന് അവൻ്റെ ചിന്തകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തെന്നയാണ് സ്വന്നമെന്ന പ്രയോഗങ്ങളായ “ഖ്രീതൻഞ്ചുതനാണ്” അല്ലെങ്കിൽ “ഖ്രീതൻഞ്ചുതനാണ്” തുടങ്ങിയ ചിന്തകൾ അവന് സംതൃപ്തി നൽകുന്നത്. ഒരു വിഭാഗി അത്തരം ചിന്തകളിൽ വ്യാപ്തനായി ദുഃഖിക്കുന്നു.

വിഭാഗിയായിരുന്നിട്ട് സ്വയം ഒരു മന്യനെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതാണ്, ഒരു വിഭാഗി സ്വയം ബുദ്ധിമാനന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം.

ഒരു തവി അതിൽ എടുക്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനം രൂചിക്കുകയില്ല, അത് തവിയായി തന്നെയിരിക്കും അതുപോലെ ഒരു വിഭാഗിക്ക് വർഷങ്ങളോളം ഒരു സന്ധ്യാനിയേണ്ടാണും ജീവിച്ചാലും, ആ ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ്റെ വിശ്വേഷ്യം നീതികളും മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

പുതിയതായി കരന്ന പാർശ്വ ഉറക്കടുവാൻ താമസിക്കും, അതുപോലെ പാപം നിരണ്ട പ്രവർത്തികളും ചിന്തകളും പെട്ടുന്ന് ദോഷപലഞ്ഞൾ കാണിക്കുകയില്ല. പാപ പ്രവർത്തികൾ ചാരത്തിൽ മുടിക്കിടന്നു നീറുന്ന കല്ക്കരികൾ തുല്യമാണ് അത് വളരെക്കാലം അഞ്ചേന നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നാൽ അപ്രത്യക്ഷിതമായി ഒരു തീക്കാടുപോലെ അത് ശക്തിയായി പൊട്ടിക്കുന്നുവരും.

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

രണ്ട് മനുഷ്യർ അംഗീകാരത്തിനും കൂടുതലധികാരത്തിനും ലാഭത്തിനും വേണ്ടി ഒരു വിധ്യമിരിയപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത്തരം ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കും അർക്കലും ശരിയായ സന്ദേശം ആർക്കും നല്കുന്നില്ല മറ്റിച്ച് അവ ദുഃഖം മാത്രം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

രണ്ട് നല്ല സുഹൃത്ത് തെരുക്കുറങ്ങളും മലും തുറന്നുകാണിച്ചുതന്നുകയും തിമയെ അകറുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ വൈദിപ്പുടുത്തലുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മാണിക്കുന്ന നിഡി തുറന്നുകാണിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്, എന്നെന്നാൽ അതിലുടെ രണ്ട് യമാർത്ഥ സന്ദേശം നേടുപാഠി സാധിക്കുന്നു.

3. ഒരു മനുഷ്യർ നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും അതിന്റെ സാരാംശം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ അയാൾക്ക് മനഃശാന്തിയോടെ ഉറങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ അത്തരം ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുക വഴി അയാളുടെ മനസ്സ് ശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ട് ആശാർ കഴക്കോൾ നേരെ പണിയുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കും, ഒരു അസ്രൂം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അത് വളരെ നേരെ വളർവ്വാതെ എല്ലായിടത്തിലും തുല്യഭാരം നിലനിൽക്കുന്ന റിതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കും; അതുപോലെ ഒരു ജലസേചന പദ്ധതി നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വൃക്ഷി ചുരങ്ങുവും. തോടക്കളും വെള്ളം നാബാധാരം ദശകുന്ന റിതിയിൽ നിർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. ഒരു ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യർ അവരെ മനസ്സിനെ നേരായ പാതയിൽ നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും എന്നെന്നാൽ അതുകൂലം മനസ്സ് ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലാതെ ജീവിതപ്രഭ്രംബങ്ങളെ അഭിമുഖിക്കരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമത നേടിയെടുക്കും.

രണ്ട് വലിയ പാറ കാറ്റിനാൽ ഉലയുകയില്ല, ബുദ്ധിമാനായ ഒരു മനുഷ്യർ മനസ്സ് ആ പാറയെപ്പോലെ ഉറച്ചുന്നിക്കുകയും അത് അവഹേളന്നതാലോ പ്രശംസയാലോ ഉലയുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

രണ്ടുവർ അവവന്നതുനന്ന് നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് ഓരായിരം യുദ്ധങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് ജയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലുത്.

രണ്ട് നിവസം മാത്രം ജീവിച്ചിട്ട് നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നതാണ്, ഒരു നൂറു വർഷം ജീവിച്ചിട്ട് അത്തരം സാരോപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമം.

ഒരുവൻ അവന്നെന്തെന്ന ഫ്ലൈചിക്കാൽതിരിക്കാനും എപ്പോഴും സ്വയം ദുർവിചാരങ്ങൾക്കാംമെപ്പൊടാതിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും അവൻ പിശയാസത്തെ കാപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം, അത് യുഖാവായിരിക്കുമ്പോൾ, മാവുവരയ്ക്കായിരിക്കുമ്പോൾ അതുമല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനായിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യാലും കൂടുതലില്ല.

ലോകം എപ്പോഴും കാത്തിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു, ആ അഗ്നി അഹാക്ഷാരത്തിലേയും ദേശ്യത്തിലേയും വിശ്വിതത്തരംബുദ്ധീകരയും ജൂലകൾ കൊണ്ട് ഗ്രിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ആ അഗ്നിയുടെ സാമീപ്യത്തിൽ നിന്ന് എത്രയും വേഗം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് ബുദ്ധി.

ലോകം ഒരു കൂമ്പിളപാലവെയും, ചിലന്നിവലപോലെയും, അല്ലെങ്കിൽ പുത്രത്തികെട്ട് ഒരു പെട്ടിയിൽ സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നാറുന വസ്തുകൾക്കും തുല്യമാണ്: അതു മനസ്സിലാക്കി ഒരുവൻ എപ്പോഴും അവരെ മനോഭന്നിന്മല്ലത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

4. തീമരയ അക്കദി നിർത്തുക, നമരയ അനേഗ്രഷിക്കുക, മനസ്സിനെ ശുദ്ധമായി വൈക്കുക, എന്നിവയാണ് ബുദ്ധോപദേശംല്ലോട് അന്തരം.

നിരന്തരമായ പരിശ്രമം നടത്തുകയെന്നതാണ് എന്നവും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പരിശീലനം, എന്നാൽ ആർ നിരന്തരമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുവോ അയാൾക്ക് അവസാന വിജയം ഉറപ്പായും കിട്ടുന്നു.

ഒരുവൻ അത്യാളിയും കൂടുപ്പെടുത്തലുകളും അവൻ എന്നവും അത്യപൂന്നായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകണം; ഒരുവൻ എന്നവും ദൃഢവും ദൃഢവിതനായിരിക്കുന്ന സമയത്ത് അവരെ മനസ്സിൽ നിന്ന് ദൃഢവും മാറ്റി നിർത്തുവാൻ ശീലിക്കണം; അതുപോലെ എന്നവും അത്യാർത്ഥി നൽകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ നടപാതയിൽ നിന്ന് ആർത്ഥത്തിയെ ഷയവാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനം അഭ്യസിക്കണം. സ്വാർത്ഥ ചിന്തയെ ഒഴിവാക്കുവാനായി ഒരുവൻ ധാരാളിത്തതിലേ നടപാതയിൽ നിന്ന് പരിശീലനിന്തികൾ അഭ്യസിക്കണം.

ആരോഗ്യവാനായിരിക്കുകയെന്നതാണ് എന്നവും വലിയ വിജയവും നേടുവും; ഉള്ളതു കൊണ്ട് തൃപ്പിപ്പെടുന്നതാണ് ധാരാളം ധനം; സൗഹ്യപരമിലേ അഭ്യവുകോൻ ആർത്ഥാർത്ഥതയുള്ളവനായിരിക്കുകയെന്നതാണ്; നിർവ്വാണം സാധിക്കുകയെന്നതാണ് എന്നവും വലിയ സംഭാഷകരമായ കാര്യം.

എപ്പോഴാണോ ഒരുവൻ ഭയത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തിനേടുന്നത്, അപ്പോൾ അവൻ തിന്മെയെ അക്കദി നിർജ്ജി, ശാന്ത നേടി, സാരോപദേശങ്ങൾ

സിവിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

എവിക്കുവാനുള്ള മനസ്ഥിതി കൈവരിക്കുകയും, അതിനോട് മമത പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുക്കളോട് അധികം താല്പര്യം കാണിക്കാതിരിക്കുകയും, വെറുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തീർന്നു നിശ്ചയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ദുഃഖം, ഉയം, ബന്ധനം എന്നിവ ഒരുവൻ്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

5. തുരുവ് ല്ലരുവിൽ വളരുകയും അവസാനം അത് ല്ലരുവിനെന്തെനെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതുപോലെ തിമി മനുഷ്യമനസ്സിൽ നിന്ന് ഉത്തരവിച്ച് വളർന്ന് അവസാനം അത് മനസ്സിനെന്തെനെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു ശ്രദ്ധം ശ്രദ്ധയോടും അത്മാർത്ഥതയോടും വായിക്കാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് പൊട്ടിപിടിച്ച് നശിച്ചുപോകു; ഒരുവീട് സമയാസമയങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്ന പണികൾ ചെയ്ത് സുക്ഷിച്ചില്ലെല്ലകിൽ അത് വ്യതികെടുക്കു ചിത്രലഭ്യത്വത്വം നശിച്ചുപോകും. അതുപോലെ ഒരു മതിയനായ മനുഷ്യൻ സ്വയം നശിച്ചുപോകും.

അവിശ്വുമായ പ്രവൃത്തികൾ ഒരു മനുഷ്യനെ നശിപ്പിച്ചുകളയും; ഭാനത്തിൽ പിരുകൾ ഭാനത്തിന്റെ പലമില്ലാതാക്കു; അതുപോലെ തിമിപ്രവൃത്തികൾ ഈ ജീവിതത്തെ മാത്രമല്ല വരുന്ന ജീവിതങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചുകളയും.

എന്നിവും വലിയ അവിശ്വുമായ കാര്യം അജ്ഞതയാകുന്ന അവിശ്വിയാണ്. ഒരുവന് അജ്ഞതത്തിരിത്തു മാറ്റാതെ അവരെ ശരിരത്തെയോ മനസ്സിനെയോ ശുചികർക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

നാണക്കേടിലേക്ക് പഴയതി വീഴാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്, ഒരു കാക്കയെപ്പോലെ ചികിഞ്ഞ് നാട്ടിച്ച്, മരുള്ളിലോരെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നതും, അതിൽ ഒരു വിഷമവും ബുദ്ധിമുട്ടും കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതും ഒരു വിഷമവുമില്ലാതെ കാര്യങ്ങളാണ്.

பின்யாக காளிக்கலையாக வழங்க வழுவிமுடிவுடை காருமாள்
அதூபோலெத்தனையாள் பொழுமானவும் ஓராண்டுவும் காளிக்கூகு, மன்றின
பறிசூவுமாயிலைக்கூகு, பெயங்கண்ணில் நின் மோசிதாயி நிற்கூகு,
வழுவியுபயோலிட்டு பொழுதுக்கூகு செய்க நூடனிய காருண்ணல்.

மந்திரவுடை தெருக்குண்ணல் களத்துப்பிரிக்கூகுக்கலையாக வழங்க
இல்லபுமநூல் காருமாள்; ஏந்நால் தலை தெருக்கூகு அல்லீகரிக்கூகுக்கலையாக
வழங்க வழுவிமுடிவுடை காருமாள். ஒருவர் மந்திரவுடை திமக்கலை அதிளை
பறினை ஹலம் மன்றிலாக்காத தூராங்காளிக்கூந்தில் உஸ்துகத
காளிக்கூங்கு அதூபோலை அவர்க்குண்ணல் ஒரு சூதாடுக்காரரை கடுக்க
மரத்துப்பிரிக்கூவாங்நூல் ஸாமர்தவுர் போலை மரத்துப்பைக்கூங்கு.

அதகாலத்தில் பரகூந பக்ஷிக்குடுக்கலேயா, வீஶுந காளிரையேயா,
பூக்குயூந பூக்குயூடுகலேயா அல்லைன் அதகாலத்தில் நயிரமாயி நிற்கூந்தில்;
திம நிரங்க உபரேஶனைல் அரிகலைபு நிற்புநாளத்திலைகோ
ஜ்ஞானத்திலைகோ நயிகைபூதுந்தில். ஹா லோகத்தில் என்பு நிரங்கமலை,
ஏந்நால் யமாற்கமாஜ்ஞாந மன்றப் பூநை வைலமாயி நிற்கூங்கு.

6. ஒரு யோசுவாய் கொடுந்ததிலை வாதிலுக்கு ஸுரக்ஷிதமாயி
ஸாங்கக்ஷிக்கூங்கு அதூபோலை ஒருவர் தலை மன்றின பெழியில் நினாங்நூல்
திமக்கலை நினாங், ஸுநம் மன்றில் உள்ளக்கூந திமக்கலை நினாங்
ஸுரக்ஷிதமாயி ஸாங்கக்ஷிக்களோ. ஹா பொழுதுக்கூகு ஒருவர் ஜிவிக்கூந ஓரோ
நிமிஷவும் ஞுவயோட நிற்புவிக்களோ.

இல்லாவரும் அவங்களை தொன யஜமாங்காள், அவங்கவள்
தொன்யாள் அவங்கவள் அதாற்கிக்காவும் ஏற்றுப்பும் ஸுரக்ஷிதமாய
மருப்புத்துயும். அதூகொள்ள ஓரோருத்தங்கும் அவங்கவங்களை
நியநிதிக்கூவாள் பறிக்களோ.

ஸாகிக ஜிவிதத்தில் நின் அதற்கீழ ஸுநதங்குத்திநூலை அதுமாற்று
ஒருவர் அவர்க்கு மன்றின நியநிதிக்கூகுக்கலையாகது மாடுமாள், அத்
ஸாயிக்கூவாங்நூல் ஏற்குமாற்று அநாவஸுமாய ஸாஸாரம் உபேக்ஷிக்கூக்குயும்
மன்றின பறிஶோயக்கூ வியெயமாக்கூக்குயுமாள்.

സിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

സുര്യൻ പകലുകളെ ശോഭനമാക്കുന്നു. നിലാവ് രാത്രിയെ വെളിച്ചു കൊണ്ട് നിറക്കുന്നു. ശരിയായ അച്ചടക്കവും ശ്രീകിഴഞ്ചിലും ഒരു യോധാവിനെ ശ്രദ്ധയാസ്തുവനാക്കുന്നു. അതുപോലെ ശാന്തമായ യും ഒരു ധമാർത്ഥ സത്യാനേഷിയെ നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

പാണ്ഡവന്റെയണ്ണലും കണ്ണ്, ചെവി, മുക്ക്, നാക്ക്, ശർഖിരം തുടങ്ങിയവയെ ഒരുവൻ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുപെരുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നാൽ ഒരുവൻ അവൻ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്ന് പ്രഭോദിതനാക്കുന്നു. പക്ഷെ നിർവ്വാണം സിദ്ധിച്ച് ഒരുവൻ ഓരിക്കലും അന്തരം ചുറ്റുപാടുകളുടെ പ്രേരണക്ക് വിധേയനാകുന്നില്ല. ആതു് തന്റെ ഇത്രിയണ്ണലുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ കാര്യമായ നിയന്ത്രണം ആഗ്രഹിക്കുന്നവോ അവൻ നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനങ്ങളിൽ എൻ്റെപ്പറ്റണ്ണതാണ്.

7. ഒരുവൻ തന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കുനുസരിച്ച് ചീനിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സാഹചര്യങ്ങളുകൂടിച്ച് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെടുകയും അതിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള കഴിവും കൂടിയുണ്ട്; എന്നാൽ ആതു് അന്തരം ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിതനാക്കുന്നവോ അവൻ സാഹചര്യങ്ങളുടെ അവശേഷാധികാരിയും ഉണ്ടാകുകയും മാത്രമല്ല, അവയിൽ നിന്ന് പുതിയ അർത്ഥവുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

ഔദ്യോഗിക സന്ദേശത്തെ പിശ്ചതുവുന്നു; സന്ദേശം ഔദ്യോഗിക പിശ്ചതുവുന്നു. എന്നാൽ ഒരുവൻ സന്ദേശത്തെയും ഔദ്യോഗികയും, അഭ്യുക്തി നല്കുവാനുയോഗിച്ചു ചീതു് പ്രവർത്തിയെയും വേർത്തിരിച്ച് വിവിധ തത്ത്വങ്ങൾ വിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ വൈവിധ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുവാൻ സാധിക്കും.

ഭാവിയെക്കൂറിച്ച് മുൻകൂറായി വേവലാതിപ്പെടുകയും അഭ്യുക്തി ഭൂതകാലത്തെക്കൂറിച്ച് വിഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം ഉണ്ടായി വൈക്കൊൽ കാണ്ടിൽ പറന്നു പോകുന്നതുപോലെയാണ്. അന്തരം ചീനകൾക്ക് ധമാർത്ഥത്തിൽ അടക്കമാനമില്ല.

മനസ്സിലെയും ശർഖിന്തിന്റെയും ധമാർത്ഥ ആരോഗ്യരഹസ്യമെന്നത് ഭൂതകാലത്തെക്കൂറിച്ച് പ്രാകുപ്പെടുന്നതിലേം ഭാവിയെക്കൂറിച്ച് അനാവശ്യമായി ഔദ്യോഗിക്കുന്നതിലേം, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയില്ലെങ്കായേക്കാവുന്ന വിപത്തുകളുമാണ് അത്യധികമായി വിഷമിക്കുന്നതിലേം ആല്ല; മറിച്ച്

ബുദ്ധിപരമായി ചിന്തിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥമായി ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ തന്നെയുണ്ടെന്നൊടു നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ്.

ഭൂതകാലത്തിൽ ജീവിക്കാതിരിക്കുക, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഭിവാസ്യജ്ഞം കാണാതിരിക്കുക. മനസ്സിനെ വർത്തമാനകാലത്തിലും ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട പ്രവർത്തനികളിലും വ്യാപരപ്രിക്കുക.

ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടകാര്യങ്ങൾ നല്കിതിയിൽ കൂടുമറ്റതായി ചെയ്യുന്നത് ശ്രദ്ധയ്ക്കുംണ്ടോക്കുന്ന കാര്യമാണ്; ഇന്നു ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നാബുക്ക് മാറ്റിവെക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇന്നത്തെ ജോലികൾ കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുവാഴി ഒരുവന് നല്കുന്നാൽ ചിലവിട്ടതിന്റെ സംരക്ഷിക്കാനും.

പ്രജന്നയെന്നത് ശരിയായ വഴിക്കാട്ടിയും, വിശ്വാസമെന്നത് ശരിയായ സഹചാരിയുമാണ്. ഒരുവൻ അജന്തയും ദുഃഖങ്ങളുമാകുന്ന ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും തുടർന്ന് നിർവ്വാണത്തിന്റെ പ്രകാശത്തെ ഉർക്കാളുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഒരുവൻ ശരിവും മനസ്സും ശുശ്മായിരിക്കുകയും അത് അവൻ്റെ പുശ്രൂ നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവൻ്റെ പ്രവർത്തനികളിൽ അത് പ്രശ്നാഭിക്കു. അത് ഒരു ദൈവിക പ്രവൃത്തിയാണ്. വിശ്വാസം അവൻ്റെ ധനമായിരിക്കുകയും, ആത്മാർത്ഥമായ അവൻ്റെ ജീവിതത്തിനു പ്രവർത്തനികൾക്കും ഒരു മധ്യരിം നല്കുകയും, അവൻ നേടിയ പുണ്യം അവൻ്റെ ദൈവികപ്രവർത്തനികൾക്ക് നാന്ദിയുമായിത്തീരും.

ജീവിതയാത്രയിൽ വിശ്വാസമെന്നത് ഒരു പോഷകം പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, പുണ്യപ്രവർത്തനികൾ ഒരു ആരാമവും, പ്രജന്നയെന്നത് പകലിലെ വെളിച്ചുവും ശരിയായ മാനസികാവസ്ഥയെന്നത് രാത്രിയിലെ സംരക്ഷകനും. ഒരു മനുഷ്യൻ ശുശ്മായി ജീവിതവിൽ അവലംബിക്കുകയില്ല; ഒരുവൻ അത്യാർത്ഥിക്കുമേൻ ആധിപത്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ്റെ ആ സ്വാത്രത്വത്തെ നന്നിനും ഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഒരുവൻ അവൻ്റെ കൂടുംബത്തിനുവേണ്ടി അവെന്നതെന്ന മറന്ന് പ്രവർത്തനിക്കണം; ഒരുവൻ അവൻ്റെ കൂടുംബത്തിനെ അവൻ്റെ ശ്രാമത്തിന്റെ

ஸிவமியாறுஜிக்குளதிநூலை மாற்றுவேலி

கேஷமத்தினூலை மரக்களை; ஒருவரில் அவர்கள் மாமன்றினை ராஜ்யத்திலே
கேஷமத்தையோர்கள் மரக்களை; அதைபொலை ஒருவரில் நிர்ப்புவதினூலை
எழிலால் மரன் பெரித்திக்களை.

எழிலால் மாராவுள்ளவயலான், எழிலால் பிரத்யக்ஷப்படுக்கிறும்
அப்பற்றுக்கூக்கிறது செய்யும், ஒருவரில் ஜனங்களைவேலி
உள்ளாக்கியேக்காவுடன் தாழ்வுமாய வேந்தை மானங்கமாயி
மரிக்கக்குளத்துவரை ஶாந்தியும் ஸமாயானவும் அவர்களிலைக்கிறில்லை.

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ମହିଳା

അമ്പ്രായം ഓന്
സഹോദര സംഘത്തിന്റെ കടമകൾ

|
ത്യജനങ്ങൾ

1. അതു് എല്ലെഴു ശിക്ഷ്യമാരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവോ അവൻ സ്വന്നം കൂട്ടുംവെവുമായി നേരിട്ടുള്ള എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിശ്വാദിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം. തുടർന്ന് സാമൂഹികജീവിതം ധനസ്വന്ധനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നും മോചനം നേടണം.

ആരാഞ്ഞാ ബന്ധുമയർമ്മത്തിനുവേണ്ടി അത്തരം ത്യാഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ആരിക്കാണോള്ള ലോകത്തിൽ ശാരീരികമായും മാനസികമായും ദരിദ്വയിലിലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അധാരം എല്ലെഴു ശിഷ്യനെന്നും ഭിക്ഷുവെന്നും വിശ്വിക്കണം.

അധാരാളുടെ കാല്പനകൾ എല്ലെഴു പദമുദ്രകളിലും അധാരാളുടെ കൈകൾ എല്ലെഴു വസ്ത്രങ്ങളിലാണെങ്കിൽ പോലും, അധാരാളുടെ മനസ്സ് അത്യാഗ്രഹത്താൽ ചാഞ്ചലമാണെങ്കിൽ എന്നിൽ നിന്നും വളരെ ദുരിയായിരിക്കും.

പക്ഷേ അധാരാളുടെ മനസ്സ് അത്യാഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തവും ശുദ്ധവും ശാന്തവുമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ ആയിരക്കണക്കിന് മെല്ലുകൾക്ക് അപ്പുറമാണെങ്കിൽ കൂടി അവൻ എന്നോട് വളരെ അടുത്തായിരിക്കുകയും, അവൻ ധർമ്മം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ധർമ്മത്തിലുടെ അവൻ എന്ന കാണുകയും ചെയ്യും.

2. എൻ്റെ ശ്രിഷ്ടയാരാധന ഭിക്ഷുകൾ നാല് നിയമങ്ങളെയും
കീഴ് പദ്ധതിങ്ങളെയുമാധാരമാക്കി തണ്ട്രംബുട ജീവിതം കെട്ടിപ്പുടക്കണം.

ആദ്യമായി, അവർ പദ്ധത്യും ദാനമായി കിട്ടിയ വസ്തുങ്ങളും ധരിക്കുവാൻ
തയ്യാറാകണം; റണ്ടാമതായി, അവർ കേഷണം ഭിക്ഷയെടുത്ത് കഴിക്കണം;
മുന്നാമതായി, അവരുടെ വീട് എവിടെ അവർ സാന്തിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു
എന്നതിനെ അതുകൊച്ചിത്തിരിക്കണം, അത് മരച്ചുവെട്ടിലോ പരിമേഖലാ ആകാം.
സാലാമതായി, അവർ സംഘത്തിലുള്ളവരുടെ മുത്തതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകിയ
പ്രത്യേക മരുന്നുകൾ മാത്രം ഉപയോഗിക്കണം.

ഒരു പിച്ചപാത്രവുമെടുത്തുകൊണ്ട് ഭിക്ഷക്ക് പോകുന്നത് ഒരു
പിച്ചകാരൻ്റെ ജോലിയാണ്, എന്നാൽ സംഘാംഗമായ ഒരു സംഗ്രഹാദാരൻ
അതുകൊച്ചു പ്രേരണക്കു വഴിയെല്ലാം അത്തരം പ്രവൃത്തിയിൽ എൻ്റെപ്പട്ടംനും,
അല്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ അത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ
എൻ്റെപ്പട്ടംനും; പ്രത്യുഥം, അവൻ അതുകൊച്ചു കൂടുതലും അവൻ്റെ സ്വന്തം
അഭിപ്രായപ്രകാരവും തികഞ്ഞ സമന്വയപ്പാടും കൂടിയുമാണ്, എന്നതുനാൽ
വിശ്വാസത്തിൽ അധികാർിതമായ ജീവിതം അവനെ ജീവിതത്തിന്റെ
മായികാവലയങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറിനിൽക്കുവാനും രൂപബന്ധത്തിൽ നിന്ന് മോചനം
നേടുവാനും നിർവ്വാണത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര സുഗമമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന
വിശ്വാസവുംകൊണ്ടാണ്.

ഒരു ഭിക്ഷുവിന്റെ ജീവിതം അതു സുഗമമായതല്ല. ഒരുവന് അവൻ്റെ
മനസ്സിനെ അത്യാഗഹണങ്ങളിൽ നിന്നും ഓഷ്യത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകാൻ
സാധിക്കാതിരിക്കുകയോ പണ്ടുന്നിയങ്ങളുടെ ഫേശൻ നിയന്ത്രണം
അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവൻ
ഒരിക്കലും അങ്ങനെന്നെയാരു ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകരുത്.

3. ഒരു ഭിക്ഷുവിന്റെ ജീവിതം അവന്റെ തന്നെ
വിശ്വാസമർപ്പിച്ചവനാണെങ്കിൽ അവന് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ മരുപടി
പാരയുവാൻ സാധിക്കും. ആ മരുപടി ഇത്തരത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

“ തനാൻ ഒരു ഭിക്ഷുവായി തീരുവാൻ അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ
ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണ്.

ഞാനതിനോട് ആര്ഥാർത്ഥത പലർത്തുന്നതിനോടൊക്കാപോ, അതു സാധിക്കുന്നതിനുത്താവളുമായ കാര്യങ്ങൾ മുറക്ക് ചെയ്യുവാൻ ശീലിക്കും. ഞാൻ ആർ അതു ഉച്ചമത്തിൽ യാം തന്ന് സാഹയിക്കുന്നുവോ, അവരെ സഭനാഴിപ്പിക്കും വിധം എന്നാൽ സാധിക്കുന്ന വിധം ഏപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കർത്തവ്യങ്ങൾ മുറക്ക് ന്യൂ റിതിയിൽ നിർവ്വൃച്ചിക്കും.”

ഒരു ഭിക്ഷുവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരുപരി വിവിധ തഹതിൽ പരിശീലനങ്ങൾ ചെയ്യാം. അയാൾ പരാജയപ്പെടുവോഴുണ്ടാകാവുന്ന നാണക്കേടിനെപ്പറ്റിയും അപമാനത്തെപ്പറ്റിയും ബോധവാനായിരിക്കണം; അവൻ അവരെ ശരിരവും മനസ്സും ശുദ്ധവും സംസാരം വിവേകപ്പൂർണ്ണവുമാക്കി തീർക്കണം; അയാൾ അയാള്ലുടെ പാണ്ഡിത്യങ്ങളുടെമേൽ കൾക്കശമായ നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം; അയാൾ ഒരിക്കലും ദൈനിപ്പിക്കമായി കിട്ടുവെക്കാവുന്ന സുവഭ്രതിനു പിന്നാലെ പോകാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം; ആയാൾ സ്വയം പ്രശംസിക്കുകയോ, മരളിളുവരെ കുറപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം; മാത്രമല്ല അയാൾ മട്ടിയനോ തീർഖാഖനേരം ഉറങ്ങുന്നവനോ ആയിരിക്കരുത്.

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അയാൾക്ക് കുറച്ചുനേരം യോന്തൽിലിനിക്കുവാനും അതിനുശേഷം ഉറങ്ങുന്നതിനുമുപ്പ് സ്വാദ്ധ്യായി കുറച്ചു നടക്കുവാനും ശീലിക്കണം. ശാന്തമായ ഉറക്കത്തിന് അയാൾ വലതു ചെറിഞ്ഞ് കാലുകൾക്കുടീ കിടക്കുകയും അയാളുടെ അവസാന ചിന്ത എപ്പോൾ രാവിലെ എഴുന്നേപ്പോൾക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമായിരിക്കണം. അതിരാവിലെ അയാൾ യോന്തൽിലിനിക്കുവാനും അതിനുശേഷം കുറച്ചു നടക്കുവാനും ശ്രവിക്കണം.

പകർ നേരങ്ങളിൽ അയാൾ നിരിക്ഷണ ബുദ്ധിയോടെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും മനസ്സിനെയും ശരിരത്തെയും നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്യാം. അത്യാഗ്രഹം, ഭേദ്യം, വിഭിന്നത്തരം, മറ്റൊരു ശ്രദ്ധയില്ലായ്ക്കുക, ഉറക്കം, സംശയം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും അവയുണ്ടാക്കുന്ന ലാക്കിക്കാറിനുകൂടെ നിയന്ത്രണം കൊണ്ടുവരണം.

അങ്ങനെ ഏകാഗ്രത നിഖിച്ച മനസ്സാട അയാൾ ശരിയായ പ്രജന ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയും പൂർണ്ണമായ നിർവ്വാണം നിഖിക്കുന്നതിനെകുറിച്ച് മാത്രം ലക്ഷ്യമിടുകയും ചെയ്യാം.

4. ഭിക്ഷുവായി തിരിന്ന ഒരുപണി തന്നെന്നതനെന്ന മറന്ന് അത്യാഗഹം, വേഷ്യം, നഷ്ടബോധം, അസൃഷ്ട, നൃണാ, ആത്മപ്രശ്നം, അല്ലെങ്കിൽ അത്മാർത്ഥതയിലുായ്മ എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ മധുകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ രണ്ടുതലയുള്ള ഒരു വാർഷി ഒരു നേരിയതോർത്തിൽ ചുമ്പിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവനു തുല്യനാണ്.

ഒരു ഭിക്ഷുവിന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഭിക്ഷാപാത്രം കൈയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രം ഒരുപണി ഒരിക്കലെല്ലാം ഒരു ഭിക്ഷുവായി തിരുന്നില്ല; അതുപോലെ വിശ്വദ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വാക്കുങ്ങൾ കുമം തന്മാതര ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഒരുപണി ഭിക്ഷുവെപന്ന് വിശ്വിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായിന്നിരുന്നില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവൻ പുറത്തെ മാത്രത്തെ സന്ധാനിയാക്കുന്നുള്ളൂ.

പുരാതന സന്ധാനിയായി കാണപ്പെടുന്നവൻ ഒരിക്കലെല്ലാം അവരെ ലാക്കിക്കുജീവിതത്തോടുള്ള അനുസരി പെട്ടിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരിക്കലെല്ലാം ഒരു തമാർത്ഥ സന്ധാനിയായി തിരുന്നില്ല. മരിച്ച് അയാളെ ഒരു സന്ധാനിയുടെ വേഷം ദർശിക്കുന്നേം ഉപമിക്കാം.

അതർക്ക് എക്കാഗ്രമായി അവരുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുവോ, അതിൽ പ്രജ്ഞയുണ്ടോ, ആര് എല്ലാ ലാക്കികാഗഹങ്ങളും മനസ്സിൽ നിന്ന് നീക്കിനിന്നിരിക്കിയിട്ടുണ്ടോ, അതുപോലെ അരുടു ദേരെ ഒരു ലക്ഷ്യം നിർപ്പാണം നിഖിക്കുകയെന്നതുമാത്രമാണോ, അയാളെ യമാർത്ഥ സന്ധാനിയെന്ന് വിശ്വിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനാണ്.

ഒരു തമാർത്ഥ സന്ധാനി അവരെ യമാർത്ഥ ലക്ഷ്യമായ നിർവ്വാണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിർബന്ധവരും, അവരെ അവസാന തുള്ളി രക്തം വിളി അണ്ഡികൾ വരണ്ടു പൊട്ടി ശരിരം ചർന്നിന്നിനമാക്കുന്നതുവരും, തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെന്നെന്നുള്ള മനുഷ്യൻ അയാളെക്കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതുവരെ ഉത്തമമായി ശ്രമിക്കുകയും അവനിൽ ഏലപിച്ച കടമകളെ നിർപ്പിച്ചിക്കുകയും ഒരു തമാർത്ഥ സന്ധാനി എങ്ങനെ ആയിരിക്കണം എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമായി മാറുകയും ചെയ്യും.

സംഹാര സംഘതനിർമ്മ കടകകൾ

5. ഒരു സന്യാസിയുടെ ധമാർത്ഥ കടക ബുദ്ധോപദേശങ്ങളുടെ മഹിമയെ നിലനിർത്തുകയും അ സന്ദേശം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. അവൻ എല്ലാവരെയും പരിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കണം; അവൻ ഉറന്തിക്കിടക്കുന്നവരെ വളർത്തണം; അവൻ തെറ്റായ അശയങ്ങളെ തിരുത്തണം; അവൻ മരുള്ളവർക്കിൾ ശരിയായ ചിന്തയുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം; അയാൾ സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലും വക്കവെക്കാതെ എല്ലായിടത്തും പോയി തന്നിൽ നിക്ഷീപ്പുമായിരിക്കുന്ന കടക ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാക്കണം.

ഒരു സന്യാസിയുടെ ഭാഗമെന്നത് അതു എല്ലാപ്പും കാര്യമല്ല, അത് അ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ അവർ ബുദ്ധമന്ത്ര വിശ്വാസവും ധരിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കണം, ബുദ്ധമൻ ഇരുന്ന പീംതൽ ഇരിക്കണം, അങ്ങനെ ബുദ്ധമന്ത്ര മുറിയിലേയ്ക്ക് കയറി ചെയ്യണം.

ബുദ്ധമന്ത്ര വസ്തുങ്ങൾ ധരിക്കുകയെന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ബുദ്ധമനേപ്പാലെ വിന്യയമുള്ളവനും സന്യാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ പരിശീലിക്കുവാൻ തയ്യാറാളുവനുമായിരിക്കണം; ബുദ്ധമന്ത്ര പീംതൽ ഇരിക്കുകയെന്നാൽ വസ്തുക്കൾക്ക് അടിസ്ഥാനം സ്വഭാവമില്ലെന്നുമുള്ളതും അവയുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നുമുള്ള പരമമായ സന്തുരന്ത സുചിപ്പിക്കുന്നു; ബുദ്ധമന്ത്ര മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയെന്നത് എല്ലാത്തിനെയും ചുഡ്ദു നിൽക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാകരുണയുടെ ഒരുഭാഗമായിന്തീരുകയെന്നതും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടും ദയയുള്ളവനായി തീരുകയെന്നതുമാണ്.

6. അതും ബാധകമായി ഉപയോഗിച്ചുവരാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അവൻ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ പ്രയോഗിക്കണം: അതും മായി അവൻ അവരുടെ പെരുമാറ്റിനിരയുള്ളിട്ട് ഭോധവാനാരായിരിക്കണം; ശണ്ടാമതായി, അവൻ മന്ത്രജ്ഞവരെ പരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുണ്ടുണ്ടുവോ വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം; മൃഗനാമതായി, അവൻ അവരുടെ പഠനലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളിട്ടും അവസാനം എന്നാണ് ഇളിക്കുന്നത് എന്നതിനെന്നുള്ളിട്ടും ഭോധവാനാരായിരിക്കണം. നാലാമതായി, അവൻ മഹാക്രമാന്വയക്കുട്ടിയിട്ട് അറിവുള്ളവരുമായിരിക്കണം.

അതും ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി പരിപ്പിക്കുവാൻ അറിയാവുന്ന ഒരു നല്ല ഗുരു, പിന്നീട് കറിന പരിനുമതതെ പിന്തുടരാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള ഒരു നല്ല സന്ധാരിയാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക; അവൻ എഴുമയുള്ളവനും, ഒരിക്കലും പ്രശ്നി അനുഗ്രഹിക്കാതെപറന്നും കറിന നീതികൾ പരിശീലിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെപറന്നുമായിരിക്കണം; അവൻ വസ്തുക്കളുടെ അംഗത്വശൃംഖലയുള്ളിട്ടും മുള്ളും ശുശ്രൂതയുള്ളിട്ടും അറിവുള്ളവനായിരിക്കണം, അതിനാൽ അവൻ ഓന്റിനോടും അഫിത്തമായ ഭവനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെപറന്നുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇതെല്ലാം സാധിക്കുന്നവൻ ശരിയായ പരിശീലനങ്ങൾ പരിശീലിക്കുവാൻ അർഹനാണ്.

ശണ്ടാമതായി, അധ്യാർഹി സാഹചര്യങ്ങളുമായും വ്യക്തികളുമായും സംസർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കുകയോപാർ എറ്റവും ജാഗരത പുലർത്തണം. അധ്യാർഹി അധികാരിയാണെന്നും അധികാരിക്കുന്നതിൽ ജീവിക്കണമ്പറും അധികാരിക്കുന്നവരുമായി സംസർഗ്ഗം പുലർത്താതാരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം, അതുപോലെ എതിർ ചിംഗതിലുള്ളവരുമായി (എന്നികൾ) അടുത്ത സംസർഗ്ഗം ഏപിവാക്കണം. അതിനുശേഷം അധ്യാർഹി എല്ലാവരെയും സാഹചര്യപരമായി സന്തീപിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം; അധ്യാർഹിക്കുന്ന മനസ്സിൽ എപ്പോഴും വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ചില കാര്യകാരണം വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സന്തീപനം മുല്ലമാണെന്നുള്ള വസ്തുത നിലനിൽക്കണം; ആ വസ്തുതയുടെ വൈളിച്ചത്തിൽ സ്വയം സംയമനം പാലിക്കുവാനും ആരോധയും കൂടിപ്പുട്ടുന്നാണോ തരംതാഴ്ത്തി കാണാണോ ശക്തിക്കുവാനോ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കണം.

മൃഗനാമതായി, അവൻ അവൻറെ മനസ്സ് ശാന്തമായി വൈക്കുകയും, ബന്ധുവനെ അവബന്ധിച്ചു അത്തന്ത്യിയ ഗുരുവായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം, സന്ധാരം സ്വീകരിച്ച് നിർവ്വാണം സിദ്ധിച്ചുവരെ തന്റെ ഗുരുക്കമൊരായി സ്വീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം. എല്ലാവരെയും കാര്യാന്വയനിലെ കണ്ണൂടുക്കു വീക്ഷിക്കണം. അതുപോലെ എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ പരിപ്പിക്കണം.

നാലാമതായി, അയാൾ അയാളുടെ കാര്യസ്ഥിതിന്റെ ശോഭ സ്വയം പ്രകാശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം, എത്തുവിധത്തിലാണോ ബുദ്ധമർ തന്റെ കാര്യസ്ഥി എഴുവാവൽപ്പും ഒരുപോലെ വർഷിച്ചത്, അതേ അളവിൽ തന്നെ പ്രത്യേകിച്ചു് അംഗങ്ങൾ നിർപ്പാണത്തിന്റെ അധികമായി കാര്യസ്ഥി ചെലുത്തുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ളവർ ഏറിക്കലെവക്കിലും നിർപ്പാണത്തിന്റെ പാത തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നുകരുതുകയും അതിനാൽ അവരെ ആ ശ്രദ്ധത്തിൽ പ്രോസാഹിപ്പിക്കുന്നവിധം സ്വാർത്ഥമുള്ളയില്ലാതെ എഴുവാകാര്യത്തിലും താൻ സഹായിക്കുമെന്ന് തിരുമാനമെടുക്കണം.

॥ സാധാരണ വിശ്വാസികൾ

1. നമ്മൾ മുന്ഹ് വിവർിച്ചുപോലെ ബുദ്ധമർഒഴുമാരകുന്നതിനുംവേണ്ടി ഒരുവൻ ബുദ്ധമോപദേശങ്ങളുടെ കാത്തലെന്നറയപ്പെടുന്ന മുന്ഹ് അമുല്യ സത്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു് വിശ്വാസിക്കണം: അവ ബുദ്ധമം, ധർമ്മം, സഹോദര സംഘം എന്നിങ്ങനെന്നാണ്.

ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസിയാകുന്നതിന് ഒരുവൻ വേണ്ടുന്ന എടുവും ഉത്തമമായ കാര്യം, ബുദ്ധമന്മാളുള്ള അചാശുലമായ വിശ്വാസമാണ്. ബുദ്ധമോപദേശങ്ങളും ധർമ്മത്തിലും വിശ്വാസിക്കണം, അവ പരിക്കൂകയും അതിൽ അംഗങ്ങിൽക്കൂന്ന ആനന്ദകാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാകണം, അതുപോലെ സന്ധാരം സംഘത്തെ അംഗീകരിക്കണം.

സാധാരണ വിശ്വാസികൾ അണവ് കാര്യസ്ഥി പ്രത്യേകം പരിപാലിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം: കൊല്ലാതിരിക്കുക, മോഷണം നടത്താതിരിക്കുക, പുണിച്ചാരം ചെയ്യാതിരിക്കുക, കളിപ്പ് പറയാതിരിക്കുകയും ചതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, മദ്യം തുടങ്ങിയ ഉമാദം ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുകൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുക എന്നിവയാണ്.

സാധാരണ വിശ്വാസികൾ ആ മുന്ന് അമുല്യസന്തുണ്ടളിൽ വിശ്വാസിക്കുകയും അഞ്ചുകാരുണ്ടാളെ കൂടപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം അവരെക്കാണ്ട് സാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മർജ്ജുവരെക്കാണ്ട് അവ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണം, പ്രത്യേകിച്ചു് അവരുടെ ബന്ധുക്കളെയും സുഹൃത്തുകളെയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ മർജ്ജുവർഷിൽ അചഞ്ചലമായ ഭേദിയും വിശ്വാസവും ബുദ്ധവിലും ബുദ്ധമാപദേശങ്ങളിലും, സാഹോദര സംഘത്തിലും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. തുടർന്ന് എല്ലാവരും ബുദ്ധവർണ്ണ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ സഹായിക്കണം.

സാധാരണ വിശ്വാസികൾ ഒരുക്കാരും അവരുടെ വിചാരണയിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് നന്ദായിരിക്കും, അവർ മുന്ന് അമുല്യ സന്തുണ്ടളിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നതും അഞ്ചുജീവിതന്ത്രങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നതും, അവർക്ക് അവസാനമായി നിർവ്വാണവും ആശാനവും പ്രാപിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണ്, അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിലെ ലാഖികോദയങ്ങളായ കാരുണ്യങ്ങൾക്ക് പിയേയയപ്പെട്ട് ജീവിക്കുവേബാധും അവയുമായി താംത്ര്യവാന്നം സ്ഥാപിച്ചു് അവരെ സ്വന്നം വ്യക്തിത്വവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാതിനിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

സാധാരണ വിശ്വാസികൾ അവരുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി കാരുംമായി മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്ദായിരിക്കും, ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കമ്മാരും ബന്ധുജീനങ്ങളും അർക്കൾ അവർത്തി നിന്നും മരണത്തോടെ വേറിട്ട് പോകും: അതുപോലെ താനുമൊരുദിവസം ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും മിത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ജനനവും മരണവും നിഃന്തര ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ് പ്രത്യക്ഷമായ എല്ലാത്തിനോടും വിചപറഞ്ഞ് പോകേണ്ടിതായും വരും. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിലെഴുതു വരുമ്പുക്കളുടെ മേൽ അതിയായ മോഹം വൈക്കുന്നതും അവയോട് താംത്ര്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമെല്ലാം അന്തരമായിപ്പാത കാരുണ്യങ്ങളാണ്, മനുഷ്യർ പരമലക്ഷ്യമായ നിർവ്വാണത്തിന്റെ ലോകത്തെപ്പറ്റി ചിന്നിക്കുന്നതും പ്രവർത്തനിക്കുന്നതും എത്തിവും നല്കായിരിക്കും. അവിടെ നന്നാം നന്നിൽ നിന്ന് അനീഡേക്ക് മാറിപ്പോകുന്നില്ല.

2. സാധാരണ വിശ്വാസികൾ സന്തുണ്ടാവും അചഞ്ചലവുമായ വിശ്വാസം ബുദ്ധവിലും ബുദ്ധവർണ്ണ ഉപദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി

ആഗ്രഹിക്കുന്നവെങ്കിൽ, അവർ അവരുടെ മനസ്സിനുള്ളിൽ അചാഞ്ചലവും, ശാന്തവും, അലട്ടലിപ്പാത്തത്തുമായ സന്ദേശം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടതാണ്. അതു സന്ദേശവും സമാധാനവും അവരുടെ ചുമുപാടുകളിൽ പടർന്നു വികസിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രതിശോഭ തിരിച്ച് അവൻഡേക്ക് തന്നെ വരുകയും ചെയ്യും.

വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ആ മനസ്സ് ശുദ്ധവും ശാന്തവ്യമായിരിക്കും, എപ്പോഴും ക്ഷമയുള്ളതുപോലെ പരിശ്രമിക്കുന്നതുമായിരുക്കും, ഒരിക്കലും തർക്കിക്കുന്നതോ, മദ്ധ്യളിപ്പിൽ രൂപവും അശാന്തിയും നല്കുന്നതോ ആയിരിക്കുകയില്ല, മരിച്ച് എപ്പോഴും മുന്ന് അമൃതം സത്യാദിത്വം, ബുദ്ധം, ധർമ്മം, സംശാല എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിചിത്രനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും. അക്കാദാംകാണ് അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ എപ്പോഴും സന്ദേശം പൊതുവിടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അതുപോലെ അവർ എവിടെയും നിർപ്പാണത്തിന്റെ പ്രദ കാണുകയും ചെയ്യും.

അവർ എപ്പോഴും ബുദ്ധമനിലുള്ള വിശ്വാസമാകുന്ന മജൂദത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സ്വാർത്ഥതയിൽ നിന്നും, ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും, കണക്കുകൂട്ടുകളിൽനിന്നും തന്ത്രങ്ങൾ മനസ്സിനെ സംരക്ഷിച്ചു നിർത്തുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഒരിക്കലും വിമർശനങ്ങളെല്ലായോ ഭേദനംബിന്ന ജീവിതപരമനങ്ങളെല്ലായോ കണ്ണ് ദയപ്പെടുന്നില്ല

അവർക്ക് അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചോ മരണത്തെക്കുറിച്ചോ ഭേദമില്ല, കാരണം അവർ ബുദ്ധമണ്ഡി പരിശുദ്ധമാജുന്നിൽ പുനരജ്ജനിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപർക്ക് സത്യനിലിലും ഉപദേശങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയിലും വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് അപർക്ക് അവരുടെ ചരിത്രകൾ ഭയപ്പാടില്ലാതെ സ്വത്രതമായി പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

അവരുടെ മനസ്സിൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളാട്ടും കാരുണ്യമുള്ളതുകൊണ്ട്, അവർ അപയുടെ ഇടയിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കല്പിക്കുന്നില്ല, മാത്രമല്ല, എല്ലാണ്ണിനെയും ഒരുപോലെ തുല്യതയിൽ കാണുന്നു. അവരുടെ മനസ്സ് ഇഷ്ടാന്നിഷ്ടങ്ങൾക്ക് വിധേയമല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, എന്നു നല്കാരും ചെയ്യുന്നതിനും അവർ സന്തുഷ്ടരും സദാ സന്നദ്ധമായിരിക്കും.

അവർ സമ്പദിക്കു നടപറിലോ അല്ലെങ്കിൽ കഷ്ടകാലത്തിൽനിന്നും ഇല്ലായ്യുന്നതുമുണ്ട് നടപറിലോ ജീവിക്കുന്നവരായാലും അത് അവരിൽ ഒരു വ്യത്യസ്തവും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ഒരു കൂറവും സംബന്ധിക്കുന്നില്ല, അവർ മനസ്സുത്തുത്തിൽനിന്ന് ആധാരത്തിൽ തന്നെല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ ബുദ്ധിമുഖം ഉപദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിക്കിക്കുകയും, അവരുടെ സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും സത്യസന്ധയത നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അവരുടെ ചീതകൾ പ്രജനയാൽ അധിഷ്ഠിതവും, അവരുടെ മനസ്സാനീഡിയും ഒരു പാരപോലെ ഉറച്ചതുമാണെങ്കിൽ തുടർച്ചയായ പുരോഗതി നിർവ്വാണത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ ഉണ്ടാക്കുകയും അതിൽ അവർ പൂർണ്ണവിജയം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവർ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയിടയിൽ ദുഷ്ടചിന്തയുള്ളവരുടെയിടയിൽ ജീവിക്കേണ്ടിവന്നാലും, ബുദ്ധിമുഖം വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരെ എല്ലാം വിജയകരമായി തണ്ടാം ചെയ്യുവാനും അത്തരം മനസ്സും നല്കുവാൻ ശ്രദ്ധിയിലേക്ക് നയിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാനും സാധിക്കും.

3. അതുകൊണ്ട് ഒരുവന് ബുദ്ധിമുഖം ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനുള്ള അനുഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കണം.

അതരങ്കിലും അവനോട് നിർവ്വാണം പ്രാഹിക്കുന്നതിന് തീയിൽകൂടി നടക്കണമെന്ന് അവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അവർ അതനുസരിക്കുകയും തീയിൽ കൂടി നടന്ന് നിർവ്വാണം സംശയമാക്കുകയും ചെയ്യണം.

ബുദ്ധിമുഖം നാമ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷം അശ്വിനിരണ്ട് ലോകത്തിൽ കൂടി നടക്കുന്നതിനെ സാധ്യക്രിക്കും.

ഒരുവൻ ബുദ്ധിമുഖം ഉപദേശങ്ങളുടെ വഴി സ്ഥിക്കിക്കുക ആ വഴി ഓരോക്കലും അവനെ അഹിക്കാൻഡേണ്ടിയോ തന്റെ സ്വാധീനം അഭ്യന്തരം അഭ്യന്തരിക്കുന്നവനോ ആക്കിന്തിരിക്കുന്നില്ല, മരിച്ച് എല്ലാറിനോടും സമഭാവനയും, പെഹുമാനമർഹിക്കുന്നവരോട് പെഹുമാനവും, സേവനമാവശ്യമുള്ളവർക്ക് സേവനവും, അതുപോലെ എല്ലാവരോടും ഒരുപോലെ കാരുണ്യം കാണിക്കണമ്പനുമാക്കി തീർക്കുന്നു.

സഖ്യാദര സംഘത്തിന്റെ കടമകൾ

അതിനാൽ സാധാരണ വിശ്വാസികൾ ആവുമായി അവരുടെ മനസ്സിനെ മരുള്ളവരുടെ പ്രേരണയാലും പ്രവർത്തികളാലും ചാഞ്ചലപ്പോടാതിരിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെന്നയായിരിക്കണം അവർ ബുദ്ധിമുട്ടി ഉപദേശങ്ങളും മറ്റൊ സീക്രിക്കേറ്റേംതും അവരെ അന്തരം പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതും, അതിൽ ഓക്കലും മരുമാർഗ്ഗങ്ങളും തടസ്സപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല.

ബുദ്ധിമുട്ടി ഉപദേശങ്ങളിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവർക്ക് വളരെ ഇടുങ്ങിയ പിക്ഷണ റിതിയായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ മനസ്സും പക്ഷെ, ആർ ബുദ്ധിമുട്ടി ഉപദേശങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുന്നുവോ അവർ എല്ലാർന്നിലും വലിയ കാര്യങ്ങളിൽന്നും പ്രജനയുടെയും സ്വാധീനം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആ വിശ്വാസത്തിൽ അവർ എല്ലാർന്നിൽ നിന്നും രക്ഷനേടി ഒഴിഞ്ഞുന്നിൽക്കുവാൻ പറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. ആർ ബുദ്ധിമുട്ടി ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അൽ സീക്രിക്കുകയും, അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾ മാറ്റേണ്ടിക്കു വിധേയമാണെന്നും, അവരുടെ ശരീരം ദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു സകലനവും, തിനകളുടെ ഒരു ഫ്രോതസ്സും എന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ അത്തരം കാര്യങ്ങളുമായി ഒരു വിധത്തിലുള്ള ബന്ധനത്തിലും എൽപ്പെടുകയില്ല.

അതുപോലെതന്നെ, അവർ അവരുടെ ശരീരത്തിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പ്രാരംഭിച്ച പോകില്ല. അൽ ശരീരജന്മനായ സുവഞ്ചേരിക്കുന്നതിനും അവയിൽ നിന്നും കിട്ടാവുന്ന അനുഭൂതിയിൽ ലയിക്കാണെന്ന് അല്ല മരിച്ച് ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം പ്രജനയും ജനനാവധി സിവിക്കുന്നതിന് അവരുമായതുകൊണ്ടും, മരുള്ളവർക്ക് ശരിയായ മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്നതിന് ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം ആവശ്യമായതുകൊണ്ടും കൂടിയാണ്.

അവർ അവരുടെ ശരീരത്തെ ശരിയായവിധം സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അധികക്കാലം ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അധികക്കാലം ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നാൽ അവർക്ക് ഉപദേശങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാണോ അൽ മരുള്ളവരെ പരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല.

രണ്ടു മനുഷ്യൻ്റെ ഒരു വീതിയുള്ളത് നാഡി മുറിച്ചുകൊടക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അധികാർഡി ഒരു നല്ല വള്ളം ഉണ്ടാക്കണം, രണ്ടു നീണ്ടയാത്ര
ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു നല്ല കൂതിരയെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. അതുപോലെ
ഒരുപണി നിർവ്വാണം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവശ്യമായി ശരിയാത്ര നല്ല നീതിയിൽ
സംരക്ഷിക്കണം.

ബുദ്ധവർഷിപ്പുമാർ നാന്തര മരക്കുന്നതിനും, ചൂടിൽ നിന്നും തന്നെപ്പറ്റിൽ
നിന്നും രക്ഷനേടുന്നതിനും ഉതകുന്ന നീതിയിൽ വല്ലേണ്ണൽ ധരിക്കണം അല്ലാതെ
അധികാർഡി വരുത്താൻ കാണിക്കുന്നതിനാവരുത്.

അവർ ശരിയാത്രി പോഷണത്തിനു വേണ്ടിയും തുടർന്ന്
ബുദ്ധവർഷിപ്പുമാകുന്ന ഉപദേശിക്കുന്നതിനും അവധിനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനും
സാധ്യമാകുന്ന നീതിയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. അത് ഭക്ഷണ സ്വഭാവം
അനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കുവരുത്.

അവർ നിർവ്വാണമാകുന്ന വൈന്തനിൽ സ്വരക്ഷിതരായി ജീവിക്കണം
അവിടെ അവർ ലാക്കികാഗഹണഭാക്താകുന്ന കളിള്ളാർഡി നിന്നും, തിരകൾ
നിരണ്ണാം ഉപദേശണഭാക്താകുന്ന കൊടുക്കാറ്റിന് നിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യണം. അവർ ആഗ്രഹണ്ണൽ ശരിയായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമാത്രമായി
വിനിയോഗിക്കണം. അല്ലാതെ അവരുടെ അധികാർഡി
മരച്ചുവെക്കുന്നതിനോ മരാഗുരുതരത്തിൽ തുറന്നുകാണിക്കുന്നതിനോ ആകരുത്.

അതിനാൽ ഒരുപണി എല്ലാഭ്രിംബനയും ശരിയായ മുല്യനിർണ്ണയം
നടത്തുകയും അവധിയും തന്നെ നിർവ്വാണത്തിനും ബുദ്ധവോപദേശണഭാക്താ
സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കണം. അതായാം വല്ലുകൾ ഒരുപണി
അവശ്യമാകുമ്പോൾ അവയോട് “എന്നേറ്റ്” എന്ന നീതിയിൽ
ബന്ധം സ്ഥാപിക്കരുത്. എന്നാൽ അവ ബുദ്ധവോപദേശണഭാക്താ
പരിപാലനത്തിലേരു കാര്യത്തിൽ ഒരു പരമമായ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്ന എന്ന
കാര്യം മരക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

അതുകൊണ്ട്, അവശ്യമായ മനസ്സ് എപ്പോഴും, കൂടുംബജീവിതത്തിലേ
സുവിദ്യാഖണ്ഡിക്കിയിൽ, പോലും ബുദ്ധവോപദേശണഭാക്തി സ്ഥാപിതമാക്കണം.
അവൻ കൂടുംബത്തെ സാമർത്ഥ്യമെല്ലാത്തു കരുണ നിരണ്ണതുമായ മനസ്സാട
ശ്രദ്ധിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം
കൂടുംബാംഗങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുണ്ടത്തിനുകൂബാനുതകുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുറക്ക്
ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം.

5. സാധാരണ വിശ്വാസികളായ ബുദ്ധ സഖ്യാദരസംഘാംഗങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലജ്ഞർ ഭിവസവും പരിക്ലുകയും; എങ്ങനെ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ സേവിക്കണം; എങ്ങനെ അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും കൂട്ട് ജീവിക്കണം; എങ്ങനെ അവരല്ലെന്തോന്ന് നിയന്ത്രിക്കണം; എങ്ങനെ ബുദ്ധനെ സേവിക്കാം തുടങ്ങിയവയാണ്.

അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെല്ലാടക്കളും എന്നവും വലിയ സേവനം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടും കരുണാനിരണ്ട് മനസ്സും പെരുമാറുകയെന്നതിൽ നിന്നാണ്. അവരുടെ ഭാര്യമാരും കുട്ടികളുമായി സന്തോഷമായി ജീവിക്കുകയെന്നത് അവർ അത്യാഗ്രഹണംളിൽ നിന്നും തൃഷ്ണയിൽ നിന്നും, സ്വാർത്ഥമായ ജീവിതസ്വഭാവംളിൽനിന്നും മോചനം നേടുകയെന്നതാണ്.

കൂടുംബജീവിതമാകുന്ന സംഗ്രഹിതം കേട്ട് അനുഭവിക്കുമ്പോഴും അവർ ബുദ്ധമോപദേശങ്ങളാകുന്ന മധ്യരസംഗ്രഹിതം മരക്കരുത്; അതുപോലെ ഗാർഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴും അവർ സൗഖ്യം എന്ന യുാനതിൽ പരിശീലിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം, അതിൽ ബുദ്ധമിമാനായ ഒരു മനുഷ്യന് തികഞ്ഞ സംരക്ഷണവും അദ്ദേഹിയിൽ നിന്നും മറ്റു ശല്യങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം കിട്ടും.

സാധാരണ മനുഷ്യർ യുാനിക്കുമ്പോൾ അവർ അതിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന മഹാത്മപ്രിയായും ഗുണങ്ങളുപുറിയും ചീറ്റിക്കരുത്. അവർ ഒരു ആർക്കൂട്ടന്തിനു നടുവിൽ നിന്ന് കുമ്പുമൊരും അവരുടെ മനസ്സ് ബുദ്ധമിമാനാരോദാപ്രമാധായിരിക്കണം. അവർ ദാർഭാഗ്രംഞൾ നേരിടുമ്പോഴും അവരുടെ മനസ്സ് ശാന്തവും ബന്ധനങ്ങൾക്കണ്ണിത്വപുമായിരിക്കണം.

അവർ ബുദ്ധനിൽ എല്ലാം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രധാനമായും ബുദ്ധമോപദേശങ്ങളുടെ അന്തഃസന്ത്തയായ പ്രജന്മയും അണാനവും പിൻതുടരാൻ ശ്രമിക്കണം.

അവർ ധർമ്മത്തിൽ അഭ്യന്തരീകരിക്കുന്ന ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിൽ അന്തർപ്പിനമായിരിക്കുന്ന സത്യത്വത്തെയും അതിന്റെ ആധാരമായ പ്രജന്മയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

അവർ സംഘടനയിൽ അവരുടെ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിൽ അന്തർഭൗധമായിരിക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെ കൂട്ടായ്യേയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം എന്നെന്നുനാൽ അത് സ്വാർത്ഥചിന്കളാൽ നശിക്കിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

അവർ സാധാരണ വന്നേങ്ങൾ ധരിക്കുമ്പോൾ, നമയും എളിമയുമാകുന്ന ഉട്ടപ്പുകൾക്കുടി അണിയുവാൻ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്.

അവർ അവർത്തി നിന്നും തന്നെ മോചിതരാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതുമായി അവർലൈഴ്ജ്ജ് അത്യാഗ്രഹം, ദേഖ്യം, വിഡ്യശിൽഘം എന്നിവ മനസ്സിൽ നിന്ന് തുടച്ചു മാറുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

അവർ ഒരു വലിയ മലമുറിച്ചു നടക്കുവാൻ അന്തരീക്കുമ്പോൾ അതിനെ നിർവ്വാണത്തിലെഴുത്തുള്ള മാർഗ്ഗമായും ആ പാത അവരെ മോഹപരമയങ്ങൾക്ക് അപ്പുറം കൊണ്ടുപോകുമെന്നും കരുതണം. അവർക്ക് പാളേരു എളുപ്പമുള്ള പാതയിലൂടെ നടക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്നു കിട്ടാവുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രവും സ്ഥാനിക്കിയിൽ നിന്നവേറുവാനും ബുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിൽ നല്കി പുരോഗതിയുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

അവരൊരു പാലം കാണുമ്പോൾ ബ്യൂഫോപ്പേഡണ്ടലൈക്കുന്ന പാലത്തെക്കുറിച്ചും അതിലും ദൃഢവിതരെയ അക്കരെക്കെത്തിക്കുമ്പെന്തിനുകൂടിച്ചും വിഭാവനം ചെയ്യണം.

ദൃഢവിതരായ മനുഷ്യരെ കാണുമ്പോൾ അവർ ഈ മാനക്കാണഡിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ കാർണ്ണണാളുകൾക്ക് വ്യാകുലപരിതരാകണം.

അവർ അത്യാഗ്രഹികളായ മനുഷ്യരെ കാണുമ്പോൾ തങ്ങളിൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ മായകളിൽ നിന്ന് മാറി നിഞ്ഞകുവാനും നിർവ്വാണത്തിന്റെ സമ്പദിയക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും പരികണം.

അവർ കയ്പ്പുള്ള ഭക്ഷണം കാണുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കണം; എന്നാൽ അരുചിയുള്ള ഭക്ഷണം കാണുമ്പോൾ അവരുടെ അത്യാഗ്രഹം ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരരുതെന്നെന്ന് ആഗ്രഹിക്കണം.

സംഗ്രഹിതി കൂട്ടമകൾ

വേന്നലിൻ്റെ കരിനമായ ചുടിൽ അവർ ലാകികാഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന ചുടിൽ നിന്ന് മാറി നില്‌ക്കുവാനും നിർമ്മാണമെന്ന കൂദിൻമ അനുഭവിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കണം; അതികരിനമായ ശ്രദ്ധയിൽ അവർ ബന്ധുമൾ കാരുണ്യമാകുന്ന ഇളംചുട് അനുഭവിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കണം.

അവർ പരിശുദ്ധ സുക്തങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുനേപാൾ അൽ മരന്നു പോകാതിന്റെക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരെ ജീവിതത്തിൽ അനുസ്ഥിതമാക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം.

അവർ ബന്ധുമനക്കുവിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നേപാൾ ബന്ധുമൾ കരുണ്യം നിരണ്ടക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കണം.

അവർ റാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നേപാൾ അവരുടെ ശർഷ്ണവും മനസ്സും വാക്കുകളും ശുദ്ധമാക്കി പുതിയ ഉണ്ടർവ്വ് ആശിഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും മരുപ്പും ആഗ്രഹിക്കണം; അവർ പ്രഭാതത്തിൽ ഉണ്ടുന്നേപാൾ അഭ്യമായി പകർന്നേരംഞ്ചിൽ അവരുടെ മനസ്സ് സദാശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനെക്കുവിച്ചും അൽ എല്ലാകാര്യങ്ങളും നല്പണ്ണും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ആഗ്രഹിക്കണം.

6. ബുദ്ധമെന്തി ഉപദേശങ്ങൾ പിൻതുടരുന്നവർ എല്ലാം നല്കുവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ വസ്തുക്കളുടെ അന്തഃസന്തയുടെ 'അടിസ്ഥാനരാഹിത്യ' അവർ ശരിക്കും അറിയണം, അതിനാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തെ സംഖ്യാത്തികമാക്കുന്ന

കനികനയും നിസ്സാരമായി കാണാതിരിക്കുകയും, മരിച്ച് വേണ്ട ഗാരബത്തോടെ മനസ്സിലാക്കുകയും അവരെല്ലാം നിർവ്വാണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായി കാണുകയും വേണം.

അവർ ഈ ലോകത്തെ ഒരു പൂർത്തമായതും വൈദികമുണ്ടായി നിരന്തരത്തുമായി കാണാറും, എന്തൊന്നാൽ നിർവ്വാണത്തിന്റെ ലോകം അർത്ഥവരത്തും ശാന്തിനിറഞ്ഞത്തുമാണ്. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ അവസ്ഥകളിൽ നിന്നും അർത്ഥത്തലഭിൽ നിന്നും നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കും അതാന്തരിക്കുമ്പുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ണുപിടിക്കണം.

അദ്ദേഹവ്യം അജന്തനനിരണ്ടത്തുമായ കണ്ണുകളോടെ ഒരുവർ ലോകത്തെ വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലായിടന്തും കൂടം മാത്രം കാണുന്നു; മരിച്ച് അവൻ അഥാന്തരിക്കും വഴി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ലോകം നിർവ്വാണത്തിലേയ്ക്കും വഴിയായി കാണുന്നു. അതാണ് യഥാർത്ഥ ലോകം.

യധാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ലോകമേയുള്ളൂ രണ്ടില്ല. രണ്ടെന്നാൽ ഒന്ന് അർത്ഥമല്ലെന്തും മരുത് അർത്ഥമല്ലാത്തതും, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്ന് നല്കുന്നും മരുത് ചീതയും. അണ്ഡനെയുള്ളൂ ചിന്ത മനുഷ്യമനസ്സിൽ മാത്രമെയുള്ളൂ, അത് അവരുടെ മനസ്സിന്റെ സ്വഭാവമായ തരംതിരിപ്പിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

അവർക്ക് ഈ തരംതിരിപ്പ് സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും മനസ്സിനെ നിർമ്മാണമായ പ്രജനയാകുന്ന പ്രകാശം കൊണ്ട് നിരുദ്ധൂപാനും സാധിച്ചാൽ ഈ ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം അർത്ഥവന്നതായ കാര്യങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കു.

7. അതും ബുദ്ധമനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ ഉപദേശങ്ങളുടെ അനുഭാവത്തിലോ എക്കുവയും, പരിശുദ്ധിയും അനുഭവിച്ചിരുകയും, ആ മനസ്സാട്ടം അവൻ എല്ലാർത്ഥം കാരണം പുഞ്ചം പൊരുമാറ്റുകയും, വളരെ എളിമയുള്ള വികാശം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും സേവന നിരതരാക്കുകയും ചെയ്യണം.

അതുകൊണ്ട് അവൻ മനസ്സിൽ നിന്ന് എല്ലാ അഫക്കാരങ്ങളും തുടച്ചുമാറ്റുകയും അവിടെ മനസ്സിൽ വരുത്തുവും, എളിമയും, സേവനത്തിനുപരിയും വളർന്നിരുട്ടുക്കണം. അവരുടെ മനസ്സ് ഒപ്പ് വളക്കുറഞ്ഞ മണ്ണുപോരാലെ എല്ലാർത്ഥം വ്യത്യാസമില്ലാതെ വളർന്നിരുട്ടുകയും, എല്ലാർത്ഥം വരുത്തുവും പരാതിയില്ലാതെ സേവകമാരുകയും, വിരുദ്ധ സാഹചര്യങ്ങളെ ക്ഷമാപുണ്ണം തരണം ചെയ്യുകയും, അവൻ നിശ്ചയാർഹയും ഉള്ളവരും പാവങ്ങളും ദേഖിതരുമായവർക്കുവേണ്ടി സഹായമത്തിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്ദേശമാളിവരും, അഞ്ചെന്നയുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ ബുദ്ധിമുഖം പൊരുമായിരിക്കണം. മഹിമയെത്തിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യമുള്ളവരുമായിരിക്കണം.

അതുകൊണ്ട്, കാരണം നിരണ്ട മനസ്സ് പാവങ്ങളായുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു മാത്രാവിനാപ്പോലെ പർശ്ചിക്കുന്നു, എല്ലാവരെയും ഒരുപോരാലെ ഭ്രംഖിക്കുന്നു, എല്ലാവരെയും ആത്മമിത്തങ്ങളാപ്പോലെ കാണുകയും, അവരെ സ്വന്തം മതപാപക്കലാപ്പോലെ ഭ്രംഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾക്ക് സാധാരണ ബുദ്ധവിശ്വാസികളുടെമേൽ വൈരാഗ്യവും പകയുമുണ്ടാക്കിപ്പോലും അവയ്ക്കൊന്നും ഒരു ഫലവുമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് വൈരാഗ്യം നിരണ്ട പ്രവൃത്തികൾ ഒരുത്തുള്ളി വിഷം ഒരു സാഹരത്തിൽ കലർത്തുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

8. ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി അവൻറെ സന്ദേശമനുഭവിക്കുന്നത് ഓർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിന്നും, സ്വർക്കുന്നതിൽ നിന്നും, നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മരുമാണ്. അവൻ അവൻറെ വിശ്വാസം ബുദ്ധമൻ നേരിട്ട് നല്കിയതാണെന്നും അത് ബുദ്ധകാര്യാന്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കും.

ലാകിക്കജീവിതമാകുന്ന ചെളിക്കുണിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിത്ത് അരികലും മുളക്കുകയില്ല, ഒരുപക്ഷേ ആ പിന്തു അവിടെയും പിതച്ചിട്ടുണ്ടാകാം എന്നാൽ അത് അഞ്ചെന്നും മനസ്സിൽ നിന്ന് ലാകികാഗ്രഹണങ്ങളെ ശുശ്രീകരിച്ച് മനസ്സിനെ പകുതപ്പെടുത്താതെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ആ മനസ്സിൽ വളരുകയില്ല.

മുമ്പു വിവർിച്ചതുപോലെ വിഷമുള്ള മുള്ളുകളുള്ള മുരികൾ വളരുന്ന ഒരു പന്ത്രിൻ അരികലും ചന്ദനമരം വളരുകയില്ല. അതുപോലെ ബുദ്ധവിശ്വാസമെന്ന ചന്ദനമരം അത്യാഗ്രഹണമും, അഹനതയുമാകുന്ന മുരിക്കുമുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വളരുകയില്ല.

എന്നാൽ ആ മുരിക്കുകൾക്കിടയിൽ സുന്ദരങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ വിൻയുന്നു, നാം ആ പുഷ്പങ്ങൾ ലാകികമായ ഭ്രാതര്യുകളിൽനിന്ന് വളർന്നുവന്ന ചെടിയിൽ നിന്നാണെന്ന് സംശയിച്ചുകാം, എന്നാൽ യമാർത്ഥത്തിൽ ആ പുഷ്പങ്ങൾ വിരിക്കുന്ന ചെടിയുടെ വേരുകൾ ബുദ്ധകാരണ്യമാകുന്ന വളക്കുറുള്ള മരുളിൽ നിന്നുമാണ് വളർന്നു വരുന്നത്.

ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി അഹങ്കാരിയായാൽ അയാൾ അസൃഷ്ടാലുവും, അസംഖ്യാതയുള്ളവനും, ബഹുമുള്ളവനും, ഉപാദാനകാരിയുമാകുന്നു, കാരണം അവരെന്റെ മനസ്സ് അഹങ്കാരം, ഭേദം, വിഭാഗിത്വം തുടങ്ങിയവയാൽ നിരണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ്. എന്നാൽ അവൻ ബുദ്ധനിലേയ്ക്ക് തിരിച്ച് പോകുന്നേം ഈ ലോകത്തിനുവേണ്ടി വലിയ ഒരു സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിന്റെ മുദ്യം പാക്കുകളാൽ വിവരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

III

സത്യമായ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. ഭാർത്താവും കിഴക്കുനിന്നാണോ പടിഞ്ഞാറുനിന്നാണോ വരുന്നതെന്ന് വിചാരിച്ച് കൂഷപ്പെടുന്നതിൽ അന്തരമുണ്ട്; അത് യമാർത്ഥത്തിൽ ഒഴുവണ്ണി മനസ്സിൽ നിന്നാണ് ഉത്തിരവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ഭാർത്താവും തുടർച്ചയിൽ കണക്കുപിടിക്കുകയും ആന്തരികമായി മനസ്സിനെ തുറന്നു വിടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു രഹസ്യമുണ്ട്.

സാധാരണ മനുഷ്യർ ഇപ്പോഴും പിൻതുടരുന്ന ഫഴയ പരസ്യരാഗത്തായ ഒരു രീതിയാണ്. അവർ സാധാരണയായി രാവിലെ എഴുന്നേറ്റാൽ മുഖം കഴുകിയിട്ട് വായിൽ ബൈളുമെടുത്തിട്ട് തുറവശേരേയെങ്കും നോക്കി തുള്ളും, അത് നാല് ദിക്കുകളിലേയെങ്കും പിന്നിട് മുകളിലേയെങ്കും താഴേയെങ്കുമാണ്. അവരുടെ മനസ്സിൽ അദ്ദോഷാളളി വിചാരം ഓരിക്കലായും ഒരു ദിക്കിൽ നിന്നും ഒരു ഭാർത്താവും വന്നുചേരുത് എന്നും അങ്ങനെ അവർക്ക് ഒരു സമാധാനമുള്ള ദിവസം വന്നുചേരിക്കുമെന്നാണൊപ്പിയും.

ഇത് ബുദ്ധമന്ത്ര ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമാണ്. ബുദ്ധവിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ഒരുവൻ സത്യമാകുന്ന ആറു ദിശകളെ ബഹുമാനിക്കണം, അതിനുശേഷം സമർത്ഥമായും മൂല്യംുള്ള അത്യാരപ്പെടുത്തിയും പെരുമാറുകയാണെങ്കിൽ അവന് ഭാർത്താവും നിന്ന് ശരിയായ മോചനം ലഭിക്കുന്നു.

ആർ ദിശകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലേയെങ്കായിട്ട് ആർ പാതിലുകളുടെ കതകുകൾ അടച്ചിടം അവർ ‘നാല് പ്രവൃത്തി’ കളുടെ അശുദ്ധതയെ മാറ്റിക്കളുയണം, ‘നാല് തിമഹിൾ’ ഭിൽ നിന്ന് സംയമനും ശ്രീക്കണ്ണം, ‘ആർ ഭാരണൾ’ അടക്കണം അവ ഭവനത്തിനെയും വസ്തുപക്കളുയും നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

‘നാല് പ്രവൃത്തി’ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് കൊല, ഫോഷണം, കളവ്, വ്യാഴചാരവും അസാന്നാർഡിക പ്രവൃത്തികൾ എന്നിവയാണ്. ‘നാല്

തിമകൾ' എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ആര്ത്തി, ദേശ്യം, വിധിപരിപ്രവർത്തനം, ഭയം എന്നിവയാണ്. 'ആർ ഭാരദ്വാർ' എന്നുകൊണ്ടാണോ ധനനഷ്ടമുണ്ടായെങ്കാബുന്നത്, അവ: മദ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അത്യാഗ്രഹവും അതിനായുള്ള അസാധ്യരണമായ പൊതുമാറ്റവും; വാതിലിൽ വളരെനേരും ഉടക്കമീളുച്ചിൽക്കുകയും അഞ്ചേരണ മനസ്സിനെ മഴിപിടിപ്പിക്കുക; അധികമായി വിനോദങ്ങളിൽ എൻ്റെപ്പട്ടകയും തുടർന്ന് ചുതുകളി, ചീതകുളുക്കുട്ട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ജീവിതചരായായിമാറ്റി ഒരുവൻ അവക്കു ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുക തുടങ്ങിയവയാണ്.

ഈ നാല് ദോഷങ്ങളെ നിർഖാർജിംഗം ചെയ്തുശേഷം, നാല് തിമനിരണ്ട് മാനസികാവന്ധകളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്, ആ ആർ മാലിന്യം ഒഴുകിപ്പേരുകൂന ഭാരദ്വാരെ അടച്ചിട്ട്, യമാർത്ഥം ബുദ്ധാശിഷ്യമാർ ആറുവിശകളിൽ നിന്നുള്ള സത്യങ്ങളെ ഹ്യാത്മായി സ്വീകരിക്കുന്നു.

എന്താണ് ഈ ആർ ദിശകളിൽ നിന്നുള്ള സത്യങ്ങൾ? അവ കിഴക്ക് ദിശയിൽ മാതാപിതാക്കലുടെയും കൂട്ടികളുടെയും പഴിയ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, തെക്ക് ദിശ അദ്യുപാകരുടെയും വിവ്രാർത്ഥകളുടെയും പഴികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറ്, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്നാരുടെ പഴികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, വടക്കെന്നത് ഒരു മനുഷ്യനെയും അവക്കു സൃഷ്ടിന്ത്യക്കലെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു, താഴേയുള്ളത് ഒരു യജമാനനും അവക്കു ഭൂതനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു, മുകളിലെയുള്ള പാത ബുദ്ധുവാപദശാഖകൾ നൽകുന്ന ഗൃഹക്കന്നാരുടെ ദിശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി മാതാപിതാക്കലുടെയും കൂട്ടികളുടെയും പഴിയായ കിഴക്ക് ദിശയെപ്പറ്റി വിവരിക്കാം. കൂട്ടികൾ അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുതിർക്കണാം. ഒന്നാമത്തായി ഒരുവൻ അവക്കു മാതാപിതാക്കന്നാരെ ശുശ്രൂഷിക്കണാം, അവരുടെ കടമകളും മറും എൻ്റെടുത്ത് നടത്തണാം, കൂടുംബത്തിന്റെ മഹിമയും പേരും നിലനിർത്തണാം, കൂടുംബത്തിന്റെ സ്വത്ത് എൻ്റെക്കണാം, അതുപോലെ പുർണ്ണികരുടെ പേരിൽ മതപരമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും മറും നടത്തണാം.

അൽറു മരുപടിയായി മാതാപിതാക്കമൊർ അഞ്ചുകാലുണ്ടൻ കൂട്ടികൾക്കായി നിരവേദണം. മാതാപിതാക്കൾ സ്വയം തെരുകൾ ചെയ്യുന്ന്, നല്ല പ്രവർത്തികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം, കൂട്ടികളെ നല്ല വിഭ്യാജ്ഞാസം ചെയ്യുവാനും തൊഴിൽ പരിശീലനിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കണം, അവരുടെ വിവാഹവും മരും താല്പര്യപൂർവ്വം നടത്തിക്കാടുക്കണം. അതുപോലെ കുടുംബപ്രസ്തര് അവർക്ക് ശരിയായ സമയത്ത് തുല്യമായി വിത്രചുകോടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ കാലുണ്ടൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളുടെയും കൂട്ടികളുടെയും ജീവിതം സമാധാനപൂർവ്വം അല്ലില്ലാതെയും മുംഗാട്ടുപോകും.

അടുത്തതായി, അമ്പ്യാപകർക്കും വിഭ്യാർത്ഥികൾക്കുമുള്ള വഴിയായ തൈക്കുവിശയപ്പറ്റി നോക്കാം. വിഭ്യാർത്ഥി എഴുപ്പാശും അമ്പ്യാപകർ വരുമ്പോൾ എല്ലാം നില്ക്കണം, അമ്പ്യാപകരുടെ അവശ്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം ചെയ്യുകോടുക്കണം, അമ്പ്യാപകർ പറയുന്ന കാരുജങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രവിക്കണം, അമ്പ്യാപകർക്ക് ഒക്ഷിണകോടുക്കുവാൻ കരിക്കലും മറക്കരുത്, അതുപോലെ മുഖ്യമായി അമ്പ്യാപകർ പരിപ്പിക്കുന്ന കാരുജങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രവിക്കണം.

മരുപടിയായി അമ്പ്യാപകർ വിഭ്യാർത്ഥികളെ തന്റെ പെരുമാദ്ദങ്ങളിലുടെയും പ്രവർത്തികളിലുടെയും നല്ലതിനിലിൽ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ നൽകണം, അതുപോലെ അമ്പ്യാപകർ പരിച്ചുകാലുണ്ടൻ താല്പര്യപൂർവ്വവും അന്താരാത്മായും പരിപ്പിച്ചുകോടുക്കണം. വിഭ്യാർത്ഥികളെ അവർ പരിച്ച കരുജങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനും മരും അവശ്യമായ പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങൾ പറഞ്ഞുകോടുക്കണം. വിഭ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ വിഭ്യാജ്ഞാസത്തിന് ചേർന്നാരിയിൽ കിട്ടേണ്ട അംഗീകരിപ്പും തൊഴിലും മരും കിട്ടുന്നതിന് ശ്രമിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ പരയ്ക്കും ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ തൈക്കോട്ടുള്ളിയാതെ വിഭ്യാർത്ഥികൾക്കും അമ്പ്യാപകർക്കും നല്ല റിതിയിൽ ഭവിക്കുകയും അതിലുടെ ശാന്തിയും സമാധാനവും നിലനിർത്തുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തതായി, ഭാവ്യാർത്ഥിക്കമൊരുടെ ദിശയായ പരിഞ്ഞാറു ദിശയെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഭാവ്യയോട് ഭർത്താവ്

ബഹുമാനപൂർവ്വവും, അദരവോടും, വിശ്രദ്ധയോടും പെറുമാറണം, അവശ്യ തിരുമാനങ്ങളുടെക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും, അപർശിക്ക് ഉപമാരണങ്ങളും മറ്റും നല്കി പ്രകിർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഭാര്യ അവളുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധി നിർവ്വാചിക്കുകയും കുടുംബത്തിലെള്ളവളുടെ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം. ശ്രദ്ധാവിജ്ഞാനാർഥം എപ്പോഴും വിശ്രദ്ധയും, കുടുംബത്തിന്റെ സ്വന്തം ഗ്രന്ഥപോലെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതുകൂടും ചെയ്യേണ്ടാൽ ഭാര്യയുടെയും ശ്രദ്ധാവിജ്ഞാനാർഥം ജീവിതം പടിഞ്ഞാറു നിശ്ചയിക്കുകൾ ദേശവാസിമില്ലാതെയും സുഗമമായും ശാന്തമായും മുന്നോട്ടു പോകും.

തുടർന്ന്, പടക്കുവിശയിലേക്കുള്ള സുഹൃത്തുകളുടെ യാത്രയിൽ, ഒരു സുഹൃത്ത് മഹാരാജുവൻ അവബന്ധി ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ അവന്നില്ലാത്തതും തനിക്കുള്ളതും നല്കി സഹായിക്കണം. അദരപൂർവ്വവും ഫ്ലൈപ്പൂർവ്വവും പെറുമാറണം, അടുത്തവർഷാ ക്ഷേമത്തിനായി ഗ്രന്ഥത്തിയിൽ സഹായങ്ങൾ നല്കണം, അഭിനന്ധനപ്രാർഥി ചിന്തയുണ്ടായിരിക്കണം, മാത്രമല്ല സുഹൃത്തുകൾക്കിടയിൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടായിരിക്കണം.

സുഹൃത്തുകൾ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതിനെ ഒരുവൻ തടഞ്ഞുനിർത്തണം, അവർ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഖവർക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വന്തിനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു സുഹൃത്ത് ബാധ്യസ്ഥമനാണ്. അവരുടെ കൂടുംബം അവരുടെ കുടുംബം അവരുടെ സ്വന്തിനെ സംരക്ഷിക്കണം അതുപോലെ അവരുടെ കുടുംബം അവരുടെ സ്വന്തിനെ സംരക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെന്നയുള്ള കുമകൾ നിരവേദ്ധവോൾ ഒരുവൻ അവബന്ധി വടക്കുവിശയിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര സന്ന്ദേശപ്രദാവും സുഗമവുമാക്കും.

യജമാനനും ഭൂത്യനുമായി താഴേയക്കുള്ള യാത്രയിൽ ഒരുവൻ, പ്രത്യേകിച്ചു യജമാനൻ അഭ്യുകാരണങ്ങൾ ഭൂത്യമാരകകുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഭൂത്യമാരുടെ ക്ഷമതകനുസരിച്ചു അപർശിക്ക് ജോലികൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണം, നല്ല ക്ഷേഖണവും നല്ലശമ്പളവും കൃത്യമായി നല്കണം. അപർശി രോഗിക്കുളായിത്തീരുപോശും മരും അവരുടെ ഫ്ലൈഡാദരണങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുകയും അപർശിക്ക് നല്ലക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളും മരും ആവശ്യത്തിനു നല്കുകയും ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം വിശ്രമവും മരും അനുവദിച്ചു നല്കണം.

മരുപടിയായി ഭൂത്യമാർഥ താഴേപ്പരയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് യജമാനനെ സേവിക്കണം. ഓന്നാമതായി രാവിലെ യജമാനൻ ഉണ്ടുന്നതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടുകയും, വൈകുന്നേരം യജമാനൻ

ഉണ്ടായിനുശ്ശേഷം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യണം, എല്ലാസ്ഥാനങ്ങളിൽ
വിശ്വസ്തനായിരിക്കണം, സ്വന്നം ജോലിയിൽ നെന്നപുണ്ണം തെളിയിക്കണം,
യജമാനന്റെ നൃപതീർജ്ജന്മ കളിക്കം ദരിക്കലും വരുത്തണമുതൽ. ഇങ്ങനെയെല്ലാം
ചെയ്യുകവഴി യജമാനന്റെയും ഭൗതികയും താഴേയ്ക്കുള്ള ധാര
സമാധാനപൂർവ്വവും സുഗമവുമായിരിക്കും. അവിടെ സന്ദേശം
നിലനിൽക്കുകയും ഭൂഖം മാറിപ്പോകുകയും ചെയ്യും.

അടുത്തതായി, മുകളിൽ നിന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിപ്പിക്കുന്നവരെ
സേവിക്കുന്നതിനുള്ള പരികൾ, ഒരുവൻ അന്തരം സാരോപദേശങ്ങൾ
നല്കുന്നവരെ തന്റെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും മനസ്സിലും വളരെ
ബഹുമാനപ്പെട്ടിരും മാത്രമെ വീക്ഷിക്കാവുള്ളൂ. ഒരുവൻ അന്തരം ഗൃഹക്കമ്മാരെ
ഉപചാരപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യണം, അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ മുമ്പയോടെ
ആവിക്കുകയും നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം, അതുപോലെ അവർക്ക്
ആവശ്യമായ ദക്ഷിണയും മറ്റൊരു നല്കുകയും ചെയ്യണം.

മരിച്ച്, ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്ന ഗൃഹക്കമ്മാർ തിരുത്തെ
ഉപേക്ഷിക്കുകയും, നമ്മെ വളർത്തിയെടുക്കുകയും, നിർമ്മാഖമായ
ഹൃദയത്തോടെ കാര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, മാനുഷികമുല്യങ്ങളെ
യമാർത്ഥരിതിയിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, കൊഴിവിക്കാരെ ഉപദേശങ്ങളുടെ
അർത്ഥം നല്കവല്ലോ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ മനുഷ്യരെ
ശാന്തിയിലും സമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.
മുകൾിൽഡയിൽ നിന്ന് ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നവരെ സേവിക്കുന്നത്
ഭൂഖണ്ടില്ലാതെ നിരുമായി സമാധാനം നിലനിർത്തുന്നതിന് ഏറ്റവും
ആത്മാവശ്യമാണ്.

ഒരുവൻ ആരുദ്ധരകളിലെയ്ക്കും തന്റെ ബഹുമാനം
പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ബാഹ്യമായ ഭാർഭാഗ്രാഞ്ചലിൽ നിന്ന്
രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതല്ല, മരിച്ച് ഒരുവൻ അങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നത് ഒരുവൻ്റെ രക്ഷയ്ക്കും തിരുക്കൾ അവൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ
നിന്ന് സംരക്ഷണം നേടുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

2. ഒരുവൻ അവൻ്റെ ചുമ്പുപാടുകളിലുള്ള ആലുകളുമായി ഇടപെടുന്നോട്
അവർത്തിൽ ആരുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാമെന്നും ആരുമായി ബന്ധം
സ്ഥാപിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കണം.

രിക്ലേജിനുവാൻ പട്ടിയാത്തവർ: അഹാകാരികളും, കുത്രന്തരാലികളും, അനാവശ്യമായി പുക്കൾക്കുന്നവരും, അനാവശ്യമായി സമയം ചിലവഴിക്കുന്നവരും, വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവരുമാണ്.

ഒരുപണി വന്നും സ്ഥാപിക്കുവാൻ പറ്റിയവർ: ആരാഞ്ഞാ സഹായിക്കുവാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കുന്നവോ, ആർ സന്ദേശം പുറത്തു ദിശയിൽ പുറത്തു കുറഞ്ഞവോ, ആർ ആ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നവോ, ആർക്കാഞ്ഞാ ആർട്ടിയൂളുൽ മനസ്സുള്ളത്, അവരെയാക്കയാണ്.

യാതനാരുപനുമായാണോ ദൈവപൂർണ്ണവും വന്നും സ്ഥാപിക്കാവുന്നത്, അവനാണ് ഒരു ആ സ്കൂളാത്ത്. അവൻ, എപ്പോഴും നല്കിയിൽ ചിന്നിക്കുകയും, സുഹൃത്തിബന്ധി കേഷമത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ ഉള്ളിബന്ധിയുള്ളിൽ വിഷമിക്കുയും, സുഹൃത്തിബന്ധി ഭാർഡാഗ്രാത്തിൽ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും, അവൻ കഷ്ടവരുമോ ഒരു സഹായ ഫല്ലുവുമായി വരുന്നവനും, അവൻ രഹസ്യങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുന്നവനും, അവൻ എപ്പോഴും ആ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നവനുമാകുന്നു.

ഇതുപോലുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിനെ കണക്കുപിടിക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരുവൻ മറുള്ളവർക്കായി ഇതുപോലുള്ള ഒരു സുഹൃത്തായിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നും. സുഖവീഞ്ഞിയുമായി ഒരു കൂദാശ കിരണങ്ങൾക്കൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ജീവൻ നിലനിർത്തുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ആ മനുഷ്യർ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ മറ്റു മനുഷ്യരെയും സമൂഹത്തെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു

3. ഒരു പുതന് അവൻ മാതാപിതാക്കന്നാരോട് അവൻ അവൻിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാരുണ്യത്തിബന്ധി പ്രത്യുപകാരം, ഒരു നൂറുവർഷം അവൻ അവൻ പിതാവിനെ വലതുതോലിലും മാതാവിനെ ഇടതുതോലിലുമെന്തി സംരക്ഷിക്കാണുക്കൂടി തിരുന്നതല്ല.

അവൻ അവൻിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദിയുടെ പ്രത്യുപകാരം അവൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കലുടെ ശരിയായ ഒരു നൂറുവർഷം സുഗംധാദ്വാനങ്ങൾ പുതിയാല്പു, ഒരു നിംഫാസനം അവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയാല്പും, ഒരു ഉത്തമ പുതനായി ജീവിച്ചാല്പു, ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ സുവാസാകർണ്ണങ്ങളും അവർക്കുവേണ്ടി നല്കിയാല്പും, നിവേദ്യനാൽ.

എന്നാൽ അവൻ അവൻ മാതാപിതാക്കലെ ബുദ്ധഗിലേയക്കെടുപ്പിക്കുകയും ബുദ്ധഭോപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും, ജീവിതത്തിൽ തിനകൾക്കന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് നന്ദിയുടെ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആ പുതന് തന്റെ മാതാപിതാക്കന്നാർക്ക് പ്രത്യുപകാരം പൂർണ്ണമായി ചെയ്യു എന്ന് സംതൃപ്തിപ്പട്ടാം.

4. ഒരു കൂടുംബത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരോറുത്തരും മാനസികമായി അഭ്യന്തരാദ്ധ്യാത്മകിന്നൊളം ബന്ധപ്പെട്ടും. ആ മനസ്സുകൾ പരസ്യരം ഫ്ലൈഫിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വീട് ഒരു ഉദ്യാനത്തിനു തുല്യമായി ശാന്തവും സൃഷ്ടിവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ മനസ്സുകൾ ഒന്നിനൊടൊന്നു താളംതെറ്റി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു കൊടുംകാറുപോലെ ആ ഉദ്യാനത്തെ ഇളക്കിമരിക്കും.

ഒരുവൻസീ കൂടുംബത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വരുകയാണെങ്കിൽ, ഒരുവൻ മരായുവനെ പഴിച്ചാറുത്, മരിച്ച് തന്റെ പക്കൽ എന്ന് തെരുണ്ട് ഉള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പരിഹാരം സൃഷ്ടി കാണുകയും ശരിയായ പാതകണ്ണേപ്പീടിച്ച് അതിനെ മാറ്റുകയും ചെയ്യണം.

5. ഏകജീവി ഒരിടത്ത് വളരെ വിശ്വാസിയായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ പിതാവ് മരിച്ചതിനുശേഷം മാതാപുരോഗ്രാമം സന്ദേശാശ്വരി ജീവിച്ചുവരുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അയാൾ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ എല്ലാവരും സന്ദേശാശ്വരത്തോടെ ജീവിക്കുകയും, കുറച്ചുകാലങ്ങൾക്കു ശേഷം ചെറിയ തെരുക്കുകളഞ്ചുടുടം പേരിൽ ഭാര്യയും അമധ്യുത തമിൽ പിണങ്ങുകയും ചെയ്യും അതിന്റെ ഫലമായി ആ മാതാവ് മകനെയും മരുമകളെയും പിരിഞ്ഞ് സൃതത്രമായി ജീവിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

മാതാവ് ആ പിട്ടുവിട്ടതിനുശേഷം ആ പിട്ടിൽ ഒരാൺ കുഞ്ഞ് ജനിച്ചു. ഇതിനോടുകൂടി മരുമകൾ പരിഞ്ഞത് എന്ന വിയന്തിലിലൂള്ള ഒരു നാളുവർത്തമാണ് അവിടങ്ങളിൽ പരിന്നു. അത് ആ മാതാവിന്റെ ചെച്ചിലമുഖത്തിൽ : “ എന്റെ അമായി അമു എന്നു എപ്പോഴും കഷ്ണപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും അവർ തന്നെലോടൊപ്പം ജീവിച്ചുകാലങ്ങളിൽ തന്നെക്കും ഒരു നല്ല കാര്യവും സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. എന്നാൽ അവർ ഈ പിട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുപോയതിന്നും ഈ കൂൺതുപിറിന്നതു പോലെ ഇതെന്നും നല്ലതും ശുഭകർവ്വമായ കാര്യം ഈ കൂടുംബത്തിൽ നടന്നു.”

ഈ വർത്തമാണ് ആ അമു ശ്രവിക്കുകയും വികാരഭരിതയായി ഇന്നെന്ന വിലപിക്കുകയും ചെയ്യു: “ ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയെ ആട്ടി പൂരിതാക്കിയിട്ട് നല്ലകാരണം ഒരു കൂടുംബത്തിൽ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ കാലത്തെ

ജീവിതത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വളരെ മോശമായ നിലക്കെത്തിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല സ്വാധീനത്ത് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് തുടച്ചുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

അതിനുശേഷം ആ അമ ഇങ്ങനെ ആക്രോശിച്ചു, “ ഈപ്പോൾ തന്നെ നമ്പകൾ സ്വാധീനത്തിന്റെ മരണശേഷമുള്ള ചരമക്രിയകൾ നടത്തണം.” ഒരു ഭാന്തിയെപ്പോലെ അവരോടു ഒരു മുഖംനുംതിൽ ചെന്ന് ചടങ്ങുകൾ നടത്തുവാൻ എൻപ്പാടുചെയ്യു.

ഡേവന്നാരുടെ രജാവായ ഇന്ത്രൻ ഈ വാർത്ത കേൾക്കുകയും, ആ ശ്രീയുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യു എന്നിട് അവരോടു കാര്യങ്ങൾ വിശദിക്രിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ അത് വ്യത്യയമായി വീക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് ഇന്ത്രൻ അവളോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “ അങ്ങനെന്നാണെങ്കിൽ എന്ന് ആ കൂട്ടിയെയും മാതാവിനെന്നും തീയിച്ചെന്നില്ലെന്നു. അത് നിന്നെ സംതൃപ്തയാക്കുമോ ? ”

ഇതുകേട്ട് ആ അമ തന്റെ തല്ലു മനസ്സിലാക്കുകയും, അവളുതിന് മാപ്പുപറയുകയും, അതിനുശേഷം തന്റെ പേരക്കുട്ടിയുടെയും അവളും മാതാവിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കും ക്ഷേമത്തിനുമായി കേണലേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു. അതേസമയം ആ മകനും മരുമകളും സ്വന്തം അമ്മയോടു ചെയ്ത തന്റെ മനസ്സിലാക്കുകയും അവരുടെ കൂട്ടിക്കാണ്ഡുവരുന്നതിന് മുഖംനുംതിലേയകൾ ചെലുക്കയും അവിടെവെച്ചു ഇന്ത്രൻ അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. അതിനുശേഷം അവർ ഒരു കൂടുംബമായി സുവാമായി ജീവിച്ചു.

സ്വാധീനയും നീതിയും ദരിക്കലും ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മാറിപ്പോകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുവൻ അതിനെ ബലമായി മാറ്റി നിർത്തണം. എന്നാൽ നീതി കുറച്ചുകാലതേതയ്ക്ക് മാറിപ്പോകുന്നതായി തോന്തിയേക്കാം, എന്നാൽ അത് ദരിക്കലും നാഴുപ്പെടുന്നില്ല. അത് ഒരുവണ്ടു മനസ്സിൽ നിന്ന് നാശയും സ്വാധീനവും മാറിപ്പോകുന്നോ മാത്രം അത് മരഞ്ഞു നിർക്കുന്നതായി തോന്താനു.

സമചിത്തതയില്ലാത്ത മനസ്സുകൾ എപ്പോധും കാഴ്കകാലം ഉണ്ടാക്കിക്കാണ്ഡുവരുന്നു. ഒരു സാധാരണ തെറ്റിവാരണ വലിയ ദുരന്തങ്ങളിൽ കലാശിക്കുന്നു. അത് കൂടുംബജീവിതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തികച്ചും അർത്ഥവാത്താണ്.

6. കുട്ടാംബജീവിതത്തിൽ എങ്ങനെ ഒരുവൻ അവക്കീ ദൈനന്ദിന ചിലവുകൾ നടത്തുന്നുവെന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. കുട്ടാംബജീവിതിലെ ഓരോപ്പുകൾക്കിയും ഉറൂപിനെന്നേപ്പറാലെയും തേനീച്ചുകളുപ്പോലെയും അത്രക്കാർമ്മമായും ശ്രദ്ധയോടും ജോലിചെയ്യുണ്ട്. ശർശശേഷിയള്ളൂ ഓരോരൂത്തനും മഡ്റാറുവണ്ണി പ്രയത്നമാണെന്നതു അതുകൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു.

എന്നിരിക്കിയും, ഒരുവൻ സ്വയം സന്പാദിച്ച സ്വത്തും വസ്തുക്കളും അവക്കീതു മാത്രമായി കണക്കാക്കരുത്. ഒരുഭാഗം മസ്തകിലെ വസ്തുമായി പങ്കുവെക്കുന്നതും, മഡ്റാറുഭാഗം അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീക്കിവെക്കുന്നതും, വേറൊരുഭാഗം സമൂഹത്തിലെ കേഷമന്ത്രിനായി ചിലവഴിക്കുന്നതും, ഒരു ഭാഗം മതപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കും ഗുരുക്കിമാറുടെ കേഷമന്ത്രിനായും മാറ്റിവെക്കണം.

ഒരുവൻ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഒരു കാര്യം ഓർക്കണം. ഈ ലോകത്തിൽ എന്നും തന്നെ കർക്കാർമ്മായി “എണ്ണത്” എന്നുപറയുവാൻ യോഗ്യമല്ല.

എന്തെങ്കിലും ഒരുവുകർഷ്ണിയിലേക്ക് വരുകയാണെങ്കിൽ അത് ചില കാരണങ്ങളുടെയും പസ്തകളുടെയും തുലനികരണത്തിലേയും സമീകരണത്തിലേയും ഫലമാണ്; അതിനാൽ അവ താർക്കാലികമായി സ്വക്ഷിക്കുവാൻ ഒരുവന്വുകാശമുള്ള, മാത്രമല്ല, അത്രക്കും സ്വത്തും പണവും ദർക്കല്ലും ഒരുവക്കീ പുഞ്ചപരമായ സ്വവന്തിനും അനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കുമായി ചിലവഴിക്കരുത്.

7. ഉദയന റാജാവിന്റെ റാജ്ഞി ബുദ്ധമിഷ്യനായ ആനന്ദകൾ അണ്ടുവെച്ചു വരുമ്പണ്ഡി നല്കിയപ്പോൾ ആനന്ദ അത് വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു.

റാജാവ് ഈ വിവരമറിയുകയും ആനന്ദയുടെ വിശ്വസ്തയിൽ സംശയാലുവാക്കുകയും, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ആനന്ദയുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുകയും ആ അണ്ടുവെച്ചു വരുമ്പണ്ഡി എന്നിനു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യു.

ആനന്ദ അഞ്ചിനു മറുപടിയായി ഇണ്ടനെ പറഞ്ഞു: “രാജാവേ! നമ്മുടെ പല സഹോദരന്മാരും കിടിപ്പിരിണ്ട വസ്ത്രങ്ങളുമായാണ് ജീവിക്കുന്നത്; ആ സഹോദരന്മാർക്കായി ഈ വസ്ത്രങ്ങൾ തൊൻ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ പോകുകയാണ്.”

“നിങ്ങൾ ഈ പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾക്കാണ് എന്തുചെയ്യും?”
 “ഞങ്ങൾ അവക്കാണ് മെത്തകൾക്ക് ഉറകർ തയ്ക്കും.”
 “നിങ്ങൾ ഈ മെത്ത ഉറകൾക്കാണ് എന്തുചെയ്യും?”
 “ഞങ്ങൾ തലയിണായുറകൾ ഉണ്ടാക്കും.”
 “നിങ്ങൾ പഴയ തലയിണായുറകൾക്കാണ് എന്തുചെയ്യും?”
 “ഞങ്ങൾ അവയിൽ നിന്ന് പരവതാനികളുണ്ടാക്കും.”
 “നിങ്ങൾ ഈ പഴയ പരവതാനികൾ കൊണ്ട് എന്തുണ്ടാക്കും?”
 “ഞങ്ങൾ അവ കാല്പന്തുക്കുവാനുപയോഗിക്കും.”
 “നിങ്ങൾ ഈ പഴയ കാല്പന്തുക്കുവാനുപയോഗിക്കും?”
 “ഞങ്ങൾ അവ തന്റെ തുടക്കുവാനുപയോഗിക്കും.”
 “നിങ്ങൾ ഈ പഴയ തുടപ്പകളെ എന്തുചെയ്യും?”
 “രാജാവേ! ഞങ്ങൾ അവയെ ചെറിയ കഷ്ണങ്ങളായി കീറി മണ്ണമായി കൂഴച്ച് വിടുകളുടെ ഭിന്നി മെഴുകുവാനുപയോഗിക്കും.”

ഞങ്ങളെ എൽപ്പിച്ച് എല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും വളരെ ശ്രദ്ധയോടും സൃഷ്ടിയോടും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ അവ “ഞങ്ങളുടെ” അല്ല, പക്ഷേ അവയെ താൽക്കാലികമായി ഞങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ എൽപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യിക്കൂളിൽ.

8. ഭാര്യാഭർത്താക്കമ്മാരുടെ ബന്ധം ഉണ്ടാകിയിരിക്കുന്നത് അവരുടെ സൃഷ്ടിയോടും മാത്രമല്ല. രണ്ടു മനുഷ്യരിംഡൽ ഒരു ഭവനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെന്നതിലുപരിയായി ആ ബന്ധത്തിന് ഒരു ആന്തരികമായ അർത്ഥതലമുണ്ട്. ഭാര്യയും ഭർത്താവും അവരുടെ ആന്തരികമായ മുൻ്നത്തുക്കവും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി, അതിൽ നിന്ന് മരുള്ളവരെ ബന്ധേംപരേശങ്ങളുടെ പാതയിൽ നയിക്കുവാൻ സഹായിക്കണം.

“ആദർശ ദാന്തികൾ” എന്നിയപ്പട്ടിരുന്ന ഒരു വ്യാദിദാനതികൾ അകിൽ ശ്രീബുദ്ധമനസ്സിലെ കാണുകയും തങ്ങളുടെ രാബശ്യം ഉണ്ടത്തിക്കൂടുകയും ചെയ്യു: “പ്രഭോ! ഞങ്ങൾ ചെറുപ്പം മുതലിയുകയും അതിനുശേഷം കല്പാണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യു നാളിനുവരെ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അസംസ്കൃതിയോ

കലാമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തന്നെൽക്ക് അടുത്ത ജന്മത്തിലും
ഭാര്യാദിത്വാക്കണ്ണായി ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?”

ശ്രീബുദ്ധൻ അവർക്ക് ഈ സാരോപദേശം നല്കി: “ നിങ്ങൾ ശരിക്കും
യാമാർത്ഥ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപദേശണങ്ങളുടെ
പൊരുൾ ഒരുപോലെ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഒരുപോലെ
ദാനയർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും ഒരേതന്ത്രിലൂളും അണാനും നേടുകയും
ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴെന്തെപ്പോലെ ഒരേ മാനസികാവസ്ഥ
അടുത്ത ജന്മത്തിലുമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യോ.”

9. അണാന്ത്രികലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്റ്റീപുരുഷ വ്യത്യാസമില്ല. ഒരു ശ്രീ
അണാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നിർവ്വാണം സാധിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും
ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ അവർ സത്യത്തിൽ പാതയിൽ
വിജയിച്ച് ഒരു ധീരയന്നറിയപ്പെടു.

അയോദ്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന പ്രസേനജിത് രാജാവിൽ പുതിയായ
മഹിക്കയെന്ന യുവതി അണ്ഡനെന്നെയാണു ധീരവനിതയായിരുന്നു. അവർക്ക്
അനുഗ്രഹിതമായ ബുദ്ധവചനങ്ങളിൽ അസാധാരണമായ
വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ബുദ്ധസാമീപ്യത്തിൽ എത്തുകയും
താഴെപ്പറയുന്ന റിതിയിൽ പത്രം ശപമണ്ഡൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യും:

“ പ്രദേഹ! ഞാൻ അണാനും സിദ്ധിക്കുന്നതുവരെ ഒരിക്കലും
വിവ്രാപദേശങ്ങളെ തന്മിക്കുകയില്ല; ഒരിക്കലും എന്നെന്നക്കാർ
പ്രായമുള്ളവരോട് ഓഷ്ഠിഭാവത്തോടെ പെരുമാറുകയില്ല. അതുപോലെ
ഞാനാരോടും ഓഷ്ഠിപ്പെടുകയില്ല.”

“ ഞാൻ ആരോടും അസുയപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആരുടെയെങ്കിലും
ഉയർച്ചകളേക്ക് ലൗഡിഷ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ല; ഞാൻ സ്വന്തത്തിൽ കാര്യത്തിലോ
അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം കാര്യത്തിലോ സ്വാർത്ഥത കാണിക്കുകയില്ല; ഞാൻ പാവഞ്ഞലേ
എന്തെങ്കിൽ കൈയ്ക്കിലൂളും പണ്ഡകൾക്കൊണ്ട് സന്ദേശപ്പെടുത്തുവാനും അവയെ
എഴുവാപിക്കും തുല്യമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുവാനും ആശിക്കും.”

“ ഞാൻ എല്ലാമനുഷ്യരെയും വിനയഭാവത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും,
അവർക്ക് വേണ്ടതുചെയ്യു കൊടുക്കുകയും, കരുണയോടെ സംസാരിക്കുകയും,

എൻ്റെ സംകരണങ്ങൾ കാര്യമാക്കാതെ അവർക്ക് ആവശ്യമായി സംകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കും, മാത്രമല്ല അക്കാദ്യങ്ങൾ യാതനാരൂപിയ വ്യത്യാസങ്ങളും നോക്കാതെ ത്രജ്യമായി എഴുവപ്പേക്കും ഒരുപോലെ ചെയ്യുകൊടുക്കും.”

“ ഞാൻ ആരക്കെയകിലും എക്കാനത്തെയോ, തനവായിലോ, രോഗങ്ങളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായോ കൂടാതെ അല്ലെങ്കിൽ എത്തെങ്കിലും വിയന്തിൽ ദുഃഖിക്കുന്നതായോ കണ്ണാൽ, അപക്കാധാരമായ കാര്യകാരണങ്ങൾ വിവരിക്കുക വഴി, ഞാനവാരു ആ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ച് സന്തോഷം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും ശ്രമിക്കും.”

“ ആരക്കെയകിലും ജീവന്മുള്ള മുഖ്യങ്ങളും പിടിക്കുകയോ അവയെ ഉപദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയോട് കൂടുമായി പെറുമാറുന്നതോ തുടങ്ങിയ ധർമ്മത്തിന് നിരക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതോ കാണാൽ, അവർ ശ്രിക്ഷാർഹരാണങ്കിൽ ഞാനവാരു ശ്രിക്ഷിക്കു, അവർ ഉപദേശം കൊണ്ട് നേരയാക്കുമെങ്കിൽ അണ്ണനെ ചെയ്യും, അതിനുശേഷം എന്നാലാവുന്നവിധത്തിൽ അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തിന് പരിഹാരം കണ്ണുപിടിച്ച് നിവിർത്തിക്കിയ്ക്കും.”

“ ഞാനൊൻകിലും ശരിയായ ഉപദേശങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളാതിരിക്കുകയില്ല, എന്നെന്നനാൽ ഒരുവൻ സന്തോഷം ലംഘിക്കുകയോ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നോൾ അവൻ വളരെ വേഗം എഴുയിട്ടിലും ഒരുപോലെ നിലനിർക്കുന്ന സന്തുതിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും നിർവ്വാനത്തിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞീൻ എന്തിനേരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.”

അതിനുശേഷം അവർ താഴെപ്പറയുന്നവിധത്തിൽ പാവങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായിട്ട് മുന്ന് ആഗ്രഹങ്ങൾ കൂടി പ്രകടിപ്പിച്ചു; “ ആദ്യമായി, ഞാൻ എഴുവപ്പേരും സമാധാനിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. ഞാൻ ഇനി എത്ര ജന്മം എടുത്താലും ആജീവിതങ്ങളിലെല്ലാം നന്ദയുടെ ആധാരം സാരോപദേശങ്ങളും പ്രജനയുമായിരിക്കും.”

“ രണ്ടാമതായി, ഞാൻ സാരോപദേശങ്ങളും പ്രജനയും നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിശുമമില്ലാതെ എഴുവപ്പേരും നന്ദയുടെ മാർഗ്ഗം പരിപ്പിക്കും.”

“ മുന്നാമത്തായി, ഞാൻ സന്ത്രോപദേശങ്ങൾ എത്തുവിധനതിലും സംരക്ഷിക്കും അതുമത്തിൽ എൻ്റെ ജീവനോ ശരിരമോ വസ്തുവക്കളോ നഷ്ടമാകുമെങ്കിൽ പോലും ഞാനാ ശ്രമത്തിൽ നിന്ന് പിന്നാറുകയില്ല.”

കൂടുംബജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മൂലമെന്നത് പരസ്യം ഒരോരുത്തരും മറ്റൊരുവരും നിർവ്വാണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപാസാധിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. ഒരു പ്രീക്ക് നിർവ്വാണം സാധ്യമാക്കുന്നതിൽ താല്പര്യവും അതിനായി ശ്രമിക്കുവാൻ മല്ലിക്കയേപ്പാലെ മാനനിക്കമായ ഒരുക്കവും പ്രയതിം ചെയ്യുവാനുള്ള അതിയായ താല്പര്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് അണാനും നിവിക്കുവാനും നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുവാനും സാധിക്കും.

വ്യുദമരാജ്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണം

|
സഹാദര സംഘത്തിന്റെ ഒന്നാരുമ

1. ഒരു മരുപദ്ധതിയോൾ പല ജീവജാലങ്ങൾ കൂടിരുക്കുന്ന് കാഴ്ചയില്ലാതെ അഞ്ചേബ്രൂമിഡേബ്രൂമലഞ്ചുതിരിയുന്നതിനെപ്പറ്റി കൊലോച്ചിട്ടും നോക്കു.

സാധാരണയായി അവ ദേചകിത്തരും അന്വേംഗ്യം തിരിച്ചറിയാതെ ഹാതിയുടെ ഇരുട്ടിൽ ഓടി നടക്കുകയും ചെയ്യും, അവിടെ എക്കാന്തയും ഇടക്കിടെ അവിചാരിതമായി എറുമുട്ടലുകളുമുണ്ടാകും. ഇരുട്ടിലലയുന്ന ഈ കാര്യം ധമാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഭാരുണ്മായ കാരുമാണ്.

ആ സമയത്ത് ഒരു മുതിർന്ന വ്യക്തി ഒരു വെളിച്ചവുമായി അവിഭേദങ്കൾ വരുന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കുക, അപേംഡി അവിടു പ്രകാശഭർത്താകുകയും ഇരുട്ടിൽ മരണത്തിനുന്നതെല്ലാം വ്യക്തമായി കാണുവാനും സാധിക്കും.

ഇരുട്ടിൽ എക്കാന്തമായി ജീവിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങൾ വലിയ അശ്വാസനങ്ങളുടെ പരസ്പരം അഞ്ചേബ്രൂമിഡേബ്രൂമലും നോക്കുകയും അവ സന്തോഷത്തോടെ തണ്ടലുടെ സാഹചര്യം പക്ഷുവെക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇവിടെ വിവരിച്ച മരുപദ്ധതിമെന്നത് ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യജീവിതവും അജന്തയാകുന്ന അന്യതയയിൽ അത് അലയുംപോഴുള്ള അവസ്ഥയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആരുടെ മനസ്സിലാണോ പ്രജനയും അഞ്ചാനവുമില്ലാത്തത് അവർ ഭയചക്രിതരായി എക്കാക്കികളായി അന്യരാപ്പാലെ അലങ്കൃതിരിയുന്നു. അവർ എക്കാക്കികളായി ജനിക്കുകയും എക്കാക്കികളായി മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ അയൽവാനികളുമായി രഹമയില്ലെന്ന സഹവർത്തിത്തിലും സമാധാനമായി ജീവിക്കുവാൻ സംഭിക്കുകയില്ല, അഞ്ചെന്ന അവർ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുവരും പ്രകൃത്യാ ഭയം അടിസ്ഥാനമായകളുള്ളവരുമായിത്തിരുന്നു.

വൈളിച്ചവുമായി വരുന്ന മുതിർന്നവ്യക്തിയെന്നത് മനുഷ്യരുപം എടുത്തിട്ടുള്ള ബുദ്ധനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജനയും കാരുണ്യവും ഈ ലോകത്തിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

അത് പ്രകാശത്തിന്റെ ജ്യോതിസ്ഥിൽ മനുഷ്യർ അവരേയും അവർക്കു പൂർണ്ണമുള്ള മർദ്ദത്തുവരേയും കാണുകയും, മനുഷ്യരുമായി നല്ല ബന്ധത്തിൽ ഏറ്റവുംപൂർണ്ണതിനും സഹദൃംഖം പങ്കിട്ടുന്നതിനും അതുപകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിനാല്ലൂകൾ സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർക്ക് കാരുണ്യവും സഹതാപവും ധാരാളമുണ്ടാക്കുന്നതുവരെ, അത് അവർ തമിലുള്ള നല്ലബന്ധത്തിന് നാട്ടിയാകുന്നില്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥ സമൂഹമെന്നാൽ പ്രജനയും വിശ്വാസവും പ്രകാശിക്കുന്നതായിരിക്കണം, അത് മനുഷ്യരിൽ വികാരങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവിടെ മനുഷ്യർ അനേകാനും വിശ്വസിക്കുകയും ഒന്നൊരുമയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും.

യധാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നൊരുമയും പരസ്യര വിശ്വാസവുമാണ് ഒരു നല്ല സമൂഹത്തിന്റെയോ സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ അടിത്തര.

2. മുന്നുവിധം സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്: ആദ്യമായി അധികാരത്തെ, സന്പത്തിനെ അല്ലെങ്കിൽ നേതാക്കന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളവ.

ഞഭാമതായി, അംഗങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തെ ആസ്ഥാനമാക്കി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവ. അവയുടെ നിലവനിൽപ്പിന്റെ ആധാരം അംഗങ്ങളുടെ താല്പര്യം

ബുദ്ധരാജുനിൻ്റെ നിർമ്മാണം

നിലനിൽക്കുന്നതുവരെ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു. അനാവസ്യമായി അംഗങ്ങൾ തമിൽ കലപിക്കരുത്, കലഹം അവയെ നശിപ്പിക്കു.

മുന്നമതായുള്ളവ എത്തെങ്കിലും നല്ല ഉപദേശങ്ങളെ
ആധാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ്. ആ ഉപദേശങ്ങൾ അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ
അച്ചുതണ്ണകളായി വർത്തിക്കുന്നു ഒന്നൊരു അവയുടെ
ജീവാത്മാപാഠിനിക്കു.

തീർച്ചയായും മുന്നാമത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അവസാനം വിവരിച്ച
സ്ഥാപനമാണ് നിരന്തരമായി നിലനിൽക്കുന്നത്, അവിടെ അംഗങ്ങൾ
ക്രൈസ്തവത്തെ പിന്തുടർന്ന് ജീവിക്കുകയും ആ ചെത്തന്തിനിൽ നിന്നും
ഒന്നൊരുമയിൽ നിന്നും നമ ഉറുത്തിരിഞ്ഞുവരുകയും ചെയ്യും. അത്തരം
സ്ഥാപനങ്ങൾ കാലത്തെ അതിജീവിച്ച് നിലനിൽക്കുകയും ഒന്നൊരുമയും
സന്തുഷ്ടിയും സന്തോഷവും നിഃഭകാലം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈതാനമെന്നത് ഒരു മദയിൽനിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന നദിയോട് ഉപമിക്കാം.
മഴ മലനിരകളിൽ വർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെറിയ ചെറിയ അസുവികളായി
ഉത്തഭിക്കുകയും, അവയുടുമ്പിന് ചെറിയ കൈവചികളായി മാറി ഒരു
നടയാളകുകയും അണ്ണനെ ഒരു നദിയുടെ രൂപത്തിൽ ദൃഢി അവസാനം വലിയ
ഒരു സാഹസരത്തിൽ ചെന്ന് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാരോപദേശങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിൻ്റെ ഇടയിൽ ഒരുപോലെ യാതൊരു
വ്യവസ്ഥയും സാഹചര്യങ്ങൾവുമില്ലാതെ എത്തിച്ചേരും. ആർ അവയെ
സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവർ ചെറിയ കൂട്ടങ്ങളായി മാറുകയും, തുടർന്ന്
സ്ഥാപനങ്ങളായും പിന്നീട് സമൂഹങ്ങളായും അവസാനം നിർവ്വാണമാകുന്ന
മഹാസാഹസരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും.

ആ അംഗങ്ങളുടെ മനസ്സ് പാലും വെള്ളിവുംപോലെ
സർവ്വസാധാരണമായി ക്രതുചേരുകയും അണ്ണനെ അവൻ ഒരു
മഹാസ്ഥാപനമായി ചേർന്ന് സാഹോദര്യത്തിൻ്റെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി തിരുക്കയും
ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിച്ചപോലെ യമാർത്ഥവും സത്യവുമായ
ഉപദേശങ്ങളാണ് ഒരു ഉത്തമസ്ഥാപനത്തിന് നിലനില്ക്കുവാനായുള്ള

ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്തിലെ നിർമ്മാണം

അടക്കമാന അതാണ് മനസ്സുംകൊണ്ടുള്ള പ്രകാരവും, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അങ്ങോളുമിൽനിന്നും പങ്കുവെക്കുന്നതിനും, സംശയങ്ങളും അവിശ്വാസങ്ങളും മാറ്റുന്നതിനും അത് വളരെ ഉപകരിക്കും.

ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം അനുഭവമാക്കിയുള്ള ഉന്നമമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം വിശ്വാസികളുടെയും ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം സഹാദര സംഘം.

അവൻ ആ സാരോപദേശങ്ങളിൽ വിശ്വാസിക്കുകയും അവരുടെ മനസ്സുകളെ അതിനുസരിച്ചായി ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. തത്ത്വത്തിൽ സംഘം എഴിാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് എന്നാൽ ഒരേ മതവിശ്വാസമുള്ളവരാണ് അതിലെ അംഗങ്ങൾ.

3. ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു- ഒരു പിഭാഗം സാധാരണ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരും, മറ്റൊരുവർ ഗുരുക്കമാർക്കായി വേണ്ട സഹായങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. അതുകൊം സഹായങ്ങൾ ക്ഷേഷണമായും വലുതുള്ളായും മറ്റും നല്കുന്നപട്ടം. അവൻ എഴിാവരും ചേർന്ന് ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം പ്രചാരം നടത്തുന്നു.

തുടർന്ന് സംഘത്വത്വിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർണ്ണികർക്കുന്നതിന് അംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണ യോജിപ്പും മറ്റും ഉണ്ടാക്കി തീർക്കണം. ഗുരുക്കമാർക്കായി അംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും, അംഗങ്ങൾ ഗുരുക്കമായാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം, അങ്ങനെ അവൻ അവർക്കിടയിൽ പൂർണ്ണ യോജിപ്പി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം.

ബുദ്ധിമുഖ്യത്വത്വം അംഗങ്ങൾ പരസ്യരം സ്ഥാപിത്തോടും സഹതാപത്തോടുംകൂടി സഹവർത്തിക്കണം. അവൻ സംഘമായി ജീവിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷവും സമാധാനവും കണ്ണുപിടിക്കണം അങ്ങനെ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തോടെ ജീവിക്കുവാൻ ശീലിക്കണം.

4. ശ്രദ്ധയാളമായ അരു കാര്യങ്ങൾ ഒരു സംഘത്തിനെ ഒന്നായുമായി ലൈറ്റ് കൂലിനും കൂടിയ സഹവർത്തിത്വത്തിലേയും നയിക്കും. അവ ഇപ്പോൾ സംസാരത്തിലുള്ള അന്തര്മാർത്ഥത, കർമ്മത്തിൽ സമർപ്പണം സന്നദ്ധതയും കാര്യാനുഭൂതി, അന്തര്മാർത്ഥമായ അലിവ്, ഭോഗവസ്തുകളുടെ തുല്യമായ വിഭജനവും ഉപയോഗവും, വിശുദ്ധാദർശനങ്ങളും അന്തര്മാർത്ഥമായ പിൻതുടരൽ, എല്ലാവരും ശരിയായ വീക്ഷണം ആർജ്ജിക്കൽ തുടങ്ങിയവയാണ്.

ഇവയിൽ അരാമത്തെത്തും അവസാനത്തെത്തുമായ “എല്ലാവരും ശരിയായ വീക്ഷണം ആർജ്ജിക്കുക” എന്നതാണ് എന്നവും പ്രധാന ഘടകം. ഇതിനെ ചുമ്പിപ്പുറിയാണ് മറ്റ് അഞ്ച് കാര്യങ്ങളും നടക്കുന്നത്. അതുപോലെ സംഘങ്ങൾ അപവും ശ്രമം വിജയകരമായി ഫലവന്നതാക്കണമെങ്കിൽ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള എഴു നിയമങ്ങൾ ശ്രമിക്കണം. ആലുത്തേര് കൂട്ടത്തെ സംഖ്യാിക്കുന്നതാണ്:

- (1) എല്ലാ അംഗങ്ങളും തുടർച്ചയായി മുറയ്ക്ക് ഓന്നിച്ചുകൂടുകയും സാരോപരേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.
- (2) അവർ അതിരുകളില്ലാതെ പരസ്യരം ഇടപടികൂകയും പരസ്യരം ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം.
- (3) അവർ ഉപദേശങ്ങളെ മതിക്കുകയും നിയമങ്ങളെയും ക്രമങ്ങളെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അവരെ മാറ്റാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.
- (4) മുതിർന്നവരും ചെറുപ്പക്കാരും അഞ്ചാട്ടുമിഞ്ചാട്ടും പരസ്യരം ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യണം.
- (5) അവർ അന്തര്മാർത്ഥതയും അർപ്പണങ്ങാഡായവും അടിസ്ഥാന മുല്യങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

(6) அவர் ஈானமாய மூலத்திலுள்ள அவருடை மாண்புக்களை ஶுபிபீப்புட்டினளை, எடுப்பான் அதன் அத்திரங்க ஸாக்ரஸ்தி மனுக்குவர்கள் கொடுத்திடுவேளன் என்று உபயோகிக்கான்.

(7) அவர் ஏழூ அத்திக்காரையூ யேஷுவிக்களை, அதிபிக்கலை ஸாஹூபுரிவூ பரிசுரிக்களை, ஹோயிக்கலை தயாபுரிவூ ஶுஞ்சிக்களை. ஹூ நியமனங்களை குறுமாபுரிவூ பிஸ்துட்டியூ ஸாலன்திரி ஓரிக்கலை மாணிக்கூக்கிழில்.

உள்ளாமதாயிருக்கிப்பறமாயி ஒரோருத்தரம்: (1) ஏழூபாறூ மூடியஸுபியூக்குவரூ அயிக்காமாயி கூநூ அத்திரிக்காத்திப்புமாயிரிக்களை; (2) ஸம்பூளைவோயா நிலநிர்த்துக்கூயூ அத்துாற்றமா சீவாக்கூக்கூயூ செய்கின்; (3) ஈானலீலாயிரிக்கூக்கூயூ ஈாங்கு உபேக்கிக்கூக்கூயூ செய்கின்; (4) நிழல்புத்த பாலிக்கூக்கூயூ அநாவாசூ சீவாக்கூக்கூயூ செய்கின்; (5) சுக்கூலை அத்திரிக்கூக்கூயூ எடுப்பான் அதிர்க்கிமப்பூட்டாதிரிக்கூவான் குமிக்கூக்கூயூ செய்கின்; (6) ஸம்சித்ததயூக்கு மாண்ஸிக்காவப்பு கைவரிக்கூக்கூயூ மந்துப்பேசேண்டுவர்கள் பின்னாலை போகாதிரிக்கூக்கூயூ செய்கின்; (7) வெங்கின் ஜீவிதத்தில் மிதிதும் பாலிக்கூக்கூக்கூயூ கூட்டந்தியவயாள்.

ஸாலன்திலை அங்களைச் ஹூ நியமனத்தில் குமத்தின் பிஸ்துட்டியூக்கூக்கூயாளைகினி, அது ஸாலங் ஓரிக்கலை மாணிக்கூக்கிழில்.

5. முக்கிணில் விவரித்துபோலை ஒரு ஸாலங் ஏடுபோரூ கூடுதல்மயூ ஸுரமமாய ஸஹவர்த்தித்துவூ நிலநிர்த்துபான் குமிக்களை, அதாயிரிக்களை அதிர்க்கிமான தத்துவூ. அதிர்க்கான் ஸஹவர்த்தித்து அத்திரிக்காத்த ஒருவனை ஸஹாத்திரஸாலன்திலை அங்கமாயி கள்க்காக்கூவான் ஸாயிக்கூக்கூயில். ஏழூபு அங்களைக்கு அதிர்ப்பாயவுத்துரைஸன்தீ உள்ளாகாதிரிக்கூவான் குமிக்களை. அதிர்ப்பாயவுத்துரைஸன்தீ அவரே வேரத்தினீர் பூரிக்கூவான் குமிக்களை, அதிர்ப்பாயவுத்துரைஸன்தீ ஒரு ஸாலன்தினை வழிரை வேரா நிறுப்பிக்கூயு.

குத்தகைகள் குத்தங்கைள் மாநுவான் ஸாயிக்கூக்கூயில்; அத்துபோலை பராதிக்கர் கூடுதல்தீ பராதிக்கர்கைள் மாநுவான் ஸாயிக்கில்; பராதிக்கலை பூரிக்கூக்கூயானதினூலை ஏதுபூ நல்லமல்லில் அவரைய மக்களுடைன.

6. ഒരിക്കൽ കലമിൽ എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു, അത് രാജാവിന്റെ രാജ്യം യുദ്ധത്തിലെപ്പറ്റായ അയയ്ക്കിരാജ്യത്തിലെ രാജാവ്, ഭേദമാറ്റം ആകുമിച്ച് കീഴ്പ്പെടുത്തി. രാജാവ് കലമിൽക്കു് തന്റെ ഭാഗ്യത്തെക്കുറഞ്ഞും കൊണ്ട് കുറച്ചുകാലം ഉളിച്ച് താമസിക്കുവാൻ സാധിച്ചുകൂടില്ലോ, അയാൾ വളരെപ്പെട്ടുന്ന് ശത്രുവെന്നുത്തിന്റെ പിടിയിലായി, പക്ഷെ ഭാഗ്യവരാൻ അയാളുടെ പുതരി രക്ഷപെട്ടു.

രാജകുമാരൻ പിതാവിനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടില്ലോ പരാജയപെട്ടു. രാജാവിനെ തുക്കിക്കലാലുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ദിവസം രാജകുമാരൻ വേഷപ്പെട്ടുനന്നായി കൊലന്തിർപ്പുഹിക്കുന്നിടൽ എന്നതിന്റെരുകയും, അവിടെ നന്നാം ചെയ്യാനാവാതെ അവന് തന്റെ പിതാവിനെ ദാരുണമായി വധിക്കുന്ന ദൃശ്യം കാണുകയെന്ന സംഭവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

മകനെ ദൂരത്തിൽ കണ്ട പിതാവ് അവനോട് ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ സ്വന്നതമെന്ന തിരിയിൽ ഇങ്ങനെ ഉറുപിട്ടു, “അധികം നേരം തിരയാതിരിക്കുക; ധ്യതിയിൽ നന്നാം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, വൈവരാഗ്രവും ദേഹ്യവും അതുമരക്കുന്നതുവഴിമാത്രമെ ശാന്തപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.”

അ സംഭവത്തിനുശേഷം രാജകുമാരൻ പ്രതികാരത്തിനെപ്പറ്റി വളരെക്കാലം ആലോച്ചിക്കുകയും, ഒരു ഭൂത്യന്റെ വേഷത്തിൽ രാജാവ് ഭേദമാറ്റം കൊട്ടാരത്തിൽ കയറിക്കുടുകയും രാജാവിന്റെ വിശ്വാസം സന്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം രാജാവ് നായാട്ടിനുപോകുന്ന തകം നോക്കി കുമാരൻ പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂത്യനായി വേഷപ്പെട്ടുനന്നായ കുമാരൻ ഭേദമാറ്റം രാജാവിനെ കുറഞ്ഞുപെട്ടു സ്ഥലത്തെല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. യാത്രയിൽ കഫിനിതനായ രാജാവ് കുമാരൻറെ മടിയിൽ തലവെച്ച് അല്ലോ വിശ്രമിച്ചു. രാജാവ് കുമാരൻറെ കൈയ്യിൽ പൂർണ്ണമായും അക്കപ്പെട്ടു.

குமாரன் ராஜாவிடே கடுநிலின் தலை கந்திவெப்புவெகிலும்
ஏற்கெனக்கிலும் செய்யுவான் கூர்த்து மகிழ்ச். பிதாவிடே அவஸாந
நிமிஷத்திலே வாக்குகள் குமாரன் மன்னில் முசனி, அவன் வீளெழு
ராஜாவிளை வயிக்குவான் ஞாமித்துகிலும் அதை செய்யுவான் ஸாயிக்காதை
பிஸ்வாணி. உரக்கனில் நின் பெட்டுநூளைள்ள ராஜாவே தான் ஸ்பித்தில்
கலமிதி ராஜாவிடே மகன் தனை வயிக்குவான் ஞாமிக்குநாதாயிக்களெழுவென்
பரள்ளது.

பெட்டு தலை வால் சபுஶ்ரிக்கொல்க் குமாரன் தான் கலமிதி
ராஜாவிடே பூதெநாளைன் ப்ரஸ்வாவிட்சு ஏற்றுக் கூடுதல் தலை

பிதாவிடே ஓருவளமாய ஹத்யக் ப்ரதிகாரம் செய்யுவானுடை அவஸரம்
லாலித்திரிக்குநாவென் பரள்ளத் துங்கோளிட்சு ஏற்றுக் கூடுதல் வெமாத்தை
வயிக்குவான் ஸாயிக்காதை தலை வால் தாஷயிட்சு ராஜாவிடே முள்பிள்
முக்குக்குத்தினின்பு.

ராஜாவே குமாரன் கம ஹுவிக்குக்கயும் ப்ரதேகி ட்சு குமாரன்
பிதாவிடே அவஸாந வசநன்கள் கேட்கின்ற நின் வழகை தலைநாயி குமாரன்
மாஸ் நல்குக்கயும் செய்யு தலை கூரதயில் பஶுநாதவிக்குக்கயும் குமாரன்
பிதாவிடே விஶால சினதில் துங்காஷ்டாக்குக்கயும் செய்யு வெமாத்தை
ராஜாவே அது ராஜை குமாரன் திரிட்சு நல்கி ரளெராஜைஞ்சும் தமில் ஸாமாரம்
உறவிக்குக்கயும் செய்யு.

மறிக்குநாதினுழுப் கலமிதி ராஜாவே பரள்வைக்குக்கலை அல்லது
“அயிகங் நாஸ் திரியாதிரிக்குக” ஏற்றால் ப்ரதிகாரத்தின் அயிகங்நாஸ்
கொள்கூட நக்காதிரிக்குக்கயெந்தான்; “யுதியில் ணங்கு
ப்ரவர்த்திக்காதிரிக்குக” ஏற்றால் ஸுமார் வெயல் பெட்டு முளிட்சு
மாட்டுதெந்தான்.

வெவராய்வும் ஜேஷ்வும் கூடுதல் வெவராய்வும் கொள்க
மாட்டியெட்குக்குவான் ஸாயிக்குக்கயில்லை. அதை மறக்குநாதுவழிமாத்தை
மாட்டியெட்குக்குவான் ஸயிக்கு.

സ്വീകരിച്ചതുടർന്ന് സഹായിക്കാനുള്ള സഹായം സംഘടിപ്പിച്ചു
അടിസ്ഥാനം, അതിനാൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റി
അനുഭബനം ശുഭവാൻ ശ്രമിക്കണം.

സംഘാംഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല സാധാരണ മനുഷ്യരും ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റി
ഗുണപാഠം ഉൾക്കൊള്ളുകയും അത് തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ
പ്രാബൾത്തികമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

॥ ബുദ്ധരാജ്യം

1. ഇവിടെ വിവരിച്ചതുപോലെ ഒരു സഹായരംഗം
ബുദ്ധമാപദേശങ്ങളുടെ പ്രചാരണം മരകാൽിക്കുകയും, അതിനെ
അടിസ്ഥാനപ്പട്ടണി ജീവിതം കൈചീപ്പടക്കുന്ന കാര്യം
അവഗണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആ സംഘം സ്വീകരിയിൽ
വളരുകയും അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതിന്റെ അർത്ഥം വളരെയധികമാളുകൾ അണ്ണാന്നത്തിന്റെയും
നിർവ്വാണത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുമെന്നതും, തിമയുടെ പ്രതീകങ്ങളായ
അത്യാഗ്രഹം, അഹാന, വിധ്യാശിത്തരം അവയുടെ അനന്തഹമ്മതങ്ങളായ
അജഞ്ചാനം, തൃഷ്ണാ തുടങ്ങിയവ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞാട്ടുകയും,
പ്രജന, പ്രകാശം, വിശ്വാസം, സന്നോധം തുടങ്ങിയവ
പുനഃനധികാരപ്പട്ടുകയും ചെയ്യും.

സാത്താൻറെ രാജ്യത്തിൽ നിരന്തര നിർക്കുന്നത്, അത്യാഗ്രഹം, ഇരുട്ട്, കലഹം, മത്സരം, രക്തച്ചൂറിച്ചിൽ, വഴക്ക് അതിനെല്ലാം ആധാരവികാരങ്ങളായ അസൃത, തഹംതിരിപ്പ്, വൈവരശ്വരം, ചതി, അർത്ഥമിപ്പാത്ത സംസാരം, പീഡനം, ജാലവിഭ്രം തുടങ്ങിയവയാണ്.

ആ സാത്താൻറെ രാജ്യത്തിൽ പ്രജനയുടെ പ്രകാശവും, കാരുണ്യത്തിന്റെ മായും വീഴുകയാണെങ്കിൽ, അവിടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിന്ത മുളപൊട്ടി പള്ളുവാൻ തുടങ്ങുകയും സന്ദേശമാക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ അതിന്റെ പാസനയും ശോഭയും പരത്യുപാനും തുടങ്ങും. അങ്ങനെ സാത്താൻ അശുദ്ധമായ രാജ്യം ബുദ്ധൻറെ വിശ്വാസ രാജ്യമായി മാറും.

ഒരു ഇളം കൂളിൻക്കാട്ടും ഒരു മരച്ചിപ്പയിൽ വിരിഞ്ഞുവരുന്ന പുഷ്പങ്ങളും പസന്നം വരുന്നതിനെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരുവൻ നിർമ്മാണം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ചുറ്റുമല്ലെ പുല്ലുകളും, മരങ്ങളും, മലകളും, നാടികളും അങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ ഭൗമസ്തുളികളും ഒരു പുതിയ ജീവനാർജിച്ച് പ്രസരിക്കും.

രഘുവൻ അവൻ്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ്റെ ചുരുപാടുകളും ശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നു.

2. സത്യമായ ഉപരേശം നിലനിർക്കുന്ന നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏല്ലാമനുഷ്യരുടെ മനസ്സും ശുദ്ധവും ശാന്തവുമായിരിക്കും. തീർച്ചയായും ബുദ്ധൻറെ കാരുണ്യം ഏല്ലാമനുഷ്യരേയും പുത്രാസനങ്ങളില്ലാതെ സഹായിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുക്കൽപ്പാം എല്ലാ അശുദ്ധതകളെയും മനസ്സിൽ നിന്ന് മാന്ത്രികമായി നീക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

ഒരു ശുദ്ധമായ മനസ്സ് ആദ്യമല്ലെ മനസ്സായിത്തീരുന്നു, ആരുമാർഭ്രങ്ങളുടെ വിളനിലമായ മനസ്സ്, ഭാനം ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധമായ മനസ്സ്, ഉത്തമ ആശയങ്ങളെ സുക്ഷിക്കുവാൻ കൈപ്പെട്ടുള്ള മനസ്സ്, തന്റെകമല്ലെ മനസ്സ്, നിശ്ചയ ഭാർഥയുമല്ലെ മനസ്സ്, ശാന്തമായ മനസ്സ്, ബുദ്ധിയുള്ള മനസ്സ്, കാരുണ്യമല്ലെ മനസ്സ്, മരിക്കുവരു അണാന്തിനിലേയ്ക്കും നിർമ്മാണത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടഭന്തിക്കുന്ന മനസ്സ്. ആ മനസ്സുകൊണ്ട് നമ്മൾ ബുദ്ധരാജ്യം കൈട്ടിപ്പെടുകാം.

ഒരുഭേദത്താക്കണായും കൂട്ടികളും ഓന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരു ഭവനം ബുദ്ധൻ സാന്നിഡ്യം കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിതമായ കൂട്ടംബമായി മാറുന്നു. ഒരു രാജ്യം കാഴ്തയന്നപിക്കുവാൻ മുഖ്യകാരണം സമൂഹത്തിലെ ഉച്ചനീച്ചയവും മറ്റു വേർകൂത്തണ്ണലുമാണ് അതിനെ നല്കു ആന്മാക്കളുടെ സാന്നിഡ്യംകൊണ്ട് നിർമ്മാണപ്പട്ടണത്തിയെടുക്കാം.

രക്ഷപക്ഷിലമായ ഒരു സ്വർണ്ണക്കലാട്ടാരം ബുദ്ധൻ സാന്നിഡ്യം അർഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു മേരക്കൂര തകർന്ന ഒരു കൂടിലിൽ അപിടുത്തത ശ്രദ്ധനാമബന്ധിയും അനേന്തവാസികളുടെയും മനസ്സ് ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ, ബുദ്ധൻ സാന്നിഡ്യം (പ്രതീക്ഷിക്കാം).

ഒരു ശുദ്ധമായ മനസ്സിന്റെ സാന്നിഡ്യംകൊണ്ട് കൈച്ചീപ്പട്ടക്ക്കെപ്പോട് ബുദ്ധാജീവമാണെങ്കിൽ ആ ശുദ്ധവും നിർമ്മാണവുമായ മനസ്സ് മറ്റ് മനസ്സുകളെ ആകർഷിക്കുകയും ഒരു സഹോദര സംഘം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധനില്ലെല്ല വിശ്വാസം വ്യക്തികളിൽ നിന്നും കൂടുംബത്തിലേയും, കൂടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രമത്തിലേയും, ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് പട്ടണങ്ങളിലേയും, നഗരങ്ങളിലേയും, രാജ്യങ്ങളിലേയും അവസാനം ലോകം മുഴുവന്നും പടർന്ന് പന്തലിക്കുന്നു.

യമാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധോപദേശങ്ങളും ബുദ്ധധർമ്മവും പ്രചാരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യാഗ്രയും ആന്മാർത്ഥയുമാണ് ബുദ്ധാജീവം കൈച്ചീപ്പട്ടക്കുന്നത്.

3. തിർച്ചയായും ഒരു വിക്ഷണ കോൺസൾട്ടന്റ് വിക്ഷിക്കുവോൾ ലോകം അതിന്റെ അന്ത്യാഗ്രഹവും, തിരക്കളും രക്തത്താർച്ചിലുകൊണ്ട് ഒരു സാത്താൻ ലോകമായി തോന്തിയേക്കാം; എന്നാൽ ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിന്റെ നിർപ്പാണന്തിലും അനാനന്തിലും വിശ്വനിക്കുവോൾ രക്തം പാലായും, അന്ത്യാഗ്രഹവാം കാര്യാന്വയനും മാറുകയും സാത്താൻ രാജ്യം ബുദ്ധിന്റെ പുണ്യഭൂമിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഒരു സാഹരത്തിലെ ബഹളം മൃഥവൻ ഒരു കയിലുകൊണ്ട് വർഷിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്, എന്നാൽ ഉറച്ചതിരുമാനം അത്തരം കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ സഹായിക്കും, ഒരുപക്ഷേ അത്തരം ശ്രമങ്ങൾ ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളും പല ജീവണങ്ങളും ശ്രമിക്കണമീവരും. അത്തരം ശ്രമസജ്ജമായ മനസ്സുകൾ തിർച്ചയായും ബുദ്ധിജ്ഞാനവും അനുഗ്രഹവും നിബിച്ചിട്ടുള്ളവയായിരിക്കും.

ബുദ്ധൻ എപ്പോഴും മറുകരയിൽ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം ബുദ്ധി അനാനന്തരത്തിൽ അന്ത്യാഗ്രഹത്തിനോ, കലഹത്തിനോ, ദേഹജ്ഞതിനോ, ദൃഢാവന്തിനോ, അഞ്ചാനന്തിനോ, പീഡനങ്ങൾക്കോ സ്ഥാനമില്ല. അവിടെ അനാനമാകുന്ന പ്രകാശത്തിനും കാര്യാന്വയനാകുന്ന മായ്ക്കും മാത്രമെ സ്ഥാനമുള്ളു.

ആ രാജ്യം ശാന്തിയുടെ നാടായും, കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ ആരാമമായും, ധർമ്മം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അവിടും ഒരു ആഗ്രഹമായിരിക്കും.

ആ പരിശുദ്ധബുദ്ധജ്ഞത് പരിധികളില്ലാത്ത പ്രകാശവും എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ജീവിതവുമുണ്ടാകും. ആ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവർ ഏകിക്കലും മായകൾ നിരഞ്ഞ ഔർജ്ജത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ച് വരുകയില്ല.

തിർച്ചയായും ഇം പരിശുദ്ധബുദ്ധജ്ഞതിൽ പുണ്യങ്ങൾ അനാനമാകുന്ന സുഗന്ധം പരത്തും, പക്ഷികൾ ബുദ്ധിമുഖമാണും പാടും. ഇവിടമാണ് മനുഷ്യരാജിയുടെ അവസാന ലക്ഷ്യവും ആഗ്രഹവും.

4. ഈ പരിശുദ്ധവരാജ്യം വിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലമാണെങ്കിലും, അത് മട്ടിയമാർക്കുള്ള സ്ഥലമല്ല; അതിഭേദം സുഗന്ധം പറന്തുന്ന പുണ്ണികൾ അലസമാരുടെ സമയംകൊള്ളുകയുള്ള; മറിച്ച് അത് ബുദ്ധമാർഗ്ഗം പരിക്കുകയും പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിശ്രമസങ്കേതമാണ്, അവിടെ നിന്നും അവർ ഉണ്ടാക്കിയും നേടുകയും തന്നെള്ളിട ദാത്യം പൂർവ്വാധികം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബുദ്ധമണ്ഡലം ദാത്യം നിൽക്കുമാണ്, അത് മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും ഈ ഫോക്കൽ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അശുദ്ധമായ മനസ്സുകൾ അവരുടെ കാല്പനിക ഫോക്കൽ സ്ഥാനം സാഹചര്യങ്ങളും മായികാലോകങ്ങളും സ്വാജിക്കുന്ന കാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെയും നിലനിൽക്കുന്നു, ബുദ്ധമാന്ത്രത്തിന് അനുമതിയില്ല.

അമിതാദ ബുദ്ധമണ്ഡലേഷ്ടം മകൾ അവർ വന്ന നാട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുവാൻ തിട്ടക്കം കൂട്ടും, അവിടെ അവരെ ബന്ധിക്കുന്ന പല ബന്ധങ്ങളുമുണ്ടായെങ്കാം. അതിലെണ്ണം ബുദ്ധമണ്ഡലം ദാത്യം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നതാണ്.

രജു മധ്യകൂത്തിനിയിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശം ഒന്നിൽ നിന്ന് മല്ലാനിലേയ്ക്ക് പടർന്നുപോകുന്നതുപോലെ, ബുദ്ധമണ്ഡലം കാരുണ്യവും രജു മനസ്സിൽ നിന്ന് മല്ലാനിലേയ്ക്ക് വളരെപ്പെട്ടെടുന്ന് അനന്തമായി പടർന്ന് പോകുന്നു.

ബുദ്ധമണ്ഡലം മകളായുള്ള വിശ്വാസികൾ അദ്ദേഹം പരിപ്പിച്ച കാരുണ്യത്തിഭേദം മാർഗ്ഗം ഉൾക്കൊള്ളുകയും അദ്ദേഹത്തിഭേദം ദാത്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അത് രജു തലമുറയിൽ നിന്ന് മല്ലാനിലേയ്ക്ക് താല്പര്യപൂർവ്വം കൈമാറുന്നതിനും അവർ സഹായിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ബുദ്ധമണ്ഡലം പരിശുദ്ധവരാജ്യം നിൽക്കുമായി പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

III ബുദ്ധസാമാജീകതിൽ പുകഴ്ത്തപ്പേട്ടവർ

1. ഉദയന മഹാരാജാവിന്റെ രാണി, രാജൺ സ്ഥാമവതി ബുദ്ധനിൽ വളരെ ക്ഷേത്രിയുള്ളവളായിരുന്നു.

അനന്തപുരത്തിൽ വനിച്ചിരുന്ന രാജൺക്ക് പുറത്തുപോകുവാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ വേലക്കാർ ഉത്തര വളരെ അസാമാന്യമായ ഓർമ്മയുള്ളവളായിരുന്നു. അവൾ പതിവായി ബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും അവ രാണിക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

പുറത്തുപോയിട്ടുവരുമ്പോൾ ഉത്തര അനു ശ്രവിച്ച
സാരോപദേശങ്ങൾ രാണിക്ക് മുറയ്ക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു.
അങ്ങനെ രാണി അവരുടെ അണാനവും വിശ്വാസവും ആഴ്ഞരിലാക്കിയെടുത്തു.

രാജാവിന്റെ രണ്ടാം ഭാര്യ രാജൺയിൽ അസൃയാലയുവായിരുന്നു അതിനാൽ അവൾ രാണിയെ കൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ടാം ഭാര്യ രാണിയെപ്പറ്റി രാജാവിനോട് കൂദാശൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും രാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ രാണിയെപ്പറ്റി സംശയം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു, തുടർന്ന് രാജാവ് സ്ഥാമവതി രാജൺയെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ശാന്തയായി രാജാവിന്റെ മുസിൽ നിന്ന് രാജൺയെക്കണ്ട രാജാവ് അവശ്രൂക്കാല്ലുന്ന തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു സമചിത്തത തിരിച്ചുകിട്ടിയ രാജാവ് രാജൺയോട് മാപ്പുചോദിക്കുകയും തന്റെ സംശയങ്ങളിൽ അർത്ഥമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു.

രണ്ടാം ഭാര്യുടെ അസൃയ വർദ്ധിക്കുകയും, അവൾ രാജാവില്ലാത്ത തക്കം നോക്കി ഒരു തന്റെ അന്തപ്പൂർണ്ണ തീവ്രക്കുവാൻ എൻപ്പാടാക്കുകയും

ചെയ്യു ശാന്തയായിരുന്ന സ്ഥാമവൽ പേടിച്ചു വിരച്ചുന്നിന് വേലക്കാരികളെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സഹായിക്കുകയും തുകർന്ന് ഭയചക്രിയയാക്കാതെ ആ തീയിൽ പെട്ട മരിക്കുകയും ചെയ്യു. ഉത്തരയും റാണിയോടൊപ്പം തീയിൽ പെടുമരിച്ചു. ഭയപ്പടാതിരിക്കുവാനും വിപത്തുകളെ നേരിടാനുമുള്ള ശക്തി അവർക്ക് ബുദ്ധിമുഖ്യം പറേഡണ്ടർ നല്കിയിരുന്നു.

ബുദ്ധിമുഖ്യം അനേകം സ്റ്റീഫിഷ്യമാർത്തി ഇവർ രണ്ടുപേരും ഒരുംബും ഉന്നതരായി വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു: രാജൻ സ്ഥാമവൽ ഒരു കാര്യാംഗിനിരങ്ങ ഹ്യോദതിനുടക്കമയായും, ഉത്തര ഒരു നല്ല ശ്രദ്ധകയായും അനിയപ്പെടുന്നു.

2. ബുദ്ധിമുഖ്യം ശാക്യവംശത്തിലെ രാജകുമാരനുമായ മഹാനാമ രാജകുമാരൻ ബുദ്ധിമുഖ്യം പറേഡണ്ടർ തിക്കണ്ണവിശ്വാസവും കേരിയുമുണ്ടായിരുന്നു, അയാൾ ബുദ്ധിമുഖ്യം ഉത്തമശിഷ്യമാർത്തി ഒരാളായിരുന്നു.

അക്കാദാത്രം കോസലരാജ്യം ദിനച്ചിരുന്ന വിരുദ്ധകയെന്ന ഒരു ദൃഷ്ടനായ രാജാവ് ശാക്യരെ ആക്രമിച്ചു കീഴ്ചപ്പെടുത്തി. ശാക്യ വംശത്തിലെ മഹാനാമ രാജകുമാരൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് തന്റെ പ്രജകളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണമെന്ന് കേണപേക്ഷിച്ചു.

എന്നാൽ രാജാവ് ആ അപേക്ഷ നിരന്നിച്ചു. രാജകുമാരൻ വേഠരെയാരു കാര്യം ഉണ്ടാക്കിച്ചു, താൻ വെള്ളൂത്തിനിന്തിൽ മുണ്ടിയിരിക്കാമെന്നും ആ സമയത്ത് തടക്കലിൽ കഴിയുന്ന തന്റെ പ്രജകളെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നും, എപ്പോൾ താൻ വെള്ളൂത്തിൽ നിന്ന് പൊങ്ങിവരുമ്പോൾ അപ്പോൾ തുരുക്കുകൾ അടക്കണമെന്നുമായിരുന്നു രാജകുമാരൻ അപേക്ഷ.

രാജാവ് ആ അപേക്ഷ സമർത്തിച്ചു, രജകുമാരൻ വെള്ളൂത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് വെറും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം, ആ സമയത്തിനുള്ളിൽ എത്രപേരുകൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതായിരുന്നു ആ ദൃഷ്ടനായ രാജവിന്റെ കണക്കുക്കുറി.

മഹാനാമ വെള്ളൂത്തിലിറഞ്ഞുനന്തിനോടൊപ്പം തുരുക്കിന്റെ വാതിലുകളും തുറന്നു. ആലുകൾ എത്രയും വേഗം അവിടെന്നും ഓടി

வயுவுராஜ்யத்திலே நிற்மூலம்

ஈச்சபெட்டுகொள்ளிருந்து ஏனான்கள் வழிர நேரம் காசினத்திட்டு மஹாநாம திரிசூபவார்ணிபூ அயாஸ் தலை ஶவம் போலும் பொன்னிவராதிரிக்குவானாயி மூடி ஒரு காலாக்டிமரத்திலே வேற்றில் கைத்தியித்திருந்து அனங்கென தலை பிஜக்குடுத் தீவரித் தலை ஜீவன் கொடுத்து ஈச்சபெட்டுண்டு.

3. உத்பலவர்ஸா என ஸங்஘ானினை வழிர அளிவும் காசிவுமூலை ஒரு திக்குஷ்ணியாயானான் அரியபெட்டுந்தாத். அவரை மாற்றலுறையானதை வயுவுரிசூப்பு துறுமாயான் களாக்காகபெட்டுந்தாத். அவர் திக்குஷ்ணிகளிக்கெல்லோ ஒரு மாட்புக்காயிருந்து அவர் ஒரு வறிய நூரூவும் நேதாவுமாயிருந்து.

வேவாத்தெனை ஓஷ்னாய மங்கூசூர் அஜாத்தாத்ரைவென ராஜாவிலே மங்கிலன் கலாசிதமாக்கி வயுவுயல்மூலத்தின் எதிரைகூவான் பேரிலிப்பு இப்பு, ஏனான்கி பின்கிட்ட ராஜாவ் வேவாத்தென்று அலூவுமாய மாநானிகாவங்ம மங்கிலாக்குக்கயும் அயால்லின் நினா் அகலூக்கயும் வயுவுயல்மூலத்திலே மாநான்யும் மங்கிலாக்கி ஒரு உத்தமசிஹ்யாயிதீருக்கயும் செய்கு.

எனிக்கென் வேவாத்தென் ராஜாவிலென ஸங்கிலிக்குவானாலூ ஸம்தஂ னிஷேயிகபெட்டு கொடுர வாதிலின் நிலக்குஙோலி உத்பலவர்ஸா கொடுரத்தின் நினா் புரதத்துவருந்து க்ளெகு. அத்துக்களாக் க்ஷுளித்தாய வேவாத்தென் அவரை அத்துக்கிட்டு முரிவேற்பிட்டு.

கரினமாய வேவநயுமாயி மங்கதின் திரிசூபசென் அவரை மற் ஸங்஘ானிகள் ஸாந்தாபெட்டுத்தூக்கயும் ரூபாஷிக்குக்கயும் செய்கு. அவர் அவரோட் லண்ணென பரங்கம்: “ஸஹோதரிமாரை! மங்கூஜீவிதஂ பிபாப்சாதித்துபோ, முஜூா முஜூப்பாலோ மாநான்கிள் வியேயமாயிக்காள்கிரிக்குவானதுமாகுந்து கணிஞர் ஸுயயங்கொவமிலை. அதைந்தினி மாந்தூ மாத்தை ஶாந்தவும் ஸமாயானமுதிர்துமாகுந்து. அதைகொள்ள நினால் நினாலூடுத பறிசிலங்க தூட்டுக்.” ஏனாகு பரங்கத் தீவரி ஜீவன் வெளித்தை.

4. അംഗുലിമാല ഒരു ഭയക്കര കൊള്ളൽക്കാരനും പലമനുഷ്യരുടെ ജീവനാടുക്കുന്നതിൽ തൃപ്പിക്കണ്ണിരിന്നവനുമായിരുന്നു. അവനെ ബുദ്ധൻ രക്ഷിക്കുകയും തന്റെ ശിഷ്യരണ്ടാളിൽ ഒരുവനാക്കിമാറുകയും ചെയ്തു.

അൻകൾ തിക്ഷയെടുക്കുവാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയ അവൻ തന്റെ മുൻകാല തിമകൾ കാരണം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകയും അവയെ കഷ്മയോടെ സഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

റാമവാനികൾ അവൻ്റെമേൽ ചാടിപ്പിഴുകയും അവനെ വളരെയധികം പിഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു മുറിവെട്ട് ശർവ്വപുമായി അയാൾ ബുദ്ധൻ്റെ അടുത്ത് ചെല്ലുകയും, അദ്ദേഹത്തോട് തനിക്ക് തന്റെ പശയ തിരുകളുടെ പലമനുഭവിക്കുവാൻ അപസരം നബ്കിയതിന് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു.

അവൻ പറഞ്ഞു: “ ധന്യനായ പ്രഭേ! എൻ്റെ ശർയായ പോൾ ‘നിരുപദ്രവൻ’ എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ എൻ്റെ അജ്ഞതയാൽ ഞാൻ പല ജീവനെയും നശിപ്പിച്ചു, ഓരോ ജീവനിൽ നിന്നും ഓരോ വിരലുകളെടുത്ത് അവകാണ്ട് മാലയുണ്ടാക്കി ധരിച്ചു, അങ്ങനെ എൻ്റെ പേര് അംഗുലിമാലയെന്നായി!

“അതിനുശേഷം അപിടുത്തെ കാരുണ്യത്താൽ എനിക്ക് പ്രജനയും ജ്ഞാനവും തിരിച്ചുകൂടുകയും ബുദ്ധൻ്റെ മുന്ന് അമൃദ്യനിധികളായ ബുദ്ധം, ധർമ്മം, സംഖ്യം എന്നിവകളോട് പ്രതിപത്നിയുള്ളവനായി. ഒരുവൻ ഒരു കുതിരയെയോ കൗളയെയോ തെളിക്കുവോ ഒരു ചാടയുപയോഗിക്കുന്നു എന്നാൽ അണ്ട് ചാടയോ വട്ടയോ കയറോയില്ലാതെ എൻ്റെ മനസ്സിനെ ശുശ്രവംമാക്കിത്തന്നു.

“ ഇന്ന്, പ്രഭേ! ഞാനുഭവിച്ചത് എനിക്ക് കടമയുണ്ടായിരുന്നതാണ്. ഞാൻ ജീവിക്കുവാനോ മരിക്കുവാനോ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മരിച്ച് ഞാൻ എൻ്റെ സമയം വരുവാനായി കാത്തിരിക്കും.”

வயுவுமலைக்குடிநீர் நிர்மமங்கள்

5. மாங்கலையான, அளவிவடிவாய் ஸாரிப்புதெனப்போலே வயுவுமலை உற்றுமலரிப்புமானில் கருவங்காயிலுமாக மலுமதனைலிலுமூல அத்தார்யமாகும் கருதுக்கொண்டு வயுவோப்பேசல் அளவியமாகமாகவிட்டுமூல வயுவுமதன் ராஜ்வூப்பகமாயும் ராஜ்வாற்றனைகளிலும் ஸாயாற்றனைகளைகள் ஹடயில் ப்ரசரிக்கும்பாதை அவர்களின் அனுபூர்வமாக கூடுதலாயி. அனுபூர்வமான அவர்களைப்பேசலையும் மதப்ரசாரமைத்தியும் தகவுபெற்றுத்தீவான் ஞமிட்டு.

ஏற்கான் வயுவுமதன்களில் ப்ரசாரம் கூடுதிவருக மாற்றமெ அத்தாரம் பிவர்த்தனைகளில் கொள்க் கேட்கவான் ஸாயிநான்னு. சிலர் மாங்கலையானதை கொழுப்பவான்வரை ஞமங் நடத்தி.

ஒள்ளுப்பாவசூம் அனுபோம் கொலுகுமதனில் நின்ற கக்ஷபெட்டு. ஏற்கான் முனாமதைப்பாவசூம் கூடுதுக்கூடுத அனுபின் அனுபோம் ஹர்யாயி.

ஈணாநதனிலே ஶக்திகொள்க் கொலுகுமதை ஏழூபா பியநைக்குமேடுவான்தி. அது புளைாக்காவிலே மாங்கா சிரிதனி அனுபிக்கல் பொட்டு கைதம் வாஸ்கொடுக்கி ஏற்கானிடும் அனுபோம் கூடுதாயி மற்றும் ஏழூபான்தி.

അംഗുതരനികായ

(തുടർച്ചയായ ഉപദേശങ്ങളുടെ പുസ്തകം)

ഭിക്ഷുക്കളെ! ഒരുവൻ അവൻ്റെ ജനനം ഈ ലോകത്തിലുള്ള
അനേകാധികരം ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും സന്നേഹത്തിനുമായി
മാറ്റിവെച്ചുവോ, ആരാണോ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുകയും ഈ
ലോകത്തിനും പരലോകത്തിനും വേണ്ടി ഏഴുവരുവും, ക്ഷേമവും ലാഭവും
സന്നേഹവും നല്കുവാനായി വന്നത്. ആരാണോ വ്യക്തി? അവനെ
തമാഗതൻ അല്ലെങ്കിൽ അർഹതൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൃഥവനായി ആണൊന്ന്
സിദ്ധിച്ചുവൻ എന്നീ പേരിൽ അറിയപ്പെടും. അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

ഭിക്ഷുക്കളെ, ഒരുവൻസ്തു അവതാരം ഈ ലോകത്തിൽ
സാധാരണയായിക്കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആരാണോ വിശ്വഷപ്പെട്ട
വ്യക്തി? അവനെ തമാഗതൻ അല്ലെങ്കിൽ അർഹതൻ, അല്ലെങ്കിൽ
മൃഥവനായി ആണൊന്ന് സിദ്ധിച്ചുവൻ എന്നല്ലാം പേരിൽ അറിയപ്പെടും.
അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

ഭിക്ഷുക്കളെ, ആ വിശിഷ്ടനായ വ്യക്തിയെ ഈ ലോകത്തിൽ
കാണുവാൻ വളരെ വിഷമമാണ്. ആരാണോ വ്യക്തി? അയാളെ തമാഗതൻ
അല്ലെങ്കിൽ അർഹതൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൃഥവനായി ആണൊന്ന് സിദ്ധിച്ചുവൻ
എന്നീ പേരിൽ അറിയപ്പെടും. അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

ഭിക്ഷുക്കളെ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ മരണം എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ
രൂപിപ്പിക്കും. ആരാണോ വിശിഷ്ടവ്യക്തിയും? ആ മഹാനെ തമാഗതൻ
അല്ലെങ്കിൽ അർഹതൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൃഥവനായി ആണൊന്ന് സിദ്ധിച്ചുവൻ
എന്നീ പേരിൽ അറിയപ്പെടും. അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

ഭിക്ഷുക്കളെ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജനനത്തിന് സമാനമായും
താരത്മ്യം ചെയ്യാവുന്ന തിരിയിലും ഈ ലോകത്തിൽ അനും തന്നെയില്ല.
ആരാണോ ആ വിശിഷ്ട ജീവൻ? ആ ജീവനെ ഒരു തമാഗതൻ അല്ലെങ്കിൽ
അർഹതൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൃഥവനായി ആണൊന്ന് സിദ്ധിച്ചുവൻ ജനമായി
പുകഴ്ത്തപ്പെടും. അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

ഭിക്ഷുക്കളെ, ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ പ്രത്യക്ഷഭാവം ഒരു വലിയ
പ്രകാശമായും, ഒരു വലിയ നേത്രമായും, ഒരു ജോതിസ്ഥായും കാണബ്പെടും.
ആരാണോ ശ്രേഷ്ഠൻ? അവനെ ഒരു തമാഗതൻ അല്ലെങ്കിൽ അർഹതൻ,
അല്ലെങ്കിൽ മൃഥവനായി ആണൊന്ന് സിദ്ധിച്ചുവൻ എന്നല്ലാം പേരിൽ
അറിയപ്പെടും. അവനാണ് ആ ഒരുവൻ.

പുസ്തകത്തിനാധാരമായ
മുല്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പട്ടിക

Abbreviations: DN-Dīgha Nikāya
 MN-Majjhima Nikāya
 SN-Saṃyutta Nikāya
 AN-Aṅguttara Nikāya

BUDDHA

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
Chapter 1			
1	2	1	Various Scriptures
	5	1	AN 3-38, Sukhumālā-sutta
	5	19	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	5	36	Various Scriptures
	7	1	MN 9-85, Bodhirājakumāra-sutta
	7	8	Various Scriptures
	7	17	Sutta-nipāta 3-2, Padhāna-sutta
	7	27	Various Scriptures
	8	14	Vinaya, Mahāvagga 1
	9	10	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	10	19	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	11	18	Parinibbāna-sutta
	13	13	Parinibbāna-sutta
	13	22	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
Chapter 2			
1	15	1	Amitāyur-dhyāna & Vimalakīrti-nirdeśa sūtras

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
	15	9	Śūramgama-sūtra
	15	14	Vimalakīrtinirdeśa & Mahā-parinirvāṇa sūtras
	16	8	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
	17	1	Mahāyāna-jātaka-cittabhūmi-parīkṣa-sūtra
	17	8	Mahāparinirvāṇa-sūtra
2	19	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 3
	20	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 4
	21	18	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 5
3	22	23	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
Chapter 3			
1	25	1	Avataṃsaka-sūtra 5
	26	7	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	26	14	Avataṃsaka-sūtra
	26	28	Suvarṇaprabhāsottamarāja-sūtra 3
2	29	8	Avataṃsaka-sūtra
	29	22	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	29	27	Smaller Sukhāvatīvyūha-sūtra
	29	33	Avataṃsaka-sūtra
	30	7	SN 35-5
	30	11	Mahāparinirvāṇa-sūtra

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
3	32	12	MN 8-77, Mahāsakulūdayi-sutta
	33	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	33	21	Laṅkāvatāra-sūtra
	34	4	Avataṃsaka-sūtra 32
	34	22	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 25
	35	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	35	18	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 2
	35	28	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 3
DHARMA			
Chapter 1			
1	38	1	Vinaya, Mahāvagga 1-6 & SN56-11-12, Dhammacakka-pavattana-sutta
	39	18	Itivuttaka 103
	40	1	MN 2, Sabbāsava-sutta
	40	9	Sūtra of Forty-two Sections 18
	41	1	Śrīmālādevīsimhanāda-sūtra
3	42	25	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśabhūmika
Chapter 2			
1	46	1	MN 4-35, Cūḷasaccaka-sutta
	48	10	AN 5-49, Muṇḍarāja-vagga
	48	24	AN 4-185, Samāṇa-sutta
	49	1	AN 3-134, Uppāda-sutta

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
2	49	9	Laṅkāvatāra-sūtra
	49	14	Avataṃsaka-sūtra 2
	50	1	Avataṃsaka-sūtra 16
	50	21	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśa-bhūmika
	51	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	51	9	AN 4-186, Ummagga-sutta
	51	14	Dhammapada 1, 2, 17, 18
	52	1	SN 2-1-6, Kāmada-sutta
	52	17	Avataṃsaka-sūtra 16
	52	28	Laṅkāvatāra-sūtra
3	53	26	MN 3-22, Alagaddūpama-sutta
	54	8	Laṅkāvatāra-sūtra
	54	14	Laṅkāvatāra-sūtra
	57	10	Vinaya, Mahāvagga 1-6
4	58	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	58	9	SN 35-200, Dārukhandha-sutta
	58	21	Laṅkāvatāra-sūtra and others
	59	9	MN 2-18, Madhupiṇḍika-sutta
	59	25	Laṅkāvatāra-sūtra
	60	15	Laṅkāvatāra-sūtra
	61	11	Vimalakīrtinirdeśa-sūtra
	63	15	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	63	25	Laṅkāvatāra-sūtra and others

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
Chapter 3			
1	65	1	Vinaya, Mahāvagga 1-5
	65	19	Vinaya, Cūlavagga 5-21
	66	3	Śūramgama-sūtra
2	71	10	Śūramgama-sūtra
	73	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	73	14	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 7 & Śūramgama-sūtra
	74	1	Avataṃsaka-sūtra 32
	74	8	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	74	13	Brahmajāla-sūtra
	75	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	75	19	Mahāparinirvāṇa-sūtra
Chapter 4			
1	81	1	Śrīmālādevīsiṃhanāda-sūtra
	82	10	AN 2-11
	82	15	Itivuttaka 93
	82	23	Vinaya, Mahāvagga
	83	8	AN 3-68, Aññātiṭṭhika-sutta
	83	26	AN 3-34, Ālavaka-sutta
	84	15	Vaipulya-sūtra
	84	21	Vinaya, Mahāvagga 1-6, Dhamma-cakkapravattana-sutta
	85	1	MN 2-14, Cūladukkhakkhandha-sutta
	85	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	86	17	Itivuttaka 24

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
2	88	14	MN 6-51, Kandaraka-suttanta
	89	8	AN 3-130
	89	19	AN 3-113
3	90	9	Itivuttaka 100
	90	25	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
	91	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	93	1	AN 3-62
	93	18	AN 3-35, Devadūta-sutta
	94	20	Therīgāthā Aṭṭhakathā
4	95	22	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol.2
Chapter 5			
1	102	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol.1
	105	20	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol.2
	107	5	Amitāyur-dhyāna-sūtra
2	110	16	Smaller Sukhāvatīvyūha-sūtra

THE WAY OF PRACTICE

Chapter 1			
1	116	1	MN 2, Sabbāsava-sutta
	118	1	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	118	19	SN 35-206, Chapāna-sutta
	119	12	Sūtra of Forty-two Sections 41-2
	121	23	MN 2-19, Dvedhāvitakka-sutta
	122	12	Dhammapada Aṭṭhakathā
2	123	10	AN 3-117
	123	26	MN 3-21, Kakacūpama-sutta
	127	1	MN 3-23, Vammīka-sutta

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
3	128	21	Jātaka IV-497, Mātaṅga-Jātaka
	131	32	Sūtra of Forty-two Sections 9
	132	9	Sūtra of Forty-two Sections 11
	133	7	Sūtra of Forty-two Sections 13
	134	1	AN 2-4, Samacitta-sutta
	134	22	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
	144	20	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	145	17	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
Chapter 2			
1	150	1	MN 7-63, Cūlamālunkya-sutta-tanta
	152	7	MN 3-29, Mahāsāropama-sutta
	154	1	Mahāmāyā-sūtra
	154	17	Theragāthā Aṭṭhakathā
	156	3	MN 3-28, Mahāhatthipadopama-sutta
	156	24	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	157	7	Avadānaśataka-sūtra
	158	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	160	9	Pañcavimśatisāhasrikā-prajñāpāramitā-sūtra
	161	18	Avatamsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
2	163	8	AN 3-88
	164	3	AN 3-81
	164	13	AN 3-82
	165	1	Parinibbāna-sutta vol.2
	166	1	MN 14-141, Saccavibhangā- sutta
	167	7	Parinibbāna-sutta vol.2
	168	1	AN 5-16, Bala-sutta
	168	7	Avataṃsaka-sūtra 6
	169	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	170	3	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
	170	16	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 26
	171	11	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	172	13	Theragāthā Aṭṭhakathā
	173	1	Jātaka 55, Pañcāvudha-Jātaka
	174	1	Itivuttaka 39 & 40
	174	14	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	174	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	174	22	AN 5-12
3	174	32	Parinibbāna-sutta
	175	11	Śūramgama-sūtra
	176	17	SN 55-21 & 22, Mahānāma-sutta
	177	6	AN 5-32, Cundī-sutta
	177	17	Vimalakīrtinirdeśa-sūtra
	178	3	Śūramgama-sūtra
	178	10	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol.2
	178	21	SN 1-4-6
	179	1	Avataṃsaka-sūtra 33

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
4	179	21	Avatamsaka-sūtra 24
	180	10	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 4
	180	22	Amitāyur-dhyāna-sūtra
	180	26	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	181	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	182	1	MN 2-16, Cetokhila-sutta
	182	17	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
	183	12	Dhammapada
	191	11	SN 1-4-6
	191	28	AN
	192	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra

THE BROTHERHOOD

Chapter 1

1	194	1	Itivuttaka 100 & MN 1-3, Dhammadāyāda-sutta
	194	9	Itivuttaka 92
	195	1	Vinaya, Mahāvagga 1-30
	195	24	MN 4-39, Mahā-assapura-sutta
	197	1	MN 4-40, Cūla-assapura-sutta
	198	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 10
	198	8	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 10
	199	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 14
	200	12	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	1	AN 3-75
2	201	10	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	18	Gilāyanam-sutta

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
3	201	30	Avataṃsaka-sūtra 22
	203	16	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	206	1	Avataṃsaka-sūtra 7
	209	1	Mahāmāyā-sūtra
	210	1	Avataṃsaka-sūtra 21
	210	23	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	212	1	DN 31, Siṅgālovāda-sutta
	217	21	AN 2-4, Samacitta-sutta
	218	1	AN 3-31
	218	11	Jātaka 417, Kaccāni-Jātaka
	220	1	DN 31, Siṅgālovāda-sutta
	220	14	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
Chapter 2	221	22	(Burmese Commentaries)
	222	9	Śrīmālādevāśīṁhanāda-sūtra
1	225	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	226	16	AN 3-118, Soceyyan-sutta
	228	12	SN
	229	1	Vinaya, Mahāvagga 10-1 & 2
	229	7	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	230	18	Vinaya, Mahāvagga 10-1 & 2
	233	9	SN
	234	10	Antarābhava-sūtra
	234	16	Vimalakīrtinirdeśa-sūtra
	236	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
2	236	21	Smaller Sukhāvatīvyūha-sūtra
	237	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	237	17	Vimalakīrtinirdeśa-sūtra

<i>Section</i>	<i>Page</i>	<i>Line</i>	<i>Source</i>
3	238	1	Dhammapada Atṭhakathā 1
	238	11	AN 34-2
	239	9	Dhammapada Atṭhakathā 1
	240	5	AN 5-1
	240	9	Mūla-sarvāstivāda-vinaya Saṅghabheda-vastu 10
	241	1	MN 9-86, Aṅgulimāla-sutta
	242	1	AN 26

അമൃഖ്യം

ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ലഭ്യചരിത്രം -ഭാരതത്തിൽ നിന്ന് ജപ്പാൻ വരെയുള്ള പ്രചരണ ചരിത്രം-

1. ഭാരതം

മാനവചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ ആമ്മൈയ ചെച്ചതന്നുത്തിന് ഉദയം കൂടിച്ച് സംഭവം നടന്നത്, “എഷ്യറ്യൂട്ട് പ്രകാശം” ഭാരതത്തിന്റെ മദ്ദത്തിലേക്ക് ഉദയം കൊണ്ടപ്പോധാണ്ട്. അതിനെ മദ്ദാരു തിന്തിയിൽ വർഷ്ണിക്കുകയാണെങ്കിൽ കാര്യാന്തരിൽയും പ്രജനനയുടെയും വസന്നം മദ്ദാരത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് അത് പലവേശങ്ങളിലേയ്ക്കും സംസ്ഥാരങ്ങളിലേയ്ക്കും പടരുകയും മനുഷ്യമന്നലിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആരംഭകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ ആ വസന്നം ഒരേ ശോഭയോടെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ രാജകീകരാത്മ പദവികളും സുവാസാകര്യങ്ങളുമുപേക്ഷിച്ച് ‘ഗൗതമ ബുദ്ധമൻ’, അനുയായികളുടെ ഇടയിൽ ശാക്യമനി അശ്വിക്കിൽ ശാക്യവാന്ദനയിലെ സന്ധ്യാനി എന്നി പേരുകളിലിരയപ്പെട്ടിരുന്ന സിഖാർത്ഥ ഗൗതമൻ, സ്വയം സന്ധ്യാസം സ്വികരിച്ച് തന്ത്രവിശയ ലക്ഷ്യമാക്കി മറയായെന്ന ഓരോന്തെ നോക്കി പൂരിപ്പുകൂട്ടുന്നു. അത് ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ്, ബി.സി. അഞ്ചുംാം സന്ധ്യാബന്ധിലാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെയുള്ള ഒരു ബോധി മരത്തിന്റെ അടിയിലിരുന്ന് ധ്യാനത്തിലുണ്ട് നിർവ്വാണം നിബിക്കുകയും, തുകർന്ന് ലോകക്ഷേഷമത്തിനായുള്ള തന്റെ കരിന പരിഗ്രാമം നിംബ നാലുന്നഞ്ചു വർഷങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഭേദപാരിയോഗമംഞ്ഞ് മഹാസമാധിയൈ പ്രാപിച്ചു. അതിനെ ബുദ്ധമൻ മഹാ പരിനിർവ്വാണം എന്നുപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. തന്റെ ജീവിത കാലഞ്ചേരിയിൽ ഏലിം സമയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം കാരണ്യത്വത്തിലാണ് പ്രജനനയുമായി ജോനാനന്തരപ്രാരിധിയും ഉദ്ദോധിക്കുകയും പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ ബോധി ഉർജ്ജകാണ്ഡ ബുദ്ധമൻ ശിഖരമാർ ബാധിക്കമായും ബുദ്ധോപദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തനം എരുപുട്ടുകുകയും പലവേശങ്ങളിലും ശോത്രങ്ങളിലും ബുദ്ധമതവും ദർശനവും (പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്യും).

അക്കാദമ്മത്ത് മാവുപാഠത്തിലെ മുന്നാം ഭരണാധികാരിയായ അശോക ചക്രവർത്തി (ക്രി.പി 268-232) ബുദ്ധമത പ്രചാരണം എറുടെടുക്കുകയും, ഭാരത ഭേദം മുഴുവനായും വിഭേദങ്ങളിൽ ഭാരികമായും ബുദ്ധോപദേശങ്ങളുടെ പ്രചാരണ പ്രവർത്തനം മഹത്ത്വമായി നിർവ്വഹിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പുള്ള സന്ധ്യാബന്ധകളിൽ ഭാരതത്തിലെ ശക്തമായ ഒരു സംമാജാധിവസ്തു മാറ്റവാരം, മൂന്ന് വശം അതിന്റെ ആദ്യകാലം മുതൽ അതായത് ചക്രവർത്തി ചന്ദ്രഗൃഹം (ക്രി.മു. 317-292) കാലംമുതൽ ഭാരതത്തിന്റെ വലിയൊരുഭാഗം തന്നെങ്ങും അധിശേഷിക്കുന്നു. അത് ചിമാലയ മലനിരകൾ വടക്കെ അതിന്ത്രയും, ബംഗാൾ ഉൾക്കൊടം കിഴക്കു, റിന്തുകുഷ് മലനിരകൾ പട്ടണങ്ങളായും, വിന്യാമലനിരകൾ കൈകുമായി അതിന്ത്രയിക്കളുള്ള ഒരു വലിയ പ്രദേശമായിരുന്നു. അശോക ചക്രവർത്തി തന്റെ സംമാജം കലിം തുടങ്ങിയ ഭേദങ്ങളെ,

ഉർപ്പെടുത്തി വിണ്ണും വിപുലപ്പെടുത്തി. അശോകചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദയമായ പെരുമാറ്റത്തിനും, മുൻകോപത്തിനും, ഭേദ്യത്തിനും കേൾവിക്കെട്ടവനായിരുന്നു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ചണ്ണാ-അശോകാധനായ (ഭേദ്യക്കാരനായ അശോകൻ) എന്ന് ഇരുപ്പേരിൽ വിളച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സ്വഭാവത്തിന് വലിയ ഒരുമാറ്റം കലിംഗയുദ്ധത്തിലുണ്ടായ ഓരോന്തിന്ത്യയിൽ സംബന്ധിക്കുംണ്ടാണ് സംബവിക്കുകയും, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കാരണ്യത്തിന്റെയും അഞ്ചാനത്തിന്റെയും പ്രജനയുടെയും മാർഗ്ഗമായ ബുദ്ധമാർഗ്ഗം സ്ഥികരിച്ച്, പിംകലാല ജീവിതം ബുദ്ധമത പ്രചാരണത്തിനായി പരിഗ്രമിച്ചു. ഒരു ബുദ്ധമാനുയായി ആയി അദ്ദേഹം ആ വിശ്വാസ പ്രചാരണത്തിനായി പ്രകാരംബിക്കും ചെയ്യു അവയിൽ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവ്യേണ്ടുമാണ്.

ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ബുദ്ധമാപദേശംബൈ ആധാരമാക്കി പുറപ്പെടുവിച്ച ഭരണ ശാഖാനംബൈ അവധുടെ നാമാജും മുഴുവനുമായുള്ള (പ്രചരണവും, തുടർന്ന് അവക്ക് ബുദ്ധമതപ്രചാരണത്തിൽ കുർത്തിയ അനുഭ്യമായ സ്ഥാനവും; രണ്ടാമതായി, ബുദ്ധമതപ്രചാരണത്തിനായി പ്രചാരകരായ സന്യാസ സംഘങ്ങളെ ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലേക്കയച്ച് നടത്തിയ അനുഭ്യമായ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനവും, പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാവുന്നതാണ്. അക്കാദാണ്ഡഭിൽ അനിധിപ്പെട്ടിരുന്ന ഭേദങ്ങളായ പേരിൽ, നിറിയ, ഇംജിപ്പ്, കെക്കിൻ, മനിഡോൺഡി, എപ്പുറിറോസ്, തുടങ്ങിയ പട്ടിക്കന്നാറൻ ഭേദങ്ങളിലേക്ക് ബുദ്ധമതപ്രചാരണത്തിനായി പ്രേഷിത സംഘങ്ങളെ അയച്ച് ബുദ്ധമത പ്രചാരണപ്രവർത്തനം നടത്തി. അതിലുമുപരിയായി സ്വന്നം പൂർത്തെന്ന ബുദ്ധമാപദേശ (പ്രചാരണത്തിനായി ലക്കാദ്വീപിലേഴ്ത്ത് അയക്കുകയും അനുവദി ബുദ്ധമതപ്രചാരണം ആ ഭീപിൽ വിജയകരമായി തുടങ്ങിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

2. മഹായാന ബുദ്ധമത ശാഖയുടെ ഉത്തരവം

എല്ലാവരും ‘ബുദ്ധമതത്തിന്റെ കിഴങ്ങോട്ടുള്ള ധാര’ യെപ്പുറി സംസാരിക്കുമെങ്കിലും ക്രിസ്തവിനു മുമ്പുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അത് ആദ്യമായി പട്ടിക്കന്നാറോളം (പ്രചരിച്ചത്. എത്രാണ് ക്രിസ്തുപ്രത്യയിൽന്റെ അദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളേണ്ടുപ്പറ്റിച്ചാണ് അത് കിഴക്കൻ നാടുകളിലേക്കുള്ള (പ്രചാരണം അനുഭിച്ചത്. അതിനു മുമ്പായി ബുദ്ധമതത്തിന് ഭാരതത്തിൽ തന്നെ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ശാഖയാണ് ‘നൃതന തരംഗം’ എന്ന ശിതിയിലാറംഭിച്ച മഹായാന ശാഖ, അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ വലിയ വാഹനം എന്ന് വിളിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനം. അത് ബുദ്ധവന്റെ ശരിയായ ഉപദേശങ്ങളുടെ അനുസന്ധാന ഉർക്കാണ്ഡ ഒരു മഹാത്തായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു.

ആരാൺ ഇംഗ്ലീഷ് നുതന പ്രസ്താവനയിൽ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന് ആർക്കും ശരിയായ നിന്തിയിൽ നിർവ്വചിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി നമുക്ക് ലഭ്യമായ ഉറവിടങ്ങളിൽ തിരിയുകയാണെങ്കിൽ ‘മഹാ സംഘിക്’ യെന്ന നുതന പ്രസ്താവനയിൽ ഉപജ്ഞാതാക്കളായ ഗൃഹക്കമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അത് ഉറുവാധത്തോ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. രണ്ടുമാത്ര ഉറവിടമായി കണക്കാക്കാവുന്നത് ക്രിസ്ത്യാദ്ധ്യാത്മിക്കൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ചില ശ്രമങ്ങളെ മഹായാന സുത്തങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം മാഹാനായ ബുദ്ധഭാർത്തിനികനായും തത്പരിതനനായും അറിപ്പെടുന്ന നാശാർജ്ജനയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് നുതന സുത്തങ്ങളെ അസ്വദമാക്കിയുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളും, ശാന്തിയ അപാദ്രാഗംങ്ങളും ഒരു മഹത്തായ തത്പരിയിലിധിപ്പിച്ചിരുത്തായ ഒരു മഹാപ്രസ്താവനത്തിനും, ശ്രീ ബുദ്ധമുന്നി ശരിയായ ശസനങ്ങളെ തത്പരിപരമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ശാഖയായി മഹായാന ബുദ്ധമതം രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യു.

മഹായാനപ്രസ്താവനം ബുദ്ധമതത്തിനും അതിന്റെ റീണിച്ച ചരിത്രത്തിനുമായി ചെയ്യു സേവനങ്ങൾ അവർഗ്ഗനിയമാണ്. ഉദാഹരണമായി ചെപ്പ, ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ രാജ്ഞങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന മികവൊറും എല്ലാ ബുദ്ധമത ശാഖകളും മഹായാന പ്രസ്താവനത്തെ ആധാരപ്പെടുത്തിയുള്ളവയാണ്. ഈത് ഒരു അസാധാരണ കാര്യമായി കണക്കാക്കേണ്ടതില്ല, ഇംഗ്ലീഷ് ജന സമൂച്ഛയങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും, അതിനായി ജീവൻ മുഴുവനായ സന്യാസികളെ, ഫോധിസ്തന്മാരെ, ആധാരപ്പെടുത്തിയുള്ള വിജ്ഞാസപ്രമാണങ്ങൾ നിലനിവൃത്തിയും. ആ വിജ്ഞാസങ്ങളെ ചുവടു പിടിച്ച് മഹായാന പ്രസ്താവനം അവത്രപ്പിച്ച തത്പരിയാപരമായ മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ കാര്യങ്ങൾ അന്തരം വിജ്ഞാസങ്ങളുമായി സകലം നടന്നിയപ്പോഴുണ്ടായ അവർഗ്ഗനിയമായ തിളക്കവും ഉണ്ടാവും ഇംഗ്ലീഷ് മുഴുവന്തം പ്രചരിക്കുവാൻ സഹായകമായി അതുപ്രകാരായ ചിന്തകമാരുടെയും തത്പരാനികളുടെയും പ്രവർത്തന ഫലമായി ഗാന്ധാര ബുദ്ധമന്ദിരം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട അതുല്യമായ ചിന്തനാഡാര വീണ്ടും സ്വയം ശക്തിയാർജ്ജിച്ച് മനസ്സു ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ശീപനാളം പോലെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി കണ്ഠിജൂലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രീബുദ്ധമന്ദിര യൂറോപ്പിലും ബെഖ്രിവാകപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉള്ളനിശ്ചാരാധൂക്കിക്കാണിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ശക്തി അതിന്റെ അതുല്യമായ ഭാർഗ്ഗീക അടിത്തരയാണ്.

3. മദ്ദേശ്യ

ചെചന ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി ആദ്യമായി കേരിക്കുന്നത് മദ്ദേശ്യയിൽ നിന്നുമാണ്. അതിനാൽ, ബുദ്ധമതത്തിലെ ഭാരതത്തിൽ നിന്ന് ചെചനയിലേക്കുള്ള പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനുമുഖ്യായി ‘സിർക്കിബെൽ രാജവിപി’യെപ്പറ്റി സംസാരിക്കണം. ഈ വീമി പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ കിഴക്കിനെന്നയും പട്ടണത്തിനെന്നയും തമിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്ന വ്യാപാര ശ്രദ്ധവല്ലിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന വഴിയായിരുന്നു ക്രിസ്തവിന് മുൻ 140-87-ൽ ‘ഹാൻ’ വാംശത്തിലെ ചാക്രവർത്തിയായിരുന്ന ‘വു’ ചാക്രവർത്തിയാണ് ഈ വീമി തുറന്നുവെച്ചത്. അക്കാദാത് ‘ഹാൻ’ വാംശം വളരെ പട്ടണത്താരെക്ക് വളർന്നിരുന്നു. അത് ഫെറഗാന, സൊഹദിയാന, തുവാരാ തുടങ്ങി പശ്ചിമ വരെ നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു. ഈ നാടുകളിൽ അലക്സാണ്ട്രുടെ കാലം മുതൽ ഒരു വ്യാപാര വ്യവസായ പാരമ്പര്യം നിലനിന്നു പോന്നിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിലൂടെ നടത്തിപ്പിരുന്ന വ്യാപാരത്തിൽ സിർക്ക് രാജവിപിയെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുബുദ്ധത്തിലേ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഭാരതവും ചെചനയും ഈ വ്യാപാരത്തുകയും വ്യാപാരത്തുകയും ചെയ്തു. വ്യാപാരത്തോടൊപ്പം ഈ വീമിയിലൂടെ ബുദ്ധമതവും സംസ്കാരവും ചെചനയിലേക്ക് കൂടിയേറി.

4. ചെചന

ചെചനയിൽ ബുദ്ധമത ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് ബുദ്ധമതത്തെന്നാൽ ചീനഭാഷയിലേക്ക് തുറഞ്ഞിട്ടു ചെയ്തതിനെന്ന തുടർന്ന് ചീന സംസ്കാരം അവയെ അംഗീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനാട്ടു കൂട്ടകയാണ്. ആദ്യമായി വിവർിതിപ്പിച്ചെപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ‘ബുദ്ധമനുപദേശിച്ച നാല്ലത്തിരുൾ സൃഷ്ടികൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്, ഈ മൊഴി പരിപർത്തി നടത്തിയത്, ക്രിസ്തുബുദ്ധം 58-78 കാലങ്ങളിൽ ‘യിങ് പായിം’ എന്നകാലത്ത്, മിങ് രാജാവിബെൽ ഭരണസമയത്ത്, കശുപമർത്താഡ എന്ന ഗൃഹവ്യക്തി മരിച്ചുവരും ചേർന്നാണ്. ‘മിങ് രാജാവ്’ കിഴക്കൻ ‘ഹാൻ’ വാംശത്തിൽപ്പെട്ടരജാവയിരുന്നു, പണ്ഡിതാഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കമ സംശയാതിത്തമായി അത്രസ്ഥിതിക്കണക്കപ്പടാവുന്നതല്ല. സ്ഥിതിക്കണക്കപ്പടാവുന്നതായി ഉള്ളൊർ പരിയപ്പെടുന്നത് ‘അൻ-ഷിൻ-കോ’ ക്രി.വ. 148-171 കാലങ്ങളിൽ ‘ലഹ-യണ്’ എന്ന നമ്പവള്ള നടത്തിയെന്നാണ്. അതിനുശേഷം കാലാകാലങ്ങളിലായി ഉത്തര സുണ്ഠ് വാംശം, ക്രി. 960-1129 വിവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിവർിതിപ്പിച്ചെന്നതുകയും ചെയ്തു. വിവർിതിപ്പിച്ചെന്നതുകയും ആയിരു പരിഷ്ണാഡി നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതാണ്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വിശ്വാസ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തിരുന്നത് അധികവും മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള പുരോഗർത്ഥമാരും ആചാര്യമാരുമായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി മുന്ന് വിവരിച്ച അൻ-ഫിൻ-കൊ പാർത്തിയ എന്ന ദേശത്തിൽ നിന്ന് വന്ന ആളായിരുന്നു; അതുപോലെ കു-അഡൻ-കു അയ്, എന്ന ആചാര്യൻ സമർഖണം എന്നദേശത്തിൽ നിന്ന് ലെ-യാൻ എന്നയിടത്തിലേക്ക് മുന്നാം നൃഥാശിൽ വരുകയും ‘സുഖാവതീയുമു’ (അനന്തമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകം) എന്ന പുസ്തകം പരിവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, സധിമുപ്പണ്ഡികയുടെ പരിഭ്രാഷ്ടകനായി അറിയപ്പെട്ടുനന്ന ചു-ഹാ-ഹു അലേക്കിൽ ധർമ്മരക്ഷ തുബാര എന്ന ദേശത്തുനിന്ന് വരുകയും ലെ-യാൻ യിൽ മുന്നാം നൃഥാശിൽ അവസാന ഭാഗവും നാലാം നൃഥാശിൽ ആദ്യകാലവും അവിടെ ചിലവഴിച്ചു കൂട്ട് പ്രദേശത്തുനിന്ന് വന്ന കുമാരജീവ, അഞ്ചാം നൃഥാശിൽ ആദ്യകാലത്ത് ചെന്നയിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ വിവർത്തന പദ്ധതി ചെന്നയിൽ പള്ളം നൂറ്റിനിയിൽ പള്ളിച്ചുപാപിച്ചിരുന്നു.

ഇക്കാലത്താടനുബന്ധിച്ച് ധാരാളം ആചാര്യമാർ ഭാരത സന്ദർഭിക്കുകയും സംബന്ധിതാശ പരിക്കുകയും ചെയ്തു അതിൽ പ്രധാനി ‘ഹാ-ഹസി-അൻ’ ക്രിസ്ത്യാഖ്യം 339-420 വരെ. അദ്ദേഹം ‘ചു-അഡൻ-അൻ’ എന്നയിടത്തിൽ നിന്ന് 339 തീ ഭാരതത്തിലേക്ക് വരുകയും പതിനേണ്ട് വർഷത്തിന്നും തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ പ്രധാനികളായ ആചാര്യമാർ, ‘സുഖാഡൻ-ചുഅൻ’ (കീ. വ 602-664), അദ്ദേഹം 627-ൽ ഭാരതത്തിലേക്ക് വരുകയും 645-ൽ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, ‘അയ്-ചിൻ’ (കീ. വ. 635-713) ഭാരതത്തിലേക്ക് കടൻ മാർഗ്ഗം വരുകയും അനേവഴിയിൽ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു.

ഈ ആചാര്യമാർ സുയം ഭാരതത്തിലേക്കു വരുകയും സംസ്കൃതം പരിക്കുകയും തിരഞ്ഞെടുത്ത പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ നിസ്വാർത്ഥ പരിശുമാനങ്ങൾ ബജാദ് തത്ത്വാദ്ധ്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതും മതസംബന്ധിയായതുമായ ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതുവാൻ സഹായിച്ചു. അതിൽ ഭാഷാ ശാസ്ത്രത്തിൽ ‘സുഖാഡൻ-ചുഅൻ’ കാണിച്ചു കഴിവ് പ്രശംസനിയമാണ്, അദ്ദേഹത്തിൽ കാലാലുട്ടനിൽ ചീനഭാഷയിലേക്കുള്ള പരിഭ്രാഷ്ട അതിബേം ഉച്ചാലുട്ടനിലായിരുന്നു. കുമാരം ജീവയുടെയും മരും കാലാലുട്ടനിൽ നടത്തി പോന്നിരുന്ന പരിഭ്രാഷ്ടയെ പഴയ പരിഭ്രാഷ്ടയാം അറിയപ്പെട്ടുന്നു. എന്നാൽ ‘സുഖാഡൻ-ചുഅൻ’ -ൽ കാലത്തു നടത്തിവന്ന പരിഭ്രാഷ്ട പുതിയ പരിഭ്രാഷ്ടയെന്നും അറിയപ്പെട്ടുന്നുവെന്ന് പില്ക്കാലത്ത് ബുദ്ധ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പഠം നടത്തിയ ചരിത്രകാരന്മാർ വിശദീകരിക്കുന്നു.

വളരെയധികം വിശ്വാസഗ്രഹണമാർ സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ നിന്നും പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തുകവഴി ഈ അചാര്യമാരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു തരം വിഭാഗിയച്ചിന്ത ഉണ്ടാകുകയും. അത് ചില സമയങ്ങളിൽ വർദ്ധീയ വരകൾക്കപ്പെട്ട ഒരു വിക്ഷണമായി മാറുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ പടം വിഷയം ചില സമയങ്ങളിൽ ബുദ്ധത്തു ശാസ്ത്രത്തിലെ ചില വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമായി കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണത്തിന് ‘അടിസ്ഥാന നിർപ്പചനമില്ലായ്മ’ എന്ന തന്റെ അഭിനിബാരമായ പ്രജന്മയുടെ പ്രധാനപും അധിക വിശകലനത്തിന് വിശേഷമാകുകയും ചെയ്യും. അതിനുശേഷം ചെചനയിൽ ‘ഹീനയാന്’ അല്ലെങ്കിൽ അംഗികാല ബുദ്ധമാപദേശങ്ങളുടെ പടംത്തിനും മറ്റും പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുവന്നു. ചീന അചാര്യമാരുടെ പ്രധാന നിർക്കണ്വാദം പടംവും ‘മഹായാന്’ സാംഖ്യാരഥതെ അധാരമാക്കിമാത്രം നിലകൊണ്ടു. ഈ പ്രവണത ‘തത്സായി’ എന്ന സംഘാനി വിഭാഗത്തിലും, സൗന്ദര്യം എന്ന വിഭാഗത്തിലും വളരെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുവാൻ സ്ഥാപിക്കു.

അതരം നൂറ്റണ്ടിൽക്കൂടും അവസാന ഭാഗത്തിലാണ് ‘തത്സായി’ എന്ന വിഭാഗം അരംഭിച്ചത്, അതിന്റെ ശാസ്ത്രിയാടിസ്ഥാനം ‘തത്സായി’ എഭി, ചിഹി’ (കീ.വ 538-597) എന്ന മുന്നാം പ്രധാന പുരോഹിതരിൽ സംഭവന്നാണ്. അദ്ദേഹം ബുദ്ധവത്തുശാസ്ത്രത്തിൽ തിളുന്നതിയ ഒരു മഹർജ്ജക്കരിത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഹിതരിലും അഭ്യന്തരാസ്ഥാപനാസ്ഥാപനായ അഭ്യന്തരാലൈത്തയും എപ്പോൾ തന്ത്രങ്ങളെല്ലായും അധാരമാക്കി നടത്തിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധവത്തു ശാസ്ത്ര പടംങ്ങൾ ഒരു അമുല്യ സംഭാവനയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അത് ചെചനയിലെ മാത്രമല്ല, ജപ്പാനിലെയും ബുദ്ധമത ചീനയിലെയും തന്ത്രശാസ്ത്രത്തയും വളരെയധികം സ്ഥാപിക്കിനും ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചെചനയിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പരിഭ്രാഷ്ടയുടെ ചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്യു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും അവയുടെ കാലത്തിനെ അധാരപ്പെടുത്തിയില്ല കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അവ ഭാരതത്തിൽ എഴുതപ്പേണ്ടാലുള്ള ചരിത്രമല്ല അവ വിവരിതനാം ചെയ്യപ്പോൾ വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്. തന്ത്രയധികം അഴിവും പരപ്രയൂഷം ഒരു ഗ്രന്ഥശൈഖംവല, അവയുടെ ചരിത്രപരമായ ഉത്തരവെന്നെ അധാരപ്പെടുത്തി തരം തിരിക്കുകയെന്നത് തികച്ചും ശ്രമകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ അവസാനത്തിൽ ബുദ്ധവർഖന്നത്തിന്റെയും ചീനയുടെയും മറ്റും പാത പിന്തുടരുവാൻ അഭ്യഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ, അവൻ്തെ ധാരണാ ശക്തിക്കുന്നുണ്ട് അതുരം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പരിക്കുകയും പിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യണം. ചീന സംഗ്രഹായത്തിൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവോൾ ചീനരുടെ ചിന്താപദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കു. അവരുടെ ചീനയിൽ ‘-ചീ-ഈ-’ അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ എന്നത് ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. എന്നാൽ അധികനിക കാലത്തെ ബുദ്ധവർഖന്നതെപ്പറ്റിയുള്ള പടംങ്ങൾ അന്തരം പ്രവണതകളെയും മറികടന്നു നിർക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

ചെച്ചനയിലെ ബുദ്ധമചരിത്രത്തിൽ ‘അവസന്മായി വന്ന വിഭാഗം’ സെൻ എന്ന വിഭാഗമാണ്. അതിന്റെ ഉപജന്മാതാവ് ബോധിയർഹ്മ (കി.വ 523), ഒരു വിഭേദിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം ഇപ്പോൾ സ്ഥിതികരിക്കപ്പെടാതെ ഒരു കാര്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. എന്നാലും ഈ ചീന ബുദ്ധമതത്തിലെ തന്റെ പ്രധാന പുരോഗതനാൽ ആരംഭിച്ച വിഭാഗത്തിന്റെ സ്വാധിനു ചെച്ചനയിൽ കാണാൻ തുടങ്ങിയത് ‘ഹൃ-ഖൃ-ബേണ്’ (കി.വ. 638-713) കാലത്തിന്പുറമാണ്. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ചെച്ചനയിൽ നിന്ന് വിവിധ ഭേദങ്ങളിലേക്ക് വിവിധ ആചാരങ്ങളാൽ അയക്കുകയും സെൻ വിഭാഗം നാന്ന ഭേദങ്ങളിലും പ്രചാരം നിഖിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചീനയിലെ ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കും. ചെച്ചനയിലെ ബുദ്ധമതം ചീനവുടെ ചരിത്രപഠനികളുമായി താജാങ്കു പ്രാപിച്ചു ഒരു ദർശനമാണ്. എന്നാൽ അത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഗാന്ധമബുദ്ധമന്റെ ചരിത്രയും ദർശനത്തയും ഉപദേശങ്ങളും സ്വാംശികരിച്ചു ഒരു രീതി മാത്രമാണ്. അത് ബുദ്ധമത പ്രസ്ഥാനമാക്കുന്ന മഹാന്തിയിലേക്കാഴുകിപ്പെരുന്ന ഒരു പ്രധാന കൈവഴിയായി നിലകൊള്ളുന്നു.

5. ജപ്പാൻ

ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ജപ്പാനിലുള്ള ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് ആരാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. (കിസ്യാബും 538-ൽ ‘ബൈപക്കചെ’ (കുണ്ഡര, കൊറിയ) യിലുള്ള രാജാവ്, ഒരു ദുർഘടന ബുദ്ധമന്റെ രൂപവും ഒരു ചുരുൾ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ‘കിൻ-മേനി’ മഹാരജാവിലേക്ക് സദന്നിലേക്ക് അയച്ചു. ഈതാണ് ബുദ്ധമതത്തെ ആര്യമായി ജപ്പാനിൽ അവതരിപ്പിക്കുവോൻ നാന്നിയായി തീർന്ന സംഭവം. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ജപ്പാനിലെ ചരിത്രത്തിന് 1400 വർഷത്തിനു മേൽ പഴക്കമുണ്ട്.

ഈ നീണ്ട ചരിത്രത്തെ മുന്നുകാലങ്ങളായി തരംതിനിച്ചു നിർവ്വചിക്കാം. അദ്യമായി, ഏഴും എഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ചരിത്രം. അതിനെ നമ്പുകൾ ‘ഹോറൂജി’ (607), ‘തോധായാജി’ (752) എന്നീ അപവർണ്ണങ്ങളിൽ കാണാം. അത് ഇക്കാലത്ത് നിർണ്ണിച്ചവയാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കാര്യം ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഏഴുപ്പിൽ സാമ്പൂർഖ്യം ചരിത്രവും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിലും ചരിത്രത്തിലും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിൽ കൂടി കടന്നുവന്നിരുന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ഏഴു വളരെ ഉന്നതമായ ഒരു ജീവിത ശൈലിയും ചരിത്രപഠനിയും വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുകയോടെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നകാര്യത്തിനും ഭാരതത്തിലും ചെച്ചനയിലും മദ്യപഞ്ചയിലും, തൈകൾ സ്വീകരാജ്യങ്ങളിലും വലിയ തോതിൽ ആത്മീയവും, ബൗദ്ധമികവും, മതപരമ്പരാമായ പുരോഗതിയുടെ തരംഗം

അലയടക്കുകാണിരുന്നു. അതിൽ ബുദ്ധചിന്തയും തത്പരാസ്ഥിവും സാഹമായ പക്ഷവഹിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധചിന്തയിലിഷ്ടിക്കമായ മനവിക്രിയ ഏഴുഡിലെ ഇതര നാടുകളിൽ വളരെപ്പെട്ടെന്ന് ചുവടു പിടിച്ചു. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് ‘ഹൊറൂജി’ (607), ‘തോധായ്ജി’ (752) എന്നീ സൂത്രങ്ങളായ അപബലങ്ങളിൽ കാണുന്ന സവിശേഷങ്ങളായ കൊത്തുപണികളും ശ്രീലൗഖിലും മറ്റും. ഈ അപബലങ്ങൾ മലാരുവിയത്തിൽ പരിയുകയാണെങ്കിൽ ഭാരതത്തിൽ നിന്നൊരുംഈ ആ നൂതനതരംഗത്തിന്റെ ഏഴുഡിയുടെ ഏറ്റവും കുഴക്കുവേശത്തിലുണ്ടായ പൊലിമയാണ്. ബുദ്ധമതവും സംസ്കാരവും അക്കാലങ്ങളിൽ ഏഴുഡിയെ ഒന്നിപ്പിച്ചു നിർത്തിയ ഏറ്റവും പ്രധാന കണ്ണിയായിരുന്നു.

ഇന്നത്തീവെല്ലാം ഒരു പരിധിവരെ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഉറച്ച സംസ്കാരത്തിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ ജീവിച്ചുവന്നവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ വാദിനോടനുബന്ധിച്ച് ഈ നാട് മറ്റ് ഏഴുഡി നാടുകൾക്കാണും ഒരു വലിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ശൃംഖലയിൽ വന്നുചേരിന്നു. അതാണ് ഇക്കാലത്ത് ജപ്പാനിൽ നടന്ന ഏറ്റവും പ്രധാന ചർച്ച സംബന്ധം. ഇണ്ട്രേജിയാറു സംസ്കാരിക വിപ്പുലപത്രിന് അടിസ്ഥാനകാരണമായി ജപ്പാനിൽ നിലകൊണ്ടാൽ ബുദ്ധമതമായിരുന്നു. ബുദ്ധമത സ്ഥാപനങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ഒന്നുകൂടുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളായും കുലസാംസ്കാരിക നിലയങ്ങളാക്കുകയും, പൂര്ണാവിന്റെ അവധിപാകരായും ഉപദേശികളായും പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രചാരകരായി മാറുകയും ചെയ്തു. അവർ മതനേതാക്കരാജകാളുപരിയായി സാംസ്കാരിക നായകരായി നിലകൊണ്ടു, ഇതായിരുന്നു ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ആദ്യകാലത്തെ അംഗീകാരവും പ്രചാരവും.

കർപ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റണ്ട് പ്രധാന പുരോഹിതമാണ് ബുദ്ധമത പ്രചാരത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ പക്ഷവഹിച്ചു. ‘സാധിച്ചായയും’ (ദാക്ഷിയാ ദയിച്ചി, ക്രി. വ. 767-822) ‘കുക്കായിയും’ (കോബോ ദയിച്ചി, ക്രി. വ. 774-835) പ്രസ്താവ്യയാഗ്രമായ റിതിയിൽ റണ്ട് ബുദ്ധമതന്മാപനങ്ങൾ തുടങ്ങി അവരെ ഹൈഡി ബുദ്ധമത പ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിൽ അനിയപ്പെടുന്നു. ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജപ്പാനിലെ സംസ്കാരത്തിനും ജീവിത ശൈലിയെയും ആധാരപ്പെടുത്തി ആരംഭിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു. അവർ ബൗദ്ധദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളെയും പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങളെയും ആധാരപ്പെടുത്തിയാണ് തങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമങ്ങൾ നടത്തിയത്. അവർ റണ്ട് പഠന കേന്ദ്രങ്ങളും ഭിക്ഷു വിഹാരങ്ങളും ‘ഹോഡി’ മലനിരകളിലും, ‘കോയ’ മലനിരകളിലും ആരംഭിച്ചു. ഏതാണെ മുന്നുറുവർഷക്കാലത്തോളം ഈ റണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ, തെണ്ടായിയും, ഷിന്റ്രോണി-ലും ജപ്പാനിലെ ബുദ്ധമത സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ സ്ഥാനം നേടി. അതിനൊരു മാറ്റം വന്നത് കാമക്കുരാ കാലത്താണ്.

ஒள்ளா காலங்குமாயி அனியபெட்டுள்ளத் பூவுமதற்கிணறு படிநெலும் பறிமுங்கும் நூடாள்விலூலை வழித்துயான். ஹக்கால்தான் அத்சாருமாறாய், ஹோஸென், (கி. வ. 1133-1212), ஷிரிராஸ் (கி. வ. 1173-1262), வோஜென் (கி. வ. 1200-1253), ரிசிரென் (கி. வ. 1222-1282) தூஞ்சியவர் தனத்தை ஸேவங்க் பூவுமத ப்ரசாரங்களினாயி நிற்கியத் தூஞ்சியவர் பூவுமதற்கிணறுயும் அஶங்கத்திணறுயும் ஜப்பானிலை ப்ரதாரவும் மதிலூபும் களங்கிலெடுக்குக்கூடியாளைக்கிணறு ஹூ பூரோவரித்தூருட ஸேவங்க் கறிக்கலை நூரிக்காலிக்கூவான் ஸாயிக்கூக்கியிலூபு. எடுங்கால் ஏரு சோவும் அவங்கேஷிக்கூங்கு எடுங்காளைான் ஹூ அத்சாருமாற ஹூ கூரளத காலயல்வின் அந்திக்கிரிக்கெபெடுக்கயூ அவங்காள ஸேவங்களை முக்கக்கள் பாரங்கிக்கூக்கயூ செய்யங்கத். அந்தினாலூ காரளமாயி கள்களாக்கெபெடுங்கால், அக்காலத்து ஹூ அத்சாருமாறூடு ஏரு ப்ரயான ப்ரதிட் அந்திமீவிக்கிழிருங்கு. அத்து ஜப்பானிலை பூவுமதமைங்கத் ஜப்பான் ரீதியுமாயி வெய்வெப்படு ஏரு ப்ரயங்காமாயான் அனங்கேவரபெடுத்த.

அதிகோடங்குவெய்யமாயி ஏரு சோவும் சோாக்கால். பூவுமதவும் அஶங்கவும் நூடாள்வூக்களின் முங்கு ஹூ நாட்கில் ப்ரபாரித்திருங்கு ஜங்கைலூம் ரெளங்குடன்தூலை அதிகோட் தாாற்கும் ப்ராபிக்கூக்கயூ செய்திருங்கு எடுங்கு எடுங்காள் ஏரு உள்ளா காலங்குடு பூவுமதற்கினாயி ஜப்பானின் உள்ளாயதென்க. அதிகங்குதான் ஹன்னா விவரிக்கால், அதுகூலத்து ஜப்பானின் பூவுமதம் ப்ரபாரித்திருங்கொகிலூபு ஸாயாளன ஜங்கைலூக்கு அதிவெறி வாஸ்தவீரிய வஶணதூலை மலூ மனங்கிலைக்கூவாங்கு ஹல்கெகைதூலைவாங்கு ஸாயித்திர்திலூபு. எடுங்கால் ஹூ அத்சாருமாறுட அந்திவிரெறி அப்பாறதயூ கர்மமாறதயூ பரிஞாமவும் அது கூரவுவு வலிய ரெலுவின் பரிஹரிக்கூக்கயூ பூவுமதற்குதிருக்கயூ அஶங்கவும் ஜப்பானிலை பூவுவிஜீவிக்கூட்டுத்தயிலூபு ராஜஸப்பூக்களிலூபு ஏரு ஸயிரீ பர்த்துவாவிச்சுயமாயி மாருக்கயூ செய்து.

ஹூ காலங்குடன்திங்கு ஶேஷங் ஜப்பானிலை பூவுமதற்கிணறுயூ அஶங்கத்திணறும் புரோகாதி அது அத்சாருமாற் விவக்ஷித்துபோல ஏரு புதிய உள்ளரவூடும் ஸாவிக்கென்குதயோடும், மானவிக்கழுவுதையூ அத்யாற்பெடுத்தியூ அந்தங்கிக்கூக்கயூ, அத்து பர்த்தமானகாலத்திலூபு கெமரிலை தூங்கலூ. அதுபேபால்வெயாறு ஸுவர்ணங்களும் ஜப்பானிலை பூவுமத சுரித்தினிலை உள்ளாயித்திலூபு. எடுங்கால் ஏரு அனேஷ்ள ரீதியின் காருணை விலதிருத்துக்கு ஏரு ரவேஷக்கு ஏரு காரும் புக்கமாயிக்காளா, அத்து ஜப்பானின் மலூ ராஜுண்ணல்லைப்போலை புதிய ரவேஷ்ள பவுதிக்கலூம் மலூ பலூர பிராக்கநமாய ரீதியின் முபோட் வருக்கயூ பூவு தறுப்பிரிதயூ அஶங்கத்திணறு அந்தங்கமாய ஸாயுதக்கலை அவங்கோக்கால செய்யுங்களிலூபு மலூ காருமாற ப்ரஸக்தமாய ஸாங்காவக்கலூபு மலூ நடத்திவருங்கள்.

ജപ്പാനിൽ ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ച ബുദ്ധമതഗാവ ചെചനയിൽ
 അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഹായാന ശാഖയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം 12-ലും 13-ലും
 നൃജാണ്ഡൈകളിൽ മുഖ്യാചാരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി വന്ന
 പരിപർത്തനങ്ങൾ ചീന ഫ്രോന്റ്സ്റ്റിൽ നിന്നുവന്ന പ്രചോദനം
 ഉർക്കണാണ്ഡൈകളായിരുന്നു. ആ മുഖ്യാര പ്രവണത ഇന്നും
 തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ‘മെയ്ജ്ഞി’രാജവംശത്തിന്റെ
 മദ്യകലാലഭ്യത്തിൽ ജപ്പാനിൽ ബുദ്ധവർണ്ണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പുതിയ താല്പര്യം
 ഉള്ളവകുകയും അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന റിനിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ
 ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുവരുന്നു. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമായി ഗാന്ധമബുദ്ധൻ
 ചിത്രങ്ങൾ സാധാരണക്കാരുടെയിലും മരും പ്രചാരം നേടുകയും, അത്
 ബുദ്ധമതത്തിനു തത്ത്വചിന്തകൾ അടിസ്ഥാനമായി മഹത്തായ
 ഉപദേശങ്ങളുടെയും വാഗ്യങ്ങളുടെയും, വിവരങ്ങളുടെയും,
 ദാർശനിക പ്രപചനങ്ങളുടെയും വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥഭേദവും അതിനെല്ലാം
 കാരണഭൂതനായ ഒരു വൃക്ഷതി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിനെയും ആസ്വദമാക്കിയാണ്.
 ഈ പുതിയ പ്രവണത ഇപ്പോഴും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഒരുപക്ഷേ
 ഇന്ത്യൻമാരു അറിവ് രാഖേഷകമാരുടെ ഇടയിലും മരുമാൻ കാണുന്നതെങ്കിലും,
 ബുദ്ധമതവും തത്ത്വചിന്തയും മഹാധന ശാഖയേയും ചീല ആചാര്യമാരുടെയും
 ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒരുണ്ടുന്നതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു വലിയ
 തിരിച്ചറിയാണ്. മാത്രമല്ല ബുദ്ധമതത്തിലും ദർശനങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു
 ജീവിത ശൈലിയും പിക്ഷണവും സ്വാംശികരിച്ചിട്ടുള്ള ജപ്പാനിലെ സമൂഹം ഒരു
 പുതിയ ഉണ്ടാവുന്നടക്കത്തിനു പുതിയ മാറ്റങ്ങളെ ഉർക്കണാളുന്നത്. അത്
 ആധുനിക സമൂഹം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ ഒരു പരിഹാരമായി
 പർത്തിക്കുമെന്ന് കരുതാം. ഈ ആധുനികകാല പ്രവണതയെ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ
 മുന്നാം കാലാലട്ടമായി കാണുന്നതിൽ ഒരു തെരുമില്ല.

ബുദ്ധര്മ്മ സാഹോപദേശങ്ങളുടെ പ്രചാരണം

ബുദ്ധമത പ്രസ്താവനകളും തന്നെ ശാക്യമുനി (ഗാന്ധാ) ബുദ്ധര്മ്മ ഉപദേശങ്ങളുയും പഠനങ്ങളുയും യാനാസ്ഥാനമായ നിർക്കശണങ്ങളുയും ആധാരപ്പെടുത്തിയുള്ള തത്ത്വാശാനിക്കളുടെയും ദർശനങ്ങളുടെയും ഒരു പബ്ലിക് ഗ്രന്ഥ സമൂച്ചയത്തിൽ നിന്നാണ് ഉദയം കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനത്തിന് പരമപ്രധാനമായ സ്ഥാനമാണ് ബുദ്ധമത പ്രസ്താവനങ്ങളിലൂള്ളത്. 84000 യർമ്മ പദ്ധതിയിൽ, അതിലുമധികം ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞ മതസംഘടനകളുമുള്ള ബുദ്ധമത പ്രസ്താവനങ്ങൾക്ക് ആധാരമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അധികാരിക്കുന്നതായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. അവരെ സൃഷ്ടാഗമ (ഖ്രീസ്തവും) എന്നും വിനയാഗമ (ദൈനോദ്യോഗം) എന്നും വിളിക്കുന്നു.

ശാക്യമുനി ബുദ്ധര്മ്മ മനസ്സുറുടെ ഏകത്തുടർന്നും വ്യക്തിത്വ തുല്യതയേയും ആധാരപ്പെടുത്തിയാണ് തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കിയിട്ടുള്ളത്. അത് സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഷഡ്യിലും ശശലിത്യിലുമാണ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് പാരമരമാരായ ഭാമവാനികൾക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കുന്നക്കവിയത്തിലാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ജന സഹായണങ്ങളെ അംശത്തെത്താൻ നിന്നും ജീവിതത്തിന്റെ വേദനകളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ അവസാന നിമിഷം വരെ, എൻ്റെപതാം വയസ്സിൽ മഹാപരിനിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ തുടർന്നുംകൊണ്ടിരുന്നു.

ശാക്യമുനി ബുദ്ധര്മ്മ മഹാപരിനിർവ്വാണത്തിനുവേശം അദ്ദേഹം നല്കിയ ഉപദേശങ്ങളുടെ പ്രചാരണം ആ വാക്കുകൾ നേരിട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചു പുനരും ശ്രദ്ധിച്ചുമാരായ പുതിയാനങ്ങൾ, മാനുഷികമായ പരിമിതികളുടെ കാരണത്താലും അവൻ ശരിയായി ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നതിനാലും സംഭവിച്ചിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ ബുദ്ധധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളായ ബുദ്ധവുചന്ദ്രങ്ങൾ ശരിയായ തീരീയിൽ അവ ഉപദേശിച്ച സാഹചര്യങ്ങളുടെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് എല്ലാമനസ്സുശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്റെയും ഭാഷയിലും സാധ്യമാക്കിക്കാടുക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മുൻപിരിന്നവരുടെ സംഘം ഒരുക്കുടുകയും വളരെ മാസങ്ങൾ പരിച്ഛകളിലേർപ്പെടുകയും ആ ഉപദേശങ്ങളെ കേടുവരിൽ നിന്നും അവ ശേഖരിക്കുകയും അവരെ സംസൂക്ഷം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഖരിഞ്ഞിന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം, ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവർക്ക് അവ വലിയൊരു പ്രചോദനമായിരുന്നു. അവരെ അങ്ങനെ തന്നെ നിലനിർത്തുവാനാണ് മുൻറന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുടെയും പുരോഹിതത്താരുടെയും സംഘം ആദ്യമായി മാരി. ആ വിശകലനങ്ങളെ അഞ്ചിയർമ്മ (ജപ്പാൻ: രോൺ) എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഉപദേശങ്ങളെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ തന്നെ

അ ഉപദേശങ്ങൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അചാര്യമാരുടെ വിശദീകരണങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമുച്ചയമായി മാറി. ആ വിശകലനങ്ങളെ അഞ്ചിയർമ്മ (ജപ്പാൻ: രോൺ) എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഉപദേശങ്ങളെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ തന്നെ

உற்பெடுத்தி. என்னிட அது விஶ்வீகரணத்தை காலாகாலன்னில் ஆழுதிடேரிக்குக்கண்ணுள்ளது. ஹா முன் விழுவுமிகுமன்னிலுடை ஸமாவரத்தினை திபிடக (ஜபூன்: ஸாஸ்ஸோ) என்னபேரில் அரியபெடுங்க.

திபிடக அல்லைகிற முன்புபிடிக்கண்ட என்னத் திகாய பிடிக (ஜபூன்: கோஸோ), வினாய பிடிக (ஜபூன்: ரிச்ஸோ), அலியர்மஹபிடிக (ஜபூன்: ரோஸ்ஸோ). பிடிக என்னதுகொள்ளுதலேயில்கூடுமாத்த பாடம் என அத்தெதிலாள். அதுவுடை பிடகத்தினில் வெபுவுமிழுப்பேசுமன்னிலுடை; ரளாமத்தை பிடகத்தினில் சுமோவர ஸாலத்தின்னிலுடை ஜீவிதசாராய்கூடும் மனும் விஶ்வீகரணத்தையுமாள் பிடிகியிக்கிக்கூடுமாத்த.

வெபுவுமத்தினிலை எழுா விலாக்கன்னிலும் அவரவருடை திதியிலை வெபுவுமத்தை அதிகாரிக் கிரமன்னில் பிரிதூருப்புமூலங், என்னால் யமாசிதமாய திபிடக ஹபோய்கூடும் கெவபஶம் வெதிரிக்கூடுமாத்த பாலி ஹாச்சிலெழுதியிட்டுக்கூடும் கிரமம் ஸமூச்சியன்னிலாள். அதற்கேற்கொட என விலாக்கனிலை அதிகாரிக் கிரமன்னிலான். வெபுவுமத்தை பிரிதூருப்பு தக்கூந் தக்கூகிச்சுக்கேஷ்யிலும்கூடும் ராஜுன்னில் பாலி கிரமன்னிலையாள் அறஞியிக்கூடுமாத்த.

வெபுவுமத்தை யம்ரிதமத்தினில் கி.வ. 67-இல் தெளை பிலூவுப் 'ஹான்' வங்கானிலை 'ஹின்' ராஜுவிலை காலத்து செய்யினில் வருக்காயும் பிரபாரிக்கூக்காயும் செய்யிலெழுா பிலூவுப் 'ஹான்' வங்கால் கி.வ. 25 முத்து 220 வரையாள் ரெளாங் நடத்தியிருந்தான். பக்கை வெபுவுமத்தை ஸாலையமாய கிரமன்னில் வீளெலும் என்னிப்பத்தினால் பக்கை க்கிரண்ணால் விவரித்தை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹத் அதேவொருத்தினிலை தெளையுக்கூடும் 'பூ-அதன்' ராஜுவிலை காலத்தை கி.வ. 151-லாள் நடத்தியிருக்கிறது. அக்காலத்து மஹாயான ஸாவ காரத்தினிலை பிரபைலமாயிருந்தினால் அதுகால வெபுவுமத்தை மஹாயான கிரமன்னிலும் வுதூராஸமனே விவரித்தை செய்யப்பட்டு அனின்குமேசேஷன் ஏதாள் 1700 வர்ஷக்காலத்தை ஹா விவரித்தை சுரித்து தூக்கின்கூக்காளியிருங்கு. ஹக்காலத்தினிடக் 1,440 கிரமன்னி 5,586வாலுண்ணிலாயி பளிகாஷப்பெடுத்தி பிரஸிவிக்கிறது. 'வி-அய' வங்கானிலை ரெளாக்காலத்து ஹா கிரமன்னிலை பரிசுக்கிக்கூடுமிகுக்கூடும் முமா அதரங்கிறது, ஏக்கிலும் அதினில் புரூஷாவிஜயம் அத்து விவு உத்திர ஸுவர்த்தை வங்கானிலை காலத்து அதரங்கிறதுமுதலாள் கூடுதலை உரிமீஜிதமாயது. ஹக்காலத்தை தெளை சிரீ அதாருமாநார் விஶ்வீகரணன்னிலும் விஶ்கலங்கன்னிலும் ஹா கிரமமுத்துயன்னில் கிரமன்கூடுக்காயும் அதற்கு திபிடகத்தை விவரித்தை லீன் கிரமா ஸாரமாயி பூதிச்சுக்கூக்காயும் செய்யு. 'ஸு-ஹ' காலாலாத்தினிலை ஹா படிகு பறிஹரிக்கூடுமத்தை சிரீ சுமார்த்தை நக்கூக்காயும் விழுவுமிகுமன்னிலை கூடுமா ஸாலையும் வெபுவுமத்தை விவரித்தை பிரார்த்தான் 'தான்' காலாலாத்தினிலை ஒரு புதிய முவவுரையோட்கூடுக்கூடு வெபுவுமத்தை ஸாலையும் ஸாஸ்ஸோ என்னபேரில் பிரஸிவிக்கிறது.

திவெஸ்தின் ஏதாள் ஏதுாம் நூட்டாஷ்காலத்தை வெபுவுமத்தை அவ்வினிப்பிக்கெப்பட்டு பிரபாரத்திலாயத்தை. னீப்பத்தை பதிகொன்கு நூட்டாஷ்காலை 150 வர்ஷக்காலம் சொல்வுமிகுமன்னிலை விவரித்தை

துடக்குக்கும் யமாற்றமத்தில் திவெட்டுளி ஓஹயிலேக்கு மிகவொரும் ரெமூனைஸ் பரிசோஷபேட்டுக்கும்கூடும் செய்து.

வொலுகாமனைவைக் கீவிலித்தனம், கொரியன், ஜாப்பானிஸ், ஸிக்கிம், கங்கோயியன், தூந்களி, தூஞ்சிய ஓஹக்கலூக்குடாதெ மிகவொரும் எழுப் பிச்சூன் கேசெண்டிலை ஓஹக்கலைப்பகும், பாத்தின், மேஜ், ஹாஷீஸ், ஜிம்மன், ஹாலியன் தூஞ்சிய ஓஹக்கலைப்பகும் விவரித்தனம் செய்துபெட்டிருக்கின்றன. அனுபவிதமாய் வொலுகாமனைஸ் ஒரு அத்திரிப்புவால் போலை லோகத்திலுமே எழுப் பகுப்புக்கும் ஹாலியன் ஸாயிக்கும்.

இங் விவரித்தனைவைக்குடி ஆகும் வூபுவுமத்திலிருந்து ரெமூனியிரத்திலயிக்கும் வர்ஷத்தை ப்ரசாரத்தைப்படித் தரு ஸுத்திரமுப்புரிந்தையும் நடத்துக்காலானைகளில், பதினாயிரக்கணக்கின் பூஷைகளைச் சூபுவுமயம்பெற்றுப்படியும் அகிஸமந் ரெமூனைஸ் அதூபுமக்கியும் நடத்தியிடுவைக்கையிலும் ரைக்குமுனி வூபுவுமெழு உபாதேஶைவைக்கும் யமாற்றம் அந்தமைவும் முப்புவும் ரைபுபக்கை அதிகாரிக் கூபாதேஶைவைக்கும் வெளிப்புத்திரும் சிறிக்கும் மன்றிலாக்குவான் வூபுவுமிகுஷுகள். அதினால் ஒருவர் பூஷைகளை மாதமானுதிக்காதெ ஸுகநம் யூநத்திரும் அந்தப்பரிசோயாக்கும் உதகுப்பு உபாதேஶைவைக்கும் நிர்ணயைஶைவை

உசிதைகாலைநன். அன்னதை ஒருவர் அவர்க்கு விஶுங்கப்பறவும் மதபறவுமாய் ஜீவிதத்தில் கெட்டிப்பட்டுக்கொள்ள. வூபுவுமத்தில் ரைக்குமுனி வூபுவுமயான். விசேஷஷ்சித் து உபாதேஶைவர் ஸாயாரன ஜீவிதத்திலை ப்ரழைவைக்கும் வூபுவுமிகுஷுக்கலூமாயில் வழிரை வெப்பம் பெட்டு கிடக்குவதை; அனைத்தையூதிருப்புவைக்கின் அது உபாதேஶைவர் ஜனஸுமாநைவைக்கு உத்திருமயிக்க காலம் ஸுயினிக்கைக்கிடையிருப்பது. ஹக்காரளன் கொள்ளுத்தனை ஏறுவாற் வூபுவுமரமனைவை உண மன்றிலாக்குவான் வூபுவுமிகுஷு, அதை அவர்க்கு நிறுத்திவித்துவாக தாழ்த்துவதுமாயி வெப்பம் பெட்டிருக்குவது. அவருடை ஸுத்திரமாய் நிலபாடாளன் அதினை உத்தமமாய உபாதேஶைவாக்கிமானியிறிக்கூப்புத்துறை அதை மாநூஷுமாநூஷுக்கலை ஶுப்பிக்கரிக்குவது நிறுப் பூஷைகளையில் ஸாவுஸாஸுனைகளையில் நிலகொலைப்புத்துறைத்துறை.

இங் பூஷைக் குக்குளின் நிற்புப்பிசிட்டிக்குலை காருணைவை அதூபுமாக்கியான் இங் பூஷைக்குவும் ரத்திடிக்குலைத். ஹதின் ரெமூனியிரத்திருமேன் வர்ஷம் பாக்கமைக்குலை சரித்வைபும் அது ரெமூனமாநூஷுத்தைவைக்குளின் நூரூக்களைகளில் வரிசுக்காலம் உள்ளாயிக்குலை சிரினாரளனிக்கூப்புர் எழியுதித்தியின் கோஸ்திளைகளிக்கொள்ள உள்ளாக்கியிறிக்கூப்புத்துறை வூபுவுமரிசைனிலையைபும் தந்து சிரித்துயுக்கெடும் அதுவும் பரவும் களக்கிலைடுத்தான் இங் குமா வலுரை எழியத்துறை அது சிரினாயாரயின் ஒரு மேற்கொண்ட திடக்குவுமரையே வர்த்திக்கூக்கியத்துறை.

அதினால் இங் பூஷைக் காலதிலை ஓவி பிரபுவிக்கரளைவைக்குளின் ரவேஷக்ருதையைப் பள்ளித்தாங்குதையைப் பாலாவங்களிக்கொடுப்புத்துறை கூடுதலை உணர்வும் சக்கரியுமாஸ்ஜிக்கூக்கும் வூபுவுமயம்பெற்றதையும் கரிசைவைக்குலையைபும் சாயாரன ஜனைவிக்கைக்கும் மன்றிலாக்களிக்கொடுக்குவது ஒரு உத்தம ரெமூனமாயி திருமென்பு பட்டிக்கூக்கும். அதாளன் இங் பிரபுவிக்கரளைத்திலை அகிஸமான லக்ஷ்யவும்.

“ஶ்ரீவூமான் அரசுடீய ஸாரோபதேஸ்வரன்” பிரதி

இல்ல புழைக்கங் அதுவுமாயி ரூபாக்குதமாகச்செப்புத்துறை திருத்தியெய்யுத்தப்புத்துறை, ஜூலையை 1925 ஜூலையில் எடுத்தபெப்புத் “புதியதாயி விவரிதனம் செய்யப்பெற்ற வாசு முறையென்னால்” அன்ற் ஹத் வப் பூ-அள்ளி கிணங் விரைவே நேர்த்துத்தில் ஸமாபிக்கப்பெற்ற வூவுமுறையென்னால் பெருமையை கேட்டதினால் மேற்கொட்டுத்திலான் அதால்து ஆதால் ஏதுதால் அன்னுவாப்பக்காலமைக்குத்துறை இல்ல பிரவர்த்தனம் ஸுயமாக்குமானதின் அதில் பொய்யால் ஷுக்காக்கு யமாவை, பொய்யால் ஷிஸென் அக்காம் தூண்தியவரும் மற்ற பல ஜூபானில் மரவோப்பக்கரும் பக்குதேர்ந்து.

‘ஹோவ்’ காலால்புத்துறை (1926-1989), “புதியதாயி விவரிதனம் செய்யப்பெற்ற வாசுமுறையென்னால் ஜங்கிய பினிவீக்கரணம்” இல் கேட்டதினால் அதுமுழுவுத்தில் நடந்துக்கூடியும் அதன் ஜூபானில் ஏழுாயிட்டுமிலும் பினிவெப்புத்துறைக்கூடியும் செய்யு.

1934 ஜூலையை-த்து பான் பாஸ்விக் வூவுமின்ஸ் யூனியன் ஜூபானில் நடந்துக்கூடியும் அதிரோடங்குவெயிட்டு “தி கீட்டின்ஸ் ஹெவ்வுவூ” ஹால்ஹீஸ் ஹையில் “புதியதாயி விவரிதனம் செய்யப்பெற்ற வாசுமுறையென்னால் ஜங்கிய பினிவீக்கரணம்”யில் நின்க் விவரிதனம் செய்யப்பெற்று. அதற்கு ஓர் ஜூபான் வூவுவின்ஸ் யூனியன் ஹையேவேஷன்ஸ் மேற்கொட்டுத்தில் நடந்தப்பெற்று. அது ஹால்ஹீஸ் யி. சௌர்த்திய் ஸ்டூத்திர்மாயா பக்குவாயிட்டு. 1962 வூவுவுமத்திலே அமேரிக்கனிலே அப்பதிரளைத்தினால் ஏதுபதாம் வார்ஷிகதேநாடங்குவெயிட்டு மிக்ஸுவதையை கொர்க்கப்போக்குவென்று நடந்து ஸமாபந்திலே மாபக்காய யைவான் குமாந்த அமேரிக்கனில் “தி கீட்டின்ஸ் ஹெவ்வுவூ” ஹால்ஹீஸில் பினிவெப்புத்துறை.

1965-ஆம் தெயானிஸ்குமாந்த ‘ஸெஸ்ஸெஸ்டி ஹோஸ் தி பிரேமோஷன் கூம்ப் வூவுவின்ஸ்’ டொகேங்குவில் அதால்து பூதுப்பால் இல்ல புழைக்கங் ராஜாக்குரவுயாபக்மாயி பினிவெப்புத்துறையான் திருமானி அதன் ஹால் கேட்டதினால் ஒரு பிரயாம உக்குமாக்கியைடுக்கூடியும் செய்யு.

இல்ல உக்குமாய் கூர்த்துக்கூடி நானாயி ஸாயிக்கவுன்னதினுவேவளி ஒரு 1966-ஆம் குழந்தையை நியோயிக்கவூடியும் அதற்கு “தி கீட்டின்ஸ் ஹெவ்வுவூ” திருத்தியெய்யுத்துக்குமானதிலை உலுமத்தில் ஏதுப்பெட்டுக்கூடியும் செய்யு. அது குழந்தையை அங்கூண்டுமாயி பிரவர்த்தித்துவர், பொய்யால்மார் கங்கையைக்கி கிளை, ஷுயு காங்கா, ஸெங்கா ஹஷிளாமி, ஷிர்கை ஸலைகி, கோவை மத்ஸுகாமி, ஷோஜுன் சுவாஸ்வை, தகைமி தகாஸை. அதிலை திருத்தி ஏதுகுதல் குழந்தையை பினிவென்று வழியை மங்குதானி, ஏற்கு. ஏ. வாலைஸ், தொஷியுகை ஷிமிஸு தூண்தியவர் பிரவர்த்தித்து, இல்ல குழந்தையை குழந்தையை “தி கீட்டின்ஸ் ஹெவ்வுவூ” அதயுகுகிளிதியில் பினிவெப்புத்துறையான் ஸாயி அது.

1972-ൽ ജാപ്പനീസ് ലൂ പുസ്തകം വിബോധം ഒരു വിദഗ്ദ്ധമുകളിൽ പുനർപ്പിരിക്കേണ്ടതായാണ് അത് ആവശ്യമായമാറ്റങ്ങളും തിരുത്തലുകളും നടത്തി ആ വർഷം തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു. ആ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രൊഫസറമാരായ, ഷയ്യു കന്റാക്കൾ, സാന്നിം ലൂഷിഗാമി, ഷോയു ഹനയാമ, കൂൻസേയി തമുരാ, തകക്കു എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

അടുത്തതായി ജാപ്പനീസ് വിഭാഗത്തിൽ തിരുത്തൽ പ്രവർത്തനം 1973-ൽ അരംഭിക്കുകയും അതിൽ പ്രൊഫസറമാരായ റിയോത്തിസു പ്രിയോളിൻ, തകക്കു തകക്കു, ഹിരോഷി തച്ചിക്കാവ, കൂൻസേയി തമുരാ, ഷോജുൻ ബാൻഡേഡ, ഷോയു ഹിനായാമാ ജാപ്പനീസ് ഭാഷയിലൂടെ “ബി കി ച്ചിംസ് ഓവ് ബുദ്ധാ” ആ വർഷം തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു.

അതിനെത്തുകൾനും 1974-ൽ വിബോധം ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലേക്ക് ആവശ്യമായ തിരുത്തൽ നടത്തുന്നതിന് ഏറ്റപ്പെട്ടതുകയും അത് ആ പ്രവർത്തനം ആ വർഷം തന്നെ പുസ്തകിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രൊഫസറമാരായ, കോഡോ മത്സ്യനാമി, ഷോജുൻ ബാൻഡേഡ, പ്രിൻകോ സായകി, ഫോയു തനാക്കുന്നാഗാ, കൂൻസേയി തമുരാ ഷോയു ഹിനായാമാ എന്നിവർ അംഗങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ശ്രീ റിച്ചാർഡ് ഫ്രൈൻ ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷിൽ പുതിയ പരിപര്വ്വതനന്തരങ്ങളാടും “ബി കി ച്ചിംസ് ഓവ് ബുദ്ധാ” പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു.

1978-ൽ പ്രൊഫസറമാരായ പ്രിഗറയോ കമ്ഭാ, യസുആക്കി നാരാ തുടങ്ങിയവർ കമ്മിറ്റിയിൽ ചേരുകയും. അതിനുശേഷം 2001-ൽ ഒരു പുതിയ കംപായിലേഷൻ കമ്മിറ്റി രൂപീകൃതമാക്കുകയും അതിൽ പ്രൊഫസറമാരായ സാന്നിം ലൂഷിഗാമി, യസുആക്കി നാരാ, കോഡോ മത്സ്യനാമി, ഷോജുൻ ബാൻഡേഡ, കെന്നത് തനാക്കാ, സംശാലോഹാ, വാഷിംഗ്ടൺ ദേശാഭ്യർഥിയായി എന്നിവർ 2004-ൽ ജാപ്പനീസിലൂ ഇംഗ്ലീഷിലൂ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു. ഡിസംബർ 2004.

പരിഭ്രാഷ്ടക കുറിപ്പ്

ഈ പുസ്തകത്തിൽ മലയാളം പരിഭ്രാഷ്ട നടത്തുവാൻ ചേപാദ്ധനർ സെന്റർക്കു മലയാള എന്നോട് അവഗ്രഹപ്പെടുവോൾ എന്നെന്ന അല്ലെങ്കിൽ എന്നവും മുഖ്യമായ പ്രധാന എന്നിക്ക് മലയാളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു ഉദ്ദമം നടത്തുവാനുള്ള കഴിവിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഭാഷാന്തരം അനുബന്ധപ്പോൾ എന്നേ അ ദേശം മന്ത്രിമാരയുകയും എന്നിൽ അന്തർദ്ദിവിനമായികിടന്നിരുന്ന എന്നേ മാത്രബാഷ ഉണ്ടാക്കാനുള്ളകുയ്യും, അംത് എന്നിക്ക് ഈ ശ്രമം വളരെ അസ്വാത്ഥയുകയും ഏകദേശം ചെയ്യും. ഈ ഉദ്ദമത്തിൽ എന്നെന്ന നേരിട്ടും അല്ലാതെയും സഹായിച്ച് എല്ലാവാർക്കും എന്നേ അക്കം നിരഞ്ഞ നന്തി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു് വളരെ കൃത്യമായി പകർപ്പ് വായിച്ചു് തെരുകൾ തിരുത്തി വേണ്ടുന്ന മാറ്റങ്ങൾ നിരുത്തിച്ച് എന്നെന്ന സഹായിച്ച് ശ്രീ ജിതേന്ദ്രനാഥ്, ഇത്തിൽ ജാപ്പനീസ് പകർപ്പ് വായിച്ച് എന്നെന്ന പരിഭ്രാഷ്ടയിൽ സഹായിച്ച് എന്നേ ഒരു യോക്കുർ യുക്കൊ യുക്കുഡായി, അല്ലെങ്കാലങ്ങളിൽ എന്നേ മലയാളം പായിച്ചു് വേണ്ടുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കിയ എന്നേ മാതാപാർശ്വരിൽ നിന്നും തെസ്യം മാറ്റുന്നതു തുടങ്ങിയവർിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ സഹായം കൃത്യത്തോപ്പുമുണ്ടു് ഈ പരിഭ്രാഷ്ട നടന്തിയ ഒരുവർഷകാലം ബന്ധുപരിനയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുക വഴി ഞാൻ പാക്കുകളാൽ വിവരിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ഒരുതരം മാനനികമായ ശാന്തതയും ആത്മാനുഭവത്തിയും അനുഭവിച്ചു് ശ്രീബുദ്ധമഹാദേവ ഉപദേശങ്ങൾ ഏതു മനസ്സിനെയും ഉണ്ടാവണപ്പെടുത്തുവാനും സാന്നിഡ്നപ്പെടുത്തുവാനും കഴിപ്പുള്ളതാണ്. ഞാൻ അനുഭവിച്ചു് അ ഭിവ്യാനുഭവം മുക്ക് വായിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അനുഭവിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കുന്നതു ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മാത്രു വർഗ്ഗീസ് മിറ്റത്താനി
വിവർത്തകൻ

ഗ്രന്ഥസൂചി
“ശ്രീ ബാദ്ധമൻ നല്കിയ സാരോപദേശങ്ങൾ”

പേജ് വർ

മനുഷ്യ ജീവിതം

ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം	5	19
ലോകത്തിന്റെ യമാർത്ഥ സ്ഥിതി	96	23
ശരിയായ ജീവിതമാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ	234	16
തെറ്റായ ജീവിതമാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ	44	22
ശരിയായ ജീവിത ചിന്തകൾ	41	12
പക്ഷഭേദധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം	57	10
മായകൾ അടിമപ്പട്ട മനുഷ്യർ (കമ)	127	1
ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം (കമ)	90	25
ഒരുവൻ അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും ലാക്കികച്ചിന്തയുടെയും മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ	90	9
എന്ന് പാംമാണ് വയസ്സായവരും രോഗികളും മരിച്ചവരും പരിപ്രീക്ഷൃംഗന്ത് (കമ)	93	18
മരണം ഒരു യാമാർത്ഥമാണ് (കമ)	94	20
ഒരുവന് ഒരിക്കലും സാധിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾ	48	10
ഭോക്കത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന നാല് സത്യങ്ങൾ	48	24
മായയും ആത്മാനവും മനസ്സിലാണ് ജനിക്കുന്നത്	49	9.
സാധാരണ മനുഷ്യന് സാധിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതും എന്നാൽ മുഖ്യവുമായ ഇരുപത് കാര്യങ്ങൾ	133	7

വിശ്വാസം

വിശ്വാസമാകുന്ന അഡി	178	21
വിശ്വാസത്തിന് മുന്ന് കാര്യങ്ങൾ ആസ്പദമായിട്ടുണ്ട്	180	10
വിശ്വാസത്തിന് ഒരു പൂർത്തികരണമുണ്ട്	181	16
വിശ്വാസം ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കുള്ള മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്നു	180	22

	നമ്പോളി	പേജ്	വരി
സത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഒരു അന്യനായ മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗന്തിലൂടെ ഒരു ആനയുടെ രൂപം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ് (കമ)	75	1	
ബൃഹസ്പദാവം എവിടെയെന്നും ബൃഹസ്പദാവം അമാർത്ഥ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു (കമ)	77	23	
ബൃഹസ്പദാവം ത്രഷ്ണയിൽ മുടിയിരുക്കുന്നു (കമ)	73	14	
സംശയം വിശ്വാസത്തിന് തകസ്സുമായി നിൽക്കുന്നു.	182	1	
ബൃഹസ്പദാവം എല്ല ജീവികൾക്കും പിതാവും എല്ലാ ജീവികളും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് മകളുമാകുന്നു	35	28	
ബൃഹസ്പദാവം പ്രജന ഒരു മഹാസാഗരത്തിന് സമാനമായ ആഖവും പരമ്പരമുള്ളതാണ്	34	12	
ബൃഹസ്പദാവം ചെത്രന്മാരും കാരുണ്യം നിറഞ്ഞതാണ്	15	1	
ബൃഹസ്പദാവം കാരുണ്യം നിരന്തരമാണ്	16	8	
ബൃഹസ്പദാവം സ്ഥൂല ശരീരവില്ല	13	28	
ബൃഹസ്പദാവം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ജീവിതാവസാരം വരെ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കി	23	22	
ബൃഹസ്പദാവം ജീവിതത്തപ്രിയും മരണത്തപ്രിയുമുള്ള കമകളിലൂടെ ജനങ്ങളെ സ്വാധിനിച്ചു:	23	22	
ബൃഹസ്പദാവം കമകൾ പറയുന്ന റീതിയുപയോഗിച്ച് മനുഷ്യരെ അവരുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു	19	5	
കമ പറയുന്ന റീതി	20	1	
നിർവ്വാണത്തിൽനിന്ന് ലോകം	236	13	
എന്നെന്ന ബൃഹസ്പദാവം ധർമ്മത്തിന്റെയും സംഘത്തിന്റെയും അനുയായി ആകാം	177	17	
എന്നെന്ന അറിവിനെ സംരക്ഷിക്കാം, മനസ്സിനെ എകാഗ്രതയിൽ നിർത്താം, എന്നെന്ന ബൈഹാസികമായി പെരുമാറാം	163	8	
എട്ട് അരുസത്യങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം	166	6	
നിർവ്വാണത്തിൽനിന്ന് മരുകരയിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ആദർ മാർഗ്ഗങ്ങൾ	168	7	
നാല് ശരിയായ റീതികൾ	167	17	

റന്മസൂചി

	പേജ്	വരി
വിചിന്തനം ചെയ്യുണ്ട് നാലുകാരുണ്ടൾ	167	7
നിർമ്മാണം സാധിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ അഞ്ച് പ്രായോഗിക കഴിവുകൾ	168	1
അതിരുകൾ നിർബ്ബന്ധിക്കാനാവത്തെ നാല് മനസ്സിൽ അവസ്ഥകൾ	171	11
നാല് ആളുസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രാണിയുള്ളവർ	39	18
മനുഷ്യരെ മരണവും ജീവരെ പുനരുദ്ധാനവും	12	35
ആർ അമിതാദ ബ്രഹ്മരെ നാമം ജീവിക്കുന്നുവോ അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ പരിശുദ്ധരാജ്ഞൻ പുനർജ്ജരിക്കുന്നു	113	1
നിന്നിൽ തന്നെ വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുകയും ഒരുദിപമായി മാറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക	10	21

മാനോനിയന്ത്രണ പരിശീലന റീതി

ഒരുവൻ അവരെ ജീവിതത്തിൽ എറുവും പ്രധാനമെന്ന് കരുതുന്ന കാരുണ്ടൾ (കമ)	150	10
ആദ്യപടിയായി ശ്രദ്ധിച്ചുചെയ്യുണ്ടകാരുണ്ടൾ	133	1
നിങ്ങൾ തിരയുന്നകാരുണ്ടൾ മരകാതിരിക്കുവാൻ (കമ)	152	7
എന്തിലെകില്ലും വിജയം കാണുന്നതിന് ഒരുവൻ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (കമ)	158	17
പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തുടർച്ചയായി വന്നാലും ദയവുപൂർവ്വം മുന്നേറുക (കമ)	173	1
അസന്തുലിതവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും മനസ്സിന തള്ളിത്തത്തെ മുന്നേറുക (കമ)	123	26
അതുസത്യങ്ങളെ പിന്തുറക്കുകയെന്നത് ഇരുപ്പുനിന്നെന്നത് മുറിയിലേക്ക് വെളിച്ചുവുമായി ചെല്ലുന്നതിനുതുല്യമാണ്	40	15
ഒരുവൻ മനുഷ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ എവിടെയെങ്കണ പോകുന്നുവോ അവിടെയെങ്കണ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു(കമ)	161	18

	രഹമസൂചി	പേജ്	വർ
മനുഷ്യർ അവരുടെ മനസ്സ് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭിംഗിലേക്ക് ചപിക്കുന്നു	121	23	
ഉപദേശങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഒരുവനെ അവരെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തുകയെന്നതാണ്	11	24	
അദ്യമായി നിരൈ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുക	212	1	
നീ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണെങ്കിൽ	121	29	
മനസ്സിന്റെ വ്യത്യസ്ഥാവസ്ഥകൾ (കമ)	118	19	
മനസ്സുനാൻ അഹംഭാവമല്ല	46	20	
മനസ്സ് നിനെ നിയന്ത്രിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക	10	26	
മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക	154	17	
മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുക	11	32	
എല്ലാ തിമകളും ശർഖ, നാവ്, മനസ്സ് എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉത്തേവിക്കുന്നു	87	1	
മനസ്സും വാക്കുകളും തമിലുള്ള ബന്ധം	125	1	
ശർഖമെന്നാൽ കടമെടുത്ത ഒരു വസ്തുവിന് തുല്യമാണ്(കമ)	143	7	
ശർഖം വിവിധ അഴുവുവസ്തുകളുടെ ഇൻപ്രിമാണ്	130	25	
ഒന്നും ഒളിച്ചുവെക്കാതിരിക്കുക	10	26	
മനസ്സും ശർഖവും വാക്കുകളും ശുദ്ധികർിക്കുക	123	10	
പക്ഷപാതം ചേരാതെ കരിന പരിശുമം നടത്തുക	172	13	

മനുഷ്യ ഭൂഃഖം

ബന്ധങ്ങളുടെ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭൂഃഖം ആവിർഭവിക്കുന്നു	42	25
ഭൂഃഖങ്ങളെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കാം	13	13
മായയും അജ്ഞതയും നിർവ്വാണത്തിലെക്കുള്ള പാത	59	18
ഭൂഃഖരമാക്കുന്നു		
എങ്ങനെ ഭൂഃഖങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം തേടാം	116	1

ഗമനസൂചി

	പേജ്	വർ
എപ്പോൾ അജണ്ടാനമാകുന്ന എൻഡീയുന്ന അഡി അണ്ടയുന്നുവോ അപ്പോൾ അണ്ടാനമാകുന്ന പ്രകാശം ഉദയം ചെയ്യുന്നു	141	25
തൃപ്തിണായാണ് മായയുടെ ഉറവിടം	85	17
പുകൾക്കിടയിൽ മരണത്തിൽക്കുന്ന ഒരു പാനിന് തുല്യമാണ് തൃപ്തിണാ	85	20
കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വീടിനോട് ബന്ധം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുക (കമ)	19	16
അത്യാഗ്രഹമാണ് തിരുയ്യുടെ ഉറവിടം	118	9
ഇന്ന് ലോകം കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഡിക്ക് തുല്യമാണ്	82	23
മനുഷ്യർ പണ്ടത്തിനും പ്രശ്നത്തിക്കും പുറകെ പോകുകയെന്നത് അവരവരെന്നെന്ന ദൗത്യത്തിന് തുല്യമാണ്	119	12
അരുവിൻ ധനത്തിനും പ്രശ്നത്തിക്കും പിന്നലെ പോകുകയാണെങ്കിൽ അവൻ അവനെന്നെന്നെന്ന നശിപ്പിക്കും	119	19
ബുധവിമാനായ മനുഷ്യനും വിഡ്യാലൈവനും അവരുടെ അടിസ്ഥാനം സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യസ്താണ്	134	1
വിഡ്യാക്കളായ മനുഷ്യർ അവരുടെ തിരക്കളും പ്രാഥി	141	1
ബോധവാന്മാരും (കമ)		
വിഡ്യാക്കളായ മനുഷ്യർ മരിളുവരുടെ ക്ഷേമത്തിൽ അസൃഷ്ടാലക്കളും ഫലം മാത്രം മുഖ്യമായി കാണുന്നവരുമാകുന്നു (കമ)	141	7
വിഡ്യാക്കൾ പിൻതുടരുന്ന വഴികൾ (കമ)	147	1

നിരുജീവിതം

അക്ഷിണി നല്കുകയും അതുമരിക്കുകയും ചെയ്യുക	169	17
ധനമില്ലാതെ നല്കാവുന്ന എഴു് ഓന്നേംഡൾ	170	3
ധനം സന്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ (കമ)	145	17
എണ്ണെന്ന സന്ദേശം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും	132	14
ഉപകാരമായി ലഭിച്ച കരുണായെ മരക്കാതിരിക്കുക	139	1

	രാമാധി	പേജ്	വർ
മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തിലെ വ്യത്യസ്ഥതകൾ	89	8	
പ്രതികാരാഗ്രഹം വൈച്ഛിപ്പുവർത്തനയുന്നവരെ എപ്പോഴും ദാർശാഗ്രഹം പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും	131	32	
എന്നെന്ന ദൃശ്യഭാരം കുറച്ചെടുക്കാം (കമ)	231	1	
മദ്ധ്യളവുടെ വിമർശനങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്നെന്ന ഒഴിവും മാറാം (കമ)	122	12	
നിങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രങ്ങൾക്കും സുവസന്നക്രൂഞ്ഞൾക്കും വേണ്ടിമാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്	205	9	
ഭക്ഷണവും വസ്ത്രങ്ങളും സുവത്തിനും സന്ദേഹത്തിനും വേണ്ടിയല്ല	117	1	
ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്	207	24	
വസ്ത്രം ധരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്	207	4	
ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് നീ എന്നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്	208	10	
ശ്രീതകാലത്തിലും ഉഷണ്കാലത്തിലും നീ എന്നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്	208	1	
എന്നാണ് നീ നിശ്ചി നിത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത്	206	11	

ധനത്ത്രശ്രദ്ധം

വസ്തുകൾ ശരിയായ വിധത്തിൽ വിനയ്യോഗിക്കണം (കമ)	220	22
ഒരുവസ്തുവം എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരുവന്ന് നിത്യമായി സ്വന്തമല്ല	220	8
ഒരുവൻ അവെന്റെ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം വസ്തുകൾ സ്വരൂപിച്ച് വയ്ക്കരുത്	222	22
എന്നെന്ന ധനം സന്പാദിക്കാം (കമ)	145	17

കൂടുംബ ജീവിതം

കൂടുംബത്തിലാണ് കൂടുംബംഗണങ്ങളുടെ മനസ്സ് പരസ്യരം അടുത്ത് പരിചയപ്പെടുന്നത്	218	1
---	-----	---

റന്മസൂചി

	പേജ്	വർ
കുടുംബ ഭദ്രതയെ നൽപിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ	213	1
തന്റെ മാതാപിതാക്കമ്മാരോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നകാര്യങ്ങൾ ഒരുവൻ	217	30
എങ്ങനെ മടക്കി നല്കാം		
ഒരുവൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കമ്മാരോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ	213	21
ഒരുയും ഭർത്താവും തമ്മില്ലൂള്ള വ്യവഹാര സ്ഥിരകൾ	214	10
ഒരുയും ഭർത്താവും ഒരേ വിശ്വാസ (പ്രമാണങ്ങളുള്ളവരായിരിക്കണം (കമ)	221	22

ത്രാഗത്തിന്റെ വഴികൾ

ഒരുവൻ മന്ത്രങ്ങളും സൃഷ്ടികളും മാത്രം ഉറുവിടുന്നതുകൊണ്ടും	197	6
ഭിക്ഷുവിന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രം		
ഭിക്ഷുവായിരത്തിരുന്നില്ല		
ഭിക്ഷു ദിനകല്പം ഒരു വിഹാരത്തിന്റെയോ അപവാസത്തിന്റെയോ അവകാശികളോ അതിന്റെ അധികാരികളോ ആയിരിക്കുകയില്ല	194	1
കുമ്പുവിയള്ള മനുഷ്യന് യമാർത്ഥ ഭിക്ഷുവാകുവാൻ	194	9
സാധിക്കുകയില്ല		
ഒരു ഭിക്ഷു പിൻതുടരേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ	196	6

സമൂഹ ജീവിതം

സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ വഴികൾ	226	10
സമൂഹത്തിന്റെ യമാർത്ഥ അവസ്ഥകൾ	96	23
മൃന്മാവിധത്തിലൂള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ	226	16
ശരിയായ സമൂഹജീവിതം	227	7

	ഗമ്പുചി പേജ്	വർ
ഇരുളിന നീക്കുന സുരുപകാശം	225	7
മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലുള്ള ഒന്നതാരുമ	227	23
സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെയും ഒന്നതാരുമയെയും സമുലം	229	1
ബന്ധപ്പിക്കുന കാര്യങ്ങൾ		
സാഹോദര്യത്തിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണങ്ങൾ	228	5
ബൃഥാർഗ്ഗ അനുയായികൾ അനുസരിക്കേണ്ടുന	236	1
സാമൂഹ്യമര്യാദകൾ		
പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളെ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ അവരുടെ നാശനിൽ തന്നെ അവസ്ഥാനിക്കുന്നു. (കമ)	140	1
അസുയാലുകളും മരുളുവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരുമായ മനുഷ്യർ സ്വയം നശിക്കുന്നു(കമ)	140	1
വയസ്സായവരെ ബഹുമാനിക്കുക (കമ)	134	22
രഘു വിഭ്യാർത്ഥി എങ്ങനെന തന്റെ ഗുരുക്കമ്മാരോട് പെരുമാറണം അതുപോലെ ഗുരുക്കമ്മാൻ എങ്ങനെ ശിഖ്യമാരോട് പെരുമാറണം	214	4
സൗഹ്യദത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ	214	28
എങ്ങനെ നല്ല സുപ്രാത്യുക്താളും തിരഞ്ഞെടുക്കാം	216	28
രഘു ഭ്രാത്യനും അവരെ യജമാനനും എങ്ങനെ പരസ്പരം പൊരുമാറണം	215	23
കുറവാളിക്കളോടുള്ള പികച്ചണം	223	4
ധർമ്മം പരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ	199	1

സംസ്കൃത പദങ്ങൾ

അനുഭവമൻ (അഹിക്കാരമില്ലാത്ത അവസ്ഥ)

ബുദ്ധവേദപദ്വേശങ്ങളുടെയും തദ്ദീശാസ്ത്രത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിലെബാനായ ഈ തത്ത്വം ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങളും പസ്തുക്കല്ലോ, പരമമായി എത്രെന്തുകിലും യഥാർത്ഥത്തെ അത്യാരപ്പെടുത്തിയെല്ലാ നില കൊള്ളുന്നത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെന്നെല്ലാവും ആഗ്രഹം ബുദ്ധവത്തുപറിയിൽ വരുന്നത് സ്വാഭാവികമായതാണ് എത്രെന്തുനാൽ അത് എല്ലാം ആന്തിക്കുന്നതെന്നും അനിത്യത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് പറിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെന്നെല്ലാവും അനിത്യമായ അവസ്ഥ എത്രെന്തുകിലും നിത്യമായ പസ്തുക്കിയെല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവുംവൊൻ വിവക്ഷിയക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അനുഭവമൻ ആത്മാവ് ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയെന്ന് വിവക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അനിത്യം

(മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുക അല്ലെങ്കിൽ നിത്യമല്ലാത്ത അവസ്ഥ)

ഈത് ബുദ്ധവത്തുപറിയിലെ മറ്റായും പ്രധാന ആഗ്രഹമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാവസ്തുകളും പ്രതിഭാസങ്ങളും എല്ലായ്ക്കൂഴിയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഒന്നും ഒരു നിമിഷംപോലും നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല. എല്ലാം ഭാവിയിലെബാൻകൾ നാശത്തെ പ്രാപിക്കണം ആ ഒരു കാരണം തന്നെയാണ് എല്ലാ ദ്വാരാവഞ്ചിത്തമുള്ള കാരണം. ഈത് ദരിക്കലും ശുന്നതയുടെ പെണ്ടച്ചതിലേം അഭ്യൂതാപീനിരഞ്ഞ ചിന്മാർത്തിയിലേം മാത്രം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കാരണം ജനനവും പുരോഗതിയും മാറ്റങ്ങളെ ആധാരപ്പെടുത്തിയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ബോധിസത്തമൻ (അഞ്ചാനപ്രാഘിക്കായി ശ്രമിക്കുന്നവൻ)

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ നാമം അഞ്ചാനവും നിർവ്വാണവും പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പിലുള്ള ഗാത്മ നിഖിലത്തെന്നെന്നയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മഹായാന ബുദ്ധവത്തിൽ പ്രചാരണത്തിനുശേഷം ആർ ബുദ്ധവും, ബോധവും, അഞ്ചാനവും പ്രാപിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നവോ അവനെ ഈപേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തന്നെ അഞ്ചാനപ്രാഘിക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരെ അവരുടെ ഉദ്ധൂമങ്ങളിൽ സഹായിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്തരം വ്യക്തികളെ സാധാരണയായി ബോധിസത്തമൻ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അവലോകിതേശ്വരാ, കഷ്ഠതിഗർഭാ, മഞ്ഞളി തുടങ്ങിയ ബോധിസത്തമനാർ ബുദ്ധമചർണ്ണത്തിൽ പ്രധാന നമാനം വഹിക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ (നിർവ്വാണം പ്രാപിച്ചവൻ)

സാധാരണയായി ബുദ്ധവത്തിൽ നിർവ്വാപകനായ ഗാത്മ നിഖിലത്തെന്ന് (മുനി) അംഗൾ ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹമണ് 2500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മുപ്പത്തിയഞ്ചും വയസ്സിൽ നിർവ്വാണം നിഖിലച്ച് ബുദ്ധനായി തിരുക്കയും തുടർന്ന് ആ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ എല്ലാ ബുദ്ധമത വിശ്വാസികളും അവരുടെ വിശ്വാസം പന്മാവ് എന്നായിരുന്നാലും അതുനമായി

ബുദ്ധം പ്രാപിക്കുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ ഉദ്യമത്തിലേക്കുള്ള റീതികളുടെ വ്യത്യാസം മൂലം വ്യത്യസ്ഥണ്ടായ ശാഖകളും പിരിപുകളും ഈ മതത്തിൽ ഉടലെടുത്തു ഉഭാഹരണമായി മഹായാന പാരമ്പര്യത്തിൽ, ചരിത്ര പുരുഷനായ ശാക്യമഹി ബുദ്ധനെക്കുടാതെ മറ്റൊപരി ബുദ്ധനെയും അരധിച്ചുവരുന്നു; അഫിതാഡ, മഹാവൈശാഖ, ബൈഷാജുഗ്രാമ, തുടങ്ങിയ അരാധനാ മൂർത്തികൾ ബുദ്ധോപദേശങ്ങളുടെ വിധാനകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

'പരിശുദ്ധവരാജ്ഞ' (പുസ്തകാണ്ട്) എന്ന ബുദ്ധമത ശാഖയുടെ വിപുലമായ പ്രചാരണം മൂലം മരിച്ചുവരുമ്പോൾ ബുദ്ധൻ്റെ പരിശുദ്ധവരാജ്ഞത്ത് ജനിക്കുന്നുവെന്ന ആര്യയണ്ണൻ മുൻനിർത്തി, ഇഹലോകവാസം പെടിണ്ണെ എല്ലാവരെയും ബുദ്ധനായി (ജാപ്പനീസ്: മഹാട്ടാക്കേ) കണക്കാക്കുന്നു.

ധർമ്മം (സത്യാപദ്വേശഭാർ)

ധർമ്മം എന്ന പദത്തിന് പല വ്യാവ്യാനങ്ങളും ബുദ്ധമതത്തിലൂടെണ്ടില്ലോ, ഭൗവാൻ ബുദ്ധൻ പരിപ്പിച്ച ബുദ്ധപദ്വേശങ്ങളെല്ലാണ് ധർമ്മം എന്നതുകൊണ്ട് സാധാരണനായാണി അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതിനെ മുന്നുവിധിയനിലീക്കുള്ള അധികാരിക്ക്രമങ്ങളായി തിരികൊാ: സൃഷ്ടണ്ഡർ (പാഠി: നികായ), ഭൗവാൻ ബുദ്ധൻ നേരിട്ട് നൽകിയിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ; വിനയ, ബുദ്ധൻ ഉപദേശിച്ച പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും; അഭിധർമ്മ, സൃഷ്ടണ്ഡങ്ങളെയും വിനയങ്ങളെയും അധ്യാരഘ്പട്ടനി ബുദ്ധമതസമാനക്കൂർ നടത്തിയിട്ടുള്ള വിമർശങ്ങളും പാഠങ്ങളും. ഈ മുന്ന് ഗ്രാമസമുച്ചയങ്ങളെയും ചേർത്ത് ത്രിപിടക എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു മാത്രമല്ല ധർമ്മം എന്നത് ബുദ്ധമതത്തിലെ മുന്ന് അമുല്യ നിധികളിൽ ഒന്നായി കണക്കാക്കുന്നു.

കർമ്മം (പ്രവൃത്തി)

ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമം 'പ്രവൃത്തി' യെന്നാണക്കില്ലും കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിലയിരുത്തുപോർ അതിനെ മുൻകാലപ്രവർത്തികളിൽ നിന്നും ഒരുവന്നാർജിച്ച ക്ഷമതയെയോ കഴിഞ്ഞതെന്നേയാണുചീപ്പിക്കുന്നു. അത്, നമ്മുടെ ഒരോപവൃത്തിയും, പ്രവർത്തന റീതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി-നമ്മേം തിമ്മയോ- അല്ലെങ്കിൽ - സുവാദായമേം ദുഃഖായകമോ- എന്ന നിലയിൽ ഒരുവൻ്റെ ഭാവിയെ സൃപാപ്പെടുത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കു. അതിനർത്ഥമം നല്ല പ്രവൃത്തികൾ തുടരുകയാണെങ്കിൽ നന്ന സുരൂപിക്കപ്പെടുകയും അത് ഭാവിയിൽ ഒരു ഉശ്രാജമായി ഒരുവൻ്റെ ജീവിതത്തെ അധിനിപ്പിക്കു എന്നും; തിന്ന അതുപോലെ ഒരു ഉശ്രാജമായി അബവൻ്റെ ജീവിതത്തെ അധിനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർമ്മം മുന്നുവിധിയനിലുണ്ട്: ശാന്തിക്രമാധിക, വാക്കുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമാധിക, മാനസികമാധിക.

മഹായാന (മഹത്തായ മാർഗ്ഗധ്യാര)

ബുദ്ധമതത്തിൽ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ട് മുഖ്യധാരകളുള്ളത്: മഹായാനവും, ഹീനയാനവും അല്ലെങ്കിൽ തേരവാദവും. മഹായാനപ്രസ്ഥാനത്തിലെ വിഷ്ണിതമായ ബുദ്ധമതം, തിബറ്റ്, തച്ചൻ, കൊറിയ, ജപ്പാൻ എന്നീ നാടുകളിൽ പ്രബലമായിരിക്കുന്നോൾ; തേരവാദം, മിയംഗിൾ, ശ്രീലങ്ക, തായ്ലാൻഡ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. മഹായാനം എന്നവാക്കിരുന്നു അർത്ഥം “മഹത്തായ മാർഗ്ഗദർശനം” അല്ലെങ്കിൽ “മഹത്തായ പ്രസ്ഥാനം” എന്നിങ്ങനെയാണ്. അതിൽനിന്ന് താത്ത്വികാർത്ഥം അതിന്, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അവയുടെ ജീവിതദൈവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുവാനും, ഉത്തമപാതയിൽ നയിക്കുവാനും ആത്യന്തികമായി എല്ലാംതിനും നിർവ്വാണം അല്ലെങ്കിൽ അണാനം പ്രാപിക്കുവാനും സാധിക്കും എന്നാണ്.

നിർവ്വാണം (പരമമായ ശാന്തി)

ഈ വാക്കിലോടു വാക്കുംതമം “ഉത്തിക്കെടുത്തുക” യെന്നാണ്. ശരിയായ അണാനത്തിൽനിന്നു സഹായത്താൽ ഒരുവാൻ അവൻ്നേ മനസ്സിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന അശുദ്ധതയും, അമിതാഗ്രഹങ്ങളും, അജ്ഞനതയും യുണ്ടായില്ലാതെയും അനുഭവത്തെയും അവിടുന്നതിലെ അവക്കുവാനും ആത്യന്തികമായി എല്ലാംതിനും നിർവ്വാണം അല്ലെങ്കിൽ അണാനം പ്രാപിക്കുവാനും സാധിക്കും എന്നാണ്.

പാലി (-ഭാഷ)

ബുദ്ധമതത്തിൽ തേരവാദ ശാഖയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ പാലിയാണ്. ഏറ്റവും പ്രാഥനമായ ബുദ്ധമതത്തിനും പാലിഭാഷയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭാഷ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു ഒരു രൂപമായ ‘പ്രാകൃതഭാഷയും’ ബുദ്ധമതത്തുകൊണ്ട് ‘പാലി’ യും ‘സംസ്കൃത’ വുമായി പലിയ വ്യത്യാസമാനുമില്ല: ‘ധർമ്മ’ എന്ന സംസ്കൃത പദം ‘ധർമ്മ’ യെന്ന് പാലിയിലും; ‘നിർവ്വാണ’ യെന്ന് ‘നിബ്ബാന’ എന്ന് പാലിയിൽ മാറിവരുന്നു.

പാരമിതാ (മറുകരയിലേക്ക് പോകുക)

'മറുകരയിലേക്ക് പോകുക' എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ബുദ്ധമരംജനത്തിൽ, വിവിധ പരിശീലനങ്ങളുടെയും ബുദ്ധമതചര്യുടെയും സഹായത്താൽ, പ്രവേശിക്കുകയെന്നതാണ്. സാധാരണനായായി ആർ ശീലന റിതികളുടെ സഹായത്താൽ ഒഴുവൻ ജീവിതത്തിലെ സ്വഭവങ്ങളെ നിന്നും, ജനന മരണങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മാണമാകുന്ന മറു തീരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് സാധിക്കും, അവ: ഭാസം, ക്ഷമ, പരിശുമം, ഏകാഗ്രത, മനസ്സുഖി, ശരിയായ നിർഭ്യായം (പ്രജ്ഞ) എന്നിവയാണ്. ജപ്പാനിലെ പരമ്പരാഗതമായ വാനതകാവത്തിലെ 'ഹിറാൻ' ആഴ്ചകൾ ബുദ്ധമതത്തിലെ ഈ വിശ്വാസത്തെ ആധാരപ്പെടുത്തിയാണ് ആചർഖിക്കുന്നത്.

പ്രജ്ഞ

പ്രജ്ഞത്തെയെന്നത് പാരമിതകളിൽ എഴുവും പ്രധാനമായ അംഗമാണ്. ഈ മനസ്സിലെ ഒരു പ്രവർത്തനാവസ്ഥയാണ്, അതിലൂടെ ഒഴുവൻ തന്ത്രജീവിതത്തെ ഒരുപുകളിൽ നിന്ന് വിക്രമമാക്കുവാനും, അസന്തുത്തയും സന്തുത്തയും വേർത്തിച്ചേരുകയും മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിക്കും. ഈ അമൃദ്യ അതിനീയ നിബി പൂർണ്ണമായും നേരിയ വ്യക്തി ബുദ്ധമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിനെ എഴുവും പരമവും ഭ്രായപ്പെടുത്തുമായ അഞ്ചാനമാധ്യാണ് ബുദ്ധമർശനത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ സാധാരണ ബുദ്ധവിജ്ഞ നിന്നും വിവേകത്തിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യന്നമാണ്.

സംഘം (ബുദ്ധമാന്യായികളുടെ സഹോദരസംഘം)

ഈ സഹോദര സംഘത്തിൽ ഭിക്ഷുകൾ, ഭിക്ഷുണികൾ, സാധാരണ പുരുഷരാഡും സ്ത്രീകളും ഉംബപ്പെടുന്നു. അതുകൊല്ലെങ്കിലും ഇതിൽ ഭിക്ഷുകളും ഭിക്ഷുണികളും മാത്രമല്ല ഉംബപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മഹാധ്യാന പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയാൽത്തോളം ഭോധിസത്തമനകാരായി നിർവ്വാണം പ്രപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം സന്ധ്യാനികക്ലേജേനോ സാധാരണകാരേനോ ഉള്ള ഭേദമില്ലാതെ ഈ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു. ഈ സംഘമത്തിനെ ബുദ്ധമതത്തിലേറ്റി മുന്ന് അമൃദ്യ നിധികളിലോന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

സംസ്കൃതം (-ഭാഷ)

ഭാരതത്തിലേറ്റി പ്രാചീന സാഹിത്യ ഭാർഷനത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും പ്രധാനമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഷ. ഈ ഭാഷ ലൈബ്രറി-യൂഡാപ്പറ്റ് ഭാഷാകൂടുടും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിലെ ഒരു ഭാഷയായി ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാർ കണക്കാക്കുന്നു. സാസക്കത്തെത്ത പേദണങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സംസ്കൃതമന്മനും പരമ്പരാഗത സാഹിത്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സംസ്കൃതമന്മനും രണ്ടായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാധ്യാന പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ ഭാഷയിലാണ് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്, ആ ഭാഷ നിതിയെ ബാധി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള സംസ്കൃത ഭാഷയെന്ന് നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു.

സംസാരം (പുനർ ജനനം)

ഭൂതനിൽ നിന്ന് വർത്തമാനത്തിലേയും ഭാവിയിലേയുമുള്ള തുകർച്ചയായ ജനനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പുനർഭാഗമനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അത് ആര്‌ മായകളുടെ ഇടയിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നു: നരകം, ദുരാഗഹികളായ സാന്താമാർ, മൃഗങ്ങൾ, അസുരങ്ങൾ, മനുഷ്യൻ, സ്വർഗ്ഗം തുടങ്ങിയവയാണ്. ജനനം സിവിക്കാതെ ഒരുവന് ഇവയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് പുർണ്ണ രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആര് സംസാരത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്ന് മോചിതരായിരിക്കുന്നുവോ അവരെ ബുദ്ധൻ എന്ന് വിശ്വക്കുന്നു.

ശൂന്യത (അടിസ്ഥാന രാഹിത്യത്വം)

ഈ ബുദ്ധത്തുചിന്തയുടെ അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങളിലെബാനാണ്. ഈത് ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങളും വസ്തു അവസ്ഥയിലോ നിത്യമായ അവസ്ഥയിലോ നിലനിൽക്കുന്നില്ല എന്ന ചിന്തയെ ആധാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആശയമാണ്; ഇതിനെ പിന്താഞ്ചുന ഒരു ആശയം എല്ലാവസ്തുകളെയും ചൂഢന് ഒരു കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥിതിയുംബേണ്ടും അതിനാൽ ഒരു അടിസ്ഥാനമായ അവസ്ഥ ഭൂമിയിലുള്ള വസ്തുകളെല്ല പിന്താഞ്ചുനില്ല. അതിനാൽ ഒരിക്കലും എല്ലാവസ്തുകളെയും ആധാരപ്പെടുത്തി ഒരു അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നിലനില്കുന്നില്ലയെന്നോ എന്ന വാദത്തിന് അധികപ്രസക്തിയില്ല. എല്ലാം മനുഷികമായതോ അല്ലോന്നതോ ആയ എല്ലാം ഒന്നിനൊന്നാന് തുലനപ്പെടുത്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതായിരിക്കും അഭികാമം. അതുകൊണ്ട് അഞ്ചനയ്ക്കുള്ള ഒരു ധാരണയെ ഭംഗപ്പെടുത്തിയെക്കാവുന്ന നിത്യമായതും നാശമില്ലാത്തതുമായ രഹവസ്ഥ ഇല്ലെന്ന പാദമാണ് കൂടുതൽ അഭികാമം. ഈ അടിസ്ഥാന തത്ത്വമാണ് മഹായാന പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രജന്തയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. (പ്രജന്തയാണ് ശൂന്യതയെ വെളിച്ചുവാക്കുന്ന അറിവിന്റെ പെണ്ണം).

സുത്രങ്ങൾ (മൂല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ)

ശ്രീ ബുദ്ധൻ നല്കിയ ഉപദേശങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥരൂപം. ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'നൃത്തി' എന്നാണ്: ശാന്തിസംബന്ധിയായോ മത സംബന്ധിയായോ ഉള്ള പലിയ പദങ്ങളുടെയും നിർക്കശണങ്ങളുടെയും ഒരു വലിയ ശേഖരണമന്നാണ് ഈ പദംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

തേരവാദം (മുതിർന്നവരുടെ ഭാഷണവാദം)

ബുദ്ധമതത്തിന്റെയും തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തൈകൾ പാരമ്പര്യത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവരെ 'തേര' എന്നുന്നമതത്തിൽ വിജിക്കുന്നു. 'തേര' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം മുതിർന്നവർ എന്നാണ്. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന ഭിക്ഷുകൾ ബുദ്ധമതാനുബന്ധത്തോടു അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളെയും മുറുക്കപ്പിടിക്കുകയും, തിരുത്തൽ വാദികളായ മരു വിഭാവങ്ങളെ നിശ്ചിതമായി വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (പിൽക്കാലത്ത് പ്രബലമായ മഹായാന പ്രസ്ഥാനം ഈ മുതിർന്നവരുടെ വാദമുഖങ്ങളെ എതിർത്തവരുടെ ഒരു ശാഖയായി പല്ലീനുവുന്നതാണ്. അതിനെ പടകൾ സംബന്ധം എന്ന് വിജിക്കുന്നു). ഇത്തരം പത്രിവാദ മുഖങ്ങൾ ശ്രീ ബുദ്ധമത്തിന്റെ തിരോധനത്തിന് വളരെ കൂറച്ചുകാലത്തിന്നും ബുദ്ധമതത്തിൽ ആരംഭിച്ചതാണ്. അത് മഹാദേവൻ എന്ന പുരുഷന്നായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഭിക്ഷു, ബുദ്ധമതത്തുചിന്തയിലെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിലെംബന്നായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വിവരങ്ങളിൽ സ്വത്രമായ രീതി വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുത്തിന്ന് ശേഷം ആരംഭിച്ചതാണ്. ഈ ആരംഭം ബുദ്ധമതത്തുചിന്തകൾാണ് തേരവാദികളെല്ലാം മഹാസംഖികളെല്ലാം രണ്ടായി പിരിക്കുകയും, പിന്നീട് മഹാസംഖികളുടെ ആരശന്ത പിൻതുടർന്ന് മഹായാന പ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യു.

(ത്രിപിടക (മുന്ന് മുഖവുരുകൾ)

ബുദ്ധമതഗമങ്ങളുടെ മുന്ന് സമൂച്ഛയങ്ങളെ ഈ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവ: സുന്നതങ്ങൾ, ബുദ്ധമത്തിന്റെ പ്രധാന ഉപദേശങ്ങൾ; വിനിയം, സംഘാംണങ്ങൾക്ക് നല്കിയ ശിക്ഷണങ്ങൾ; അഭിയർഹ്മം, ഉപദേശങ്ങളെയും ശിക്ഷണങ്ങളെയും ആധാരപ്പെടുത്തിയുള്ള വിവിധങ്ങളായ നിർമ്മിച്ചനേംബും വ്യാവ്യാനങ്ങളും അവ നൽകുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളുടെയും പറമ്പങ്ങളുടെയും ശേഖരം. പിൽക്കാലത്ത് ചെന്നാക്കാരും ജപ്പാനികൾമായ പുരോഹിതന്മാരുടെയും മരും പറമ്പങ്ങളും വ്യാവ്യാനങ്ങളും ഈ ഗണങ്ങളിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

‘സോബ്സൻ ഫോർ ദി പ്രോമോഷൻ ഓഫ് ബുദ്ധിസം’

“ശ്രീ ബുദ്ധൻ അരുളിയ സാരോപദേശത്തിന്റെ” പ്രചാരണം

‘സോബ്സൻ ഫോർ ദി പ്രോമോഷൻ ഓഫ് ബുദ്ധിസം’ എന്ന സംഘടനയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നോൾ ജപ്പാനിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യാപാര വ്യവസായ ‘മിറ്റുതൊരൈ കോർപ്പറേഷൻസ്’ അൽറ്റേ സ്ഥാപകനായ ശ്രീ യേഹാൻ നുമാത്തടങ്കയും പേരുകൾ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയണം.

ശ്രീ യേഹാൻ നുമാത്ത 1934-ൽ പ്രിനിഷൻ മെഷറിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുകയും സുത്തുർഹമായ റീതിയിൽ വിജയകരമായി അൽറ്റേ പ്രവർത്തനം പുരോഗമിപ്പിക്കുയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രകാരം ഒരു സ്ഥാപനം അൽറ്റേ ഉന്നതിയിലെത്തന്നെമകിൽ മനുഷ്യനും, ജീവചെച്ചത്രവും, ഭാമവസ്തുകളും ഒരുമയോടുകൂടി ശ്രമിച്ചുകൂടി മാത്രമെ സാധ്യമാകും. അതുപോലെതന്നെ, എല്ലാം നും നാന്തിയായ മനുഷ്യമനസ്സ് അൽറ്റേ ഉത്തര ക്ഷമത പ്രാപിക്കുന്നത് പ്രജന, കാര്യാന്വयം ബെഡ്രൂം എന്നിവയും അനുരഖിക ചോദനയായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നോണ്. അദ്ദേഹം തന്നാലാവുന്നവിധത്തിൽ തന്റെ പ്രവർത്തന മേഖലയായ വ്യവസായവും, തന്റെ ജീവിതഭർഞ്ഞങ്ങളും അൽറ്റേഅത്യുത്തികലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതോക്കെ ചെയ്തു.

ആദ്ദേഹം തന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾക്ക് നാന്തിയായ ബുദ്ധമർഖന്തിനും ചിന്തപ്രഭവതിക്കു മനുഷ്യമനസ്സിനെ അജ്ഞതയാകുന്ന മറന്നീകൾ ചെത്തന്നുവരുന്നുകൾക്കുവാനുള്ള അനിതര സാധാരണമായ കഴിവിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും. അതിലേക്കായിട്ട് ആദ്ദേഹം തന്റെ വ്യവസായാദ്യമത്തിനോടുമുണ്ടാവുമെന്നില്ലെന്നും, അധ്യാത്മികലോകത്തിൽ ബുദ്ധമോപദേശങ്ങളുടെയും, ബാധാസംബന്ധത്തിന്റെയും, ചിത്രങ്ങളുടെയും പ്രചാരണത്തിനായി വളരെ ധാരാളം സമയവും അഭ്യാനവും ചിലവഴിച്ചു.

1965 ഡിസംബർ -ൽ ആദ്ദേഹം ബൗദ്ധസന്നാരണങ്ങളുടെ പ്രചാരണത്തിനായി, ‘സോബ്സൻ ഫോർ ദി പ്രോമോഷൻ ഓഫ് ബുദ്ധിസം’ എന്നപേരിൽ ഒരു സംഘടന സ്ഥാപാരു നികേഷപദ്ധതുടെ സഹായത്താൽ ബുദ്ധമർഖന്തിനുള്ള മുഖ്യലക്ഷ്യമായ ലോകസമാധാനവും മനുഷ്യക്ഷമവും സാഖ്യമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആരംഭിച്ചു.

ഈ സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശ്രീ യേഹാൻ നുമാത്ത വിഭാവനം ചെയ്തുപോലെ, ജാതിമത വർഗ്ഗങ്ങളെന്നും ഭഗവാൻ ബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ലഭ്യമാക്കുകയും അതുമുലം എല്ലാവരും സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പാതയിൽ ജീവിത സസ്യാർഥം നടത്തുവാൻ സ്വയം പരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

ചുരുക്കണ്ണിൽ, എല്ലാ പരിഗ്രാമങ്ങളും യമാർത്ഥമബുദ്ധോപദേശങ്ങളുടെ
പ്രചാരണങ്ങിനും പ്രഭോധനങ്ങളിനും ചിലവഴിക്കുകയെന്നതാണ് ഈ .

സംഘടന തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതികളുടെയും അടിസ്ഥാനലക്ഷ്യം.

ജപ്പാനിൽ ബാധമസംസ്കാരവും പാരസ്യവും വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം
സീക്രിച്ചിപ്പുണ്ടകിലും ഈ പുസ്തകത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി സീക്രിക്കാവുന്ന,
ബുദ്ധമതത്തിൽനിന്ന് ദിശാവിലും ചരിത്രവും അപരാമിക്കുന്ന, ഒരു ഗ്രനമം
ജാപ്പൻിന് ഭാഷയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ‘അി ബുദ്ധൻ അരബ്ലിയ
സാരോപദേശങ്ങൾ’ എന്ന ഈ ഗ്രനമം വളരെ പ്രധാനമാർഹിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല
ഈതിൽ അപരാമിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധദർശനത്തിൽനിന്ന്
മുലഗ്രനമങ്ങളിൽ നിന്ന് പകർത്തിയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒരുവന്റെ ആത്മിയ
ചോദനയും ഉദ്ദേശവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനെന്നും ഇതുള്ളതാണ്.
അതിനാൽ ഈതിനെ എപ്പോഴും ഒരുവൻ തന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നത്
അടികാര്യമായിരിക്കും.

ഈ പുസ്തകം ഇന്നിയും ഇൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പൂർണ്ണത കൈവരിച്ചിട്ടും,
വളരെ ദൂരം ഇന്നിയും മുന്നോട്ടുപോകുവാനുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും വളരെ
അധികം റാവേഷകരുടെയും പണിത്തമാരുടെയും അശ്വാന്ത ശ്രമഫലമായാണ്
ഇൽ ഇക്കാണ്ണുന്ന റിതിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈതിൽനിന്ന് ഉദ്ദേശലക്ഷ്യം
ആധുനികലോകത്തിൽ അയുണിക മനുഷ്യരെ പ്രസ്തുതിക്കുന്നത് ഒരു പരിഹാരമെന്ന
റിതിയിൽ അവരെന്ന് മനസ്സിനെ സജ്ജമാക്കുവാൻ ബുദ്ധമസംസ്കാരം
വർത്തിക്കണം എന്നതാണ്.

അതിനാൽ ഈ ഗമാപനം അതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി കാണുന്നത്, എല്ലാ
ഭവനങ്ങളിലും ഈ അമൃദ്യ ഗ്രനമത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എത്തിക്കുകയും, ഈ
സന്ദേശം ഉദ്ദേശവുമനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ശാന്തിയിലേക്കും നിന്ത്യ
സമാധാനത്തിലേക്കും നയിക്കുകയെന്ന മഹത്തെ ഉദ്ദേശമാണ്.

നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വിമർശനങ്ങളും നിർക്കണ്ണങ്ങളും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.
അവ തെങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടുതുകൂ.